

Fremsat den 19. december 2014 af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen)

Forslag

til

Lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder¹⁾

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne lov finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på finansielle holdingvirksomheder her i landet, jf. § 2, nr. 11.

Stk. 3. Loven finder anvendelse på finansieringsinstitutter her i landet, jf. § 2, nr. 13.

Stk. 4. Loven finder anvendelse på filialer her i landet af udenlandske kreditinstitutter eller af udenlandske investeringsselskaber med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov eller i henhold til international aftale.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Afvikling: Anvendelse af en eller flere afviklingsforanstaltninger på en virksomhed eller enhed, der opfylder afviklingsbetingelserne i § 4, med henblik på at opnå et eller flere af afviklingsmålene i § 5.
- 2) Afviklingsforanstaltning: Finansiell Stabilitets anvendelse af afviklingsværktøjer samt øvrige foranstaltninger og beføjelser, jf. kapitel 4-8.
- 3) Afviklingsværktøjer: Virksomhedssalg, jf. §§ 19 og 20, broinstitut, jf. §§ 21 og 22, adskillelse af aktiver, jf. § 23, og bail-in, jf. §§ 24-28.
- 4) Bail-in: Nedskrivning af forpligtelser eller konvertering af forpligtelser til egenkapital, jf. §§ 24-28.
- 5) Berettigede indskud: Indskud omfattet af § 7, stk. 8, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.
- 6) Broinstitut: Et selskab, der er etableret med henblik på at modtage enten ejerskabsinstrumenter udstedt af en eller flere virksomheder eller enheder under afvikling

eller aktiver, rettigheder eller forpligtelser fra en eller flere virksomheder eller enheder under afvikling, og som ejes helt eller delvist af og kontrolleres af Afviklingsformuen eller Finansiell Stabilitet, jf. § 21.

- 7) Dækkede indskud: Indskud omfattet af reglerne i §§ 9 og 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.
- 8) Egentlige kernekapitalinstrumenter: Instrumenter omhandlet i artikel 28, stk. 1-4, artikel 29, stk. 1-5, og artikel 31, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber.
- 9) Ejerskabsinstrumenter: Aktier, garantbeviser, andelsbeviser og andre instrumenter, der overdrager ejerskab, instrumenter, der kan konverteres til eller giver ret til at erhverve ejerskabsinstrumenter, og instrumenter, der repræsenterer aktieinteresser eller andre ejerskabsinteresser.
- 10) Enhed: Et selskab eller virksomhed omfattet af § 1, stk. 2 eller 3.
- 11) Finansiell holdingvirksomhed: En modervirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, i lov om finansiell virksomhed, hvor mindst én dattervirksomhed er omfattet af § 1, stk. 1, eller er et udenlandsk kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller en blandet holdingvirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 43, i lov om finansiell virksomhed.
- 12) Finansielle kontrakter:
  - a) Værdipapirkontrakter,
  - b) råvarekontrakter,

¹⁾ Loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012, EU-Tidende nr. L 173, side 190.

- c) futures og forwardkontrakter, herunder kontrakter (bortset fra varekontrakter) om køb, salg eller overførsel af en råvare eller et andet gode, tjenesteydelse, rettighed eller interesse til en fast pris på en fremtidig dato,
  - d) swapaftaler og
  - e) låneaftaler mellem virksomheder, hvor lånets løbetid er 3 måneder eller derunder.
- 13) Finansieringsinstitut: Et selskab, der opfylder definitionen i § 5, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og som er en dattervirksomhed af en virksomhed omfattet af § 1, stk. 1 eller 2, eller af et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, samt indgår i tilsynet med modervirksomheden på et konsolideret niveau i overensstemmelse med artikel 6-17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
  - 14) Koncernenhed: En juridisk person, der tilhører en koncern.
  - 15) Mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder: Virksomheder, der opfylder kriterierne i Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.
  - 16) Nettingaftale: En aftale, hvor et antal krav eller forpligtelser kan konverteres til et nettokrav, herunder slutafregningsaftaler, hvor parternes forpligtelser ved forekomsten af en fyldestgørelsesgrund fremskyndes, således at de forfalder eller afsluttes øjeblikkeligt.
  - 17) Porteføljeadministrationselskab: Et selskab, der er etableret med henblik på at modtage aktiver, rettigheder og forpligtelser fra en eller flere virksomheder eller enheder under afvikling eller et broinstitut, og som ejes helt eller delvist af og kontrolleres af Afviklingsformuen eller Finansiell Stabilitet, jf. § 23.
  - 18) Relevante kapitalinstrumenter: Hybride kernekapitalinstrumenter, der er kapitalinstrumenter, der opfylder kravene i artikel 52, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og supplerende kapitalinstrumenter, der er kapitalinstrumenter eller efterstillede lån, der opfylder kravene i artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
  - 19) Virksomhed: Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, jf. § 1, stk. 1.

§ 3. Når der i loven henvises til Garantiformuen, finder den relevante bestemmelse tillige anvendelse på eventuelle frivillige ordninger, jf. kapitel 7 a i lov om en indskyder- og investorgarantiordning samt på andre landes garantiordninger omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger.

Stk. 2. Når der i loven henvises til bestemmelser i lov om en indskyder- og investorgarantiordning omfatter dette tillige tilsvarende bestemmelser i andre landes nationale regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger.

Kapitel 2

Betingelser og principper for afvikling

§ 4. Finansiell Stabilitet iværksætter afviklingsforanstaltninger over for en virksomhed, hvis Finansiell Stabilitet vurderer, at følgende betingelser for afvikling er opfyldt:

- 1) Finanstilsynet har efter høring af Finansiell Stabilitet meddelt Finansiell Stabilitet, at virksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a i lov om finansiel virksomhed.
- 2) Finanstilsynet har efter høring af Finansiell Stabilitet meddelt Finansiell Stabilitet, at andre muligheder til håndtering af virksomheden er udtømte.
- 3) Offentlighedens interesse, jf. afviklingsmålene i § 5, nødvendiggør iværksættelse af en eller flere afviklingsforanstaltninger.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for en finansiel holdingvirksomhed, hvis betingelserne for afvikling er opfyldt for både holdingvirksomheden og mindst én dattervirksomhed. Uanset 1. pkt. kan Finansiell Stabilitet iværksætte afviklingsforanstaltninger over for en finansiel holdingvirksomhed, selv om denne ikke opfylder betingelserne for afvikling, hvis en eller flere dattervirksomheder opfylder betingelserne for afvikling og dattervirksomhedens aktiver og passiver er af et sådant omfang, at Finanstilsynet vurderer, at dattervirksomhedens sammenbrud udgør en trussel mod en virksomhed i koncernen eller koncernen som helhed.

Stk. 3. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for finansieringsinstitutter, hvis betingelserne for afvikling er opfyldt både for finansieringsinstituttet og finansieringsinstituttets modervirksomhed.

Afviklingsmål

§ 5. Finansiell Stabilitet tager ved valget og anvendelsen af afviklingsværktøjer samt øvrige afviklingsforanstaltninger hensyn til følgende afviklingsmål:

- 1) Sikre videreførelse af kritiske funktioner, hvis ophør kan forventes at føre til forstyrrelser i ydelser, der er af afgørende betydning for realøkonomien, eller føre til forstyrrelse af den finansielle stabilitet.
- 2) Undgå betydelige negative konsekvenser for den finansielle stabilitet, navnlig ved at forebygge spredning, herunder til markedets infrastrukturer, og ved at opretholde markedsdisciplinen.
- 3) Beskytte offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær offentlig finansiel støtte.
- 4) Beskytte indskydere og investorer omfattet af lov om en indskyder- og investorgarantiordning.
- 5) Beskytte kunders midler og aktiver.

Kapitel 3

Værdiansættelse

§ 6. Inden Finansiell Stabilitet iværksætter afviklingsforanstaltninger eller udøver beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter, jf. § 17, skal Finansiell Stabilitet sikre, at der foretages en rimelig, forsigtig og realistisk værdiansættelse af virksomhedens eller enhedens aktiver og passiver. Værdiansættelsen skal være uafhængig, jf. § 10.

Stk. 2. Værdiansættelsen i henhold til stk. 1 skal indeholde en opdeling af virksomhedens eller enhedens kreditorer i overensstemmelse med konkursordenen, jf. § 13 i denne lov og kapitel 10 i konkursloven. Værdiansættelsen skal endvidere indeholde et skøn over den økonomiske behandling, hver klasse af kapitalejere og kreditorer kunne forvente at få, hvis virksomheden eller enheden blev opløst ved konkurs.

Stk. 3. Ved værdiansættelsen må der ikke indregnes en potentiel fremtidig ekstraordinær offentlig finansiel støtte.

Stk. 4. Der skal i værdiansættelsen desuden tages hensyn til, at

- 1) Finansiell Stabilitet og Afviklingsformuen, jf. kapitel 11, kan få dækket omkostninger fra virksomheden eller enheden under afvikling i overensstemmelse med § 29, og
- 2) Afviklingsformuen kan kræve renter og gebyrer for alle lån eller garantier, der ydes til virksomheden eller enheden under afvikling.

Stk. 5. Værdiansættelsen skal, på grundlag af virksomhedens eller enhedens regnskaber og optegnelser, suppleres med

- 1) en ajourført balance og en redegørelse for virksomhedens eller enhedens finansielle stilling,
- 2) en analyse af og et skøn over aktivernes bogførte værdi,
- 3) en liste over udestående balanceførte og ikke-balanceførte forpligtelser, således som de fremgår af virksomhedens eller enhedens regnskaber og optegnelser med angivelse af deres status i konkursordenen, og
- 4) en analyse af og et skøn over virksomhedens eller enhedens aktiver og passivers dagsværdi, når det er relevant i forhold til et broinstitut eller virksomhedssalg.

Stk. 6. Når kravene i stk. 1-5 er opfyldt, betragtes værdiansættelsen som endelig.

Midlertidig værdiansættelse

§ 7. Er det ikke muligt at foretage en værdiansættelse, der opfylder kravene i § 6, kan Finansiell Stabilitet foretage en midlertidig værdiansættelse af virksomhedens eller enhedens aktiver og passiver, jf. stk. 2-6.

Stk. 2. En midlertidig værdiansættelse skal i videst muligt omfang opfylde kravene i § 6. Den midlertidige værdiansættelse skal derudover omfatte en buffer til yderligere tab.

Stk. 3. Når Finansiell Stabilitet har foretaget en midlertidig værdiansættelse i medfør af stk. 1, skal der hurtigst muligt foretages en endelig, uafhængig værdiansættelse efter § 6. Denne værdiansættelse kan foretages før eller samtidig med

den i § 8 omhandlede værdiansættelse. De to værdiansættelser skal dog være adskilte.

Stk. 4. Er virksomhedens eller enhedens nettoværdi ved den endelige værdiansættelse, jf. stk. 3, højere end nettoværdien ved den midlertidige værdiansættelse, jf. stk. 1, kan Finansiell Stabilitet

- 1) øge værdien af de fordringer fra kreditorer eller ejere af relevante kapitalinstrumenter, der er blevet nedskrevet i medfør af § 17 eller ved bail-in i medfør af § 24, eller
- 2) instruere et broinstitut eller et porteføljeadministrationselskab om at foretage en yderligere betaling af vederlag for overtagne aktiver, rettigheder eller forpligtelser til den virksomhed eller enhed, der er under afvikling, eller for overtagne ejerskabsinstrumenter til ejerne af disse.

Stk. 5. Er virksomhedens eller enhedens nettoværdi ved den endelige værdiansættelse lavere end nettoværdien ved den midlertidige værdiansættelse, kan Finansiell Stabilitet foretage yderligere afviklingsforanstaltninger med henblik på at sikre afviklingen af virksomheden eller enheden.

Efterfølgende værdiansættelse til brug for kreditorbeskyttelse m.v.

§ 8. Til brug for vurderingen af om kapitalejere og kreditorer ville have været stillet bedre, hvis virksomheden eller enheden under afvikling var blevet afviklet ved konkurs, jf. § 49, sikrer Finansiell Stabilitet, at der foretages en efterfølgende, uafhængig værdiansættelse snarest muligt efter afviklingsforanstaltningerne.

Stk. 2. Ved værdiansættelsen i medfør af stk. 1 fastsættes

- 1) den behandling, som kapitalejere og kreditorer havde modtaget, hvis virksomheden eller enheden under afvikling havde været konkursbehandlet,
- 2) den faktiske behandling, som kapitalejere og kreditorer i virksomheden eller enheden under afvikling har modtaget i forbindelse med afviklingen, og
- 3) en eventuel forskel i behandlingen i nr. 1 og 2.

Stk. 3. Værdiansættelsen i forhold til hvis virksomheden eller enheden under afvikling havde været konkursbehandlet, jf. stk. 2, nr. 1, skal

- 1) tage udgangspunkt i, at virksomheden eller enheden under afvikling ville have været konkursbehandlet på det tidspunkt, hvor afviklingsforanstaltningerne blev iværksat,
- 2) tage udgangspunkt i, at afviklingsforanstaltningerne ikke var blevet iværksat, og
- 3) se bort fra enhver ekstraordinær offentlig finansiel støtte, som måtte være ydet til virksomheden eller enheden under afvikling.

Nærmere regler om værdiansættelserne

§ 9. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for værdiansættelserne i medfør af §§ 6-8, herunder metoder til værdiansættelse af aktiverne og passiverne i virksomheden eller enheden, adskillelsen af den endelige værdiansættelse, jf. §§ 6 og 7, og den efterfølgende værdiansættelse, jf. § 8, samt om beregning og medregning af en

buffer for yderligere tab i den midlertidige værdiansættelse, jf. § 7, stk. 2.

Udpegning af vurderingsperson

§ 10. De uafhængige vurderinger, jf. § 6, stk. 1, og § 8, stk. 1, foretages hver som udgangspunkt af én uafhængig vurderingsperson. Finansiell Stabilitet kan udpege to vurderingspersoner, hvis det er nødvendigt for at opfylde kravet om uafhængighed i § 6, stk. 1, og § 8, stk. 1.

Stk. 2. Ved værdiansættelse af penge- og realkreditinstitutter skal de pågældende vurderingspersoner være certificeret af Finanstilsynet til at udføre revision af disse virksomhedstyper, jf. § 199, stk. 13, i lov om finansiell virksomhed og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om udpegningen af vurderingspersoner og uafhængighedskravet.

Domstolsprøvelse af værdiansættelserne

§ 11. Værdiansættelserne gennemført i medfør af §§ 6 og 7 kan ikke gøres til genstand for særskilt domstolsprøvelse, men kan alene prøves sammen med Finansiell Stabilitets iværksættelse af afviklingsforanstaltninger.

Kapitel 4

Restrukturering og afvikling

§ 12. Når betingelserne for afvikling er opfyldt, jf. § 4, vælger Finansiell Stabilitet den eller de afviklingsforanstaltninger, der i den konkrete situation er bedst egnet til at opfylde afviklingsmålene, jf. § 5, ved restruktureringen eller afviklingen af virksomheden eller enheden.

Stk. 2. Finansiell Stabilitet kan anvende afviklingsværktøjer og andre afviklingsforanstaltninger enten hver for sig eller i kombination, medmindre andet fremgår af denne lov.

Stk. 3. Finansiell Stabilitet skal tage udgangspunkt i afviklingsplanen for virksomheden eller enheden udarbejdet i henhold til kapitel 17 i lov om finansiell virksomhed, men er ikke bundet heraf.

Stk. 4. Ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og andre afviklingsforanstaltninger skal Finansiell Stabilitet til hver en tid sikre, at

- 1) tab bæres i overensstemmelse med konkursordenen, jf. denne lovs § 13 og konkurslovens kapitel 10,
- 2) ingen kreditor påføres større tab, end kreditoren ville være blevet påført, hvis virksomheden eller enheden var taget under konkursbehandling, jf. § 49,
- 3) kreditorer i samme klasse behandles ens, medmindre andet er fastsat i denne lov,
- 4) bestyrelse og direktion i virksomheden eller enheden som udgangspunkt udskiftes, og
- 5) dækkede indskud er beskyttet fuldt ud, jf. lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Stk. 5. Når Finansiell Stabilitet beslutter at anvende et afviklingsværktøj eller andre afviklingsforanstaltninger og dette vil medføre, at kreditorer lider tab eller at deres fordringer konverteres, udøver Finansiell Stabilitet beføjelsen i § 44 i forhold til indehaverne af ejerskabsinstrumenter, samt

nedskriver eller konverterer relevante kapitalinstrumenter i henhold til § 17 umiddelbart inden eller samtidig med anvendelsen af afviklingsforanstaltningen.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren træffer beslutning om valg af afviklingsværktøjer, jf. stk. 1, for virksomheder eller enheder med systemisk betydning.

Særlige konkursretlige regler

§ 13. Ved en konkurs i en virksomhed betales umiddelbart efter afgifter i medfør af § 96 i konkursloven krav fra Garantiformuen for dækning af indskydere i medfør af lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Stk. 2. Efter krav i medfør af stk. 1 og før fordringer i medfør af § 97 i konkursloven betales indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, der på grund af beløbsmaksimeringen i §§ 9 og 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning ikke dækkes af Garantiformuen.

§ 14. Ved begæring om konkurs- eller rekonstruktionsbehandling af virksomheder eller enheder underretter skifteretten Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet. Skifteretten kan ikke træffe afgørelse om konkurs- eller rekonstruktionsbehandling, hvis Finansiell Stabilitet inden 7 dage efter underretning har meddelt, at Finansiell Stabilitet vil træffe afviklingsforanstaltninger over for virksomheden eller enheden.

Stk. 2. Har Finansiell Stabilitet iværksat afviklingsforanstaltninger eller har Finansiell Stabilitet vurderet, at betingelserne for afvikling, jf. § 4, er opfyldt vedrørende en virksomhed eller enhed, kan der ikke indledes konkurs- eller rekonstruktionsbehandling mod virksomheden eller enheden uden Finansiell Stabilitets samtykke.

Stk. 3. Den dag, hvor Finansiell Stabilitet træffer beslutning, jf. § 12, om at iværksætte en afviklingsforanstaltning over for en virksomhed eller enhed, der opfylder afviklingsbetingelserne i medfør af § 4, kan statuere fristdag i medfør af § 1 i konkursloven, hvis skifteretten inden 3 måneder herefter modtager begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller af egen drift indleder rekonstruktionsbehandling eller afsiger konkursdekret.

Kontrol ved afvikling

§ 15. Med henblik på at træffe og gennemføre afviklingsforanstaltningerne kan Finansiell Stabilitet udøve kontrol over en virksomhed eller enhed under afvikling ved at overtage de beføjelser, der er tillagt kapitalejere og bestyrelse, og varetage dets aktiviteter og tjenesteydelser samt forvalte og afhænde aktiver og ejendom tilhørende virksomheden eller enheden.

Stk. 2. Finansiell Stabilitet kan udøve kontrollen, jf. stk. 1, enten direkte eller indirekte via én eller flere udpegede personer, jf. § 16.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om udøvelsen af kontrollen i medfør af stk. 1 og 2, herunder om registrering af overtagelsen af kontrollen og forholdet til den tidligere bestyrelse og kapitalejerne.

§ 16. Finansiell Stabilitet kan udpege en administrator til at overtage ansvaret for ledelsen af en virksomhed eller en-

hed under afvikling. Administratoren tildeles alle de beføjelser, der er tillagt kapitalejerne og bestyrelsen i virksomheden eller enheden, og skal desuden iværksætte de afviklingsforanstaltninger, Finansiell Stabilitet har vurderet nødvendige. Finansiell Stabilitet offentliggør udpegelsen.

Stk. 2. Administratoren skal have de nødvendige kvalifikationer samt den fornødne viden til at kunne varetage opgaven efter stk. 1. Administratoren kan antage medhjælp.

Stk. 3. Administratoren udøver sine beføjelser under Finansiell Stabilitets instruktion og kontrol. Administratoren afrapporterer til Finansiell Stabilitet om virksomhedens eller enhedens økonomiske og finansielle situation og om de handlinger, administratoren har udført i forbindelse med sine opgaver ved begyndelsen og ved afslutningen af sit mandat, eller på anmodning fra Finansiell Stabilitet.

Stk. 4. Administratoren udpeges for en periode op til 1 år. Denne periode kan undtagelsesvist fornyes, hvis Finansiell Stabilitet fastslår, at virksomheden eller enheden fortsat er under afvikling, og hvis det vurderes som værende bedst egnet til at varetage afviklingsmålene, jf. § 5.

Stk. 5. Finansiell Stabilitet kan beslutte at skadesløsholde administratoren.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om udpegelsen af en administrator, dennes opgaver samt registrering og offentliggørelse heraf.

Nedskrivning og konvertering af relevante kapitalinstrumenter

§ 17. Finansiell Stabilitet skal nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter i en virksomhed eller enhed til egentlige kernekapitalinstrumenter, når betingelserne for afvikling er opfyldt, jf. § 4.

Stk. 2. Beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter efter stk. 1 kan udøves uafhængigt eller kombineret med øvrige afviklingsforanstaltninger.

Stk. 3. Nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter skal foretages på grundlag af en værdiansættelse af virksomhedens eller enhedens aktiver og passiver i overensstemmelse med kapitel 3.

Stk. 4. Rækkefølgen for nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter efter stk. 1 skal være i overensstemmelse med rækkefølgen ved en konkursbehandling af virksomheden eller enheden.

§ 18. Ved nedskrivning af hovedstolen af et relevant kapitalinstrument efter § 17 er nedbringelsen permanent og der betales ingen godtgørelse til ejerne af de relevante kapitalinstrumenter fra virksomheden eller enheden under afvikling, udover hvad de pågældende ejere eventuelt måtte være berettiget til efter en endelig værdiansættelse i medfør af § 7, stk. 3.

Stk. 2. Finansiell Stabilitet kan kræve, at en virksomhed eller enhed udsteder egentlige kernekapitalinstrumenter til ejerne af de relevante kapitalinstrumenter. De relevante kapitalinstrumenter kan kun konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, når følgende betingelser er opfyldt:

1) De egentlige kernekapitalinstrumenter udstedes af den pågældende virksomhed eller enhed eller, efter godken-

delse fra Finansiell Stabilitet, af virksomhedens eller enhedens modervirksomhed.

- 2) De egentlige kernekapitalinstrumenter udstedes før eventuelle statslige kapitalindskud, jf. § 51.
- 3) De egentlige kernekapitalinstrumenter tildeles og overføres straks efter anvendelsen af konverteringsbeføjelsen.
- 4) Konverteringssatsen, der bestemmer antallet af egentlige kernekapitalinstrumenter, som leveres i forhold til hvert relevant kapitalinstrument, opfylder kravene i § 45.

Virksomhedssalg

§ 19. Finansiell Stabilitet kan til en køber, der ikke er et broinstitut, overdrage alle eller dele af

- 1) ejerskabsinstrumenter udstedt af en virksomhed eller enhed under afvikling, eller
- 2) aktiver, rettigheder eller forpligtelser i en virksomhed eller enhed under afvikling.

Stk. 2. Ved overdragelse af ejerskabsinstrumenter efter stk. 1, nr. 1, tilfalder vederlaget ejerne af ejerskabsinstrumenterne. Ved overdragelse af alle eller dele af aktiver, rettigheder eller forpligtelser i virksomheden eller enheden under afvikling, jf. stk. 1, nr. 2, tilfalder vederlaget virksomheden eller enheden under afvikling.

Stk. 3. En overdragelse efter stk. 1 kan ske uden samtykke fra kapitalejerne i virksomheden eller enheden under afvikling eller fra anden tredjemand, jf. dog § 20. Køberen anses for at videreføre virksomheden eller enheden under afvikling eller de overtagne dele heraf og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som virksomheden eller enheden udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller forpligtelser.

Stk. 4. En overdragelse efter stk. 1 skal finde sted på kommercielle vilkår under hensyntagen til forholdene i den konkrete situation. Finansiell Stabilitet kan tilsidesætte dette, hvis en kommerciel proces, herunder en åben og transparent salgsproces, vil væsentligt svække et eller flere af afviklingsmålene, jf. § 5.

Stk. 5. Finansiell Stabilitet kan med købers samtykke tilbageføre hele eller dele af en overdragelse efter stk. 1. Finansiell Stabilitet tilbagefører ejerskabsinstrumenter til de oprindelige ejere og aktiver, rettigheder eller forpligtelser til virksomheden eller enheden under afvikling. De oprindelige ejere og virksomheden eller enheden under afvikling har pligt til at tage dette tilbage.

Stk. 6. Ejere af ejerskabsinstrumenter og kreditorer i virksomheden eller enheden under afvikling, og andre tredjeparter, hvis aktiver, rettigheder eller forpligtelser ikke overføres, har ikke rettigheder til eller i tilknytning til de overførte aktiver, rettigheder eller forpligtelser.

§ 20. En køber af ejerskabsinstrumenter udstedt af virksomheden eller enheden under afvikling eller alle eller dele af aktiver, rettigheder eller forpligtelser i virksomheden eller enheden under afvikling skal have den eller de fornødne tilladelser fra Finanstilsynet til at kunne drive de erhvervede forretningsaktiviteter.

Stk. 2. Kan Finanstilsynet ikke gennemføre den i § 61 i lov om finansiel virksomhed omhandlede vurdering inden overdragelsen, jf. § 19, kan overdragelsen gennemføres, men de tilknyttede stemmerettigheder kan alene udøves af Finansiell Stabilitet, indtil en godkendelse foreligger. Finansiell Stabilitet har ikke pligt til at udøve denne stemmeret.

Stk. 3. Afslår Finanstilsynet ansøgningen i medfør af § 61 i lov om finansiel virksomhed, fastsætter Finansiell Stabilitet en frist for købers afhændelse af ejerskabsinstrumenterne. De tilknyttede stemmerettigheder kan alene udøves af Finansiell Stabilitet, indtil afhændelse er gennemført.

Broinstituttet

§ 21. Finansiell Stabilitet kan til et broinstitut overdrage alle eller dele af

- 1) ejerskabsinstrumenter udstedt af en virksomhed eller enhed under afvikling, eller
- 2) aktiver, rettigheder eller forpligtelser i en virksomhed eller enhed under afvikling.

Stk. 2. Et broinstitut oprettes med henblik på at modtage og forvalte det overtagne i medfør af stk. 1. Broinstituttet kapitaliseres ved nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter i virksomheden eller enheden under afvikling, jf. § 17, anvendelse af bail-in, jf. § 24, eller via indskud fra Afviklingsformuen, jf. § 59. Broinstituttet skal have den eller de fornødne tilladelser fra Finanstilsynet til at kunne drive de erhvervede forretningsaktiviteter efter lov om finansiel virksomhed.

Stk. 3. En overdragelse efter stk. 1 kan ske uden samtykke fra kapitalejerne i virksomheden eller enheden under afvikling eller fra anden tredjemand, jf. dog stk. 2, 2. pkt. Broinstituttet anses for at være en videreførelse af virksomheden eller enheden under afvikling eller de overtagne dele heraf og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som virksomheden eller enheden udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller forpligtelser.

Stk. 4. Den samlede værdi af forpligtelserne, der overdrages i medfør af stk. 1, må ikke overstige den samlede værdi af rettigheder og aktiver, der overdrages. Et vederlag, der betales af broinstituttet, tilfalder ved overdragelse af ejerskabsinstrumenter ejerne heraf og ved overdragelse af aktiver, rettigheder eller forpligtelser virksomheden eller enheden under afvikling. Vurderingen efter 1. pkt. og et eventuelt vederlag efter 2. pkt. fastsættes på baggrund af værdiansættelsen i kapitel 3.

Stk. 5. Finansiell Stabilitet kan via Afviklingsformuen tildele et broinstitut en likviditetsramme, således at instituttet kan finansiere overtagelsen af aktiver og rettigheder fra virksomheden eller enheden under afvikling og opfylde et eventuelt krav til likviditet i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 6. Finansiell Stabilitet kan tilbageføre hele eller dele af en overdragelse efter stk. 1, når dette er angivet ved overdragelsen, eller når det overførte ikke opfylder betingelserne for overførsel. De oprindelige ejere og virksomheden eller enheden under afvikling har pligt til at tage dette tilbage.

Stk. 7. Ejere af ejerskabsinstrumenter og kreditorer i virksomheden eller enheden under afvikling og andre tredjeparter, hvis aktiver, rettigheder eller forpligtelser ikke overfø-

res, har ikke rettigheder til eller i tilknytning til de overførte aktiver, rettigheder eller forpligtelser.

§ 22. Broinstituttet skal drives med henblik på at opretholde adgangen til eventuelle kritiske funktioner og sælge de overtagne virksomheder eller enheder, aktiver, rettigheder eller forpligtelser til én eller flere købere, når de rette vilkår er til stede og inden for fristen i stk. 3 og 4. Salg, jf. 1. pkt., gennemføres af Finansiell Stabilitet ved en åben og transparent salgsproces. Salg skal ske på kommercielle vilkår under hensyntagen til forholdene.

Stk. 2. Et broinstitut ophører med at være broinstitut, når

- 1) broinstituttet ikke længere opfylder kravene i § 2 nr. 6,
- 2) alle eller alle væsentlige aktiver, rettigheder og forpligtelser i broinstituttet sælges til tredjemand,
- 3) fristen i stk. 3 eller 4 udløber, eller
- 4) alle broinstituttets aktiver er afviklet, og dets forpligtelser til fulde er indfrie.

Stk. 3. Finansiell Stabilitet indstiller driften af broinstituttet hurtigst muligt og senest to år efter den dato, hvor den sidste overdragelse i medfør af § 21, stk. 1, er sket.

Stk. 4. Finansiell Stabilitet kan forlænge fristen i stk. 3 med én eller flere perioder på op til et år, hvis dette fremmer afviklingen, jf. stk. 2, nr. 1, 2 eller 4, eller er nødvendig for at sikre videreførelse af væsentlige finansielle ydelser.

Stk. 5. Ophører et broinstitut i medfør af stk. 2, nr. 2 eller 3, skal broinstituttet undergives likvidation eller konkursbehandling afhængig af forholdene.

Stk. 6. Et eventuelt provenu ved indstillingen af driften af broinstituttet i medfør af stk. 5 tilfalder kapitalejerne i broinstituttet, jf. dog § 29.

Adskillelse af aktiver

§ 23. Finansiell Stabilitet kan overdrage porteføljer af aktiver, rettigheder eller forpligtelser fra en virksomhed eller enhed under afvikling eller fra et broinstitut, jf. § 21, til et porteføljeadministrationsselskab, når

- 1) situationen på det specifikke marked for de pågældende aktiver, rettigheder eller forpligtelser er af en sådan art, at det kunne få negative virkninger for et eller flere finansielle markeder, hvis de blev afviklet ved konkursbehandling,
- 2) overdragelsen er nødvendig for at sikre, at virksomheden eller enheden under afvikling eller broinstituttet fungerer korrekt, eller
- 3) overdragelsen er nødvendig for at maksimere midlerne fra afviklingen.

Stk. 2. En overdragelse efter stk. 1 kan ske uden samtykke fra kapitalejerne i virksomheden eller enheden under afvikling, eller fra anden tredjemand.

Stk. 3. Porteføljeadministrationsselskabet kapitaliseres ved nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter i virksomheden eller enheden under afvikling, jf. § 17, anvendelse af bail-in, jf. § 24, eller via indskud fra Afviklingsformuen, jf. § 59.

Stk. 4. Finansiell Stabilitet kan via Afviklingsformuen tildele et porteføljeadministrationsselskab en likviditetsramme, således at selskabet kan finansiere overtagelsen af akti-

ver og rettigheder fra virksomheden eller enheden under afvikling.

Stk. 5. Overdragelse fra en virksomhed eller enhed under afvikling efter stk. 1 sker mod et vederlag, der betales af porteføljeadministrationsselskabet til virksomheden eller enheden. Vederlaget kan betales i form af gæld udstedt af porteføljeadministrationsselskabet. Vederlaget kan være negativt. Finansiell Stabilitet fastsætter vederlaget på baggrund af værdiansættelsen i kapitel 3.

Stk. 6. Finansiell Stabilitet kan foretage overdragelse i medfør af stk. 1 flere gange.

Stk. 7. Finansiell Stabilitet kan tilbageføre hele eller dele af en overdragelse efter stk. 1, når dette er angivet ved overdragelsen, eller når det overførte ikke opfylder betingelserne for overdragelse, jf. stk. 1. Virksomheden eller enheden under afvikling har pligt til at tage sådanne aktiver, rettigheder eller forpligtelser tilbage.

Stk. 8. Ejere af ejerskabsinstrumenter og kreditorer i virksomheden eller enheden under afvikling, og andre tredjeparter, hvis aktiver, rettigheder eller forpligtelser ikke overføres, har ikke rettigheder til eller i tilknytning til de overførte aktiver, rettigheder eller forpligtelser.

Bail-in

§ 24. Finansiell Stabilitet kan anvende bail-in til tabsabsorbering og til at rekapitalisere en virksomhed eller enhed under afvikling eller til at konvertere til egenkapital eller nedskrive forpligtelser, der overføres i medfør af §§ 19, 21 eller 23.

Stk. 2. Bail-in kan alene anvendes til rekapitalisering, jf. stk. 1, når det med rimelighed kan forventes, at dette, ud over at opfylde de relevante afviklingsmål, vil føre til en restrukturering af den pågældende virksomhed eller enhed med henblik på levedygtighed på længere sigt. I denne vurdering kan brugen af eventuelle andre foranstaltninger, herunder tiltag, der gennemføres i overensstemmelse med restruktureringsplanen, jf. § 28, indgå.

Stk. 3. Finansiell Stabilitet gennemfører bail-in på grundlag af værdiansættelsen i medfør af kapitel 3.

Stk. 4. Bail-in, jf. stk. 1-3 og §§ 25-28, kan ikke anvendes ved restrukturering og afvikling af et realkreditinstitut.

§ 25. Bail-in kan anvendes på alle den pågældende virksomheds eller enheds ikke-efterstillede forpligtelser samt efterstillede gældsforpligtelser, der ikke er nedskrevet eller konverteret i medfør af §§ 17 og 18, og skal ske i overensstemmelse med konkursordenen, jf. § 13 i denne lov og kapitel 10 i konkursloven, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Inden der kan ske bail-in af ikke-efterstillede forpligtelser, skal passiver, som ikke allerede er konverteret, konverteres eller nedskrives, hvis de indeholder følgende vilkår:

- 1) Hovedstolen af instrumentet skal nedbringes ved en begivenhed, der vedrører virksomhedens eller enhedens finansielle situation, solvens eller kapitalgrundlaget.
- 2) Instrumentet konverteres til ejerskabsinstrumenter, såfremt en begivenhed, som omhandlet i nr. 1, forekommer.

Stk. 3. Der kan ikke gennemføres bail-in i forhold til følgende forpligtelser:

- 1) Dækkede indskud.
- 2) Sikrede forpligtelser.
- 3) Enhver forpligtelse, der opstår som følge af virksomhedens eller enhedens besiddelse af kunders aktiver eller penge, herunder kunders aktiver eller penge, der er deponeret af eller på vegne af danske UCITS omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. og alternative investeringsfonde, som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og regler udstedt i medfør af § 3, stk. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., under forudsætning af at kunden er beskyttet ved rekonstruktions- eller konkursbehandling.
- 4) Enhver forpligtelse, der opstår som følge af et betroet forhold mellem virksomheden eller enheden (som betroet) og en anden person (som begunstiget) under forudsætning af, at en sådan begunstiget er beskyttet i henhold til gældende insolvens- eller civilret.
- 5) Forpligtelser til virksomheder med en oprindelig løbetid på mindre end 7 dage, medmindre de er inden for samme koncern.
- 6) Forpligtelser med en resterende løbetid på mindre en 7 dage over for registrerede systemer, jf. § 57 a i lov om værdipapirhandel m.v., eller operatører af sådanne systemer eller deres deltagere, og som er en følge af deltagelse i et sådant system.
- 7) En forpligtelse over for
  - a) en medarbejder som følge af et løntilgodehavende, pensionsydelse eller anden fast godtgørelse, undtagen den variable del af lønnen for væsentlige risikotagere, og undtagen den variable del af lønnen, som ikke er reguleret ved kollektive overenskomster,
  - b) en kommerciel eller handelsmæssig kreditor som følge af levering af varer eller tjenesteydelser, der er afgørende for den daglige drift af virksomhedens eller enhedens aktiviteter, herunder it-tjenesteydelser, forsyninger og leje, servicering og vedligeholdelse af lokaler,
  - c) skatte- og socialsikringsmyndigheder, såfremt disse forpligtelser har fortrinsret i henhold til konkursordenen, jf. § 13 i denne lov og kapitel 10 i konkursloven, eller hvor relevant et andet lands almindelige insolvensret,
  - d) Garantiformuen som følge af forfaldne bidrag i overensstemmelse med lov om en indskyder- og investorgarantiordning, og
  - e) Afviklingsformuen som følge af forfaldne bidrag i overensstemmelse med kapitel 11.

Stk. 4. Finansiell Stabilitet kan i særlige tilfælde vælge helt eller delvist at undlade at foretage bail-in af visse af de ikke-efterstillede forpligtelser eller en kategori heraf. Finansiell Stabilitet underretter EU-Kommissionen, inden der udelukkes en forpligtelse i medfør af 1. pkt.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om, under hvilke omstændigheder der kan ske udelukkelse i medfør af stk. 4.

§ 26. Når Finansiell Stabilitet helt eller delvist har udelukket en forpligtelse eller en kategori af forpligtelser i medfør af § 25, stk. 4, kan der ydes bidrag via Afviklingsformuen ved

- 1) at dække eventuelle tab, der ikke er absorberet af nedskrivningseggede passiver, og genoprette nettoværdien af virksomheden eller enheden under afvikling til nul, eller
- 2) at købe ejerskabsinstrumenter eller kapitalinstrumenter i virksomheden eller enheden under afvikling for at rekapitalisere virksomheden eller enheden.

Stk. 2. Bidrag fra Afviklingsformuen, jf. stk. 1, forudsætter, at

- 1) mindst 8 pct. af de samlede passiver, målt på tidspunktet for afviklingsforanstaltningen i overensstemmelse med den gennemførte værdiansættelse, jf. kapitel 3, er nedskrevet eller konverteret, og
- 2) bidraget fra Afviklingsformuen ikke overstiger 5 pct. af de samlede passiver, målt på tidspunktet for afviklingsforanstaltningen i overensstemmelse med den gennemførte værdiansættelse, jf. kapitel 3.

Stk. 3. Finansiell Stabilitet kan i ekstraordinære tilfælde forsøge at tilvejebringe yderligere finansiering, når bidragsgrænsen i stk. 2, nr. 2, er nået og når alle usikrede forpligtelser, bortset fra berettigede indskud, er nedskrevet eller konverteret fuldt ud.

Stk. 4. Når alle virksomhedens eller enhedens forpligtelser, der kan nedskrives eller konverteres ved bail-in, jf. § 25, er nedskrevet eller konverteret, og Garantiformuen har ydet bidrag i overensstemmelse med § 2 a i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, kan Afviklingsformuen bidrage i overensstemmelse med stk. 2.

§ 27. Nedskrivning eller konvertering af forpligtelser hidrørende fra derivater kan først ske ved eller efter afvikling af derivaterne. Finansiell Stabilitet kan opsig og afslutte eventuelle derivatkontrakter med henblik herpå.

Stk. 2. Er derivatforpligtelsen blevet udelukket fra bail-in, jf. § 25, stk. 4, er Finansiell Stabilitet ikke forpligtet til at opsig eller afslutte derivatkontrakten.

Stk. 3. Er derivatkontrakten omfattet af en nettingaftale, opgøres værdien af kontrakten på nettbasis i overensstemmelse med aftalevilkårene.

§ 28. Når bail-in anvendes til at rekapitalisere virksomheden eller enheden under afvikling, skal virksomheden eller enheden udarbejde og gennemføre en restruktureringsplan.

Stk. 2. Restruktureringsplanen skal indeholde foranstaltninger, som har til formål at strukturere levedygtigheden på lang sigt af virksomheden eller enheden eller relevante dele af dens aktiviteter inden for en rimelig tidsfrist. Restruktureringsplanen skal mindst indeholde følgende elementer:

- 1) En vurdering af de faktorer og problemer, der har medført, at virksomheden eller enheden er nødlidende eller

forventelig nødlidende, og de forhold, der har ført til dens vanskeligheder.

- 2) En beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes til restrukturering af virksomhedens eller enhedens levedygtighed på lang sigt.
- 3) En tidsplan for gennemførelsen af disse foranstaltninger.

Stk. 3. Senest en måned efter anvendelsen af bail-in forelægger bestyrelsen eller den eller de personer, der har overtaget kontrollen med virksomheden eller enheden i henhold til §§ 15 eller 16, og Finansiell Stabilitet en restruktureringsplan for Finanstilsynet. Finanstilsynet kan forlænge fristen i op til to måneder.

Stk. 4. Finanstilsynet skal senest en måned efter modtagelse af restruktureringsplanen meddele virksomheden eller enheden og Finansiell Stabilitet, om planen kan godkendes. Kan planen ikke godkendes, meddeler Finanstilsynet dette til virksomheden eller enheden og Finansiell Stabilitet. En revideret restruktureringsplan skal fremlægges til godkendelse senest 2 uger herefter.

Stk. 5. Bestyrelsen eller den eller de personer, der har overtaget kontrollen med virksomheden eller enheden i henhold til §§ 15 eller 16 aflægger rapport til Finansiell Stabilitet mindst hver sjette måned om, hvordan restruktureringsplanens gennemførelse forløber.

Stk. 6. Bestyrelsen eller den eller de personer, der har overtaget kontrollen med virksomheden eller enheden i henhold til §§ 15 eller 16, reviderer restruktureringsplanen undervejs, hvis det efter Finansiell Stabilitets opfattelse og efter høring af Finanstilsynet er nødvendigt for at opfylde målsætningen om levedygtighed på lang sigt. Finanstilsynet skal godkende den reviderede restruktureringsplan.

Stk. 7. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om restruktureringsplanen, herunder de elementer, der skal indgå i planen, processen for godkendelsen af planer samt minimumsindholdet af de rapporter, der skal udarbejdes i henhold til stk. 5.

Finansiering af afviklingsforanstaltninger

§ 29. Finansiell Stabilitet, Afviklingsformuen og andre finansieringsordninger kan få dækket rimelige omkostninger i forbindelse med anvendelsen af afviklingsforanstaltninger og offentlige stabiliseringsinstrumenter på én eller flere af følgende måder:

- 1) Fra et vederlag, der er betalt af en køber til virksomheden eller enheden under afvikling eller i givet fald til ejerne af ejerskabsinstrumenter.
- 2) Fra virksomheden eller enheden under afvikling som privilegeret kreditor.
- 3) Fra et eventuelt provenu som resultat af indstillingen af driften af broinstituttet eller porteføljeadministrations-selskabet, som privilegeret kreditor.

Kapitel 5

Kontrakter

§ 30. Finansiell Stabilitet kan ophæve eller ændre vilkår i kontrakter, som er indgået af en virksomhed eller enhed un-

der afvikling, når det er nødvendigt for at sikre gennemførelsen af afviklingsforanstaltninger. Dette forudsætter, at afviklingsprincipperne i § 12, stk. 4, iagttages, herunder at de berørte aftaleparter eller kreditorer ikke påføres større tab, end hvis virksomheden eller enheden var taget under konkursbehandling, jf. dog § 31.

§ 31. En afviklingsforanstaltning truffet i medfør af denne lov udgør ikke i sig selv en fyldestgørelsesgrund eller en insolvensbehandling, som defineret i § 58 h, stk. 1, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v., såfremt virksomheden eller enheden fortsat opfylder kontraktens væsentlige forpligtelser, herunder betalings- og leveringsforpligtelser samt krav om sikkerhedsstillelse.

Stk. 2. Opfylder en virksomhed eller enhed under afvikling fortsat kontraktens væsentlige forpligtelser, herunder betalings- og leveringsforpligtelser samt forpligtelse eller krav om sikkerhedsstillelse, vil en afviklingsforanstaltning eller foranstaltninger, der er direkte forbundet hermed, ikke i sig selv berettiggelse af virksomhedens eller enhedens kontraktpart til at

- 1) ophæve, suspendere, ændre, slutafregne, nette eller modregne i kontrakten,
- 2) sætte sig i besiddelse af, udøve kontrol over eller søge sig fyldestgjort i noget aktiv tilhørende virksomheden eller enheden, eller
- 3) udøve indflydelse på virksomhedens eller enhedens kontraktlige rettigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for kontrakter indgået af et datterselskab af virksomheden eller enheden, såfremt virksomheden, enheden eller en anden koncernenhed garanterer eller understøtter datterselskabets forpligtelser, samt for kontrakter indgået af en koncernenhed, som indeholder bestemmelser om krydsmisligholdelse.

Stk. 4. En suspension eller begrænsning i medfør af §§ 32-34 udgør ikke misligholdelse af en forpligtelse, jf. stk. 1-3.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse, hvor en afviklingsforanstaltning er påbegyndt i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 32. Finansiell Stabilitet kan suspendere enhver forfalden betalings- og leveringsforpligtelse i henhold til en kontrakt, som en virksomhed eller enhed under afvikling har indgået, jf. dog stk. 4. Suspensionen løber fra offentliggørelsen af meddelelse om suspension, jf. § 50, til udløbet af den første hverdag herefter.

Stk. 2. Hvis en suspenderet betalings- eller leveringsforpligtelse forfalder i suspensionsperioden, skal betalingen eller leveringen ske umiddelbart efter udløbet af suspensionsperioden.

Stk. 3. Hvis betalings- eller leveringsforpligtelserne i henhold til en kontrakt suspenderes i medfør af stk. 1, suspenderes kontraktpartens betalings- eller leveringsforpligtelse i henhold til kontrakten i samme periode.

Stk. 4. Suspension af betalings- eller leveringsforpligtelser i medfør af stk. 1 finder ikke anvendelse på

- 1) berettigede indskud,

- 2) betalings- og leveringsforpligtelser over for betalings-systemer og clearingcentraler, der i medfør af artikel 10, 1. afsnit i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer med senere ændringer er anmeldt til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, operatører af sådanne systemer, centrale modparter og centralbanker, og
- 3) krav omfattet af § 11 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

§ 33. Finansiell Stabilitet kan suspendere sikrede kreditors ret til at søge sig fyldestgjort i sikkerheder stillet af en virksomhed eller enhed under afvikling. Suspensionen løber fra tidspunktet for offentliggørelsen af meddelelse om suspension, jf. § 50, til udløbet af den første hverdag herefter.

Stk. 2. Muligheden for suspension i medfør af stk. 1 gælder ikke for sikkerheder stillet over for betalingssystemer og clearingcentraler, der i medfør af artikel 10, 1. afsnit i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer med senere ændringer er anmeldt til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, operatører af sådanne systemer, centrale modparter og centralbanker.

Stk. 3. Ved dispositioner omfattet af § 40 skal Finansiell Stabilitet sikre, at suspensionen i medfør af stk. 1 sker på en ensartet måde i alle de virksomheder eller enheder, der er omfattet af afviklingen.

§ 34. Finansiell Stabilitet kan suspendere kontraktuelle op-hørsrettigheder, jf. dog § 35, over for kontraktparter, der har kontrakt med en virksomhed eller enhed under afvikling, og virksomhedens eller enhedens datterselskaber, jf. dog stk. 2. Suspensionen løber fra offentliggørelsen af meddelelse om suspension, jf. § 50, til udløbet af den første hverdag herefter. Suspensionen for datterselskaberne gælder indtil udløbet af hverdagen efter meddelelse om suspension er meddelt i den medlemsstat, hvor datterselskaberne er registreret.

Stk. 2. Suspension over for datterselskaber, jf. stk. 1, kan ske, hvis

- 1) kontrakten garanteres eller på anden måde understøttes af virksomheden eller enheden under afvikling,
- 2) adgangen til at bringe kontrakten til ophør beror på den økonomiske situation hos virksomheden eller enheden under afvikling eller dennes insolvens, eller
- 3) Finansiell Stabilitet har udøvet eller påtænker at udøve beføjelsen til at overføre rettigheder, aktiver eller forpligtelser fra virksomheden eller enheden under afvikling til en anden juridisk person og alle dattervirksomhedens rettigheder og forpligtelser i relation til den pågældende kontrakt overføres eller påtænkes overført til erhververen, eller Finansiell Stabilitet på anden måde sikrer opfyldelsen af forpligtelsen.

Stk. 3. Muligheden for suspension i medfør af stk. 1 og 2 gælder ikke over for betalingssystemer og clearingcentraler, der i medfør af artikel 10, 1. afsnit i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afreg-

ning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer med senere ændringer er anmeldt til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, operatører af sådanne systemer, centrale modparter og centralbanker.

§ 35. Kontraktparter, der har en kontrakt med en virksomhed eller enhed under afvikling, kan uanset § 34 anvende adgangen til at bringe kontrakten til ophør forud for suspensionsfristens udløb, hvis kontraktparten har modtaget meddelelse fra Finansiell Stabilitet om, at rettighederne og forpligtelserne i henhold til kontrakten ikke vil blive

- 1) overdraget til en anden juridisk person, eller
- 2) nedskrevet eller konverteret ved anvendelse af bail-in.

Stk. 2. Kontraktparten kan anvende adgangen til at bringe kontrakten til ophør i henhold til kontraktens bestemmelser efter suspensionsfristens udløb, jf. dog § 31, stk. 2, hvis

- 1) Finansiell Stabilitet har overført rettighederne og forpligtelserne i henhold til kontrakten til en anden juridisk person, og kontraktparten kan påberåbe sig en ophørsgrund over for erhververen, eller
- 2) rettighederne og forpligtelserne i henhold til kontrakten ikke overføres til en anden juridisk person og Finansiell Stabilitet ikke har anvendt bail-in.

§ 36. Finansiell Stabilitet skal sikre videreførelsen af aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, jf. kapitel 18 a i lov om værdipapirhandel m.v., modregning samt slutafregnings- og nettingaftaler med henblik på at undgå overdragelse af nogle, men ikke alle rettigheder og forpligtelser omfattet af en sådan aftale mellem virksomheden eller enheden under afvikling og dennes kontraktpart samt at undgå ændring eller ophør af rettigheder og forpligtelser, som er dækket af en sådan aftale, jf. dog § 39.

Stk. 2. Finansiell Stabilitet skal anses for at have sikret videreførelsen af en aftale i henhold til stk. 1, hvis parterne fortsat er berettigede til at modregne eller slutafregne og nette alle rettigheder og forpligtelser under den pågældende aftale.

§ 37. Finansiell Stabilitet skal sikre videreførelsen af kontrakter om sikkerhed for forpligtelser, jf. dog § 39, med henblik på at undgå

- 1) overdragelse af aktiver, der er stillet som sikkerhed for en forpligtelse, medmindre forpligtelsen og den tilhørende sikkerhedsret tillige overdrages,
- 2) overdragelse af en forpligtelse, der er stillet sikkerhed for, medmindre den tilhørende sikkerhedsret tillige overdrages,
- 3) overdragelse af en sikkerhedsret, medmindre forpligtelsen, der er stillet sikkerhed for, tillige overdrages, eller
- 4) ændring eller ophør af en kontrakt om sikkerhed for forpligtelser i kraft af Finansiell Stabilitets brug af afviklingsbeføjelser, såfremt denne ændring eller ophør af kontrakten bevirker, at der ikke længere er sikkerhed for forpligtelsen omfattet af kontrakten.

§ 38. Finansiell Stabilitet skal sikre videreførelsen af kontrakter om struktureret finansiering, herunder særligt dækkede obligationer, som virksomheden eller enheden under afvikling er part i, jf. dog § 39, med henblik på at undgå

- 1) overdragelse af nogle, men ikke alle aktiver, rettigheder og forpligtelser omfattet af en sådan aftale om struktureret finansiering, eller
- 2) ophør eller ændring af rettigheder og forpligtelser omfattet af en sådan aftale om struktureret finansiering eller ændring af et aktivs status.

§ 39. Er det nødvendigt for at sikre indskydernes adgang til dækkede indskud, kan Finansiell Stabilitet uanset §§ 36-38 overdrage de dækkede indskud, som er en del af de i §§ 36-38 nævnte kontrakter, uden at overdrage andre aktiver, rettigheder eller forpligtelser omfattet af den samme kontrakt. Finansiell Stabilitet kan ligeledes overdrage aktiver eller overdrage, ændre eller ophæve rettigheder eller forpligtelser uden at overdrage de dækkede indskud.

§ 40. Finansiell Stabilitets anvendelse af afviklingsforanstaltninger må ikke påvirke driften af betalingssystemer og clearingcentraler, der i medfør af artikel 10, 1. afsnit i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer med senere ændringer er anmeldt til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, i de tilfælde, hvor Finansiell Stabilitet

- 1) overdrager nogle, men ikke alle aktiver, rettigheder og forpligtelser i en virksomhed eller enhed under afvikling til en anden juridisk person, eller
- 2) ved brug af øvrige afviklingsforanstaltninger ophæver eller ændrer vilkår i en kontrakt, som en virksomhed eller enhed under afvikling er part i, eller erstatter virksomheden eller enheden med erhververen som kontraktpart.

Stk. 2. En overdragelse eller en ophævelse eller ændring af vilkår, jf. stk. 1, kan ikke i sig selv indebære en tilbagekaldelse af en overførselsordre i strid med § 57 c i lov om værdipapirhandel m.v., og kan ikke ændre eller hindre gennemførelsen af endeligt indgåede overførselsordrer, jf. § 57 c i lov om værdipapirhandel m.v., eller beskyttelsen af sikkerhedsstillelse, jf. § 57 b i lov om værdipapirhandel m.v.

§ 41. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om håndteringen af kontrakter, herunder kategorier af kontrakter, der omfattes af §§ 30-40.

Kapitel 6

Generelle afviklingsbeføjelser og supplerende bestemmelser

§ 42. Finansiell Stabilitet kan anvende de nødvendige beføjelser for at iværksætte og gennemføre afviklingsforanstaltninger over for virksomheder og enheder, der opfylder betingelserne for afvikling. Finansiell Stabilitet anvender navnlig følgende afviklingsbeføjelser, som kan anvendes enkeltvis eller kombineret:

- 1) Overtage kontrollen over en virksomhed eller enhed under afvikling og udøve alle de rettigheder og beføjelser, der tillægges virksomhedens eller enhedens kapital ejere og bestyrelsen i den pågældende virksomhed eller enhed, jf. §§ 15 og 16.
- 2) Overføre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af en virksomhed eller enhed under afvikling.

- 3) Overføre rettigheder, aktiver eller forpligtelser i en virksomhed eller enhed under afvikling til en anden virksomhed eller enhed med den modtagende virksomheds eller enheds samtykke.
- 4) Nedskrive hovedstolen eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til de nedskrivningsegne passiver i en virksomhed eller enhed under afvikling, jf. §§ 17, 18 og 24-28.
- 5) Konvertere nedskrivningsegne passiver i en virksomhed eller enhed under afvikling til ejerskabsinstrumenter i virksomheden eller enheden, en modervirksomhed eller et broinstitut, hvortil aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne overdrages, jf. §§ 17, 18 og 24-28.
- 6) Annullere gældsinstrumenter, der er udstedt af en virksomhed eller enhed under afvikling, jf. §§ 17, 18, 24-28 og 44, dog ikke forpligtelser undtaget fra bail-in, jf. § 25, stk. 3.
- 7) Nedskrive den nominelle værdi af ejerskabsinstrumenter i en virksomhed eller enhed under afvikling og annullere sådanne ejerskabsinstrumenter.
- 8) Sikre, at en virksomhed eller enhed under afvikling eller en relevant modervirksomhed udsteder nye ejerskabsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter, herunder præferenceaktier og betingede konvertible instrumenter.
- 9) Afslutte og opsige finansielle kontrakter eller derivataftaler med henblik på anvendelsen af § 27.
- 10) Fjerne eller erstatte bestyrelsen og den daglige ledelse i en virksomhed eller enhed under afvikling.

Stk. 2. Ved anvendelsen af afviklingsforanstaltninger og udøvelsen af afviklingsbeføjelser er Finansiell Stabilitet ikke underlagt nogen af følgende krav:

- 1) Krav om at opnå godkendelse eller samtykke fra bestemte fysiske eller juridiske personer, enten offentlige eller private, herunder aktionærer eller kreditorer i virksomheden eller enheden under afvikling, medmindre andet fremgår af denne lov.
- 2) Proceduremæssige krav om forudgående at underrette bestemte personer, herunder krav om at offentliggøre en meddelelse eller et prospekt eller arkivere eller registrere dokumenter hos en anden myndighed, medmindre andet fremgår af denne lov.

Stk. 3. Finansiell Stabilitet kan udøve beføjelserne i henhold til stk. 1 uanset enhver begrænsning af eller ethvert krav om samtykke for overførslen af de pågældende finansielle instrumenter, rettigheder, aktiver eller forpligtelser, der ellers måtte finde anvendelse.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af beføjelser i medfør af stk. 1 og undtagelsen fra krav i medfør af stk. 2.

§ 43. Ved udøvelsen af afviklingsbeføjelser kan Finansiell Stabilitet

- 1) sørge for, at der finder en overførsel sted uden forpligtelser eller hæftelser, der påvirker de overførte finansielle instrumenter, rettigheder, aktiver eller forpligtelser, jf. dog § 37,

- 2) fjerne rettigheder til at erhverve yderligere ejerskabsinstrumenter,
- 3) foranledige, at optagelsen til handel på et reguleret marked eller optagelsen til officiel notering af finansielle instrumenter i henhold til værdipapirhandelsloven afbrydes eller suspenderes, og
- 4) sikre, at virksomheden eller enheden under afvikling og den modtagende part udveksler oplysninger og yder hinanden bistand.

Stk. 2. Finansiell Stabilitet kan kun udøve de i stk. 1 anførte beføjelser, når det er nødvendigt for at sikre effektive afviklingsforanstaltninger eller for at opfylde et eller flere afviklingsmål.

Stk. 3. Finansiell Stabilitet har adgang til enhver tjenesteydelse eller operationel facilitet i virksomheden eller enheden under afvikling eller nogen af dens koncernenheder, som er nødvendig for at give en modtager mulighed for på effektiv vis at drive den virksomhed eller enhed, som overføres.

Stk. 4. Finansiell Stabilitet skal ved udøvelsen af en afviklingsbeføjelse sørge for den nødvendige kontinuitet, således at en modtager kan drive den overførte virksomhed eller enhed. Dette omfatter navnlig følgende:

- 1) Videreførelsen af kontrakter, som virksomheden eller enheden under afvikling har indgået, således at modtageren påtager sig alle rettigheder og forpligtelser fra virksomheden eller enheden under afvikling vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver rettighed, ethvert aktiv eller ethvert passiv, som er blevet overført og udtrykkeligt eller stiltiende er indsat i stedet for virksomheden eller enheden under afvikling i alle relevante kontraktmæssige dokumenter.
- 2) Indsættelse af modtageren i stedet for virksomheden eller enheden under afvikling i enhver retslig procedure vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver rettighed, ethvert aktiv eller ethvert passiv, som er blevet overført.

Stk. 5. Beføjelserne berører ikke retten for en medarbejder i virksomheden eller enheden under afvikling til at opsige en ansættelseskontrakt. Beføjelserne berører desuden ikke enhver ret for en part i en kontrakt til at udøve de rettigheder, der følger af kontrakten, herunder retten til at opsige kontrakten, når der gives mulighed for dette i henhold til kontraktvilkårene som følge af en handling eller en udeladelse af virksomheden eller enheden under afvikling forud for den relevante overførsel eller af modtageren efter den relevante overførsel, jf. dog §§ 32-34.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om de tjenesteydelser og operationelle faciliteter, som er nødvendige for at give en modtager mulighed for på effektiv vis at drive den virksomhed eller enhed, som overføres, jf. stk. 3.

§ 44. Når Finansiell Stabilitet nedskriver eller konverterer relevante kapitalinstrumenter, jf. §§ 17 og 18, eller anvender bail-in, jf. §§ 24-28, skal en eller begge af følgende foranstaltninger iværksættes i forhold til ejerne af ejerskabsinstrumenter:

- 1) Eksisterende ejerskabsinstrumenter mortificeres eller overføres til kreditorerne, der er omfattet af konverteringen af relevante kapitalinstrumenter, jf. §§ 17 og 18, eller bail-in, jf. §§ 24-28.
- 2) Under forudsætning af, at virksomheden eller enheden under afvikling ifølge værdiansættelsen foretaget i overensstemmelse med kapitel 3 har en positiv nettoværdi, og eventuelt i kombination med nr. 1, udvandes eksisterende ejere af ejerskabsinstrumenter som følge af konverteringen til ejerskabsinstrumenter.

Stk. 2. Konverteringen i henhold til stk. 1, nr. 2, foretages til en konverteringssats, der væsentligt udvander eksisterende beholdninger af ejerskabsinstrumenter, jf. § 45.

Stk. 3. Foranstaltningerne i stk. 1 skal ligeledes iværksættes i forhold til ejere af ejerskabsinstrumenter, hvor de pågældende ejerskabsinstrumenter blev udstedt eller overført i forbindelse med konverteringen af gældsinstrumenter til ejerskabsinstrumenter i overensstemmelse med de oprindelige gældsinstrumenters kontraktbestemmelser om forekomsten af en begivenhed før eller samtidig med Finansiell Stabilitets vurdering af, at virksomheden eller enheden opfylder betingelserne for afvikling.

Stk. 4. Resultater konverteringen af relevante kapitalinstrumenter eller anvendelsen af bail-in i erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret kapitalandel i en virksomhed eller enhed, og Finanstilsynet ikke har afsluttet den i § 61 i lov om finansiell virksomhed krævede vurdering på datoen for anvendelsen af bail-in eller konverteringen af relevante kapitalinstrumenter, finder bestemmelserne i § 20, stk. 2 og 3, anvendelse på den eventuelle erhvervelse eller forøgelse af den kvalificerede kapitalandel.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om iværksættelse og gennemførelse af foranstaltningerne i stk. 1-3. Reglerne kan indeholde fravigelser af selskabslovens regler, såfremt dette er nødvendigt for at sikre, at der kan foretages en hensigtsmæssig gennemførelse af afviklingsforanstaltningerne.

§ 45. Når Finansiell Stabilitet konverterer relevante kapitalinstrumenter, jf. § 17, eller anvender bail-in efter § 24, kan der anvendes forskellige konverteringssatser til forskellige kategorier af kapitalinstrumenter og forpligtelser, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 2. Konverteringssatsen skal repræsentere en passende kompensation til den berørte kreditor for alle tab hidrørende fra anvendelsen af konverteringsbeføjelserne.

Stk. 3. Når der anvendes forskellige konverteringssatser i overensstemmelse med stk. 1, er konverteringssatsen for ikke-efterstillede forpligtelser i henhold til konkursordenen, højere end konverteringssatsen for efterstillede forpligtelser.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse af konverteringssatser.

§ 46. Når Finansiell Stabilitet nedskriver eller konverterer relevante kapitalinstrumenter, jf. § 17, eller anvender bail-in, jf. § 24, træder nedskrivningen eller konverteringen i kraft og er bindende med øjeblikkelig virkning for virksomheden eller enheden under afvikling samt de berørte ejere af

ejerskabsinstrumenter og kreditorer. Nedskrivningen eller konverteringen er permanent.

Stk. 2. Finansiell Stabilitet kan afslutte eller kræve afslutning af alle administrative og proceduremæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at kunne udøve en beføjelse som omhandlet i stk. 1.

§ 47. §§ 36-38, 45, 74, 76-78, 80, 84, 89, 90, 93-97, 99, 101, 102, 104, 109, 119-121, 135, 154-157, 160-164, 167-170, 174, 185, 186, 188, 191-193, 236-318 og 338-344 i selskabsloven, kapitel 6 A og 6 B i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder samt kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. finder ikke anvendelse ved Finansiell Stabilitets iværksættelse og gennemførelse af afviklingsforanstaltninger på en virksomhed eller enhed under afvikling.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler og procedurer, der træder i stedet for de i medfør af stk. 1 fravegne regler i selskabsloven, lov om værdipapirhandel og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

§ 48. Finansiell Stabilitet kan anmode domstolene om at udsætte enhver retlig behandling eller procedure, som en virksomhed eller enhed under afvikling er eller vil blive part i.

Kapitel 7

Beskyttelsesforanstaltninger for kapitalejere og kreditorer

§ 49. Når en eller flere afviklingsforanstaltninger er blevet anvendt, skal kapitalejere og de kreditorer, hvis krav ikke er blevet overført, når Finansiell Stabilitet har foretaget delvis overførsel af aktiver, rettigheder og forpligtelser, der tilhører virksomheden eller enheden under afvikling, modtage dækning for deres krav mindst svarende til det, de ville have modtaget ved konkursbehandling af virksomheden eller enheden under afvikling.

Stk. 2. Kapitalejere og kreditorer, hvis krav er blevet nedskrevet eller konverteret til egentlige kernekapitalinstrumenter, må ikke lide større tab end ved konkursbehandling af virksomheden eller enheden under afvikling.

Stk. 3. Vurderingen i forhold til stk. 1 og 2 foretages på baggrund af værdiansættelsen i § 8. Konstateres det, at en kapitalejer eller kreditor, herunder Garantiformuen, har lidt større tab, end den ville have gjort ved konkursbehandling af virksomheden eller enheden, betales forskellen af Afviklingsformuen.

Kapitel 8

Offentliggørelse

§ 50. Finansiell Stabilitet skal sikre, at der foretages fornøden offentliggørelse, når der iværksættes afviklingsforanstaltninger.

Stk. 2. Offentliggørelsen skal indeholde oplysninger om foranstaltningerne, herunder konsekvenserne for kunder, kreditorer, kapitalejere, kontraktparter m.v.

Kapitel 9

Offentlige stabiliseringsinstrumenter

§ 51. Staten kan i ekstraordinære tilfælde deltage i afviklingen af en virksomhed eller enhed ved anvendelse af offentlige stabiliseringsinstrumenter, jf. stk. 2, med henblik på at opfylde afviklingsmålene, jf. § 5. Følgende betingelser skal være opfyldt:

- 1) Virksomheden eller enheden opfylder afviklingsbetingelserne, jf. § 4.
- 2) Alle øvrige afviklingsværktøjer er i videst muligt omfang blevet vurderet og udelukket eller anvendt.
- 3) Deltagelsen sker med henblik på at undgå betydelige negative virkninger for den finansielle stabilitet eller for at beskytte offentlighedens interesse, hvis virksomheden eller enheden tidligere har modtaget ekstraordinær likviditetsstøtte fra Danmarks Nationalbank eller offentlig kapitalstøtte.
- 4) Der er ydet bidrag til tabsabsorbering og rekapitalisering på mindst 8 pct. af de samlede passiver ved nedskrivning af ejerskabsinstrumenter, nedskrivning og konvertering af relevante kapitalinstrumenter og bail-in eller på anden vis.
- 5) Deltagelsen er godkendt i henhold til Den Europæiske Unions statsstøtteregler.

Stk. 2. De offentlige stabiliseringsinstrumenter indebærer, at staten kan yde en kapitaltilførsel i form af egentlig kernekapital, hybrid kernekapital eller supplerende kapital eller midlertidigt kan overtage ejerskabet af virksomheden eller enheden via et selskab oprettet af Finansiell Stabilitet.

Stk. 3. Staten kan alene anvende offentlige stabiliseringsinstrumenter i medfør af stk. 1, såfremt erhvervs- og vækstministeren efter indstilling fra Finansiell Stabilitet og efter høring af Finanstilsynet samt Danmarks Nationalbank, har vurderet, at betingelserne i stk. 1, nr. 1-5, er opfyldt, og når Folketingets Finansudvalg har godkendt bevilling herom.

Stk. 4. Finansiell Stabilitet gennemfører en beslutning om anvendelsen af offentlige stabiliseringsinstrumenter på vegne af staten. Finansiell Stabilitet kan i den forbindelse træffe de nødvendige foranstaltninger i medfør af denne lov med henblik på at gennemføre kapitaltilførslen eller det midlertidige statslige ejerskab.

Stk. 5. Finansiell Stabilitet skal sikre, at virksomheden eller enheden, der har modtaget kapitaltilførslen eller er underlagt det midlertidige statslige ejerskab, drives efter forretningsmæssige og professionelle principper, og at virksomheden eller enheden samt den tilførte kapital overdrages, så snart de forretningsmæssige og finansielle forhold i virksomheden eller enheden tillader det.

Kapitel 10

Forholdet til andre lande

Afviklingskollegier

§ 52. Afvikler Finansiell Stabilitet virksomheder eller enheder i henhold til denne lov, der kan få konsekvenser i et eller flere andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle

område, tager Finansiell Stabilitet behørigt hensyn til de berørte landes interesser.

Stk. 2. Finansiell Stabilitet deltager i afviklingskollegier og andre internationale fora med relevante myndigheder m.v. med henblik på afviklingsplanlægning og afvikling.

Stk. 3. Finansiell Stabilitet samarbejder og koordinerer afviklingsplanlægning og afvikling med relevante myndigheder i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 4. Når afviklingsmyndigheden i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, træffer afviklingsforanstaltninger over for en virksomhed, enhed eller filial, bistår Finansiell Stabilitet i nødvendigt omfang med at sikre nedskrivning, konvertering eller overførsel af ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller forpligtelser, der befinder sig her i landet.

Grænseoverskridende koncernafvikling

§ 53. Iværksætter en afviklingsmyndighed i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, en afviklingsforanstaltning over for en modervirksomhed eller en virksomhed, der er et kreditinstitut eller investeringsselskab, som har etableret en dattervirksomhed omfattet af § 1, stk. 1, eller en filial her i landet, eller på anden måde har aktiver, rettigheder eller forpligtelser her i landet, vurderer Finansiell Stabilitet i overensstemmelse med denne lov og dansk lovgivning i øvrigt, om den udenlandske afviklingsmyndigheds afviklingsprocedure kan anerkendes og håndhæves, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Anerkendelse og håndhævelse af den udenlandske afviklingsmyndigheds afviklingsprocedure koordineres med eventuelle andre relevante afviklingsmyndigheder i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Finansiell Stabilitet skal høre de øvrige relevante afviklingsmyndigheder i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, inden Finansiell Stabilitet træffer beslutning i henhold til stk. 5.

Stk. 3. Finansiell Stabilitet kan som led i anerkendelsen og håndhævelsen af den udenlandske afviklingsmyndigheds afviklingsprocedure, jf. stk. 1 og 2,

- 1) udøve afviklingsbeføjelser i forhold til aktiver, rettigheder og forpligtelser, der befinder sig her i landet eller er underlagt lovgivningen her i landet, og som tilhører en virksomhed eller en modervirksomhed i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område,
- 2) foretage, herunder ved en anden persons mellemkomst, overførsel af ejerskabsinstrumenter i en dattervirksomhed her i landet, jf. § 1, stk. 1,
- 3) udøve beføjelserne i §§ 32-35 i forhold til de rettigheder, som parterne i en aftale med en i stk. 1 omhandlet virksomhed har, når disse beføjelser er nødvendige for at håndhæve tredjelandes afviklingsforanstaltninger, og
- 4) anvende reglerne i kapitel 5 på kontraktuelle rettigheder tilhørende virksomheder, som omhandlet i stk. 1,

og andre koncernenheder, hvis disse rettigheder er foranlediget af afviklingsforanstaltninger, der er taget i forhold til disse virksomheder eller enheder, hvad enten de er taget af afviklingsmyndigheden i det pågældende land selv eller på anden vis i henhold til juridiske eller forskriftsmæssige krav vedrørende afviklingsordninger i det pågældende land.

Stk. 4. Finansiell Stabilitet kan, hvis det er nødvendigt ud fra offentlighedens interesse, træffe afviklingsforanstaltninger over for en finansiell holdingvirksomhed her i landet i tilfælde, hvor den relevante myndighed i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, fastslår, at en virksomhed, der er etableret i det pågældende land, opfylder betingelserne for afvikling i henhold til lovgivningen i det land.

Stk. 5. Finansiell Stabilitet kan afvise at anerkende eller håndhæve afviklingsforanstaltninger i henhold til stk. 1, hvis

- 1) den udenlandske afviklingsmyndigheds afviklingsprocedure vil få negative virkninger for den finansielle stabilitet her i landet eller i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,
- 2) en selvstændig afviklingsforanstaltning i henhold til § 54 over for en filial her i landet er nødvendig for at opfylde et eller flere afviklingsmål,
- 3) kreditorer her i landet, herunder bl.a. indskydere, ikke vil modtage samme behandling som kreditorer og indskydere i det pågældende land med tilsvarende lovfæstede rettigheder efter landets interne afviklingsprocedurer,
- 4) de pågældende afviklingsprocedurer vil have væsentlige finansielle konsekvenser her i landet, eller
- 5) konsekvenserne af en sådan anerkendelse eller håndhævelse vil stride mod lovgivning her i landet.

Afvikling af indenlandske filialer af udenlandske institutter

§ 54. Finansiell Stabilitet kan iværksætte de nødvendige foranstaltninger i medfør af denne lov over for en filial her i landet, som ikke er omfattet af afviklingsprocedurer iværksat af en myndighed i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller som er omfattet af det pågældende lands procedurer, men hvor en af de i § 53, stk. 5, omhandlede situationer gør sig gældende.

Stk. 2. Finansiell Stabilitet kan iværksætte de nødvendige foranstaltninger i medfør af stk. 1, hvis mindst én af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Filialen her i landet opfylder ikke eller forventes ikke at opfylde kravene for at blive meddelt tilladelse og udøve virksomhed her i landet, og der er ikke udsigt til, at tiltag truffet af den private sektor, Finanstilsynet eller det relevante tredjeland kan bringe filialen i overensstemmelse med kravene fastsat i medfør af § 1, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed eller forhindre, at den bliver nødlidende inden for en rimelig tid.
- 2) Virksomheden eller enheden er eller forventes at være ude af stand til eller uvillig til at indfri sine forpligtelser over for kreditorer her i landet eller forpligtelser, der er

oprettet eller bogført gennem filialen, når de forfalder, og der er ikke eller vil ikke blive indledt afviklingsprocedurer eller insolvensbehandlinger over for virksomheden eller enheden i dets hjemland inden for en rimelig tid.

- 3) Der er indledt afviklingsforanstaltninger over for virksomheden eller enheden af myndighederne i dets hjemland, eller myndighederne har underrettet Finansiell Stabilitet om, at den agter at indlede en sådan foranstaltning.

Stk. 3. Iværksætter Finansiell Stabilitet en nødvendig foranstaltning over for en filial her i landet, skal Finansiell Stabilitet tage hensyn til principperne i § 12, stk. 4. Foranstaltninger iværksættes på grundlag af en værdiansættelse i medfør af kapitel 3.

Beføjelse vedrørende aktiver, rettigheder, forpligtelser eller ejerskabsinstrumenter, der befinder sig i udlandet

§ 55. Når en afviklingsforanstaltning omfatter aktiver, der befinder sig i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller forpligtelser, som er omfattet af lovgivningen i et sådant land, kan Finansiell Stabilitet anmode om, at

- 1) administrator, modtager eller enhver anden person, der udøver kontrol med virksomheden eller enheden under afvikling og den modtagende virksomhed iværksætter alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen træder i kraft,
- 2) administrator, modtager eller enhver anden person, der udøver kontrol med virksomheden eller enheden under afvikling, forvalter ejerskabsinstrumenter, aktiver eller rettigheder eller afvikler forpligtelserne på vegne af det modtagende selskab, indtil overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen træder i kraft, og
- 3) rimelige omkostninger for modtageren ved gennemførelsen af enhver foranstaltning som omhandlet i nr. 1 og 2 afholdes på en af de i § 29 omhandlede måder.

Stk. 2. Vurderer Finansiell Stabilitet, at det på trods af alle de nødvendige foranstaltninger, der er truffet i medfør af stk. 1, ikke er sandsynligt, at overførslen, konverteringen, eller foranstaltningen vil blive effektiv i forhold til visse ejendomme, der befinder sig i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller visse ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller forpligtelser, der er underlagt lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, gennemfører Finansiell Stabilitet ikke overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen.

Kapitel 11

Afviklingsformuen

§ 56. Der etableres en afviklingsfinansieringsordning (Afviklingsformuen), som administreres af Finansiell Stabilitet.

Afviklingsformuen kan anvendes i forbindelse med Finansiell Stabilitets udøvelse af beføjelser i medfør af denne lov og i overensstemmelse med de i § 5 fastsatte afviklingsmål og de i § 12, stk. 4, fastsatte principper.

Stk. 2. Finansiell Stabilitet hæfter ikke for Afviklingsformuens forpligtelser, og Afviklingsformuen hæfter kun for egne forpligtelser.

Stk. 3. Afviklingsformuens aktiver og passiver skal holdes adskilt fra Finansiell Stabilitets øvrige aktiviteter.

Stk. 4. Afviklingsformuen udgør ikke en selvstændig juridisk person. Finansiell Stabilitet optræder på vegne af Afviklingsformuen i retlige sammenhænge.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om Finansiell Stabilitets administration af Afviklingsformuen.

§ 57. Afviklingsformuen skal udgøre 1 pct. af dækkede indskud omfattet af § 9, stk. 1, og § 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning i virksomheder og filialer her i landet af virksomheder hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Hvis formuen overstiger 1 pct., jf. 1. pkt., ophører bidragspligten. Bidragspligten genoptages, hvis Afviklingsformuen ikke længere overstiger 1 pct., jf. 1. pkt. Kommer Afviklingsformuen under 2/3 af det fastsatte minimum, jf. 1. pkt., tilpasses bidragene, så formuen genetableres inden for 6 år.

Stk. 2. Afviklingsformuen kan opdeles i afdelinger.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om Afviklingsformuen, jf. stk. 1 og 2.

Bidragsopkrævning

§ 58. Afviklingsformuen finansieres af årlige bidrag fra virksomheder her i landet samt filialer her i landet af virksomheder hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Det årlige bidrag, jf. stk. 1, fastsættes af Finansiell Stabilitet på baggrund af

- 1) virksomhedens eller filialens passiver fratrukket kapitalgrundlaget og dækkede indskud omfattet af § 9, stk. 1, og § 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, og
- 2) en individuel fastsat risikjustering.

Stk. 3. Det påhviler Finansiell Stabilitet at sikre, at de disponible finansielle midler i Afviklingsformuen til enhver tid er proportionale med Afviklingsformuens potentielle forpligtelser. Afviklingsformuen skal investere i aktiver med lav risiko.

Stk. 4. Er de disponible finansielle midler i Afviklingsformuen ikke tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med afvikling af en virksomhed eller enhed, kan Finansiell Stabilitet opkræve ekstraordinære bidrag. Dette ekstraordinære bidrag må ikke overstige 3 gange det senest opkrævede årlige bidrag. Finansiell Stabilitet kan helt eller delvist udskyde en virksomheds betaling af en ekstraordinær opkrævning i op til 6 måneder, hvis betalingen kan bringe virksomhedens likviditet eller solvens i fa-

re. Betalingsudskydelsen kan efter ansøgning forlænges i overensstemmelse med 3. pkt.

Stk. 5. Finansiell Stabilitet kan på vegne af Afviklingsformuen optage lån eller andre former for finansiell støtte i markedet eller fra anden tredjemand, hvis Afviklingsformuen ikke er tilstrækkelig til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med afvikling efter denne lov, og de ekstraordinære bidrag efter stk. 4 ikke er tilgængelige eller ikke er tilstrækkelige.

Stk. 6. Finansiell Stabilitet kan med erhvervs- og vækstministerens godkendelse fremsætte anmodning om lån fra afviklingsfinansieringsordninger i andre lande i Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis Afviklingsformuen ikke er tilstrækkelig til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med afvikling efter denne lov, eller hvis de opkrævede ekstraordinære bidrag, jf. stk. 4, ikke er tilgængelige, og det ikke har været muligt at optage lån eller andre former for finansiell støtte i henhold til stk. 5.

Stk. 7. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at op til 30 pct. af årets bidrag, jf. stk. 1, kan udgøres af betalingsforpligtelser.

Stk. 8. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af Afviklingsformuen, herunder bidragsfastsættelsen, jf. stk. 2, betalingsforpligtelser, indberetning af oplysninger til brug for fastsættelsen af bidrag, og om frist for indbetaling af årlige og ekstraordinære bidrag.

Anvendelse af Afviklingsformuen

§ 59. Finansiell Stabilitet kan anvende Afviklingsformuen, når det er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne i overensstemmelse med denne lov, til at

- 1) garantere aktiver og forpligtelser i virksomheden eller enheden under afvikling, dets dattervirksomheder, et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab,
- 2) yde lån til virksomheden eller enheden under afvikling, dets dattervirksomheder, et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab,
- 3) købe aktiver i virksomheden eller enheden under afvikling,
- 4) yde kapitalindskud til et broinstitut og et porteføljeadministrationsselskab,
- 5) udbetale kompensation til kapitalejere eller kreditorer i overensstemmelse med § 49,
- 6) yde et bidrag til virksomheden eller enheden under afvikling, undtagen et realkreditinstitut, i stedet for nedskrivningen eller konverteringen af visse kreditorers forpligtelser, når bail-in anvendes og visse kreditorer er blevet helt eller delvist udelukket fra bail-in i overensstemmelse med § 25, stk. 4,
- 7) yde et bidrag til virksomheden eller enheden under afvikling, undtagen realkreditinstitutter, i medfør af § 26, stk. 4, eller
- 8) iværksætte enhver kombination af de i nr. 1-7 omhandlede foranstaltninger.

Stk. 2. I tilfælde af afvikling af en grænseoverskridende koncern, udarbejder Finansiell Stabilitet og de involverede afviklingsmyndigheder en finansieringsplan, der fastlægger fordelingen af bidragene fra afviklingsformuerne i hvert land.

Stk. 3. Afviklingsformuens betaling i medfør af § 26, udover det beløb der er til rådighed i Afviklingsformuen, må højst udgøre det beløb, der kan opkræves gennem ekstraordinære bidrag, jf. § 58, stk. 4, 1. og 2. pkt., inden for en periode på 3 år. Finansiering herudover skal ske i medfør af § 58, stk. 5.

Stk. 4. Udover de i stk. 1 nævnte tilfælde kan Finansiell Stabilitet via Afviklingsformuen efter anmodning yde lån til andre landes finansieringsordninger efter erhvervs- og vækstministerens godkendelse.

Kapitel 12

Finansiell Stabilitet

Etablering, formål m.v.

§ 60. Erhvervs- og vækstministeren kan beslutte at omdanne Finansiell Stabilitet A/S til en selvstændig offentlig virksomhed. Omdannelsen kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 2. Omdannelsen til selvstændig offentlig virksomhed anses for sket, når selskabets vedtægter er ændret, således at de opfylder kravene efter denne lov, og når omdannelsen er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan ændre Finansiell Stabilitets navn.

Stk. 4. Finansiell Stabilitet og dens vedtægter, jf. § 64, stk. 3, skal anmeldes og registreres i Erhvervsstyrelsen efter reglerne i kapitel 2 i selskabsloven.

§ 61. Finansiell Stabilitet skal medvirke til sikring af finansiell stabilitet i Danmark og varetager de opgaver og beføjelser, der er tillagt Finansiell Stabilitet i denne lov samt i øvrig lovgivning, herunder lov om finansiell virksomhed og lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Stk. 2. Finansiell Stabilitet kan oprette datterselskaber, erhverve ejerandele i andre selskaber med begrænset ansvar samt indgå samarbejdsaftaler m.v. som led i udøvelsen af sin virksomhed samt udøve anden virksomhed, som ligger i naturlig forlængelse af varetagelsen af Finansiell Stabilitets opgaver og beføjelser.

Stk. 3. Lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven finder ikke anvendelse for Finansiell Stabilitet og dets datterselskaber.

Stk. 4. Selskabsloven, herunder de bestemmelser der gælder for statslige aktieselskaber, finder anvendelse på Finansiell Stabilitet med de tilpasninger, som er en konsekvens af denne lov.

Stk. 5. Kapitel 9 i lov om finansiell virksomhed om videregivelse af fortrolige oplysninger finder tilsvarende anvendelse på bestyrelsesmedlemmer, direktører, revisorer, vurderingspersoner, administratorer samt øvrige ansatte i Finansiell Stabilitet og dets datterselskaber.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan henlægge varetagelsen af øvrige opgaver til Finansiell Stabilitet.

§ 62. Erklæres en virksomhed eller enhed konkurs, kan Finansiell Stabilitet indgå aftale med konkursboet om administration og afvikling af aktiviteterne.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om Finansiell Stabilitets afvikling af aktiviteter i medfør af stk. 1.

§ 63. Den selvstændige offentlige virksomhed Finansiell Stabilitet viderefører den hidtil drevne virksomhed med tilhørende aktiver og passiver i Finansiell Stabilitet A/S og viderefører samtlige rettigheder og forpligtelser i forbindelse hermed.

Erhvervs- og vækstministerens beføjelser

§ 64. Erhvervs- og vækstministeren udøver i forhold til Finansiell Stabilitet de beføjelser, der efter selskabsloven og lov om finansiell virksomhed tilkommer generalforsamlingen i et aktieselskab, idet erhvervs- og vækstministeren herved sidestilles med en eneaktionær.

Stk. 2. I Finansiell Stabilitet afholdes generalforsamling i form af et virksomhedsmøde.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren vedtager vedtægter for Finansiell Stabilitet.

§ 65. Erhvervs- og vækstministeren træffer efter indstilling fra Finansiell Stabilitets bestyrelse beslutning om

- 1) valg af afviklingsværktøjer, jf. § 12, for virksomheder eller enheder med systemisk betydning,
- 2) anvendelse af offentlige stabiliseringsinstrumenter, jf. kapitel 9,
- 3) at anmode om lån hos andre landes afviklingsfinansieringsordninger, jf. § 58, stk. 6, og
- 4) at yde lån til andre landes afviklingsfinansieringsordninger, jf. § 59, stk. 4.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren udøver sine beføjelser efter denne bestemmelse over for Finansiell Stabilitet ved skriftlige meddelelser rettet til bestyrelsen.

§ 66. Finansiell Stabilitet orienterer erhvervs- og vækstministeren om forhold, som er af væsentlig økonomisk eller politisk betydning for virksomheden, jf. dog § 61, stk. 5.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan til enhver tid afkræve Finansiell Stabilitet enhver oplysning, som ministeren anser for nødvendig, jf. dog § 61, stk. 5.

Stk. 3. Ansatte i Erhvervs- og Vækstministeriet, der i medfør af denne lov modtager oplysninger om virksomheder, enheder m.v., har under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e tavshedspligt i forhold til de oplysninger, som de i den forbindelse opnår kendskab til.

Ledelsesmæssige forhold

§ 67. Finansiell Stabilitet ledes af en bestyrelse og en direktion.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren vælger bestyrelsen, som består af op til 7 medlemmer, herunder formanden og næstformanden, for en periode på 1 år. De pågældende kan

genvælges. Ministeren kan til enhver tid på et virksomhedsmøde afsætte de valgte medlemmer.

Stk. 3. Bestyrelsen fastsætter sin egen forretningsorden.

Stk. 4. Bestyrelsen skal sammensættes, så den samlet set har de fornødne kompetencer til at varetage virksomhedens formål, herunder den fornødne faglige, forretningsmæssige, ledelsesmæssige og økonomiske indsigt.

Stk. 5. Medarbejderne i Finansiell Stabilitet har ikke ret til at vælge medlemmer til Finansiell Stabilitets bestyrelse og medarbejderne i Finansiell Stabilitets datterselskaber har ikke ret til at vælge koncernrepræsentanter til Finansiell Stabilitets bestyrelse.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter bestyrelsens honorar på det ordinære virksomhedsmøde.

§ 68. Den daglige ledelse varetages af en direktion, der ansættes af bestyrelsen.

§ 69. Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges med virkning fra Finansiell Stabilitets stiftelse til at skadesløsholde medlemmerne af bestyrelsen for Finansiell Stabilitet for

- 1) ethvert erstatningskrav mod medlemmer af bestyrelsen som følge af udøvelsen af deres hverv som bestyrelsesmedlemmer, medmindre der er tale om krav efter dansk ret, der gøres gældende ved en dansk domstol, og
- 2) udgifter til sagsomkostninger m.v. i forbindelse med retssager omfattet af nr. 1.

Stk. 2. Erhvervs- og Vækstministeriet giver afkald på

- 1) at rejse regreskrav for erstatningsbeløb og sagsomkostninger m.v., som staten har betalt til tredjemand, for så vidt angår erstatningsbeløb og sagsomkostninger m.v., som bestyrelsesmedlemmet ikke skulle have afholdt ved dom afsagt af en dansk domstol efter dansk ret, og
- 2) at gøre erstatningskrav, herunder regres for tab, gældende over for medlemmerne af bestyrelsen som overstiger forsikringsdækningen i henhold til bestyrelsesansvarsforsikringen, hvis bestyrelsesmedlemmet alene har udvist simpel uagtsomhed.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan på et virksomhedsmøde i Finansiell Stabilitet stemme for et forslag til ændring af vedtægterne, der vil gøre det muligt for Finansiell Stabilitets bestyrelse med virkning fra Finansiell Stabilitets stiftelse at forpligte Finansiell Stabilitet til at skadesløsholde medlemmer af direktionen og bestyrelserne og direktionerne for Finansiell Stabilitets datterselskaber i samme omfang som statens skadesløsholdelse af medlemmerne af bestyrelsen samt at Finansiell Stabilitet giver afkald på at gøre erstatningskrav, herunder regres, gældende over for direktionen og bestyrelserne og direktionerne for Finansiell Stabilitets datterselskaber i samme omfang som gældende for bestyrelsen.

Stk. 4. Skadesløsholdelsen i medfør af stk. 1-3 omfatter ligeledes forhold omfattet af stk. 1-3 i Finansiell Stabilitet A/S forud for omdannelsen i medfør af § 60.

§ 70. Finansiell Stabilitets bestyrelse og direktion sikrer, at Finansiell Stabilitet har de nødvendige kompetencer og ressourcer til rådighed samt sikrer, at virksomheden er indrettet til at kunne varetage de opgaver og beføjelser, den er tillagt.

Økonomi og regnskabsmæssige forhold

§ 71. Finansiell Stabilitets formue holdes adskilt fra statens formue. Garantiformuen, jf. § 1 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, og Afviklingsformuen, jf. kapitel 11 i denne lov, skal holdes adskilt fra Finansiell Stabilitets øvrige formue.

Stk. 2. Finansiell Stabilitet hæfter ikke for Garantiformuen, jf. § 1 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, og Afviklingsformuen, jf. kapitel 11 i denne lov, og disse formuer hæfter kun for egne forpligtelser.

Stk. 3. Finansiell Stabilitet kan ikke udlodde overskud eller egenkapital ved udbytteudlodning eller på anden måde til staten. 1. pkt. omfatter ikke aktiviteter overtaget ved omdannelsen i medfør af § 60.

§ 72. Finansiell Stabilitet indgår ikke i det statslige overenskomst- og aftalesystem, men kan selv forhandle løn- og ansættelsesvilkår for sit personale, herunder indgå kollektive overenskomster.

Stk. 2. De hidtil gældende ansættelsesvilkår videreføres efter reglerne i lov om lønmodtagernes retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

§ 73. Finansiell Stabilitet aflægger regnskab i medfør af reglerne for finansielle holdingvirksomheder i lov om finansiell virksomhed.

Stk. 2. Finansiell Stabilitets regnskab revideres i medfør af lov om finansiell virksomhed og lov om revision af statens regnskaber m.m. af én statsautoriseret revisor og rigsrevisor. Den statsautoriserede revisor vælges af erhvervs- og vækstministeren på virksomhedsmødet for 1 år ad gangen, og skal være certificeret af Finanstilsynet i medfør af § 199 i lov om finansiell virksomhed. Genvalg kan ske.

Stk. 3. Den reviderede årsrapport forelægges til godkendelse på virksomhedsmødet.

§ 74. Finansiell Stabilitets udgifter i medfør af denne lov, som ikke dækkes ved § 29, og i medfør af lov om finansiell virksomhed finansieres via afgifter fra de i § 1 omfattede virksomheder. Afgifterne opkræves årligt i medfør af § 360, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed af Finanstilsynet, der formidler dem til Finansiell Stabilitet.

Stk. 2. Finansiell Stabilitets udgifter i medfør af lov om en indskyder- og investorgarantiordning dækkes i overensstemmelse ved opkrævninger i medfør af kapitel 4 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Stk. 3. For eventuelle øvrige opgaver henlagt til Finansiell Stabilitet, jf. § 61, stk. 6, fastlægges finansieringen af driften konkret.

Stk. 4. Der kan ydes statslige genudlån til Finansiell Stabilitet.

Offentlighed

§ 75. Bestyrelsen i Finansiell Stabilitet kan træffe beslutning om, at et virksomhedsmøde helt eller delvist skal være lukket for pressen, hvis hensynet til varetagelsen af Finansiell Stabilitets formål, beføjelser og opgaver begrundes derved.

Kapitel 13

Kommunikation

§ 76. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finansiell Stabilitet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digitale signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses efter denne lov for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 77. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Finansiell Stabilitet kan udstede breve og dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt brevet eller dokumentet. Sådanne breve og dokumenter side-stilles med breve og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at breve og dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Finansiell Stabilitet som afsender.

Kapitel 14

Ikrafttrædelsesbestemmelse m.v.

§ 78. Loven træder i kraft den 1. juni 2015.

Stk. 2. Finansiell Stabilitets overtagelse af den hidtil drevne virksomhed fra Finansiell Stabilitet A/S sker i regnskabsmæssig henseende med virkning fra den 1. januar 2015. Tilsvarende gælder ophør af sambeskatning mellem Finansiell Stabilitet A/S og datterselskaber.

§ 79. Afviklingsformuen, jf. kapitel 11, opbygges gradvis med henblik på at nå det fastsatte niveau i medfør af § 57, stk. 1, senest pr. 31. december 2024, jf. dog § 57, stk. 3.

§ 80. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund for lovforslaget
3. Gældende ret
4. Lovforslagets indhold
  - 4.1. Anvendelsesområdet
  - 4.2. Betingelser for afvikling
  - 4.3. Restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder
    - 4.3.1. Værdiansættelse
    - 4.3.2. Foranstaltninger til at restrukturere og afvikle en virksomhed
    - 4.3.3. Restrukturering af realkreditinstitutter
    - 4.3.4. Særlige forhold for konkursloven
    - 4.3.5. Afviklingsformue
    - 4.3.6. Statslig afviklingsfinansiering
    - 4.3.7. Behandling af grænseoverskridende koncerner
    - 4.3.8. Skattemæssige forhold
  - 4.4. Finansiell Stabilitet
    - 4.4.1. Omdannelse af Finansiell Stabilitet A/S til en selvstændig offentlig virksomhed
    - 4.4.2. Ledelsesmæssige forhold
    - 4.4.3. Finansiell Stabilitets aktiviteter og finansiering heraf
  - 4.5. Indskyder- og investorgarantiordningen
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

De finansielle markeder i Europa er integrerede og forbundne via mange finansielle virksomheder, der opererer på tværs af nationale grænser. Et svigt i fx et pengeinstitut eller realkreditinstitut kan derfor påvirke stabiliteten på de finansielle markeder i de andre lande i Den Europæiske Union, hvor virksomheden opererer.

Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (herefter: BRRD), fastsættes harmoniserede procedurer for forebyggelse og håndtering af nødlidende eller forventeligt nødlidende pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I på EU-plan.

Med gennemførelsen af direktivet introduceres en række nye beføjelser og kompetencer til Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet med det formål at kunne gribe tilstrækkelig ef-

fektivt ind over for en nødlidende eller forventelig nødlidende finansiell virksomhed for derigennem at sikre kontinuiteten i virksomhedens kritiske finansielle og økonomiske funktioner og samtidig undgå destabiliserende finansielle markeder og i videst muligt omfang undgå omkostninger for skatteyderne i forbindelse med håndteringen af nødlidende finansielle virksomheder.

Med lovforslaget gennemføres samtidig en omdannelse af Finansiell Stabilitet A/S til en selvstændig offentlig virksomhed med navnet Finansiell Stabilitet. Omdannelsen har til formål at sikre, at Finansiell Stabilitet fortsat har det rette grundlag til at gennemføre forretningsmæssige og kommercielle beslutninger, samtidig med at virksomhedens drift kan finansieres via opkrævninger fra sektoren, og at erhvervs- og vækstministeren på visse områder får beslutningskompetence.

Forslaget til lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder gennemfører de dele af BRRD, der vedrører håndteringen af et nødlidende eller forventeligt nødlidende pengeinstitut, realkreditinstitut og fondsmægler-selskab I (herefter: virksomheder), samt tilknyttede finansielle holdingvirksomheder og finansieringsinstitutter.

BRRDs regler om forebyggelse og tidlig indgriben gennemføres i forslaget til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven (Gennemførelse af direktiv om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD) og direktiv om indskudsgarantiordninger (DGSD)), der er fremsat samtidig med dette lovforslag.

2. Baggrund for lovforslaget

Der har hidtil ikke eksisteret ensartede procedurer for håndtering af nødlidende finansielle virksomheder på EU-plan. Der har således været betydelige materielle og proceduremæssige forskelle mellem de love og administrative bestemmelser, der regulerer forskellige finansielle virksomheders insolvens i medlemsstaterne.

På den baggrund har Europa-Parlamentet og Rådet vedtaget BRRD, som giver en række forskellige beføjelser til tilsyns- og afviklingsmyndighederne i medlemsstaterne til at gribe ind i en usund eller nødlidende virksomhed tilstrækkeligt tidligt og hurtigt med henblik på bl.a. at sikre kontinuiteten i virksomhedens kritiske finansielle og økonomiske funktioner og samtidig minimere virkningen på samfundsøkonomien og det finansielle system. BRRD opstiller en række ensartede principper for afvikling, der skal være med til at harmonisere procedurerne for håndtering af nødlidende og forventelig nødlidende virksomheder på EU-plan.

BRRD har endvidere til formål at sikre, at der i videst muligt omfang ikke indgår statslige midler ved håndteringen af en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed. Tabene ved afviklingen eller restruktureringen af de omfattede virksomheder skal primært bæres af ejerne (aktionærerne m.v.), efterstillede kreditorer, kreditorer, som er omfattet af bail-in, samt herefter Garantiformuen og den foreslåede Afviklingsformue. Det er således ejerne, der bærer tabene først, og derefter følger de øvrige kreditorer i overensstemmelse med den foreslåede tilpassede konkursorden. Dette skal medvirke til at bryde linket mellem de finansielle virksomheder og staten, og dermed minimere risikoen for omkostninger for skatteyderne.

Det er desuden et grundlæggende princip, at afviklingen ikke må stille ejere og kreditorer dårligere, end hvis virksomheden var blevet taget under konkursbehandling, som er alternativet til en håndtering efter de nye regler.

Med de nye beføjelser bygges der ovenpå den danske ordning til håndtering af nødlidende pengeinstitutter, der blev indført med lov nr. 721 af 25. juni 2010 om ændring af lov om finansiel stabilitet, lov om finansiel virksomhed, lov om en garantifond for indskydere og investorer og lov om påligningen af indkomstskat til staten (Håndtering af nødlidende pengeinstitutter efter den generelle statsgarantiordnings udløb). Hermed fastholdes også, at kunderne i de omfattede virksomheder fortsat vil have adgang til indskud og betalingstransaktioner ved anvendelse af det foreslåede regelsæt.

3. Gældende ret

Der er siden oktober 2008 gennemført en række initiativer til sikring af den finansielle stabilitet i Danmark. Dette omfatter også forskellige muligheder for håndtering af nødlidende pengeinstitutter.

Ved lov nr. 721 af 25. juni 2010 om ændring af lov om finansiel stabilitet (Bankpakke III) blev der etableret en model for håndteringen af nødlidende pengeinstitutter efter udløbet af den generelle statsgaranti i Bankpakke I. Finansiell Stabilitet A/S kan med Bankpakke III overtage nødlidende pengeinstitutter med henblik på afvikling. Afviklingsordningen gælder alene for pengeinstitutter og er aftalebaseret, idet instituttet indgår aftale med Finansiell Stabilitet A/S om overtagelsen.

Bankpakke III indebærer, at hvis et pengeinstitut ikke kan opfylde kapitalkravene i lov om finansiel virksomhed, og hvis Finanstilsynet på den baggrund har fastsat en frist til at opfylde kravet, skal pengeinstituttet træffe beslutning om, hvorvidt det vil lade sig håndtere af Bankpakke III eller via de almindelige regler om ophør i lov om finansiel virksomhed, fx ved konkurs. Bankpakke III har fungeret som et supplement til markedsmæssige løsninger og private overdragelser.

Finansiell Stabilitet A/S medvirker til afviklingen af et nødlidende pengeinstitut ved at oprette et datterselskab, som viderefører aktiviteterne i det nødlidende pengeinstitut og foretager en kontrolleret afvikling heraf.

De økonomiske risici ved ordningen er via afviklings- og restruktureringsafdelingen i Garantifonden for Indskydere og Investorer (Indskydergarantifonden) dækket af pengeinstitutterne. Der er således ikke en statsgaranti bag ordningen.

Bankpakke III har medført, at indskydere med indskud større end Indskydergarantifondens dækning (EUR 100.000) har lidt tab i forbindelse med håndteringen af nødlidende pengeinstitutter. Dette var forventet med gennemførelsen af Bankpakke III, der skulle sikre, at tab blev båret af kreditorerne i pengeinstituttet og ikke af staten. Bankpakke III sikrede samtidig, at kunder havde fortsat adgang til deres indskud, betalingstransaktioner m.v., og dermed fortsat kunne anvende deres betalingskort m.v. ved instituttets sammenbrud.

Ved lov nr. 619 af 14. juni 2011 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og ligningsloven (Indførelse af »medgiftsordning« for nødlidende pengeinstitutter) blev den såkaldte medgiftsordning indført. Som følge af loven kan Indskydergarantifonden medvirke til en afvikling af et institut ved at tilføre midler eller stille garanti til dækning af pengeinstituttets samtlige ikke-efterstillede kreditorer. Indskydergarantifonden kan træffe beslutning om en sådan medvirken, når det skønnes, at en sådan afvikling påfører Indskydergarantifonden færre omkostninger end afvikling efter afviklingsordningen og løsningen ud fra en forretningsmæssig betragtning er holdbar.

Ved anvendelsen af medgiftsordningen afvikles et nødlidende pengeinstitut gennem en overdragelse af dets aktiviteter til et andet pengeinstitut, som er i stand til at drive aktiviteterne videre i en holdbar forretningsmodel. Det er en betingelse, at det overtagende institut efter overtagelsen er rentabelt også på længere sigt og kan magte både økonomisk og ledelsesmæssigt m.v. at overtage det nødlidende institut. Samtlige omkostninger forbundet med medgiftsløsningen, herunder Finansiell Stabilitet A/S' eksekvering, afholdes af Indskydergarantifonden.

Medgiftsordningen blev ved lov nr. 273 af 27. marts 2012 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiell virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiell stabilitet og ligningsloven (Ændring af finansieringsformen for Garantifonden for Indskydere og Investorer, udvidelse af medgiftsordningen, opretholdelse af tilladelse som led i krisehåndtering og Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger m.v.) (konsolideringspakken) udvidet, hvorved Finansiell Stabilitet A/S også kan yde en statslig medgift i forbindelse med en afvikling af et nødlidende pengeinstitut. Konsolideringspakken indeholder to modeller:

Model I

Efter model I kan Finansiell Stabilitet A/S yde en medgift i de tilfælde, hvor et pengeinstitut er villigt til at overtage hele det nødlidende pengeinstitut (eksklusive ejerkapital og anden ansvarlig kapital).

Det er en forudsætning, at Indskydergarantifonden har ydet medgift i overensstemmelse med medgiftsordningen.

På baggrund af de foreliggende oplysninger skal Finansiell Stabilitet A/S vurdere, at en medgiftsløsning ikke stiller staten økonomisk dårligere, end hvis det nødlidende pengeinstitut afvikles efter Bankpakke III. Medgiften fra Finansiell Stabilitet A/S kan maksimalt udgøre et beløb svarende til det tab, staten ville få som følge af eventuelle individuelle statsgarantier udstedt i medfør af Kreditpakken, hvis instituttet blev afviklet i medfør af Bankpakke III.

Det er endvidere en forudsætning for at få medgift under model I, at den statslige medgift ikke udgør en større andel af de individuelle statsgarantier i det nødlidende institut end den andel, som Indskydergarantifondens medgift udgør af de dækkede indskud i det nødlidende institut.

Model II

Efter model II kan Finansiell Stabilitet A/S påtage sig at afvikle den usunde del (den røde del) af et nødlidende pengeinstitut. Afviklingen finansieres af en medgift fra Indskydergarantifonden og en statslig medgift. Den sunde del (den grønne del) af det nødlidende pengeinstitut overtages af et andet pengeinstitut, umiddelbart efter overdragelsen af den usunde del til Finansiell Stabilitet A/S.

For at kunne anvende model II skal Finansiell Stabilitet A/S på baggrund af de foreliggende oplysninger om det nødlidende pengeinstitut, herunder en værdiansættelse af det nødlidende pengeinstituts aktiver og passiver, vurdere, at

den efterfølgende afvikling af den røde del tillagt medgiften fra Indskydergarantifonden og indtægten ved salg af den grønne del, ikke stiller staten økonomisk dårligere, end hvis det nødlidende pengeinstitut skulle håndteres ved afvikling efter Bankpakke III.

Medgiftens størrelse fastsættes ud fra den værdi, som aktiverne fastsættes til af revisorerne efter Bankpakke III. Medgiften kan maksimalt udgøre et beløb svarende til det tab, staten ville få som følge af individuelle statsgarantier udstedt i medfør af Kreditpakken, hvis instituttet blev afviklet i medfør af Bankpakke III.

Det er en forudsætning for anvendelse af model II, at det tab, som Finansiell Stabilitet A/S forventer, at staten påføres ved overtagelse af den røde del af det nødlidende pengeinstitut, ikke udgør en større andel af de individuelle statsgarantier i det nødlidende institut end den andel, som Indskydergarantifondens medgift udgør af de af Indskydergarantifonden dækkede indskud i det nødlidende institut.

Derudover er det en forudsætning for anvendelsen af model II, at Indskydergarantifonden har afgivet et bindende tilsagn om medgift, og at løsningen ud fra en forretningsmæssig betragtning er holdbar.

Der gælder ikke et særskilt regelsæt for håndtering af et nødlidende eller forventeligt nødlidende fondsmæglerselskab I. Dette vil skulle håndteres i henhold til de generelle regler i lov om finansiell virksomhed, der gælder for alle finansielle virksomheder. I henhold til § 227 i lov om finansiell virksomhed skal afvikling ske enten ved likvidation, konkurs eller ved sammenlægning i henhold til § 204 i lov om finansiell virksomhed. En eventuel anden afvikling skal godkendes af Finanstilsynet.

For realkreditinstitutter gælder der ligeledes ikke et særskilt regelsæt til at håndtere et nødlidende institut, inden det går konkurs. I tilfælde af konkurs i et realkreditinstitut indsættes der en kurator, der i videst muligt omfang skal fortsætte eller genoptage honoreringen af realkreditinstituttets forpligtelser, jf. lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. Obligationsejerne har i det tilfælde en fortrinsstilling i serierne med seriereservefonde, såkaldte kapitalcentre, hvorfra den pågældende obligation er udstedt. Kurator har – efter tilladelse fra erhvervs- og vækstministeren - mulighed for at overdrage kapitalcentre til andre. Et kapitalcenter kan ikke tages selvstændigt under konkurs/afvikling.

Når et realkreditinstitut bliver taget under konkursbehandling, vil det miste sin tilladelse som realkreditinstitut og derfor ikke kunne foretage nyudlån, herunder effektivering af udestående lånetilbud. Udstedte obligationer i et kapitalcenter vil miste deres status som særligt dækkede allerede, når instituttet ikke tilfører supplerende sikkerheder til kapitalcentret.

4. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget får Finansiell Stabilitet en række effektive værktøjer og beføjelser til at håndtere kriser i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, samt i dertil knyttede finansielle holdingvirksomheder og finansie-

ringsinstitutter, således at den finansielle stabilitet bevares og skatteyderne i mindst muligt omfang påføres tab. Gennemførelsen af BRRD medfører således en ensartethed i afviklingsreglerne på tværs af EU, der sikrer, at tab i virksomheder i første række bæres af kapitalejere og dernæst af kreditorerne. Bestemmelserne i BRRD harmonerer således i høj grad med principperne bag de eksisterende danske afviklingsordninger.

Opgaverne og kompetencerne i medfør af BRRD foreslås med dette lovforslag og forslaget til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven, der fremsættes samtidig med dette lovforslag, fordelt mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, så det i videst muligt omfang følger den kompetencefordeling, som kendes i dag.

Det indebærer, at de kompetencer og opgaver, der vedrører levedygtige virksomheder varetages af Finanstilsynet, mens den del, der vedrører gennemførelsen afviklingen eller restruktureringen af nødlidende eller forventelig nødlidende virksomheder varetages af Finansiell Stabilitet. Fordelingen af afviklingskompetencer og opgaver mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet medfører endvidere, at reelle myndighedsopgaver (som fx afgivelse af påbud, indhentelse af oplysninger) placeres i Finanstilsynet, mens de forretningsorienterede opgaver (som fx udarbejdelsen af indstilling til afviklingsplaner og gennemførelse af afviklingsforanstaltninger, der bl.a. kræver et skøn over, hvilke afviklingsværktøjer, der bedst muligt opfylder afviklingsformålene) placeres hos Finansiell Stabilitet.

Opgavefordelingen medfører samtidig, at der vil være behov for en grundig koordinering mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet både i forbindelse med planlægningen og forberedelsen af en afvikling af en virksomhed og i forbindelse med gennemførelsen af afviklingen. Dette tætte samarbejde nødvendiggør også, at der sker en omfattende informationsudveksling af de oplysninger, som Finanstilsynet indhenter fra virksomhederne og får igennem sin tilsynsvirksomhed, og de oplysninger og den viden, som Finansiell Stabilitet opbygger om afvikling af virksomhederne.

Med dette lovforslag og forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven følger en række beføjelser og kompetencer, som Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet kan anvende henholdsvis i en genopretningsfase og i en afviklingsfase.

I genopretningsfasen vil der være tale om en række forberedende skridt, som virksomheden får pligt til at gennemføre eller Finanstilsynet får beføjelse til at foretage. Det drejer sig fx om virksomhedens udarbejdelse af genopretningsplaner med henblik på at minimere risikoen for potentielle problemer. I tilfælde af begyndende problemer i en virksomhed vil Finanstilsynet få beføjelser, der kan medvirke til at hindre en forværring af virksomhedens situation på et tidligt stadium for fx at undgå, at virksomheden kommer i kapitalproblemer, eller for hurtigt at rette op herpå.

For hver virksomhed skal der fremover udarbejdes en afviklingsplan, der indeholder en beskrivelse af, hvordan den pågældende virksomhed i en række forskellige scenarier, herunder en systemisk krise, kan afvikles. Kravet gælder for alle de omfattede virksomheder, både små institutter og systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI'er). Planen skal fastlægge, hvordan den pågældende virksomhed kan afvikles, og den må ikke baseres på en forventning om anvendelse af statslige midler.

Finansiell Stabilitet udarbejder i samarbejde med Finanstilsynet udkast til afviklingsplanerne på baggrund af oplysninger indhentet af Finanstilsynet. Afviklingsplanerne indstilles til Finanstilsynet, der vedtager de endelige afviklingsplaner. Ved en eventuel afvikling eller restrukturering af virksomheden tages udgangspunkt i de vedtagne afviklingsplaner, men Finansiell Stabilitet er ikke bundet heraf.

Det skal i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplanerne vurderes, om den pågældende virksomhed vil kunne afvikles eller restruktureres, eller om der måtte være hindringer herfor, som virksomheden i givet fald skal træffe foranstaltninger for at fjerne. Finanstilsynet træffer afgørelse herom over for virksomheden.

Endelig skal der i forbindelse med fastlæggelsen af afviklingsplanerne også fastlægges et krav til nedskrivningsegne passiver for de enkelte virksomheder. Dette krav har til formål at sikre, at der er tilstrækkeligt med forpligtelser i virksomheden, der, i tilfælde af at virksomheden bliver nødlidende eller forventelig nødlidende og skal afvikles eller restruktureres, kan anvendes til at absorbere tabene i virksomheden og rekapitalisere den.

Disse beføjelser gennemføres med forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven, hvorfor der henvises til dette lovforslag for en uddybning.

I tilfælde af, at en virksomhed omfattet af dette lovforslag bliver vurderet nødlidende eller forventelig nødlidende af Finanstilsynet, og der ikke ses at være private løsninger, eller tilsynsmæssige tiltag, der kan løse situationen, får Finansiell Stabilitet i medfør af lovforslaget en række nye beføjelser og foranstaltninger til at restrukturere eller afvikle virksomhederne på en velordnet måde. Dette skal bl.a. sikre, at eventuelle kritiske funktioner i virksomheden bevares, og at det i videst muligt omfang undgås at skatteyderne påføres tab i forbindelse med afviklingen. Disse principper er i høj grad i overensstemmelse med det set-up, som er gældende i dag.

Konkursordenen ændres for virksomheder omfattet af dette lovforslag, således at dækkede indskud og visse andre indskud er foranstillet de øvrige simple kreditorer.

Til forskel fra det gældende regelsæt vil det fremover, når virksomheden opfylder nogle nærmere angivne afviklingsbetingelser, jf. afsnit 4.2 herunder, være Finansiell Stabilitet, der iværksætter de nødvendige foranstaltninger. Når afviklingsbetingelserne er opfyldt, er det således ikke længere bestyrelsen i virksomheden, der beslutter, hvordan virksomhe-

den skal afvikles. Et typisk forløb vil herefter være, at Finansiell Stabilitet tager kontrollen med den nødlidende virksomhed, der skal restruktureres eller afvikles, og gennemfører de foranstaltninger, der vurderes nødvendige i den konkrete situation på baggrund af en uafhængig værdiansættelse.

4.1 Anvendelsesområdet

Som noget nyt udvides anvendelsesområdet i forhold til de eksisterende afviklingsordninger, således at det ikke kun vil omfatte pengeinstitutter, men også realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Lovforslaget finder også anvendelse på finansielle holdingvirksomheder her i landet, hvis de har mindst et datterselskab, der er et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, ligesom finansieringsinstitutter også i visse tilfælde er omfattet, hvis de er datterselskab til en omfattet virksomhed. Dette skal sikre, at der også kan træffes de nødvendige foranstaltninger over for disse enheder, når de bliver nødlidende eller forventelig nødlidende, da de potentielt vil kunne skade eller forværre situationen i den koncernforbundne nødlidende finansielle virksomhed.

For så vidt angår filialer her i landet af udenlandske virksomheder, vil de som udgangspunkt blive håndteret via hjemlandets myndigheder for den virksomhed, de tilhører. I visse situationer, hvor der fx ikke træffes tilstrækkelige foranstaltninger til at sikre den finansielle stabilitet her i landet, gives der også mulighed for, at der kan træffes foranstaltninger direkte over for filialen her i landet over for en filial af en virksomhed hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

4.2 Betingelser for afvikling

De beføjelser, som Finansiell Stabilitet får med lovforslaget, har på visse områder ganske indgribende karakter i forhold til virksomheden, kapitalejere og kreditorer. Med henblik på at sikre, at foranstaltninger iværksættes som et sidste alternativ i stedet for konkurs, er der fastsat tre betingelser ("afviklingsbetingelser"), der skal være opfyldt, for at virksomheden kan tages under restrukturering og afvikling af Finansiell Stabilitet.

For det første skal virksomheden være nødlidende eller forventelig nødlidende. Det er Finanstilsynet, der foretager denne vurdering, som led i sit tilsynsarbejde. Dette vil primært være, når virksomheden ikke kan opfylde kapitalkravene inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Dette vil dog også omfatte andre overtrædelser af den finansielle lovgivning, der indebærer, at virksomheden ikke er i stand til at opretholde sin tilladelse til at drive den pågældende virksomhed. For nærmere herom henvises til forslaget til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven, hvor der foreslås indsat udtrykkelige bestemmelser i lov om finansiell virksomhed om, hvornår en virksomhed er nødlidende eller forventelig nødlidende.

For det andet må der ikke være andre foranstaltninger fra den private sektor eller andre tilsynsmæssige foranstaltninger, der kan forhindre virksomheden i inden for en passende tidshorisont at blive nødlidende. Vurderer Finanstilsynet således, at der er udsigt til, at en anden virksomhed vil overtage virksomheden, og dermed sikre, at den ikke bliver nødlidende, kan der ikke træffes afviklingsforanstaltninger. Det er således fortsat et bærende princip, at sektor-løsninger går forud for afvikling efter lovforslaget.

Endelig er det en betingelse, at anvendelsen af afviklingsforanstaltninger er nødvendig ud fra hensynet til offentlighedens interesse.

En foranstaltning anses for at være i offentlighedens interesse, når den er nødvendig til opfyldelse af et eller flere af følgende afviklingsmål, og en konkursbehandling af virksomheden ikke vil kunne opfylde det pågældende mål i samme omfang:

- Sikre videreførelse af kritiske funktioner.
- Undgå betydelige negative konsekvenser for den finansielle stabilitet, navnlig ved at forebygge spredning, herunder til markedets infrastrukturer, og ved at opretholde markedsdisciplinen.
- Beskyttelse af offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær offentlig finansiell støtte.
- Beskyttelse af indskydere og investorer omfattet af lov om en indskyder- og investorgarantiordning.
- Beskyttelse af kunders midler og aktiver.

Målene er centrale for anvendelse af lovforslaget, idet lovforslaget foranstaltninger ikke kan anvendes, medmindre det sker for at opfylde et eller flere af ovenstående mål. Dette skal ses i lyset af de indgreb, der med lovforslaget gives bemyndigelse til, jf. beskrivelsen herunder i pkt. 4.3.

Ved kritiske funktioner forstås aktiviteter m.v., hvis ophør vil kunne forstyrre ydelser, der er af afgørende betydning for realøkonomien eller forstyrre den finansielle stabilitet. Dette kan fx for pengeinstitutter være instituttets betalingsformidling, der er nødvendig for kunders (både private og erhverv) daglige transaktioner. For realkreditinstitutter kan udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer anses som en kritisk funktion i forhold til det danske boligfinansieringsmarked.

Den finansielle stabilitet er central for at opretholde tilliden til den finansielle sektor og de finansielle markeder, og dermed for at kunne opretholde et velfungerende finansiell system. Således vil et sammenbrud i et udpeget systemisk vigtigt finansiell institut (SIFI) utvivlsomt kunne skade den finansielle stabilitet. Samtidig har den finansielle krise dog vist, at sammenbrud i selv en mindre virksomhed kan have endog stor negativ indvirkning på den finansielle stabilitet, hvis sammenbruddet sker på det forkerte tidspunkt, hvor der kan være risiko for, at det kan skade større dele af sektoren.

I hensynet til den finansielle stabilitet vil derfor ikke alene skulle ses på den konkrete virksomhed eller enhed, dens størrelse, og evt. centrale funktioner for et velfungerende finansiell system, men også mere overordnede betragtninger

om den finansielle sektor og økonomien generelt kan tages i betragtning.

Håndteringen af en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed skal tage udgangspunkt i, at det sker uden brug af offentlige midler, således at skatteyderne ikke påføres tab. Da det netop er i forbindelse med krisehåndtering og anvendelse af afviklingsforanstaltninger, at ekstraordinære indskud af offentlige midler i helt særlige situationer kan komme på tale, skal en indgriben sikre, at der ikke på et tidspunkt inden for en overskuelig tidshorisont vil ske en sådan forværring af virksomhedens situation, at der skal anvendes offentlige midler i afviklingen. Der henvises til pkt. 4.3.6 for nærmere om statslig deltagelse i afviklingen af en virksomhed.

Det skal desuden tillægges vægt, at kunderne ved afvikling i medfør af dette lovforslag har umiddelbar adgang til deres midler efter iværksættelse af afviklingsforanstaltninger, og således ikke skal afvente en eventuel udbetalingsperiode fra Garantiformuen. For nærmere om Garantiformuen henvises til pkt. 4.7.

Hvis et pengeinstitut skal konkursbehandles, vil indskydere med et indskud større end et beløb svarende til EUR 100.000 samt andre kreditorer, der ikke opnår dækning efter lov om en indskyder- og investorgarantiordning, få et krav i konkursboet efter det nødlidende pengeinstitut. Kravet vil blive udbetalt som dividende, når boet er gjort op, hvilket erfaringsmæssigt kan tage mange år. Låntagere vil få opsagt deres lån og skal dermed finde ny finansiering i et andet pengeinstitut, kunderne skal have nye betalingskort, betalingservice skal genetableres i et nyt pengeinstitut etc.

Dette var et væsentligt hensyn ved etableringen af de gældende afviklingsordninger, og må ligeledes tillægges stor vægt fremadrettet.

For så vidt angår beskyttelsen af kunders midler og aktiver, skal der ses på, hvordan kunden er stillet, hvis ikke virksomheden afvikles eller restruktureres i medfør af de foreslåede regler. Vil kunderne således miste en større del af deres aktiver ved en konkurs, vil det tale for, at der skal ske afvikling i henhold til lovforslaget. Udgangspunktet for afviklingsforanstaltningerne i henhold til lovforslaget er, at der grundlæggende gennem sådan afvikling eller restrukturering bibeholdes flere værdier end ved afvikling ved konkurs.

4.3. Restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder

De foreslåede restrukturerings- og afviklingsregler skal medvirke til at sikre, at der kan gribes hurtigt og effektivt ind over for en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed, så bl.a. virksomhedens kritiske funktioner videreføres, samtidig med at virkningerne for økonomien og den finansielle stabilitet som følge af virksomhedens eller enhedens sammenbrud minimeres.

Når det er konstateret, at en omfattet virksomhed opfylder ovennævnte afviklingsbetingelser, vil Finansiell Stabilitet

kunne iværksætte en række foranstaltninger for at restrukturere eller afvikle virksomheden.

Finansiell Stabilitet vil herefter overtage kontrollen med virksomheden og kan iværksætte de foranstaltninger, som Finansiell Stabilitet vurderer, er bedst egnede i den konkrete situation til at opfylde afviklingsmålene.

Med lovforslaget vil Finansiell Stabilitet få beføjelser til at iværksætte en række forskellige afviklingsforanstaltninger, herunder særligt gøre brug af 4 såkaldte afviklingsværktøjer. Dette drejer om

- virksomhedssalg, hvor der gennemføres et salg af hele eller dele af virksomheden til en privat køber,
- etablering af et datterselskab (»broinstitut«), der overtager alle eller nogle aktiviteter i virksomheden med henblik på efterfølgende frasal og afvikling,
- etablering af et porteføljeadministrationsselskab, hvortil der kan overføres aktiver, rettigheder eller forpligtelser, hvor fx situationen på det pågældende marked gør, at det vil kunne få væsentlige negative virkninger for dette marked, hvis de blev afviklet ved en konkurs, samt
- nedskrivning eller konvertering af virksomhedens forpligtelser (»bail-in«) med henblik på at absorbere tab og rekapitalisere virksomheden.

Værktøjerne gennemgås nærmere under pkt. 4.3.2.

Med henblik på at sikre en hensigtsmæssig gennemførelse af disse værktøjer, vil Finansiell Stabilitet i tillæg hertil få en række supplerende beføjelser, bl.a. med henblik på at kunne sikre en videreførelse af virksomhedens aktiviteter, ved at foretage visse midlertidige indgreb i virksomhedens kontrakter samt konvertere eller nedskrive ejerkapital og andre kapitalinstrumenter.

Finansiell Stabilitet skal ved anvendelse af afviklingsforanstaltningerne iagttage proportionalitetsprincippet. Finansiell Stabilitets foranstaltninger må således ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt til at opfylde de relevante afviklingsmål.

I øvrigt gælder det helt generelt for anvendelsen af afviklingsforanstaltningerne, at tab som udgangspunkt skal bæres i overensstemmelse med den for virksomhederne gældende konkursorden, og at kreditorer ikke må stilles dårligere, end hvis den finansielle virksomhed var taget under konkursbehandling.

I forhold til den tidligere afviklingsordning i regi af Finansiell Stabilitet, jf. lov nr. 718 af 25. juni 2010 med senere ændringer (Bankpakke III), som sikrede en kontrolleret afvikling, får Finansiell Stabilitet med lovforslaget mulighed for at iværksætte en række yderligere afviklingsforanstaltninger, der skal medvirke til en restrukturering af hele eller dele af virksomheden, så virksomheden, hvis muligt, bliver levedygtig igen, eller så dens aktiviteter kan drives videre. En nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed skal således med dette forslag forsøges restruktureret og gøres levedygtig, så virksomheden eller dens aktiviteter kan vende tilbage til den private sektor. Derfor vil der som udgangspunkt ikke være de samme begrænsninger for kunderne, som der kendes i den gældende ordning i Finansiell Stabilitet

med afviklingsbekendtgørelsen i forhold til eksempelvis rentesatser, nyudlån m.v. Restrukturering skal dog ske under hensyntagen til regler om statsstøtte, jf. nærmere under pkt. 9.

Hvis der opstår en ekstraordinær alvorlig forstyrrelse af økonomien, og der vedtages en national ordning om fx statsgaranti på Nationalbankens likviditetsfaciliteter, statsgaranti på nye udstedelser, tilførsel af kapitalgrundlag eller køb af kapitalinstrumenter til håndtering af kapitalmangel, vil en sådan statslig støtte ikke per automatik medføre, at de omfattede virksomheder af denne grund skal betragtes som nødlidende eller forventelig nødlidende, og dermed skal tag- es under afvikling.

En eventuel gennemførelse af sådanne nationale regler om ekstraordinær offentlig finansiel støtte, er en undtagelsesmulighed, som kræver, at der er tale om en situation, hvor offentlig støtte er nødvendig af hensyn til at bevare den finansielle stabilitet og afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af en medlemsstats økonomi fx i tilfælde af systemisk likviditetsmangel. Anvendelsen af ekstraordinær offentlig finansiel støtte kræver godkendelse efter statsstøttereglerne, må bl.a. ikke være en del af en større hjælpepakke og skal være midlertidig. Da lovforslaget bl.a. har til hensigt at beskytte skatteydernes midler, vil der med lovforslaget ikke blive gennemført en materiel hjemmel til gennemførelse af sådanne ekstraordinære offentlige tiltag. Der henvises til forslaget til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven for yderligere herom.

Endvidere foreslås det med lovforslaget at etablere en afviklingsfinansieringsordning («Afviklingsformuen») i regi af Finansiell Stabilitet, som senest den 31. december 2024 skal udgøre 1 pct. af de dækkede indskud i virksomheder og filialer her i landet af virksomheder hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Formuen opbygges af årlige bidrag fra de omfattede virksomheder og kan under nærmere omstændigheder anvendes i forbindelse med restrukturering og afvikling af en virksomhed efter de i lovforslaget fastsatte vilkår.

4.3.1 Værdiansættelse

Når det er konstateret, at en virksomhed opfylder afviklingsbetingelserne, iværksætter Finansiell Stabilitet en værdiansættelse, der danner grundlag for beslutningen om, hvilke foranstaltninger der er nødvendige at træffe i den konkrete situation, fx hvor meget de enkelte kapitalinstrumenter og forpligtelser skal nedskrives, herunder ved bail-in. Værdiansættelsen foretages som udgangspunkt af en uafhængig vurderingsperson. Hvis det fx på grund af sagens hastende karakter ikke er muligt at gennemføre en uafhængig værdiansættelse inden for de givne tidsrammer, kan Finansiell Stabilitet foretage en midlertidig værdiansættelse som grundlag for vurderingen. Denne midlertidige værdiansættelse skal følges op af en endelig uafhængig værdiansættelse. Vær-

diansættelserne foretages på grundlag af forsigtige going concern-principper.

I begge tilfælde skal værdiansættelsen følges op af en efterfølgende værdiansættelse, der har til formål at sikre, at ingen kreditorer påføres større tab, end de ville være blevet ved en konkursbehandling af virksomheden.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) skal i medfør af BRRD udarbejde bindende tekniske standarder om værdiansættelserne.

4.3.2 Foranstaltninger til at restrukturere eller afvikle en virksomhed

Med lovforslaget får Finansiell Stabilitet en række beføjelser, der skal sikre, at Finansiell Stabilitet kan træffe de foranstaltninger, der er bedst egnet til at håndtere en konkret situation med en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed.

Når en virksomhed opfylder afviklingsbetingelserne, og dermed overgår til Finansiell Stabilitets afvikling og restrukturering, giver lovforslaget Finansiell Stabilitet mulighed for at overtage kontrollen med virksomheden enten direkte eller via en administrator, som Finansiell Stabilitet udpeger. Dette skal sikre, at de foranstaltninger, som Finansiell Stabilitet iværksætter, jf. herunder, gennemføres hensigtsmæssigt og effektivt.

Finansiell Stabilitet vil herefter iværksætte en eller flere af afviklingsværktøjerne.

Virksomhedssalget giver Finansiell Stabilitet mulighed for at sælge virksomheden eller alle eller en del af dets aktiviteter på kommercielle vilkår, uden at det kræver fx ejernes samtykke.

Finansiell Stabilitet får desuden mulighed for at overføre alle eller en del af en virksomheds forretningsaktiviteter til et datterselskab, der er oprettet til dette formål, et såkaldt broinstitut. Broinstituttet skal have en tilladelse i medfør af lov om finansiel virksomhed til at drive de aktiviteter, det overtager, og vil blive drevet på kommercielle vilkår, med henblik på afvikling eller salg af broinstituttet eller dets aktiviteter.

Derudover får Finansiell Stabilitet beføjelse til at adskille aktiver, rettigheder og forpligtelser i virksomheden med henblik på at overføre nogle afgrænsede dele til et porteføljeadministrationsselskab, så de kan forvaltes og afvikles over længere tid. Dette kan fx være relevant, hvor situationen på et konkret marked gør, at det vil kunne få væsentlige negative virkninger for dette marked, hvis aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne blev afviklet ved en konkurs.

Endelig kan Finansiell Stabilitet iværksætte bail-in, hvor der gennemføres en nedskrivning af forpligtelser med henblik på at absorbere tab i virksomheden, eller en konvertering af forpligtelser til ejerskabsinstrumenter med henblik på at rekapitalisere virksomheden eller evt. et broinstitut, hvis bail-in og broinstitut anvendes i sammenhæng.

Med bail-in kan usikrede kreditorers fordringer på en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed dermed

nedskrives eller konverteres og anvendes til at restrukturere virksomheden for at genoprette dens levedygtighed. Med bail-in kan således placeres tab hos simple kreditorer, på samme måde som disse kreditorer har oplevet det i forbindelse med Bankpakke III. Nedskrivningen ved bail-in er dog permanent, og kreditoren vil således ikke opretholde et krav mod et evt. konkurs, som det kendes fra Bankpakke III, hvis der er gennemført bail-in.

For så vidt angår realkreditinstitutter bemærkes, at de restruktureres eller afvikles uden anvendelse af bail-in, idet de øvrige procedurer, herunder anvendelse af de øvrige afviklingsværktøjer og realkreditinstitutternes konkursmodel efter lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., sammenholdt med den foreslåede gældsbuffer, vurderes at være tilstrækkelige til at opfylde afviklingsmålene. Dette skyldes, at afvikling af et realkreditinstitut via brugen af broinstitut, adskillelse af aktiver, frasalg eller realkreditlovens konkursmodel, sammen eller hver for sig sikrer, at realkreditinstitutternes kreditorer vil bære tab i overensstemmelse med afviklingsmålene.

Det understreges, at undtagelsen alene gælder for realkreditinstitutter, og således ikke er til hinder for, at bail in kan anvendes i relation til fx indehavere af særligt dækkede obligationer eller andre sikrede passiver, hvor den stillede sikkerhed overstiger værdien af de aktiver mv., der stilles som sikkerhed, og hvor obligationen ikke er udstedt af et realkreditinstitut.

Ift. realkreditlovens konkursmodel, bemærkes, at den understøtter en langsigtet, kontrolleret afvikling til fordel for både kreditorer og debitorer i kapitalcentre, idet der ikke sker acceleration af afviklingen. Endvidere er det muligt for kurator i konkursboet at udstede refinansieringsobligationer, optage lån og beslutte, at der betales renter førend udtrækning.

Bail-in kan først anvendes på usikrede forpligtelser når al egentlig egenkapital og anden efterstillet kapital er nedskrevet eller konverteret, og således har dækket tab først.

Nedskrivningen af kapitalinstrumenter og forpligtelser sker i overensstemmelse med konkursordenen. Med lovforslaget sker en ændring af konkursordenen for de omfattede virksomheder, således at indskydere og Garantiformuen foranstilles simple kreditorer, jf. herunder pkt. 4.3.4. Almindelige indskydere vil således først kunne få nedskrevet deres fordringer, når alle simple kreditorer er nedskrevet. Indskydere vil dog aldrig opleve tab på den del af deres indskud, der ligger inden for Garantiformuens dækning.

Lovforslaget indeholder visse udtrykkelige undtagelser fra bail-in, således at der fx ikke kan foretages bail-in på dækkede indskud og på visse andre forpligtelser. Derudover vil Finansiell Stabilitet konkret have mulighed for at undtage visse forpligtelser fra bail-in i nogle særlige situationer. For nærmere herom henvises til §§ 25 og 26 i lovforslaget.

I forbindelse med bail-in kan Afviklingsformuen, jf. 4.3.5 herunder, yde bidrag til afviklingen eller restrukturen af virksomheden, når Finansiell Stabilitet har besluttet at undtage visse forpligtelser fra bail-in. Dette kræver dog, at

der i forbindelse med bail-in er sket nedskrivning eller konvertering svarende til mindst 8 pct. af virksomhedens passiver. Afviklingsformuens bidrag kan maksimalt udgøre 5 pct. af virksomhedens passiver.

For at sikre, at bail-in kan anvendes, indføres der i forslaget til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven et krav til de omfattede virksomheder om nedskrivningsegne passiver. Dette krav fastsættes konkret for de enkelte virksomheder og skal sikre, at der er tilstrækkeligt med nedskrivningsegne passiver i virksomheden til, at bail-in effektivt kan anvendes til at restrukturere eller afvikle virksomheden.

Med lovforslaget gives der desuden mulighed for undtagelsesvist i helt ekstraordinære tilfælde at anvende offentlige stabiliseringsinstrumenter ved enten at tilføre en nødlidende virksomhed kapital eller midlertidigt overtage en nødlidende virksomhed via Finansiell Stabilitet. Dette vil alene kunne komme på tale, når der er en særlig stor risiko fx for den finansielle stabilitet, og der ikke er andre af de foranstaltninger, der følger af lovforslaget, der kan afhjælpe situationen. Der henvises til pkt. 4.3.6. for nærmere herom.

Med henblik på mest hensigtsmæssigt og effektivt at kunne iværksætte ovenstående værktøjer, foreslås det med lovforslaget, at Finansiell Stabilitet får beføjelser til at suspendere kontraktarters rettigheder i en kortere periode, konvertere og nedskrive relevante kapitalinstrumenter, annullere aktier, udskifte ledelsen m.v., når det er nødvendigt for at sikre gennemførelsen af foranstaltningerne. Det er et krav, at de berørte kontraktarter eller kreditorer ikke påføres større tab, end hvis virksomheden var afviklet ved konkurs.

Afviklingsforanstaltningerne vil ikke i almindelighed udgøre ekspropriation. Der kan dog være tilfælde, fx ved overførsel af aktierne i en virksomhed til en køber uden aktionærernes samtykke, som efter omstændighederne vil kunne indebære ekspropriation og som derfor vil skabe ret til fuld erstatning for et eventuelt tab. Indgrebene foretages imidlertid på et tidspunkt, hvor en værdiansættelse har vurderet virksomhedens situation, i eksemplet at aktierne har mistet deres værdi. Desuden er ejere og kreditorer sikret mod at blive stillet ringere, end hvis der ikke blev truffet foranstaltninger, og virksomheden blev taget under konkursbehandling. Hvis dette ved en efterfølgende værdiansættelse viser sig at være tilfældet, skal der således efter lovforslaget udbetales erstatning fra Afviklingsformuen.

4.3.3 Restrukturering af realkreditinstitutter

Realkreditinstitutter skal restruktureres eller afvikles uden anvendelse af bail-in, idet de øvrige procedurer, herunder anvendelse af de øvrige afviklingsværktøjer og realkreditinstitutternes konkursordning efter lov om realkreditlån og realkreditobligationer, sammenholdt med den foreslåede gældsbuffer i forslaget til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven, vurderes at være tilstrækkeligt

ge til at opfylde afviklingsmålene. Dette skyldes, at afvikling af et realkreditinstitut via brugen af broinstitut, adskillelse af aktiver, frasalg eller realkreditlovens konkursmodel, sammen eller hver for sig sikrer, at realkreditinstitutternes kreditorer vil bære tab i overensstemmelse med afviklingsmålene.

Det understreges, at undtagelsen alene gælder for realkreditinstitutter, og således ikke er til hinder for, at bail-in kan anvendes i relation til fx indehavere af særligt dækkede obligationer eller andre sikrede passiver, hvor den stillede sikkerhed overstiger værdien af de aktiver mv., der stilles som sikkerhed, og hvor obligationen ikke er udstedt af et realkreditinstitut.

Ift. realkreditlovens konkursmodel, bemærkes, at den understøtter en langsigtet, kontrolleret afvikling til fordel for både kreditorer og debitorer i kapitalcentre, idet der ikke sker acceleration af afviklingen. Endvidere er det muligt for kurator i konkursboet at udstede refinansieringsobligationer, optage lån og beslutte, at der betales renter førend udtrækning.

De øvrige beføjelser og værktøjer finder fuldt ud anvendelse på realkreditinstitutter. Finansiell Stabilitet vil derfor som den første foranstaltning efter at have taget kontrollen med instituttet nedskrive eller konvertere realkreditinstituttets kapitalinstrumenter, herunder kapitalinstrumenter, som indgår i gældsbufferen, jf. ovenfor under pkt. 4.3.2.

I den konkrete situation skal Finansiell Stabilitet vælge de afviklingsværktøjer, der bedst sikrer afviklingsmålene, herunder bidrager til at sikre den finansielle stabilitet, samt sikrer kreditorerne det bedste resultat.

Se i øvrigt forslaget til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garanti-fond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre lov for en uddybning af den foreslåede gældsbuffer og realkreditinstitutternes undtagelse fra kravet til nedskrivningsegående passiver.

4.3.4 Særlige forhold for konkursloven

Lovforslaget indeholder en ændring af konkursordenen for de omfattede virksomheder, som dermed supplerer konkurslovens kapitel 10. Med lovforslaget indføres en prioritetsstilling i konkursordenen for indskydere og Garantiformuen over de simple kreditorer. Det indebærer, at der gives indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder, små eller mellemstore virksomheder prioritet over simple kreditorer. Samtidig gives indskud dækket af Garantiformuen højere prioritet end den del af berettigede indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, som overskrider Garantiformuens dækningsniveau.

Indskydere vil således først lide tab, når alle ejere, indehavere af kapitalinstrumenter har fået nedskrevet deres krav, og når bail-in er anvendt på simple kreditorers fordringer.

De nævnte fordringer har hidtil efter gældende ret været at betragte som simple kreditorer i konkursordenen.

Lovforslaget indeholder desuden en bestemmelse, hvorefter Finansiell Stabilitets iværksættelse af afviklingsforanstalt-

ninger kan statuere fristdag i henhold til konkursloven. Dette skal sikre, at i det tilfælde, at der som led i restruktureringen af den pågældende virksomhed eller enhed er en resterende del i den juridiske skal, som skal konkursbehandles, skal omstødelsesfristerne i konkursloven regnes fra denne fristdag, og ikke først senere fx fra afsigelse af konkursdekret. Dette skal give en eventuel kurator bedre mulighed for at undersøge forholdene op til virksomhedens eller enhedens sammenbrud.

4.3.5 Afviklingsformue

Med det foreslåede regelsæt sikres en fordeling af afviklingsomkostningerne på aktionærer og kreditorer i virksomheden. Der kan dog være tilfælde, hvor det ikke altid er tilstrækkeligt, og der derfor er behov for yderligere midler, fx for at tilvejebringe likviditet til et broinstitut.

For at sikre at skatteyderne i mindst muligt omfang påføres tab i forbindelse med håndteringen af en nødlidende virksomhed, etableres med lovforslaget en Afviklingsformue i regi af Finansiell Stabilitet. Afviklingsformuen skal udgøre 1 pct. af de dækkede indskud. Formuen opbygges ved bidrag fra de omfattede virksomheder. Bidragene fordeles på grundlag af virksomhedernes passiver med en justering for risiko. Formuen skal være opbygget til dette niveau senest ved udgangen af 2024.

Formuen kan anvendes til at yde garantier, give lån m.v. Formuen kan dog også i særlige tilfælde anvendes til direkte at dække tab i virksomheden i forbindelse med bail-in, når der forinden er foretaget nedskrivning eller konvertering svarende til mindst 8 pct. af virksomhedens eller enhedens balance. Formuen kan i denne situation bidrage med midler svarende til op til 5 pct. af virksomhedens eller enhedens balance. Er der herefter brug for yderligere midler, kan dette kun ske, såfremt alle ikke-foranstillede kreditorer forinden er nedskrevet.

Såfremt Afviklingsformuen i forbindelse med afvikling af en virksomhed er utilstrækkelig, kan den optage lån hos andre medlemsstater tilsvarende ordninger. Afviklingsformuen vil tilsvarende kunne yde lån til andre landes afviklingsfinansieringsordninger. Desuden vil Finansiell Stabilitet kunne forsøge at rejse midler ved alternative finansieringsordninger. Finansiell Stabilitets adgang til statsligt genudlån videreføres.

4.3.6 Statslig afviklingsfinansiering

Med lovforslaget indføres der en mulighed for, at erhvervs- og vækstministeren undtagelsesvist i helt ekstraordinære tilfælde og med bevilling fra Folketinget via Folketingets Finansudvalg, kan beslutte at anvende offentlige stabiliseringsinstrumenter ved enten at tilføre en nødlidende virksomhed kapital i form af egentlig kernekapital, hybrid kernekapital eller supplerende kapital, eller at staten midlertidigt kan overtage en nødlidende virksomhed via Finansiell Stabilitet.

Kravene for anvendelse af statslig afviklingsfinansiering er imidlertid bl.a., at der skal foreligge en helt usædvanlig

systemisk krisesituation, hvor de ovenfor gennemgåede foranstaltninger er anvendt i videst muligt omfang, uden at dette har kunnet løse virksomhedens situation. Der skal være gennemført nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter og bail-in svarende til mindst 8 pct. af virksomhedens samlede passiver.

Sådanne foranstaltninger vil bære underlagt EUF-Traktatens statsstøtteregler, og anvendelsen vil derfor kræve EU-Kommissionens statsstøttegodkendelse, der bl.a. vil indeholde en vurdering af, om der foreligger en helt usædvanlig krisesituation.

4.3.7. *Behandling af grænseoverskridende koncerner*

Med henblik på at imødekomme direktivets formål om at have et harmoniseret regelsæt for restrukturering og afvikling af de omfattede virksomheder i Unionen, tages der med lovforslaget også højde for, at flere af virksomhederne indgår i grænseoverskridende koncerner.

I forbindelse med afvikling og restrukturering af virksomheder, der har grænseoverskridende aktiviteter, eller som indgår i en grænseoverskridende koncern, skal der ved afviklingsforanstaltningerne også tages højde for indvirkningen på koncernen og evt. andre landes finansielle systemer m.v. For at sikre dette oprettes afviklingskollegier for de enkelte virksomheder med en udpeget ledelse og med deltagelse af EBA. EBA vil have til opgave at lette samarbejdet mellem myndighederne og om nødvendigt fungere som mægler. Formålet med kollegierne er at koordinere det forberedende arbejde og afviklingsforanstaltningerne mellem de nationale myndigheder for at sikre optimale løsninger på EU-plan.

I afviklingskollegierne vil der således blive udarbejdet afviklingsplaner for de grænseoverskridende koncerner. Heri skal den konkrete afviklingsstrategi fastlægges. Dette indebærer bl.a. et valg af, om koncernen bedst afvikles ved at træffe foranstaltninger et sted, typisk på moderselskabs-/holding-niveau, eller om afviklingen eller restruktureringen bedre løses ved fx at træffe foranstaltninger direkte i den nødlidende del af koncernen.

For koncerner gælder, at det er moderselskabslandets afviklingsmyndighed, der er koncernafviklingsmyndighed, og dermed formand for afviklingskollegierne.

4.3.8. *Skattemæssige forhold*

De afviklingsforanstaltninger, som Finansiell Stabilitet ifølge forslaget kan bringe i anvendelse ved afviklingen af en finansiell virksomhed, kan indebære skattemæssige konsekvenser. De nærmere skattemæssige konsekvenser skal vurderes på grundlag af skattelovgivningens almindelige regler for den eller de dispositioner, som konkret iværksættes.

Der kan som led i afviklingen af en finansiell virksomhed ske nedskrivning af ejerinstrumenter og nedskrivning eller konvertering til egenkapital af både efterstillet gæld og ikke efterstillet gæld.

Nedskrivning af fx aktier skal skattemæssigt behandles som en kapitalnedsættelse. Selv om nedskrivningen sker uden udlodning, kan aktionæren ikke opnå tabsfradrag på de nedskrevne aktier, medmindre der opnås særlig tilladelse hertil fra SKAT. Denne tilladelse gives normalt, hvis aktionæren efter nedskrivningen ikke har aktionærinteresser i virksomheden. Nedskrivning af aktiekapital har ingen skattemæssige konsekvenser for den virksomhed, der har udstedt aktierne.

Nedskrivning eller konvertering af efterstillede kapitalinstrumenter, fx hybrid kernekapital, der opfylder betingelserne for at være gæld i skattemæssig forstand, skal bedømmes efter reglerne i kursgevinstloven. Heraf følger som udgangspunkt, at nedskrivningen udgør en skattepligtig gevinst på gæld for virksomheden, og kreditor vil modsvarende opnå et fradragsberettiget tab. Det samme gælder ved konvertering af hybrid kernekapital til aktiekapital. I forbindelse med konvertering til aktiekapital skal der ved opgørelsen af virksomhedens gevinst og kreditors tab tages hensyn til værdien af henholdsvis gælden og de aktier, der udstedes ved konverteringen. De anførte regler finder tilsvarende anvendelse ved nedskrivning og konvertering af ikke efterstillet gæld i forbindelse med afviklingsværktøjet bail-in.

Afviklingsværktøjet virksomhedssalg indebærer, at der for virksomheden skal opgøres skattemæssig gevinst eller tab for hvert enkelt af de aktiver og passiver, der indgår i overdragelsen. Det skal ske ved anvendelse af de skatteregler, der gælder for de respektive aktiver og passiver. Dette afviklingsværktøj kan også omfatte aktiver, der ikke i sig selv udgør en virksomhed, fx aktier udstedt af den nødlidende virksomhed. I sidstnævnte tilfælde skal gevinst og tab opgøres hos aktionæren og ikke hos virksomheden som sådan.

Overdragelse til et broinstitut med henblik på midlertidig drift af en finansiell virksomhed ændrer ikke på, at denne overdragelse af aktiver og passiver skattemæssigt skal behandles efter de respektive skattelove, som overdragelsen omfatter. Det samme gælder i de tilfælde, hvor der sker adskillelse af aktiver i forbindelse med overdragelse til et porteføljeselskab.

Beføjelsen til at ophæve eller ændre vilkår i kontrakter kan ifølge retspraksis anses for afvikling/afståelse af den oprindelige kontrakt og indgåelse af en ny kontrakt. Det vil afhænge af en konkret vurdering. Fx er forlængelse af en finansiell kontrakt og ændring af forrentningsvilkår for gæld blevet anset for afståelse ved indgåelse af ny kontrakt. Endvidere kan beføjelsen til Finansiell Stabilitet om at tage kontrollen over den nødlidende virksomhed eventuelt medføre skattemæssige virkninger, idet der ifølge skattelovgivningen i flere tilfælde indtræder særlige virkninger, hvis parterne er forbundne gennem kontrollerende indflydelse.

Virksomhederne har ifølge forslaget pligt til at betale årlige bidrag til afviklingsformuen, som skal anvendes til finansiering af afviklingsforanstaltningerne. Pligten til at bidrage til afviklingsformuen vil være en sædvanlig følge af at drive den pågældende virksomhed. De indbetalte bidrag vil skattemæssigt kunne fradrages som driftsomkostninger.

For så vidt angår ligningslovens regler om den skattemæssige behandling af udbetalinger fra Garantiformuen eller Finansiell Stabilitet til et institut, der helt eller delvist overtager en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed, henvises til forslaget til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

4.4. Finansiell Stabilitet

4.4.1. Omdannelse af Finansiell Stabilitet A/S til en selvstændig offentlig virksomhed

Ved aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet, blev det aftalt, at Finansiell Stabilitet A/S ”i en tilpasset form” skal varetage opgaven som national afviklingsmyndighed, idet Finansiell Stabilitet A/S gennem sit hidtidige virke har opbygget kompetencer og viden herom.

Med lovforslaget gennemføres denne tilpasning i form af, at Finansiell Stabilitet A/S omdannes til en selvstændig offentlig virksomhed, og virksomheden gives de nødvendige beføjelser til at varetage opgaverne som afviklingsmyndighed efter BRRD, når Finanstilsynet har vurderet, at virksomheden eller enheden er nødlidende eller forventelig nødlidende.

Med omdannelsen sikres, at det fremtidige Finansiell Stabilitet fortsat har det rette grundlag til at gennemføre de forretningsmæssige og kommercielle beslutninger, som Finansiell Stabilitet skal træffe i forbindelse med håndteringen af de omfattede virksomheder og enheder, samtidig med at virksomhedens drift kan finansieres via opkrævninger fra sektoren, og samtidig med at erhvervs- og vækstministeren på visse områder får beslutningskompetence.

Finansiell Stabilitet A/S blev stiftet af staten i forbindelse med Bankpakke I i medfør af lov om finansiel stabilitet, jf. lov nr. 1003 af 10. oktober 2008. Finansiell Stabilitet A/S er således på nuværende tidspunkt et statsligt aktieselskab etableret i og reguleret af lov om finansiel stabilitet. Med dette lovforslag udarbejdes en samlet lov om den fremadrettede restrukturering og afvikling af de omfattede virksomheder, og det er samtidig hensigten, at lov om finansiel stabilitet skal ophæves, når alle eksisterende aktiviteter i henhold til den pågældende lov er afviklet.

Finansiell Stabilitets hjemmel og de grundlæggende regler om virksomheden overføres derfor med dette lovforslag til denne nye lov, samtidig med at der foretages de ændringer, som omdannelsen til selvstændig offentlig virksomhed nødvendiggør. Bestemmelserne vil samtidig blive ophævet i lov om finansiel stabilitet, jf. forslaget til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

4.4.2. Ledelsesmæssige forhold

Erhvervs- og vækstministeren vil som følge af organiseringen af Finansiell Stabilitet som en selvstændig offentlig virksomhed være ene-ejer af virksomheden. Ministeren vil blive sidestillet med en eneaktionær og vil som følge heraf udøve de beføjelser, der normalt varetages af generalforsamlingen i et aktieselskab. Dette vil primært ske på et årligt virksomhedsmøde.

På virksomhedsmødet vil regnskabet for det foregående år blive forelagt med henblik på godkendelse. Ud over virksomhedsmødet er det hensigten, at erhvervs- og vækstministeren eller dennes stedfortræder efter behov afholder orienteringsmøder med Finansiell Stabilitet. På møderne orienteres om status og udvikling samt øvrige væsentlige forhold. Vedtægterne fastlægger nærmere bestemmelser om møderne, herunder om indkaldelse af ekstraordinære virksomhedsmøder.

Det foreslås, at Finansiell Stabilitet ligesom i dag skal ledes af en bestyrelse på op til 7 medlemmer, som skal varetage den overordnede og strategiske ledelse af virksomheden. Bestyrelsesmedlemmerne udpeges af erhvervs- og vækstministeren for en periode på 1 år med mulighed for genudnævnelse.

Det er hensigten, at bestyrelsen skal sammensættes, så den samlet set har de fornødne kompetencer til at varetage virksomhedens formål, herunder den fornødne faglige, forretningsmæssige, ledelsesmæssige og økonomisk indsigt, samt indsigt i forbruger- og investorforhold.

Bestyrelsen ansætter direktionen.

4.4.3. Finansiell Stabilitets aktiviteter og finansiering heraf

Finansiell Stabilitet vil fortsat skulle afvikle de eksisterende aktiviteter, som er overtaget i forbindelse med de gældende og tidligere bankpakker. Ved omdannelsen viderefører Finansiell Stabilitet samtlige rettigheder og forpligtelser og vil således fortsætte håndteringen og afviklingen heraf. Finansieringen af disse dele fortsætter uændret.

Som beskrevet under pkt. 4 foretages en opdeling af opgaverne i BRRD mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet. Finansiell Stabilitet skal herefter varetage de opgaver, der vedrører restrukturering og afvikling af nødlidende eller forventelig nødlidende virksomheder. Fordelingen af afviklingskompetencer og opgaver mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet medfører endvidere, at reelle myndighedsopgaver (som fx afgivelse af påbud, indhentelse af oplysninger) placeres i Finanstilsynet, mens de mere forretningsorienterede opgaver (som fx selve udarbejdelsen (ikke vedtagelsen) af afviklingsplaner og gennemførelse af afviklingsforanstaltninger) placeres hos Finansiell Stabilitet.

Finansiell Stabilitets omkostninger i forbindelse med afvikling af en konkret nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed skal afholdes af den pågældende virksomhed. Ved gennemførelse af værdiansættelse og afviklingsforanstaltninger skal Finansiell Stabilitet således sikre, at Finansiell Stabilitets udgifter hertil dækkes af den nødlidende virksomhed.

De øvrige opgaver, som Finansiell Stabilitet får, fx i forbindelse med udarbejdelse af indstillinger til afviklingsplaner til Finanstilsynet, løbende samarbejde med Finanstilsynet, kriseberedskab i øvrigt samt ministerbetjening, dækkes ved gebyrer fra de omfattede virksomheder. Dette gælder ligeledes afviklingsforberedelser, der ikke kan henføres til en konkret virksomhed. Gebyrerne opkræves af Finanstilsynet.

I forhold til den nuværende Garantifond for Indskydere og Investorer, hvor Finansiell Stabilitet A/S varetager sekretariatsfunktionen på grundlag af en administrationsaftale, foreslås det med forslaget til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven, at indskyder- og investorgarantiordningen i form af Garantiformuen sammenlægges med Finansiell Stabilitet, således at den fremover håndteres og administreres af Finansiell Stabilitet, jf. nærmere herom i lovforslaget hertil. Finansieringen af Finansiell Stabilitets opgaver i denne forbindelse sker ved opkrævning af bidrag fra de omfattede virksomheder.

4.5. Indskyder- og investorgarantiordningen

Som det fremgår umiddelbart herover, omorganiseres indskyder- og investorgarantiordningen, således at Garantifonden for Indskydere og Investorer opløses, og formuen overdrages til en Garantiformue, som administreres af Finansiell Stabilitet på linje med Afviklingsformuen.

Samtidig med BRRD gennemføres også ændringer som følge af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (DGSD). For nærmere herom henvises til forslaget til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

I forbindelse med restrukturering og afvikling i medfør af dette lovforslag, vil Garantiformuen afhængig af den konkrete situation skulle bidrage. Hvis der anvendes bail-in skal Garantiformuen bidrage med det beløb, som dækkede indskydere ellers ville være blevet nedskrevet. Anvendes et af de øvrige afviklingsværktøjer vil Garantiformuen skulle bidrage med det beløb, den ville have skullet dække, hvis virksomheden var blevet erklæret konkurs.

Det bemærkes i denne sammenhæng, at i medfør af den tidligere nævnte ændring af konkursordenen for de omfattede virksomheder, vil Garantiformuen blive foranstillet simple usikrede fordringer i konkursordenen. For nærmere herom henvises til pkt. 4.3.4.

Garantiformuens bidrag til afvikling og restrukturering i medfør af dette lovforslag er desuden begrænset til 100 pct. af Garantiformuen.

For nærmere om ændringer for indskyder- og investorgarantiordningen, og Garantiformuens deltagelse i afvikling og restrukturering, henvises til ændringerne i forslaget til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

Det bemærkes, at samtidig med gennemførelsen af denne nye lov ophæves de eksisterende afviklingsordninger, jf. beskrivelsen under pkt. 3. Dog foreslås der med forslaget til ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer og ligningsloven, at medgiftsordningen videreføres. Det indebærer, at Garantiformuen kan tilføre midler eller stille garanti til dækning af pengeinstituttets samtlige ikke-efterstillede kreditorer, når det skønnes, at en sådan afvikling påfører ordningen færre omkostninger end en konkurs.

Ved anvendelsen af medgiftsordningen afvikles et nødlidende pengeinstitut gennem en overdragelse af dets aktiviteter til et andet pengeinstitut, som er i stand til at drive aktiviteterne videre i en holdbar forretningsmodel. Det er en betingelse, at det overtagende institut efter overtagelsen er rentabelt også på længere sigt og kan magte både økonomisk og ledelsesmæssigt m.v. at overtage det nødlidende institut.

Der henvises til forslaget til ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer og ligningsloven for nærmere herom.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Finansiell Stabilitet vil med dette lovforslag og forslaget til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven få en række nye opgaver.

For de opgaver, der foreslås i forslaget til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven, herunder høring om genopretningsplaner, udarbejdelse og vedligeholdelse af afviklingsplaner, deltagelse i afviklingskollegier og andet internationalt arbejde, samt anden kriseforberedelse og etablering af kriseberedskab, henvises til det pågældende lovforslag. Omkostningerne hertil finansieres via et tilskud fra Finanstilsynet, der opkræver dette i sektoren som led i Finanstilsynets øvrige opkrævning til opgaver, der følger af BRRD. Opgaverne i medfør af lov om en indskyder- og investorgarantiordning finansieres fortsat ved bidragene til Garantiformuen.

De nuværende opgaver i Finansiell Stabilitet A/S, som den selvstændige offentlige virksomhed Finansiell Stabilitet viderefører ved omdannelsen, og finansieringen heraf fortsætter uændret.

Udgifter til opgaver med at afvikle en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed afholdes i forbindelse med afviklingen af virksomheden under afvikling, og dækkes således af virksomheden og dens kreditorer i forbindelse med afviklingen.

Derudover kan der være udgifter til egentlige afviklingsforberedelser, der fx afholdes i en situation, hvor en virksomhed er nødlidende og forberedelsen af en overtagelse er påbegyndt, men hvor Finansiell Stabilitet ender med ikke at

overtage en nødlidende virksomhed, fordi der fx findes en privat løsning. I dette tilfælde kan Finansiell Stabilitet ikke viderefakturere de afholdte udgifter til den nødlidende virksomhed. Det drejer sig om udgifter til revisorer, advokater, finansielle rådgivere m.v., som det ikke på forhånd kan gives et skøn over omfanget af, men som kan være betydelige.

Endvidere vil udgifter til den egentlige afviklingsforberedelse også omhandle særlige problemstillinger i relation til krisehåndtering. Eksempler herpå er håndtering af derivatportefølje, gensidigt bebyrdende kontrakter, clearing i betalingsystemer m.v.

Finansiell Stabilitets udgifter til egentlige afviklingsforberedelser, hvor regningen ikke kan viderefaktureres til en virksomhed, foreslås finansieret af en efterfølgende forhøjelse af tilskuddet fra Finanstilsynet. Det foreslås således, at der gives mulighed for, at Finansiell Stabilitet trækker på egne midler (fx Finansiell Stabilitets kassekredit), når udgifterne indtræder, hvorefter udgifterne – inkl. evt. forrentning – finansieres ved en forhøjelse af tilskuddet fra Finanstilsynet.

Finansiell Stabilitet skal iagttage skyldige økonomiske hensyn, når der iværksættes afviklingsforberedelser.

Med lovforslaget gives der desuden mulighed for undtagelsesvist i helt ekstraordinære tilfælde at anvende offentlige stabiliseringsinstrumenter ved enten at tilføre en nødlidende virksomhed kapital eller midlertidigt overtage en nødlidende virksomhed via Finansiell Stabilitet. Dette vil kræve en bevilling i den pågældende situation.

Endelig vurderes forslaget at have indirekte positive økonomiske konsekvenser, i det forslaget, herunder blandt andet etableringen af Afviklingsformuen samt de forskellige afviklingsforanstaltninger, har til formål at medvirke til at undgå, at der skal anvendes offentlige midler i forbindelse med restrukturering eller afvikling af nødlidende eller forventelig nødlidende virksomheder.

Udgifterne til Finansiell Stabilitets opgaver, der følger af dette lovforslag afholdes i forbindelse den konkrete afvikling af en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed. I de tilfælde, hvor der gennemføres egentlige afviklingsforanstaltninger, men hvor omkostningerne ikke kan viderefaktureres til en konkret virksomhed, finansieres udgifterne ved en forhøjelse af tilskuddet fra Finanstilsynet. For nærmere om tilskuddet fra Finanstilsynet og om finansieringen af Finansiell Stabilitets øvrige nye opgaver i medfør af forslaget til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven, henvises til dette lovforslag.

Lovforslaget vil ikke medføre øgede omkostninger eller administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes at have indirekte positive økonomiske konsekvenser for de omfattede finansielle virksomheder, da der med gennemførelsen af direktivet tilsigtes ensartede

regler inden for den Europæiske Union for krisestyring og krisehåndtering af de pågældende virksomheder og enheder.

Samtidig indebærer lovforslaget negative økonomiske konsekvenser for virksomhederne i form af bidrag til Afviklingsformuen. Formuen skal i medfør af forslaget udgøre 1 pct. af de dækkede indskud. Denne formue skal opbygges løbende, således at den er fuldt opbygget senest ultimo 2024. Det er ikke muligt at give et estimat over de præcise økonomiske konsekvenser for de enkelte virksomheder eller virksomhedstyper i forbindelse med ordningen, da bidrag til Afviklingsformuen skal fastsættes på baggrund af en delegeret retsakt fra EU-Kommissionen. De negative konsekvenser ved det forøgede bidrag reduceres dog, da eventuelle bidrag vil kunne fradrages ved opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst. Samtidig får virksomhederne og enhederne også gavn af den sikkerhed, der er i, at der er etableret et effektivt afviklings-set up, med de nødvendige redskaber til at kunne håndtere en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed, evt. med midler fra Afviklingsformuen.

Forslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af de administrative konsekvenser. TER udtaler følgende:

Lovforslaget er en del af implementeringen af krisehåndteringsdirektivet. Lovforslaget medfører administrative byrder for finansielle virksomheder, der er nødlidende eller af Finanstilsynet anses som værende forventelig nødlidende og i øvrigt lever op til betingelserne for afvikling som angivet i lovforslagets § 5. TER bemærker, at de administrative byrder følger af at virksomhederne ikke lever op til (eller forventes ikke at leve op til inden for nær fremtid) krav om bl.a. kapital og likviditet.

De administrative byrder består i, at disse finansielle virksomheder forpligtes til at efterleve en række krav fra Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, der følger af de afviklings- eller restruktureringsforanstaltninger, som iværksættes. Det må forventes, at de pågældende virksomheder vil blive forpligtet til at stille en række oplysninger til rådighed for Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet, herunder oplysninger om regnskaber, opgørelse over aktiver og passiver til brug for den værdiansættelse, som Finansiell Stabilitet udarbejder. Finanstilsynet har oplyst, at der vil være tale om meget få og exceptionelle tilfælde, hvor det vil være nødvendigt at iværksætte en decideret afvikling eller omstrukturering af en finansiel virksomhed. På denne baggrund vurderer TER, at de årlige administrative byrder vil være begrænsede på samfundsniveau, og de vil ikke blive kvantificeret yderligere.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012, EU-Tidende nr. L 173, side 190 (BRRD).

BRRD er et principbaseret rammedirektiv. Direktivet sætter i den forbindelse de retlige rammer (niveau 1 regulering), der kan udfyldes ved brug af de nye gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen, der er vedtaget ved Lissabon-traktaten (niveau 2-regulering).

I forhold til niveau 2-regulering sondres der mellem følgende typer: (i) delegerede retsakter, (ii) gennemførelsesretsakter, (iii) reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS) og (iv) gennemførelsesmæssige tekniske standarder (GTS).

RTS'er og GTS'er benævnes undertiden samlet som bindende tekniske standarder (BTS'er).

Proceduren for Kommissionens vedtagelse af niveau 2-regulering fremgår af hjemlerne i BRRD, samt den EU-regulering der henvises til i disse hjemler. Proceduren er forskellig for hver type niveau 2-regulering.

De RTS'er, der er hjemlet i BRRD, skal af Kommissionen vedtages i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), jf. bl.a. punkt 114 i præambelen til BRRD samt de respektive bemyndigelser til Kommissionen i BRRD. De GTS'er, der er hjemlet i BRRD, skal af Kommissionen vedtages i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010, jf. bl.a. punkt 114 i præambelen til BRRD samt de respektive bemyndigelser til Kommissionen i BRRD. I medfør af artikel 10, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed vedtages BTS'er af Kommissionen gennem forordninger eller afgørelser. BTS'er gælder umiddelbart og direkte i medlemslandene.

Hovedparten af beføjelserne i BRRD er i form af BTS'er, hvor Kommissionen modtager udkast til en delegeret retsakt fra Den Europæiske Bankmyndighed (EBA), hvor de nationale tilsyn er repræsenteret.

Med henblik på at sikre tilsynskonvergens og konsekvens i tilsynsresultaterne i Den Europæiske Unionen udsteder EBA endvidere en række retningslinjer, vejledninger og henstillinger (niveau 3 regulering) vedrørende BRRD, samt niveau 2-reguleringen udstedt i medfør heraf. Niveau 3 regulering er ikke-bindende regulering, men i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en euro-

pæisk tilsynsmyndighed skal de kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræbe sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger. For de kompetente myndigheder er retningslinjer og henstillinger endvidere underlagt »følg eller forklar«-princippet, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

På niveau 4 påser Kommissionen og EU-domstolen, at EU/EØS-landes lovgivning lever op til EU-reguleringen.

Lovforslaget indeholder statsstøtte omfattet af EUF-Traktatens artikel 107, stk. 1. Brugen af et eller flere af afviklingsværktøjerne vil dog ikke i alle tilfælde indeholde statsstøtte, og kræver derfor ikke nødvendigvis Kommissionens selvstændige godkendelse i henhold til statsstøttereglerne.

Kun i de tilfælde, hvor brugen af afviklingsforanstaltningerne indebærer tildeling af statsstøtte skal anvendelsen vurderes i overensstemmelse med de relevante bestemmelser om statsstøtte. Statsstøtte kan fx komme på tale i situationer, hvor offentlig støtte skal medvirke til håndteringen af afviklingen af en nødlidende finansiel virksomhed. Når anvendelsen af afviklingsforanstaltningerne indebærer ydelse af statsstøtte, er foranstaltningerne betinget af forudgående godkendelse af Kommissionen i henhold til EU's statsstøtteregler.

Det har den konsekvens, at offentlige stabiliseringsværktøjer samt bidrag fra Afviklingsformuen alene vil kunne ske, såfremt forslaget særlige krav herfor er opfyldt, og hvis Kommissionen har godkendt anvendelsen i henhold til statsstøttereglerne, jf. artikel 107 og 108 TEUF. Her vil Kommissionen specifikt vurdere, om de meddelte foranstaltninger strider mod EU-retten, herunder fx om der er gennemført tabsabsorbering på mindst 8 pct. af virksomhedens eller enhedens passiver eller om der foreligger en meget usædvanlig systemisk krisesituation, der kan begrunde ibrugtagningen af de særlige redskaber samtidig med, at de lige konkurrencevilkår på det indre marked sikres. I overensstemmelse med artikel 108 i TEUF skal en sådan vurdering foretages af Kommissionen, inden et offentligt stabiliseringsværktøj kan tages i brug.

Derudover vil restruktureringen af en virksomhed eller enhed kræve en selvstændig notifikation til Kommissionen og en godkendelse af en omstruktureringsplan. Planerne for afviklingen skal være forenelige med den omstruktureringsplan, som virksomheden skal anmelde til Kommissionen i henhold til statsstøttereglerne. Omstruktureringsplanen bør navnlig, ud over foranstaltninger med henblik på at genoprette virksomhedens levedygtighed på lang sigt, indeholde foranstaltninger, der begrænser støtten til et minimum, foranstaltninger til byrdefordeling samt foranstaltninger, der begrænser konkurrenceforvridninger.

Omfanget af støtten og dens indvirkning på konkurrencen afhænger af størrelsen af den enkelte nødlidende virksomhed og det konkrete behov for kapitalisering og likviditet i det selskab, der overtager den nødlidende virksomheds aktiviteter.

10. Høring

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 3. oktober 2014 til den 31. oktober 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, CorpNordic Denmark A/S, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevforening, Dansk Kredit Råd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, For-

eningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikrings-selskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, GXG Markets A/S, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfundsbranchen, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, KL, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisornævnet, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland samt Udbetaling Danmark – International Pension & Social Sikring.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Indirekte positive konsekvenser, da lovforslaget skal medvirke til at undgå, at der skal anvendes offentlige midler ved afvikling af en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed.	Ingen, da udgifter til Finansiell Stabilitet opkræves fra sektoren af Finanstilsynet, eller afholdes direkte af den nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed eller enhed i forbindelse med en konkret afvikling.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget skønnes at have indirekte positive økonomiske konsekvenser for de omfattede virksomheder, da der med genopretning- og afviklingsordningen indføres et set-up til håndtering af nødlidende finansielle virksomheder, der sikrer en ordnet genopretning og afvikling for virksomhederne og dermed tilliden til det finansielle system.	Lovforslaget vurderes at have negative økonomiske konsekvenser for de omfattede virksomheder i form af bidrag til Afviklingsformuen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Nødlidende og forventelig nødlidende virksomheder vil skulle efterleve en række krav som følge af de foranstaltninger der iværksættes. Det vurderes at være meget få og exceptionelle tilfælde.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (BRRD).
-------------------------	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Kapitel 1

Til § 1

Bestemmelsen gennemfører artikel 1 i BRRD. Med det foreslåede § 1 afgrænses lovforslagets anvendelsesområde. De virksomheder og enheder, der i medfør af § 1 er omfattet, er de, som Finansiell Stabilitet i medfør af lovforslaget har en række beføjelser overfor, når virksomheden eller enheden er nødlidende eller forventelig nødlidende, og der derfor skal gennemføres en restrukturering eller afvikling af virksomheden eller enheden.

I medfør af det foreslåede *stk. 1* finder loven anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter er virksomheder, der i medfør af henholdsvis §§ 7 og 8 i lov om finansiell virksomhed har tilladelse til at drive den pågældende virksomhed. Fondsmæglerselskaber I er virksomheder, der i medfør af § 9 i lov om finansiell virksomhed har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, i lov om finansiell virksomhed nævnte aktiviteter, eller som opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Efter bestemmelsen i *stk. 1* vil samtlige af de nævnte virksomheder være omfattet af loven.

Det følger af artikel 2, stk. 1, nr. 3, i BRRD, at der ved et investeringsselskab menes et selskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (CRR), og som er underlagt startkapitalkravet i artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (CRD IV). Dette medfører, at det i den danske kontekst kun er visse af fondsmæglerselskaber I, der er omfattet af artikel 1, stk. 1, litra a, i BRRD. Der findes således enkelte fondsmæglerselskaber I, som efter reglerne i lov om finansiell virksomhed defineres som fondsmæglerselskaber I, selvom de ikke opfylder nævnte startkapitalkrav i CRD IV. Henset til, at disse enkelte fondsmæglerselskaber I imidlertid defineres som sådan i den danske lovgivning, og reguleres efter de samme regler, som de øvrige fondsmæglerselskaber I, foreslås de også at være omfattet af denne lov.

Det foreslås med *stk. 2*, at loven også finder anvendelse på finansielle holdingvirksomheder her i landet, jf. definitionen

i det foreslåede § 2, nr. 11. Finansiell holdingvirksomhed er defineret i § 5, stk. 1, nr. 10, i lov om finansiell virksomhed. Ved finansielle holdingvirksomheder her i landet forstås i denne lov finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og visse blandede holdingselskaber, finansielle moderholdingselskaber og blandede finansielle moderholdingselskaber, samt finansielle moderholdingselskaber og blandede finansielle moderholdingselskaber, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20-22 og 30-33, i CRR.

Det er desuden en forudsætning for lovens anvendelse for, at en finansiell holdingvirksomhed er omfattet af lovforslaget, at den har mindst en dattervirksomhed, der er et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, jf. *stk. 1*, eller en tilsvarende virksomhed i et andet land (kreditinstitut eller investeringsselskab) inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Med *stk. 3* foreslås det, at finansieringsinstitutter her i landet tillige omfattes af loven, hvis finansieringsinstituttet er en dattervirksomhed til en virksomhed omfattet af *stk. 1* eller 2, eller af et udenlandske kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når finansieringsinstituttet indgår i Finanstilsynets tilsyn med modervirksomheden på konsolideret niveau, jf. definitionen i § 2, nr. 13.

Finansieringsinstitutter er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i CRR, og omfatter eksempelvis leasingselskaber og faktoringsselskaber. Endvidere vil visse fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber også være omfattet af definitionen af finansieringsinstitutter.

For så vidt angår betingelsen om, at finansieringsinstituttet skal indgå i det konsoliderede tilsyn, fremgår de nærmere regler herom i artikel 6-17 i CRR.

Med *stk. 4* foreslås det, at filialer her i landet af udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber omfattes af denne lov. Dette svarer til betegnelsen af de tilsvarende udenlandske virksomheder i lov om finansiell virksomhed. Med anvendelsen af kreditinstitutter og investeringsselskaber præciseres det således, at bestemmelsen omfatter filialer af udenlandske virksomheder, idet filialer af danske virksomheder er omfattet gennem *stk. 1*. Dette omfatter både virksomheder i lande inden for Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og virksomheder i lande uden for dette område.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at det ligeledes er muligt at foretage krisehåndtering i medfør af denne lov af filialer, som udøver virksomhed her i landet, da det ligeledes i konkrete tilfælde kan vise sig nødvendigt at foretage ind-

greb her overfor, for at opnå afviklingsmålene. Bestemmelsen om, at loven finder anvendelse på filialer her i landet af udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, skal dog forstås under hensyntagen til, at en filial ikke er en selvstændig juridisk eller økonomisk enhed. Uanset dette fastsættes det i det foreslåede kapitel 10, at Finansiell Stabilitet i nogle situationer skal kunne bistå afviklingsmyndigheden i virksomhedens hjemland med at gennemføre visse konkrete afviklingsforanstaltninger over for en virksomhed med en filial her i landet. I visse særlige tilfælde vil Finansiell Stabilitet desuden selvstændigt kunne træffe nødvendige foranstaltninger over for filialen af en virksomhed hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Finansiell Stabilitet kan ikke træffe selvstændige afviklingsforanstaltninger uafhængigt eller i strid med en afviklingsplan, som den pågældende virksomheds afviklingsmyndighed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, har fastlagt.

Udover de nævnte omfattede virksomheder vil loven også berøre kreditorer, kunder m.fl. i forbindelse med de afviklingsforanstaltninger, som Finansiell Stabilitet kan træffe. Dette kan fx ske, ved at et datterselskab til en omfattet virksomhed får nye ejere, idet der gennemføres et salg, en virksomheds kontraktsparter bliver berørt i forbindelse med gennemførelsen af afviklingen som følge af de indgrebsmuligheder over for indgåede kontrakter, der etableres, og ejere og kreditorer kan få nedskrevet deres tilgodehavender i virksomheden.

Til § 2

Bestemmelsen indeholder definitioner af en række begreber til brug for forståelsen af lovforslagets bestemmelser og gennemfører dele af artikel 2 i BRRD.

I *nr. 1* defineres afvikling i denne lovs forstand som anvendelse af en eller flere afviklingsforanstaltninger på en virksomhed eller enhed, der opfylder afviklingsbetingelserne i § 4, med henblik på at opfylde et eller flere af afviklingsmålene som omhandlet i § 5.

Afviklingsforanstaltning er defineret i *nr. 2* som Finansiell Stabilitets anvendelse af afviklingsværktøjer og øvrige foranstaltninger og beføjelser, jf. kapitel 4-8 i dette lovforslag.

Finansiell Stabilitets afviklingsværktøjer, der er en del af de mulige afviklingsforanstaltninger, omfatter, jf. definitionen i *nr. 3*, følgende 4 værktøjer: Virksomhedssalg, jf. §§ 19 og 20, broinstitut, jf. §§ 21 og 22, adskillelse af aktiver, jf. § 23, og bail-in, jf. §§ 24-28.

Med det foreslåede *nr. 4* defineres bail-in. Dette dækker over det afviklingsværktøj, hvor Finansiell Stabilitet kan nedskrive forpligtelser eller konvertere forpligtelser til egenkapital i medfør af §§ 24-28. Dette omfatter både en virksomheds eller enheds ikke efterstillede forpligtelser og efterstillede gældsforpligtelser, der ikke er nedskrevet eller konverteret i medfør af §§ 17 og 18.

Ved berettigede indskud forstås, jf. det foreslåede *nr. 5*, indskud omfattet af § 7, stk. 8, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (DGSD) er berettigede indskud defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 4, som indskud, som ikke er udelukket fra beskyttelse i henhold til artikel 5.

Hverken lov om en garantifond for indskydere og investorer, der ændrer navn til lov om en indskyder- og investorgarantiordning, eller forslaget til ændringer heri i forslag til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven fastsætter en definition af berettigede indskud. Med forslaget til § 7, stk. 8, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning gennemføres imidlertid artikel 7, stk. 6, i DGSD, hvorefter Finansiell Stabilitet til enhver tid kan anmode pengeinstitutter om at indsende oplysninger om enhver indskyders berettigede indskud. Det følger af bemærkningerne til det foreslåede § 7, stk. 8, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, at der ved berettigede indskud, menes indskud, som ikke er udelukket fra beskyttelse efter den foreslåede § 13 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, altså indskud som ville være berettiget til dækning, såfremt der ikke var sat en maksimumgrænse i den foreslåede §§ 9 og 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Et broinstitut er i det foreslåede *nr. 6* defineret som et selskab, der er etableret med henblik på at modtage enten ejerskabsinstrumenter udstedt af en eller flere virksomheder eller enheder under afvikling eller aktiver, rettigheder eller forpligtelser fra en eller flere virksomheder eller enheder under afvikling, og som ejes helt eller delvist af og kontrolleres af Finansiell Stabilitet, jf. § 21. Der vil som udgangspunkt være tale om et aktieselskab stiftet af Finansiell Stabilitet, eventuelt via Afviklingsformuen. I konkrete tilfælde, hvor der fx er tale om en grænseoverskridende koncern, kan broinstituttet også være etableret af eller i samarbejde med andre afviklingsmyndigheder eller afviklingsfinansieringsordninger.

Ved dækkede indskud forstås i medfør af definitionen i *nr. 7* indskud omfattet af reglerne i §§ 9 og 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning. I DGSD er dækkede indskud defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 5, som den del af berettigede indskud, som ikke overstiger det dækningsniveau, der er fastlagt i artikel 6.

Hverken lov om en garantifond for indskydere og investorer, der ændrer navn til lov om en indskyder- og investorgarantiordning eller forslaget til ændringer heri i forslag til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven fastsætter en definition af dækkede indskud. Kapitel 5 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning fastlægger dækningsområdet. Udgangspunktet er, at Garantiformuen dækker navnenoterede indskud op til EUR 100.000 pr. indskyder. Herudover fastsættes i kapitlet en række indskud, der har en midlertidig højere dækning. Af det foreslåede § 12 i

lov om en indskyder- og investorgarantiordning følger, at krav på dækning fra indskydere og investorer, jf. nævnte forslags §§ 9 og 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, opgøres efter fradrag af disses forfaldne forpligtelser over for det pågældende institut.

Det bemærkes, at de foreslåede §§ 57 og 58 indeholder en fravigelse af definitionen af dækkede indskud, idet der af de pågældende bestemmelser fremgår, at det alene er indskud omfattet af § 9, stk. 1, og § 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, der skal indgå i de pågældende bestemmelser.

Egentlige kernekapitalinstrumenter er i medfør af det foreslåede *nr. 8* defineret som instrumenter som omhandlet i artikel 28, stk. 1-4, artikel 29, stk. 1-5, eller artikel 31, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (CRR). Dette omfatter fx aktiekapitel.

Ejerskabsinstrumenter er i medfør af det foreslåede *nr. 9* defineret som aktier, garantbeviser, andelsbeviser og andre instrumenter, der overdrager ejerskab, og instrumenter, der kan konverteres til eller giver ret til at erhverve ejerskabsinstrumenter, samt instrumenter, der repræsenterer aktieinteresser eller andre ejerskabsinteresser. Dette omfatter fx optioner eller futures.

Ved en enhed forstås i denne lov de selskaber og virksomheder, der i medfør af § 1, stk. 2 og 3, er omfattet af denne lov, jf. det foreslåede *nr. 10*. Det vil sige finansielle holdingvirksomheder og finansieringsinstitutter.

Ved finansiell holdingvirksomhed forstås i medfør af det foreslåede *nr. 11* en modervirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, i lov om finansiell virksomhed, eller en blandet holdingvirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 43, i lov om finansiell virksomhed.

Dette omfatter i denne lov finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og blandede holdingselskaber, der er etableret i Unionen, finansielle moderholdingselskaber og blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, samt finansielle moderholdingselskaber og blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20-22 og 30-33, i CRR.

Det er dog en forudsætning for lovens anvendelse, jf. det foreslåede *nr. 11*, at holdingvirksomheden har mindst et datterselskab, der er et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, eller en tilsvarende virksomhed i et andet land (kreditinstitut eller investeringselskab) inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Ved finansielle kontrakter forstås i medfør af det foreslåede *nr. 12*, værdipapir- og råvarekontrakter, futures-, forward- og swapkontrakter samt låneaftaler med en løbetid på 3 måneder eller derunder.

Værdipapirer og råvarekontrakter omfatter bl.a. kontrakter, der angår en gruppe af kontrakter eller et index, ligesom

købs- og salgsoptioner, tilbagekøbstransaktioner og lignende vil være omfattet.

Futures og forwardkontrakter, omfatter ikke egentlige varekontrakter, der angår varer som indgår i virksomhedens drift. Øvrige kontrakter, der angår køb, salg eller overførsel af råvarer, tjenesteydelser eller andre goder til en fastsat pris på en fastsat dato, omfattes af bestemmelsen.

Ved swapaftaler forstås bl.a. swaps, total return swaps, credit spread swaps, credit swaps og tilsvarende kontrakter eller transaktioner, der handles på swap eller derivatmarkederne. Swapaftaler omfattes uanset swapaftalen angår renter, valuta, et aktie- eller obligationsindex, eller swapaftaler vedrører eksempelvis inflation, emissioner eller vejrforhold.

Endelig vil låneaftaler med en løbetid på under 3 måneder, være omfattet af bestemmelsen.

Rammeaftaler (masteraftaler), hvori der indgår finansielle kontrakter vil også omfattes af bestemmelsen.

Det foreslåede *nr. 13* definerer finansieringsinstitutter, som i denne lov omfatter selskaber, der opfylder definitionen i § 5, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiell virksomhed, og som er en dattervirksomhed af en virksomhed omfattet af § 1, stk. 1 eller 2, eller af et kreditinstitut eller investeringselskab der er meddelt tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union, og finansieringsinstituttet indgår i tilsynet med modervirksomheden på et konsolideret niveau i overensstemmelse med artikel 6-17 i CRR.

Finansieringsinstitutter er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i CRR og omfatter eksempelvis leasingselskaber og factoringselskaber. Endvidere vil visse fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber, også være omfattet af definitionen af finansieringsinstitutter.

For så vidt angår betingelsen om, at finansieringsinstituttet skal indgå i det konsoliderede tilsyn, fremgår de nærmere regler herom i artikel 6-17 i CRR.

Med det foreslåede *nr. 14* defineres en koncernenhed som en juridisk person, der tilhører en koncern.

Det foreslåede *nr. 15* definerer mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder som virksomheder, der opfylder kriterierne i Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder. Således vil virksomheder med under 250 ansatte og med en årlig omsætning på ikke over EUR 50 millioner eller en årlig balance på ikke over EUR 43 millioner efter de gældende regler være omfattet af definitionen.

En nettingaftale er i medfør af det foreslåede *nr. 16* defineret som en aftale, hvor et antal krav eller forpligtelser kan konverteres til et nettokrav, herunder slutafregningsaftaler, hvor parternes forpligtelser ved forekomsten af en fyldestgørelsesgrund fremskyndes, således at de forfalder eller afsluttes øjeblikkeligt. Heri indgår »bestemmelse om slutafregning (close-out netting)« som defineret i artikel 2, stk. 1, litra n), nr. i), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse og »netting« som defineret i artikel 2, litra k), i

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, og som er gennemført i kapitel 18 og 18 a i lov om værdipapirhandel m.v.

Ved porteføljeadministrationsselskab forstås i medfør af det foreslåede *nr. 17* et selskab, der er etableret med henblik på modtagelse af aktiver, rettigheder og forpligtelser fra en eller flere virksomheder eller enheder under afvikling eller et broinstitut, og som ejes helt eller delvist af og kontrolleres af Afviklingsformuen eller Finansiell Stabilitet, jf. det foreslåede § 23. Der vil som udgangspunkt være tale om et aktieselskab stiftet af Finansiell Stabilitet, eventuelt via Afviklingsformuen. I konkrete tilfælde, hvor der fx er tale om en grænseoverskridende koncern, kan porteføljeadministrationsselskabet også være stiftet af eller i samarbejde med andre afviklingsmyndigheder eller afviklingsfinansieringsordninger.

Relevante kapitalinstrumenter er i medfør af det foreslåede *nr. 18* defineret som hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter. Begge instrumenter skal opfylde kravene hertil i CRR for at være omfattet af definitionen.

Hybride kernekapitalinstrumenter er således kapitalinstrumenter, der opfylder kravene i artikel 52, stk. 1, i CRR. Supplerende kapitalinstrumenter er kapitalinstrumenter eller efterstillede lån, der opfylder kravene i artikel 63 i CRR.

Endelig definerer den foreslåede *nr. 19* virksomheder som pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, jf. § 1, stk. 1.

Til § 3

Af *stk. 1* fremgår det, at når der i lovforslaget henvises til Garantiformuen, finder den relevante bestemmelse tillige anvendelse på eventuelle frivillige ordninger, der er anerkendt som en officiel indskudsgarantiordning, jf. kapitel 7 a i lov om en indskyder- og investorgarantiordning samt på andre landes indskydergarantiordninger omfattet af DGSD.

Herved præciseres, at loven tillige finder anvendelse for eventuelle frivillige ordninger, der anerkendes som en officiel indskudsgarantiordning, jf. § 21, stk. 3, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning samt andre landes garantiordninger omfattet af DGSD. Dette skyldes, at frivillige ordninger, der anerkendes som en officiel indskudsgarantiordning, tillige vil skulle bidrage til finansieringen i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjerne på linje med Garantiformuen, ligesom loven tillige finder anvendelse i forbindelse med restrukturering og afvikling af filialer af udenlandske virksomheder, i hvilken forbindelse garantiordningerne i de respektive lande, hvor den finansielle virksomhed er registreret, stilles som Garantiformuen i forbindelse med restrukturering og afvikling af finansielle virksomheder registreret i Danmark.

Af *stk. 2* fremgår det, at når der i lovforslaget henvises til bestemmelser i lov om en indskyder- og investorgarantiordning omfatter dette tillige tilsvarende bestemmelser i andre landes nationale regler, der implementerer DGSD.

Til kapitel 2

Til § 4

Bestemmelsen gennemfører artikel 32 og 33 i BRRD, der vedrører betingelserne for, hvornår et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I samt finansielle holdingvirksomheder og finansieringsinstitutter omfattet af lovforslagets § 1 overgår til afvikling i medfør af dette lovforslag.

Efter *stk. 1* skal alle de 3 nævnte betingelser være opfyldt for, at Finansiell Stabilitet kan træffe afviklingsforanstaltninger over for virksomheden eller enheden. Hvis betingelserne ikke er opfyldt, skal virksomheden eller enheden håndteres på anden vis i overensstemmelse med reglerne i lov om finansiell virksomhed, fx ved konkurs. Det er Finansiell Stabilitet, der vurderer, om betingelserne er opfyldt. For så vidt angår nr. 1 og 2 træffes afgørelsen af Finanstilsynet og meddeles Finansiell Stabilitet. Det er således Finanstilsynet, der træffer afgørelse om, at en virksomhed er nødlidende eller forventelig nødlidende, og der ikke er andre løsninger, hvorfor virksomheden skal afvikles. Finansiell Stabilitet foretager herefter vurderingen af, hvordan denne afvikling skal gennemføres under hensyntagen til eventuelle afviklingsmål, jf. § 5, herunder om dette lovforslags regler skal anvendes fordi offentlighedens interesse nødvendiggør det, jf. nærmere herom i bemærkningerne herunder til nr. 3. Finansiell Stabilitet foretager de processuelle og kommercielle skridt, der er nødvendig for at gennemføre denne afvikling.

Alle penge- eller realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I, samt finansielle holdingvirksomheder og finansieringsinstitutter vil kunne afvikles efter dette lovforslags bestemmelser, såfremt de nedenfor nævnte betingelser er opfyldt, jf. også det foreslåede stk. 2 og 3.

Det er ikke en betingelse for afvikling efter dette lovforslag, at Finanstilsynet inden da har iværksat en foranstaltning om tidlig indgriben i overensstemmelse med den foreslåede lov om finansiell virksomhed §§ 243 a-243 c, jf. forslaget til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

I henhold til det foreslåede *stk. 1, nr. 1*, er det en betingelse, at penge- eller realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I er nødlidende eller forventelig nødlidende. Det vil sige, at virksomheden misligholder – eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at virksomheden i nær fremtid vil misligholde – kravene til fortsat at opretholde en tilladelse til at kunne drive virksomhed. Nødlidende og forventeligt nødlidende skal forstås i overensstemmelse med § 224 a, i lov om finansiell virksomhed, jf. forslag til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

I medfør af lov om finansiell virksomhed er det Finanstilsynet, der fører tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i lov om finansiell virksomhed. Det vil således være Finans-

tilsynet, der efter høring af Finansiell Stabilitet vurderer, om en virksomhed er nødlidende eller forventelig nødlidende, jf. den foreslåede § 224 a i lov om finansiell virksomhed. Finanstilsynet underretter efterfølgende Finansiell Stabilitet om sin afgørelse.

For den nærmere beskrivelse af, hvornår en virksomhed eller enhed anses for at være nødlidende eller forventelig nødlidende, henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 224 a i lov om finansiell virksomhed, jf. forslaget til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

Efter *nr. 2* er det en betingelse, at andre muligheder for håndtering af den nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed er udtømt. Vurderingen foretages under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder.

Det er således en betingelse, at der ikke ses at være nogle andre foranstaltninger iværksat af virksomheden selv eller den private sektor, herunder foranstaltninger til tidlig indgriben, eller nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter i overensstemmelse med reglerne herom i lov om finansiell virksomhed, der inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at virksomheden bliver nødlidende. Nævnte tidshorisont må vurderes konkret i forhold til situationen og risikoen for den finansielle stabilitet, indskydere, kunder m.v.

Vurderingen foretages af Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet. Når betingelserne for tidlig indgriben er opfyldt i forhold til en konkret virksomhed, kan virksomheden påbydes at kontakte potentielle købere med henblik på at afsøge markedet for mulighederne for private løsninger. Finanstilsynet underretter Finansiell Stabilitet om sin afgørelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *nr. 3*, at det som sidste betingelse er et krav, at en afviklingsforanstaltning er nødvendig ud fra offentlighedens interesse.

En afviklingsforanstaltning anses for at være nødvendig ud fra offentlighedens interesse, hvis den er nødvendig for at opfylde og står i rimeligt forhold til et eller flere af de i § 5 angivne afviklingsmål. Afviklingsmålene er lige vigtige og Finansiell Stabilitet skal afveje dem efter omstændighederne i hvert enkelt tilfælde, jf. nærmere herom i bemærkningerne til den foreslåede § 5.

Det er desuden en betingelse, at de pågældende afviklingsmål ikke vil kunne opfyldes i samme omfang ved en likvidation eller konkursbehandling. Det vil sige, at hvis Finansiell Stabilitet fx vurderer, at offentlighedens interesse kan opfyldes ved håndtering af en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed eller enhed ved konkurs- eller rekonstruktionsbehandling eller likvidation, er kravet i *nr. 3* ikke opfyldt.

For den nærmere gennemgang af afviklingsmålene henvises til bemærkningerne til § 5.

Såfremt betingelserne i stk. 1 er opfyldt, kan Finansiell Stabilitet anvende dette lovforslags afviklingsforanstaltning

ger for den pågældende virksomhed eller enhed – under hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

Hvis betingelserne ikke er opfyldt, skal virksomheden eller enheden håndteres på anden vis i overensstemmelse med reglerne i lov om finansiell virksomhed, fx ved konkurs.

For fondsmæglerselskaber I, hvor det grundet deres nuværende størrelse og aktiviteter i Danmark, og hvor et sammenbrud alene i meget begrænset omfang vil kunne have indvirkning på kunder og indskydere, som hovedregel må antages ikke at være nødvendigt i offentlighedens interesse at foretage afvikling efter dette lovforslag, sker håndteringen i henhold til § 227 i lov om finansiell virksomhed, enten ved likvidation, konkurs eller ved sammenlægning i henhold til § 204 i lov om finansiell virksomhed.

Såfremt et fondsmæglerselskab I ønskes afviklet på anden måde, end efter bestemmelserne i dette lovforslag eller ved ovennævnte, skal Finanstilsynet godkende form, indhold og gennemførelse. Ved godkendelse af afvikling på anden måde skal Finanstilsynet sikre, at kreditorernes, herunder interesserne hos indehavere af udstedte værdipapirer, varetages bedst muligt, og at disses retsstilling ikke forringes i forhold til opløsning ved likvidation. Det er således muligt for et fondsmæglerselskab I at afvikle de finansielle aktiviteter og fortsætte selskabets drift med andre ikke-finansielle aktiviteter.

Såfremt et fondsmæglerselskab I, der opbevarer kundemidler, bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende, kan der være en risiko for tab af kundernes midler. For fondsmæglerselskaber I er der fastsat særlige regler vedrørende beskyttelse af kundemidler, idet fondsmæglerselskaber I er forpligtet til at opbevare kundemidler på særskilte kundekonti. Ligeledes må fondsmæglerselskaber I som udgangspunkt ikke opbevare kundernes finansielle instrumenter i samme depot som selskabets eget depot. Alligevel kan det være i den offentlige interesse at beskytte kundernes midler og aktiver ved at der iværksættes afviklingsforanstaltninger efter dette lovforslag. Det er Finansiell Stabilitet, der vurderer dette i den konkrete situation.

I medfør af den foreslåede *stk. 2* finder *stk. 1* også anvendelse på finansielle holdingvirksomheder, når betingelserne i *stk. 1* er opfyldt både for den finansielle holdingvirksomhed og mindst én dattervirksomhed. I de tilfælde kan der således også træffes afviklingsforanstaltninger over for holdingvirksomheden. Ved dattervirksomheder forstås et datterselskab, som har tilladelse som pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I. Hvis dattervirksomheden ikke er etableret i Unionen, er det myndigheden i hjemlandet, der fastslår, om virksomheden må anses for nødlidende i henhold til retten i det pågældende land.

Desuden kan Finansiell Stabilitet iværksætte afviklingsforanstaltninger over for finansielle holdingvirksomheder, selv om betingelserne for afvikling i 1. pkt. ikke er opfyldt for holdingvirksomheden, hvis en eller flere dattervirksomheder selvstændigt opfylder betingelserne for afvikling i *stk. 1*, og deres aktiver og passiver er af et sådant omfang, at Finanstilsynet vurderer, at deres sammenbrud udgør en trussel mod

en virksomhed i koncernen eller koncernen som helhed. Det må i den vurdering indgå, om dattervirksomhedens sammenbrud vil gøre andre virksomheder i koncernen eller hele koncernen nødlidende eller forventelig nødlidende. For at sådanne afviklingsforanstaltninger kan træffes over for den finansielle holdingvirksomhed, skal de være nødvendige for afvikling af dattervirksomhederne, eller for afvikling af koncernen som helhed. Ved indgreb i en koncern skal lovforslagets anvendelsesområde iagttages, således at indgreb foretages i koncernenheder, hvor lovforslagets afviklingsforanstaltninger finder anvendelse.

Bestemmelsen gælder ligeledes, når der er tale om dattervirksomheder i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der opfylder afviklingsbetingelser i henhold til det pågældende lands lovgivning, og når dette er fastslået af det pågældende lands afviklingsmyndighed.

Ejes et blandet holdingselskabs dattervirksomheder direkte eller indirekte af et mellemliggende finansielt holdingselskab, træffes afviklingsforanstaltninger med henblik på koncernafvikling over for det mellemliggende finansielle holdingselskab, og der træffes ikke afviklingsforanstaltninger med henblik på koncernafvikling over for det blandede holdingselskab.

Af det foreslåede *stk. 3* fremgår, at der ligeledes kan træffes foranstaltninger over for et finansieringsinstitut, jf. § 1, *stk. 3*, når betingelser i *stk. 1* er opfyldt både for finansieringsinstituttet og moderselskabet hertil.

Til § 5

Den foreslåede § 5 gennemfører artikel 31 i BRRD.

Bestemmelsen fastsætter de overordnede afviklingsmål, som Finansiell Stabilitet skal iagttage, når der træffes afviklingsforanstaltninger m.v., herunder at der vælges de afviklingsværktøjer m.v., der er bedst egnede til at opfylde disse afviklingsmål. Afviklingsmålene er centrale for lovforslagets anvendelse, idet der skal være et væsentligt hensyn at tage til et eller flere af de angivne mål, for at betingelsen om, at afviklingsforanstaltninger i henhold til lovforslaget er i offentlighedens interesse, kan anses for opfyldt, jf. det foreslåede § 4, *stk. 1*, nr. 3. Er betingelsen om, at afviklingsforanstaltninger i henhold til dette lovforslag er nødvendige ud fra hensynet til offentlighedens interesse, ikke opfyldt, skal der ske afvikling på anden vis, fx konkurs.

Med kritiske funktioner, jf. det foreslåede *nr. 1*, menes aktiviteter, ydelser eller transaktioner, som hvis ophør kan forventes at føre til forstyrrelser i ydelser, der er af afgørende betydning for realøkonomien, eller føre til forstyrrelse af den finansielle stabilitet. Dette kan fx være som følge af virksomhedens, enhedens eller koncernens størrelse, markedsandel, eksterne og interne forbundethed, kompleksitet eller grænseoverskridende aktiviteter. I vurderingen skal bl.a. indgå muligheden for inden for en rimelig tidshorisont at erstatte de pågældende aktiviteter, ydelser eller transaktioner. Der er således ikke tale om kritiske funktioner for virksomheden eller enheden selv, men kritisk for realøkonomien

eller den finansielle stabilitet, fx hvis virksomheden eller enheden er den eneste eller en væsentlig udbyder af en specifik central ydelse. For pengeinstitutter kan en kritisk funktion være instituttets betalingsformidling, der er nødvendig fx for kunders (både private og erhvervsliv) daglige transaktioner. For realkreditinstitutter kan udstedelse af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer anses som en kritisk funktion i forhold til det danske boligfinansieringsmarked.

For så vidt angår hensynet om at undgå betydelige negative konsekvenser for den finansielle stabilitet, jf. det foreslåede *nr. 2*, vil dette opfyldes, hvis afviklingsforanstaltninger fx er nødvendige for at forebygge spredning, herunder til markedets infrastrukturer, eller for at opretholde markedsdisciplinen. Den finansielle stabilitet er central for at opretholde tilliden til den finansielle sektor og de finansielle markeder, og dermed for at kunne opretholde et velfungerende finansielt system. Det skal i den sammenhæng bemærkes, at den finansielle krise i 2008-2010 viste, at selv et sammenbrud i en mindre virksomhed eller enhed kan have endog stor negativ indvirkning på den finansielle stabilitet, hvis sammenbruddet sker på det forkerte tidspunkt, eller hvis flere små virksomheder bryder sammen inden for kort tid.

I hensynet til den finansielle stabilitet skal der derfor ikke alene ses på den konkrete virksomhed eller enhed, dens størrelse og evt. centrale funktioner for et velfungerende finansielt system, men også på mere overordnede betragtninger om konsekvenserne for den finansielle sektor og økonomien generelt.

Alt andet lige vil udgangspunktet dog være, at jo større en virksomhed eller enhed, jo større potentiel negativ indvirkning på den finansielle stabilitet.

For realkreditinstitutter vil et nedbrud i et institut kunne påvirke den øvrige finansielle sektor, da udstedte obligationer kan miste deres likviditets- og solvensmæssige status. Det påvirker kapitalopgørelse i de øvrige finansielle virksomheder, som har investeret heri, herunder pensionskasser og forsikringsselskaber.

I forhold til hensynet om at beskytte offentlige midler, jf. det foreslåede *nr. 3*, sker dette ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær offentlig finansiell støtte. Det vil sige, at håndteringen af en virksomhed eller enhed efter dette lovforslag skal tage udgangspunkt i, at det sker uden brug af offentlige midler. Det gælder blandt andet i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplaner for virksomheder, der ikke må baseres på en forventet adgang til offentlig finansiell støtte. Hensynet skal blandt andet ses i lyset af, at en tidlig indgriben, forebyggende foranstaltninger og en vurdering af, at virksomheden kan afvikles, skal sikre, at der ikke på et tidspunkt inden for en overskuelig tidshorisont vil ske en sådan forværring af virksomhedens eller enhedens situation, at der skal anvendes (flere) offentlige midler i afviklingen. Det er således hensigten med regelsættet, at alle institutter både de helt små og de største, som fx de systemisk vigtige finansielle institutter og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI'er og G-SIFI'er), jf. afsnit IX i lov om finan-

siel virksomhed, skal kunne afvikles uden anvendelse af offentlige midler.

Efter det foreslåede *nr. 4* skal der tages hensyn til at beskytte indskydere og investorer, som er omfattet af lov om en indskyder- og investorgarantiordning, og efter det foreslåede *nr. 5* at beskytte kundernes midler og aktiver.

Det skal tillægges vægt i relation til en vurdering efter *nr. 4* og *5*, at kunderne ved afvikling i medfør af dette lovforslag får umiddelbar adgang til deres midler efter iværksættelse af afviklingsforanstaltninger, og således ikke skal afvente en eventuel udbetalingsperiode fra Garantiformuen. Dette har ligeledes været væsentligt ved etableringen af de tidligere og gældende afviklingsordninger (Bankpakke I, Bankpakke III og Konsolideringspakken), hvor pengeinstituttet har kunnet åbne på almindelig vis set fra kundens side, der ikke har skullet afvente Garantifonden for Indskydere og Investorers udbetaling og konkursboets opgørelse, for at få adgang til indskud og dividende. Ligeledes undgår kunderne at få opsagt deres lån og skulle have nye betalingskort etc.

For så vidt angår beskyttelsen af kunders midler og aktiver i *nr. 5* er den relevante vurdering, hvordan kunden er stillet, hvis ikke virksomheden eller enheden afvikles i henhold til dette lovforslag på det pågældende tidspunkt. Vil kunderne således miste en større del af deres aktiver må dette alt andet lige være et moment, der taler for, at der skal ske afvikling i henhold til lovforslaget. Udgangspunktet for afviklingsforanstaltningerne i henhold til lovforslaget er, at der grundlæggende gennem sådan afvikling eller restrukturering (going concern) bibeholdes større værdier end ved afvikling ved konkurs. I langt de fleste tilfælde vil der således kunne tales for beskyttelse af kundernes midler. Der kan ikke antages at ligge i hensynet, at der skal ske en fuldstændig beskyttelse af kunders midler, da der fx ved bail-in, jf. §§ 24-28, netop kan ske en nedskrivning af kundens midler.

Afviklingsmålene er lige vigtige, og rækkefølgen er ikke udtryk for en prioritering eller vægtning af målene. Finansiell Stabilitet skal afveje dem efter omstændighederne i hvert enkelt tilfælde. I forbindelse med iværksættelse af afviklingsforanstaltninger skal valget af værktøjer være proportionalt med det med mål, der søges opnået. Afviklingsforanstaltningerne må således ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at opfylde afviklingsmålene.

Til kapitel 3

Til § 6

Forslaget til § 6 gennemfører dele af artikel 36 i BRRD.

Det følger af *stk. 1*, at inden Finansiell Stabilitet iværksætter afviklingsforanstaltningerne eller udøver beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter, skal der foretages en rimelig, forsigtig og realistisk værdiansættelse af aktiver og passiver i virksomheden eller enheden, herunder eventuelt øvrige koncernenheder, som omfattes af afviklingsforanstaltningerne. Finansiell Stabilitet skal sikre, at denne værdiansættelse gennemføres. Med uafhængig værdiansættelse menes, at værdiansættelsen skal foretages af én

eller flere uafhængige vurderingspersoner, jf. det foreslåede § 10.

Formålet med værdiansættelsen, herunder også en eventuel midlertidig værdiansættelse, jf. det foreslåede § 7, er at vurdere værdien af virksomhedens eller enhedens aktiver og passiver forud for eventuelle afviklingsforanstaltninger eller nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter, for på den måde at sikre, at eventuelle tab på virksomhedens eller enhedens aktiver anerkendes fuldt ud på det tidspunkt, hvor afviklingsforanstaltningerne iværksættes, eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter udøves. Værdiansættelse har således følgende primære formål:

- 1) Hvis betingelserne for afvikling er opfyldt, at indgå i vurderingen af, hvilke(n) passende afviklingsforanstaltninger, der skal træffes for virksomheden eller enheden.
- 2) Hvis beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter, jf. den foreslåede § 17 i dette lovforslag, eller § 271 i lov om finansiell virksomhed, anvendes, at indgå i vurderingen af omfanget af annulleringen eller udvandingen af ejerskabsinstrumenter og omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af relevante kapitalinstrumenter.
- 3) Hvis bail-in anvendes, jf. det foreslåede jf. §§ 24-28, at indgå i vurderingen af omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af de nedskrivningsegnete forpligtelser.
- 4) Hvis broinstitut, jf. det foreslåede § 21, eller adskillelse af aktiver, jf. det foreslåede § 23, anvendes, at indgå i vurderingen af, hvilke aktiver, rettigheder, passiver eller ejerskabsinstrumenter, der skal overføres, og vurderingen af værdien af et eventuelt vederlag, der skal betales til den virksomhed eller enheden, der er under afvikling, eller til ejerne af ejerskabsinstrumenter.
- 5) Hvis virksomhedssalg anvendes, jf. det foreslåede §§ 19 og 20, at indgå i vurderingen af, hvilke aktiver, rettigheder, passiver eller ejerskabsinstrumenter, der skal overføres, og at indgå i Finansiell Stabilitets vurdering af, hvad der udgør kommercielle vilkår, jf. § 19, stk. 4.

Værdiansættelsen anvendes således dels til en vurdering af, hvorvidt afviklingsbetingelserne er opfyldt, i det omfang den er udarbejdet og indgår i Finansiell Stabilitets vurdering af og Finanstilsynets afgørelse af, om virksomheden eller enheden er nødlidende eller forventelig nødlidende, dels som grundlag for valg af afviklingsforanstaltninger samt til eksempelvis vurdering af omfanget af nedskrivning, konvertering og bail-in.

Ved værdiansættelsen skal aktiver og passiver opgøres i henhold til almindelige forsigtige regnskabsprincipper (going concern) gældende for den pågældende virksomhedstype. Værdiansættelse af virksomheder under afvikling vil således fortsat tage udgangspunkt i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., dog under hensyntagen til, at værdiansættelsen skal være forsigtig. Det betyder, at værdiansættelse af en virksomhed under afvikling kan afvige fra den værdiansættelse,

som Finanstilsynet har accepteret forud for en evt. afvikling, idet Finanstilsynet vil skulle acceptere en værdiansættelse inden for hele udfaldsrummet i regnskabsbekendtgørelsen (IFRS), hvorimod en værdiansættelse i henhold til denne paragraf vil skulle opgøres forsigtigt, og derved ligge i den nederste del af udfaldsrummet. Værdiansættelsen i medfør af denne paragraf skal være i overensstemmelse med de retningslinjer Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) udsteder om værdiansættelsen.

Værdiansættelsen kan her til dels sammenlignes med den værdiansættelse, som blev anvendt under Konsolideringspakkens model II, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 3, hvor der blev anvendt en going concern-lignende værdiansættelse ved estimering af den langsigtede dividende.

I medfør af det foreslåede *stk. 2* værdiansættelsen indeholde en opdeling af kreditorerne i overensstemmelse med konkursordenen, jf. kapitel 10 i konkursloven og dette lovforslags § 13, og et skøn over den behandling som hver klasse af kapitalejere og kreditorer vil kunne forvente at få, hvis virksomheden eller enheden blev opløst herved. Med henblik på at tilvejebringe et samlet økonomisk overblik i forbindelse med en restrukturering eller afvikling, skal der således i forbindelse med værdiansættelsen i henhold til § 6 foretages et skøn over kreditorernes økonomiske stilling ved en konkurs. Dette skøn berører ikke den efterfølgende vurdering og beregning af, om princippet om, at ingen kreditorer må påføres større tab end under en konkursbehandling, er opfyldt.

Skønnet skal for realkreditinstitutters vedkommende foretages i forhold til de særlige regler om konkurs i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 3*, at ved værdiansættelsen må der ikke indregnes ekstraordinær offentlig finansiel støtte, jf. nærmere herom i bemærkningerne til det foreslåede § 224 a i lov om finansiel virksomhed, jf. forslaget til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven. Dette omfatter også likviditetsstøtte fra Nationalbanken, der ydes på andre betingelser end de normale, for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

Af det foreslåede *stk. 4* fremgår, at der i værdiansættelsen af virksomhedens eller enhedens aktiver og passiver skal medtages omkostninger til Finansiell Stabilitet og Afviklingsformuen, herunder den eller de udpegede vurderingspersoner, der foretager værdiansættelserne. Det vil sige, at der skal tages højde for Finansiell Stabilitets omkostninger til for eksempel advokatbistand og administration m.v.

Desuden skal der ved anvendelse af Afviklingsformuen indregnes renter og gebyrer for alle lån og garantier m.v., der ydes til virksomheden eller enheden.

Dette skal ses i sammenhæng med, at samtlige omkostninger forbundet med afviklingen af en konkret virksomhed eller enhed i videst muligt omfang skal bæres af virksomheden eller enheden under afvikling og ikke sektoren generelt

gennem Afviklingsformuen. Dette skal således modvirke tab for Afviklingsformuen og sikre en rimelig forrentning m.v.

Det foreslåede *stk. 5* har til formål at sikre, at der i tilknytning til værdiansættelsen udarbejdes en række supplerende oplysninger til brug for en forståelse af virksomhedens eller enhedens finansielle stilling, herunder redegørelse for værdiansættelsen af de væsentligste aktiver.

På grundlag af virksomhedens eller enhedens bogførte balance og de regnskabsmæssige reguleringer, der blev foretaget eller fundet nødvendige, ved værdiansættelsen udarbejdes der ud fra den ajourførte balance en redegørelse for virksomhedens eller enhedens finansielle stilling. Endvidere skal der være en orientering om de gennemførte regnskabsmæssige reguleringer.

Hvis broinstitut eller virksomhedssalg overvejes anvendt, suppleres gennemgangen af en analyse af og et skøn over værdien af virksomhedens eller enhedens aktiver og passivers dagsværdier.

Når værdiansættelsen opfylder de krav, der er fastsat i *stk. 1-5*, betragtes den som endelig, jf. det foreslåede *stk. 6*. I det omfang en værdiansættelse ikke opfylder alle betingelserne i *stk. 1-5*, fx fordi det i presserende tilfælde ikke har været muligt at gennemføre den forudsatte forudgående uafhængige værdiansættelse, betragtes værdiansættelsen som midlertidig, jf. § 7. Finansiell Stabilitet kan således i henhold til den foreslåede § 7 foretage en midlertidig værdiansættelse af virksomhedens eller enhedens aktiver eller passiver. En midlertidig værdiansættelse skal følges op af en endelig uafhængig værdiansættelse i overensstemmelse med § 6. Den endelige uafhængige værdiansættelse skal her ligeledes indeholde en identificering af de væsentligste forskelle i værdiansættelsen mellem den endelige uafhængige værdiansættelse og den midlertidige værdiansættelse.

Til § 7

Forslaget til § 7 gennemfører dele af artikel 36 i BRRD.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at såfremt en uafhængig endelig værdiansættelse i henhold til § 6 ikke er mulig, kan Finansiell Stabilitet foretage en midlertidig værdiansættelse af virksomhedens eller enhedens aktiver og passiver.

På baggrund af de opnåede erfaringer gennem de eksisterende afviklingsordninger, er det vurderingen, at det vil være vanskeligt at gennemføre en uafhængig og endelig værdiansættelse, inden afviklingsforanstaltningerne iværksættes. Det er erfaringen, at en uafhængig endelig værdiansættelse af aktiverne som dem, der er gennemført under de nuværende afviklingsregler i Danmark, tager mindst 2-3 måneder, men det vil altid afhænge af forholdene i de enkelte konkrete sager. I medfør af den foreslåede § 6 vil værdiansættelsen yderligere også skulle omfatte virksomhedens eller enhedens passiver, hvilket blot taler for en endnu længere proces.

Det kan desuden være vanskeligt at finde vurderingspersoner, der kan og vil foretage en sådan endelig værdiansættelse i en periode forud for, at virksomheden eller enheden bliver nødlidende eller forventelig nødlidende, uden at vær-

diansættelsen vil indeholde en række forbehold, og dermed ikke kunne betragtes som endelig.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der kan opstå konkrete situationer, hvor udgangspunktet om en forudgående endelig værdiansættelse kan gennemføres, men det må forventes, at undtagelsen om midlertidig værdiansættelse, som oftest vil være det, der er muligt.

Af *stk. 2* fremgår det, at det ved gennemførelsen af en midlertidig værdiansættelse skal tilstræbes, at den i videst muligt omfang opfylder kravene i § 6. Finansiell Stabilitets værdiansættelsesproces vil derfor i al væsentlighed være identisk med den uafhængige proces. Det må dog antages, at gennemgangen af aktivernes værdiansættelse vil være noget mere omfangsrigt i den endelige værdiansættelse sammenlignet med den foreløbige værdiansættelse.

Det fremgår endvidere af det foreslåede *stk. 2*, at den midlertidige værdiansættelse, som Finansiell Stabilitet kan foretage, skal omfatte en buffer til yderligere tab. Denne buffer skal sikre, at hvis den midlertidige værdiansættelse er for høj, kan der forholdsvist enkelt foretages fx yderligere nedskrivning eller bail-in. Ved fastsættelsen af størrelsen på bufferen skal det tilstræbes, at Finansiell Stabilitets midlertidige værdiansættelse er tilstrækkelig forsigtig. Bufferens størrelse må således antages at skulle afhænge af usikkerheden ved værdiansættelse af den pågældende virksomhed eller enhed.

Når der er foretaget en midlertidig værdiansættelse i medfør af *stk. 1*, skal der hurtigst muligt foretages en endelig værdiansættelse, jf. det foreslåede *stk. 3*. Den endelige værdiansættelse har til formål at sikre, at eventuelle tab på aktiverne i virksomheden eller enheden fuldt ud anerkendes i bogføringen, og skal indgå i vurderingen af, om der skal ske yderligere nedskrivning af kreditorernes fordringer eller værdien af det betalte vederlag skal øges, jf. det foreslåede *stk. 4*.

Den endelige værdiansættelse kan foretages særskilt eller samtidig med den efterfølgende uafhængige værdiansættelse, jf. § 8. De to værdiansættelser skal dog være adskilte. Dette betyder at den efterfølgende uafhængige værdiansættelse kan foretages af den samme uafhængige vurderingsperson, som foretager den endelige værdiansættelse, jf. § 6. Den efterfølgende uafhængige værdiansættelse, jf. § 8, vil tage udgangspunkt i dét materiale, som er anvendt ved den endelige værdiansættelse, jf. § 6.

Værdiansættelsen foretages så snart det er praktisk muligt. Erfaringerne fra de eksisterende afviklingsordninger viser, at en sådan værdiansættelse tager mindst 2-3 måneder. Dette vil afhænge af den pågældende virksomheds eller enheds størrelse og kompleksitet.

Af det foreslåede *stk. 4* fremgår, at hvis det ved den efterfølgende værdiansættelse, jf. *stk. 3*, vurderes, at virksomhedens eller enhedens nettoværdier er højere sammenlignet med den midlertidige værdiansættelse, jf. *stk. 1*, kan Finansiell Stabilitet øge værdien af de fordringer fra kreditorer eller ejere af relevante kapitalinstrumenter, der er blevet nedskrevet i medfør af §§ 17 eller 24, eller instruere et broinsti-

tut eller et porteføljeadministrationsselskab om at foretage en yderligere betaling af vederlag for overtagne aktiver, rettigheder eller forpligtelser til virksomheden eller enheden, eller for overtagne ejerskabsinstrumenter til ejerne af disse.

Viser den efterfølgende værdiansættelse, jf. *stk. 3*, at virksomhedens eller enhedens nettoværdi er lavere end den midlertidige værdiansættelse, jf. *stk. 1*, kan Finansiell Stabilitet foretage yderligere foranstaltninger med henblik på at sikre afviklingen af virksomheden eller enheden, jf. det foreslåede *stk. 5*. Dette kan for eksempel være gennemførelse af yderligere nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter eller yderligere bail-in. Det kan desuden være en nedsættelse af vederlaget for aktiver, rettigheder eller forpligtelser overført til et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab, hvor der i givet fald må foretages en regulering af de forpligtelser, der var i virksomheden eller enheden på nedskrivnings- eller konverteringstidspunktet.

Justeringer skal foretages i overensstemmelse med konkursordenen, medmindre andet fremgår af dette lovforslag.

Til § 8

Forslaget til § 8 gennemfører dele af artikel 74 i BRRD.

Der skal efter anvendelsen af afviklingsværktøjerne foretages en sammenligning mellem den behandling, kapitalejere og kreditorer faktisk har fået, og den behandling, de ville have fået ved konkursbehandling, jf. det foreslåede *stk. 1*. Hvis det fastslås, at kapitalejere og kreditorer har modtaget et mindre beløb til afregning af deres fordringer end det, de ville have modtaget ved konkursbehandling, har de ret til at få differencen udbetalt fra Afviklingsformuen, jf. § 49.

Finansiell Stabilitet sikrer, at der foretages en sådan værdiansættelse snarest muligt efter iværksættelse af afviklingsforanstaltningerne. Finansiell Stabilitet skal således foranledige værdiansættelsen igangsat, så snart det er praktisk muligt. Dette vil fx afhænge af de iværksatte afviklingsforanstaltninger og evt. tid til udpegelsen af vurderingspersoner.

Værdiansættelsen skal i medfør af det foreslåede *stk. 2* indeholde en opdeling af kreditorerne i klasser i overensstemmelse med deres placering i konkursordenen, jf. kapitel 10 i konkursloven og dette lovforslags § 13, og et skøn over den behandling, hver klasse af kapitalejere og kreditorer ville have kunnet forvente at få, hvis virksomheden eller enheden tages under konkursbehandling. Dette skal sammenholdes med den behandling, kapitalejere og kreditorer har modtaget i forbindelse med afviklingen. Ved restrukturering eller afvikling af et realkreditinstitut skal der i denne værdiansættelse tages højde for reglerne i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

En vurdering af aktiver og passiver i tilfælde af, at en virksomhed eller enhed var gået konkurs i stedet, er behæftet med nogen usikkerhed. Eventuelle krav anmeldt i en proklama-periode medtages således ikke i opgørelsen. Med henblik på at sikre en ensartet værdiansættelsesmetode for virksomhedens eller enhedens aktiver ved en konkurs skal værdiansættelsen som udgangspunkt beregnes skematisk på grundlag af aktivernes bogførte værdi. Det er tanken, at der

skal fastsættes procentnedslag for de enkelte aktivtyper svarende til den metode, som er blevet anvendt ved en Bankpakke III værdiansættelse i Danmark. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) skal udarbejde udkast til tekniske standarder om værdiansættelsen i forbindelse med konkurs, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 9.

Værdiansættelsen, jf. § 8, svarer til den værdiansættelse som blev anvendt under Bankpakke III, hvor aktiverne blev overdraget til Finansiell Stabilitet til umiddelbare overdragelsesværdier.

Værdiansættelsen ved konkursbehandling skal i medfør af det foreslåede *stk. 3* tage udgangspunkt i, at virksomheden eller enheden under afvikling ville have været konkursbehandlet på det tidspunkt, hvor afviklingsforanstaltningerne blev iværksat, og at afviklingsforanstaltningerne ikke var blevet iværksat. Ved værdiansættelsen skal der ses bort fra enhver ekstraordinær offentlig finansiell støtte til virksomheden eller enheden under afvikling, jf. nærmere bemærkningerne til det foreslåede § 224 a i lov om finansiell virksomhed, jf. forslaget til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

Kommissionen skal i medfør af artikel 45, stk. 15, litra a, i BRRD udstede bindende tekniske standarder om værdiansættelsen af aktiver og passiver. I medfør af det foreslåede § 9 kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler herom, hvor Kommissionens standarder vil blive inddraget.

Til § 9

Forslaget til § 9 gennemfører dele af artikel 36, 45, 49 og 74 i BRRD.

Med den foreslåede § 9 bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om metodologien for ansættelse af værdien af aktiverne og passiverne i virksomheden eller enheden, adskillelsen af den endelige værdiansættelse, jf. §§ 6 og 7, og den efterfølgende værdiansættelse, jf. § 8. Heri skal også fastsættes regler om vurderingen af derivater.

Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges herved desuden til at fastsætte nærmere regler om den midlertidige værdiansættelse, jf. § 7, herunder for beregning og medregning af bufferen, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt.

Kommissionen skal efter forslag fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) udstede reguleringsmæssige tekniske standarder om værdiansættelsen og adskillelsen af værdiansættelserne, jf. artikel 36, stk. 15. Kommissionen skal ligeledes efter forslag fra EBA udstede bindende tekniske standarder om metoder og principper for værdiansættelse af passiver hidrørende fra derivater, jf. artikel 49, stk. 5. Endvidere skal Kommissionen fastsætte nærmere regler om beregningen af en buffer i den midlertidige værdiansættelse. Endelig skal Kommissionen udstede reguleringsmæssige tekniske standarder om værdiansættelsen til brug for at vurdere den behandling, som ejere af ejerskabsinstrumenter og

kreditorer ville have modtaget ved konkurs. Disse standarder skal inddrages ved fastsættelsen af de nærmere regler på bekendtgørelsesniveau.

Til § 10

Forslaget til § 10 gennemfører dele af artikel 36 i BRRD.

I henhold til det foreslåede *stk. 1* skal værdiansættelserne i medfør af §§ 6 og 8 som udgangspunkt forstås af én uafhængig vurderingsperson. Uafhængighedsvurderingen vil bl.a. afhænge af vurderingspersonens eventuelle forhold til væsentlige kapitalejere og kreditorer i virksomheden eller enheden. Ved uafhængighed forstås blandt andet, at vedkommende ikke må have væsentlige interesser i fællesskab med eller mod offentlige myndigheder og Finansiell Stabilitet, den pågældende virksomhed eller enhed samt kapitelejere og kreditorer. Der er ikke tale om uafhængighedskravet i revisorloven. Derimod arbejder Kommissionen på at udstede bindende tekniske standarder om uafhængighedskravet.

Da der kan opstå situationer primært for de største danske penge- og realkreditinstitutter, hvor det kan være vanskeligt at finde én uafhængig person, gives der med 2. pkt. mulighed for, at Finansiell Stabilitet til brug for værdiansættelsen af aktiver og passiver kan udpege to vurderingspersoner, som enten hver for sig eller i forening anses for at opfylde uafhængighedskravet. Ved at de i forening anses som værende uafhængige skal forstås, at de to udpegede kan supplere hinanden, herunder ved at de eventuelle forhold der gør, at vurderingspersonerne ikke opfylder uafhængighedskravet enkeltvis, ikke er overlappende. Finansiell Stabilitet vurderer, hvorvidt uafhængighedskravet må anses for opfyldt for de to tilsammen.

Vurderingspersonen kan antage medhjælp.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår, at, for så vidt angår penge- og realkreditinstitutter, hvor der gælder en særlig certificeringsordning for revisorer, jf. § 199, stk. 13, i lov om finansiell virksomhed, skal vurderingspersonen eller -personerne være certificeret af Finanstilsynet.

Der gælder ikke tilsvarende regler for revisorer i fondsmæglerselskaber I. Det vil i sådanne tilfælde være op til Finansiell Stabilitet at sikre, at en udpeget vurderingsperson har de nødvendige kvalifikationer og den fornødne uafhængighed.

Med det foreslåede *stk. 3* bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om udpegningen af vurderingspersoner samt betingelserne for, at en vurderingsperson anses for uafhængig.

Kommissionen skal efter forslag fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) udstede bindende tekniske standarder om kravet om uafhængighed. Disse standarder skal inddrages ved fastsættelsen af de nærmere regler på bekendtgørelsesniveau.

Til § 11

Bestemmelsen gennemfører artikel 36, stk. 13, 2. pkt., og dele af artikel 85 i BRRD.

Af den foreslåede bestemmelse fremgår, at værdiansættelserne i medfør af §§ 6 og 7 ikke kan være genstand for særskilt domstolsprøvelse, men i givet fald alene kan prøves sammen med de iværksatte afviklingsforanstaltninger.

Enhver kapitalejer, kreditor eller tredjepart som berøres af afviklingsforanstaltninger truffet af Finansiell Stabilitet, kan indbringe dette for domstolene i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom.

En indbringelse af Finansiell Stabilitets iværksættelse af afviklingsforanstaltning for domstolene har efter almindelige retsprincipper ikke opsættende virkning, medmindre domstolene konkret bestemmer andet. Når betingelserne for at iværksætte afviklingsforanstaltninger er opfyldt, er der en formodning for, at der er sådanne offentlige interesser ved foranstaltningerne, at det ikke vil være i offentlighedens interesse, at sagen tillægges opsættende virkning.

Finansiell Stabilitet kan derfor iværksætte afviklingsforanstaltningerne omgående. Dette skal også ses i lyset af, at når virksomheden eller enheden først er konstateret nødlidende eller forventeligt nødlidende, er der almindeligvis kun ganske kort tid til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at bevare de resterende værdier i virksomheden eller enheden.

Skulle domstolene komme frem til, at Finansiell Stabilitet har truffet en fejlagtig beslutning eller foranstaltning, vil retsmidlet som udgangspunkt være erstatning for eventuelt tab. Dette skal ses i lyset af, at der som udgangspunkt vil være tale om foranstaltninger, der, når de er gennemført, vil være vanskelige eller umulige at føre tilbage. Erstatningen betales af Afviklingsformuen, jf. kapitel 11.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at den efterfølgende værdiansættelse, jf. § 8, der vurderer, om kreditorer faktisk er blevet dårligere stillet end ved konkurs, domstolsprøves.

Til kapitel 4

Til § 12

Med bestemmelsen gennemføres artikel 31 og 34 i BRRD.

Når Finansiell Stabilitet i medfør af § 4, stk. 1, og for eventuelt et tilknyttet holdingselskab eller finansieringsinstitut, jf. § 1, stk. 2 og 3, konstaterer, at afviklingsbetingelserne er opfyldt, vurderer Finansiell Stabilitet hvilke afviklingsværktøjer og andre afviklingsforanstaltninger, der i den konkrete situation er bedst egnet til afvikling af virksomheden eller enheden under iagttagelse af afviklingsmålene, jf. § 5.

De såkaldte afviklingsværktøjer, som Finansiell Stabilitet får til rådighed i medfør af lovforslagets §§ 19-28 er:

- Virksomhedssalg
- Broinstitut
- Adskillelse af aktiver
- Bail-in

Desuden har Finansiell Stabilitet mulighed for at iværksætte en række andre foranstaltninger, herunder at tage kontrol med virksomheden eller enheden, jf. § 15, indsætte en administrator, jf. § 16, nedskrive og konvertere kapitalinstrumenter, jf. § 17, og foretage indgreb i kontrakter, jf. §§ 30-40 m.v.

Finansiell Stabilitet vurderer, hvilke afviklingsforanstaltninger der er bedst egnede i det konkrete tilfælde ud fra hensynet til offentlighedens interesse, jf. § 4, stk. 1, nr. 3. Der henvises til bemærkningerne til § 5 for yderligere herom. Finansiell Stabilitet kan vurdere, at afviklingsforanstaltningerne kun skal gennemføres på en del af virksomhedens eller enhedens aktiviteter og udskille en restdel til konkurs, hvis dette opfylder afviklingsmålene bedst.

For så vidt angår realkreditinstitutter, vil valget af afviklingsforanstaltninger afhænge af situationen for det konkrete institut. Er der tale om et nødlidende eller forventeligt nødlidende realkreditinstitut, hvor nettoaktiverne er positive, vil Finansiell Stabilitet efter omstændighederne kunne nedskrive og konvertere instituttets kapitalinstrumenter herunder den foreslåede gældsbuffer, samt overføre instituttet til et broinstitut og derigennem rekapitalisere instituttet. Finansiell Stabilitet kan efter omstændighederne undlade at gennemføre nedskrivningen og konverteringen af kapitalinstrumenter m.v. ved at lade disse passiver være tilbage i det nødlidende institut. Dette skal ligeledes ske under iagttagelse af afviklingsprincipperne i det foreslåede § 12, stk. 4.

Hvis der er tale om et nødlidende realkreditinstitut, hvor nettoaktiverne er negative, vil håndteringen afhænge af, hvordan de konkrete afviklingsmål bedst opnås. Det kan, i det omfang det er muligt efter realkreditlovgivningen, fx være ved en delvis overførelse til et broinstitut, hvor de sunde dele af instituttet overføres til et broinstitut eller frasælges ved et virksomhedssalg, og hvor de resterende dele vil blive håndteret ved konkurs. I medfør af det foreslåede § 24, stk. 4, kan der ikke anvendes bail-in på et realkreditinstitut.

Finansiell Stabilitet skal ved anvendelsen af afviklingsværktøjerne søge at minimere afviklingsomkostningerne samt forsøge at undgå værditab, medmindre det er nødvendigt for at opnå afviklingsmålene.

Finansiell Stabilitet tilstræber at inddrage virksomhedens eller enhedens ledelse ved vurderingen af, hvilke konkrete afviklingsværktøjer og andre foranstaltninger, der er bedst egnet til afviklingen. Hvor det er relevant, skal Finansiell Stabilitet ligeledes høre medarbejderrepræsentanter. Finansiell Stabilitet er dog ansvarlig for den endelige beslutning om valg af afviklingsforanstaltning.

Afviklingsforanstaltningerne kan anvendes enten hver for sig eller i kombination, jf. det foreslåede *stk. 2*. Dog må adskillelse af aktiver kun anvendes sammen med et eller flere af de øvrige afviklingsværktøjer.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 3*, at Finansiell Stabilitet skal tage udgangspunkt i den foreliggende afviklingsplan for virksomheden eller enheden, jf. nærmere bestemmelserne herom i forslaget til ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven. Finansiell Stabilitet er imidlertid ikke bundet af planen, idet de konkrete forhold på afviklingstidspunktet kan betyde, at andre foranstaltninger end dem, der fremgår af afviklingsplanen, er bedre egnet til at opfylde afviklingsmålet.

Indgår virksomheden eller enheden i en koncern, anvender Finansiell Stabilitet afviklingsforanstaltningerne på en måde, der minimerer konsekvenserne for andre virksomheder eller koncernenheder og koncernen som helhed, og minimerer den negative indvirkning på den finansielle stabilitet i Unionen og dens medlemsstater, navnlig i de lande, hvor koncernen driver virksomhed. Ved indgreb i en koncern skal lovforslagets anvendelsesområde iagttages, således at indgreb foretages i koncernenheder, hvor lovforslagets afviklingsforanstaltninger finder anvendelse.

Af det foreslåede *stk. 4* fremgår en række grundlæggende principper, som Finansiell Stabilitet altid skal sikre er opfyldt ved anvendelsen af afviklingsforanstaltninger.

Ved Finansiell Stabilitets valg af afviklingsværktøj efter *stk. 1* skal det således sikres, at der bæres tab i overensstemmelse med konkursordenen, jf. dette lovforslags § 13 og konkurslovens kapitel 10, jf. det foreslåede *nr. 1*. Det vil sige, at ejere af ejerskabsinstrumenter og herefter efterstillede kreditorer bærer tab først, og de simple kreditorer bærer tab inden indskyderne omfattet af dette lovforslags § 13. Kapitalinstrumenter i en virksomhed, hvor kreditor har afgivet løfte om at stå tilbage for andre fordringer, er i konkursmæssigt henseende efterstillede fordringer, og tab bæres i overensstemmelse med det afgivne løfte.

I forbindelse med en restrukturering eller afvikling af en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed eller enhed vil der i værdiansættelsen i medfør af §§ 6 og 7 indgå en opdeling af virksomhedens eller enhedens passiver i forhold til deres placering ved en konkursbehandling af virksomheden eller enheden. Derved kan tabene placeres i overensstemmelse med konkursordenen, således at efterstillede kreditorer tager tab før simple og foranstillede kreditorer, og dermed omvendt at foranstillede kreditorer har dækning for deres krav forud for simple kreditorer og efterstillede kreditorer.

Ved restrukturering eller afvikling af et realkreditinstitut skal der desuden tages højde for reglerne i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Ejerne af ejerskabsinstrumenter vil tage de første tab, som følge af, at værdien af fx deres aktier oftest vil være nul. Den nærmere håndtering af ejerskabsinstrumenterne afhænger af de konkrete afviklingsforanstaltninger.

I medfør af det foreslåede *nr. 2* fremgår, at det er et krav, at ingen kreditor påføres større tab, end vedkommende ville være blevet påført, hvis virksomheden eller enheden var blevet taget under konkursbehandling. Dette vurderes ved værdiansættelserne i medfør af det foreslåede kapitel 3, og kreditoren har krav på at modtage kompensation i medfør af det foreslåede § 49, såfremt en kreditor er blevet påført større tab end ved konkursbehandling af virksomheden.

Der skal heri indgå, hvordan virksomheden eller enheden vurderedes at ville være behandlet ved konkursen, herunder fx i forhold til realkreditinstitutioner den afviklingsordning, der findes i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Det er tillige et krav i medfør af det foreslåede *nr. 3*, at kreditorer i samme klasse behandles ens, medmindre andet er fastsat i dette lovforslag. Udgangspunktet er i overensstemmelse med behandlingen af kreditorer ved konkurs. I forhold til bail-in er der gjort undtagelser i medfør af § 25, hvorved der ikke kan gennemføres bail-in på visse forpligtelser. Dermed vil der bl.a. i medfør heraf kunne ske forskellig behandling af kreditorer inden for samme klasse. Det er fortsat en betingelse, at ingen kreditorer påføres større tab end ved konkursbehandling af virksomheden eller enheden.

Derudover er det et krav, jf. det foreslåede *nr. 4*, at Finansiell Stabilitet som udgangspunkt udskifter bestyrelsen og direktionen i den virksomhed eller enhed, der er under afvikling. Konkrete forhold kan gøre, at dette udgangspunkt fraviges, hvis det fx anses for nødvendigt helt eller delvist at beholde hele eller dele af bestyrelsen eller direktionen for at nå afviklingsmålene, jf. § 5, eller hvis der er tale om et ledelsesmedlem, der er indsat i genopretnings- eller afviklingsfasen. Det vil afhænge af en konkret vurdering, hvorvidt udgangspunktet skal fraviges.

Det er vigtigt, at bestyrelsen og direktionen i den virksomhed eller enhed, der er under afvikling, yder al den støtte, der er nødvendig, for at Finansiell Stabilitet kan nå afviklingsmålene. Det forventes derfor, at bestyrelsen og direktionen står til rådighed for Finansiell Stabilitet og administratoren med henblik på at nå afviklingsmålene, jf. § 5.

Endelig fremgår det af det foreslåede *nr. 5*, at Finansiell Stabilitet skal sikre, at dækkede indskud, jf. definitionen i det foreslåede § 2, nr. 7, er beskyttet, jf. lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Ved anvendelsen af afviklingsforanstaltningerne skal Finansiell Stabilitet holde for øje, om der er tale om foranstaltninger, som kan anses som værende statsstøtte, og i bekræftende fald skal der ske underretning til Kommissionen efter reglerne herom. Anmeldelse til Kommissionen vil i givet fald ske i samarbejde med Erhvervs- og Vækstministeriet.

Med det foreslåede *stk. 5* præciseres det, at i det omfang, afviklingsforanstaltninger vil medføre, at kreditorer lider tab, eller at deres fordringer konverteres, skal Finansiell Stabilitet sikre, at den egentlige kernekapital og kapitalinstrumenter tager tabene først, således at ejerskabsinstrumenterne, fx aktiekapital, annulleres eller overtages i henhold til § 44, og relevante kapitalinstrumenter i henhold til § 17 nedskrives eller konverteres umiddelbart inden eller samtidig med anvendelsen af afviklingsforanstaltningen. Bestemmelsen skal således medvirke til at sikre, at tab placeres i overensstemmelse med konkursordenen.

I medfør af det foreslåede *stk. 6* er det erhvervs- og vækstministeren, der træffer beslutning om valg af afviklingsværktøjer, jf. *stk. 1*, for virksomheder eller enheder med systemisk betydning. Dette vil både gælde for et udpeget systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. §§ 308 og 310 i lov om finansiell virksomhed, men også i tilfælde, hvor fx en flerhed af virksomheder er nødlidende og skal afvikles, og det kan have systemisk betydning.

Til § 13

§ 13 gennemfører artikel 108 i BRRD.

Bestemmelsen indeholder en fravigelse af konkursordenen, jf. konkurslovens kap. 10, når en virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, skal konkursbehandles. Ændringen indeholder således en generel fravigelse af konkursordenen ved konkursbehandling af en virksomhed, men har ligeledes betydning ved anvendelse af reglerne i dette lovforslag, hvor det blandt andet skal sikres, at kreditorer ikke påføres større tab, end de ville være blevet, hvis virksomheden i stedet var blevet taget under konkursbehandling.

Af det foreslåede *stk. 1* fremgår, at krav, som er opstået som følge af udbetalinger fra Garantiformuen, og som Garantiformuen kan anmelde i konkursboet, betales umiddelbart efter afgifter angivet i § 96 i konkursloven. Når Garantiformuen således har udbetalt midler til indskyderne, hvorefter den indtræder i indskyderens krav på virksomheden, er kravet dækket før de simple kreditorer, jf. konkurslovens § 97, og de ikke-dækkede indskud, jf. stk. 2 i nærværende bestemmelse.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår, at indskud i virksomheden fra fysiske personer, mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, der på grund af beløbsmaksimeringen i lov om en indskyder- og investorgarantiordning §§ 9 og 10 ikke dækkes af Garantiformuen, betales efter krav i medfør af det foreslåede stk. 1 og umiddelbart før fordringer i medfør af konkurslovens § 97. Tilsvarende gælder for beløb, der grundet beløbsmaksimeringen i en anden indskydergarantiordning efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (DGSD) ikke dækkes af en sådan. Dette følger af § 3, stk. 2.

Begreberne mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder er defineret i den foreslåede § 2, nr. 15, og skal forstås som virksomheder, der opfylder kriterierne i Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

Således vil virksomheder med under 250 ansatte og med en årlig omsætning på ikke over EUR 50 millioner eller en årlig balance på ikke over EUR 43 millioner efter de gældende regler være omfattet.

De omfattede fordringer er de krav, som ikke er blevet dækket af en indskydergaranti, jf. DGSD, begrundet i, at beløbet overstiger garantiordningens dækningsmaksimum, hvilket typisk vil være den del af et indlån, som overstiger EUR 100.000, og som derfor ikke dækkes af garantiordningen.

Bestemmelsen indebærer, at sådanne fordringer får forrang for konkursboets simple kreditorer efter konkurslovens § 97.

Til § 14

§ 14 gennemfører dele af artikel 86 i BRRD.

Af forslaget til *stk. 1* følger en forpligtelse for skifteretten til at underrette Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet, inden den kan fremme en anmodning om konkurs- eller rekon-

struktionsbehandling. Hvis skifteretten modtager en begæring om konkurs- eller rekonstruktionsbehandling af en virksomhed eller enhed omfattet af loven, skal skifteretten underrette Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet.

Finansiell Stabilitet har herefter 7 dage til at vurdere, om der skal træffes afviklingsforanstaltninger over for virksomheden eller enheden. Hvis dette er tilfældet, kan virksomheden eller enheden ikke tages under konkurs- eller rekonstruktionsbehandling, medmindre det er som led i gennemførelse af afviklingsforanstaltninger. Hvis Finansiell Stabilitet ikke inden for 7 dage efter skifterettens underretning meddeler skifteretten, at der skal træffes afviklingsforanstaltninger overfor virksomheden eller enheden, eller meddeler Finansiell Stabilitet skifteretten, at Finansiell Stabilitet ikke vil træffe afviklingsforanstaltninger, kan skifteretten fremme behandlingen af begæringen.

Det er ikke et krav, at Finansiell Stabilitet har truffet afviklingsforanstaltningerne inden for fristen på 7 dage. Finansiell Stabilitet skal påregne at gøre det. Skulle ændrede forhold gøre, at Finansiell Stabilitet efter at have meddelt skifteretten, at der vil blive truffet afviklingsforanstaltninger, finder ud af, at der ikke kan eller vil blive truffet afviklingsforanstaltninger alligevel, fx fordi afviklingsbetingelserne ikke er opfyldt, jf. det foreslåede § 4, meddeler Finansiell Stabilitet dette til skifteretten.

Med det foreslåede *stk. 2* kan der ikke indledes konkurs- eller rekonstruktionsbehandling mod virksomheden eller enheden uden Finansiell Stabilitets samtykke, såfremt Finansiell Stabilitet har iværksat afviklingsforanstaltninger, eller Finansiell Stabilitet har vurderet, at betingelserne for afvikling, jf. § 4, er opfyldt. Herved forhindres det, at der kan indledes konkurs- eller rekonstruktionsbehandling mod en virksomhed eller enhed under afvikling eller en virksomhed eller enhed, som opfylder afviklingsbetingelserne, men hvor der ikke er truffet afviklingsforanstaltninger endnu, uden Finansiell Stabilitets samtykke. Bestemmelsen omfatter således både situationen, hvor Finansiell Stabilitet har iværksat afviklingsforanstaltninger, men også tidspunktet, hvor det er konstateret, at afviklingsbetingelserne i medfør af § 4 er opfyldte, men hvor der endnu ikke er truffet afviklingsforanstaltninger.

Formålet er at sikre, at Finansiell Stabilitet kan gennemføre den mest hensigtsmæssige afvikling af virksomheden eller enheden, og ikke bliver forhindret af, at der indgives konkursbegæring mod virksomheden eller enheden med henblik på at intervenere i Finansiell Stabilitets behandling.

Af det foreslåede *stk. 3* fremgår, at Finansiell Stabilitets iværksættelse af en afviklingsforanstaltning også kan statuere fristdag i medfør af § 1 i konkursloven. Udgangspunktet i § 1 i konkursloven er, at fristdagen er det tidligste af følgende tidspunkter:

1. Den dag, da skifteretten modtog begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.
2. Dagen for skyldnerens død, hvis dødsboet behandles efter reglerne om insolvente boer, jf. §§ 69-72 i lov om skifte af dødsboer.

3. Dagen for beslutningen om likvidation eller tvangsopløsning af et aktieselskab eller anpartsselskab, hvis skifteretten inden 3 måneder efter denne beslutning modtager begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller af egen drift indleder rekonstruktionsbehandling eller afsiger konkursdekret.

Fristdagen har betydning for, hvornår konkurslovens frister for omstødelse af dispositioner foretaget op til den pågældende rekonstruktions- eller konkursbehandling skal regnes fra.

Med lovforslaget gives Finansiell Stabilitet mulighed for at anvende en række foranstaltninger, der skal sikre den bedst mulige restrukturering eller afvikling til opnåelse af afviklingsmålene. Der vil ikke i alle situationer ske en konkursbehandling af eventuelle resterende dele af den nødlidende virksomhed eller enhed efter en restrukturering, idet restrukturering også kan ske i den pågældende juridiske enhed selv. Der kan dog være situationer, hvor valget af afviklingsforanstaltningerne resulterer i, at resterne af den nødlidende virksomhed skal konkursbehandles.

I sådanne situationer er det hensigtsmæssigt, at der findes tilsvarende fristdagsregler. Det foreslås derfor, at Finansiell Stabilitets iværksættelse af en afviklingsforanstaltning også kan konstituere fristdag, når den pågældende virksomhed eller enhed tages under konkurs- eller rekonstruktionsbehandling inden for 3 måneder efter dette tidspunkt. Det relevante tidspunkt er, når Finansiell Stabilitet træffer beslutning om iværksættelse af den eller de første afviklingsforanstaltninger, jf. § 12, over for virksomheden eller enheden under afvikling.

Derved vil omstødelsesfristerne, der regnes fra fristdagen, skulle regnes fra det tidspunkt, hvor virksomheden eller enheden blev taget under restrukturering eller afvikling af Finansiell Stabilitet, og giver dermed kurator bedre mulighed for at undersøge og evt. omstøde forhold op til virksomhedens sammenbrud.

Til § 15

Bestemmelsen gennemfører artikel 72 i BRRD.

For at sikre, at afviklingsforanstaltningerne iværksættes og gennemføres i virksomheden eller enheden under afvikling, kan Finansiell Stabilitet udøve kontrol over virksomheden eller enheden, jf. det foreslåede *stk. 1*. Finansiell Stabilitet vil herigennem have alle de beføjelser, der er tillagt kapitalejerne og bestyrelse forud for afviklingen. Finansiell Stabilitet vil derigennem kunne varetage virksomhedens eller enhedens aktiviteter og tjenesteydelser i overensstemmelse med de fastsatte afviklingsforanstaltninger, samt forvalte og afhænde aktiver og ejendomme tilhørende virksomheden eller enheden. Bestemmelsen skal desuden ses i sammenhæng med afviklingsprincippet i det foreslåede § 12, stk. 4, nr. 4, hvorefter bestyrelse og direktion i virksomheden eller enheden som udgangspunkt skal udskiftes.

Stemmerettigheder knyttet til ejerskabsinstrumenter i virksomheden eller enheden under afvikling kan således ikke udøves af kapitalejerne i afviklingsperioden, hvis Finansiell

Stabilitet tager kontrollen. Dette gælder også i de tilfælde, hvor der ved konvertering af relevante kapitalinstrumenter, jf. § 17, eller konvertering af forpligtelser til egenkapital ved bail-in, jf. § 24, er kommet nye ejere. Det er i disse tilfælde fortsat centralt, at Finansiell Stabilitet har kontrol over virksomheden eller enheden under afvikling med henblik på at kunne gennemføre den forudsatte afvikling og returnere virksomheden eller enheden til markedet igen. Kontrollen opretholdes således i den periode, hvor dette er nødvendigt for gennemførelse af afviklingsforanstaltningerne.

Hvis Finansiell Stabilitet overtager kontrollen over virksomheden eller enheden under afvikling, overtager Finansiell Stabilitet samtidig ansvaret for de pligter, ledelsen har i medfør af lovgivningen, fx pligten til at aflægge årsregnskab. Hvis Finansiell Stabilitet overtager kontrollen enten direkte eller indirekte, vil den samtidig kunne afsætte bestyrelsen. Dette skal registreres i Erhvervsstyrelsen, jf. regler fastsat i medfør af stk. 3, således at det for omverdenen bliver tydeligt, hvem der kan tegne virksomheden eller enheden.

Den kontrol, der kan udøves i henhold til stk. 1, kan udøves enten direkte af Finansiell Stabilitet eller indirekte af en eller flere personer, der udpeges af Finansiell Stabilitet, jf. det foreslåede *stk. 2*. Ved indirekte kontrol forstås udpegelsen af en administrator, jf. § 16.

I medfør af det foreslåede *stk. 3* kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om udøvelsen af kontrollen i medfør af stk. 1 og 2, herunder om registrering af overtagelsen af kontrollen og forholdet til den tidligere bestyrelse og kapitalejerne. Det skal herigennem sikres, at der sker den nødvendige registrering, således at offentligheden ved, hvem der kan tegne og udøve kontrol over virksomheden eller enheden. Af reglerne skal også fremgå, hvordan Finansiell Stabilitets kontrol afsluttes, og dermed overgår til ejerne og bestyrelse, samt registreringen heraf.

Til § 16

Bestemmelsen gennemfører artikel 35 i BRRD og vedrører Finansiell Stabilitets mulighed for at udpege en administrator til at overtage de opgaver, som tidligere lå hos kapitalejerne og bestyrelsen i en virksomhed eller enhed under afvikling. Administratoren overtager dermed kapitalejernes og bestyrelsens opgaver i afviklingsperioden.

Såfremt der er tale om en virksomhed eller enhed, der er en del af en koncern, og hvis mere end en afviklingsmyndighed agter at udpege en administrator for denne virksomhed eller enhed, vurderer Finansiell Stabilitet sammen med de øvrige afviklingsmyndigheder, om det er mere hensigtsmæssigt at udpege én og samme administrator for alle de berørte virksomheder eller enheder med henblik på at fremme løsninger, der kan genoprette de berørte virksomheders eller enheders soliditet.

Det foreslås med *stk. 1*, at Finansiell Stabilitet kan udpege en administrator til at overtage ansvaret for ledelsen af en virksomhed eller enhed, som er under afvikling. Til brug herfor vil administratoren have alle de beføjelser, der er tillagt kapitalejerne og bestyrelse i virksomheden eller enheden.

Ved udpegningen af en administrator skal Finansiell Stabilitet offentliggøre dette på den pågældende virksomheds eller enheds hjemmeside af hensyn til gennemsigtighed for kunderne, kreditorer m.v., jf. også § 50. Der skal samtidig ske underretning af Erhvervsstyrelsen om udpegelsen af hensyn til registrering heraf, således at det for omverdenen bliver tydeligt, hvem der kan tegne virksomheden eller enheden. De nærmere regler herom skal fastsættes i medfør af det foreslåede stk. 6.

Administratorens opgave er fremfor alt at udøve sine beføjelser til at iværksætte og gennemføre afviklingsforanstaltningerne i henhold til Finansiell Stabilitets beslutning herom og derved fremme opfyldelsen af afviklingsmålene, jf. § 5, under hensyntagen til offentlighedens interesser. Administratoren er under Finansiell Stabilitets instruks.

Opfyldelse af afviklingsmålene og iværksættelse af Finansiell Stabilitets beslutning om afviklingsforanstaltninger har forrang frem for enhver anden ledelsesopgave i henhold til virksomhedens eller enhedens vedtægter eller anden regulering i tilfælde af uoverensstemmelse mellem opgaverne.

Som led i sine beføjelser vil administrator således kunne foranledige en kapitaludvidelse, omorganisere ejerforholdene i virksomheden eller enheden, eller indgå en privat aftale med en anden virksomhed eller enhed, der er finansielt og organisatorisk sundt, om overtagelse.

Omkostninger forbundet med administratoren afholdes i overensstemmelse med § 29.

Det følger af *stk. 2*, at administrator skal have de nødvendige kvalifikationer samt den fornødne viden til at kunne varetage opgaven. Hvilke konkrete kvalifikationer og kompetencer, der er nødvendige, vil afhænge af den konkrete situation, men givet at administrator bl.a. overtager bestyrelsens funktion, vil det være en blandt flere betingelser, at administrator opfylder krav svarende til § 64 i lov om finansiell virksomhed, som vedrører krav til bestyrelsesmedlemmer i finansielle virksomheder, set i forhold til den opgave, administratoren skal løse. Det er Finansiell Stabilitet, der vurderer, hvornår kravene til kvalifikationer opfyldes.

Administratoren kan desuden, hvor der konkret vurderes at være behov herfor, herunder fx hvis ikke administratoren har mulighed for at trække på de nødvendige ressourcer eller viden i den pågældende virksomhed eller enhed under afvikling, antage fornøden medhjælp. Omkostninger hertil afholdes også i overensstemmelse med § 29.

I medfør af *stk. 3* udøver administratoren sine beføjelser under Finansiell Stabilitets kontrol.

Finansiell Stabilitet kan derfor fastsætte begrænsninger for administrators råderum eller kræve, at visse af administratorens handlinger skal forhåndsgodkendes af Finansiell Stabilitet, ligesom Finansiell Stabilitet til enhver tid kan afsætte administratoren.

Det foreslås endvidere med *stk. 3*, at administrator skal rapportere til Finansiell Stabilitet om virksomhedens eller enhedens økonomiske og finansielle situation og om de handlinger, administratoren påtænker og har udført i forbindelse med sine opgaver. Rapporteringen skal ske ved begyn-

delsen og ved afslutningen af sit mandat, eller på anmodning fra Finansiell Stabilitet.

Det vil i den sammenhæng være naturligt, at Finansiell Stabilitet stiller krav om løbende afrapportering fra administrator for på den måde at kunne følge med i gennemførelsen af afviklingsforanstaltningerne.

Det bør i den sammenhæng tilstræbes, at den daglige ledelse står til rådighed for administrator til brug for dennes virke, herunder bistår med oplysninger om virksomhedens eller enhedens økonomiske og finansielle situation til brug for afrapportering til Finansiell Stabilitet efter *stk. 3*.

En administrator udpeges for en periode på op til et år ad gangen, jf. det foreslåede *stk. 4*. Baggrunden herfor er, at gennemførelsen af de relevante afviklingsforanstaltninger forventes foretaget inden for en kort tidshorizont. Perioden kan undtagelsesvist fornyes, når gennemførelsen af afviklingsforanstaltninger endnu ikke er tilendebragt, og virksomheden eller enheden derfor stadig er under afvikling. Det er desuden en forudsætning, at det fortsat vurderes at være det bedst egnede afviklingsværktøj ud fra offentlighedens interesse jf. § 4, stk. 1, nr. 3.

I medfør af det foreslåede *stk. 5* kan Finansiell Stabilitet beslutte at skadesløsholde administratoren. Det skal sikre, at der ikke gøres forskel i forhold til, hvis Finansiell Stabilitet indsætter en bestyrelse i et datterselskab, jf. det foreslåede § 69, hvor der også kan ske skadesløsholdelse.

I medfør af det foreslåede *stk. 6* kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om udpegelsen af en administrator, dennes opgaver, samt registrering og offentliggørelse heraf. Det skal herigennem sikres, at der sker den nødvendige registrering, således at offentligheden ved, hvem der kan tegne og udøve kontrol over virksomheden eller enheden. I medfør af bemyndigelsen skal således blandt andet fastsættes nærmere regler om processen og gennemførelsen af den konkrete registrering af administrator, administratorens opgaver og afgrænsningen heraf samt forholdet til Finansiell Stabilitet.

Til § 17

Forslaget til § 17 gennemfører dele af artikel 59 og 60 i BRRD.

Med denne bestemmelse får Finansiell Stabilitet beføjelse til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter i en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed eller enhed, som er omfattet af lovforslaget. Der vil både kunne være tale om nedskrivning af det pågældende instrument delvist eller til nul, og være tale om konvertering til egentlige kernekapitalinstrumenter, eksempelvis aktiekapital.

Nedskrivning og konvertering af relevante kapitalinstrumenter er en forudsætning for anvendelse af bail-in, og skal altid ske før eller samtidig med, der gennemføres bail-in. Anvendelse af bail-in forudsætter således at alle egentlige kernekapitalinstrumenter samt efterstillede kapitalinstrumenter er fuldt ud nedskrevet eller konverteret. Bail-in, jf. § 24, er nedskrivning og konvertering af forpligtelser, der ikke

er nedskrevet eller konverteret i medfør af nærværende bestemmelse.

Det er en forudsætning for at foretage nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter, at de egentlige kernekapitalinstrumenter, herunder aktiekapitalen, allerede er fuldt ud anvendt til at absorbere tab. Relevante kapitalinstrumenter omfatter hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, jf. artikel 52 og 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), jf. definitionen i § 2, nr. 18.

Den efterstillede gæld skal absorbere tab på det tidspunkt, hvor den udstedende virksomhed eller enhed er nødlidende eller forventelig nødlidende, og hvor aktiekapital eller andre egentlige kernekapitalinstrumenter allerede er tabt. Finansiell Stabilitet skal i sådanne tilfælde og inden eller samtidig med, at der træffes andre afviklingsforanstaltninger, nedskrive de pågældende kapitalinstrumenter eller konvertere dem til egentlige kernekapitalinstrumenter.

Det forhold, at de relevante kapitalinstrumenter skal nedskrives eller konverteres af Finansiell Stabilitet under fastsatte omstændigheder, bør almindeligvis fremgå af vilkårene for instrumentet og af prospekter eller udbudsdokumenter, som offentliggøres eller udleveres i forbindelse med udbud eller tegning af kapitalinstrumenterne. Fremgår dette ikke af prospektet eller andet udbudsmateriale, er dette dog ikke til hinder for, at Finansiell Stabilitet kan foretage nedskrivningen eller konverteringen.

Bestemmelsen finder også anvendelse på kapitalinstrumenter, som er udstedt før ikrafttræden af denne bestemmelse.

Nedskrivning og konvertering i henhold til dette lovforslag adskiller sig fra de nedskrivninger og konverteringer, som kan eller skal foretages i henhold til CRR ved, at det er Finansiell Stabilitet, som skal nedskrive og konvertere den nødlidende virksomheds eller enheds kapitalinstrumenter. Ved konvertering eller nedskrivning efter dette lovforslag tilsidesættes bestyrelsens eventuelle aftalte beføjelser til at nedskrive og konvertere.

Det må antages, at nedskrivning og konvertering i henhold til CRR oftest allerede vil være foretaget, inden virksomheden, enheden eller koncernen er konstateret nødlidende eller forventeligt nødlidende, da de omstændigheder (triggers), der kan udløse en sådan nedskrivning eller konvertering i henhold CRR, normalt vil være udløst i den forudgående genopretningsfase, jf. det foreslåede kapitel 15 a i lov om finansiel virksomhed. Er sådanne nedskrivninger allerede foretaget vil nedskrivning eller konvertering i medfør af denne paragraf tage udgangspunkt i tilbageværende endnu ikke nedskrevne relevante kapitalinstrumenter.

Foretages der nedskrivninger eller konvertering i medfør af denne paragraf vil forudgående nedskrivninger i medfør af CRR anses som værende permanente, og disse kan ikke efterfølgende opskrives, selv om de enkelte aftalegrundlag skulle tillade dette.

Nedskrivning og konvertering af relevante kapitalinstrumenter skal respektere princippet om, at ingen kreditorer må påføres større tab, end hvis virksomheden i stedet var taget under konkursbehandling.

I forslaget til *stk. 1* fastslås, at Finansiell Stabilitet skal nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter, når en virksomhed eller enhed opfylder afviklingsbetingelserne i § 4. Det fremgår af det foreslåede § 12, stk. 5, at forinden der kan træffes afviklingsforanstaltninger, hvorefter ikke-efterstillede kreditorer m.fl. vil lide tab, skal der ske nedskrivning eller konvertering i medfør af denne bestemmelse.

I forhold til grænseoverskridende koncerner vil Finansiell Stabilitet forud for en evt. nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter, når der er tale om en virksomhed eller enhed, der er underlagt konsolideret tilsyn, skulle foretage en koordinering og fælles konstatering med de øvrige ansvarlige myndigheder.

Hvis en virksomhed eller enhed har behov for ekstraordinær offentlig finansiel støtte, jf. nærmere herom i bemærkningerne til det foreslåede § 224 a i lov om finansiel virksomhed, jf. forslaget til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven, kan der i medfør af Unionens statsstøtteregler ligeledes være krav om, at relevante kapitalinstrumenter skal nedskrives eller konverteres. Dette ville skulle fastlægges nærmere i forbindelse med etableringen af den eventuelle pågældende støtte.

Det fastslås i det foreslåede *stk. 2*, at beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter kan udøves enten uafhængigt af øvrige afviklingsforanstaltninger eller sammen med en anden afviklingsforanstaltning, når betingelserne for afvikling er opfyldt.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 3*, at Finansiell Stabilitet, inden der sker nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter, skal sikre, at der foretages en værdiansættelse af virksomhedens eller enhedens aktiver og passiver i overensstemmelse med kapitel 3. Denne værdiansættelse danner grundlag for beregningen af den nedskrivning, der skal anvendes på de relevante kapitalinstrumenter for at dække tab, og den konvertering, der skal anvendes på de relevante kapitalinstrumenter for at rekapitalisere virksomheden eller enheden.

Med det foreslåede *stk. 4* fastslås, at nedskrivningen eller konverteringen skal foretages i overensstemmelse med den rækkefølge, som instrumenterne ville have båret tab, hvis virksomheden eller enheden var taget under konkursbehandling. Bestemmelse fastslår det overordnede afviklingsprincip om, at tab skal bæres i overensstemmelse med konkursordenen, jf. det foreslåede § 12, stk. 4, nr. 1.

Egentlig kernekapital, jf. § 5, stk. 6, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed, nedskrives således fuldt ud før hybrid kernekapital, jf. § 5, stk. 6, nr. 10, i lov om finansiel virksomhed. Ligeledes skal egentlig kernekapital og hybrid kernekapital være fuldt ud nedskrevet, før den supplerende kapital, jf. § 5, stk. 6, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed, kan ned-

skrives. Sådanne kapitalinstrumenter, hvor kreditor har afgivet løfte om at stå tilbage for andre fordringer, er i konkursmæssigt henseende efterstillede fordringer, og tab bæres i overensstemmelse med det afgivne løfte.

Som udgangspunkt skal der ske nedskrivning af relevante kapitalinstrumenter, når kapitalinstrumenterne anvendes til at absorbere tab. Kun i de tilfælde, hvor betingelserne for nedskrivning eller konvertering er opfyldt, men hvor en virksomhed eller enhed efter fuld nedskrivning af den egentlige kernekapital og evt. dele af de relevante kapitalinstrumenter fortsat har yderligere kapitalinstrumenter tilgængelig, der kan anvendes til rekapitalisering af en virksomhed eller enhed, kan en konvertering anvendes. Det er således kun den andel af de relevante kapitalinstrumenter, som anvendes til rekapitalisering, hvor der kan ske en konvertering af de relevante kapitalinstrumenter til egentlige kernekapitalinstrumenter. Ovenstående afspejler konkursordenen og sikrer, at ingen ejere af kapitalinstrumenter ved en nedskrivning/konvertering af de pågældende kapitalinstrumenter kan stilles dårligere end ved konkurs. Der henvises desuden til bemærkninger til det foreslåede § 12, stk. 4, nr. 1.

Til § 18

Forslaget til § 18 gennemfører dele af artikel 60 i BRRD.

Det fastslås i det foreslåede *stk. 1*, at en nedskrivning af de relevante kapitalinstrumenter efter § 17 anses som endelig, hvorfor nedbringelsen af hovedstolen er permanent, og der betales ikke anden kompensation til ejere af de relevante kapitalinstrumenter end i de situationer, hvor de relevante kapitalinstrumenter konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter.

Foretages nedskrivningen eller konverteringen på baggrund af en midlertidig værdiansættelse, jf. § 7, og medfører skønnet i henhold til den efterfølgende endelige værdiansættelse en højere nettoværdi, kan Finansiell Stabilitet regulere den allerede foretagne nedskrivning eller konvertering, så disse afspejler den endelige værdiansættelse. Ved en midlertidig værdiansættelse vil nedskrivningen eller konverteringen således først være endelig, når nedbringelsen af hovedstolen på de relevante kapitalinstrumenter er baseret på den endelige værdiansættelse. Effektueringen af eventuel konvertering vil ske på baggrund af den endelige værdiansættelse.

Bestemmelsen vedrører således effektueringen og endeligheden af beslutningen om nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter, og berører ikke kapitalejernes ret til kompensation i medfør af § 49, hvis en efterfølgende værdiansættelse, jf. § 8, fastslår, at de er blevet dårligere stillet, end hvis virksomheden eller enheden var blevet konkursbehandlet.

Påløbne endnu ikke betalte renter i relation til de nedskrevne eller konverterede kapitalinstrumenter er et simpelt krav i virksomheden eller enheden. Ved eksempelvis en bail-in, vil der således også kunne gennemføres bail-in på renterne. Eventuelt udskudte renter, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om til-

synsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), vil ikke indgå i opgørelsen af det simple krav.

Det fastslås i *stk. 2*, at i de situationer, hvor Finansiell Stabilitet kræver, at virksomheden eller enheden udsteder egentlige kernekapitalinstrumenter til ejerne af de relevante kapitalinstrumenter, er det en forudsætning, at disse egentlige kernekapitalinstrumenter er udstedt af den pågældende virksomhed eller enhed eller, når relevant og efter godkendelse af Finansiell Stabilitet, af moderselskabet.

Disse egentlige kernekapitalinstrumenter skal ligeledes udstedes forud for virksomhedens eller enhedens eventuelle udstedelse af ejerskabsinstrumenter med henblik på kapitalindskud ved anvendelse af offentlige stabiliseringsværktøjer i kapitel 8. Dette skal sikre, at der ikke sker en udvanding af et eventuelt statsligt kapitalindskud.

Det er Finansiell Stabilitet som på baggrund af den foretagne værdiansættelse fastsætter konverteringssatsen. Konverteringssatsen skal repræsentere en passende kompensation, og denne skal følge principperne i det foreslåede § 46.

Finansiell Stabilitet kan anvende forskellige konverteringssatser alt efter typen af kapitalinstrument, så længe de forskellige konverteringssatser er i tråd med den gældende konkursorden.

Til § 19

Med forslaget til § 19 gennemføres dele af artikel 38 og 39 i BRRD og omhandler brugen af virksomhedssalg. Ved et virksomhedssalg kan Finansiell Stabilitet overdrage ejerskabsinstrumenter udstedt af virksomheden eller enheden under afvikling, samt aktiver, rettigheder og forpligtelser fra virksomheden eller enheden til tredjemand, jf. det foreslåede *stk. 1*.

Virksomhedssalg vil være anvendeligt på alle virksomheder eller enheder under afvikling. Det er ikke et krav for anvendelsen af virksomhedssalg, at den del, der overføres, kan betegnes som en selvstændig virksomhed eller virksomhedsdel. Virksomhedssalg kan anvendes til at overdrage større eller mindre virksomhedsområder eller aktiver m.v., og aktiver og rettigheder kan overføres med eller uden forpligtelser, og ved koncerner kan dattervirksomheder overdrages.

Virksomhedssalg kan anvendes til at foretage flere overdragelser til den samme køber eller anvendes til overdragelser til flere forskellige erhververe.

Overdragelse af aktiver, rettigheder og forpligtelser med tilknyttede sikkerheder kan finde sted for eksempel i forbindelse med overdragelse af finansielle kontrakter, strukturerede finansieringer m.v. I forbindelse hermed er det afgørende, at virksomhedens eller enhedens kreditorer ikke påføres større tab end ved virksomhedens eller enhedens afvikling ved konkurs, og at kreditorer inden for samme klasse som udgangspunkt ikke behandles forskelligt.

Virksomhedssalg kan anvendes på alle de af lovforslaget omfattede virksomheder og enheder.

Overdragelsesbeføjelsen kan anvendes sammen med de øvrige afviklingsbeføjelser, lige som Finansiell Stabilitet, for

så vidt angår de enkelte aftaleforhold, der overdrages, kan anvende afviklingsbeføjelserne i kapitel 5 til at ændre og modificere aftalevilkår i forbindelse med overdragelsen.

Overdrages kun en del af aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne i virksomheden eller enheden under afvikling, skal den resterende del af virksomheden eller enheden, hvorfra aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne er blevet overdraget, og hvis der ikke iværksættes øvrige foranstaltninger herfor, afvikles ved konkurs. Dette skal ske inden for en rimelig tidsfrist og under hensyntagen til den pågældende virksomheds eller enheds eventuelle behov for at levere ydelser eller støtte i henhold til § 42. Det skal således være muligt for den modtagende part at fortsætte de aktiviteter eller ydelser, der erhverves ved overdragelsen med henblik på at nå afviklingsmålene.

Overdragelsen til et broinstitut er udtrykkeligt ikke omfattet af bestemmelsen, da dette reguleres direkte i §§ 21 og 22.

Vederlaget ved overdragelsen tilfalder den enhed eller person, overdragelsen sker fra, jf. det foreslåede *stk. 2*. Det vil sige, at ved overdragelse af ejerskabsinstrumenter tilfalder vederlaget de pågældende ejere. Ved overdragelse af aktiver, rettigheder og forpligtelser fra virksomheder eller enheder tilfalder vederlaget virksomheden eller enheden.

Af det foreslåede *stk. 3* fremgår, at Finansiell Stabilitet kan gennemføre overdragelsen uden samtykke fra kapitalejere eller andre tredjemænd, jf. dog § 20. Det forhold, at der ikke skal indhentes samtykke fra kapitalejere og anden tredje-mand skal ses i sammenhæng med, at der ved overdragelsen sker universalsuccession, jf. umiddelbart herunder. Finansiell Stabilitet skal iagttage de procedurer og regler, der fastsættes i medfør af § 47, *stk. 2*. Henvisningen til § 20 har til formål at gøre opmærksom på Finanstilsynets tilladelser som beskrevet i § 20.

Købers overtagelse af hele eller dele af en virksomhed eller enhed under afvikling anses for at være en videreførelse af virksomheden eller enheden under afvikling eller den del, der overtages. Køberen kan derfor fortsætte med at udøve enhver rettighed, som virksomheden eller enheden udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller forpligtelser. Dette gælder således også for virksomheden eller enheden, som måtte udøve retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i andre medlemsstater. Bestemmelsen fastslår således, at der sker universalsuccession, og der skal således fx ikke indhentes samtykker fra kreditorer.

På den baggrund vil køber tillige kunne fortsætte med at udøve den ret til medlemskab af og adgang til betalings-, clearings- og afregningssystemer, børser, investorgarantiordninger og indskudsgarantiordninger, som den virksomhed eller enhed, der er under afvikling, udøvede, forudsat at køberen opfylder medlemsskabs- og deltagelseskriterierne for sådanne systemer. Desuden skal køber fortsat have sådan adgang uanset at instituttet endnu ikke har en rating fra et kreditvurderingsbureau, eller at denne rating ikke opfylder de krav til rating, der kræves for at få adgang til nævnte systemer. Virksomhedsoverdragelsesloven finder anvendelse.

Efter *stk. 4* skal overdragelsen ske på kommercielle vilkår under hensyntagen til forholdene. Det vil sige, at overdragelsen skal ske til markedspris samt på vilkår, der er sædvanlige under hensyntagen til den konkrete situation, virksomheden eller enheden befinder sig i, og den tidsramme, der arbejdes under. Overdragelsen skal ske i overensstemmelse med statsstøttereglerne.

Ved fastsættelsen af vederlaget skal Finansiell Stabilitet tage udgangspunkt i værdiansættelsen i medfør af §§ 6 eller 7. Det endelige vederlag aftales mellem Finansiell Stabilitet og den private køber. Overdragelsen skal ske hurtigt, og en overdragelse af ejerskabsinstrumenter m.v. til køberen skal således have øjeblikkelig retsvirkning. Vederlaget kan være nul.

Finansiell Stabilitet skal udbyde de aktiver, rettigheder, forpligtelser eller ejerskabsinstrumenter i den pågældende virksomhed eller enhed, som Finansiell Stabilitet agter at overdrage, til salg, eller træffe tilsvarende foranstaltninger. Finansiell Stabilitet fastlægger salgsdelene, herunder om der eventuelt skal foretages en opdeling i puljer af rettigheder, aktiver og forpligtelser.

En salgsproces skal gennemføres så transparent som muligt i betragtning af omstændighederne og navnlig behovet for at opretholde den finansielle stabilitet. Interessekonflikter skal undgås, og salgsprocessen må ikke ubehørigt begunstige eller forskelsbehandle potentielle købere, ligesom den ikke må give en potentiel køber en urimelig fordel. Ved gennemførelsen af salgsprocessen skal der samtidig tages hensyn til behovet for at gennemføre en hurtig afvikling. Målet med salgsprocessen er at få så høj en salgspris som muligt for de berørte ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller forpligtelser, samtidig med at salget gennemføres hurtigt.

Ovenstående principper for udbuddet er ikke til hinder for, at Finansiell Stabilitet kan rette henvendelse til bestemte potentielle købere. En eventuel offentliggørelse af salgsprocessen kan udsættes i henhold til værdipapirhandelslovens regler om udsættelse af offentliggørelse af intern viden.

Finansiell Stabilitet kan desuden fravige principperne for salgsprocessen, hvis opfyldelsen væsentligt vil skade afviklingsmålene, herunder hvis det vil forårsage eller forværre en trussel mod den finansielle stabilitet, eller det vil svække anvendelsen af virksomhedssalg. Finansiell Stabilitet kan således tilsidesætte kravet om en åben og transparent salgsproces, hvis en sådan kommerciel proces, vil svække et eller flere af afviklingsmålene, jf. § 5. Dette vil navnlig være, hvis Finansiell Stabilitet finder, at der består en væsentlig trussel mod den finansielle stabilitet, og at denne er forårsaget eller forværres af, at den virksomhed eller enhed, der er under afvikling, er blevet eller forventeligt bliver nødlidende, og at overholdelse af en procedure efter 1. pkt. efter alt at dømme vil svække effektiviteten af virksomhedssalg med hensyn til at imødegå truslen eller opfylde afviklingsmålet i § 5.

Finansiell Stabilitet gennemfører således en åben og transparent salgsproces på den bedst mulige måde under de konkrete omstændigheder. Er der således fx åbenhed om virk-

somhedens eller enhedens situation, og vil yderligere offentliggørelse ikke påføre skade til virksomheden eller den finansielle stabilitet, kan der gennemføres et offentligt udbud. Modsat kan Finansiell Stabilitet rette henvendelse til relevante mulige købere med henblik på at gennemføre en udbudsproces, uden at der kommer offentlighed på det pågældende tidspunkt om virksomhedens eller enhedens situation.

Ved overdragelse af hele eller dele af en virksomhed eller enhed under afvikling, anses køberen for at videreføre virksomheden eller enheden, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som virksomheden eller enheden udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller forpligtelser. Virksomhedsoverdragelsesloven finder anvendelse.

Ved køberens overtagelse af aktiver, rettigheder eller forpligtelser, overtager køber ligeledes adgangen til de dertil hørende betalings-, clearings- og afregningssystemer, børser, investor- og indskudsgarantiordninger, som den virksomhed eller enhed, der er under afvikling, udøvede.

Såfremt køberen ikke opfylder medlemskabs- eller deltageskriterierne for et bestemt betalings-, clearing- eller afregningssystem, en bestemt børs, investorgarantiordning eller indskudsgarantiordning, udøves de nævnte rettigheder i en af Finansiell Stabilitet fastsat periode på højst 24 måneder, som kan fornyes af Finansiell Stabilitet efter ansøgning herom fra køberen.

Overdragelser i medfør af virksomhedssalg er underlagt beskyttelsesforanstaltningerne fastsat i § 49.

Af det foreslåede *stk. 5* fremgår, at Finansiell Stabilitet med købers samtykke kan tilbageføre hele eller dele af en gennemført overdragelse. Dette kan bl.a. blive relevant, hvis overdragelsen er sket på grundlag af en midlertidig værdiansættelse, og den endelige værdiansættelse viser, at der ikke er overensstemmelse mellem det overførte og vederlaget, eller at der er blevet overført dele, som ikke var tænkt, skulle overdrages. Tilbageførslen vil ske ved at de pågældende ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder samt forpligtelser tilbageføres til de oprindelige ejere og virksomheden eller enheden. De oprindelige ejere og virksomheden eller enheden under afvikling kan ikke modsætte sig dette og har således pligt til at modtage det returnerede. På grund af den ulempe, en sådan tilbageførelse kan være for de oprindelige ejere m.v., må det antages at være undtagelsen, at der gennemføres en sådan tilbageførelse. Finansiell Stabilitet skal således ved vurderingen heraf tage hensyn til, om de oprindelige ejere har indrettet sig ud fra at overførslen var endelig, om der evt. er omkostninger forbundet hermed for den oprindelige ejere, samt det tidsmæssige forløb siden overførslen. Desuden skal der tages væsentligt hensyn til eventuelle kunder, der måtte blive berørt heraf.

Af det foreslåede *stk. 6* fremgår, at når hele eller dele af en virksomhed eller enhed under afvikling overdrages, har ejere af ejerskabsinstrumenter og kreditorer i virksomheden eller enheden og andre tredjeparter, hvis aktiver, rettigheder eller forpligtelser ikke overføres, ikke rettigheder til eller i tilknytning til de overførte aktiver, rettigheder eller forplig-

telser. Dette har til formål at sikre, at Finansiell Stabilitet frit kan beslutte, hvilke aktiver, rettigheder og forpligtelser, der i den konkrete afviklingssituation skal overdrages, uden at dette kan medføre krav fra øvrige ejere af ejerskabsinstrumenter eller kreditorer. Det er fortsat en betingelse, at ingen kreditorer må påføres større tab, end de ville være blevet ved en konkursbehandling af virksomheden eller enheden.

Til § 20

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 38 og 39 i BRRD.

Det foreslås med *stk. 1*, at det er en betingelse, at en køber af ejerskabsinstrumenter efter § 19 har den eller de fornødne tilladelser fra Finanstilsynet til at kunne drive de erhvervede forretningsaktiviteter. For eksempel hvis køber får overdraget indlånsvirksomhed m.v., skal køber have en tilladelse til at drive virksomhed som pengeinstitut.

I praksis må dette forventes at ske som i dag, hvor det er en betingelse i Finansiell Stabilitets aftale med en køber, at køber har eller får de nødvendige godkendelser fra Finanstilsynet, konkurrencemyndighederne m.v.

I medfør af § 61 i lov om finansiel virksomhed skal Finanstilsynet på forhånd godkende aktionærer eller tilsvarende ejere i en finansiel virksomhed, der erhverver en kvalificeret andel, eller som forøger sin ejerandel til over 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. §§ 61-61b i lov om finansiel virksomhed fastsætter den nærmere procedure herfor.

Hvis en overdragelse af ejerskabsinstrumenter, som omfattet af § 19, stk. 1, vil resultere i, at køber direkte eller indirekte erhverver en kvalificeret andel, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, skal køber således på forhånd ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse, jf. § 61 i lov om finansiel virksomhed. Det samme gælder ved forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed bliver en dattervirksomhed.

I medfør af § 204 i lov om finansiel virksomhed skal Finanstilsynet godkende en finansiel virksomheds sammenlægning med en anden finansiel virksomhed eller en bestemt forretningsdel af en anden finansiel virksomhed. Overdragelse af ejerskabsinstrumenter i en finansiel virksomhed er ikke omfattet af § 204 i lov om finansiel virksomhed, men kan afhængig af ejerandelen være omfattet af § 61 i lov om finansiel virksomhed om forudgående godkendelse af en kvalificeret andel, jf. umiddelbart herover.

For at sikre, at afviklingsprocessen kan gennemføres hensigtsmæssigt, og inden for en rimelig tidshorisont, forventes det, at Finanstilsynet vil bestræbe sig på at behandle ansøgninger om tilladelser i tide, således at Finanstilsynets godkendelse ikke er til hinder for, at afviklingsforanstaltningen opfylder de relevante afviklingsmål. Finansiell Stabilitet skal i den forbindelse medvirke til at sikre, at Finanstilsynet

modtager de nødvendige oplysninger til at gennemføre vurderingen.

Hvis en overdragelse af ejerskabsinstrumenter som omfattet af § 19, stk. 1, vil resultere i en afhændelse af en kvalificeret andel eller en formindskelse af en kvalificeret andel, således at grænsen på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne ikke længere er nået, eller bevirker, at virksomheden eller holdingvirksomheden ophører med at være datterselskab, skal Finanstilsynet straks og inden det tidspunkt, hvor overførelsen gennemføres, skriftligt underrettes herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte fremtidige kapitalandel, jf. § 61 b i lov om finansiel virksomhed. Der er ikke i den forbindelse et krav om Finanstilsynets godkendelse.

Med det foreslåede *stk. 2* foreslås, at i det tilfælde, hvor det ikke er muligt for Finanstilsynet at gennemføre vurderingen inden overdragelsen skal gennemføres, vil Finansiell Stabilitet fortsat kunne effektuere overdragelsen. I den situation vil køber dog ikke kunne udøve de tilknyttede stemmerettigheder, før der foreligger en godkendelse fra Finanstilsynet. Derimod vil Finansiell Stabilitet kunne udøve stemmerettighederne. Finansiell Stabilitet har imidlertid ikke pligt hertil. Ved vurderingen heraf skal Finansiell Stabilitet tage hensyn til konsekvenserne for virksomheden eller enheden, herunder for gennemførelsen af afviklingsforanstaltningerne.

Hvis Finanstilsynet godkender overdragelsen af ejerskabsinstrumenter til køberen, anses den til disse ejerskabsinstrumenter knyttede stemmeret for i fuldt omfang at være tildelt køber umiddelbart efter, at Finansiell Stabilitet eller køberen har modtaget meddelelse om godkendelsen fra Finanstilsynet, medmindre Finansiell Stabilitet under hensyntagen til afviklingsforanstaltningerne fortsat har taget kontrol over virksomheden eller enheden, jf. de foreslåede §§ 15 og 16.

Hvis Finanstilsynet afslår ansøgning om overførsel af ejerskabsinstrumenter til køberen, følger det af det foreslåede *stk. 3*, at Finansiell Stabilitet i denne situation fastsætter en frist for købers afhændelse af ejerskabsinstrumenterne. Køberen skal således afhænde ejerskabsinstrumenterne inden for en af Finansiell Stabilitet fastsat afhændelsesperiode under hensyntagen til de gældende markedsvilkår. Afhændelsesperioden skal således fastsættes under hensyntagen til mulighederne for at afhænde ejerskabsinstrumenterne. De tilknyttede stemmerettigheder kan i mellemtiden alene udøves af Finansiell Stabilitet, indtil afhændelse er gennemført. Afhændelsesperioden forventes fastsat i samarbejde med Finanstilsynet.

Hvis køberen ikke inden for den af Finansiell Stabilitet fastsatte afhændelsesperiode afslutter afhændelsen, kan Finanstilsynet med Finansiell Stabilitets samtykke pålægge køberen sanktioner og andre foranstaltninger for overtrædelser af krav til erhvervelser eller afhændelser af kvalificerede kapitalandele i medfør af § 62 og kapitel 24 i lov om finansiel virksomhed.

Til § 21

Bestemmelsen gennemfører artikel 40 i BRRD.

Det følger af *stk. 1*, at Finansiell Stabilitet kan overdrage ejerskabsinstrumenter udstedt af en virksomhed eller enhed under afvikling, eller aktiver, rettigheder eller forpligtelser fra en virksomhed eller enhed under afvikling til et datterselskab, der ejes helt eller delvist af og kontrolleres af Afviklingsformuen eller Finansiell Stabilitet. Et sådant datterselskab oprettet til formålet i denne bestemmelse kaldes et broinstitut, jf. definitionen i § 2, nr. 6. Der vil som udgangspunkt være tale om et aktieselskab stiftet af Finansiell Stabilitet eventuelt via Afviklingsformuen.

Broinstituttet kan være stiftet og ejet af flere afviklingsmyndigheder i fællesskab fx som følge af afviklingen af en grænseoverskridende virksomhed. Det kan desuden delvist ejes af andre for eksempel som følge af konvertering af relevante kapitalinstrumenter eller bail-in. I de tilfælde vil Finansiell Stabilitet fortsat udøve kontrol i medfør af § 15.

Broinstituttet kan anvendes til overdragelser fra en eller flere virksomheder eller enheder under afvikling, ligesom Finansiell Stabilitet kan oprette flere broinstitutter afhængig af den konkrete situation. Der kan desuden ske flere overdragelser fra den samme virksomhed eller enhed under afvikling til broinstituttet. Broinstitut vil kunne anvendes på alle typer af virksomheder eller enheder under afvikling. Ved overdragelse til broinstitut skal Finansiell Stabilitet tage behørigt hensyn til videreførelsen af eventuelle kritiske funktioner, hvis der er sådanne hensyn at tage i den konkrete situation. Det skal således sikres, at hvis overdragelsen til broinstitut er foretaget bl.a. med henblik på at opretholde kritiske funktioner, skal disse også kunne drives videre efter overdragelsen. Broinstituttet kan modtage og forvalte alle eller nogle ejerskabsinstrumenter udstedt af en virksomhed eller enhed under afvikling eller alle eller nogle aktiver, rettigheder eller forpligtelser fra en eller flere virksomheder eller enheder under afvikling med henblik på at videreføre alle eller nogle af deres funktioner, tjenester og aktiviteter.

Der kan tillige overdrages aktiver og forpligtelser med tilknyttede sikkerheder i forbindelse med overførsel af finansielle kontrakter, strukturerede finansieringer og obligationsudstedelser m.v. til broinstituttet.

Overdrages kun en del af aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne i virksomheden eller enheden under afvikling, skal den resterende del af virksomheden eller enheden, hvorfra aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne er blevet overdraget, og hvis der ikke iværksættes øvrige foranstaltninger herfor, afvikles ved konkurs. Dette skal ske inden for en rimelig tidsfrist og under hensyntagen til den pågældende virksomheds eller enheds eventuelle behov for at levere ydelser eller støtte i henhold til § 43. Det skal således være muligt for den modtagende part at fortsætte de aktiviteter eller ydelser, der erhverves ved overførslen med henblik på at nå afviklingsmålene.

Ved overdragelsen skal Finansiell Stabilitet sikre, at de grundlæggende principper i § 12, stk. 4, overholdes, herunder at virksomhedens eller enhedens kreditorer ikke påføres

større tab, end hvis virksomheden eller enheden var taget under konkursbehandling, og at kreditorer indenfor samme klasse i konkursordenen som udgangspunkt ikke behandles forskelligt.

Broinstituttet kan anvendes sammen med de øvrige afviklingsbeføjelser, lige som Finansiell Stabilitet, for så vidt angår de enkelte aftaleforhold, der overdrages, kan anvende afviklingsbeføjelserne i kapitel 5 til at ændre og modificere aftalevilkår i forbindelse med overførslen.

Et broinstitut skal være helt eller delvist ejet og kontrolleret af Finansiell Stabilitet, evt. sammen med andre landes afviklingsmyndigheder, og skal være oprettet til formålet i stk. 1, jf. definitionen i § 2, nr. 6.

Er der tale om et nødlidende eller forventeligt nødlidende realkreditinstitut, hvor nettoaktiverne er positive, vil Finansiell Stabilitet efter omstændighederne kunne nedskrive og konvertere instituttets kapitalinstrumenter, herunder den foreslåede gældsbuffer, samt overføre instituttet til et broinstitut og der igennem rekapitalisere instituttet. Finansiell Stabilitet kan efter omstændighederne undlade at gennemføre nedskrivningen og konverteringen af kapitalinstrumenter m.v., ved at lade disse passiver være tilbage i det nødlidende institut. Dette skal ligeledes ske under iagttagelse af afviklingsprincipperne i det foreslåede § 12, stk. 4.

Hvis der er tale om et nødlidende realkreditinstitut, hvor nettoaktiverne er negative, vil håndteringen afhænge af, hvordan de konkrete afviklingsmål bedst opnås. Det kan, i det omfang det er muligt efter realkreditlovgivningen, fx være ved en delvis overførelse til et broinstitut, hvor de sunde dele af instituttet overføres til et broinstitut, og hvor de resterende dele vil blive håndteret ved konkurs. I medfør af det foreslåede § 24, stk. 4, kan der ikke anvendes bail-in på et realkreditinstitut.

Det fremgår af *stk. 2*, at broinstitut etableres til brug for overdragelsen efter *stk. 1*.

Etableringen af et sådant broinstitut har ligheder med Finansiell Stabilitets afvikling af nødlidende pengeinstitutter i dag, hvor der etableres et datterselskab til Finansiell Stabilitet, der overtager det nødlidende institut, jf. lov om finansiell stabilitet.

Derfor vil det også være Finansiell Stabilitet, der udpeger eller godkender broinstituttets bestyrelse afhængig af de konkrete ejerforhold. Finansiell Stabilitet skal i den forbindelse sikre, at bestyrelsen har de nødvendige kompetencer i forhold til driften af det pågældende broinstitut og sammenholdt med den opgave, instituttet står overfor. Bestyrelsen i et broinstitut vil være omfattet af lov om finansiell virksomhed for den pågældende type af finansiell virksomhed, og vil således bl.a. skulle opfylde regler om egnethed og hæderlighed i § 64 i lov om finansiell virksomhed.

Finansiell Stabilitet skal desuden i forbindelse med stiftelsen og ved udøvelsen af ejer- og kontrolbeføjelser godkende indholdet af broinstituttets stiftelsesdokument, aflønningen af bestyrelse og direktion samt instituttets strategi, forretningsmodel og risikoprofil. Statsstøttereglerne må antages at

sætte visse begrænsninger i forhold til strategi og risikoprofil grundet den statslige kontrol.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår endvidere, at broinstituttet skal have de nødvendige tilladelser til at udøve de overtagne aktiviteter. I medfør af den foreslåede § 14 a i lov om finansiell virksomhed, jf. forslaget til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven, kan Finansiell Stabilitet, hvis det for en kort periode er nødvendigt at få tilladelse til at udøve den pågældende virksomhed, uden at broinstituttet opfylder alle betingelserne for tilladelsen, anmode Finanstilsynet om at meddele en tidsbegrænset tilladelse. I perioden for den tidsbegrænsede tilladelse er broinstituttet fritaget fra at opfylde kravene.

Broinstituttet kapitaliseres ved nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter i virksomheden eller enheden under afvikling, jf. § 17, anvendelse af bail-in på virksomheden eller enheden under afvikling, jf. § 24, eller via indskud fra Afviklingsformuen, jf. §§ 56-59. Ved konverteringen i medfør af §§ 17 eller 24 vil der således kunne ske konvertering til ejerskabsinstrumenter i broinstituttet. Kapitaliseringen kan ligeledes ske ved en kombination af disse muligheder. Et broinstitut skal som udgangspunkt kapitaliseres således, at kapitalkravet samt instituttets eget solvensbehov er opfyldt med egentlig kernekapital.

Anvendelsen af bail-in og/eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter må ikke indskrænke Finansiell Stabilitets mulighed for at kontrollere broinstituttet. Dette kan fx sikres ved brug af stemmeretsbegrænsninger eller ved anvendelse af bestemmelserne om kontrol og indsættelse af administrator, jf. §§ 15 og 16.

Det følger af det foreslåede *stk. 3*, at Finansiell Stabilitet kan gennemføre overdragelsen uden samtykke fra ejere af ejerskabsinstrumenter eller andre tredjemænd, jf. dog Finanstilsynets tilladelse i medfør af *stk. 2*. Det forhold, at der ikke skal indhentes samtykke fra kapitalejere og anden tredjemand skal ses i sammenhæng med, at der ved overdragelsen sker universalsuccession, jf. umiddelbart herunder. Finansiell Stabilitet kan således overføre aktiver, rettigheder og forpligtelser uden samtykke fra en evt. modpart, og broinstituttet indtræder således i og viderefører en evt. aftale. Finansiell Stabilitet iagttager de procedurer og regler, der fastsættes i medfør af § 47, stk. 2. Der henvises desuden til bemærkningerne til det foreslåede § 42, stk. 2, for nærmere om myndighedsgodkendelse, herunder evt. tilladelser fra Finanstilsynet.

Et broinstituts overtagelse af hele eller dele af en virksomhed eller enhed under afvikling anses for at være en videreførelse af virksomheden eller enheden under afvikling eller de overtagne dele heraf. Broinstituttet kan derfor fortsætte med at udøve enhver rettighed, som virksomheden eller enheden udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller forpligtelser. Dette gælder således også for virksomheden eller enheden, som måtte udøve retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i andre medlemsstater. Bestemmelsen fastslår således, at i det omfang

der gennemføres en overdragelse til en anden juridisk enhed, sker der universalsuccession, og der skal således ikke indhentes samtykker fra kreditorer. Broinstituttet skal dog have tilladelse fra Finanstilsynet, jf. 2. pkt., som uddybet herunder.

På den baggrund vil broinstituttet tillige kunne fortsætte med at udøve den ret til medlemskab af og adgang til betalings-, clearings- og afregningssystemer, børser, investorgarantiordninger og indskudsgarantiordninger, som den virksomhed eller enhed, der er under afvikling, udøvede, forudsat at broinstituttet opfylder medlemsskabs- og deltagelseskriterierne for sådanne systemer. Desuden skal broinstituttet fortsat have sådan adgang uanset at instituttet endnu ikke har en rating fra et kreditvurderingsbureau, eller at denne rating ikke opfylder de krav til rating, der kræves for at få adgang til nævnte systemer. Virksomhedsoverdragelsesloven finder anvendelse.

Broinstituttets drift skal være i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler.

Ved anvendelsen af broinstituttet er udgangspunktet således en restrukturering eller afvikling af virksomheden eller enheden ved videreførelse af dens aktiviteter. Der kan dog være tilfælde, hvor en virksomhed eller enhed vil blive afviklet uden videreførelse således, at de rettigheder, som virksomheden eller enheden kan udøve, vil være begrænsede til de mest basale ydelser, fx i medfør af statsstøttereglerne. Hertil kommer, at broinstituttet generelt skal operere på baggrund af godkendte omstrukturingsplaner fra EU-Kommissionen som følge af statsstøttereglerne. Det er ikke muligt på forhånd at beskrive, hvilke evt. forpligtelser EU-Kommissionen vil fastsætte i sådanne planer, men det er muligt, at en godkendelse vil begrænse mulighederne for at fortsætte alle rettigheder som instituttet udøvede.

Overførsler mellem virksomheden eller enheden under afvikling, eller den oprindelige ejer af ejerskabsinstrumenter på den ene side og broinstituttet på den anden side er underlagt beskyttelsesforanstaltningerne fastsat i § 49.

Det fremgår af *stk. 4* at den samlede værdi af forpligtelser, der overføres til et broinstitut, ikke må overstige den samlede værdi af rettigheder og aktiver, der overføres. Et vederlag, der betales af broinstituttet, tilfalder, ved overdragelse af ejerskabsinstrumenter, ejerne af instrumenterne, og ved overdragelse af aktiver, rettigheder og forpligtelser, virksomheden eller enheden under afvikling. Værdien af aktiverne, rettighederne og forpligtelserne, samt et evt. vederlag fastsættes på baggrund af den endelige værdiansættelse i § 6. Vederlaget, herunder hvorvidt dette afholdes kontant, som aktier eller på anden vis, fastsættes konkret. Dette er dog ikke til hinder for, at ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder og forpligtelser kan overføres på basis af en midlertidig værdiansættelse, jf. § 7, da vederlaget reguleres når den endelige værdiansættelse foreligger.

Broinstituttet kan i nødvendigt omfang tilføres likviditet fra Finansiell Stabilitet via Afviklingsformuen, jf. det foreslåede *stk. 5*. Finansiell Stabilitet kan tildele broinstituttet, en likviditetsramme, således at broinstituttet kan finansiere

overtagelsen af aktiverne fra den nødlidende virksomhed eller enhed og samtidig opfylde kravene til likviditet i lov om finansiell virksomhed.

Finansiell Stabilitet vil kunne tilbageføre hele eller dele af en overdragelse i medfør af *stk. 1*, når dette er angivet ved overdragelsen, eller når det overdragede ikke opfylder betingelserne for den pågældende overførsel, jf. det foreslåede *stk. 6*. Disse tilfælde kan for eksempel opstå, hvor der er overført et aktiv eller en forpligtelse, som ikke var omfattet af Finansiell Stabilitets beslutning om overdragelse, eller hvor overførelsen er sket på grundlag af en midlertidig værdiansættelse, og den endelige værdiansættelse fastslår, at der skal ske en regulering af det overførte. De oprindelige ejere og virksomheden eller enheden kan ikke modsætte sig dette og har således pligt til at modtage det returnerede. På grund af den ulempe, en sådan tilbageførelse kan være for de oprindelige ejere m.v., må det antages at være undtagelsen, at der gennemføres en sådan tilbageførelse. Finansiell Stabilitet skal således ved vurderingen heraf tage hensyn til om de oprindelige ejere har indrettet sig ud fra at overførslen var endelig, om der evt. er omkostninger forbundet for den oprindelige ejere, samt det tidsmæssige forløb siden overførslen.

Det skal bemærkes, at ejere af ejerskabsinstrumenter og kreditorer i virksomheden eller enheden under afvikling, og andre tredjeparter, hvis aktiver, rettigheder eller forpligtelser ikke overføres til broinstituttet, ikke har rettigheder til de overførte aktiver, rettigheder eller forpligtelser, jf. *stk. 7*. Dette har til formål at sikre, at Finansiell Stabilitet frit kan beslutte, hvilke aktiver, rettigheder og forpligtelser, der i den konkrete afviklingssituation skal overdrages, uden at dette kan medføre krav fra øvrige ejere af ejerskabsinstrumenter eller kreditorer. Det er fortsat en betingelse, at ingen kreditorer påføres større tab, end de ville være blevet ved en konkurs.

Det skal endvidere bemærkes, at henset til at broinstituttets opgave er at afvikle, indebærer dette ikke pligter eller ansvar fra broinstituttets ledelse over for ejerne af ejerskabsinstrumenter og kreditorerne i virksomheden eller enheden under afvikling. Dertil kommer, at bestyrelsen eller den daglige ledelse i broinstituttet ikke hæfter over for ejerne af ejerskabsinstrumenter eller kreditorerne som følge af de handlinger, der udføres eller undlades udført som led i varetagelsen af broinstituttets opgaver. Dette medmindre handlingen eller undladelsen i henhold til dansk ret indebærer en grov forsømmelse eller en alvorlig forseelse, som direkte påvirker ejerne af ejerskabsinstrumenter eller kreditorernes rettigheder.

Til § 22

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 41 i BRRD.

Formålet med broinstituttets virksomhed, er at medvirke til at sikre opfyldelsen af afviklingsmålene, herunder at opretholde adgangen til eventuelle kritiske funktioner, jf. det foreslåede § 5, nr. 1, lige som broinstituttet skal forsøge at sælge eller afvikle de overtagne aktiviteter, hvad enten de er overtaget ved overtagelse af ejerskabsinstrumenter, eller gennem overtagelse af specifikke aktiver, rettigheder og for-

pligtelser. Har et af afviklingsmålene således været, at der var kritiske funktioner, der skal opretholdes, må overførelsen til et broinstitut ikke hindre dette.

Som det fremgår, sikrer overdragelsen til et broinstitut, at væsentlige finansielle tjenesteydelser fortsat ydes til kunderne, og at væsentlige finansielle aktiviteter fortsat udføres, indtil det er muligt at gennemføre et salg til en privat køber, dog inden for fristen angivet i stk. 3 som eventuelt forlænget i medfør af stk. 4.

Når Finansiell Stabilitet gennemfører salg af hele eller dele af et broinstitut, skal det sikres, at der gennemføres en åben og transparent salgsproces, således at Finansiell Stabilitet får den højst mulige pris for de overdragne aktiver. Samtidig skal dette sikre, at der ikke ved salget sker en uberettiget begunstiggelse eller forskelsbehandling af potentielle købere.

Salget skal ske på kommercielle vilkår under hensyntagen til forholdene, og i øvrigt i overensstemmelse med Kommissionens statsstøtteregler.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår, hvornår et broinstitut ophører med at være broinstitut, hvilket kan være relevant i forhold til de krav, som instituttet skal leve op til efter lov om finansiel virksomhed.

Der vil ikke længere være tale om et broinstitut, hvis det ikke længere opfylder kravene til et sådant, jf. det foreslåede *nr. 1*, fx hvis Finansiell Stabilitet sælger sin andel af aktierne i instituttet. Hvis broinstituttet fx som led i et salg fusionerer med en anden virksomhed, hvorefter Finansiell Stabilitet ikke længere har kontrol over broinstituttet, vil det ikke længere være et broinstitut. Hvis der fx gennemføres en fusion med et søsterselskab eller på anden vis, hvor det fortsat opfylder definitionen af broinstitut i § 2, nr. 6, ophører det ikke med at være broinstitut. Hvis Finansiell Stabilitet som led i afviklingen fx fusionerer to broinstitutter, indebærer dette ikke, at det fortsættende selskab ikke er at betragte som et broinstitut.

Hvis der sker et salg af alle væsentlige aktiver, rettigheder eller forpligtelser i broinstituttet til tredjemand, vil broinstituttet ikke længere have funktionen som broinstitut, jf. det foreslåede *nr. 2*. Det vil her være en forudsætning, at praktisk taget alle broinstituttets aktiver, rettigheder og forpligtelser er afhændet eller afviklet. Instituttet vil derefter skulle afsluttes via håndtering af de eventuelle resterende aktiviteter, og vil skulle undergives likvidation eller konkursbehandling eller evt. anden afvikling, som Finanstilsynet giver tilladelse til i medfør af § 227 i lov om finansiel virksomhed, jf. det foreslåede *stk. 5*.

I medfør af det foreslåede *nr. 3* ophører instituttet ligeledes som broinstitut, hvis fristen for, hvornår broinstituttet skal være solgt eller have afsluttet sine aktiviteter, jf. *stk. 3*, udløber, og der skal dermed ske afvikling, jf. det foreslåede *stk. 5*.

Endelig så ophører et broinstitut med at være et sådant, når alle broinstituttets aktiver er afviklet, og dets forpligtelser til fulde er indfrie, jf. det foreslåede *nr. 4*.

Hvis broinstituttet ikke er ophørt med at være broinstitut i medfør af de i *stk. 2* oplyste punkter inden to år efter den

dato, hvor den sidste overdragelse ved anvendelse af broinstitut fandt sted, skal Finansiell Stabilitet indstille driften af instituttet, jf. det foreslåede *stk. 3*. Hvordan driften indstilles, afhænger af den konkrete situation. Fristen kan forlænges for op til et år ad gangen, jf. *stk. 4*, hvis der er udsigt til, at det vil fremme resultatet efter *stk. 1*, nr. 1, 2 og 4, det vil sige, at der er udsigt til, at der kan gennemføres et salg eller alle broinstituttets aktiviteter er afsluttet. Desuden kan der ske forlængelser, hvis det er nødvendigt for at sikre videreførelse af kritiske funktioner eller væsentlige finansielle ydelser, fx et pengeinstituts væsentlige bankydelser til kunder. Hvis det således ikke har været muligt at overdrage eller afhænde aktiviteterne fra den nødlidende virksomhed eller enhed, kan der således ske forlængelse for at undgå en konkursbehandling.

Hvis broinstituttet ophører, uden at der sker en overdragelse af hele instituttet, det vil sige enten hvis hovedparten af broinstituttets aktiver, rettigheder eller forpligtelser sælges, eller at fristen i *stk. 3* og *4* udløber, skal den resterende del af broinstituttet afvikles, jf. det foreslåede *stk. 5*. Det afhænger af de konkrete forhold, hvorvidt dette skal ske ved en likvidation eller konkursbehandling, eller på en evt. anden vis, som Finanstilsynet giver tilladelse til i medfør af § 227, 2. pkt., og vil skulle ske i henhold til de gældende regler herfor.

Et eventuelt provenu ved indstillingen af driften af broinstituttet i medfør af *stk. 6* tilfalder kapitalejerne i broinstituttet, når alle øvrige kreditorer i instituttet er betalt, herunder når Finansiell Stabilitet og Afviklingsformuen har fået dækket deres omkostninger, renter m.v., jf. § 29.

Til § 23

Den foreslåede § 23 gennemfører artikel 42 i BRRD, hvorefter Finansiell Stabilitet kan oprette et eller flere porteføljeadministrationsselskaber, hvortil Finansiell Stabilitet overdrager aktiver, rettigheder eller forpligtelser i en virksomhed eller enhed under afvikling eller i et broinstitut.

Med et porteføljeadministrationsselskab menes en juridisk person, der ejes helt eller delvist af Finansiell Stabilitet, og som kontrolleres af Finansiell Stabilitet. Selskabet oprettes med henblik på at modtage nogle eller alle aktiver, rettigheder og forpligtelser fra en eller flere virksomheder eller enheden under afvikling eller et broinstitut, og forvalter de aktiver, der er overført, med henblik på at maksimere deres værdi ved et efterfølgende salg eller en velordnet afvikling.

Etablering af et porteføljeadministrationsselskab kan anvendes på alle virksomheder eller enheder under afvikling. Adskillelse af aktiver kan dog alene anvendes sammen med et af de øvrige afviklingsværktøjer, og vil således ikke kunne anvendes som eneste foranstaltning.

Hvis et broinstitut, jf. § 21, har været anvendt, kan Finansiell Stabilitet, efter anvendelsen af broinstitut, overdrage aktiver, rettigheder eller forpligtelser fra broinstituttet til et porteføljeadministrationsselskab.

Som det fremgår af *stk. 1*, må Finansiell Stabilitet kun udøve beføjelsen til at overføre nogle eller alle aktiver, rettighe-

der eller forpligtelser, fra en virksomhed eller enhed under afvikling eller fra et broinstitut, når mindst én af de 3 nævnte betingelser er opfyldt.

Beføjelsen kan anvendes, hvis situationen på det specifikke marked for de pågældende aktiver er af en sådan art, at det kan få negative virkninger for et eller flere finansielle markeder, hvis de blev realiseret ved konkurs, eller overdragelsen er eller vil være nødvendig for at sikre, at virksomheden eller enheden under afvikling eller broinstitutionen fungerer korrekt. Endelig kan adskillelse af aktiver anvendes, når overdragelsen er nødvendig for at maksimere midlerne fra realiseringen, fx ved at afvikle og afhænde de overførte porteføljer over længere tid.

Finansiel Stabilitet kan både placere aktiver og forpligtelser i porteføljeadministrationsselskabet. I forbindelse hermed er det afgørende, at virksomhedens eller enhedens kreditorer ikke påføres større tab end ved virksomhedens eller enhedens afvikling ved konkurs. Kreditorer inden for samme klasse må desuden som udgangspunkt ikke behandles forskelligt, medmindre andet udtrykkeligt fremgår af dette lovforslag, fx hvis adskillelse af aktiver anvendes sammen med bail-in, hvor der er mulighed for at fravige dette.

Som led i oprettelsen af porteføljeadministrationsselskabet godkender Finansiel Stabilitet indholdet af porteføljeadministrationsselskabets stiftelsesdokumenter, samt udpeger eller godkender porteføljeadministrationsselskabets bestyrelse. Finansiel Stabilitet skal tillige gennem sit ejerskab eller kontrol med selskabet godkende aflønningen af bestyrelsens medlemmer og fastlægge deres relevante ansvarsområder og godkende porteføljeadministrationsselskabets strategi og risikoprofil.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår, at Finansiel Stabilitet kan beslutte at gennemføre overdragelsen uden samtykke fra kapitalejere eller andre tredjemænd. Det forhold, at der ikke skal indhentes samtykke fra kapitalejere og anden tredjemand skal ses i sammenhæng med, at der ved overdragelsen sker universalsuccession, jf. umiddelbart herunder. Finansiel Stabilitet kan således overføre aktiver, rettigheder og forpligtelser uden samtykke fra en evt. modpart, og porteføljeadministrationsselskabet indtræder således i og viderefører en evt. aftale. Finansiel Stabilitet skal iagttage de procedurer og regler, der fastsættes i medfør af § 47, stk. 2. Der henvises desuden til bemærkningerne til det foreslåede § 42, stk. 2, for nærmere om myndighedsgodkendelse, herunder evt. tilladelser fra Finanstilsynet.

Datterselskabet, der skal fungere som porteføljeadministrationsselskab, kapitaliseres i medfør af det foreslåede *stk. 3* ved nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter i virksomheden eller enheden under afvikling, jf. § 17, ved anvendelse af bail-in på virksomheden eller enheden under afvikling, jf. § 24, eller via indskud fra Afviklingsformuen, jf. §§ 56-59. Ved konverteringen i medfør af §§ 17 eller 24 vil der således kunne ske konvertering til ejerskabsinstrumenter i porteføljeadministrationsselskaber. Kapitaliseringen kan ligeledes ske ved en kombination af disse muligheder. Et porteføljeadministrationsselskab skal som udgangspunkt kapitaliseres, således at det har den nødvendi-

ge kapital og opfylder den lovgivning, som selskabet er underlagt.

Porteføljeadministrationsselskabet kan i nødvendigt omfang tilføres likviditet fra Finansiel Stabilitet via Afviklingsformuen, jf. det foreslåede *stk. 4*. Finansiel Stabilitet kan tildele porteføljeadministrationsselskabet en likviditetsramme, således at selskabet kan finansiere overtagelsen af aktiverne og rettigheder fra virksomhed eller enheden under afvikling.

Som nævnt i *stk. 5*, sker overdragelsen mod et vederlag, for hvilket aktiverne, rettighederne og forpligtelserne overføres til porteføljeadministrationsselskabet, fastsat i overensstemmelse med kapitel 3 og med Unionens statsstøtteregler. Det skal bemærkes, at vederlaget kan have en negativ værdi.

Ethvert vederlag, der betales af porteføljeadministrationsselskabet med hensyn til de aktiver, rettigheder eller forpligtelser, der er erhvervet direkte fra virksomheden eller enheden under afvikling, tilfalder virksomheden eller enheden under afvikling, efter fradrag af rimelige omkostninger til afviklingen, jf. den foreslåede § 29. Vederlag kan betales i form af gæld udstedt af porteføljeadministrationsselskabet.

Finansiel Stabilitet fastsætter vederlaget på baggrund af værdiansættelsen i kapitel 3.

De foreslåede *stk. 6* og *7* fastslår, at Finansiel Stabilitet kan overdrage aktiver, rettigheder eller forpligtelser fra virksomheden eller enheden under afvikling, til et eller flere porteføljeadministrationsselskaber ad flere omgange og tilbageføre aktiver, rettigheder eller forpligtelser fra et eller flere porteføljeadministrationsselskaber til virksomheden eller enheden under afvikling, forudsat at betingelserne ovenfor er opfyldt.

Virksomheden eller enheden under afvikling har pligt til at tage sådanne aktiver, rettigheder eller forpligtelser tilbage.

Finansiel Stabilitet kan tilbageføre rettigheder, aktiver eller forpligtelser fra porteføljeadministrationsselskabet til virksomheden eller enheden under afvikling, når muligheden for en eventuel tilbageførsel er udtrykkelig angivet i det instrument, hvorved overdragelsen er foretaget. Tilbageførsel kan desuden ske, når de pågældende rettigheder, aktiver eller forpligtelser ikke falder ind under de kategorier af rettigheder, aktiver eller forpligtelser, der er angivet i det instrument, hvorved overdragelsen er foretaget, eller de ikke opfylder betingelserne for overdragelsen heraf.

I nævnte tilfælde kan tilbageførslen ske inden for en hvilken som helst periode og skal være i overensstemmelse med de øvrige betingelser, der måtte være angivet i instrumentet til det pågældende formål.

Overdragelser mellem virksomheden eller enheden under afvikling og porteføljeadministrationsselskabet er underlagt beskyttelsesforanstaltningerne i forbindelse med delvis overførsel af ejendom som fastsat §§ 8 og 49 samt kapitel 5.

Med forbehold for nævnte bestemmelser, har kapitalejere eller kreditorer i virksomheden eller enheden under afvikling og andre tredjemænd, hvis aktiver, rettigheder eller forpligtelser ikke overdrages til porteføljeadministrationssels-

skabet, ikke rettigheder til eller i tilknytning til de aktiver, rettigheder eller passiver, der overdrages til porteføljeadministrationselskabet eller dets ledelse, jf. det foreslåede *stk.* 8.

De mål, der er fastsat for et porteføljeadministrationselskab, indebærer således ingen pligter eller ansvar over for kapitalejerne eller kreditorerne i virksomheden eller enheden under afvikling, og ledelsen i broinstituttet hæfter ikke over for kapitalejerne eller kreditorerne som følge af de handlinger, de udfører eller undlader at udføre som led i varetagelsen af deres opgaver, medmindre handlingen eller undladelsen indebærer en grov forsømmelse eller en alvorlig forseelse, som direkte påvirker kapitalejernes eller kreditorernes rettigheder.

Til § 24

Forslaget til § 24 gennemfører artikel 43 og 46 i BRRD og omhandler muligheden for, at Finansiell Stabilitet kan anvende bail-in.

Ved bail-in forstås, at ikke-efterstillede kreditorer samt efterstillede gældsforpligtelser, der ikke er nedskrevet eller konverteret i medfør af §§ 17 og 18, pålægges at bære en del af en virksomheds eller enheds tab, ved at disse kreditorers krav på virksomheden eller enheden helt eller delvist nedskrives og/eller konverteres til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter.

Det er en betingelse for anvendelse af bail-in på ikke-efterstillede kreditorer, at ejerskabsinstrumenter er fuldt nedskrevet og at al efterstillet gæld er nedskrevet og/eller konverteret til egentlige kernekapitalinstrumenter.

I medfør af det foreslåede *stk.* 1 kan bail-in anvendes til enten at rekapitalisere en virksomhed eller enhed, når afviklingsmålene er opfyldt, med henblik på at genoprette den pågældende virksomheds eller enheds evne til at opfylde betingelserne for tilladelse, såfremt det er underlagt sådanne, og til at bevare en tilstrækkelig markedstillid til den pågældende virksomhed eller enhed. Herved kan virksomhedens eller enhedens aktiviteter videreføres i den eksisterende juridiske enhed.

Bail-in kan desuden anvendes til at nedskrive forpligtelser eller konvertere dem til egenkapital, når de overføres til et broinstitut, hvorved der kan skaffes kapital til broinstituttet, jf. § 21, eller ved anvendelse af virksomhedssalg, jf. § 19, eller adskillelse af aktiver, jf. § 23.

Ved af afvikling eller restrukturering af pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber I i medfør af dette lovforslag vil udgangspunktet være, at der anvendes bail-in med henblik på at tabsabsorbere og eventuelt rekapitalisere virksomheden, hvis dette kan gøre virksomheden levedygtig på lang sigt. Bail-in vil blive anvendt enten alene eller kombineret med anvendelse af virksomhedssalg, jf. § 19, broinstitut, jf. § 21, eller adskillelse af aktiver, jf. § 23. Det er dog forventningen af fondsmæglerselskaber I oftest vil kunne falde uden for lovforslagets afviklingsmål, og derved blive afviklet ved konkurs.

For så vidt angår realkreditinstitutter henvises til det foreslåede *stk.* 4, hvorefter der ikke kan anvendes bail-in på realkreditinstitutter.

For nærmere om, hvilke passiver, der kan anvendes bail-in på, henvises til § 25.

Det fremgår af *stk.* 2, at bail-in alene kan anvendes til at rekapitalisere en virksomhed eller enhed under afvikling, når det med rimelighed kan forventes, at dette sammen med andre relevante foranstaltninger, herunder foranstaltninger, der gennemføres i overensstemmelse med den krævede restruktureringsplan, jf. § 28, ud over at opfylde de relevante afviklingsmål, vil føre til en restrukturering af den pågældende virksomheds eller enheds levedygtighed på længere sigt. For så vidt angår indholdet af restruktureringsplanen bemærkes, at denne først er pligtig at foreligge én måned efter, hvorfor det også kan være de forventede tiltag, der indrages i vurderingen.

Det vil sige, at hvis denne betingelse ikke er opfyldt, kan Finansiell Stabilitet ikke anvende bail-in til rekapitalisering af en virksomhed eller enhed. Bail-in vil derefter alene kunne anvendes i forbindelse med afvikling ved en konvertering til egenkapital eller nedskrive de fordrings- eller gældsinstrumenter, der overføres i medfør §§ 19, 21 eller 23 med henblik på at skaffe kapital.

Af det foreslåede *stk.* 3 fremgår, at Finansiell Stabilitet gennemfører bail-in på grundlag af værdiansættelsen i kapitel 3, herunder vurderer det beløb, forpligtelserne skal nedskrives med for at sikre, at nettoværdien af virksomheden eller enheden under afvikling er lig med nul. Når relevant vurderes desuden det beløb, hvormed forpligtelserne skal konverteres til aktier eller andre typer af kernekapitalinstrumenter for at genoprette den egentlige kernekapitalprocent af enten virksomheden eller enheden under afvikling, broinstituttet, jf. den foreslåede § 21, eller porteføljeadministrationselskabet, jf. den foreslåede § 23.

Vurderingen fastsætter det beløb, hvormed forpligtelserne skal konverteres eller nedskrives for at genoprette den egentlige kernekapitalprocent for virksomheden eller enheden under afvikling eller, hvis relevant, for broinstituttet, idet der tages hensyn til kapitalbidrag fra Afviklingsformuen i henhold til § 59. Beløbet skal desuden sikre en tilstrækkelig markedstillid til virksomheden eller enheden under afvikling eller til broinstituttet og give det mulighed for i løbet af en periode på mindst et år at fortsat opfylde kravene til godkendelse og fortsat at udføre de aktiviteter, hvortil det er godkendt.

Agter Finansiell Stabilitet at anvende adskillelse af aktiver jf. den foreslåede § 23 skal det beløb, som forpligtelserne nedskrives med, tage hensyn til det beløb som porteføljeadministrationselskabets skal kapitaliseres med.

Foretages nedskrivningen eller konverteringen på baggrund af en midlertidig værdiansættelse, jf. § 7, og medfører skønnet i henhold til den efterfølgende endelige værdiansættelse en højere nettoværdi, kan Finansiell Stabilitet tilsvarende regulere den allerede foretagne nedskrivning eller konvertering, så disse afspejler den endelige værdiansættelse.

Ved en midlertidig værdiansættelse vil nedskrivningen eller konverteringen således først være endelig, når den er opgjort på baggrund af den endelige værdiansættelse, jf. den foreslåede § 6.

Med det foreslåede *stk. 4* fastslås, at der ikke kan anvendes bail-in, jf. *stk. 1-3* og reglerne i §§ 25-28, ved restrukturering og afvikling af et realkreditinstitut. Bestemmelsen skal ses på baggrund af den foreslåede § 266 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter realkreditinstitutter undtages fra kravet om nedskrivningsegne passiver. Baggrunden herfor er, at realkreditinstitutter altid vil blive afviklet ved at anvende § 19 (virksomhedssalg), §§ 21 og 22 (broinstitut), § 23 (adskillelse af aktiver) i denne lov og/eller §§ 27-33 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. (realkreditlovens konkursmodel). Det er vurderet, at bestemmelserne sammenholdt med den foreslåede gældsbuffer i lov om finansiel virksomhed sammen eller hver for sig altid vil opfylde afviklingsmålene i § 5 i denne lov.

Dette skyldes, at afvikling af et realkreditinstitut via brugen af broinstituttet, adskillelse af aktiver, frasalgs eller realkreditlovens konkursmodel, sammen eller hver for sig sikrer, at realkreditinstitutternes kreditorer vil bære tab i overensstemmelse med afviklingsmålene.

Det understreges, at undtagelsen alene gælder for realkreditinstitutter, og således ikke er til hinder for, at bail in kan anvendes i relation til fx indehavere af særligt dækkede obligationer eller andre sikrede passiver, hvor den stillede sikkerhed overstiger værdien af de aktiver mv., der stilles som sikkerhed, og hvor obligationen ikke er udstedt af et realkreditinstitut.

Ift. realkreditlovens konkursmodel, bemærkes, at den understøtter en langsigtet, kontrolleret afvikling til fordel for både kreditorer og debitorer i kapitalcentrene, idet der ikke sker acceleration af afviklingen. Endvidere er det muligt for kurator i konkursboet at udstede refinansieringsobligationer, optage lån og beslutte, at der betales renter førend udtrækning.

Til § 25

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 44 og 48 samt dele af artikel 103, *stk. 4*, i BRRD.

Det fremgår af *stk. 1*, at bail-in kan anvendes på alle den pågældende virksomheds eller enheds ikke efterstillede forpligtelser, herunder også hensatte forpligtelser, med undtagelse af de i *stk. 3* og *4* undtagne forpligtelser, samt efterstillede gældsforpligtelser, der ikke er nedskrevet eller konverteret i medfør af §§ 17 og 18.

Rækkefølgen for nedskrivning og konvertering skal være i overensstemmelse med rækkefølgen ved en konkursbehandling af virksomheden eller enheden, jf. konkursloven og § 13 i dette lovforslag.

Ved anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne fordeler Finansiell Stabilitet tab ligeligt mellem ejerskabsinstrumenter og forpligtelser af samme rang i konkursordenen. Dette sker ved at nedbringe hovedstolen eller det udestående beløb, der skal erlægges med hensyn til disse

ejerskabsinstrumenter og forpligtelser i samme omfang og i forhold til deres værdi.

Ejerskabsinstrumenter vil således bære tab først, og herefter øvrige kapitalinstrumenter i overensstemmelse med deres indbyrdes rækkefølge i henhold til de aftalte vilkår. Herefter bæres tab af øvrige forpligtelser i overensstemmelse med konkursordenen, jf. § 13 i dette lovforslags og kapital 10 i konkursloven.

Dette kan fraviges, når en anden fordeling af tab mellem forpligtelser af samme rang er mulig under de forhold, der er fastsat i *stk. 4*. Dette stykke er ikke til hinder for, at forpligtelser, der udelukkes fra bail-in i overensstemmelse med *stk. 3* og *4*, derved behandles gunstigere end andre forpligtelser af samme rang ved almindelig konkursbehandling.

Når Finansiell Stabilitet vurderer, om forpligtelser skal nedskrives eller konverteres til egenkapital, må Finansiell Stabilitet ikke nedskrive hovedstolen af en kategori af forpligtelser, mens en kategori af forpligtelser, der er underordnet denne kategori, i det væsentlige ikke konverteres til egenkapital eller ikke nedskrives, medmindre det på anden vis er tilladt efter *stk. 3* og *4*.

Med det foreslåede *stk. 2* sikres det, at i tilfælde af, at virksomheden eller enheden har udstedt instrumenter, hvor det af vilkårene fremgår, at der skal ske nedskrivning eller konvertering til kapitalinstrumenter, såfremt nogle nærmere angivne omstændigheder om virksomhedens eller enhedens finansielle situation, solvens eller kapitalgrundlag indtræder, skal dette gennemføres inden bail-in. Det vil sige, at hvis de angivne betingelser opfyldes, skal der gennemføres den foreskrevne nedskrivning eller konvertering, inden der fx gennemføres bail-in under iagttagelse af konkursordenen.

Efter konverteringen indgår instrumentet på lige fod med de kapitalinstrumenter, som det konkursmæssigt er sidestillet med.

I forslaget til *stk. 3* er oplistet den række af forpligtelser, som er undtaget fra bail-in. Dette er forpligtelser, hvor der, uanset det overordnede princip om at kreditorerne i virksomheden eller enheden skal bære tabene, vurderes at være særlige hensyn, der gør, at sådanne forpligtelser skal undtages.

I medfør af det foreslåede *nr. 1* kan der ikke gennemføres bail-in på dækkede indskud. Det bemærkes, at dette ikke forhindrer, at der kan gennemføres bail-in på Garantiformuens krav i en virksomhed eller enhed, når denne har dækket indskud og er indtrådt i indskydernes krav. Det forhindrer desuden heller ikke Finansiell Stabilitet i at udøve disse beføjelser i forhold til et hvilket som helst beløb af et indskud, der overstiger Garantiformuens dækning.

Med det foreslåede *nr. 2* kan der ikke ske bail-in på sikrede forpligtelser. Ved sikrede forpligtelser forstås forpligtelser, hvor kreditor har sikkerhed for sit krav på virksomheden eller enheden. Hvis en kreditor således har sikkerhed i aktiver i virksomheden eller enheden, kan der ikke ske nedskrivning af forpligtelsen. Dette omfatter også særligt dækkede obligationer og forpligtelser i form af finansielle instrumenter, der anvendes til hedgingformål, som udgør en

integreret del af sikkerhedspuljen, og som er sikret på en måde svarende til fx særligt dækkede obligationer.

Finansiell Stabilitet skal i den forbindelse sikre, at alle sikrede aktiver i tilknytning til en sikkerhedspulje med særligt dækkede obligationer er uberørte og holdes adskilt.

Bestemmelsen medfører alene en beskyttelse af sikrede dele. Hvis forpligtelsen overstiger sikkerheden, vil der kunne gennemføres bail-in på den del af forpligtelsen, der overstiger sikkerheden.

Bestemmelsen er således ikke til hinder for, at Finansiell Stabilitet, når det er hensigtsmæssigt, gør brug af beføjelserne i forhold til en hvilken som helst del af en sikret forpligtelse eller en forpligtelse, for hvilken der er stillet sikkerhed, som overstiger værdien af de aktiver, det pant, den tilbageholdelsesret eller den kaution, der stilles som sikkerhed.

Det fastslås i *nr. 3*, at enhver forpligtelse, der opstår som følge af virksomhedens besiddelse af kunders aktiver eller penge, herunder kunders aktiver eller penge, der er deponeret af eller på vegne af danske UCITS omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. og alternative investeringsfonde, som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og regler udstedt i medfør af § 3, stk. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., under forudsætning af at denne kunde er beskyttet ved rekonstruktions- eller konkursbehandling, er undtaget fra bail-in. Når virksomheden således er i besiddelse af kundens aktiver på en måde, som ligeledes vil være beskyttet under konkurslovgivningen, vil der ikke kunne foretages bail-in herpå.

I det foreslåede *nr. 4*, fremgår det at enhver forpligtelse, der opstår som følge af et tillidsforhold mellem virksomheden, (som administrator) og en anden person (som begunstiget), under forudsætning af at en sådan begunstiget er beskyttet i henhold til gældende insolvens- eller civilret er undtaget fra bail-in. Sådanne forpligtelser, der blandt andet kendes fra trustees i Storbritannien, er beskyttet fra bail-in i medfør af art. 44, stk. 2, litra d, i BRRD, og er af denne grund medtaget her, uanset de ikke umiddelbart kendes i dansk ret.

Det foreslåede *nr. 5* indebærer, at forpligtelser til virksomheder med en oprindelig løbetid på mindre end 7 dage, medmindre de er inden for samme concern undtages fra bail-in. Herved undtages blandt andet korte interbank lånefaciliteter. Forpligtelser, der oprindeligt havde en løbetid på mere end 7 dage, men nu har en restløbetid på under 7 dage, er ikke undtaget i medfør af det foreslåede *nr. 5*.

Det foreslåede *nr. 6* undtager forpligtelser med en resterende løbetid på mindre end 7 dage, over for registrerede systemer, jf. § 57 a i lov om værdipapirhandel m.v. eller operatører af sådanne systemer, eller deres deltager og som følge af deltagelse i et sådant system. Det sikrer blandt andet, at den daglige clearing og afvikling af betalinger (sumclearing) kan opretholdes og at kendte forpligtelser med en resterende løbetid på under 7 dage ikke skal udskilles fra betalingssystemer m.v., når virksomheden eller enheden afvikles ved brug af bail-in.

Med den foreslåede *nr. 7* listes øvrige forpligtelse som er undtaget fra bail-in. Dette betyder i medfør af det foreslåede *litra a*, at medarbejderforpligtelser, som følge af et løntilgodehavende, pensionsydelse eller anden fast godtgørelse vil være undtaget fra bail-in. Dog vil eventuelle variable løndele af lønnen for væsentlige risikotagere samt andre variable løndele, som ikke er reguleret ved kollektive overenskomster, kunne omfattes af bail-in. Beløb, der kan betragtes som et lønkrav, og som indgår i en bail-in, vil i lighed med andre lønmodtagerkrav, der opstår efter en konkurs mv., kunne være dækket beløb i Lønmodtagernes Garantifond. Dette vil dog afhænge af de nærmere omstændigheder.

I medfør af det foreslåede *litra b*, vil kommercielle eller handelsmæssige kreditorer, som følge af levering af varer eller tjenesteydelser, der er afgørende for den daglige drift af virksomhedens eller enhedens aktiviteter, herunder it-tjenesteydelser, forsyninger og leje, servicering og vedligeholdelse af lokaler ikke være omfattet af bail-in. Fx vil virksomhedernes datacentraler være undtaget fra bail-in.

Hertil kommer skatte- og socialsikringsmyndigheder, såfremt disse forpligtelser har fortrinsret i konkursloven også er undtaget fra bail-in, jf. det foreslåede *litra c*. Social sikring omfatter bl.a. ydelser ved sygdom, ydelser ved invaliditet, ydelser ved alderdom, børne- og ungeydelsen og børnetilskud. Bestemmelsen omfatter således forpligtelser over for myndigheder, der varetager disse ydelser, såfremt forpligtelsen har fortrinsret i henhold til konkursordenen, jf. § 13 i dette lovforslag og kapitel 10 i konkursloven, eller hvor relevant et andet lands almindelige insolvensret.

Endvidere fremgår det, at forpligtelser over for Garantiformuen som følge af forfaldne bidrag i overensstemmelse med lov om en indskyder- og investorgarantiordning, er undtaget fra bail-in, jf. det foreslåede *litra d*. Det vil sige forfaldne ikke betalte bidrag til Garantiformuen, herunder årlig regulering og eventuel løbende betaling til restruktureringsafdelingen. Bestemmelsen omfatter også bidrag som skal opkræves af indskudsgarantiordningerne i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis disse ordninger er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (DGSD), jf. forslaget til § 3.

Endelig fremgår det af det foreslåede *litra e*, at forpligtelser over for Afviklingsformuen som følge af forfaldne bidrag i overensstemmelse med kapitel 11 ligeledes er undtaget fra bail-in. Denne undtagelse fremgår ikke af oplistningen i artikel 44, stk. 2, i BRRD. Det fremgår imidlertid af artikel 103, stk. 4, at medlemsstaterne skal sikre, at forfaldne bidrag betales fuldt ud. På baggrund heraf, og da der ikke vurderes at være grundlag for en forskellig behandling af forfaldne bidrag til Garantiformuen og Afviklingsformuen, foreslås det, at forfaldne bidrag til Afviklingsformuen ligeledes undtages fra bail-in.

Med det foreslåede *stk. 4* får Finansiell Stabilitet mulighed for i helt særlige tilfælde at undtage yderligere forpligtelser fra bail-in.

Det kan blandt andet ske, når det ikke vil være muligt at gennemføre en bail-in inden for en rimelig frist, uanset at Finansiell Stabilitet efter bedste evne bestræber sig herpå.

Det kan desuden ske, når det anses for strengt nødvendigt og rimeligt for videreførelsen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder på en måde, der fortsat sætter virksomheden eller enheden i stand til at videreføre nøglefunktioner, tjenesteydelser og transaktioner.

Det kan endvidere ske, når det er strengt nødvendigt og rimeligt for at undgå en afsmittende virkning, navnlig med hensyn til indskud tilhørende fysiske personer, mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, som ikke undtages dækning efter § 13 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, der alvorligt ville forstyrre de finansielle markeders funktion, herunder de finansielle markeders infrastrukturen på en måde, der ville medføre en alvorlig forstyrrelse for en medlemsstats eller Unionens økonomi.

Endelig kan det ske, hvis tab på disse forpligtelser ville medføre et værditab af en sådan størrelse, at andre kreditors tab ville være større, end hvis disse forpligtelser ikke var udelukket fra bail-in.

Hvis Finansiell Stabilitet beslutter at udelukke eller delvist udelukke ellers egnede forpligtelser eller en kategori af forpligtelser fra bail-in, kan omfanget af den nedskrivning eller konvertering, der foretages, øges for andre forpligtelser for at tage højde for sådanne udelukkelse. Det er fortsat en forudsætning, at ingen kreditorer påføres større tab, end de ville være blevet ved en konkursbehandling.

Finansiell Stabilitet skal, når Finansiell Stabilitet udøver skønsbeføjelserne i henhold til stk. 4, tage behørigt hensyn til:

Princippet om, at tab først afholdes af ejerne af ejerskabsinstrumenter og dernæst af kreditorerne i henhold til den gældende konkursorden i virksomheden eller enheden under afvikling.

Hvor megen tabsabsorberingskapacitet der vil være tilbage i virksomheden eller enheden under afvikling, hvis forpligtelsen eller kategorien af forpligtelser udelukkes.

Behovet for at bibeholde tilstrækkelige midler til afviklingsfinansiering.

Udelukkelse i henhold til stk. 4 kan foretages enten med henblik på fuldstændig udelukkelse af en forpligtelse fra nedskrivningen eller en begrænsning af omfanget af nedskrivningen for denne forpligtelse.

Finansiell Stabilitet underretter i medfør af BRRD EU-Kommissionen, inden der udelukkes en forpligtelse i medfør af stk. 4.

Hvis udelukkelsen kræver et bidrag fra afviklingsfinansieringsordningen eller en alternativ finansieringskilde, jf. § 25, kan EU-Kommissionen senest 24 timer efter, at den har modtaget en sådan underretning, eller med Finansiell Stabilitets samtykke inden for en længere frist, forbyde eller kræve ændringer af den foreslåede udelukkelse, hvis ovennævnte krav og kravene fastsat i medfør af stk. 5 eller i regler ud-

stedt af Kommissionen ikke er opfyldt, for at beskytte det indre markedes integritet.

I *stk. 5* gives erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, under hvilke omstændigheder der kan ske udelukkelse i medfør af *stk. 4*. Kommissionen er tillagt beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på yderligere at præcisere, under hvilke omstændigheder denne udelukkelse kan ske. Der skal tages højde herfor ved udstedelse af regler i medfør af *stk. 5*.

Til § 26

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 44 og 101 i BRRD.

Det fastslås i *stk. 1*, at når Finansiell Stabilitet helt eller delvist har udelukket en forpligtelse eller en kategori af forpligtelser i medfør af § 25, *stk. 4*, kan Afviklingsformuen bidrage ved at dække eventuelle tab, der ikke er absorberet af nedskrivningseggede passiver, og genoprette nettoværdien af virksomheden eller enheden under afvikling til nul. Afviklingsformuen kan desuden købe ejerskabsinstrumenter eller indskyde kapitalinstrumenter i virksomheden eller enheden under afvikling for at rekapitalisere virksomheden eller enheden.

Det fremgår af *stk. 2*, at sådanne bidrag fra Afviklingsformuen forudsætter, at mindst 8 pct. af de samlede passiver er nedskrevet eller konverteret til egentlige kernekapitalinstrumenter, jf. det foreslåede *nr. 1*, samt at bidraget fra Afviklingsformuen ikke overstiger 5 pct. af de samlede passiver, målt på tidspunktet for afviklingsforanstaltningen i overensstemmelse med den gennemførte værdiansættelse, jf. det foreslåede *nr. 2*.

Ved vurderingen af, om kravet om, at mindst 8 pct. af virksomhedens eller enhedens passiver skal være nedskrevet eller konverteret med henblik på tabsabsorbering henholdsvis rekapitalisering, er opfyldt, indregnes nedskrivninger eller konverteringer af ejerskabsinstrumenter, af relevante kapitalinstrumenter, af forpligtelser ved bail-in eller på anden vis.

Afviklingsformuens bidrag finansieres med det beløb, der er til rådighed i Afviklingsformuen. Det kan desuden ske ved opkrævning af ekstraordinære bidrag, jf. det foreslåede § 58, *stk. 4*. Dette beløb er dog begrænset til det, der kan opkræves i ekstraordinære bidrag, jf. § 59, *stk. 3*, i en periode på 3 år. Endvidere kan Afviklingsformuen finansiere sit bidrag via alternative finansieringskilder, fx fra sektoren eller tredjemand. Finansiell Stabilitet kan derudover anmode om lån fra andre afviklingsfinansieringsordninger i medfør af § 58, *stk. 6*.

Det fremgår yderligere af *stk. 3*, at Finansiell Stabilitet i ekstraordinære tilfælde kan forsøge at tilvejebringe yderligere finansiering når bidragsgrænsen på 5 pct. af balancen, jf. *stk. 2*, *nr. 2*, er nået, og når alle usikrede forpligtelser, bortset fra indskud, der ville kunne opnå dækning efter §§ 9 eller 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, er nedskrevet eller konverteret fuldt ud. Sådanne indskud omfatter alle indskud, som ikke er undtaget efter § 13 i lov om

en indskyder- og investorgarantiordning, og som ville være dækket af Garantiformuen, hvis ikke der var sat et maksimumbeløb for dækningen.

Bestemmelsen sikrer, jf. artikel 44, stk. 7, i BRRD, medlemslandene adgang til at indskyde yderligere midler ved rekapitalisering af et nødlidende institut, inden anvendelse af de statslige stabiliseringsværktøjer, og det er op til Finansiell Stabilitet at undersøge, hvor sådanne bidrag kan komme fra i det konkrete tilfælde. Den yderligere finansiering kan fx ske via udstedelser i markedet, hvor private aktører kan tage del i rekapitaliseringen af virksomheden under afvikling eller eventuel kapitaliseringen af et broinstitut.

Af det foreslåede *stk. 4* fremgår, at når alle virksomhedens eller enhedens forpligtelser, der kan nedskrives eller konverteres ved bail-in, jf. § 25, er nedskrevet eller konverteret, kan Afviklingsformuen ligeledes yde bidrag. Dette skal sikre, at det fx i tilfældet, hvor det ikke har været relevant at undtage forpligtelser fra bail-in, jf. § 25, stk. 4, alligevel er muligt for Afviklingsformuen at bidrage til afviklingen af en virksomhed eller enhed, når dette er nødvendigt. Det er en forudsætning, at Garantiformuen har ydet bidrag i overensstemmelse med § 2 a i lov om en indskyder- og investorgarantiordning. I medfør heraf skal Garantiformuen bidrage med det beløb, den ellers skulle have betalt til dækkede indskydere, hvis der kunne være gennemført bail-in på disse indskud.

Afviklingsformuens bidrag i medfør af det foreslåede *stk. 4* forudsætter iagttagelse af *stk. 2*. Afviklingsformuen vil således først kunne bidrage, når mindst 8 pct. af de samlede passiver, målt på tidspunktet for afviklingsforanstaltningen i overensstemmelse med den gennemførte værdiansættelse, jf. kapitel 3, er nedskrevet eller konverteret. Desuden må bidraget fra Afviklingsformuen ikke overstige 5 pct. af de samlede passiver.

Til § 27

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 49 i BRRD.

Af det foreslåede *stk. 1* fremgår, at når bail-in anvendes, kan nedskrivning eller konvertering af forpligtelser hidrørende fra derivater først ske ved eller efter afvikling af derivaterne. Den konkrete derivatforretning skal således lukkes ned med henblik på at kunne opgøre den ved værdiansættelsen i medfør af kapitel 3. Det vil sige at derivater med en negativ markedsværdi lukkes ned, hvorefter der foretages bail-in på den opgjorte værdi, opgjort på baggrund af værdiansættelsen i lovforslagets kapital 3.

Derivater med en positiv markedsværdi vil som udgangspunkt være et aktiv, hvorfor denne ikke skal nedskrives eller konverteres ved bail-in.

Med det foreslåede 2. pkt. fastslås Finansiell Stabilitet adgang til at opsig og afslutte eventuelle derivatkontrakter i forbindelse med bail-in.

Som det fremgår af det foreslåede *stk. 2*, er Finansiell Stabilitet ikke forpligtet til at opsig eller afslutte en derivatforpligtelse, som er blevet udelukket fra bail-in i medfør af reglerne herom i § 25, stk. 4. Dette kan være relevant i det til-

fælde, hvor afviklingen/genopretningen af det nødlidende institut gør det formålstjeneligt at opretholde den eksisterende afdækningsforretning.

Af det foreslåede *stk. 3* fremgår, at såfremt derivatkontrakter er omfattet af en nettingaftale, opgøres værdien af kontrakten på nettobasis i overensstemmelse med aftalevilkårene. Nedskrivning eller konvertering kan således alene foretages i de tilfælde, hvor der efter netting er tale om en nettoforpligtelse.

Til § 28

Bestemmelsen gennemfører artikel 51 og 52 i BRRD.

Det fremgår af *stk. 1*, at når bail-in anvendes til at rekapitalisere en virksomhed eller enhed under afvikling, skal virksomheden eller enheden udarbejde og gennemføre en restruktureringsplan.

Hvis bail-in anvendes på to eller flere koncernenheder, skal restruktureringsplanen udarbejdes af modervirksomheden og dække alle koncernens virksomheder eller enheder.

Det følger af det foreslåede *stk. 2*, at restruktureringsplanen skal indeholde foranstaltninger, som har til formål at genoprette levedygtigheden på lang sigt af virksomheden eller enheden eller relevante dele af dens aktiviteter inden for en rimelig tidsfrist. Restruktureringsplanen skal mindst indeholde følgende elementer:

- a) En vurdering af de faktorer og problemer, der har medført, at virksomheden eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og de forhold, der har ført til dens vanskeligheder.
- b) En beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes til genoprettelse af virksomhedens eller enhedens levedygtighed på lang sigt.
- c) En tidsplan for gennemførelsen af disse foranstaltninger.

Foranstaltningerne i planen skal baseres på realistiske antagelser vedrørende de økonomiske og finansielle markedsbetingelser, som virksomheden eller enheden, er underlagt. Restruktureringsplanen skal bl.a. tage hensyn til de gældende forhold og fremtidsudsigterne på de finansielle markeder på grundlag af såvel de mest optimistiske (best-case) som de mest pessimistiske (worst-case) hypoteser, herunder en kombination af begivenheder, der giver mulighed for at identificere virksomhedens eller enhedens største svagheder. Antagelserne skal sammenlignes med passende brancherelevante benchmarks.

Foranstaltninger til restrukturering af levedygtigheden på lang sigt af en virksomhed eller enhed kan fx omfatte

- a) omlægning af aktiviteterne i virksomheden eller enheden,
- b) ændringer af de operationelle systemer og infrastrukturen i virksomheden eller enheden,
- c) tilbagetrækning fra tabsgivende aktiviteter,
- d) sanering af eksisterende aktiviteter, der kan gøres konkurrencedygtige, eller
- e) salg af aktiver eller af forretningsområder.

Finder EU-Kommissionens statsstøtteregler anvendelse skal den pågældende plan være forenelig med den omstruktureringsplan, som virksomheden eller enheden skal anmeldes til Kommissionen i henhold til disse regler.

Det fastslås yderligere i *stk. 3* at senest en måned efter anvendelsen af bail-in skal bestyrelsen eller den eller de personer, der har overtaget kontrollen med virksomheden eller enheden i henhold til §§ 15 og 16, og Finansiell Stabilitet forelægge en restruktureringsplan for Finanstilsynet. Det er som udgangspunkt virksomhedens eller enhedens ledelse, der skal udarbejde restruktureringsplanen og forelægge for Finansiell Stabilitet. På grund af den tætte sammenhæng på dette tidspunkt i afviklingssituationen, hvor Finansiell Stabilitet oftest har overtaget kontrollen med virksomheden eller enheden, er denne arbejdsdeling ikke så udtrykkelig.

I undtagelsestilfælde og hvis det er nødvendigt for at opfylde afviklingsmålene kan Finanstilsynet forlænge perioden i *stk. 3* med højst to måneder efter anvendelsen af bail-in.

Det fremgår af *stk. 4*, at Finanstilsynet skal godkende restruktureringsplanen senest en måned efter virksomhedens eller enhedens fremsendelse, såfremt tilsynet vurderer det sandsynligt, at planen vil kunne genoprette virksomhedens eller enhedens levedygtighed på lang sigt. Såfremt Finanstilsynet ikke vurderer, at planen opfylder dette, meddeles dette til virksomheden eller enheden og Finansiell Stabilitet med anmodning om, at planen ændres, så der tages højde for de fundne indsigelser. En ændret restruktureringsplan skal herefter fremsendes senest to uger efter modtagelsen af meddelelsen. Virksomheden eller enheden skal modtage vurderingen af den ændrede plan senest en uge efter.

Det fastslås i *stk. 5*, at bestyrelsen eller den eller de personer, der har overtaget kontrollen med virksomheden eller enheden i henhold til §§ 15 og 16, gennemfører den godkendte restruktureringsplan og aflægger rapport til Finansiell Stabilitet mindst hver sjette måned om, hvorledes restruktureringsplanens gennemførelse forløber.

Det fremgår af *stk. 6*, at bestyrelsen eller den eller de personer, der har overtaget kontrollen med virksomheden eller enheden i henhold til §§ 15 og 16, reviderer planen undervejs, hvis det efter Finansiell Stabilitets opfattelse og efter høring af Finanstilsynet er nødvendigt for at opfylde målsætningen om levedygtighed på lang sigt. Finanstilsynet skal godkende den reviderede restruktureringsplan i overensstemmelse med ovenstående regler.

Det fastslås i *stk. 7*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om restruktureringsplanen, herunder de elementer, der skal indgå i planen, processen for godkendelsen af planer samt minimumsindholdet af de rapporter, der skal udarbejdes i henhold til *stk. 5*. EU-Kommissionen er bemyndiget til at fastsætte nærmere bestemmelser om restruktureringsplaner, hvilket vil indgå ved fastsættelsen af regler i medfør af *stk. 7*.

Til § 29

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 37 i BRRD.

Som det fremgår af den foreslåede § 29 kan Finansiell Stabilitet få dækket rimelige omkostninger i forbindelse med anvendelsen af afviklingsforanstaltninger og offentlige stabiliseringsinstrumenter på én eller flere af de i bestemmelsen oplyste måder.

Der er således tale om omkostninger både ved anvendelse af et eller flere af de konkrete afviklingsværktøjer, men også de øvrige beføjelser, nedskrivning og konvertering af relevante kapitalinstrumenter, håndtering af kontrakter, samt ved anvendelse af offentlige stabiliseringsinstrumenter.

Omkostninger dækker både personaleomkostninger, omkostninger til rådgiver, omkostninger til værdiansættelsen i medfør af kapitel 3 af den konkrete virksomhed under afvikling m.v.

Hvordan omkostningerne afholdes afhænger af den konkrete situation og de foranstaltninger, der iværksættes. Finansiell Stabilitet vil dog få en prioriteret stilling (privilegeret), idet Finansiell Stabilitet og Afviklingsformuen skal have dækket sine omkostninger m.v., før der går et evt. vederlag for salg ind i virksomheden eller enheden, eller før et evt. provenu kan udbetales til ejere. Bestemmelsen oplister derfor 3 scenarier for, hvordan Finansiell Stabilitet og Afviklingsformuen kan få dækket sine omkostninger m.v.:

- a) Fra et vederlag, der er betalt af en køber til virksomheden eller enheden under afvikling, eller et vederlag til ejerne af ejerskabsinstrumenter.
- b) Fra virksomheden eller enheden under afvikling som privilegeret kreditor.
- c) Fra et eventuelt provenu som resultat af indstillingen af driften af broinstituttet eller porteføljeadministrations-selskabet, som privilegeret kreditor.

Til Kapitel 5

Til § 30

Med forslaget til § 30 gennemføres artikel 63, *stk. 1*, litra j, og artikel 64, *stk. 1*, litra f, i BRRD.

Med § 30 tillægges Finansiell Stabilitet en ganske vid beføjelse til at regulere i virksomhedens eller enhedens kontrakter, så længe det sker til opfyldelse af afviklingsmål, når det er nødvendigt for at sikre gennemførelsen af afviklingsforanstaltninger, og så længe de berørte aftaleparter eller kreditorer ikke påføres større tab end ved en konkursbehandling af virksomheden eller.

Beføjelsen skal anvendes med henblik på at sikre, at virksomheden eller enheden, ved hjælp af bl.a. afviklingsforanstaltninger kan rekonstrueres, med henblik på videreførelse af hele eller dele af virksomheden eller enheden og eventuel afvikling af hele eller dele af virksomheden eller enheden.

Beføjelse til kontraktregulering angår alle virksomhedens eller enhedens kontrakter. Beføjelsen skal udøves således, at ændring af kontrakter sker på en måde, der sikrer, at berørte aftaleparter eller kreditorer ikke ved kontraktreguleringen påføres større tab, end hvis virksomheden eller enheden var afviklet under almindelig konkursbehandling, jf. afviklingsprincippet i det foreslåede § 12, *stk. 4*, nr. 2.

Aftaleparter/kreditorer skal som udgangspunkt stilles på en måde, der svarer til andre kreditorer i samme klasse i konkursordenen. Hvis kreditorer inden for samme klasse behandles forskelligt som led i en afvikling, skal sådanne forskelle være begrundet i opnåelse af afviklingsmålene, jf. § 5.

Vurderingen af kreditorernes stilling skal foretages af Finansiell Stabilitet på baggrund af forholdene på tidspunktet for afviklingen, og foretages på tidspunktet for værdiansættelsen, jf. kapitel 3.

Aftaleparter og kreditorer må under hensynet til gennemførslen af afviklingsmål tåle, at virksomhedens eller enhedens kontrakter kan ændres, med henblik på eventuelt at kunne indgå i afviklingsforanstaltningerne, herunder i et broinstitut, porteføljeadministrationsselskab, bail-in, nedskrivning og konvertering af relevante kapitalinstrumenter eller lignende, uanset at der herved sker indgreb i aftaleparter eller kreditorers rettigheder. Ændringerne kan således for eksempel omfatte et debitorskifte, hvor virksomheden erstattes med et broinstitut.

Med kontrakter menes også kontraktselementer (enkeltbestemmelser i kontrakter eller enkelte transaktioner som led i rammeaftaler), der indgår i en større samlet kontrakt og kontrakter, hvor alle kontraktens parter er underlagt både rettigheder og forpligtelser. Dette medfører, at Finansiell Stabilitet kan disponere over nogle kontraktselementer uden at disponere over alle rettigheder eller forpligtelser, der indgår i kontrakten. Fx kan en kontrakts opsigelsesvarsel ændres eller konventionalbod nedsættes og for lån vil løbetid, rentesats og tilbagebetalingsdatoer fx kunne ændres.

Reguleringsbeføjelsen gælder alle virksomhedens kontrakter uanset om disse er indgået efter dansk eller udenlandsk ret.

Bestemmelsen fastsætter, at kontraktreguleringen skal være nødvendig for at afviklingsmålene kan opfyldes, ligesom der i de foreslåede §§ 36-40 fremgår begrænsninger i forbindelse med regulering af de af bestemmelserne omfattede kontrakter.

Finansiell Stabilitets beføjelser vedrørende kontraktregulering er udvidet i relation til almindelig konkursregulering som denne følger af konkursloven, idet Finansiell Stabilitet kan ophæve og ændre i kontrakter, så de er i overensstemmelse med det konkrete formål, som kontrakten måtte have i afviklingsplanen eller i forbindelse med en konkret afviklingsforanstaltning.

Til § 31

Forslaget til § 31 gennemfører artikel 68 i BRRD.

Med det foreslåede *stk. 1* fastsættes, at en afviklingsforanstaltning ikke i sig selv kan anses som fyldestgørelsesgrund eller som misligholdelsesgrund i form af insolvensbehandling, som defineret i § 58 h, stk. 1, 2. pkt. i lov om værdipapirhandel m.v. skal forstås som dækkende såvel definitionen af »insolvensbehandling« i artikel 2, litra j, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (omhandler kollektive foranstaltninger med hen-

blik på »likvidation« og »sanering«) som definitionerne »likvidation« og »saneringsforanstaltninger« i artikel 2, stk. 1, litra j og k i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse. Der henvises således i det foreslåede stk. 1 alene til den gældende definition i dansk ret, dvs. § 58 h, stk. 1, 2. pkt. i lov om værdipapirhandel m.v., uden at der tilsigtes nogen begrænsning i forhold til definitionerne i begge direktiver.

Fyldestgørelsesgrund er ikke defineret i lov om værdipapirhandel m.v., men skal forstås i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra l, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47 EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse. En fyldestgørelsesgrund er derefter misligholdelse eller en anden mellem parterne aftalt begivenhed, hvis indtræden i henhold til vilkårene i en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse eller ifølge en lovbestemmelse medfører, at sikkerhedshaveren har ret til at realisere eller tilegne sig en finansiel sikkerhed, eller at en bestemmelse om slutafregning (close-out netting) får virkning.

En virksomhed eller enhed under afvikling vil således som udgangspunkt skulle videreføre alle kontrakter i forbindelse med driften af virksomheden eller enheden under afviklingen.

Virksomheden under afvikling kan således fortsætte de kontrakter, der ændres som følge af anvendelse af afviklingsforanstaltningerne, på de ændrede vilkår, og kontraktsparten må tåle de ændrede vilkår, som var de aftalte. Dette gælder uanset om afviklingsbeføjelserne anvendes på kreditor- eller debitorrettigheder.

Bestemmelsen angår ikke alene kontrakter om finansiel sikkerhedsstillelse men alle virksomhedens eller enhedens kontrakter. Virksomhedens eller enhedens øvrige kontrakter af enhver art omfattes af bestemmelsen, således at der alene kan ske undtagelser, hvis det er hjemlet i loven.

Bestemmelsens formål er at sikre, at Finansiell Stabilitets iværksættelse af en afviklingsforanstaltning ikke bringer virksomhedens eller enhedens drift til ophør, som følge af at alle eller en stor del af virksomheden eller enhedens kontrakter rammes af indsigelser.

Kontraktparter afskæres fra muligheden for at påberåbe sig et eventuelt vilkår i kontrakten om at afvikling kan statuere misligholdelse. Denne mulighed skal sikre at virksomhedens eller enhedens kontrakter kan løbe videre upåvirket af afviklingen.

Uanset at en afviklingsforanstaltning, jf. stk. 1, ikke udgør en fyldestgørelsesgrund, fremgår det at virksomheden eller enheden ikke kan undlade at erlægge en kontrakts væsentlige ydelser ved forfald. Dette omfatter ikke ydelser underlagt afviklingsforanstaltninger, fx den del af en betaling, der måtte blive gennemført bail-in på.

Det er en forudsætning, at de væsentlige forpligtelser i øvrigt i henhold til kontrakten fortsat opfyldes. Ved væsentlige forpligtelser forstås, at virksomheden opfylder de materielle forpligtelser, der fremgår af kontrakten, således at kontraktvilkårene er opfyldte. Forudsætningen for at anvende be-

stemmelsen på en konkret kontrakt er således at denne ikke er i mora.

Heraf følger at kun kontrakter, der ikke er misligholdte på tidspunktet, hvor virksomheden eller enheden tages under afvikling er omfattet af bestemmelsen. Dette medfører, at kontraktens løbende ydelser, der i forbindelse med kontraktens indgåelse blev fastsat, ligesom andre kontraktlige ydelser skal være opfyldte, for at kontrakten er omfattet af bestemmelsen.

Hvis virksomheden eller enheden eksempelvis undlader at erlægge en ordinær rentebetaling ifølge en låneaftale, og derved er i forsinkelse vedrørende den konkrete kontrakt, vil modparten principielt kunne påberåbe sig misligholdelse.

Afviklingsforanstaltninger kan således ikke af modparten påberåbes som en selvstændig misligholdelsesårsag, hvilket fremgår af den foreslåede bestemmelses stk. 1. Dette gælder alle afviklingsforanstaltninger i medfør af det foreslåede kapitel 4, der således ikke kan påberåbes som misligholdelsesgrund af modparten.

Finansiell Stabilitet har imidlertid mulighed for at suspendere en ordinær ydelse midlertidigt, jf. det foreslåede § 33, stk. 2, og mens en ydelse er suspenderet anses kontrakten ikke for misligholdt.

Med det foreslåede *stk. 2* kan en kontraktpart ikke påberåbe sig afviklingsforanstaltninger som misligholdelsesgrund som følge af afviklingsforanstaltninger. Dette uanset om retigheden tilhører den berørte virksomhed eller en enhed, som omhandlet i *stk. 3*. Det fremgår således, at når virksomheden eller enheden under afvikling fortsat opfylder kontraktens væsentlige forpligtelser, herunder betalings- og leveringsforpligtelser samt forpligtelser eller krav om sikkerhedsstillelse, vil en afviklingsforanstaltning eller foranstaltninger, der er direkte forbundet hermed, ikke i sig selv berettige virksomhedens eller enhedens kontraktpart til at

- 1) ophæve, suspendere, ændre, slutafregne, nette eller modregne i kontrakten,
- 2) sætte sig i besiddelse af, udøve kontrol over eller søge sig fyldestgjort i noget aktiv tilhørende virksomheden eller enheden, eller
- 3) udøve indflydelse på virksomhedens eller enhedens kontraktlige rettigheder i øvrigt.

I medfør af det foreslåede *stk. 3* finder *stk. 1* og *2* tilsvarende anvendelse for kontrakter indgået af et datterselskab af virksomheden eller enheden, såfremt virksomheden, enheden eller en anden koncernenhed garanterer eller understøtter datterselskabets forpligtelser, samt for kontrakter indgået af en koncernenhed, som indeholder bestemmelser om krydsmisligholdelse.

Det præciseres således, at afviklingsforanstaltningerne ikke gør det muligt at udøve kontraktmæssige eller lovmæssige ophørs-, suspensions-, ændrings-, netting- eller modregningsret, i forbindelse med kontrakter, der er indgået af et datterselskab.

Anvendelsen af *stk. 3* forudsætter dog, at moderselskabet har interesser i kontrakten indgået af datterselskabet i form af garanti, indeståelse, eller støtte, eller moderselskabet kan

blive påvirket som følge af krydsmisligholdelse. Endvidere vil koncernforbundne enheder ikke kunne påberåbe sig krydsmisligholdelse eller anden misligholdelse som følge af afviklingsforanstaltninger i en koncernforbundet enhed eller virksomhed.

Krydsmisligholdelse eller crossdefault angår situationer, hvor parterne har aftalt at misligholdelse i et retsforhold til lige skal have misligholdelsesvirkning for andre retsforhold.

Med det foreslåede *stk. 4* præciseres, at beføjelsen til midlertidigt at suspendere forpligtelser i medfør af §§ 32-34, ikke medfører, at modparten kan betragte en sådan suspension som misligholdelse.

I tilfælde af, at suspensionsbeføjelsen, jf. §§ 32-34, bringes i anvendelse, kan manglende opfyldelse af en aftale, som følge af suspension ikke påberåbes som misligholdelse.

En kontrakt omfattet af suspension efter §§ 32-34 betragtes som en aftale, hvor kontraktens løbende ydelser fortsat opfyldes.

Med det foreslåede *stk. 5* fastsættes det at *stk. 1-4* tillige gælder, hvor en afviklingsforanstaltning er påbegyndt i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, jf. det foreslåede *stk. 2*. Dette skal sikre, at en kontrakt også vil kunne opretholdes, uanset om der er tale om afvikling af en virksomhed eller enhed fra et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, men som har aktiviteter her i landet.

Til § 32

Forslaget til § 32 gennemfører artikel 69 i BRRD

Med det foreslåede *stk. 1* har Finansiell Stabilitet hjemmel til at suspendere enhver forfalden betaling og levering af ydelser, herunder alle ordinære ydelser i henhold til låneaftaler, obligationsudstedelser og finansielle kontrakter fra virksomheden eller enheden, der er under afvikling. Det gælder også forpligtelser til at stille yderligere sikkerhed. Adgangen til udskydelse gælder endvidere ydelser, der forfalder under suspensionsperioden. Hermed får Finansiell Stabilitet en kort periode til at få overblik over de løbende betalinger og leveringsforpligtelser. I lighed med § 30 gælder bestemmelsen alle virksomhedens eller enhedens kontrakter.

Er en forpligtelse udskudt i medfør af denne bestemmelse, betragtes kontrakten som opfyldt i relation til det foreslåede § 31. En modpart kan således ikke i suspensionsperioden påberåbe sig manglende opfyldelse på grund af udskydelsen som en misligholdelse.

Udskydelsen skal ske indenfor givne tidsrammer, der i bestemmelsen fastsættes til at løbe fra offentliggørelse af meddelelsen om suspension. Offentliggørelse af denne meddelelse skal ske i overensstemmelse med § 50.

Tidsfristen løber frem til afslutningen på den første arbejdsdag, det vil sige ved midnat, efter offentliggørelsen, og giver Finansiell Stabilitet mulighed for en kort periode til at skabe sig et overblik.

I tilfælde af at en forpligtelses forfaldstid udsættes i medfør af stk. 1, fastsætter forslaget *stk. 2* at forpligtelsen forfalder umiddelbart efter udløbet af tidsfristen.

Forslagets *stk. 3*, fastslår, at for forpligtelser, der indgår i retsforhold, hvor der skal ske udveksling af ydelser, vil udsættelse af fordringen på virksomheden eller enheden under afvikling, medføre en tilsvarende udsættelse for kontraktpartens tilsvarende forpligtelser.

Kontraktparter, der har fordringer, som ifølge kontrakten modregnes eller nettes, vil kunne afvente tidsfristens udløb, før der skal ske modregning, netting eller betaling. Disse modparter risikerer således ikke selv at komme i misligholdelse ved at den modregnede betaling udskydes.

Efter bestemmelsens *stk. 4*, nr. 1, omfattes berettigede indskud ikke af en udskydelse. Indehavere af berettigede indskud vil således uanset udskydelsen skulle have adgang til de berettigede indskud. Der er således en risiko for, at en betydelig del af disse indskud vil blive hævet/flyttet i tilfælde af, at virksomheden eller enheden tages under afvikling.

For at forhindre en situation, hvor et usædvanligt stort antal kunder umiddelbart inden restruktureringen eller afviklingen forsøger at hæve deres indeståender (bank run), vil Finansiell Stabilitet forud for en afvikling af et nødlidende eller forventeligt nødlidende pengeinstitut kunne afskære instituttet fra at deltage i straksclearing, hvor transaktionen gennemføres øjeblikligt. Hermed sikres det nødlidende pengeinstituttet mod et eventuelt bank run. Dette betyder i praksis, at pengeinstituttets kunder fra det tidspunkt, hvor instituttet ikke længere deltager i straksclearingen og frem til fx en bail-in er gennemført, ikke vil kunne foretage konto til konto overførsler mellem et institut under afvikling og et andet pengeinstitut.

Kunderne, herunder kunder med berettigede indskud, vil fortsat have adgang til deres indskud via dankort og andre debit/kreditkort, og disse kan fortsat anvendes til betaling samt kontanthævninger.

Berettigede indskud defineres i det foreslåede § 2, nr. 5, og omfatter alle de indskud, som ville være dækket af Garantiformuen, hvis ikke der i loven herom var fastsat beløbsbegrænsninger. De dækkede indskud er dermed en delmængde af de berettigede indskud.

Bestemmelsens *nr. 2* undtager betalings- og leveringsforpligtelser over for betalingssystemer og clearingcentraler, der i medfør af artikel 10, 1. afsnit i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer med senere ændringer er anmeldt til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, operatører af sådanne systemer, centrale modparter og centralbanker, og fordringer fra investorer, som kunne opnå dækning fra Garantiformuen, der ikke kan suspenderes, og skal betales uanset suspensionsadgangen for andre fordringer.

Disse kreditorer er under henvisning til vigtigheden af, at den finansielle infrastruktur ikke forstyrres, i vid udstrækning friholdt fra direktivet. Derved sikres, at en eller flere virksomheder eller enheder under afvikling ikke griber for-

styrrende ind i den almindelige afvikling af værdipapirhand-
ler.

Bestemmelsens *nr. 3* undtager krav omfattet af Garantiformuen i medfør af § 11 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Finansiell Stabilitet er forpligtet til at udøve rettigheden i medfør af bestemmelsen, under størst muligt hensyn til effektiviteten og omsætningen på de finansielle markeder.

Til § 33

Forslaget til § 33 gennemfører artikel 70 i BRRD.

Bestemmelsens formål er at give Finansiell Stabilitet mulighed for, henset til afviklingsmålene, midlertidigt at suspendere adgangen for kreditorer til at realisere stillede sikkerheder (herunder finansiell sikkerhedsstillelse). Finansiell Stabilitet skal udøve rettigheden i medfør af bestemmelsen under størst muligt hensyn til effektiviteten og omsætningen på de finansielle markeder, således at indgrebene i de pågældende kontrakter udøves, så følgevirkningerne for det øvrige marked begrænses mest muligt.

Med forslaget *stk. 1* gives der hjemmel til at afskære kreditorer fra at søge fyldestgørelse i sikkerheder stillet af en virksomhed eller enhed under afvikling i en kort periode, mens Finansiell Stabilitet igangsætter afviklingen af virksomheden eller enheden.

Lovforslagets § 32 giver Finansiell Stabilitet hjemmel til at forhindre modpartens anvendelse af misligholdelsesbeføjelser, og udskyde forfald af betalinger og leveringsforpligtelser, hvilket medfører at en lang række af virksomhedens eller enhedens kontrakter er beskyttet mod misligholdelsesindsigelser, ved anvendelse af afviklingsforanstaltninger.

Med lovforslagets § 33 reguleres sikkerheder, som gælder alle sikkerheder stillet af virksomheden eller enheden. Kreditors ret til at søge sig fyldestgjort i sikkerheder, forudsætter som udgangspunkt at der foreligger en misligholdt kontrakt.

Bestemmelsen i § 33 angår også sikkerheder, stillet af virksomheden eller enheden for kontrakter, der kan bringes til forfald, selvom der ikke foreligger misligholdelse, i kontraktens forstand.

Dette gælder eksempelvis sikkerheder, som modparten ifølge aftalen kan søge sig fyldestgjort i, når en række forudsætninger er opfyldt, men uden at der foreligger misligholdelse i kontraktens forstand.

Anfordringsgarantier, kautioner samt sikkerhedsdepoter og andre sikkerheder (herunder finansiell sikkerhedsstillelse) stillet af virksomheden eller enheden under afvikling fx i forbindelse med anvendelse af finansielle instrumenter vil blandt andet være omfattet af bestemmelsen. Modregning og netting anses også som fyldestgørelse og bestemmelsen afskærer modparten fra at kunne erklære modregning og netting.

Bestemmelsen omfatter ikke sikkerheder herunder garantier og kautioner stillet af tredjemand til sikkerhed for virksomhedens eller enhedens forpligtelser. En aftalepart vil så-

ledes kunne håndhæve sikkerhedsrettigheder stillet af andre end virksomheden eller enheden til sikkerhed for et tilgodehavende på virksomheden eller enheden.

Bestemmelsen omfatter tillige allerede misligholdte fordringer, hvor der er berammet eller i øvrigt planlagt tvangsfuldbyrdelse, der skal foretages inden for suspensionen.

Suspensionen gælder i perioden fra offentliggørelse af meddelelsen om suspension, jf. § 50, frem til udløbet af den første arbejdsdag efter offentliggørelsen.

Det følger af *stk. 2*, at suspensionen ikke angår sikkerheder, der er stillet over for betalingssystemer og clearingcentraler, der i medfør af artikel 10, 1. afsnit i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer med senere ændringer er anmeldt til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, operatører af sådanne systemer, centrale modparter og centralbanker.

Finansiell Stabilitet er efter *stk. 3* forpligtet at sørge for, at suspension af retten til fyldestgørelse af sikkerheder, jf. § 40, sker ensartet for de koncernenheder, der måtte være omfattet af afviklingen, hvilket er i overensstemmelse med intentionen om at en afvikling tager højde for den koncern, som virksomheden eller enheden måtte indgå i.

Til § 34

Forslaget til § 34 gennemfører dele af artikel 71 i BRRD direktivet.

Bestemmelsens formål er at sikre, at modparter ikke kan gøre en ophørsgrund gældende i forbindelse med iværksættelse af afviklingsforanstaltninger. Ophørsrettigheden kan suspenderes på linje med forpligtelser i lovforslagets § 32.

Udover ophør af kontrakter som følge af, at kontrakten er endeligt opfyldt, angår bestemmelsen kontraktophør af enhver art. Bestemmelsen angår både ophævelse af kontrakter som følge af misligholdelse og opsigelse af kontrakter på baggrund af kontraktens bestemmelser. Bestemmelsen omfatter også kontrakter, der allerede er misligholdte på tidspunkt for iværksættelse af afviklingsforanstaltninger.

Bestemmelsen skal sammen med de foreslåede §§ 30-33 sikre, at afviklingsforanstaltninger kan gennemføres, at der i forbindelse hermed kan disponeres over virksomhedens aftaler, og at dette ikke hindres af, at et stort antal af virksomhedens aftaler bringes til forfald på baggrund af afviklingen.

Finansiell Stabilitet skal udøve rettigheden i medfør af bestemmelsen, under størst muligt hensyn til effektiviteten og omsætningen på de finansielle markeder, således at indgrebene i de pågældende kontrakter udøves så følgerikningerne for det øvrige marked begrænses mest muligt.

Desuden fastsætter bestemmelsen suspensionsperiodens længde, der regnes fra tidspunktet for offentliggørelsen, jf. § 50, af suspensionsmeddelelsen og frem til udløbet af den efterfølgende arbejdsdag.

Suspensionsadgangen angår tillige virksomhedens eller enhedens datterselskaber. Suspension af ophørsrettigheder i relation til datterselskaber forudsætter, jf. *stk. 2*, at rettighe-

den er garanteret eller understøttet af virksomheden eller enheden under afvikling. Endvidere skal kontraktpartens ophørsrettighed være relateret til den økonomiske situation i virksomheden eller enheden under afvikling. Endelig er det en betingelse, at den aftale ifølge hvilken ophørsadgangen gøres gældende, ikke skal benyttes til overføring fra virksomheden eller enheden under afvikling.

Hvis suspensionen gøres gældende over for forpligtelser for datterselskaber etableret i andre lande i unionen, forlænges fristen således at denne løber frem til udløbet af første arbejdsdag efter offentliggørelse af afviklingsmeddelelsen i det pågældende land.

Endelig undtager bestemmelsens *stk. 3*, suspension over for betalingssystemer og clearingcentraler, der i medfør af artikel 10, 1. afsnit i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer med senere ændringer er anmeldt til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, operatører af sådanne systemer, centrale modparter og centralbanker, det vil bl.a. sige clearing- og afviklingssystemer, der er væsentlige for opretholdelsen af den finansielle infrastruktur.

Til § 35

Forslaget til § 35 gennemfører dele af artikel 71 i BRRD, og angår situationer, hvor kontraktpartens ophørsrettighed ikke kan suspenderes, uanset § 34.

Adgangen til at suspendere rettigheder, som fastsættes i den foreslåede § 34, begrænses af forslaget til § 35, der angiver en række situationer, hvor suspension ikke kan ske. Kontrakter omfattet af denne bestemmelse kan videreføres eller bringes til ophør i overensstemmelse med kontraktens vilkår.

I tilfælde af at Finansiell Stabilitet i forbindelse med afvikling har disponeret over en af virksomhedens kontrakter i form af overførsel, nedskrivning, konvertering eller bail-in, kan kontraktens ophørsrettigheder suspenderes, jf. § 34.

Hvis afviklingsmyndigheden imidlertid oplyser, at kontrakten ikke skal overføres eller at kontrakten ikke gøres genstand for nedskrivning eller bail-in, kan modparten bringe kontraktens ophørsbestemmelse i anvendelse inden suspensionsfristens udløb, jf. det foreslåede *stk. 1*.

Efter bestemmelsens *stk. 2* kan kontraktparten, efter suspensionsfristens udløb, bringe kontrakten til ophør, hvis kontrakten er blevet overført, og opsigelsårsagen stadig er relevant, samt hvis kontrakten ikke overføres og ikke underlægges bail-in.

Det er således en forudsætning, at Finansiell Stabilitet har overført rettighederne og forpligtelserne i henhold til kontrakten til en anden juridisk person, og kontraktparten kan påberåbe sig en ophørsgrund over for erhververen, jf. det foreslåede *nr. 1*, eller at rettighederne og forpligtelserne i henhold til kontrakten ikke overføres til en anden juridisk person, og Finansiell Stabilitet ikke har anvendt bail-in, jf. det foreslåede *nr. 2*.

Til § 36

Forslaget til § 36 gennemfører artikel 77 og dele af artikel 76 i BRRD.

Bestemmelsens formål er at sikre, at visse kontraktforhold, hvor alle parter er underlagt både rettigheder og forpligtelser, behandles med respekt af kontraktens gensidige karakter og med respekt af aftalens karakter som en samlet kontrakt. Dette gælder bl.a. derivatkontrakter, hvor flere derivattransaktioner er indgået under den samme hovedaftale (master agreement).

Finansiel Stabilitet er afskåret fra at disponere således, at der sker en opsplitning af indbyrdes forbundne forpligtelser og rettigheder i form af en selektiv udvælgelse af rettigheder og forpligtelser i en kontrakt og/eller i forbundne kontrakter. Dette gælder tillige kontrakter med samme modpart, som er omfattet af aftaler om sikkerhedsstillelse, aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, aftaler om modregning, slutafregning og struktureret finansiering.

Ifølge det foreslåede *stk. 1* er kontrakter, der beskyttes af bestemmelsen, fx kendetegnet ved at der af kontrakten fremgår en mulighed for at modregne (nette) rettigheder og forpligtelser og omregne dem til en nettoværdi.

Bestemmelsen omhandler bl.a. kontrakter om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, jf. kap. 18 a i lov om værdipapirhandel m.v., aftaler om modregning samt slutafregnings- og nettingaftaler.

Sådanne kontrakter kan være karakteriseret ved, at der indgår flere sammenkædede kontraktelementer og kan eksempelvis angå finansielle sikkerhedsstillinger, aktiver, der er sikret af flere eller skiftende sikkerheder, der kan være individualiserede eller i puljer, repoaftaler, obligationsudstedelser, nettingaftaler og aftaler om modregning m.v.

Kontrakter, der beskyttes af bestemmelsen, vil typisk indeholde en række kontraktelementer, der uanset de kan splittes ud hver for sig, ved kontraktindgåelsen er blevet aftalt som et samlet hele, fx rammeaftaler i form af master agreements, hvori indgår bestemmelser om slutafregning, løbende netting og finansiel sikkerhedsstillelse.

På baggrund af denne bestemmelse, vil Finansiel Stabilitet eksempelvis ikke kunne overføre aktivdelene af en kontrakt, hvor der er aftalt netting, eller anden gensidig kontrakt omfattet af bestemmelsen til et broinstitut, uden at passivdele medfølger.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår, at Finansiel Stabilitet skal anses for at have sikret videreførelsen af en aftale i henhold til *stk. 1*, hvis parterne fortsat er berettigede til at modregne eller slutafregne og nette alle rettigheder og forpligtelser under den pågældende aftale.

Heraf følger ikke, at det vil være udelukket for Finansiel Stabilitet at disponere over en del af en sådan aftale, blot Finansiel Stabilitet sikrer, at medkontrahenten ikke påføres større tab, end hvis virksomheden eller enheden blev afviklet ved konkurs.

Finansiel Stabilitets dispositioner, der er nødvendige for at sikre indskydernes adgang til det indskud dækket i medfør af lov om indskyder- og investorgarantiordning, uanset at disse skulle være tilknyttet sikkerheder, fremgår af lovforslagets § 39.

Hvis Finansiel Stabilitet overdrager aktiver i strid med § 36, vil kontraktparten opretholde sin ret til modregning eller netting i henhold til kontraktens bestemmelser, og erhververens rettigheder til aktiverne sker efter gennemførelse af modregning eller netting.

Til § 37

Forslaget til § 37 gennemfører dele af artikel 76 og artikel 78 i BRRD.

Bestemmelsen skal sikre, at Finansiel Stabilitet som udgangspunkt kun kan disponere over kontrakter, der er stillet sikkerhed for, med respekt af den stillede sikkerhed, og er som sådan en begrænsning i Finansiel Stabilitets adgang til at disponere over virksomhedens eller enhedens kontrakter.

Dette angår kontrakter, hvor der er en sådan relation mellem fordring og sikkerhed, at det er berettiget at betragte kontraktforholdene under et. Disse aftaleforhold, der indeholder både en fordring og en sikkerhed, skal som sådan honoreres i sin helhed af Finansiel Stabilitet. Af den foreslåede bestemmelse fremgår således, at sådanne kontrakter skal sikres videreført med henblik på at undgå

- 1) overdragelse af aktiver, der er stillet som sikkerhed for en forpligtelse, medmindre forpligtelsen og den tilhørende sikkerhedsret tillige overdrages,
- 2) overdragelse af en forpligtelse, der er stillet sikkerhed for, medmindre den tilhørende sikkerhedsret tillige overdrages,
- 3) overdragelse af en sikkerhedsret, medmindre forpligtelsen, der er stillet sikkerhed for, tillige overdrages, eller
- 4) ændring eller ophør af en kontrakt om sikkerhed for forpligtelser i kraft af Finansiel Stabilitets brug af afviklingsbeføjelser, såfremt denne ændring eller ophør af kontrakten bevirker, at der ikke længere er sikkerhed for forpligtelsen omfattet af kontrakten.

Ved sædvanlige sikrede kreditter og aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse er der mellem fordring og sikkerhed en sådan sammenhæng, at fordringen og sikkerheden skal behandles samlet, og som sådan er beskyttet. Bestemmelsen har således et bredere anvendelsesområde end egentlige finansielle kontrakter.

Der kan lægges vægt på, at fordring og sikkerhed udspringer af samme retsforhold, og at sikkerheder angår konkrete fordringer og ikke en flersidig af fordringer.

Uanset udgangspunktet vil Finansiel Stabilitet ikke være afskåret fra at disponere helt eller delvist over en sådan kontrakt, hvis det sker med respekt af modpartens rettigheder og modparten ikke påføres større tab, end hvis virksomheden eller enheden afvikles ved konkurs.

Finansiel Stabilitets dispositioner, der er nødvendige for at sikre indskydernes adgang til det indskud dækket i medfør af lov om indskyder- og investorgarantiordning, uanset at

disse skulle være tilknyttet sikkerheder, fremgår af lovforslagets § 39.

Til § 38

Forslaget til § 38 gennemfører dele af artikel 76 og artikel 79 i BRRD.

Bestemmelsen skal sikre, at Finansiell Stabilitet som udgangspunkt ikke disponerer særskilt over aktiver og passiver, der indgår i strukturerede finansieringer. Det vil sige kontrakter, der angår aktiver og passiver, som fx indgår som del af en samlet udstedelse af værdipapirer, og finansiering, hvori der indgår flere kreditgivere eller anden struktureret finansiering

Bestemmelsen henviser til særligt dækkede obligationer, der er karakteriseret ved en såkaldt coverpulje (cover pool) af aktiver, der er finansieret ved udstedelse af værdipapirer (obligationer, der dækkes af puljens cashflow). Endvidere omfattes kontrakter om strukturerede finansieringer, herunder samlede finansieringer af en samlet mængde aktiver eller anden securitisering og instrumenter, der anvendes til afdekning af eksempelvis rente- eller valutarisici på virksomhedens andre kontrakter, eller andre hedgingformål og som udgør en integreret del af en sikkerhedspulje.

Finansiell Stabilitet forpligtes til i videst muligt at videreføre, den strukturerede finansieringsmodel.

Finansiell Stabilitet vil imidlertid ikke være afskåret fra at disponere helt eller delvist over en sådan kontrakt, hvis det sker med respekt af modpartens rettigheder, og modparten ikke påføres større tab, end hvis virksomheden eller enheden afvikles ved konkurs.

Finansiell Stabilitets dispositioner, der er nødvendige for at sikre indskydernes adgang til det indskud dækket i medfør af lov om indskyder- og investorgarantiordning, uanset at disse skulle være tilknyttet sikkerheder, fremgår af lovforslagets § 39.

Til § 39

Forslaget gennemfører dele af artikel 76-79 i BRRD.

Forslagets §§ 36-38 angår kontrakter, hvor der mellem virksomheden eller enheden og aftaleparten er gensidighedsforpligtelser i form af eksempelvis netting, sikkerhedsstillelse m.v. eller andre særlige forhold fx struktureret finansiering, herunder særligt dækkede obligationer.

Lovforslagets §§ 36-38 bestemmer, at Finansiell Stabilitet som udgangspunkt skal disponere over sådanne kontrakter, med respekt af kontrakternes gensidighedsbestemmelse, med henblik på, at der ikke disponeres forskelligt over indbyrdes forbundne rettigheder og forpligtelser.

Den foreslåede § 39, giver Finansiell Stabilitet en videre beføjelse, hvis dispositionen sker med henblik på at sikre tilgængeligheden af indskud omfattet af lov om en indskyder- og investorgarantiordningen §§ 9-11.

Til § 40

Forslaget til § 40 gennemfører dele af artikel 76 og artikel 80 i BRRD.

Bestemmelsens formål er at sikre, at driften af betalings-systemer og værdipapirafviklingssystemer (registrerede systemer) ikke påvirkes af afviklingsforanstaltninger over for en given virksomhed eller enhed, og at sikre opretholdelse af den beskyttelse af systemernes nettingprocedure, som på EU-niveau er forankret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (det såkaldte finalitydirektiv), gennemført i lov om værdipapirhandel m.v., kap. 18. Driften af systemerne, hvor betalinger mellem professionelle aktører finder sted, fx interbank-betalinger og valutatransaktioner og værdipapirhandel bankerne imellem, er af meget stor betydning for det finansielle system, hvorfor forstyrrelser som følge af en insolvent markedsdeltager bør undgås.

Det foreslåede *stk. 1* medfører, at Finansiell Stabilitet ved udøvelsen af sine afviklingsbeføjelser ikke må gribe ind i driften af systemerne samt systemernes regler på en måde, så det forstyrrer nettoafviklingen, herunder i tilfælde hvor Finansiell Stabilitet overdrager nogle, men ikke alle rettigheder og forpligtelser i en virksomhed eller enhed under afvikling til en anden juridisk person.

Det fremgår endvidere af det foreslåede *stk. 2*, at en overdragelse eller en ophævelse eller ændring af vilkår, jf. *stk. 1*, ikke i sig selv kan indebære en tilbagekaldelse af en overførselsordre i strid med § 57 c i lov om værdipapirhandel m.v., og kan ikke ændre eller hindre gennemførelsen af endeligt indgåede overførselsordrer, jf. § 57 c i lov om værdipapirhandel m.v., eller beskyttelsen af sikkerhedsstillelse, jf. § 57 b i lov om værdipapirhandel m.v.

Det indebærer, at afgivne ordrer, der er endeligt indgået i et system, men endnu ikke er afviklet, ikke kan tilbagekalles af Finansiell Stabilitet, men at sådanne endeligt indgåede ordrer skal nettes og gennemføres, jf. § 57 c i lov om værdipapirhandel mv.

Til § 41

Med bestemmelsen bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om håndteringen af kontrakter, herunder kategorier af kontrakter, der omfattes af §§ 30-40. Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges således til at fastsætte regler, der præciserer anvendelsen af §§ 30-40 og under hvilke nærmere omstændigheder bestemmelserne finder anvendelse. Der vil ikke i medfør af bemyndigelsen kunne fastsættes yderligere regler om fravigelser eller ændringer af indgåede kontrakter, som ikke er indeholdt i §§ 30-40.

I medfør af artikel 76, *stk. 4*, i BRRD skal Kommissionen vedtage retsakter, der præciserer de kategorier af aftaler, der er omfattet af bestemmelserne. Disse retsakter vil indgå ved fastsættelsen af nærmere regler.

Til Kapitel 6

Til § 42

Forslaget til § 42 gennemfører dele af artikel 63 i BRRD.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Finansiell Stabilitet har de beføjelser, der er nødvendige, til at gennemføre den mest hensigtsmæssige afvikling af en virksomhed og enhed i forhold til opnåelse af afviklingsmålene i § 5. Bestemmelsen er i høj grad en opsummering af de beføjelser, der er nødvendige for at kunne gennemføre de afviklingsforanstaltninger, der er beskrevet i lovforslaget i øvrigt.

Finansiell Stabilitet kan anvende de enkelte beføjelser enkeltvis eller kombineret afhængig af situationen. Finansiell Stabilitet vurderer i de enkelte tilfælde, hvilke beføjelser, der er bedst egnede til at opfylde afviklingsmålene, jf. § 5. Beføjelserne skal ses i lyset af anvendelsesområdet for de enkelte foranstaltninger, således at beføjelser, der anvendes til gennemførelse af bail-in, ikke kan anvendes på realkreditinstitutter. Uanset dette vil beføjelserne fortsat kunne anvendes i forhold nedskrivning og konvertering af relevante kapitalinstrumenter i realkreditinstitutter i medfør af §§ 17 og 18.

Beføjelsen til at overtage kontrollen over en virksomhed eller enhed under afvikling og udøve alle de rettigheder og beføjelser, der tillægges virksomhedens eller enhedens kapitalejere og bestyrelsen i den pågældende virksomhed eller enhed, jf. *nr. 1*, skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 15 og 16, der skal sikre, at Finansiell Stabilitet kan gennemføre foranstaltningerne i virksomheden eller enheden.

I medfør af det foreslåede *nr. 2*, er Finansiell Stabilitet beføjet til at overføre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af en virksomhed eller enhed under afvikling. Der er ikke foreslået specifikke henvisninger til bestemmelser, da beføjelsen vedrører en række afviklingsforanstaltninger, fx virksomhedssalg, broinstitut og bail-in, samt ved nedskrivning og konvertering af relevante kapitalinstrumenter.

I medfør af det foreslåede *nr. 3* er Finansiell Stabilitet beføjet til at overføre rettigheder, aktiver eller forpligtelser i en virksomhed eller enhed under afvikling til en anden virksomhed eller enhed med den modtagende virksomheds eller enheds samtykke. Der er ligeledes her ikke foreslået specifikke henvisninger til bestemmelser, da beføjelsen også vedrører flere foranstaltninger, fx virksomhedssalg, broinstitut og adskillelse af aktiver.

Beføjelsen til at nedskrive relevante kapitalinstrumenter og forpligtelser i en virksomhed eller enhed under afvikling, jf. *nr. 4*, skal ses i sammenhæng med foranstaltninger om nedskrivning og konvertering af relevante kapitalinstrumenter, jf. §§ 17 og 18, samt bail-in, jf. §§ 24-28.

I medfør af *nr. 5* er Finansiell Stabilitet beføjet til at konvertere relevante kapitalinstrumenter og forpligtelser i en virksomhed eller enhed under afvikling til ejerskabsinstrumenter i virksomheden eller enheden, en modervirksomhed eller et broinstitut, hvortil aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne overdrages. Dette skal ligeledes ses i sammenhæng med foranstaltninger om nedskrivning og konvertering

af relevante kapitalinstrumenter, jf. §§ 17 og 18, samt bail-in, jf. §§ 24-28.

Beføjelsen til at annullere gældsinstrumenter, i det foreslåede *nr. 6*, der er udstedt af en virksomhed eller enhed under afvikling, dog ikke forpligtelser undtaget fra bail-in, jf. § 25, stk. 3, skal ligeledes ses i sammenhæng med foranstaltninger om nedskrivning og konvertering af relevante kapitalinstrumenter, jf. §§ 17 og 18, bail-in, jf. §§ 24-28, samt bestemmelsen i § 44.

Beføjelsen i det foreslåede *nr. 7* til at nedskrive, herunder til nul, den nominelle værdi af ejerskabsinstrumenter i en virksomhed eller enhed under afvikling og til at annullere sådanne ejerskabsinstrumenter, skal ses i sammenhæng med det grundlæggende afviklingsprincip, at ejere af ejerskabsinstrumenter skal bære de første tab.

Det foreslåede *nr. 8* om at sikre at en virksomhed eller enhed under afvikling eller et relevant moderselskab udsteder nye ejerskabsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter, herunder præferenceaktier og betingede konvertible instrumenter, kan også være med til at sikre nævnte afviklingsprincip. I forbindelse med foranstaltninger om nedskrivning og konvertering af relevante kapitalinstrumenter samt bail-in, kan det således hermed sikres, at der er de nødvendige ejerskabsinstrumenter.

I medfør af det foreslåede *nr. 9*, er Finansiell Stabilitet beføjet til at afslutte og opsigse finansielle kontrakter eller derivataftaler med henblik på anvendelsen af bail-in.

Endelige fremgår det af det foreslåede *nr. 10*, at Finansiell Stabilitet er beføjet til at fjerne eller erstatte bestyrelsen og den daglige ledelse i en virksomhed eller enhed under afvikling. Dette skal ses i sammenhæng med §§ 15 og 16, hvorefter Finansiell Stabilitet kan overtage kontrollen med en virksomhed eller enhed enten direkte eller indirekte via en administrator.

For at sikre, at der ikke er proceduremæssige eller lignende krav, der er til hinder for en hensigtsmæssig iværksættelse af afviklingsforanstaltninger inden for eventuelt meget korte tidsfrister, fremgår det af det foreslåede *stk. 2*, at Finansiell Stabilitet ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser ikke er underlagt krav om at opnå godkendelse eller samtykke fra bestemte fysiske eller juridiske personer, enten offentlige eller private, herunder ejere af ejerskabsinstrumenter eller kreditorer i virksomheden eller enheden under afvikling, medmindre andet fremgår af dette lovforslag.

Desuden er Finansiell Stabilitet ikke underlagt proceduremæssige krav om forudgående at underrette bestemte personer, herunder krav om at offentliggøre en meddelelse eller et prospekt eller arkivere eller registrere dokumenter hos en anden myndighed, medmindre andet fremgår af dette lovforslag.

Det bemærkes dog, at i det omfang det er muligt at opnå tilladelser fra evt. offentlige myndigheder, eller foretage nødvendige registreringer, inden for de givne tidsrammer, skal Finansiell Stabilitet tilstræbe dette. Finansiell Stabilitet skal således ved anvendelsen af bestemmelsen foretage en

proportionalitetsvurdering under hensyntagen til de tidsmæssige rammer.

For så vidt angår tilladelser fra Finanstilsynet må det forventes, at disse i praksis er indhentet forudgående, eller der via det tætte samarbejde mellem Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet er en sikker forventning om, at tilladelsen vil blive givet. Det kan fx være godkendelse fra Finanstilsynet til at overdrage hele eller dele af en finansiel virksomhed eller en forretningsdel heraf til en anden finansiel virksomhed i medfør § 204 i lov om finansiel virksomhed, som kan være relevant ved både virksomhedssalg, overførsel til broinstitut og adskillelse af aktiver.

Finansiell Stabilitet kan i medfør af det foreslåede *stk. 3* udøve beføjelserne i henhold til *stk. 1*, uanset enhver begrænsning af eller ethvert krav om samtykke for overførslen af de pågældende finansielle instrumenter, rettigheder, aktiver eller forpligtelser, der ellers måtte finde anvendelse, medmindre der er gjort udtrykkelig undtagelse hertil i dette lovforslag.

I medfør af det foreslåede *stk. 4* kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om anvendelsen af beføjelserne i medfør af *stk. 1* og undtagelsen fra krav i medfør af *stk. 2*.

Til § 43

Det foreslåede § 43 gennemfører dele af artikel 64 og 65 i BRRD.

I det foreslåede *stk. 1* er oplyst en række supplerende beføjelser, der skal sikre, at de primære beføjelser i det foreslåede § 42 kan gennemføres.

Således er Finansiell Stabilitet i medfør af det foreslåede *nr. 1* beføjet til at sørge for, at der finder en overførsel sted uden forpligtelser eller hæftelser, der påvirker de overførte finansielle instrumenter, rettigheder, aktiver eller forpligtelser, jf. dog § 37. I den forbindelse betragtes enhver ret til kompensation i overensstemmelse med dette lovforslag ikke som en forpligtelse eller hæftelse.

I medfør af det foreslåede *nr. 2* er Finansiell Stabilitet beføjet til at fjerne rettigheder til at erhverve yderligere ejerskabsinstrumenter. Dette skal sikre, at der ikke eksisterer andre aftaler eller instrumenter, der giver ret til ejerskabsinstrumenter, der giver ret til at erhverve aktier eller lignende, og dermed kan hindre den hensigtsmæssige afvikling.

For at sikre, at der kan gennemføres de nødvendige afviklingsforanstaltninger, kan Finansiell Stabilitet i medfør af det foreslåede *nr. 3* foranledige, at optagelsen til handel på et reguleret marked eller optagelsen til officiel notering af finansielle instrumenter i henhold værdipapirhandelsloven afbrydes eller suspenderes.

Endelig kan Finansiell Stabilitet i medfør af det foreslåede *nr. 4* sikre, at virksomheden eller enheden under afvikling og den modtagende part udveksler oplysninger og yder hinanden bistand.

Anvendelsen af beføjelserne i *stk. 1* forudsætter, jf. det foreslåede *stk. 2*, at Finansiell Stabilitet vurderer, at det er

nødvendigt for at sikre afviklingsforanstaltningernes effektivitet eller for at opfylde et eller flere afviklingsmål.

Finansiell Stabilitets afvikling i henhold til dette lovforslag har i høj grad til hensigt at medvirke til en videreførelse af virksomheden eller enhedens aktiviteter. På den baggrund fastslås i *stk. 3*, at Finansiell Stabilitet har adgang til enhver tjenesteydelse eller operationel facilitet i virksomheden eller enheden under afvikling eller nogen af dets koncernenheder, som er nødvendig for at give en modtager mulighed for på effektiv vis at drive den virksomhed, som overføres. De anførte tjenesteydelser og faciliteter er begrænset til operationelle tjenesteydelser og faciliteter, og de omfatter således ikke nogen form for fx finansiel støtte. De anførte tjenesteydelser og faciliteter leveres på samme betingelser, som da tjenesteydelserne og faciliteterne blev leveret til virksomheden eller enheden under afvikling, umiddelbart før afviklingsforanstaltningen blev iværksat, og så længe aftalen varer. Hvis ikke der foreligger en aftale, eller aftalen er udløbet, skal levering ske på rimelige betingelser.

Desuden fremgår det af det foreslåede *stk. 4*, at Finansiell Stabilitet ved anvendelse af en afviklingsbeføjelse skal sørge for den nødvendige kontinuitet til at sikre en effektiv afviklingsforanstaltning, og i givet fald at modtageren kan drive den overførte virksomhed. Dette omfatter videreførelsen af kontrakter, som virksomheden eller enheden under afvikling har indgået, således at modtageren påtager sig alle rettigheder og forpligtelser fra virksomheden eller enheden under afvikling vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver rettighed, ethvert aktiv eller ethvert passiv, som er blevet overført og udtrykkeligt eller stiltiende er indsat i stedet for virksomheden eller enheden under afvikling i alle relevante kontraktmæssige dokumenter. Det omfatter endvidere indsættelse af modtageren i stedet for virksomheden eller enheden under afvikling i enhver retslig procedure vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver rettighed, ethvert aktiv eller ethvert passiv, som er blevet overført.

Med det foreslåede *stk. 5* fastslås det, at afviklingsbeføjelserne ikke berører retten for en medarbejder i virksomheden eller enheden under afvikling til at opsiges en ansættelseskontrakt. Beføjelserne berører desuden ikke enhver ret for en part i en kontrakt til at udøve de rettigheder, der følger af kontrakten, herunder retten til at opsiges kontrakten, når der gives mulighed for dette i henhold til kontraktvilkårene som følge af en handling eller en udeladelse af virksomheden eller enheden under afvikling forud for den relevante overførsel eller af modtageren efter den relevante overførsel, jf. dog §§ 32-34.

I medfør af det foreslåede *stk. 6* kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om de tjenesteydelser og faciliteter, som er nødvendige for at give en modtager mulighed for på effektiv vis at drive en virksomhed, som overføres til den. I medfør af BRRD artikel 65, *stk. 5*, skal Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) udstede retningslinjer herom. Disse retningslinjer skal indgå ved udarbejdelse af regler i medfør af det foreslåede *stk. 6*.

Til § 44

Forslaget til § 44 gennemfører artikel 47 i BRRD.

Et af de grundlæggende principper i de foreslåede regler er, at tab i første række bæres af aktionærer og tilsvarende ejere, og derefter af kreditorer, der har stillet ansvarlig kapital til rådighed.

Med den foreslåede § 44 gives Finansiell Stabilitet beføjelse til at kunne håndtere ejere af ejerskabsinstrumenter, ved nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter, jf. det foreslåede § 17, eller når bail-in anvendes i medfør af den foreslåede § 24.

Ejerskabsinstrumenter er defineret i det foreslåede § 2, nr. 9.

Med den foreslåede bestemmelse kan Finansiell Stabilitet både mortificere eksisterende ejerskabsinstrumenter eller overføre dem til kreditorer, og udvande de eksisterende indehavere af ejerskabsinstrumenter. Ved overvejelserne om, hvilken foranstaltning der skal træffes i henhold til *stk. 1*, skal Finansiell Stabilitet tage hensyn til værdiansættelsen og de samlede beløb, som Finansiell Stabilitet har vurderet skal nedskrives og konverteres, jf. kapitel 3 og § 45.

I medfør af det foreslåede *stk. 1, nr. 1*, kan Finansiell Stabilitet beslutte at mortificere eksisterende ejerskabsinstrumenter. I første omgang vil dette typisk være aktier, hvor det for virksomheden eller enheden formelt vil betyde, at der sker en kapitalnedsættelse ved annulleringen af aktierne. Dette kan evt. kombineres med en kapitalforhøjelse, hvor de nye instrumenter udstedes til de evt. kreditorer, der har fået konverteret deres krav.

Dette vil i praksis ske ved hjælp af et særskilt regelsæt, der fastsættes i medfør af det foreslåede *stk. 5*, da det i medfør af gældende selskabsret alene er muligt at nedsætte aktiekapitalen under iagttagelse af de formkrav, der følger af kapitel 11 i selskabsloven. Selskabsloven regulerer desuden ikke nedsættelse af andre former for ejerskabsbeviser. Der er ikke mulighed for at foretage disse dispositioner inden for selskabslovens bestemmelser. Derfor indeholder forslaget til *stk. 5* mulighed for, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om gennemførelse af foranstaltningerne, herunder at der kan fastsættes regler, der fraviger bestemmelserne i selskabsloven, således at Finansiell Stabilitet uden at iagttage bestemmelserne selskabsloven kan foretage nedskrivning af ejerskabsbeviserne.

Desuden kan Finansiell Stabilitet overføre ejerskabsinstrumenter fra indehaverne til den, der som følge af en konvertering ved bail-in skal være ny indehaver. Hermed er det muligt at overføre ejendomsretten til ejerskabsinstrumenter uden samtykke fra de tidligere indehavere.

Foranstaltningerne over for eksisterende indehavere af ejerskabsinstrumenter kan virke ganske indgribende, hvorfor det er vigtigt, at der fastlægges en betryggende proces. Det bemærkes, at indgrebene, hvor fx indehaverne får nedskrevet eller frataget deres ejerskabsinstrumenter, foretages på et tidspunkt, hvor virksomheden eller enheden er nødlidende eller forventelig nødlidende, hvor en værdiansættelse har vist, at instrumenterne har mistet deres værdi, hvor det er

vurderet, at der er væsentlige offentlige hensyn at tage, og hvor indehaverne er sikret mod at blive påført større tab, end hvis der ikke blev truffet foranstaltninger, og virksomheden eller enheden blev taget under konkurs.

For indehaveren af ejerskabsinstrumenterne indebærer begge foranstaltninger, at indehaveren vil miste sine økonomiske og administrative rettigheder forbundet med de pågældende ejerskabsinstrumenter.

I medfør af det foreslåede *nr. 2*, kan Finansiell Stabilitet også foretage en udvanding af de eksisterende indehavere af ejerskabsinstrumenter. Ved udvanding menes, at der udstedes nye instrumenter til andre end de eksisterende indehavere, således at deres forholdsmæssige andel af de udstedte instrumenter reduceres. Det bemærkes i denne forbindelse, at Finansiell Stabilitet som led i iværksættelse af foranstaltninger kan overtage kontrollen af virksomheden eller enheden enten direkte eller indirekte, og derved udøve de rettigheder og pligter, som var tillagt ejere af ejerskabsinstrumenter og bestyrelse. Finansiell Stabilitet vil derigennem også kunne vedtage sådanne ændringer i aktiekapitalen, som i en virksomhed eller enhed, der ikke er under afvikling, er henlagt til generalforsamlingen.

Da indehaveren af ejerskabsinstrumentet ved en udvanding opretholder en lille del af sine rettigheder og værdi af ejerskabsinstrumentet, er det en forudsætning for at gennemføre en udvanding, at værdiansættelsen i medfør af kapitel 3 viser en positiv nettoværdi.

Udvandingen vil i den forbindelse ske, som følge af konvertering af enten relevante kapitalinstrumenter, jf. de foreslåede regler om nedskrivning og konvertering af relevante kapitalinstrumenter i § 17, eller som følge af konvertering ved bail-in, jf. den foreslåede § 24

I *stk. 2* er det præciseret, at for at sikre, at de eksisterende indehavere af ejerskabsinstrumenter tager de første og største tab, skal konverteringssatsen ved en udvanding, jf. *stk. 1, nr. 2*, indebære en væsentlig udvanding.

Med det foreslåede *stk. 3* præciseres, at det er uden betydning, om de pågældende ejerskabsinstrumenter er udstedt eller overført i forbindelse med en kontraktmæssig konvertering eller i forbindelse med en allerede gennemført konvertering af relevante kapitalinstrumenter, jf. § 17.

Begrebet ejerskabsinstrumenter er defineret i § 2, nr. 9, og vil for de omfattede virksomheder og enheder primært omfatte aktier, garantbeviser og andelsbeviser. Desuden er andre instrumenter, der overdrager ejerskab, eller kan konverteres til eller giver ret til at erhverve eksempelvis aktier er omfattet. Definitionen er fastsat så bredt for at sikre, at enhver ejer eller indehaver af et ejerskabsinstrument omfattes af bestemmelsen og dermed tager de første tab.

I medfør af § 61 i lov om finansiel virksomhed skal Finansstilsynet på forhånd godkende aktionærer eller tilsvarende ejere i en finansiel virksomhed, der erhverver en kvalificeret andel, eller som forøger sin ejerandel til over 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. §§ 61-61 b fastsætter den nærmere procedure herfor. For at sikre, at afviklingsprocessen kan gennemføres hensigtsmæssigt, og inden for en rimelig tidshori-

sont, forventes det, at Finanstilsynet vil bestræbe sig på at behandle ansøgningen i tide inden anvendelsen af bail-in eller konverteringen af relevante kapitalinstrumenter.

Hvis det ikke er muligt for Finanstilsynet at gennemføre den krævede vurdering i medfør af § 61 i lov om finansiel virksomhed inden iværksættelse af foranstaltningerne, finder det foreslåede § 20, stk. 2-3, anvendelse. Herved vil afviklingsforanstaltningerne fortsat kunne iværksættes, mens Finanstilsynet foretager sin vurdering. For den nærmere beskrivelse af indholdet af undtagelsen henvises til bemærkninger til § 20.

I medfør af det foreslåede *stk. 5* bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om iværksættelse og gennemførelse af foranstaltningerne i medfør af stk. 1-3. Som det er nævnt ovenfor indeholder selskabsloven ikke regler, der regulerer anvendelsen af afviklingsforanstaltningerne tilstrækkeligt, både i forhold til nedskrivning eller mortifikation af eksisterende ejerskabsinstrumenter, eller ved konvertering af relevante kapitalinstrumenter eller andre nedskrivningsrelevante passiver. Med bemyndigelsen vil der således kunne fastsættes regler der fraviger eller supplerer selskabslovens regler med henblik på at etablere en procedure for at kunne iværksætte og gennemføre foranstaltningerne i stk. 1-3. Bemyndigelsen forventes anvendt sammen med bemyndigelsen i den foreslåede § 47.

Til § 45

Bestemmelsen gennemfører artikel 50 i BRRD.

Det fastslås i § 45, at når Finansiell Stabilitet gennemfører bail-in og nedskrivning og konvertering af relevante kapitalinstrumenter, kan der anvendes forskellige konverteringssatser til forskellige kategorier af kapitalinstrumenter og forpligtelser, alt efter hvor i konkursordenen passivet er placeret.

Ved konverteringssats forstås den sats, som kapitalinstrumenter og forpligtelser konverteres til, det vil sige hvor mange fx ejerskabsinstrumenter en indehaver af kapitalinstrumenter eller kreditor modtager for hver krone kapitalinstrument eller forpligtelse.

Det fremgår yderligere af *stk. 2* at den valgte konverteringssats skal repræsentere en passende kompensation til den berørte kreditor for alle tab hidrørende fra anvendelsen af konverteringsbeføjelserne.

Den passende kompensation fastsættes på baggrund af værdiansættelsen i medfør af kapitel 3, og skal afspejle, at ejere og kreditorer i virksomheden eller enheden skal bære tabene, samtidig med at de ikke påføres større tab, end de ville være blevet ved en konkursbehandling af virksomheden eller enheden.

Det uddybes yderligere i *stk. 3*, at når der anvendes forskellige konverteringssatser i overensstemmelse med stk. 1, skal konverteringssatsen for forpligtelser, der betragtes som ikke-efterstillede forpligtelser i henhold til konkursordenen, være højere end konverteringssatsen for efterstillede forpligtelser, for derved at respektere konkursordenen.

Det fremgår sluttelig af *stk. 4*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse af konverteringssatser.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) skal udstede retningslinjer om fastsættelsen af konverteringssatser. Disse retningslinjer skal navnlig angive, hvorledes berørte kreditorer på passende vis kan kompenseres ved hjælp af konverteringssatsen, og hvilke konverteringssatser der anses for hensigtsmæssige til at tage hensyn til de ikke-efterstillede forpligtelses prioritet i henhold til den gældende insolvensret. Der vil blive taget hensyn til disse retningslinjer ved udstedelse af bekendtgørelsen.

Til § 46

Bestemmelsen gennemfører artikel 53 i BRRD.

Det fremgår af § 46, at nedskrivning eller konvertering ved bail-in, jf. dette lovforslags § 24, samt nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter, jf. dette lovforslag § 17, har virkning fra det tidspunkt, hvor Finansiell Stabilitet foretager den. Nedskrivningen, konverteringen eller opsigelsen træder således i kraft og er bindende med øjeblikkelig virkning for virksomheden eller enheden under afvikling, samt de berørte kreditorer og kapitalejere. Dette har således direkte effekt og kræver ikke ændringer af de enkelte lånevilkår m.v.

Nedskrivning, konvertering eller bail-in har virkning fra det tidspunkt, Finansiell Stabilitet foretager den, det vil sige på det tidspunkt, hvor Finansiell Stabilitet meddeler den nødlidende virksomhed, at der er truffet afgørelse om at nedskrive eller konvertere virksomhedens relevante kapitalinstrumenter eller gennemføre bail-in.

Det bemærkes, at ved en midlertidig værdiansættelse, jf. § 7, vil nedskrivningen eller konverteringen først være endelig gennemført, når nedskrivningen eller konverteringen er baseret på den endelige værdiansættelse. Dette er dog ikke til hinder for at nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter eller nedskrivning og konvertering af ikke-efterstillede forpligtelser ved anvendelse af bail-in foretages på baggrund af den midlertidige værdiansættelse, og efterfølgende reguleres, når den endelige værdiansættelse er kendt, jf. § 7.

Nedskriver Finansiell Stabilitet et passiv til nul, behandles dette passiv eller krav hidrørende herfra, som ikke er opstået på det tidspunkt, hvor beføjelsen anvendes, som værende afviklet i alle henseender. Der skal ikke fremlægges bevis herfor i en efterfølgende procedure vedrørende virksomheden eller enheden under afvikling eller en efterfølgende enhed i forbindelse med en efterfølgende afvikling.

Nedskriver Finansiell Stabilitet et passiv delvist men ikke fuldstændigt, afvikles passivet i samme omfang som det nedskrevne beløb. Det relevante instrument eller den relevante aftale, der ligger til grund for den oprindelige forpligtelse, finder fortsat anvendelse i forhold til resthovedstolen af passivet eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til passivet. Aftalerne skal dog fremadrettet respektere enhver ændring af de påløbne rentebeløb for at afspejle

nedskrivningen af passivet og enhver yderligere ændring af betingelserne, som Finansiell Stabilitet måtte foretage i kraft af kapitel 5.

Det fremgår af *stk. 2*, at Finansiell Stabilitet kan afslutte eller kræve afslutning af alle administrative og proceduremæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at kunne udøve en beføjelse som omhandlet i *stk. 1*. Bestemmelsen skal blandt andet sikre, at situationen, hvor en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed eller enhed har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, kan håndteres. Det vil blandt andet omfatte

- 1) ændring af alle relevante registre,
- 2) fjernelse fra lister eller fjernelse fra handelen med ejerskabsinstrumenter eller gældsinstrumenter,
- 3) optagelse på lister eller optagelse til handel af nye ejerskabsinstrumenter, og
- 4) genoptagelse på lister eller genoptagelse til handel af gældsinstrumenter, som er nedskrevet, uden krav om udarbejdelse af et prospekt i henhold til reglerne i lov om værdipapirhandel m.v.

Til § 47

Den foreslåede § 47 gennemfører artikel 116 og 119-123 i BRRD.

Med den foreslåede bestemmelse fraviges en række bestemmelser i selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og værdipapirhandelsloven, ved iværksættelse og gennemførelse af afviklingsforanstaltninger på en virksomhed eller enhed. BRRD indeholder i de angivne artikler en række fravigelser fra de gældende selskabsretsdirktiver, således at de sættes ud af kraft ved afviklingsforanstaltninger i medfør af direktivet. Oplistningen i det foreslåede *stk. 1* indeholder de steder, hvor de fravegne direktivbestemmelser er gennemført samt enkelte bestemmelser i sammenhæng hermed.

Fravigelserne fra de pågældende regler i selskabsloven og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder skal sikre, at afviklingsforanstaltningerne kan gennemføres hurtigt og effektivt. Ved fravigelsen undtages Finansiell Stabilitet således fra at skulle efterleve de nævnte loves regler om fusioner og spaltning og grænseoverskridende fusioner samt selskabslovens regler om overtagelsestilbud. Desuden undtages en række regler i selskabsloven, der skal ses i lyset af, at Finansiell Stabilitet foranlediger en uafhængig værdiansættelse gennemført, der kan træde i stedet for en række krav i selskabsloven om vurderingsberetning i forskellige situationer. Derudover er en række rettigheder for aktionærer i forhold til fx indkaldelsesfrister og konkrete beslutninger fraveget. Dette skal ses i sammenhæng med, at Finansiell Stabilitet ved iværksættelse af afviklingsforanstaltninger kan overtage kontrollen enten direkte eller indirekte med virksomheden eller enheden, og der igennem tillægges de rettigheder, som ellers lå hos aktionærer og bestyrelse. Da Finansiell Stabilitet har overtaget aktionærernes rettigheder, er der ikke behov for de samme beskyttelsesforskrifter ved afviklingsforanstaltningerne.

Desuden finder reglerne om overtagelsestilbud i værdipapirhandelsloven ikke anvendelse. Dette skal sikre mod, at Finansiell Stabilitet kommer i en situation, hvor Finansiell Stabilitet i medfør af reglerne herom er pligtig at fremsætte overtagelsestilbud.

Undtagelserne skal primært ses i forhold til den umiddelbare iværksættelse og gennemførelse af afviklingsforanstaltningerne, hvor det eksempelvis ikke vil være muligt at beskytte afviklingsmålene, hvis gældende indkaldelsesvarsler til generalforsamlinger skal iagttages, eller hvor der foreligger en værdiansættelse, der kan træde i stedet for en vurderingsberetning. Når afviklingsforanstaltningerne er iværksat, og der eksempelvis er etableret et broinstitut, som på et senere tidspunkt skal fusioneres, forventes der som udgangspunkt ikke at ske en fravigelse af fusionsreglerne på dette tidspunkt.

Da der i de konkrete situationer vil være behov for, at Finansiell Stabilitet skal opfylde nogle processuelle krav, dokumentationskrav og registreringskrav m.v., og da der skal ske en yderligere præcisering af den tidsmæssige udstrækning af fravigelserne i de konkrete situationer, bemyndiges erhvervs- og vækstministeren med det foreslåede *stk. 2* til, at fastsætte nærmere regler om procedurer, der træder i stedet for de regler, der i medfør af *stk. 1* ikke finder anvendelse. Disse regler vil afspejle årsagen til, at der skal ske fravigelse af de nævnte regler, som gennemgået umiddelbart herover. Dette omfatter blandt andet behovet for at kunne iværksætte og gennemføre afviklingsforanstaltningerne inden for kortere frister end forudsat i selskabsloven, og på tidspunktet, hvor Finansiell Stabilitet direkte eller indirekte har overtaget kontrollen med virksomheden eller enheden fra kapitalejerne og bestyrelsen, at kunne iværksætte og gennemføre afviklingsforanstaltninger uden at skulle iagttage alle kapitalejernes beskyttelsesregler i selskabsloven. Desuden vil reglerne også afspejle, at den vurderingsmandsberetning, der i visse situationer er krævet i selskabsloven, kan erstattes af den uafhængige vurderingspersons værdiansættelse i medfør af dette lovforslags kapitel 3.

Til § 48

Den foreslåede § 48 gennemfører artikel 86, *stk. 3*, i BRRD.

Med den foreslåede § 48 kan Finansiell Stabilitet anmode domstolene om at udsætte enhver retlig behandling eller procedure, som en virksomhed eller enhed under afvikling er eller bliver part i. Bestemmelsen er bredere end § 14, som alene angår skifteretternes behandling af begæringer om konkurs- eller rekonstruktionsbehandling af virksomheder eller enheder.

I medfør af det foreslåede § 48 kan Finansiell Stabilitet anmode om udsættelse af enhver retlig behandling, herunder civile retssager, som virksomheden eller enheden er part i.

Finansiell Stabilitets anmodning skal gå på, at rettens behandling skal udsættes i en passende periode, der står mål med det ønskede formål, såfremt dette er nødvendigt for at opnå en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjer- og befø-

jelser. Vurderer Finansiell Stabilitet således, at den kan iværksætte afviklingsforanstaltningerne uden at dette behøver at berøre igangværende retssager, kan Finansiell Stabilitet ikke anvende beføjelsen.

Ved vurderingen af den passende periode kan der samtidig være et væsentligt hensyn at tage til modparterne i eventuelle retssager, hvorfor perioden skal være så kort som muligt.

Domstolene træffer afgørelse i medfør af de almindelige regler herom i retsplejeloven. Udgangspunktet i retsplejelovens § 345 er, at retten kan udsætte behandlingen af en sag, når dette findes påkrævet. Udgangspunktet vil være, at udsættelsen er påkrævet, hvis Finansiell Stabilitet har anmodet herom i forbindelse med iværksættelse og gennemførelse af afviklingsforanstaltninger. Det vil dog være domstolene, der træffer beslutning om udsættelsen, og kan herved også afvise en sådan, hvis der er væsentlige modhensyn, der taler herfor.

Til Kapitel 7

Til § 49

Forslaget gennemfører dele af artikel 73 og 75 i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse sikrer opfyldelsen af princippet om, at ingen ejere af ejerskabsinstrumenter eller kreditorer må påføres større tab, end hvis virksomheden eller enheden var blevet afviklet ved konkurs.

Af det foreslåede *stk. 1* fremgår således, at når én eller flere afviklingsforanstaltninger er blevet anvendt, skal kapitalejere og de kreditorer, hvis krav ikke er blevet overført, når Finansiell Stabilitet har foretaget delvis overførsel af rettigheder, aktiver og forpligtelser, der tilhører virksomheden eller enheden under afvikling, modtage dækning for deres krav mindst svarende til det, de ville have modtaget, ved konkursbehandling af virksomheden eller enheden under afvikling. Dette omfatter ikke tilfælde, hvor der er sket nedskrivning eller konvertering af kapitalejerne og kreditorerne. Sidstnævnte tilfælde er beskyttet af den foreslåede *stk. 2*.

Af *stk. 2* fremgår, at kapitalejere og kreditorer, hvis krav er blevet nedskrevet eller konverteret til egenkapital, ikke må lide større tab, end ved konkursbehandling af virksomheden eller enheden under afvikling.

I medfør af det foreslåede *stk. 3*, foretages vurderingen af, om *stk. 1* og *2* er overholdt, på grundlag af den efterfølgende værdiansættelse, jf. det foreslåede § 7. Såfremt denne værdiansættelse viser, at en kapitalejer eller kreditor, herunder Garantiformuen, har lidt større tab, end den ville have gjort ved konkursbehandling af virksomheden eller enheden, skal Afviklingsformuen betale forskellen.

Til Kapitel 8

Til § 50

Forslaget gennemfører dele af artikel 83 i BRRD.

I medfør af det foreslåede *stk. 1* skal Finansiell Stabilitet sikre, at der foretages fornøden offentliggørelse, når der iværksættes afviklingsforanstaltninger.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at der sker behørig offentliggørelse, når Finansiell Stabilitet iværksætter afviklingsforanstaltninger. Offentliggørelsen kan enten foretages af Finansiell Stabilitet selv eller virksomheden eller enheden under afvikling, men Finansiell Stabilitet skal sikre, at der sker offentliggørelse.

Hvad der skal anses for fornøden offentliggørelse afhænger af den konkrete situation, de trufne afviklingsforanstaltninger og den konkrete virksomhed eller enhed. Offentliggørelsen skal således sikre, at de berørte ejere, kreditorer, kunder m.v. får adgang til information om de gennemførte foranstaltninger, og konsekvensen heraf.

Som udgangspunkt skal der ske offentliggørelse på både Finansiell Stabilitets hjemmeside, samt på Finanstilsynets og Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) hjemmeside. Desuden skal der ske offentliggørelse på virksomhedens eller enhedens hjemmeside samt, hvis der er optaget værdipapirer til handel på et reguleret marked, via de offentliggørelseskanaler, der gælder herfor. Desuden kan der i konkrete tilfælde skulle gives meddeleles direkte til fx kapitalejere, der er registreret som sådanne, afhængig af spredning, visse kontraktparter, m.v.

Den meddelelse, der offentliggøres, skal som udgangspunkt indeholde en opsummering af de afviklingsforanstaltninger, der er iværksat, jf. det foreslåede *stk. 2*, og konsekvenserne heraf for de berørte kunder, kreditorer, kapitalejere m.fl. Dette indebærer også oplysninger om evt. suspensions- eller begrænsningsvilkår og -periode, som omhandlet i kapitel 5.

Til kapitel 9

Til § 51

Med forslaget til § 51 gennemføres artikel 56-58 i BRRD. Den foreslåede bestemmelse fastsætter muligheden for, at staten undtagelsesvist i helt ekstraordinære tilfælde kan deltage i afviklingen af en virksomhed eller enhed, ved at anvende såkaldte offentlige stabiliseringsinstrumenter i form af kapitaltilførsel eller midlertidigt ejerskab.

Betingelserne for at dette kan komme på tale er, at den pågældende virksomhed eller enhed opfylder afviklingsbetingelserne i § 4, jf. forslaget til *stk. 1, nr. 1*. I den forbindelse bemærkes, at den omstændighed, at der måtte være behov for at anvende offentlige stabiliseringsinstrumenter, kan indgå i vurderingen af, om virksomheden eller enheden er nødlidende eller forventelig nødlidende.

Det er desuden en betingelse, at alle øvrige afviklingsværktøjer er blevet vurderet og i videst muligt omfang anvendt, jf. forslaget til *nr. 2*. Hvis virksomhedens eller enhedens situation kan løses ved anvendelse af afviklingsværktøjerne og under hensyntagen til afviklingsmålene, kan der således ikke anvendes offentlige stabiliseringsinstrumenter.

Det er ikke et krav, at alle afviklingsværktøjer faktisk er anvendt, men det skal vurderes, om de kan afhjælpe hele eller dele af situationen, og i givet fald anvendes i videst muligt omfang.

Statens deltagelse forudsætter desuden, at deltagelsen er nødvendig for at undgå betydelige negative virkninger for den finansielle stabilitet, eller for at beskytte offentlighedens interesser. For så vidt angår offentlighedens interesser er det desuden en betingelse, at virksomheden eller enheden tidligere har modtaget ekstraordinær likviditetsstøtte fra Danmarks Nationalbank eller offentlig kapitalstøtte, jf. det foreslåede *nr. 3*.

Det er derudover en betingelse, at der ved nedskrivning af ejerskabsinstrumenter, nedskrivning og konvertering af relevante kapitalinstrumenter, ved bail-in eller på anden vis er ydet bidrag til tabsabsorbering og rekapitalisering på mindst 8 pct. af de samlede passiver i virksomheden eller enheden, jf. det foreslåede *nr. 4*.

Endelig skal deltagelsen være godkendt af EU-Kommissionen i henhold til Den Europæiske Unions statsstøtteregler, jf. det foreslåede *nr. 5*.

Når disse betingelser er opfyldt, kan staten anvende offentlige stabiliseringsinstrumenter for at undgå en likvidation eller konkurs af den pågældende virksomhed eller enhed.

Som det fremgår, er der tale om ekstraordinære foranstaltninger, som alene bør anvendes i de situationer, hvor der er tale om en nødlidende virksomhed eller enhed, der er væsentlig for den finansielle stabilitet i kraft af sin størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter, eller hvor samfundsmæssige forhold i øvrigt tilsiger det, og hvor alle andre muligheder for afviklingsforanstaltninger er udtømt.

Der kan ikke ved udarbejdelse af afviklingsplaner planlægges anvendelse af offentlige stabiliseringsinstrumenter.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår, at de offentlige stabiliseringsinstrumenter giver to muligheder. Der kan således enten være tale om en kapitaltilførsel af egentlig kernekapital, hybrid kernekapital eller supplerende kapital, eller tale om at staten midlertidigt overtager ejerskabet til virksomheden eller enheden via et selskab oprettet af Finansiell Stabilitet.

En kapitaltilførsel kan ske i form af egentlig kernekapital, jf. § 5, stk. 6, nr. 7, i lov om finansiell virksomhed, hybrid kernekapital, jf. § 5, stk. 6, nr. 10, i lov om finansiell virksomhed, eller supplerende kapital, jf. § 5, stk. 6, nr. 9, i lov om finansiell virksomhed.

Forinden der kan træffes beslutning om anvendelse af offentlige stabiliseringsinstrumenter, skal erhvervs- og vækstministeren og Finansiell Stabilitet have vurderet, at betingelserne i stk. 1, nr. 1-5, er opfyldt. Denne vurdering foretages efter høring af Finanstilsynet og Danmarks Nationalbank, jf. det foreslåede *stk. 3*.

Det er således en betingelse for anvendelse af de offentlige stabiliseringsværktøjer, at erhvervs- og vækstministeren efter indstilling fra Finansiell Stabilitet, og efter høring af Nationalbanken og Finanstilsynet, har fastslået, at anvendelsen af andre afviklingsværktøjer ikke vil være tilstrækkeligt til at forhindre betydelige negative konsekvenser for den finansielle stabilitet, eller ikke vil være tilstrækkeligt til at beskytte offentlighedens interesser, når virksomheden eller en-

heden tidligere har modtaget ekstraordinær likviditetsstøtte fra Nationalbanken.

I praksis vil drøftelser om sådanne foranstaltninger ske i Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet (KFS), der består af repræsentanter fra Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet, Finanstilsynet og Nationalbanken, ligesom Statsministeriet og Finansiell Stabilitet ofte deltager. Erhvervs- og Vækstministeriet varetager formandskabet. Sigtet med samarbejdet er at opretholde finansiell stabilitet og koordinere parternes håndtering af finansielle kriser, hvis de opstår. Den endelige beslutning og bevilling vil skulle foretages af Folketinget Finansudvalg.

Af det foreslåede *stk. 4* fremgår, at det i praksis vil være Finansiell Stabilitet, der eksekverer en beslutning om anvendelse af de offentlige finansielle stabiliseringsinstrumenter på vegne af staten. Finansiell Stabilitet kan i den forbindelse anvende de beføjelser, som Finansiell Stabilitet er tillagt i medfør af dette lovforslag, med henblik på at gennemføre den pågældende beslutning. Dette indebærer bl.a. at Finansiell Stabilitet kan sikre, at virksomheden eller enheden udsteder den pågældende kapitalbeviser eller lign. i forbindelse med kapitaltilførslen, eller kan overtage ejerskabsinstrumenterne fra indehaverne heraf og overføre disse til et datterselskab til Finansiell Stabilitet med henblik på det midlertidige statslige ejerskab.

Såfremt staten bidrager med en kapitaltilførsel eller midlertidigt overtager ejerskabet, fremgår det af *stk. 5*, at Finansiell Stabilitet skal sikre, at virksomheden eller enheden drives efter forretningsmæssige og professionelle principper. Ved kapitaltilførsel skal dette gennemføres i det omfang, det pågældende kapitalindskud giver mulighed for at have indflydelse derpå. Virksomheden eller enheden skal overdrages til den private sektor, så snart de forretningsmæssige og finansielle forhold tillader det. For så vidt angår kapitaltilførslen ligger også heri, at der er sket tilbagebetaling eller indfrielse.

Til Kapitel 10

Til § 52

Forslaget til § 52 gennemfører artikel 66, 87, 88, 89, 90, 93, 97 og 98 i BRRD.

Da en række virksomheder og enheder har grænseoverskridende aktiviteter, er det nødvendigt at sikre, at der sker den nødvendige koordinering myndighederne i mellem. Desuden er det med lovforslagets anvendelsesområde, jf. den foreslåede § 1, sikret, at lovforslagets foranstaltninger både kan anvendes på virksomheder her i landet, og på tilsvarende udenlandske virksomheder, som udøver grænseoverskridende aktiviteter her i landet, fx gennem filialer, og på disse udenlandske virksomheders moderselskaber m.v., som måtte være etableret her i landet. Således er det hensigten, at Finansiell Stabilitet også træffer de nødvendige foranstaltninger i samarbejde med udenlandske myndigheder over for koncernenheder her i landet, selvom virksomheden eller enheden under afvikling ikke er etableret her i landet.

Med forslaget til *stk. 1* fastslås, at når Finansiell Stabilitet håndterer virksomheder eller enheder under afvikling, der kan få konsekvenser i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finansiell Stabilitet tage behørigt hensyn til de øvrige landes interesser. Dette skal gøres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Hensynene omfatter bl.a., at afviklingsomkostningerne skal holdes så lave som muligt, at foranstaltninger træffes rettidigt og tilstrækkelig hurtigt, at foranstaltningerne træffes på en koordineret og effektiv måde, der tages behørigt hensyn til interesser i de involverede medlemsstater, herunder særligt indvirkningen af enhver foranstaltning eller manglende foranstaltning på disse medlemsstaters finansielle stabilitet, skatteindtægter, afviklingsfinansieringsordning, indskudsgarantiordning eller investorgarantiordning. Der skal desuden tages hensyn til og anvendes de udarbejdede afviklingsplaner, medmindre afviklingsmyndighederne i lyset af sagens omstændigheder vurderer, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne.

Som led i afviklingsplanlægningen og afviklingen af grænseoverskridende koncerner inden for Den Europæiske Union etableres såkaldte afviklingskollegier, som Finansiell Stabilitet deltager i, jf. det foreslåede *stk. 2*. Afviklingskollegier består af følgende medlemmer, der arbejder tæt sammen:

- Koncernafviklingsmyndigheden, der er afviklingsmyndigheden i det land, hvor den konsoliderede tilsynsmyndighed ligger.
- Afviklingsmyndighederne i hver medlemsstat, hvor en dattervirksomhed, der er underlagt konsolideret tilsyn, er etableret.
- Afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor en modervirksomhed til et eller flere af koncernens virksomheder, som er en finansiell holdingvirksomhed, er etableret.
- Afviklingsmyndighederne i de lande, hvor væsentlige filialer er beliggende.
- Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder (tilsyn) i de medlemsstater, hvor afviklingsmyndigheden er medlem af afviklingskollegiet. Er den kompetente myndighed i en medlemsstat ikke medlemsstatens centralbank, kan den kompetente myndighed beslutte at lade sig ledsage af en repræsentant for medlemsstatens centralbank.
- De kompetente ministerier, såfremt de afviklingsmyndigheder, der er medlemmer af afviklingskollegiet, ikke er de kompetente ministerier.
- Den myndighed, der er ansvarlig for indskudsgarantiordningen i en medlemsstat, såfremt den pågældende medlemsstats afviklingsmyndighed er medlem af afviklingskollegiet.
- Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA).

Udover Finansiell Stabilitets deltagelse både som afviklingsmyndighed og som ansvarlig for indskyder- og investorgarantiordningen, vil også Finanstilsynet, Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet og evt. Danmarks Nationalbank, jf. ovenstående opstilling, kunne deltage i afviklingskollegier. Deltagelse fra fx Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet og Danmarks Nationalbank må blandt andet forventes i forbindelse med SIFI'er.

Det er koncernafviklingsmyndigheden, der opretter og er formand for afviklingskollegiet. Afviklingskollegiet etableres for at foretage en koordinering på grænseoverskridende plan af bl.a. afviklingsplanlægningen, fjernelse af afviklingshindringer og gennemførelse af afvikling, herunder at foretage evt. koordinering med tredjelands myndigheder, og sikre den nødvendige informationsudveksling.

I dette samarbejde ligger også, at såfremt en virksomhed eller en enhed i koncernen opfylder afviklingsbetingelserne, skal den pågældende afviklingsmyndighed omgående give besked til afviklingskollegiet med forslag om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes.

Beslutningsproceduren for afviklingskollegierne er fastlagt således, at der tilstræbes en fælles beslutning mellem myndighederne. Kan myndighederne ikke blive enige om eksempelvis en koncernafviklingsplanen, kan en myndighed indbringe sagen for den Europæiske Banktilsynsmyndighed, EBA, der mægler med bindende virkning i spørgsmålet. Med bindende virkning menes, at afviklingsmyndigheden vil skulle anvende EBA's afgørelse over for virksomhederne eller enhederne. I forbindelse med afvikling vil en afviklingsmyndighed, hvis der ikke kan opnås enighed, kunne træffe egne foranstaltninger, når dette er meddelt og begrundet, og eventuelt efter EBA har forsøgt at mægle.

EBA skal således bidrage til at fremme og føre tilsyn med, at afviklingskollegiernes drift er både effektiv og konsekvent under hensyntagen til internationale standarder. EBA indbydes til at deltage i afviklingskollegiets møder med henblik herpå. EBA har ikke stemmeret i det omfang, der finder en afstemning sted inden for afviklingskollegiernes rammer.

Der etableres ligeledes europæiske afviklingskollegier, når en virksomhed eller moderselskab fra et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, har datterselskaber eller væsentlige filialer i to eller flere medlemsstater.

Med forslaget til *stk. 3* fastlægges, at Finansiell Stabilitet skal sikre relevant samarbejde med myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. I tilfælde, hvor en virksomhed i en koncern har grænseoverskridende aktiviteter, eller datter- eller holdingselskaber, der involverer sådanne lande, skal Finansiell Stabilitet således sikre, at der i relevant omfang sker en koordinering af afviklingsplanlægning og afvikling af virksomheden og dets tilknyttede koncernenheder.

Afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne skal udveksle oplysninger, som er relevante for udøvelsen af myndighedernes opgaver i henhold til dette lovforslag og

BRRD. Finansiell Stabilitets videregivelse af oplysninger skal ske i overensstemmelse med reglerne i kapitel 9 i lov om finansiell virksomhed, jf. dette lovforslags § 61, stk. 5. Udvekslingen af oplysninger skal sikre, at alle har det nødvendige oplysningsgrundlag til at kunne planlægge og gennemføre den mest effektive afvikling myndighederne i medlem.

Det er samtidig en forudsætning, at modtageren af oplysningerne er underlagt en tilsvarende tavshedspligt, således at det fortrolige rum opretholdes. Når fx Erhvervs- og Vækstministeriet modtager oplysninger fra Finanstilsynet eller Finansiell Stabilitet i sådanne sager, vil ministeriet ligeledes blive pålagt tavshedspligt om oplysningerne, jf. § 354, stk. 8, hhv. § 117, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed. Ansatte i Erhvervs- og Vækstministeriet omfattes desuden af tavshedspligten i § 66, stk. 3.

Hvis oplysningerne er modtaget fra et tredjelandets afviklingsmyndighed, skal tredjelandets afviklingsmyndighed give samtykke til videregivelse af oplysningerne.

Med det foreslåede *stk. 4* sikres det, at afviklingsforanstaltninger iværksat i en medlemsstat også kan gennemføres over for ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller forpligtelser, der befinder sig her i landet. Dette gælder både ved overførsler af de pågældende aktiver eller forpligtelser eller i forbindelse med konvertering eller nedskrivning. Finansiell Stabilitet skal i videst muligt omfang bistå med at sikre gennemførelsen af sådanne foranstaltninger, hvor dette er nødvendigt.

Til § 53

Forslaget til § 53 gennemfører artikel 94 og 95 i BRRD.

Med den foreslåede § 53 sikres, at Finansiell Stabilitet kan bistå udenlandske myndigheder fra lande uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område i forbindelse med afvikling af virksomheder eller enheder, der har etableret dattervirksomheder eller filialer her i landet, eller på anden måde har aktiver, rettigheder og forpligtelser her i landet, jf. det foreslåede *stk. 1*. Når Finansiell Stabilitet modtager meddelelse fra en udenlandsk myndighed om, at den har iværksat en afviklingsprocedure over for virksomheden eller enheden uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, vurderer Finansiell Stabilitet, hvis det er relevant for virksomhedens eller enhedens aktiviteter her i landet og for gennemførelse af afviklingsproceduren, samt i øvrigt i overensstemmelse med dansk ret, om den udenlandske afviklingsmyndigheds afviklingsprocedure kan anerkendes og håndhæves. Vurderingen foretages efter høring af erhvervs- og vækstministeren.

I de tilfælde virksomheden eller enheden har aktiviteter i flere lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager Finansiell Stabilitet, forinden den foretager vurderingen, i et eventuelt oprettet europæisk afviklingskollegium herom, jf. det foreslåede *stk. 2*. Heri ligger også, at der

skal ske en høring af de øvrige afviklingsmyndigheder i afviklingskollegiet, inden Finansiell Stabilitet fx træffer beslutning om afvisning af anerkendelse og håndhævelse, jf. stk. 5.

Anerkendelse og håndhævelse af afviklingsprocedurer i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, tilsidesætter ikke den almindelige konkurs- eller rekonstruktionsbehandling i henhold til dansk ret.

I *stk. 3* præciseres Finansiell Stabilitets beføjelser udover de foranstaltninger, Finansiell Stabilitet kan træffe direkte over for en virksomhed eller enhed etableret her i landet. Der er således tale om foranstaltninger, som Finansiell Stabilitet kan træffe som led i anerkendelsen og håndhævelsen af den udenlandske afviklingsmyndigheds afviklingsprocedure, jf. stk. 1 og 2.

I medfør af det foreslåede *nr. 1* kan Finansiell Stabilitet også udøve afviklingsbeføjelser i forhold til rettigheder og forpligtelser, samt aktiver, der befinder sig her i landet, eller er underlagt dansk lovgivning, og som tilhører en virksomhed i et land uden for EU/EØS eller et moderselskab. Rettigheder og forpligtelser må antages at befinde sig her i landet, når de fx er bogført af virksomhedens filial her i landet eller er underlagt lovgivningen her i landet, eller når fordringer i forbindelse med sådanne rettigheder og forpligtelser kan fuldbyrdes her i landet.

Forslaget til *nr. 2* indebærer, at Finansiell Stabilitet også kan gennemføre en overførsel af ejerskabsinstrumenter i en dattervirksomhed, jf. § 1, stk. 1, her i landet som led i afviklingen, ligesom Finansiell Stabilitet i medfør af det foreslåede *nr. 3* kan udøve afviklingsbeføjelserne i kapitel 5 om at suspendere visse forpligtelser, begrænse muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende og til midlertidigt at suspendere opsigelsesrettigheder. Der henvises til bemærkningerne til de pågældende bestemmelser for nærmere herom.

Endelig kan Finansiell Stabilitet i medfør af *nr. 4* foretage indgreb i aftaler med henblik på gennemførelse af afviklingen. Indgrebene skal ses i sammenhæng med bestemmelserne i kapital 5.

Med det foreslåede *stk. 4* kan Finansiell Stabilitet også træffe afviklingsforanstaltninger over for en finansiell holdingvirksomhed i tilfælde, hvor den udenlandske myndighed uden for EU/EØS har fastslået, at en virksomhed eller enhed i det pågældende land opfylder betingelserne for afvikling i henhold til landets lovgivning. Det er en forudsætning, at afviklingsforanstaltningerne er nødvendige ud fra offentlighedens interesse.

Finansiell Stabilitet kan i den forbindelse anvende alle afviklingsbeføjelser og foranstaltninger i henhold til dette lovforslag, herunder også kapitel 5 om håndteringen af kontrakter i virksomheden eller enheden.

Ved Finansiell Stabilitets beslutning om anerkendelse og håndhævelse af en udenlandsk myndigheds igangsatte afviklingsprocedure, jf. det foreslåede *stk. 1*, vil Finansiell Stabilitet også kunne afvise proceduren. I det tilfælde, at der er op-

rettet et europæisk afviklingskollegium, skal en sådan afvisning ske efter høring af de øvrige afviklingsmyndigheder, jf. stk. 2. I det foreslåede *stk. 5* er oplyst 5 tilfælde, hvor Finansiell Stabilitet kan afvise den igangsatte afviklingsprocedure.

I medfør af det foreslåede *nr. 1* omfatter dette situationen, hvor den afviklingsprocedure, som den udenlandske myndighed har igangsat, vil få negative virkninger for den finansielle stabilitet her i landet, eller i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Finansiell Stabilitet skal i de tilfælde kunne afvise at gennemføre foranstaltninger her i landet, der kan skade den finansielle stabilitet.

I medfør af det foreslåede *nr. 2* kan Finansiell Stabilitet desuden afvise den igangsatte afviklingsprocedure, hvis det er nødvendigt at træffe en uafhængig afviklingsforanstaltning i henhold til det foreslåede § 54 over for en filial her i landet for at opfylde et eller flere afviklingsmål, jf. § 5. Er der således foranstaltninger, der er bedre egnet til at nå afviklingsmålene, fx foranstaltninger der giver en bedre beskyttelse af indskyderne eller bedre videreførelse af kritiske funktioner, kan Finansiell Stabilitet beslutte at træffe sådanne foranstaltninger over for filialen i stedet for de foranstaltninger, den udenlandske myndighed har iværksat.

I medfør af det foreslåede *nr. 3* kan Finansiell Stabilitet afvise den igangsatte afviklingsprocedure, hvis denne vil medføre, at kreditorer, som i udgangspunktet har identiske lovfæstede rettigheder, behandles forskelligt, således at kreditorer, herunder indskydere her i landet, stilles ringere.

I medfør af det foreslåede *nr. 4* kan Finansiell Stabilitet afvise at anerkende og håndhæve den udenlandske myndigheds afviklingsprocedurer, hvis denne vil have væsentlige negative finansielle konsekvenser her i landet.

Endelig vil Finansiell Stabilitet i medfør af det foreslåede *nr. 5* også kunne beslutte at afvise, hvis den afviklingsprocedure, der i givet fald ville blive igangsat, vil stride mod lovgivningen her i landet.

Til § 54

Forslaget til § 54 gennemfører artikel 96 i BRRD.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Finansiell Stabilitet kan iværksætte de nødvendige foranstaltninger over for en filial her i landet, som ikke er omfattet af afviklingsprocedurer iværksat af en myndighed i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller som er omfattet af dette lands procedure, men hvor Finansiell Stabilitet i medfør af det foreslåede § 53, stk. 5, har afvist at håndhæve denne over for filialen.

Der er således tale om tilfælde, hvor filialen enten ikke er omfattet af hjemlandets procedurer, eller hvor Finansiell Stabilitet har afvist at håndhæve den procedure, hjemlandets myndighed havde iværksat, jf. § 53, stk. 5.

Hvilke foranstaltninger i henhold til dette lovforslag, som er nødvendige at træffe over for filialen, vil afhænge af den konkrete situation.

Det foreslåede *stk. 2* oplyser 3 betingelser, hvoraf minimum én skal være opfyldt, for at Finansiell Stabilitet kan træffe foranstaltninger.

I medfør af det foreslåede *nr. 1* kan der træffes foranstaltninger, når filialen ikke opfylder eller forventes ikke at opfylde kravene for at blive meddelt tilladelse og udøve virksomhed her i landet, og der ikke er udsigt til, at et tiltag truffet af den private sektor, Finanstilsynet eller det relevante tredjeland, kan bringe filialen i overensstemmelse med lovkra-vene eller forhindre, at den bliver nødlidende, inden for en rimelig tid. I medfør af § 1, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed er der udstedt nærmere regler om betingelserne for at en virksomhed hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan etablere en filial her i landet. Heraf fremgår bl.a., at filialen skal have en filialkapital, der mindst udgør et beløb svarende til EUR 8 mio.

I medfør af det foreslåede *nr. 2* kan Finansiell Stabilitet træffe foranstaltninger, hvis den udenlandske virksomhed er ude af stand til, uvillig til eller forventes ikke at være i stand til at indfri sine forpligtelser over for kreditorer her i landet eller forpligtelser, der er oprettet eller bogført gennem filialen, når de forfalder, og der ikke er eller vil blive indledt afviklingsprocedurer eller insolvensbehandlinger over for virksomheden inden for en rimelig tid i dets hjemland. Ved insolvensbehandling forstås en kollektiv insolvensbehandling, der medfører, at virksomheden eller enheden helt eller delvist mister rådigheden over sine aktiver, og at der udpeges en kurator eller en administrator i det pågældende land. I Danmark vil dette omfatte konkurs- og rekonstruktionsbehandling. Hvis den udenlandske virksomhed således beslutter sig for ikke længere at understøtte filialen, eller virksomheden ikke kan, vil Finansiell Stabilitet kunne træffe de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe situationen.

Endelig kan Finansiell Stabilitet i medfør af det foreslåede *nr. 3* træffe foranstaltninger, når der er indledt en afviklingsprocedure over for virksomheden af myndighederne i dets hjemland, eller myndighederne har underrettet Finansiell Stabilitet om, at den agter at indlede en sådan procedure.

Finansiell Stabilitet skal, når den iværksætter en uafhængig foranstaltning over for en filial her i landet, iagttage principperne i § 12, stk. 4. Foranstaltningerne skal iværksættes på grundlag af en værdiansættelse i medfør af kapitel 3, jf. det foreslåede *stk. 3*.

Til § 55

Bestemmelsen gennemfører artikel 67 i BRRD.

Forslaget til § 55 skal medvirke til at sikre, at afviklingsforanstaltninger, der vedrører aktiver, rettigheder og forpligtelser, der er placeret i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan håndteres effektivt, således at afviklingen kan gennemføres mest hensigtsmæssigt.

Når en afviklingsforanstaltning således omfatter en foranstaltning i forhold til aktiver, der befinder sig i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået

aftale med på det finansielle område, eller ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller forpligtelser, som er omfattet af lovgivningen i det land, kan Finansiell Stabilitet anmode om, at administrator, en erhverver eller enhver anden person, der udøver kontrol med virksomheden eller enheden under afvikling, samt det erhvervende selskab er pålagt at iværksætte alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen træder i kraft.

Desuden kan Finansiell Stabilitet anmode om, at en administrator, modtager eller enhver anden person, der udøver kontrol med virksomheden eller enheden under afvikling, forvalter ejerskabsinstrumenter, aktiver eller rettigheder eller afvikler forpligtelserne på vegne af det modtagende selskab, indtil overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen træder i kraft.

Rimelige omkostninger for modtageren ved gennemførelsen af enhver foranstaltning som omhandlet i nr. 1 og 2 afholdes på en af de i § 29 omhandlede måder.

I medfør af det foreslåede *stk. 2* kan Finansiell Stabilitet undlade at gennemføre foranstaltninger på aktiver, rettigheder og forpligtelser, der er underlagt lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, når Finansiell Stabilitet vurderer, at det er højst usandsynligt, at foranstaltningen kan gennemføres.

Hvis Finansiell Stabilitet allerede har iværksat overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen, kan Finansiell Stabilitet annullere dette for så vidt angår den pågældende ejendom og de pågældende aktier, instrumenter, rettigheder eller forpligtelser.

Til kapitel 11

Til § 56

§ 56 gennemfører BRRD artikel 100.

Med forslaget til § 56 etableres den i BRRD forudsatte afviklingsfinansieringsordning i dansk ret med Afviklingsformuen. Finansiell Stabilitet råder over og administrerer Afviklingsformuen, der har til formål at sikre, at Finansiell Stabilitet på effektiv vis kan anvende afviklingsforanstaltninger i overensstemmelse med afviklingsmålene fastsat i § 5 samt principperne fastsat i § 12, stk. 4. Finansiell Stabilitet står dermed for håndteringen af ind- og udbetalinger, samt beslutninger om anvendelse af formuen i overensstemmelse med lovforslagets bestemmelser, jf. § 59.

Afviklingsformuen skal have tilstrækkelige finansielle ressourcer til at varetage sit formål.

Finansiell Stabilitet kan anvende Afviklingsformuen til de i § 59, stk. 1, oplyste forhold. Finansiell Stabilitet skal udøve beføjelserne under hensyntagen til Afviklingsformuens interesser. I det omfang der ved beskrivelsen af afviklingsforanstaltninger i dette lovforslag fremgår, at Finansiell Stabilitet skal foretage handlinger, der kræver tilførsel af midler, for eksempel ved stiftelse af et datterselskab, sker dette

som udgangspunkt via Afviklingsformuen i overensstemmelse med § 59, stk. 1.

Med *stk. 2* foreslås det, at Afviklingsformuens forpligtelser ikke påhviler Finansiell Stabilitet, og at Finansiell Stabilitets forpligtelser ikke påhviler Afviklingsformuen. Afviklingsformuen hæfter således selvstændigt med egne midler for sine forpligtelser. Afviklingsformuen ejer tilsvarende sine aktiver og har ikke ret til Finansiell Stabilitets øvrige aktiver, ligesom Finansiell Stabilitet ikke har ret til Afviklingsformuens aktiver. Afviklingsformuen udgør således en adskilt gruppe af aktiver og passiver med selvstændig hæftelse og selvstændig økonomisk risiko uafhængig af Finansiell Stabilitets øvrige aktiver og passiver.

Såfremt der bliver behov for udbetalinger, der overstiger midlerne på udbetalingstidspunktet, vil Afviklingsformuen blive genopbygget i forhold til målniveauet i medfør af § 58. Regnskabsmæssigt vil denne pligt til genopbygning af Afviklingsformuen blive optaget som et tilgodehavende i Afviklingsformuens regnskab. Dette svarer til den eksisterende praksis for Garantiformuen.

Med *stk. 3* foreslås det, at Afviklingsformuen aktiver og passiver skal holdes adskilt fra Finansiell Stabilitets øvrige aktiviteter. Den får regnskabsmæssig karakter af et segment på samme måde som Garantiformuen i henhold til forslaget til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

Som en konsekvens af opdelingen i adskilte formuer med egne segmentregnskaber for Finansiell Stabilitet, Afviklingsformuen og Garantiformuen udarbejder Finansiell Stabilitet interne fordelingsnøgler, der sikrer en fordeling af løn- og administrationsomkostninger mellem de forskellige segmenter.

Med *stk. 4* foreslås det præciseret, at Afviklingsformuen ikke udgør en selvstændig juridisk person.

Afviklingsformuen har som følge af den selvstændige hæftelse og ret til aktiver retsevne i visse henseender, idet den for eksempel kan indgå aftaler. Derved er det muligt for virksomhederne at stille kautioner og garantier over for og yde lån til Afviklingsformuen, ligesom det er muligt for Finansiell Stabilitet at yde lån til og indgå andre aftaler med Afviklingsformuen. Afviklingsformuen kan tillige optræde som part i retssager. Da Afviklingsformuen ikke udgør en selvstændig juridisk person, vil Finansiell Stabilitet optræde på vegne af Afviklingsformuen, og når Afviklingsformuen optræder i aftaler m.v. for eksempel i forbindelse med låneoptagelse, sker det i form af Afviklingsformuen ved Finansiell Stabilitet.

Med forslaget til *stk. 5*, indsættes der en hjemmel for erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om Finansiell Stabilitets administration af Afviklingsformuen.

Til § 57

§ 57 gennemfører dele af BRRD artikel 102.

Af det foreslåede *stk. 1* følger, at Afviklingsformuen skal udgøre 1 pct. af de dækkede indskud omfattet af § 9, stk. 1, og § 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning i pengeinstitutter og i filialer af kreditinstitutter i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Med henvisningen til § 9, stk. 1, og § 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning præciseres det, at der er tale om en fravigelse af definitionen i § 2, nr. 7, idet indskud dækket i medfør af § 9, stk. 2-6, i nævnte lov ikke skal indgå ved opgørelsen.

De dækkede indskud svarer til Garantiformuens dækning, hvis et pengeinstitut går konkurs. Procentsatsen i Afviklingsformuen beregnes i forhold til dækkede indskud frem for dækkede nettoindskud, som hidtil har været fremgangsmåden i lov om en indskyder- og investorgarantiordning. Adgangen til modregning for udlån bliver fremover indskrænket. For nærmere herom henvises til ændringerne af lov om en indskyder- og investorgarantiordning, jf. § 3 i forslaget til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

Formuen skal opbygges ved årlige bidrag fra virksomheder samt filialer her i landet af virksomheder hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

I medfør af den foreslåede § 79 fastslås, at Afviklingsformuen skal opbygges gradvist og have nået det fastsatte niveau senest pr. 31. december 2024. Bidragene skal forsøges fordelt så jævnt som muligt over perioden, men med behørig hensyntagen til den indvirkning som procykliske bidrag kan have på de bidragsydende virksomheders og filialers finansielle stilling. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler herom i medfør af stk. 3.

Fra 2025 og frem skal Afviklingsformuen overholde kravet til størrelse, jf. stk. 1, 1. pkt. Afviklingsformuen kan dog midlertidigt udgøre en mindre andel målt i forhold til de dækkede indskud, når den har været bragt i anvendelse. Bidragenes størrelse skal også i denne situation fastsættes under hensyntagen til en konjunkturperiodes fase og til den indvirkning, som konjunkturforstærkende bidrag kan have på de bidragsydende virksomheders finansielle stilling. Med konjunkturforstærkende bidrag menes her et bidrag, hvor størrelsen af bidraget har en væsentlig negativ effekt på sektoren som helhed i en situation, hvor sektoren allerede er påvirket af dårlige konjunkturer.

I 2. *pkt.* foreslås det, at bidragspligten ophører, når Afviklingsformuen overstiger 1 pct., jf. 1. pkt. Hvis formuen efterfølgende falder til under 1 pct., skal bidragspligten genoptages for virksomhederne og filialerne her i landet af virksomheder hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, jf. det foreslåede 3. *pkt.*

Hvis Afviklingsformuen er faldet til under to tredjedele af de fastsatte 1 pct., skal bidragene tilpasses, så formuen for-

muen genopbygges til kravet i 1. pkt. inden for 6 år, jf. det foreslåede 4. *pkt.*

De nærmere regler om bidrag mv. vil blive fastsat i medfør af det foreslåede stk. 3, samt det foreslåede § 58, stk. 8.

I medfør af det foreslåede *stk. 2* kan Afviklingsformuen opdeles i afdelinger på samme måde, som det kendes fra Garantiformuen. Erhvervs- og vækstministeren kan i medfør af stk. 5 fastsætte nærmere regler herom. Såfremt det besluttes, at opdele formuen i afdeling forventes det samtidig, at der gives mulighed for, at afdelingerne kan låne af hinanden.

I medfør af det foreslåede *stk. 3* kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om Afviklingsformuen. Erhvervs- og vækstministeren kan i medfør heraf fastsætte nærmere regler om opbygningen af Afviklingsformuen, jf. overgangsbestemmelsen i § 79 om, at formuen skal være opbygget senest 31. december 2024, samt om anvendelsen af stk. 2, 2. pkt., om genetablering af formuen, når den har været anvendt, i opbygningsfasen. Det forventes at fremgå af bekendtgørelsen, at der kan ske en eventuel forlængelse af den fastsatte periode med op til 4 år, hvis der fra Afviklingsformuen er foretaget kumulative udbetalinger på over 0,5 pct. af de dækkede indskud omfattet af § 9, stk. 1, og § 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning. Med henvisningen til § 9, stk. 1, og § 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning præciseres det, at der er tale om en fravigelse af definitionen i § 2, nr. 7, idet indskud dækket i medfør af § 9, stk. 2-6, i nævnte lov ikke skal indgå ved opgørelsen.

Til § 58

Bestemmelsen gennemfører artikel 103-106 i BRRD.

Afviklingsformuen finansieres ved obligatoriske bidrag fra virksomheder her i landet samt fra filialer her i landet af virksomheder hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, jf. det foreslåede *stk. 1*.

Opkrævning sker fra de nævnte virksomheder og filialer, og ikke fra eventuelle koncernforbundne enheder som for eksempel finansieringsselskaber eller finansielle holdingvirksomheder, der også er omfattet af lovforslaget. Disse virksomheder er omfattet af lovforslaget grundet deres tilknytning til en omfattet virksomhed, hvorfor opkrævningen sker i disse virksomheder.

De omfattede virksomheder og filialer skal betale et årligt bidrag til Afviklingsformuen. Det afgørende for, om de er omfattet af bidragspligten er, om de pr. 31. december har tilfaldelse til at udøve den pågældende virksomhed her i landet.

Bidrag opkræves på baggrund af virksomhedens eller filialens indberetning af de dækkede indskud, samt eventuelle øvrige oplysninger til beregning af bidraget. Når formuen er opbygget til målniveauet, vil evt. bidragsopkrævning afhænge af opgørelsen af de dækkede indskud samt om Afviklingsformuen har været anvendt i løbet af året.

Bidragene betales forud for det kommende år. Hvis en virksomhed eller en filial af en virksomhed hjemmehørende

i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, mister eller indleverer sin tilladelse til at drive virksomhed efter lov om finansiell virksomhed, opgøres bidraget i ophørsåret forholdsmæssigt. Den forholdsmæssige del beregnes fra årets begyndelse til kvartalet efter ophørstidspunktet.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår, at det årlige bidrag fastsættes af Finansiell Stabilitet på baggrund af virksomheders og filialers passiver fratrukket kapitalgrundlaget og dækkede indskud omfattet af § 9, stk. 1, og § 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning. Med henvisningen til § 9, stk. 1, og § 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning præciseres det, at der er tale om en fravigelse af definitionen i § 2, nr. 7, i det indskud dækket i medfør af § 9, stk. 2-6, i nævnte lov ikke skal indgå ved opgørelsen.

Desuden foretages en individuel fastsat risikojustering på baggrund af virksomhedens og filialens risikoeksponering, finansieringskilder, finansielle situation og kompleksitet.

Finansiell Stabilitet skal i forbindelse med fastsættelse af bidragets størrelse tage behørigt hensyn til en konjunkturperiodes fase og til den indvirkning, som konjunkturførstærkende bidrag kan have på de bidragsydende virksomheders og filialers økonomiske stilling.

De enkelte bidragsyders bidrag skal være pro rata deres andel i forhold til de samlede passiver fratrukket kapitalgrundlag og dækkede indskud opgjort for alle bidragsydere. Bidragene afpasses forholdsmæssigt efter bidragsydernes risikoprofil, under hensyntagen til samtlige nedenstående forhold:

- a) Bidragsyders risikoeksponering, herunder omfanget af dets handelsaktiviteter, dets ikke-balanceførte eksponering og gearingsgrad.
- b) Stabiliteten og mangfoldigheden af bidragsyders finansieringskilder samt ubehæftede, meget likvide aktiver.
- c) Bidragsyders finansielle situation.
- d) Sandsynligheden for, at bidragsyderen skal afvikles.
- e) I hvilket omfang bidragsyderen tidligere har modtaget ekstraordinær offentlig finansiell støtte.
- f) Kompleksiteten af bidragsyders opbygning og mulighederne for at afvikle det.
- g) Bidragsyders betydning for stabiliteten i det finansielle system eller i økonomien eller i en eller flere medlemsstater eller i Unionen.
- h) Den omstændighed, at bidragsyderen er omfattet af en institutsikringsordning.

På grundlag af modtagne indberetningsoplysninger fastsætter Finansiell Stabilitet bidraget for de enkelte virksomheder og filialer. Det forventes, at det årlige bidrag kan fastsættes, således at det forfalder til betaling et passende tidspunkt efter perioden for aflæggelse af årsregnskaber.

Første opkrævning af bidrag vil finde sted i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning af 21. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger.

EU-Kommissionen er beføjet til at præcisere, hvorledes bidrag afpasses forholdsmæssigt. I medfør af det foreslåede *stk. 8* kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om blandt andet bidragsfastsættelsen. Der skal i den forbindelse tages hensyn til ovenstående samt EU-Kommissionens retsakt. Der kan desuden fastsættes nærmere regler om forfaldstidspunkt for bidragsbetalingen.

Med forslaget til *stk. 3*, påhviler det Finansiell Stabilitet at sikre, at Afviklingsformuens disponible finansielle midler til enhver tid er proportionale med de potentielle forpligtelser, som Afviklingsformuen har, samt at Afviklingsformuen kun investerer i aktiver med lav risiko. Afviklingsformuen skal således have tilstrækkelig med disponible finansielle midler, således at Afviklingsformuen kan opfylde sine potentielle forpligtelser. Som udgangspunkt skal de disponible midler svare til målformuen på 1 pct. af de dækkede indskud. Ved disponible finansielle midler menes kontanter, indskud og andre aktiver med lav risiko, som kan realiseres inden for en periode, der ikke overstiger udbetalingsfristen på 7 arbejdsdage, samt betalingsforpligtelser op til den tilladte grænse. I det omfang de disponible midler hidrørende fra Afviklingsformuen ikke er proportionale med de potentielle forpligtelser, skal Finansiell Stabilitet sikre sig lånetilsagn, som Afviklingsformuen om fornødent kan trække på.

Ved aktiver med lav risiko menes poster, der er omfattet af de i tabel 1 i artikel 336 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (CRR) angivne kategorier 1 eller 2, eller aktiver, der af Finanstilsynet betragtes som værende tilsvarende sikre. Derudover skal Finansiell Stabilitet sikre, at Afviklingsformuen er tilstrækkelig diversificeret.

Bestemmelsen omhandler alene Afviklingsformuens aktive placering af formuen og er ikke til hinder for, at Afviklingsformuen kan modtage ejerandele i medfør af BRRD. Afkastet herfra tilfalder Afviklingsformuen.

Finansiell Stabilitet kan udover ovenstående tillige opkræve ekstraordinære bidrag i medfør af det foreslåede *stk. 4*, hvis de finansielle forhold tilsiger det. Det vil sige, hvis de disponible finansielle midler i formuen ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af Afviklingsformuen. Disse ekstraordinære bidrag fordeles mellem virksomheder og filialer på samme måde som de ordinære bidrag. Ekstraordinære bidrag må ikke i det enkelte år overstige 3 gange det årlige beløb af bidrag, som fastsættes efter *stk. 7*.

Finansiell Stabilitet kan helt eller delvist fritage en virksomhed eller filial fra det ekstraordinære bidrag til afviklingsfinansieringsordningen, hvis det er nødvendigt til beskyttelse af dens finansielle stilling. Sådanne fritagelser gives ikke for en længere periode end 6 måneder, men kan fornyes efter anmodning fra virksomheden eller filialen. Bidraget skal ydes senere, når betalingen ikke længere er til fare for virksomhedens eller filialens finansielle stilling.

Det følger af det foreslåede *stk. 5*, at hvis Afviklingsformuen ikke er tilstrækkelig, det vil sige, hvis de beløb, der er opkrævet til Afviklingsformuen i henhold til *stk. 1* og *2* ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af afviklingsforanstaltningerne, og hvis de bidrag, som i medfør af *stk. 4* kan opkræves ekstraordinært, ikke er umiddelbart tilgængelige, kan Finansiell Stabilitet på vegne af Afviklingsformuen fremsætte anmodning om lån eller andre former for finansiel støtte via alternative finansieringsmidler. Det vil blandt andet sige via lån fra sektoren eller tredjemand eller relevant risikoafdækning inden for rammerne af *stk. 3*.

I de tilfælde, hvor et sådan låneoptag er omfattet af udbudsreglerne vil Finansiell Stabilitet udbyde sådanne lånefaciliteter i medfør af de på dette tidspunkt gældende regler for udbud.

Såfremt det ikke er muligt at optage lån eller andre former for finansiel støtte i henhold til det foreslåede *stk. 5*, eller dette ej heller er tilstrækkeligt til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af afviklingsforanstaltningerne, kan Finansiell Stabilitet med erhvervs- og vækstministerens godkendelse optage lån hos afviklingsfinansieringsordninger i andre lande i Den Europæiske Union, eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, jf. det foreslåede *stk. 6*.

Det følger af BRRD, at efter en sådan anmodning, er det op til de enkelte afviklingsmyndigheder at afgøre, om denne vil yde lån til den afviklingsmyndighed, der har fremsat anmodningen, eventuelt efter høring af eller samtykke fra det kompetente ministerium. Beslutningen træffes inden for et passende tidsrum.

Ved tildeling af et lån på tværs af landegrænser følger det endvidere af BRRD, at rentesatsen, tilbagebetalingsperioden og andre vilkår og betingelser for lånene aftales mellem den låntagende afviklingsmyndighed og den eller de långivende afviklingsmyndigheder/formuer. Alle de deltagende afviklingsmyndigheder/formuers lån skal have samme rentesats, tilbagebetalingsperiode og andre vilkår og betingelser, medmindre alle deltagende afviklingsmyndigheder/formuer bliver enige om andet.

Den enkelte afviklingsmyndigheds/formues udlånte beløb skal være pro rata af de dækkede indskud i denne afviklingsmyndigheds/formues medlemsstat i forhold til det samlede dækkede indskud i medlemsstaternes deltagende afviklingsmyndighed/formue. Disse bidragssatser kan varieres efter aftale mellem alle deltagende afviklingsmyndigheder/formuer.

Et udestående lån til en afviklingsmyndighed/formue i en anden medlemsstat i henhold til nærværende artikel skal behandles som et aktiv tilhørende den afviklingsmyndighed/formue, der har ydet lånet, og kan medregnes i denne afviklingsmyndigheds/formues målfinansieringsniveau. Finansiell Stabilitets udlån til en anden afviklingsmyndighed indebærer således ikke i sig selv, at der skal ske yderligere opkrævning fra bidragsydende virksomheder her i landet.

Afviklingsformuen her i landet vil ligeledes med erhvervs- og vækstministerens godkendelse kunne yde lån til andre landes afviklingsformuer, jf. § 59, *stk. 4*.

Af det foreslåede *stk. 7* fremgår, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om, at op til 30 pct. af årets bidrag kan udgøres af betalingsforpligtigelser. Der vil derved også kunne fastsættes en lavere procentsats, og fastsættes forskellige procentsatser afhængig af virksomhedsstype, -størrelse, -risiko, m.v.

Betalingsforpligtelser skal understøttes af sikkerheder. Sikkerhedsstillelsen for betalingsforpligtelserne skal bestå af aktiver med lav risiko, som står til rådighed for afdelingen. Sikkerhederne må ikke være behæftet med tredjemandsretigheder. Ved aktiver med lav risiko menes poster, der er omfattet af de i tabel 1 i artikel 336 i forordning (EU) nr. 575/2013 angivne kategorier 1 eller 2, eller aktiver, der af Finanstilsynet betragtes som værende tilsvarende sikre.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) skal i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (DGSD) udstede retningslinjer vedrørende disse betalingsforpligtelser. Finansiell Stabilitet skal tage disse retningslinjer i betragtning, når det skal vurderes, hvorvidt dele af formuen skal udgøres af betalingsforpligtelser.

Det foreslåede *stk. 8* bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om administrationen af Afviklingsformuen, herunder bidragsfastsættelsen, jf. *stk. 2*, betalingsforpligtelser, indberetning af oplysninger til brug for fastsættelsen af bidrag, og om frist for indbetaling af årlige og ekstraordinære bidrag.

Der henvises til bemærkningerne til *stk. 2-4* for nærmere herom.

For så vidt angår indberetning af oplysninger, har Finansiell Stabilitet til brug for fastsættelse af bidraget for de enkelte virksomheder og filialer brug for at modtage en række oplysninger, herunder opgørelse af de dækkede indskud. Det kan ligeledes aftales, at disse oplysninger leveres af virksomhederne via Finanstilsynet.

Der kan derfor fastsættes nærmere regler om en årlig indberetning. Det forventes, at der vil blive fastsat en frist for indberetning primo året baseret på oplysninger pr. 31. december. Denne opgørelsesdato vil sikre, at der i et vist omfang vil blive tale om genbrug af data fra årsrapporten. Der kan desuden fastsættes nærmere regler om, at indberetningen skal attesteres af den generalforsamlingsvalgte revisor.

Det følger af artikel 103, *stk. 8*, i BRRD at Kommissionen tildeles beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i relation til indberetning og kontrol af bidragsopkrævningen. Der vil ligeledes kunne tages højde herfor ved fastsættelsen af reglerne.

I henhold til lov om en indskyder- og investorgarantiordning foretages opgørelsen af dækkede nettoindskud efter de gældende regler pr. 1. oktober. Af administrative hensyn vil opgørelsesdato og den heraf afledte effekt på indbetalings-tidspunkt blive konsekvensrettet i lov om en indskyder- og investorgarantiordningen.

Til § 59

Bestemmelsen gennemfører artikel 101 og 107 og dele af artikel 44 i BRRD.

Afviklingsformuen skal ikke anvendes direkte til at absorbere de tab, som en virksomhed eller enhed har lidt, eller til at rekapitalisere en virksomhed eller enhed. I tilfælde af at anvendelsen af Afviklingsformuen indirekte medfører, at en del af de tab, som en virksomhed, enhed eller en filial har lidt, dækkes af Afviklingsformuen, finder principperne for anvendelse af Afviklingsformuen til bail-in anvendelse.

Det foreslåede *stk. 1* oplister de tilfælde, hvor Afviklingsformuen kan anvendes. Dette omfatter, at

- 1) garantere aktiver og forpligtelser i virksomheden eller enheden under afvikling, dets datterselskaber, et broinstitut eller et porteføljeadministrationselskab,
- 2) yde lån til virksomheden eller enheden under afvikling, dets datterselskaber, et broinstitut eller et porteføljeadministrationselskab,
- 3) købe aktiver i virksomheden eller enheden under afvikling,
- 4) yde kapitalbidrag til et broinstitut og et porteføljeadministrationselskab,
- 5) udbetale kompensation til ejere af ejerskabsinstrumenter eller kreditorer i overensstemmelse med § 49
- 6) yde et bidrag til virksomheden eller enheden under afvikling, undtagen et realkreditinstitut, i stedet for nedskrivningen eller konverteringen af visse kreditors passiver, når bail-in anvendes, og Finansiell Stabilitet beslutter at udelukke visse kreditorer helt eller delvist fra bail-in anvendelsesområde i overensstemmelse med § 25,
- 7) yde et bidrag til virksomheden eller enheden under afvikling, undtagen realkreditinstitutter, i medfør af § 26, stk. 4, og
- 8) iværksætte enhver kombination af de i nr. 1-7 omhandlede foranstaltninger.

I forhold til nr. 6 og 7 bemærkes, at realkreditinstitutter udtrykkeligt er undtaget. Dette er en følge af, at bail-in ikke finder anvendelse på realkreditinstitutterne, hvorfor det heller ikke er muligt at yde bidrag fra Afviklingsformuen til tabsabsorbering og rekapitalisering.

I pengeinstitutter vil afviklingsformuen kunne bidrage, når der er med bail-in samlet er nedskrevet mindst 8 pct. af instituttets passiver, hvilket oftest vil omfatte de nedskrivningsegne passiver.

Afviklingsforanstaltningerne skal finansieres af Afviklingsformuen, men kan suppleres med ekstraordinære bidragsopkrævninger, lån fra alternative finansieringskilder samt låntagning fra andre landes finansieringsordninger, jf. det foreslåede § 58, såfremt formuens størrelse ikke er fyldestgørende.

I de tilfælde, hvor Afviklingsformuen anvendes til at yde lån til virksomheden eller enheden, dets datterselskab, et broinstitut eller et porteføljeadministrationselskab kan Finansiell Stabilitet kræve, at der stilles sikkerhed herfor. Sikkerhedsstillelse kan bl.a. omfatte aktierne i virksomheden

eller enheden eller aktiver med lav risiko. Sikkerhedsstillelsen aftales forud for et eventuelt lån.

Lånene vil blive ydet på markedsmæssige vilkår.

Finansiell Stabilitets mulighed for via Afviklingsformuen at kunne yde lån eller garantere aktiver og forpligtelser til virksomheder eller enheder under afviklings vil fx kunne anvendes til at understøtte likviditet i den første fase, efter at virksomheden/enheden er blevet rekapitaliseret ved bail-in, indtil investorernes tillid er genoprettet.

I de tilfælde, hvor Afviklingsformuen anvendes i forbindelse med afviklingsforanstaltninger over for et grænseoverskridende virksomhed, enhed eller koncern, fasttætter det foreslåede *stk. 2*, at der skal udarbejdes en finansieringsplan mellem afviklingsmyndighederne, således at de enkeltes bidrag fordeles.

Finansieringsplanen udarbejdes af koncernafviklingsmyndigheden efter høring af de involverede afviklingsmyndigheder for den pågældende koncern, og skal blandt andet omfatte den gennemførte værdiansættelse og de tab, der skal anerkendes af den berørte koncernenhed på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne anvendes. Desuden skal de tab, som hver klasse af ejere af ejerskabsinstrumenter og kreditorer har lidt i de enkelte koncernenheder, samt ethvert bidrag, som indskudsgarantiordninger vil blive pålagt at yde, fremgå. I forhold til Afviklingsformuen skal blandt andet fremgå det samlede finansieringsbehov, det beløb, som hver af de nationale finansieringsordninger i de medlemsstater, hvor der er etableret berørte koncernenheder, skal bidrage med, og grundlaget for beregningen heraf.

Medmindre andet er aftalt i finansieringsplanen, vil grundlaget for beregning af bidrag fra hver enkelt national finansieringsordning navnlig tage hensyn til

- 1) den del af koncernens risikovægtede aktiver, der indehaves af de omfattede virksomheder, der er etableret i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat,
- 2) den del af koncernens aktiver, der indehaves af de omfattede virksomheder, der er etableret i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat,
- 3) den del af tabet, der har givet anledning til et behov for koncernafvikling, og som stammer fra koncernenheder, der er under tilsyn af kompetente myndigheder i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat, og
- 4) den del af koncernfinansieringsordningernes ressourcer, der i henhold til finansieringsplanen forventes at være direkte til gavn for koncernenheder, der er etableret i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat.

Af det foreslåede *stk. 3* fremgår, at Afviklingsformuens betaling i medfør af § 26, udover det beløb der er til rådighed i Afviklingsformuen, må højst udgøre det beløb, der kan opkræves gennem ekstraordinære bidrag, jf. § 58, stk. 4, 1. og 2. pkt., inden for en periode på 3 år.

Af det foreslåede *stk. 4* fremgår, at Afviklingsformuen udover de i stk. 1 nævnte anvendelsesmuligheder, også efter anmodning fra den pågældende afviklingsfinansieringsordning kan yde lån til andre landes finansieringsordninger efter erhvervs- og vækstministerens godkendelse. Det er ikke

en forudsætning, at lånet er til brug for afvikling af en dansk virksomhed eller enhed, eller en virksomhed eller enhed, der har aktiviteter i Danmark.

Til kapitel 12

Til § 60

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 3 i BRRD.

Med dette lovforslag udpeges Finansiell Stabilitet til at varetage en del af de opgaver, som i BRRD er tillagt den såkaldte afviklingsmyndighed. Med dette lovforslag og forslaget til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven foretages en opdeling af opgaverne i BRRD, således at de kompetencer og opgaver, der vedrører levedygtige virksomheder, varetages af Finanstilsynet, mens den del, der vedrører afviklingen eller restrukturen af nødlidende virksomheder, placeres i Finansiell Stabilitet. Fordelingen af afviklingskompetencer og opgaver mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet medfører endvidere, at reelle myndighedsopgaver (som fx afgivelse af påbud, indhentelse af oplysninger) placeres i Finanstilsynet, mens de mere forretningsorienterede opgaver (som fx selve udarbejdelsen, men ikke vedtagelsen, af afviklingsplaner og gennemførelse af afviklingsforanstaltninger) placeres hos Finansiell Stabilitet.

Med lovforslaget foreslås samtidig gennemført en omdannelse af Finansiell Stabilitet A/S til en selvstændig offentlig virksomhed.

Finansiell Stabilitet A/S blev stiftet af staten i forbindelse med Bankpakke I i medfør af lov om finansiell stabilitet, jf. lov nr. 1003 af 10. oktober 2008. Finansiell Stabilitet A/S er på nuværende tidspunkt reguleret af lov om finansiell stabilitet. Der udarbejdes med dette lovforslag en samlet lov om den fremadrettede afvikling af de omfattede virksomheder. Det er samtidig hensigten, at lov om finansiell stabilitet skal ophæves, når alle eksisterende aktiviteter i henhold til pågældende lov er afviklet. På denne baggrund, og da der samtidig gennemføres en omdannelse af Finansiell Stabilitet A/S til en selvstændig offentlig virksomhed, foreslås det med lovforslaget, at reglerne om Finansiell Stabilitet flyttes til denne nye lov. Bestemmelserne vil samtidig blive ophævet i lov om finansiell stabilitet, jf. § 2 i forslaget til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

Ved aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet, blev det aftalt, at Finansiell Stabilitet A/S »i en tilpasset form« skal varetage opgaven som national afviklingsmyndighed, idet Finansiell Stabilitet A/S gennem sit hidtidige virke har opbygget kompetencer og viden herom.

Med lovforslaget gennemføres denne tilpasning i form af, at Finansiell Stabilitet A/S kan omdannes til en selvstændig offentlig virksomhed. Virksomheden gives de nødvendige beføjelser til at varetage opgaverne som afviklingsmyndighed efter BRRD, når Finanstilsynet har vurderet virksomheden eller enheden nødlidende eller forventelig nødlidende, og der ikke vurderes at være andre løsninger på virksomhedens eller enhedens problemer.

Det forudsættes med den foreslåede bestemmelse, at erhvervs- og vækstministeren omdanner Finansiell Stabilitet A/S til en selvstændig offentlig virksomhed. Virksomheden indgår ikke i den offentlige forvaltning. Der vil dermed ikke være rekursadgang til erhvervs- og vækstministeren.

Det følger i øvrigt af omdannelsen til en selvstændig offentlig virksomhed, at Finansiell Stabilitet i retlig henseende forbliver en selvstændig juridisk person og inden for de begrænsninger, der fastlægges i lovgivning og vedtægter, kan optræde som en sådan. I det omfang staten i dag hæfter for Finansiell Stabilitet A/S' forpligtelser, forbliver denne hæftelse intakt. Der er tale om den samme juridiske enhed før og efter omdannelsen. Dette betyder bl.a., at Finansiell Stabilitet viderefører det hidtidige cvr-nr.

Omdannelsen kan gennemføres uden kreditorernes samtykke, og med omdannelsen af Finansiell Stabilitet A/S til en selvstændig offentlig virksomhed fraviges bestemmelserne om ophør i selskabsloven. Dette skal ses i lyset af, at der ikke er nogen kreditorer, der stilles økonomisk ringere ved omdannelsen, da der ikke som led i omdannelsen går penge ud af selskabet. Der er heller ikke et hensyn til ejeren, idet staten v/erhvervs- og vækstministeren vil være ejer både før og efter omdannelsen.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår, at omdannelsen af Finansiell Stabilitet A/S til en selvstændig offentlig virksomhed anses for sket, når selskabets vedtægter er ændret, således at de opfylder kravene efter dette lovforslag, og når omdannelsen er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Efter omdannelsen vil virksomhedens navn være Finansiell Stabilitet. Erhvervs- og vækstministeren har efter bestemmelsen i *stk. 3* mulighed for at ændre Finansiell Stabilitets navn, hvilket i givet fald vil ske på et virksomhedsmøde.

Af det foreslåede *stk. 4* fremgår, at Finansiell Stabilitet skal anmeldes og registreres i Erhvervsstyrelsen efter reglerne i selskabsloven. Anmeldelsen skal blandt andet indeholde virksomhedens navn, adresse, første regnskabsperiode samt fulde navn, stilling og bopæl for bestyrelsesmedlemmer, direktører og revisorer. Derudover gælder det bl.a. for vedtægtsændringer, at de skal anmeldes til Erhvervsstyrelsen senest 4 uger efter, at de er vedtaget, medmindre andet er bestemt i lovgivningen.

Til § 61

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 84 i BRRD.

Finansiell Stabilitet har til formål overordnet via virksomhedens varettagelse af sine opgaver at medvirke til sikring af finansiell stabilitet i Danmark. Dette sker bl.a. gennem varettagelsen af de opgaver og beføjelser, der henlægges til Fi-

nansiel Stabilitet i medfør af dette lovforslag og i medfør af lov om en indskyder- og investorgarantiordning, samt opgaver og beføjelser, som i øvrigt er henlagt til Finansiell Stabilitet ved lov eller af erhvervs- og vækstministeren. Dette er fx afviklingen af de resterende aktiviteter overtaget ved omdannelsen i medfør af § 63 fra Finansiell Stabilitet A/S.

Finansiell Stabilitet skal varetage de opgaver, der er fastlagt i dette lovforslag samt anden lovgivning, herunder lov om finansiell virksomhed og lov om en garantiordning for indskydere og investorer, jf. det foreslåede *stk. 1*. Dette omfatter bl.a. opgaverne i forbindelse med udarbejdelse af afviklingsplaner i lov om finansiell virksomhed, iværksættelse af afviklingsforanstaltninger i dette lovforslag, og administration af Garantiformuen. Finansiell Stabilitet forventes herudover at få en række mere traditionelle opgaver som tilknyttet til Erhvervs- og Vækstministeriet, såsom ministerbetjening, lovforberedende arbejde og repræsentation af Danmark på ministeriets vegne i relevante internationale fora.

Finansiell Stabilitet vil fortsat have aktiviteter fra de overtagne pengeinstitutter under tidligere afviklings- og krisehåndteringsordninger (Bankpakke I, Kreditpakken, Bankpakke III, Konsolideringspakken og Udviklingspakken), jf. det foreslåede § 63.

Som led i de afviklingsforanstaltninger, som Finansiell Stabilitet kan udøve, vil Finansiell Stabilitet skulle oprette forskellige datterselskaber, samt i øvrigt kunne overtage aktierne i en nødlidende virksomhed eller enhed. Finansiell Stabilitet vil således i en række tilfælde kunne blive ejer af selskaber, der dermed etableres som datterselskaber til Finansiell Stabilitet, jf. det foreslåede *stk. 2*.

Finansiell Stabilitet kan således som led i varetagelsen af Finansiell Stabilitets opgaver etablere datterselskaber erhverve ejerandele i andre selskaber med begrænset ansvar, samt indgå samarbejdsaftaler m.v. Der vil både kunne være tale om finansielle og ikke-finansielle datterselskaber. Datterselskaberne skal overholde den relevante lovgivning, herunder om regnskabsaflæggelse og revision, som den valgte selskabsform foreskriver.

Med det foreslåede *stk. 3* fastslås, at forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen ikke gælder for Finansiell Stabilitet. Opgavefordelingen mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er foretaget således, at de forvaltningsretlige afgørelser over for virksomheder og enheder i medfør af de regler, der gennemfører BRRD, placeres i Finanstilsynet. Finansiell Stabilitets opgaver er af operationel og kommerciel karakter med henblik på at iværksætte de afviklingsforanstaltninger, der er nødvendige i de konkrete tilfælde. Dette er også i overensstemmelse med den fordeling, der er i dag.

For så vidt angår offentlighedsloven bemærkes desuden, at BRRD pålægger Finansiell Stabilitet en tavshedspligt, hvorefter der alene kan videregives oplysninger til en nærmere opremsede liste af enheder og personer, jf. også det foreslåede *stk. 5* om tavshedspligten for Finansiell Stabilitet.

Finansiell Stabilitet er i dag som statsligt aktieselskab som udgangspunkt omfattet af offentlighedsloven, men er i med-

før af bekendtgørelse nr. 1585 af 19. december 2013 undtaget fra lovens anvendelsesområde. Af bemærkningerne til forslag nr. 144 af 7. februar 2013 til lov om offentlighed i forvaltningen fremgik af bemærkningerne til § 4, der fastsætter anvendelsesområdet for statslige aktieselskaber og muligheden for at undtage herfra, at det vil »være nærliggende under henvisning til karakteren af den virksomhed, der udøves i Finansiell Stabilitet A/S, at undtage dette selskab (sammen med dets datterselskaber) fra offentlighedslovens anvendelsesområde«.

Med forslaget til *stk. 3* indsættes denne undtagelse direkte i loven for at tydeliggøre, at undtagelsen gælder. Som gennemgået ovenfor er der tale om en videreførelse af gældende ret.

Finansiell Stabilitet A/S er som statsligt aktieselskab ikke omfattet af forvaltningslovens område. Uanset dette er det besluttet, at Finansiell Stabilitets opgaver i forbindelse med udstedelse af individuelle statsgarantier i medfør af Kreditpakken skulle være underlagt forvaltningslovens regler. Forslaget til *stk. 3* ændrer ikke på, at forvaltningsloven i medfør af de gældende regler finder anvendelse på Finansiell Stabilitets opgaver i forbindelse med udstedelse af individuelle statsgarantier i medfør af Kreditpakken.

Med forslaget videreføres gældende ret, hvorefter forvaltningsloven ikke finder anvendelse for Finansiell Stabilitet.

Selvom Finansiell Stabilitet ikke er omfattet af forvaltningsloven direkte, skal Finansiell Stabilitet i sin virksomhed overholde almindelige forvaltningsretlige principper i relevant omfang om fx proportionalitet, ligebehandling, inhabilitet og forbuddet om at sætte skøn under regel, ligesom Finansiell Stabilitet skal kunne begrunde sine beslutninger.

Af det foreslåede *stk. 4* fremgår, at Finansiell Stabilitet omfattes af selskabsloven, herunder reglerne for statslige aktieselskaber, med de tilpasninger, som er en konsekvens af dette lovforslag. At Finansiell Stabilitet er omfattet af de bestemmelser, der gælder for statslige aktieselskaber, indebærer endvidere, at hvad der er fastsat om datterselskaber under statslige aktieselskaber i selskabsloven tilsvarende vil skulle gælde for datterselskaber under Finansiell Stabilitet. De af Finansiell Stabilitets datterselskaber, der er organiseret som aktieselskaber, er således ikke underlagt de i selskabsloven særlige regler for statslige aktieselskaber, jf. selskabslovens § 352, *stk. 1*.

Med *stk. 5* foreslås det, at kapitel 9 i lov om finansiell virksomhed skal finde tilsvarende anvendelse på bestyrelsesmedlemmer, direktører, revisorer, vurderingspersoner, administratorer samt øvrige ansatte i Finansiell Stabilitet og dets datterselskaber. Hermed fastslås, at denne personkreds er underlagt samme tavshedspligt, som gælder i finansielle virksomheder m.v.

Det indebærer, at der ikke uberettiget må videregives fortrolige oplysninger, som de pågældende er blevet bekendt med under udøvelsen af deres hverv. Den, som modtager oplysninger fra personkredsen, omfattes ligeledes af denne tavshedspligt, jf. § 117, *stk. 2*, i lov om finansiell virksomhed.

Fortrolige oplysninger omfatter som udgangspunkt alle oplysninger, som Finansiell Stabilitet får kendskab til gennem varetagelsen af sine opgaver. Hvis oplysningerne er offentligt tilgængelige, kan oplysningerne ikke anses for fortrolige og omfattes derfor ikke af tavshedspligten.

Tavshedspligten er af afgørende betydning for, at Finansiell Stabilitet kan få den nødvendige indsigt i en virksomheds eller enheds forhold til at kunne gennemføre en værdiansættelse og iværksætte afviklingsforanstaltninger. For at Finansiell Stabilitet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må virksomhederne og deres kunder kunne nære tillid til, at Finansiell Stabilitet ikke videregiver fortrolige oplysninger.

Tavshedspligten er i øvrigt også afgørende for samarbejdet mellem Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet. Vurderingen af, hvornår der er tale om en berettiget videregivelse af fortrolige oplysninger, skal således ses i lyset af Finansiell Stabilitets opgaver. I medfør af dette lovforslag og forslaget til ændring af lov om finansiell virksomhed skal Finansiell Stabilitet samarbejde med andre myndigheder i en række sager, herunder Finanstilsynet, Erhvervs- og Vækstministeriet, Danmarks Nationalbank, og tilsvarende udenlandske myndigheder. Desuden skal Finansiell Stabilitet i en række tilfælde forsøge at sælge eller overdrage hele eller dele af virksomheder eller enheder til private købere, herunder ved åbne og transparente salgsprocesser, som ligeledes kan indebære videregivelse af fortrolige oplysninger.

I medfør af gennemførelsen af BRRD skal Finansiell Stabilitet bl.a. underrette og udveksle oplysninger med andre afviklingsmyndigheder, Finanstilsynet og andre tilsynsmyndigheder, kompetente ministerier, herunder Erhvervs- og Vækstministeriet, centralbanker, herunder Danmarks Nationalbank og indskydergarantiordninger. Modtagerne af oplysninger bliver underlagt tilsvarende tavshedspligt ved modtagelsen af oplysningerne, jf. § 117, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed. Det indebærer, at oplysninger fra Finansiell Stabilitet til f.eks. Finanstilsynet er underlagt tavshedspligt efter kapitel 9 i lov om finansiell virksomhed.

I medfør af den foreslåede § 259 i lov om finansiell virksomhed, jf. forslaget til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garanti-fond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven, som fremsættes samtidig med dette lovforslag, skal Finansiell Stabilitet udarbejde en indstilling til afviklingsplaner, som herefter vedtages af Finanstilsynet. Afviklingsplaner er et vigtigt arbejdsredskab for Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet til brug for fastlæggelse af en afviklingsstrategi. Den indstilling, som Finansiell Stabilitet sender til Finanstilsynet i medfør af forslag til lov om finansiell virksomhed § 259, vil være omfattet af det foreslåede stk. 5, jf. § 117, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, og Finanstilsynet vil dermed være tavshedsbelagt for så vidt angår denne indstilling. Det skal dog bemærkes, at den af afviklingsplanen omfattede virksomhed, vil modtage en sammenfatning af planens vigtigste elementer.

Desuden er Finansiell Stabilitet undergivet Rigsrevisionens forvaltningsrevision, og skal således også videregive oplysninger hertil til brug for Rigsrevisionens opgaver.

Af det foreslåede *stk. 6* fremgår, at erhvervs- og vækstministeren konkret kan beslutte at henlægge øvrige opgaver til Finansiell Stabilitet, som ikke fremgår af dette lovforslag. Det kan eksempelvis være opgaver, der følger af et aktstykke vedtaget af Finansudvalget.

Til § 62

Med § 62 foreslås det, at hvis en virksomhed eller enhed erklærer konkurs, kan Finansiell Stabilitet indgå aftale med konkursboet om administration og afvikling af aktiviteterne, med henblik på at benytte Finansiell Stabilitets erfaringer med afvikling af sådanne virksomheder til det bedst mulige resultat for kreditorerne.

Situationen kan opstå, hvor en virksomhed eller enhed ikke opfylder afviklingsbetingelserne, og dermed ikke afvikles efter reglerne i dette lovforslag, og der i øvrigt ikke findes andre løsninger på virksomhedens eller enhedens problemer, hvorfor virksomheden eller enheden tages under konkursbehandling. Kurator har i de tilfælde mulighed for at lade Finansiell Stabilitet bistå med afviklingen af konkursboet på en måde, der i den konkrete situation er bedst egnet.

Afviklingen skal ske i henhold til en aftale mellem konkursboet og Finansiell Stabilitet, og Finansiell Stabilitets omkostninger ved afviklingen, herunder til evt. kapitalisering og funding af datterselskabet, skal afholdes af konkursboet i overensstemmelse med reglerne herfor.

Det skal sikres, at myndigheder orienteres herom, når det er relevant, fx skal kurator indgå aftale med Danmarks Nationalbank, hvor der er behov for at opretholde adgangen til betalingssystemer m.v.

I medfør af det foreslåede *stk. 2* bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om Finansiell Stabilitets afvikling af aktiviteter i medfør af *stk. 1*. Dette skal sikre, at der kan fastsættes nærmere regler til eksempelvis at opfylde krav fra EU-Kommissionen i medfør af statsstøttereglerne.

Til § 63

Alle de eksisterende aktiviteter vedrørende afviklings- og krisehåndtering i medfør af de såkaldte nuværende og tidligere initiativer (Bankpakke I, Kreditpakken, Bankpakke III, Konsolideringspakken og Udviklingspakken), som det fremgår af den gældende lov om finansiell stabilitet, samt afviklingen af Roskilde Bank er samlet i Finansiell Stabilitet A/S og i datterselskaber hertil. Da bankpakkerne håndteres på forskellige regning (statens, Garantifonden for Indskydere og Investorer (nu Garantiformuen), kreditorers og FIH-koncernen), er koncernstrukturen oprettet således, at der kan udarbejdes selvstændige regnskaber for de overtagne institutter. De relevante dele af lov om finansiell stabilitet opretholdes for de resterende aktiviteter.

Finansiell Stabilitet A/S omdannes til en selvstændig offentlig virksomhed, således at virksomheden etableres i

regnskabsmæssig henseende med virkning fra 1. januar 2015, jf. § 78, stk. 2. Det statslige aktieselskab Finansiell Stabilitet A/S' aktiver og passiver videreføres i virksomheden.

Den selvstændige offentlige virksomhed viderefører samtlige af Finansiell Stabilitet A/S' aktiver og passiver og viderefører samtlige rettigheder og forpligtelser i forbindelse hermed.

I overensstemmelse med princippet i selskabslovens § 41, stk. 6, gennemføres omdannelsen af det statslige aktieselskab til en selvstændig offentlig virksomhed med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2015, idet der er tale om videreførelse af en bestående virksomhed.

Samtlige aktiver og passiver vil blive videreført, hvorfor den selvstændige offentlige virksomheds egenkapitals størrelse er identisk med Finansiell Stabilitet A/S' ultimo 2014. Eventuelt udbytte til staten fra Finansiell Stabilitet A/S i april 2015 vil således være vist som udbytte i åbningsbalancen.

Det betyder blandt andet at al ejendom og løsøre m.v., og alle passiver og forpligtelser, herunder personalemæssige forpligtelser, videreføres af Finansiell Stabilitet, ligesom virksomheden viderefører alle kontrakter og andre forpligtende retsforhold på samme vilkår, som har været gældende for Finansiell Stabilitet A/S.

I det omfang staten i dag hæfter for Finansiell Stabilitet A/S' forpligtelser, forbliver denne hæftelse intakt.

Selskabet har desuden fortsat adgang til statsligt genudlån. Finansiell Stabilitet vil ligeledes fremadrettet følge reglerne for statslige aktieselskaber, herunder for oplysningspligter.

Finansiell Stabilitet skal sikre, at de eksisterende aktiviteter kan videreføres med henblik på endelig afvikling og holdes afskilt, således at der kan ske afregning i overensstemmelse med de gældende regler. Finansiell Stabilitet vil i den forbindelse kunne gennemføre en endelig afregning med relevante interessenter, kurator og Garantiformuen for de enkelte overtagne institutter eller dele heraf, når de væsentligste risici ved afviklingen er afviklet. Det bemærkes, at for så vidt angår aktiviteter overtaget under Bankpakke I, er der sket endelig afregning. Det bemærkes desuden, at for så vidt angår datterselskabet FS Property Finance A/S, der er aktiviteter overtaget i forbindelse med den såkaldte Udviklingspakke, er det udgangspunktet, at denne afregnes ultimo 2016.

Til § 64

Erhvervs- og vækstministeren vil som følge af omdannelsen af Finansiell Stabilitet A/S til en selvstændig offentlig virksomhed være enejer af Finansiell Stabilitet. Ministeren vil blive sidestillet med en eneaktionær og vil udøve de beføjelser, der normalt varetages af generalforsamlingen i et aktieselskab, jf. det foreslåede *stk. 1*. De beføjelser, der tilkommer generalforsamlingen i et aktieselskab, udøves primært på det årlige ordinære virksomhedsmøde.

Det er hensigten, at ministeren eller dennes stedfortræder i tillæg til virksomhedsmødet vil afholde orienteringsmøder med virksomheden. Erhvervs- og vækstministeren kan herudover indkalde til ad hoc møder, når ministeren finder det

hensigtsmæssigt. Vedtægterne, der skal fastlægges i medfør af det foreslåede *stk. 3*, fastlægger nærmere bestemmelser om orienteringsmøder og ad hoc møder.

Erhvervs- og vækstministerens nærmere beføjelser vedrørende visse konkrete beslutninger fremgår af det foreslåede § 65. Desuden skal ministeren bl.a. godkende årsrapporter, jf. det foreslåede § 73, stk. 3, samt vælge bestyrelsen og fastsætte bestyrelsens vederlag, jf. § 67.

Finansiell Stabilitet skal efter det foreslåede *stk. 2* afholde generalforsamling i form af et virksomhedsmøde. Virksomhedsmødet svarer således til generalforsamlingen i et aktieselskab. De nærmere bestemmelser vedrørende afholdelsen af virksomhedsmødet vil fremgå af vedtægterne.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervs- og vækstministeren skal vedtage Finansiell Stabilitets vedtægter. Vedtægterne skal indeholde nærmere retningslinjer for virksomhedens udøvelse. Vedtægterne vil blandt andet indeholde bestemmelser om dispositioner, der skal forelægges erhvervs- og vækstministeren til godkendelse, jf. § 65, ligesom det vil blive fastslået, at Finansiell Stabilitet er forpligtet til at orientere erhvervs- og vækstministeren om sager af væsentlig betydning for virksomheden, jf. § 66. Erhvervs- og vækstministeren kan ændre vedtægterne efter behov. Vedtægterne skal endvidere anmeldes til Erhvervsstyrelsen og vil blive offentligt tilgængelige, jf. det foreslåede § 60, stk. 3.

Til § 65

Den foreslåede § 65 angiver de situationer, hvor beslutningskompetencen i henhold til dette lovforslag er henlagt til erhvervs- og vækstministeren. Ministeren træffer sine beslutninger efter indstilling fra bestyrelsen i Finansiell Stabilitet.

I medfør af *nr. 1* omfatter dette for det første beslutninger om valg af afviklingsværktøjer, jf. § 12, for virksomheder eller enheder med systemisk betydning. Dette vil både gælde for et udpeget systemisk vigtigt finansielt institut og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut, jf. §§ 308 og 310 i lov om finansiell virksomhed, men også i tilfælde, hvor fx en flerhed af virksomheder eller enheder er nødlidende og skal afvikles, og det kan have systemisk betydning.

Det er desuden erhvervs- og vækstministeren, der med Folketingets bevilling, træffer beslutning om anvendelse af offentlige stabiliseringsinstrumenter, jf. kapitel 9.

Derudover skal erhvervs- og vækstministeren, jf. det foreslåede *nr. 3* og *4*, træffe beslutningen, hvis der skal anmodes om lån fra andre landes afviklingsfinansieringsordninger, eller når der skal træffes beslutning om, hvorvidt der skal ydes lån til andre landes afviklingsfinansieringsordninger, jf. det foreslåede § 58, stk. 6, hhv. § 59, stk. 4.

Desuden er det ministeren, der udsteder de bekendtgørelser, der gives hjemmel til i lovforslaget. For så vidt angår bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om forhøjelse af Afviklingsformuen, jf. § 57, stk. 3, sker dette ligeledes efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Det fremgår af *stk. 2*, at erhvervs- og vækstministeren træffer sine beslutninger ved skriftlig meddelelse til bestyrelsen i Finansiell Stabilitet.

Til § 66

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 3, artikel 84 og artikel 90 i BRRD.

Den foreslåede § 66 regulerer Finansiell Stabilitets pligt til at orientere erhvervs- og vækstministeren om forhold, som er af væsentlig økonomisk eller politisk betydning for Finansiell Stabilitet. Ministeren vil således løbende modtage orientering om væsentlige forhold. Der er ikke en egentlig instruktionsbeføjelse udover i de forhold, hvor det udtrykkeligt fremgår af lovforslaget, at ministeren skal godkende eller træffe beslutning. Derudover har erhvervs- og vækstministeren beføjelser som led i ministerens varetagelse af ejerinteresser på virksomhedsmødet i Finansiell Stabilitet, jf. det foreslåede § 65.

I medfør af det foreslåede *stk. 1* skal Finansiell Stabilitet orientere erhvervs- og vækstministeren om forhold, som er af væsentlig økonomisk eller politisk betydning. Finansiell Stabilitet vil i medfør heraf også skulle orientere om hændelser, der medfører større fravigelser i tidligere udmeldte forventede økonomiske resultater, væsentlige ændringer i Finansiell Stabilitets strategi eller beslutninger af stor strategisk rækkevidde. Dette er i overensstemmelse med de nuværende forhold i Finansiell Stabilitet A/S, hvor denne orienteringspligt fremgår af Finansiell Stabilitet A/S' vedtægter.

Underretningspligten omfatter Finansiell Stabilitets beslutninger om iværksættelse af afviklingsforanstaltninger, jf. artikel 90 i BRRD..

Tilsvarende fremgår det af den i *stk. 2* foreslåede oplysningspligt over for erhvervs- og vækstministeren af Finansiell Stabilitets vedtægter. Efter *stk. 2* kan ministeren kræve de oplysninger, der vurderes nødvendige for ministerens overordnede tilsyn med Finansiell Stabilitet. Det vil sige, at erhvervs- og vækstministeren kan indhente de oplysninger, der muliggør, at ministeren kan føre et overordnet tilsyn med Finansiell Stabilitet. Erhvervs- og vækstministeren vil fx kunne bede om oplysninger til vurdering af, om de Finansiell Stabilitet har varetaget hensynet til de forvaltningsretlige principper i en konkret sag.

Finansiell Stabilitets videregivelse af oplysninger skal ske under iagttagelse af kapitel 9 i lov om finansiel virksomhed, jf. det foreslåede § 61, *stk. 5*.

Det foreslås i *stk. 3*, at ansatte i Erhvervs og Vækstministeriet, der i medfør af dette lovforslag modtager oplysninger om virksomheder, enheder m.v., under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e har en særlig tavshedspligt i forhold til de oplysninger, som de i den forbindelse opnår kendskab til.

Indførelsen af denne særlige tavshedspligt for de omhandlede personer skal ses på baggrund af karakteren af de oplysninger, som vil blive behandlet i forberedelsen og håndteringen af virksomheder og enheder i henhold til dette lovforslag. Der vil således være tale om fortrolige oplysninger om

konkrete virksomheder, herunder om hvordan virksomheden forventes håndteret i en krisesituation. Det er samtidig centralt for at kunne få korrekte og fuldstændige oplysninger fra de omfattede virksomheder samt andre landes myndigheder m.v., at der er tillid til at oplysningerne behandles fortroligt. Det følger derfor også af BRRD, at myndigheder m.v., der modtager oplysninger omfattet af BRRD, skal være underlagt en streng tavshedspligt af hensyn til, at der er tale om meget følsomme oplysninger. Den foreslåede bestemmelse betyder, at ansatte i ministeriet, der kommer i besiddelse af fortrolige oplysninger, er omfattet af en strafbelagt tavshedspligt.

Tavshedspligten vil også gælde efter et eventuelt ansættelses- eller kontraktforholds ophør, jf. straffelovens §§ 152-152 e.

For at sikre at kravene til tavshedspligten overholdes følger det endvidere af BRRD, at der bør udarbejdes interne regler, som skal sikre tavshedspligten omkring de oplysninger, der udveksles mellem personer, der vil være direkte involveret i en afviklingsproces.

Det er således strafbart at videregive oplysninger omfattet af lovforslaget, der modtages fra fx Finansiell Stabilitet som led i arbejdet i henhold til nærværende lovforslag. Den foreslåede særlige tavshedspligtsbestemmelse vil i øvrigt have den virkning, at der ikke vil være aktindsigt efter offentlighedsloven i de omhandlede oplysninger. Den foreslåede bestemmelse udelukker dog ikke fuldstændigt at videregive oplysninger modtaget som led i udførelsen af opgaver i medfør af lovforslaget. Det vil således være muligt at videregive oplysninger til andre involverede parter, fx Finanstilsynet, Finansiell Stabilitet eller myndigheder i andre lande som led i et grænseoverskridende afviklingskollegier, jf. nærmere det foreslåede § 52.

Det vil også være muligt at videregive oplysninger i summarisk eller sammenfattende form til andre end de involverede myndigheder, hvis det sikres, at de enkelte virksomheder eller enheder ikke kan identificeres, eller at virksomheden eller enheden som oplysningerne omhandler, har givet sit samtykke til videregivelsen. Desuden skal der forinden en eventuel videregivelse foretages en vurdering af, om oplysningerne kan have indflydelse på offentlighedens interesser for så vidt angår finanspolitik, valutapolitik eller økonomisk politisk, eller på fysiske og juridiske personers forretningsmæssige interesser samt på formålet med inspektioner, undersøgelser eller revision. Herudover skal vurderingen særligt forholde sig til effekten af en eventuel videregivelse og indvirkningen på indholdet af og detaljerne i genopretningsplaner eller afviklingsplaner.

Det kan ligeledes ske videregivelse af oplysninger til Rigsrevisionen i overensstemmelse med rigsrevisorloven. Derudover er Erhvervs- og Vækstministeriet omfattet af Folketingets Ombudsmands virksomhed og er fortsat forpligtet til at meddele ombudsmanden de oplysninger samt udlevere de dokumenter m.v., som forlanges af ombudsmanden efter ombudsmandsloven. Dermed er det ikke hensigten med den særlige tavshedspligt at ændre på gældende særegler om pligtmæssig udlevering af oplysninger til brug for til-

syn og kontrol. Endelig kan ministeren videregive oplysninger til Folketinget under hensyntagen til denne særlige tavshedspligt, hvor der skal træffes afgørelse om en konkret bevilling.

Til § 66

Finansiel Stabilitet vil efter det foreslåede *stk. 1* blive ledet af en bestyrelse og en direktion. Bestyrelsen skal sikre, at Finansiell Stabilitet drives forsvarligt og i overensstemmelse med sit formål. Bestyrelsen træffer beslutning i alle spørgsmål, som er af væsentlig betydning, herunder den overordnede tilrettelæggelse af Finansiell Stabilitets arbejde inden for de retningslinjer, som er fastlagt af erhvervs- og vækstministeren. Bestyrelsen vil være ansvarlig for Finansiell Stabilitets organisation og virksomhed over for erhvervs- og vækstministeren og kan ifalde ansvar efter dansk rets almindelige regler. Bestyrelsen ansætter en direktion, jf. det foreslåede § 68.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår, at Finansiell Stabilitet skal ledes af en bestyrelse på op til 7 medlemmer, herunder en formand og næstformand. Erhvervs- og vækstministeren vælger denne bestyrelse på virksomhedsmødet. Der sker derved ikke en ændring heraf som følge af omdannelsen til selvstændig offentlig virksomhed. Med henvisningen til at selskabsloven finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger, jf. § 61, stk. 4, følger, at bestyrelsen skal bestå af mindst 3 medlemmer.

Erhvervs- og vækstministeren vælger hvert medlem for op til et år ad gangen med mulighed for at genvælge dem. Bestemmelsen er indsat med henblik på at sikre løbende fornyelse og kontinuitet i bestyrelsens sammensætning. Perioden er i overensstemmelse med den generelle praksis for statslige aktieselskaber og anbefalingerne fra komitéen for god selskabsledelse fra 2013, hvor der lægges op til, at det øverste ledelsesorgan hvert år bør evaluere sin personsammensætning med henblik på at øge værdiskabelsen og sikre den nødvendige fornyelse sammenholdt med ønsket om kontinuitet.

For samtidig at sikre, at den erfaring og viden, man som bestyrelsesmedlem kommer i besiddelse af, bevares i bestyrelsen, er der hvert år mulighed for forlængelse af posten som bestyrelsesmedlem for et år. Der sættes ingen begrænsninger for, hvor mange gange et bestyrelsesmedlem kan blive genvalgt. Det er således ikke hensigten, at hele bestyrelsen udskiftes hvert år, idet det er væsentligt at bevare opbygget viden og erfaring, men samtidig også give mulighed for, at der løbende kan ske valg af nye bestyrelsesmedlemmer for derigennem at sikre fornyelse.

Bestyrelsen vil almindeligvis træffe afgørelse ved simpelt flertal, og formandens stemme er afgørende ved stemmelighed. Bestyrelsen fastsætter selv sin forretningsorden for sit virke indeholdende retningslinjer for mødefrekvens, mødeform, opgaver m.v., jf. det foreslåede *stk. 3*.

Ved erhvervs- og vækstministerens valg af bestyrelsesmedlemmer på virksomhedsmødet bør det tilstræbes, at den fornødne faglige viden om Finansiell Stabilitets opgaver er

repræsenteret i bestyrelsen, jf. *stk. 4*. Bestyrelsen skal sammensættes, så den samlet set har de fornødne kompetencer til at varetage virksomhedens formål, herunder den fornødne faglige, forretningsmæssige, ledelsesmæssige og økonomiske indsigt. Dette indebærer, at der i bestyrelsen bl.a. skal være kompetencer inden for drift af de omfattede virksomheder, forretningsmæssig indsigt, indsigt i forbruger- og investorforhold samt erfaring med salg af hele eller dele af virksomheder.

Med det foreslåede *stk. 5* fastslås, at medarbejderne i Finansiell Stabilitet ikke har ret til at vælge medlemmer til Finansiell Stabilitets bestyrelse og medarbejderne i Finansiell Stabilitets datterselskaber har ikke ret til at vælge koncernrepræsentanter til Finansiell Stabilitets bestyrelse. Der vil dermed ikke blive valgt medarbejderrepræsentanter til Finansiell Stabilitets bestyrelse. Dette skal ses på baggrund af typen af beslutninger, Finansiell Stabilitets bestyrelse skal træffe. Desuden vil Finansiell Stabilitets datterselskaber typisk alene være datterselskaber i en periode indtil Finansiell Stabilitet gennemfører afvikling eller frasal, hvor koncernrepræsentation vil være uhensigtsmæssig.

Bestemmelsen ændrer ikke på medarbejderes ret til repræsentation i datterselskaber i henhold til selskabsloven.

I medfør af det foreslåede *stk. 6* fastsætter erhvervs- og vækstministeren bestyrelsens honorar på det ordinære virksomhedsmøde. Vederlaget til bestyrelsen fastsættes for tiden frem til næste ordinære virksomhedsmøde under hensyntagen til hvervets art og arbejdets omfang. Honoraret fastsættes under hensyntagen til, at der er tale om en selvstændig offentlig virksomhed, og må forventes at følge statens lønpolitik for statslige aktieselskaber, som blandt andet stiller krav om ikke at være lønførende, som det også er tilfældet i dag.

Til § 68

Bestyrelsen ansætter en direktion, der forestår den daglige ledelse af Finansiell Stabilitet på baggrund af bestyrelsens retningslinjer. Bestyrelsen fastsætter den nærmere opgavefordeling mellem bestyrelsen og direktionen i en direktionsinstruks.

Til § 69

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 3, 40 og 42 i BRRD.

De foreslåede *stk. 1-3* er en videreførelse af det eksisterende § 6, stk. 3-5, i lov om finansiell stabilitet, der implementerede og videreførte bestemmelserne i aktstykket 17 af 5. november 2009 i lov om finansiell stabilitet. I det omfang, der allerede er truffet beslutning om skadesløsholdelse, oprettholdes denne.

Efter akt 17 af 5. november 2009 og den efterfølgende tekstanmærkning på tillægsbevillingsloven er erhvervs- og vækstministeren med virkning fra selskabets stiftelse bemyndiget til at skadesløsholde medlemmerne af bestyrelsen for Finansiell Stabilitet for ethvert erstatningskrav mod bestyrelsesmedlemmerne som følge af udøvelsen af deres

hverv som bestyrelsesmedlemmer, medmindre der er tale om krav efter dansk ret, der gøres gældende ved en dansk domstol og udgifter til sagsomkostninger m.v. i forbindelse med retssager, hvor bestyrelsesmedlemmet er holdt skadesløs. Det foreslås, at denne bemyndigelse, der var indsat i lov om finansiel stabilitet, fremover videreføres i dette lovforslag. Forslaget indebærer ikke nogen udvidelser af bemyndigelsen.

Baggrunden for akt 17 er, at det i forhold til Finansiell Stabilitets ledelse – bestyrelse og direktion – som forestår ledelsen af Finansiell Stabilitets anliggender og repræsenterer Finansiell Stabilitet udadtil er og har været vurderingen, at Finansiell Stabilitet på flere måder adskiller sig fra andre statslige aktieselskaber.

Finansiell Stabilitet har således efter den generelle statsgaranti haft en forpligtelse til at sikre nødlidende pengeinstitutter ved at overtage aktiver og forpligtelser og garantere for gæld og sikkerhedsstillelse fra disse. Finansiell Stabilitets aktiviteter tager i høj grad udgangspunkt i et bundet mandat, hvor selskabets bestyrelse og direktion ofte under et ikke uvæsentligt tidspres er pålagt at gennemføre finansielle transaktioner.

Finansiell Stabilitet og dets ledelse – bestyrelse og direktion – er som følge af selskabets særlige virksomhed og de lovgivningsmæssigt fastsatte vilkår for udøvelsen af denne virksomhed derfor særligt eksponeret over for erstatningskrav rejst af tredjepart; det gælder også i forhold til søgsmål efter fremmed ret. Som også anført i akt 17 er det således vurderingen, at risikoen for bestyrelse og direktion er særlig stor, hvis søgsmålet anlægges efter fremmed ret, eller hvis der er tale om krav, der rejses ved udenlandske domstole.

Hertil kommer, at erhvervs- og vækstministeren er bemyndiget til at give afkald på at rejse regreskrav for erstatningsbeløb og sagsomkostninger m.v., som staten har betalt til tredjemand, omfattet af skadesløsholdelsen for så vidt angår erstatningsbeløb og sagsomkostninger m.v., som bestyrelsesmedlemmet ikke skulle have afholdt ved dom afsagt af en dansk domstol efter dansk ret.

Endvidere er erhvervs- og vækstministeren bemyndiget til at give afkald på at gøre erstatningskrav gældende over for bestyrelsesmedlemmerne for tab, der er påført staten eller Finansiell Stabilitet, og som overstiger forsikringsdækningen i henhold til bestyrelsesansvarsforsikringen, hvis bestyrelsesmedlemmet alene har udvist simpel uagtsomhed, jf. det foreslåede stk. 2.

Erhvervs- og vækstministeren kan tillige tilslutte sig bestyrelsens beslutning om, at give afkald på at gøre erstatningskrav gældende over for direktionen for tab, der er påført staten eller Finansiell Stabilitet, og som overstiger forsikringsdækningen i henhold til ansvarsforsikringen for direktionen, hvis direktøren alene har udvist simpel uagtsomhed, jf. det foreslåede stk. 3. I det omfang der allerede er truffet beslutning om skadesløsholdelse, opretholdes denne.

Ledelsen i Finansiell Stabilitet vil tilsvarende kunne beslutte at skadesløsholde ledelsen i datterselskaber og eventuelt udpegede administratorer.

I medfør af det foreslåede *stk. 4* omfatter skadesløsholdelsen i medfør af stk. 1-3 ligeledes forhold i Finansiell Stabilitet A/S forud for omdannelsen i medfør af § 60.

Til § 70

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 3 i BRRD.

Finansiell Stabilitets bestyrelse og direktion har ansvaret for, at virksomheden er indrettet til at kunne varetage de opgaver, det er tillagt. Dette skal ske under hensyntagen til de rammer, der er fastlagt i lov og fastlægges på finansloven.

Det fremgår af BRRD, at medlemsstaterne bl.a. er forpligtet til at sikre, at der er de nødvendige ressourcer til rådighed.

Behovet for i nogle situationer at kunne øge de personalemæssige ressourcer er en allerede kendt problemstilling i det nuværende Finansiell Stabilitet A/S, der fx i forbindelse med overtagelse af nødlidende institutter har anvendt ekstern bistand. Der er for Finansiell Stabilitet foreslået en finansieringsmodel, der gør det muligt at anvende de nødvendige omkostninger, når det er nødvendigt under iagttagelse af skyldige økonomiske hensyn.

Det er vurderingen, at spørgsmålet om medarbejderressourcer er en ledelsesmæssig opgave. Det vil således være Finansiell Stabilitets ledelse, der skal sikre, at der er de nødvendige ressourcer til rådighed i virksomheden, herunder i nødvendigt omfang at sikre adgang til midlertidigt at justere fx medarbejderressourcerne ved aftaler med andre myndigheder, organisationer eller virksomheder.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 60, vurderes det, at Finansiell Stabilitet kan videreføre den viden og erfaring om krisehåndtering af institutter, der er opbygget i Finansiell Stabilitet A/S.

Til § 71

Det fremgår af lovforslagets § 71, at Finansiell Stabilitets formue skal holdes adskilt fra statens formue. Det vil sige at Finansiell Stabilitets formue ikke indgår i statens løbende budgettering, herunder ikke medtages på finansloven.

BRRD stiller krav om, at Afviklingsformuen skal være separeret fra Garantiformuen, men tillader at Afviklingsformuen administreres ud fra samme administrative struktur som Garantiformuen. Finansiell Stabilitet vil derfor både administrere Garantiformuen og Afviklingsformuen, men det er forudsat, at de to formuer placeres som særskilte forretningsområder med egne regnskabssegmenter.

Det fremgår derfor yderligere af forslaget til *stk. 1*, at Garantiformuen og Afviklingsformuen er adskilte. Samtidig holdes de to formuer adskilt fra Finansiell Stabilitets øvrige formue. Dette skal ses i sammenhæng med dette lovforslags § 56 samt § 1 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Regnskabsmæssigt betyder dette, at Finansiell Stabilitet aflægger 1 regnskab for virksomheden, som dog indeholder særskilte segmentregnskaber for henholdsvis Garantiformuen og Afviklingsformuen.

I tilfælde, hvor de to formuer grundet udbetalinger, har optaget lån for at dække den enkelte formues forpligtelser, jf. dette lovforslag og lov om en indskyder- og investorgarantiordning, optager den enkelte formue regnskabsmæssigt en betalingsforpligtelse (tilgodehavende), hvorved de to formuer er afgrænset fra at have en negativ formue. Dette er en videreførelse af den praksis, som er anvendt Garantifonden for Indskydere og Investorer.

Det fastslås endvidere i *stk. 2*, at Finansiell Stabilitet ikke hæfter for Garantiformuen eller Afviklingsformuen, og at disse formuer kun hæfter for egne forpligtelser. Denne bestemmelse skal ses i lyset af, at finansiering af de to formuer sker på baggrund af bidrag fra de omfattede virksomheder. Med bestemmelsen sikres det, at krav mod henholdsvis Finansiell Stabilitets formue, Garantiformuen eller Afviklingsformuen ikke kan rettes mod de andre formuer.

Det fastslås sluttelig i *stk. 3*, at Finansiell Stabilitet ikke kan udlodde overskud eller egenkapital ved udbytteudlodning eller på anden måde til staten. 1. pkt. omfatter ikke aktiviteter videreført ved omdannelsen i medfør af § 60.

Til § 72

Finansiell Stabilitet indgår i medfør af det foreslåede § 72 ikke i det statslige overenskomst- og aftalesystem, men kan selv forhandle løn- og ansættelsesvilkår for sit personale, herunder indgå kollektive overenskomster. Det er således op til ledelsen i Finansiell Stabilitet at forhandle ansættelsesvilkårene inden for rammerne af allerede tilsluttede overenskomster, og de ansatte i Finansiell Stabilitet vil således ikke blive omfattet af det statslige overenskomstsysteem. Finansiell Stabilitet A/S er i dag medlem af Finanssektorens Arbejdsgiverforening. Ved omdannelse af Finansiell Stabilitet A/S til en selvstændig offentlig virksomhed videreføres alle aftaler. Så længe Finansiell Stabilitet er medlem af Finanssektorens Arbejdsgiverforening, vil virksomheden være forpligtet af de overenskomster, der er indgået mellem Finanssektorens Arbejdsgiverforening og Finansforbundet i overensstemmelse med medlemskabet.

Efter omdannelsen af Finansiell Stabilitet A/S til den selvstændige offentlige virksomhed fortsætter medarbejderne deres ansættelsesforhold og bevarer de rettigheder og pligter, der gælder for dem under ansættelsen i det statslige aktieselskab.

Bestemmelsen i *stk. 2* medfører, at medarbejderne og ledelsen i Finansiell Stabilitet efter udløb af gældende aftaler kan indgå aftaler om nye ansættelsesvilkår m.v.

Til § 73

Finansiell Stabilitet A/S aflægger i dag regnskab efter reglerne i lov om finansiell virksomhed.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 1*, at Finansiell Stabilitet også fremover skal aflægge regnskab i medfør af reglerne for finansiell holdingvirksomheder i lov om finansiell virksomhed. Finansiell Stabilitet vil som udgangspunkt blive omfattet af reglerne for finansielle holdingvirksomheder i lov om finansiell virksomhed, jf. definitionen i § 5, stk. 1, nr. 10,

når Finansiell Stabilitet har en virksomhed, jf. § 2, nr. 19, i dette lovforslag, som datterselskab. Med bestemmelsen sikres det, at Finansiell Stabilitet ikke vil skulle skifte mellem forskellige regnskabsregler, afhængig af hvilke datterselskaber, Finansiell Stabilitet har på det pågældende tidspunkt.

Finansiell Stabilitet vil som udgangspunkt skulle overholde reglerne i lov om finansiell virksomhed for finansielle holdingvirksomheder i øvrigt, når Finansiell Stabilitet opfylder definitionen. I medfør af det foreslåede § 14 a, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed får Finanstilsynet mulighed for at undtage Finansiell Stabilitet fra at opfylde kravene for finansielle holdingvirksomheder i lov om finansiell virksomhed og i regler udstedt i medfør heraf, samt kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (CRR). For nærmere herom henvises til forslaget til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

Det foreslåede *stk. 2* fastslår at regnskabet revideres i medfør af lov om finansiell virksomhed samt lov om revisionen af statens regnskaber m.m. samt at revisionen gennemføres af én statsautoriseret revisor og rigsrevisor. Den statsautoriserede revisor skal være certificeret af Finanstilsynet i medfør af § 199 i lov om finansiell virksomhed.

Finansiell Stabilitet er, jf. § 2, stk. 1, nr. 3, i lov om revisionen af statens regnskaber m.m., omfattet af Rigsrevisionens revision. Efter samme lovs § 2, stk. 2, 1. pkt., kan revisionen af Finansiell Stabilitets regnskaber udføres i samarbejde med andre revisorer, når dette er bestemt ved lov. Brugen af statsautoriseret revisor i forening med Rigsrevisor, vurderes på denne baggrund at være hensigtsmæssigt, da Finansiell Stabilitet også fremadrettet vil have driftsmæssige forretninger samt vil kunne have datterselskaber med driftsmæssige aktiviteter, som vil være underlagt lov om finansiell virksomhed/årsregnskabsloven. Derved sikres en ensartet tilgang til den finansielle revision på tværs af moder- og datterselskaber.

Regnskaberne for Finansiell Stabilitets datterselskaber påtegnes alene af én statsautoriseret revisor, Rigsrevisionen har dog revisionsadgang, jf. § 2, stk. 1, og § 4, stk. 2, i lov om revisionen af statens regnskaber m.m. I det tilfælde, hvor et datterselskab er underlagt bekendtgørelse om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerners bestemmelser om intern revision - vil dette dog ikke gælde for Finansiell Stabilitet på koncernniveau.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 3* at årsrapporten forelægges til godkendelse på virksomhedsmødet, hvilket er en parallel til at årsrapporten i et aktieselskab skal godkendes på generalforsamling.

Til § 74

Det foreslås med § 74, at Finansiell Stabilitets løbende administrationsomkostninger i forbindelse med varetagelse af opgaver i medfør af dette lovforslag og lov om finansiell

virksomhed dækkes af de omfattede virksomheder. Finanstilsynet forestår opkrævningen af afgifter fra virksomhederne og overfører dette til Finansiell Stabilitet. Finanstilsynet opkræver afgifterne i medfør af det foreslåede § 360, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, jf. forslaget til ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansiell stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven. For nærmere herom henvises til nævnte lovbemærkninger. De løbende administrationsomkostninger omfatter også ministerbetjening samt bistand til Finanstilsynet og andre myndigheder.

Formålet med BRRD og de foreslåede regler er, at staten ikke skal bære omkostningerne til restrukturering og afvikling af virksomheder og enheder, og Finansiell Stabilitets opgaver i den forbindelse. Hertil kommer, at EU kommissionen har udtalt at Afviklingsformue ikke kan anvendes til brug for den løbende driftsfinansiering. De løbende administrationsomkostninger til varetagelse af opgaver i medfør af dette lovforslag opkræves derfor som en årlig afgift fra de omfattede virksomheder.

Finansiell Stabilitets omkostninger i forbindelse med, at der konkret træffes afviklingsforanstaltninger over for en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed eller enhed, afholdes ved anvendelsen af foranstaltningerne i overensstemmelse med forslagens § 29.

For så vidt angår de aktiviteter, Finansiell Stabilitet viderefører i medfør af det foreslåede § 63, afholdes omkostningerne hertil uændret. De nærmere regler herom fremgår af forslaget til ændringer i lov om finansiell stabilitet.

Alle finansieringsomkostninger og eventuelle omkostninger til risikoafdækning afholdes direkte af Afviklingsformuen. Dette omfatter bl.a. finansieringsomkostninger ved likviditetsfaciliteter og låneoptag samt omkostninger til afdækning af risikoen for store udbetalinger under Afviklingsformuen, hvis sådanne anvendes.

Efter den foreslåede *stk. 2* skal de løbende administrationsomkostninger i forbindelse med varetagelse af opgaver i medfør af lov om en indskyder- og investorgarantiordning dækkes af de omfattede virksomheder som hidtil, jf. lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Det fremgår af forslaget til *stk. 3* at hvis andre opgaver henlægges til Finansiell Stabilitet, end de i dette lovforslag anførte opgaver, vil finansieringen af sådanne opgaver skulle fastsættes konkret med udgangspunkt i de enkelte opgaver.

Det fremgår slutteligt af forslaget til *stk. 4*, at Finansiell Stabilitet har adgang til at optage statslige genudlån. Dette er en videreførelse af den nuværende bestemmelse i lov om finansiell stabilitet § 3, stk. 3, hvoraf det fremgår, at der kan ydes statslige genudlån til Finansiell Stabilitet A/S.

Fremadrettet vil Finansiell Stabilitet også kunne optage genudlån til brug for lånefinansiering af Afviklingsformuen eller Garantiformuen. Formuerne skal betale de hertil hørende finansieringsomkostninger, herunder omkostningerne forbundet med det finansielle beredskab og afdækningen af finansielle risici.

Anvendelse af genudlån til lånefinansiering af formuerne vil først ske, når mulighederne for alternative finansieringskilder i markedet er afsøgt. Det vil således i lyset af den konkrete situation fx kunne blive relevant, hvor det af tidsmæssige årsager ikke er muligt at rejse den fornødne likviditet via bidrag eller i markedet, til brug for restruktureringen af en virksomhed eller enhed. Det vil være bidragsyderne via formuerne, der hæfter for evt. lån.

Til § 75

Det foreslås, at Finansiell Stabilitets bestyrelse får mulighed for, at lukke virksomhedsmøder for pressen hvis hensynet til varetagelsen af Finansiell Stabilitets formål, beføjelser og opgaver begrundes dette.

Dette vil være særligt relevant, hvis der er behov for at træffe beslutning om forhold, der er af fortrolig karakter, som forudsætter drøftelse af fortrolige oplysninger, eller som kan påvirke bestemte markeder eller virksomheder væsentligt.

Den foreslåede vedrører alene pressen, da der ikke i øvrigt vil være adgang til virksomhedsmøder for offentligheden, jf. det foreslåede § 61, stk. 4, og reglerne for statslige aktieselskaber.

Til kapitel 13

Kommunikation

Til § 76

Der er tale om en videreførelse af det gældende § 8 a i lov om finansiell stabilitet.

Med forslaget til *stk. 1* skabes der hjemmel til, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finansiell Stabilitet, om forhold som er omfattet af dette lovforslag eller regler udstedt i medfør af dette lovforslag, skal foregå digitalt.

Med forslaget får erhvervs- og vækstministeren mulighed for at fastsætte regler, der bl.a. indebærer, at skriftlige henvendelser m.v. til Finansiell Stabilitet om forhold, som er omfattet af lovforslaget eller af regler, som er udstedt i medfør af lovforslaget, ikke anses for modtaget hos Finansiell Stabilitet, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger m.v. sendes til Finansiell Stabilitet på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, at Finansiell Stabilitet må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Samtidig indebærer forslaget, at meddelelser m.v. til eller fra Finansiell Stabilitet, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til modtageren på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for modtageren, jf. det foreslåede *stk. 3*. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være

kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Af bekendtgørelsen, der udmønter bemyndigelsen, vil det komme til at fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digital med Finansiell Stabilitet, om hvilke forhold og på hvilken måde.

Ved henvendelser til Finansiell Stabilitet kan Finansiell Stabilitet stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til Finansiell Stabilitet. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette Finansiell Stabilitet om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

I bekendtgørelsen, som udmønter den foreslåede bemyndigelse i stk. 1, kan der bl.a. fastsættes regler om, at Finansiell Stabilitet kan sende visse meddelelser til de pågældende virksomheders digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post.

I bekendtgørelsen kan der desuden fastsættes undtagelser fra pligten til digital kommunikation. Undtagelsesmuligheden tænkes navnlig anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en person uden dansk CPR-nummer eller et selskab med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur.

Det forhold, at et selskab eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, kan ikke føre til undtagelse fra pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Med bemyndigelsen i stk. 2 giver mulighed for i visse særlige tilfælde at fritage fra kravet om digital kommunikation, jf. herunder. Fravigelse fra kravet om digital kommunikation kan også i særlige tilfælde ske af hensyn til virksomhedsudøvelsen. Der er tale om fravigelse af kravet i situationer, hvor det er påkrævet, at Finansiell Stabilitet reagerer hurtigt med henblik på at varetage særlige samfundsmæssige hensyn.

Efter det foreslåede *stk. 2* kan der i den af erhvervs- og vækstministeren udstedte bekendtgørelse specificeres krav om anvendelse af bestemte It-systemer, digitale formater og digitale signatur eller lignende.

Heraf følger, at det også vil være muligt i bekendtgørelsen at fritage nærmere afgrænsede grupper af virksomheder eller personer og sagområder generelt fra kravet om digital kommunikation. Endvidere vil det være muligt at dispensere fra fastsatte krav om digital kommunikation i særlige tilfælde.

Hensigten med dette er at sikre, at de omfattede virksomheder og personer ikke forhindres i at opnå de muligheder og indfri de pligter efter dette lovforslag.

Da der hovedsagelig vil være tale om kommunikation om erhvervsforhold, vil fritagelsesmuligheden dog som udgangspunkt kun blive anvendt, når ganske særlige omstændigheder taler for det.

Fritagelsesmuligheden tænkes f.eks. anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en virksomhed med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur eller en person uden dansk CPR-nummer. Den kan derudover også anvendes, hvis materialet er af en sådan beskaffenhed, at det ikke egner sig til digital fremsendelse. Desuden vil der blive fritaget for krav om digital kommunikation, hvor der er behov for at kunne fremlægge originaldokumenter. Endvidere vil udenlandske virksomheder m.v. blive fritaget for krav om digital kommunikation, hvis dette vil være i strid med EU-retten eller andre internationale forpligtelser.

I bekendtgørelserne kan der stilles krav om, at virksomheden eller personen indsender en skriftlig ansøgning eller lignende, som godtgør, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, som kan berettige til fritagelse for kravet om digital kommunikation.

Det foreslåede *stk. 3* fastsætter, hvornår en digital meddelelse efter dette lovforslag må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, det vil sige modtageren af meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finansiell Stabilitet, er Finansiell Stabilitet adressat for meddelelsen. For meddelelser, som Finansiell Stabilitet sender, er det pågældende selskab eller fysiske person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til Finansiell Stabilitet på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for Finansiell Stabilitet, dvs. når Finansiell Stabilitet kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig. Dette kan være relevante fx ved overholdelse af eventuelle anmeldelses- eller klagefrister.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til den digitale signatur.

Der henvises i øvrigt til forslag nr. 16 af 3. oktober 2012 til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. (Obligatorisk digital

kommunikation og tilpasninger som følge af ressortoverførsel m.v.).

Til § 77

Der er tale om en videreførelse af det gældende § 8 b i lov om finansiel stabilitet.

Efter den foreslåede *stk. 1*, fastsættes regler om, at Finansiell Stabilitet kan udstede breve og andre dokumenter efter lov om finansiel stabilitet eller regler udstedt i medfør af dette lovforslag uden underskrift, med maskinel eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt brevet eller dokumentet.

Bestemmelsen afviger fra tilsvarende bestemmelser i andre love, i det Finansiell Stabilitet ikke træffer forvaltningsretlige afgørelser i henhold til dette lovforslag. Bestemmelsen vil imidlertid fortsat kunne anvendes på andre breve og dokumenter, som Finansiell Stabilitet udsender, for eksempel til berørte kreditorer og kunder m.v. i forbindelse med restrukturering og afvikling af en nødlidende eller forventelig nødlidende virksomhed eller enhed.

Desuden kan der efter *stk. 2* fastsættes regler om, at breve og andre dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med Finansiell Stabilitet som afsender som hidtil. Bestemmelsen finder anvendelse både på dokumenter, som Finansiell Stabilitet sender digitalt, og på dokumenter, som sendes fysisk, dvs. på papir med almindelig post.

Der henvises i øvrigt til forslag nr. 16 af 3. oktober 2012 til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. (Obligatorisk digital kommunikation og tilpasninger som følge af ressortoverførsel m.v.).

Til kapitel 14 (ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.)

Til § 78

Det følger af forslaget til *stk. 1*, at lovforslaget træder i kraft den 1. juni 2015, jf. dog § 79.

I medfør af det foreslåede *stk. 2* sker Finansiell Stabilitets overtagelse af Finansiell Stabilitet A/S' hidtil drevne virk-

somhed med tilhørende aktiver og passiver dog i regnskabsmæssig henseende med virkning fra den 1. januar 2015. Dette indebærer, at Finansiell Stabilitets åbningsbalance pr. 1. januar 2015 vil være identisk med Finansiell Stabilitet A/S' aktiver og passiver i henhold til det godkendte regnskab for 2014.

Til § 79

Afviklingsformuen skal i medfør af det foreslåede § 57, stk. 1, udgøre 1 pct. af de dækkede indskud omfattet af § 9, stk. 1, og § 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning. For at sikre en gradvis opbygning foreslås en overgangsbestemmelse herom.

Formuen skal være opbygget til målniveauet senest den 31. december 2024. Det er ikke på nuværende tidspunkt hensigten, at formuen skal være opbygget til målniveauet inden dette tidspunkt. Erhvervs- og vækstministeren kan i medfør af det foreslåede § 57, stk. 3, fastsætte nærmere regler herom.

Formuen skal opbygges ved årlige bidrag fra virksomheder samt filialer her i landet af ikke EU/EØS-institutter. Bidragene skal fordeles så jævnt som muligt over perioden indtil målniveauet er nået, men med behørig hensyntagen til en konjunkturperiodes fase og til den indvirkning, som konjunkturførstærkende bidrag kan have på de bidragydende virksomheders finansielle stilling.

I medfør af det foreslåede § 57, stk. 3, hvorefter ministeren kan fastsætte nærmere regler om Afviklingsformuen, herunder om opbygningen af den, kan ministeren også fastsætte en eventuel forlængelse af den fastsatte periode med op til 4 år, hvis der fra Afviklingsformuen er foretaget kumulative udbetalinger på over 0,5 pct. af de dækkede indskud. Det forventes, at bekendtgørelsen, der udstedes i medfør af § 57, stk. 3, vil indeholde nærmere regler herom.

Til § 80

Af bestemmelsen fremgår det, at lovforslaget ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at den ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/59/EU**af 15. maj 2014**

om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank (1),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (2),

efter den almindelige lovgivningsprocedure (3), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den finansielle krise har vist, at der i høj grad mangler gode værktøjer på EU-plan til effektiv håndtering af usunde eller nødlidende kreditinstitutter og investeringsselskaber («institutter»). Der er navnlig behov for sådanne værktøjer for at forebygge insolvens eller, når der opstår insolvens, at minimere de negative konsekvenser ved at bevare det berørte instituts systemisk vigtige funktioner. Under krisen var disse udfordringer en af de væsentlige faktorer, der tvang medlemsstaterne til at redde institutter med skatteydernes penge. Målet med et troværdigt regelsæt for genopretning og afvikling er så vidt muligt at fjerne behovet for sådanne tiltag.

(2) Den finansielle krise var af systemisk karakter, idet den påvirkede et stort antal kreditinstitutters adgang til finansiering. For at undgå et sammenbrud med konsekvenser for den samlede økonomi kræver en sådan krise foranstaltninger, der sigter på at sikre adgang til finansiering under ensartede forhold for alle kreditinstitutter, der ellers er solvente. Sådanne foranstaltninger indebærer likviditetsstøtte fra centralbanker og garantier fra medlemsstaterne for værdipapirer, der var udstedt af solvente kreditinstitutter.

(3) De finansielle markeder i Unionen er i høj grad integrerede og indbyrdes forbundne, og de tæller mange institutter med vidtrækkende aktiviteter på tværs af de nationale grænser. Et grænseoverskridende instituts sammenbrud vil med stor sandsynlighed påvirke stabiliteten på de finansielle markeder i de forskellige medlemsstater, hvor det driver virksomhed. Det forhold, at medlemsstaterne ikke har mulighed for at tage kontrollen over et nødlidende institut og afvikle det på en måde, der effektivt forhindrer yderligere systemisk skade, kan undergrave medlemsstaternes indbyrdes tillid og troværdigheden af det indre marked for finansielle tjenesteydelser. De finansielle markeders stabilitet er derfor en væsentlig forudsætning for det indre markeds gennemførelse og funktion.

(4) I øjeblikket er procedurerne for afvikling af institutter ikke harmoniseret på EU-plan. Nogle medlemsstater anvender de samme procedurer på institutter som på andre insolvente virksomheder og har i nogle tilfælde tilpasset dem med henblik på institutter. Der er betydelige materielle og processuelle forskelle mellem de love og administrative bestemmelser, der gælder for institutters insolvens i medlemsstaterne. Den finansielle krise har endvidere gjort det klart, at den almindelige insolvensbehandling af virksomheder ikke nødvendigvis altid er hensigtsmæssig i forbindelse med institutter, da den ikke altid sikrer tilstrækkelig hurtig indgriben, videreførelse af institutters kritiske funktioner og bevarelse af den finansielle stabilitet.

(5) Der bør derfor indføres en ordning, som giver myndighederne et troværdigt sæt af værktøjer til at gribe ind tilstrækkelig tidligt og hurtigt over for et usundt eller nødlidende institut, så man sikrer videreførelse af instituttets kritiske finansielle og økonomiske funktioner, samtidig med at man minimerer virkningerne af instituttets sammenbrud for økonomien og det finansielle system. Ordningen bør sikre, at tab i første række bæres af aktionærer og dernæst af kreditorer, forudsat at ingen kreditor påføres større tab, end vedkommende ville være blevet påført, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, i overensstemmelse med princippet om at ingen kreditorer må stilles ringere, som fastsat i dette direktiv. Nye beføjelser bør sætte myndighederne i stand til eksempelvis at opretholde uafbrudt adgang til indskud og betalingstransaktioner, eventuelt at sælge levedygtige dele af instituttet og at fordele tabene på en retfærdig og forudsigelig måde. Disse mål forventes at bidrage til at undgå en destabilisering af de finansielle markeder og minimere omkostningerne for skatteyderne.

(6) Den igangværende revision af regelsættet, navnlig styrkelsen af kapital- og likviditetsbuffer og forbedringen af værktøjerne for makroprudentielle politikker, bør mindske risikoen for fremtidige kriser og øge institutternes modstandsdygtighed over for økonomisk stress, hvad enten denne stress skyldes systemiske forstyrrelser eller hændelser, som er specifikke for det enkelte institut. Det er imidlertid ikke muligt at udarbejde lovgivnings- og tilsynsregler, som kan forhindre disse institutter i nogensinde at komme i vanskeligheder. Medlemsstaterne bør derfor have et beredskab og råde over egnede genopretnings- og afviklingsværktøjer med henblik på at håndtere såvel systemiske kriser som enkelte institutters sammenbrud. Sådanne værktøjer bør bl.a. omfatte mekanismer, der sætter myndighederne i stand til at tage sig effektivt af nødlidende eller forventeligt nødlidende institutter.

(7) Der bør ved udøvelsen af sådanne beføjelser og fastlæggelsen af foranstaltninger tages hensyn til de omstændigheder, hvorunder sammenbruddet finder sted. Hvis problemet opstår i et individuelt institut, og resten af det finansielle system ikke er berørt, bør myndighederne kunne udøve deres afviklingsbeføjelser uden større hensyn til afsmitningseffekter. Er der derimod tale om et sårbart miljø, bør der udvises større omhu for at undgå at destabilisere de finansielle markeder.

(8) Afvikling af et institut med henblik på at videreføre det som en going concern kan som en sidste udvej indebære brug af offentlige finansielle stabiliseringsværktøjer, herunder midlertidigt offentligt ejerskab. Det er derfor vigtigt, at afviklingsbeføjelserne og ordningerne for finansiering af afvikling udformes på en måde, der sikrer, at det er skatteyderne, der får gavn af et eventuelt overskud fra omstruktureringen af et institut, som myndighederne har bragt på fode igen. Ansvarlighed og påtagelse af risici bør belønnes.

(9) Nogle medlemsstater har allerede vedtaget lovændringer, hvorved der indføres mekanismer til afvikling af nødlidende institutter; andre har meddelt deres hensigt om at indføre sådanne mekanismer, hvis det ikke sker på EU-plan. Den omstændighed, at der ikke findes fælles betingelser, beføjelser og procedurer for afvikling af institutter, er sandsynligvis en hindring for, at det indre marked kan fungere gnidningsløst, og for samarbejdet mellem nationale myndigheder om håndtering af nødlidende grænseoverskridende institutkoncerner. Dette gælder navnlig, når forskellige tilgange betyder, at nationale myndigheder ikke har samme grad af kontrol over eller samme mulighed for at afvikle institutter. Disse forskelle i afviklings-

ordningerne kan også berøre institutternes finansieringsomkostninger forskelligt i de forskellige medlemsstater og potentielt skabe konkurrenceforvridninger mellem institutterne. Det er endvidere nødvendigt med effektive afviklingsordninger i alle medlemsstater for at sikre, at institutterne ikke hæmmes i udøvelsen af den frie etableringsret i det indre marked på grund af deres hjemlands manglende finansielle kapacitet til at håndtere deres sammenbrud.

(10) Disse hindringer bør ryddes af vejen, og der bør indføres regler for at sikre, at bestemmelserne om det indre marked ikke undermineres. Med henblik herpå bør reglerne om afvikling af institutter underkastes et fælles minimum af harmonisering.

(11) For at sikre overensstemmelse med den eksisterende EU-lovgivning vedrørende finansielle tjenesteydelser og størst mulig finansiell stabilitet for hele viften af institutter bør afviklingsordningen finde anvendelse på institutter under overholdelse af tilsynskravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (4) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (5). Ordningen bør også gælde for finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF (6), blandede holdingselskaber og finansieringsinstitutter, når sidstnævnte er datterselskaber af et institut eller af et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab eller et blandet holdingselskab, som er underlagt tilsyn af moderselskabet på et konsolideret grundlag. Krisen har gjort det klart, at insolvens i en enhed, der tilhører en koncern, hurtigt kan belaste hele koncernens solvens og dermed i sig selv få systemiske konsekvenser. Myndighederne bør derfor have effektive midler til at sætte ind over for disse enheder for at forebygge afsmitningseffekter og udarbejde en konsistent afviklingsordning for koncernen som helhed, eftersom insolvens i en enhed, der tilhører en koncern, hurtigt kan belaste hele koncernens solvens.

(12) Af hensyn til konsekvensen i de lovgivningsmæssige rammer kunne centrale modparter som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (7) og værdipapircentraler som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets kommende forordning om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (CSD'er) behandles i et separat lovgivningsmæssigt initiativ om indførelse af et regelsæt for genopretning og afvikling af disse virksomheder.

(13) Anvendelsen af afviklingsværktøjer og -beføjelser i henhold til dette direktiv kan gribe forstyrrende ind i aktionærers og kreditorers rettigheder. Myndighedernes beføjelse til at overføre et instituts aktier eller alle eller en del af dets aktiver til en privat køber uden aktionærernes samtykke berører f.eks. aktionærernes ejendomsrettigheder. Desuden kan beføjelsen til at beslutte, hvilke passiver der skal overføres fra et nødlidende institut, ud fra målene om at sikre videreførelsen af ydelser og undgå negative virkninger for den finansielle stabilitet, berøre den upartiske behandling af kreditorer. Der bør derfor kun træffes afviklingshandlinger, når det er i samfundets interesse, og ethvert indgreb i aktionærernes og kreditorernes rettigheder, som er et resultat af en afviklingshandling, bør være i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret»). Hvis kreditorer inden for samme klasse behandles forskelligt som led i en afviklingshandling, bør sådanne forskelle navnlig være begrundet i hensynet til samfundets interesse og stå i forhold til de konkrete risici, og de må hverken direkte eller indirekte medføre forskelsbehandling på grund af nationalitet.

(14) Myndigheder bør tage hensyn til karakteren af et instituts forretningsaktiviteter, dets aktionærstruktur, retlige form, risikoprofil, størrelse, retlige status og dets forbundethed med andre institutter eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter, hvorvidt det er medlem af en institutsikringsordning eller af andre kooperative systemer for gensidig solidaritet, hvorvidt det udfører investeringsservice eller -aktiviteter, og hvorvidt dets sammenbrud og efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling kan forventes at få en betydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, på andre institutter, på finansieringsvilkårene eller på økonomien i almindelighed, både i forbindel-

se med genopretnings- og afviklingsplaner og når de anvender de forskellige beføjelser og værktøjer, de råder over, således at det sikres, at ordningen anvendes på formålstjenlig og forholdsmæssig vis, og at der er minimale administrative byrder i forbindelse med forpligtelserne til at udarbejde genopretnings- og afviklingsplaner. De indholds- og informationsmæssige krav i dette direktiv og i dets bilag fastlægger en minimumsstandard for institutter med åbenbar systemisk relevans, men myndighederne bør samtidig for individuelle institutters vedkommende have mulighed for at anvende andre eller væsentligt mindskede krav vedrørende genopretnings- og afviklingsplaner og informationskrav samt en lavere ajourføringshyppighed end et år. For så vidt angår et lille institut med få forbindelser og ukompliceret opbygning bør en genopretningsplan kunne begrænses til visse basale oplysninger om struktur, udløsningsmekanismer for genopretningsforanstaltninger og genopretningsmuligheder. Såfremt et institut kunne få lov til at gå konkurs, vil afviklingsplanen også kunne reduceres. Desuden bør ordningen anvendes på en sådan måde, at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare. Navnlig i situationer, hvor der er mere omfattende problemer eller endog tvivl om mange institutters modstandsdygtighed, er det afgørende, at myndighederne tager højde for risikoen for afsmitningseffekter af de foranstaltninger, der træffes i forbindelse med individuelle institutter.

(15) For at kunne handle med den fornødne hurtighed, sikre uafhængighed af økonomiske aktører og undgå interessekonflikter bør medlemsstaterne udpege offentlige administrative myndigheder eller myndigheder med offentlige administrative beføjelser til at varetage de funktioner og opgaver, der vedrører afvikling i medfør af dette direktiv. Medlemsstaterne bør sikre, at disse afviklingsmyndigheder tildeles passende ressourcer. Udpegelse af offentlige myndigheder bør ikke udelukke delegation under en afviklingsmyndigheds ansvar. Det er imidlertid ikke nødvendigt at foreskrive, præcis hvilken type af myndighed eller myndigheder medlemsstaterne skal udpege som afviklingsmyndighed. En harmonisering af dette aspekt kan ganske vist lette koordineringen, men vil også gribe betydeligt ind i medlemsstaternes forfatningsmæssige og administrative systemer. Det er muligt at opnå en tilstrækkelig grad af koordinering med et mindre indgribende krav: Alle nationale myndigheder, der beskæftiger sig med afvikling af institutter, bør være repræsenteret i afviklingskollegier, hvor der bør foretages en koordinering på grænseoverskridende plan eller EU-plan. Medlemsstaterne bør derfor frit kunne vælge, hvilke myndigheder der skal have ansvaret for at anvende de afviklingsværktøjer og udøve de beføjelser, der er fastsat i dette direktiv. Såfremt en medlemsstat til hvervet som afviklingsmyndighed udpeger den myndighed, som er ansvarlig for tilsynet med institutter (kompetent myndighed), bør der træffes passende strukturelle foranstaltninger med henblik på at adskille tilsyns- og afviklingsfunktionerne. En sådan adskillelse bør ikke forhindre afviklingsfunktionen i at få adgang til alle oplysninger, som er til rådighed for tilsynsfunktionen.

(16) I betragtning af de konsekvenser, som et instituts sammenbrud kan have for en medlemsstats finansielle system og økonomi, og det mulige behov for at anvende offentlige midler til at løse en krise bør medlemsstaternes finansministerier eller andre relevante ministerier på et tidligt tidspunkt inddrages tæt i forløbet med krisestyring og -løsning.

(17) Effektiv afvikling af institutter eller koncerner, der opererer på tværs af Unionen, kræver samarbejde mellem de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i tilsyns- og afviklingskollegier i alle de etaper, der er omfattet af dette direktiv, fra udarbejdelsen af genopretnings- og afviklingsplaner til et instituts faktiske afvikling. I tilfælde af tvister mellem nationale myndigheder om afgørelser, der skal træffes i henhold til dette direktiv vedrørende institutter, bør Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (»EBA«), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (8), når det er præciseret i dette direktiv, som en sidste udvej have en mæglende rolle. I visse tilfælde indeholder dette direktiv bestemmelser om bindende mægling foretaget af EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Sådan mægling forhindrer ikke ikkebindende mægling i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010 i andre tilfælde.

(18) I forbindelse med afvikling af institutter eller koncerner, der opererer på tværs af Unionen, bør de afgørelser, der træffes, også sigte på at bevare den finansielle stabilitet og minimere de økonomiske og sociale konsekvenser i de medlemsstater, hvor instituttet eller koncernen opererer.

(19) For at kunne håndtere nødlidende institutter effektivt bør myndighederne have beføjelse til at kræve gennemførelse af forberedende og forebyggende foranstaltninger.

(20) I lyset af udvidelsen af EBA's ansvar og opgaver fastsat i dette direktiv bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sikre, at de fornødne menneskelige og finansielle ressourcer stilles til rådighed hurtigst muligt. Proceduren for fastlæggelse, gennemførelse og kontrol af EBA's budget, jf. artikel 63 og 64 i forordning (EU) nr. 1093/2010, bør med henblik herpå tage behørigt højde for disse opgaver. Europa-Parlamentet og Rådet bør sikre, at de bedste standarder for effektivitet følges.

(21) Det er afgørende, at alle institutter udarbejder og regelmæssigt ajourfører genopretningsplaner, der beskriver de foranstaltninger, som de pågældende institutter skal træffe med henblik på genopretning af deres finansielle stilling efter en betydelig forværring. Disse planer bør være detaljerede og baseret på realistiske antagelser gældende for en række solide og krævende scenarier. Kravet om udarbejdelse af en genopretningsplan bør imidlertid finde anvendelse forholdsmæssigt, under hensyntagen til instituttets eller koncernens systemiske betydning og dens indbyrdes forbundethed, herunder gennem gensidige garantiordninger. På samme måde bør der i kravene til planens indhold også tages hensyn til arten af instituttets finansieringskilder, herunder gensidige garantiordninger for finansiering eller forpligtelser, og til, i hvilket omfang der reelt kan forventes støtte fra koncernen. Der bør stilles krav til institutterne om at forelægge deres planer for de kompetente myndigheder til en samlet vurdering, bl.a. af om planerne er fuldstændige og gør det muligt at genoprette et instituts levedygtighed inden for rimelig tid, også i perioder med alvorlig finansiell stress.

(22) Genopretningsplaner bør omfatte mulige foranstaltninger, som instituttets ledelse bør træffe, når betingelserne for tidlig indgriben er opfyldt.

(23) Den relevante myndighed bør ved vurderingen af, om foranstaltninger iværksat af den private sektor vil kunne forhindre et instituts sammenbrud inden for en rimelig tidsfrist, tage hensyn til effektiviteten af foranstaltninger til tidlig indgriben, der træffes inden for den tidsfrist, som på forhånd er fastsat af den kompetente myndighed. For så vidt angår koncerngenopretningsplaner bør der ved udarbejdelsen af sådanne planer tages hensyn til genopretningsforanstaltningernes potentielle indvirkning på alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.

(24) Hvis et institut ikke forelægger en fyldestgørende genopretningsplan, bør de kompetente myndigheder have beføjelse til at kræve, at det pågældende institut træffer de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe planens væsentlige mangler. Dette krav kan berøre friheden til at oprette og drive egen virksomhed, som er sikret ved artikel 16 i chartret. Begrænsningen af denne grundlæggende rettighed er imidlertid nødvendig for at opfylde målene om finansiell stabilitet. Nærmere bestemt er en sådan begrænsning nødvendig for at styrke institutternes forretningsaktiviteter, og for at undgå, at de vokser umådeholdent eller tager uforholdsmæssigt store risici uden at være i stand til at håndtere tilbageslag og tab og til at genoprette deres kapitalgrundlag. Begrænsningen er forholdsmæssigt afpasset, fordi den tillader forebyggende foranstaltninger i det omfang, det er nødvendigt for at afhjælpe manglerne, og er dermed i overensstemmelse med artikel 52 i chartret.

(25) Afviklingsplanlægning er et væsentligt element i en effektiv afvikling. Myndighederne bør være i besiddelse af alle de oplysninger, der er nødvendige for at identificere og sikre videreførelse af kritiske funktioner. Indholdet af en afviklingsplan bør dog stå i passende forhold til instituttets eller koncernens systemiske betydning.

(26) På grund af institutternes privilegerede kendskab til deres egen funktionsmåde og hermed forbundne problemer bør de afviklingsplaner, som afviklingsmyndighederne udarbejder, bl.a. være baseret på de oplysninger, som de berørte institutter har afgivet.

(27) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og for at undgå uforholdsmæssigt store administrative byrder bør der være mulighed for, at kompetente myndigheder og, når det er relevant, afviklingsmyndigheder på enkeltsagsbasis kan give fritagelse fra kravene om udarbejdelse af genopretnings- og afviklingsplaner i de begrænsede tilfælde, der er præciseret i dette direktiv. Sådanne tilfælde omfatter institutter, der er tilknyttet til et centralt organ, og som helt eller delvis er undtaget fra de tilsynsmæssige krav i national ret i overensstemmelse med artikel 21 i direktiv 2013/36/EU, og institutter, der er omfattet af en institutsikringsordning i overensstemmelse med artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013. I hvert enkelt tilfælde bør fritagelse indrømmes på de betingelser, der er præciseret i dette direktiv.

(28) Under hensyntagen til kapitalstrukturen i institutter, der er tilknyttet et centralt organ, bør disse institutter ikke være forpligtet til hver især at udarbejde separate genopretnings- og afviklingsplaner i henhold til dette direktiv alene af den grund, at det centrale organ, de er tilknyttet, er under direkte tilsyn af Den Europæiske Centralbank.

(29) Afviklingsmyndighederne bør på grundlag af den vurdering af afviklingsmulighederne, der er foretaget af de relevante afviklingsmyndigheder, have beføjelse til direkte eller indirekte via den kompetente myndighed at kræve ændringer i institutters opbygning og organisering, træffe nødvendige og forholdsmæssig foranstaltninger til at reducere eller fjerne væsentlige hindringer for anvendelsen af afviklingsværktøjer og sikre, at de pågældende enheder kan afvikles. Da alle institutter potentielt har systemisk karakter, er det afgørende for at opretholde den finansielle stabilitet, at myndighederne har mulighed for at afvikle et hvilket som helst institut. Af hensyn til overholdelsen af friheden til at oprette og drive egen virksomhed, som er sikret ved artikel 16 i chartret, bør myndighedernes skønsbeføjelse begrænses til, hvad der er nødvendigt for at forenkle opbygningen og driften af instituttet, alene med det formål at forbedre mulighederne for at afvikle det. Herudover bør alle foranstaltninger, der træffes med dette mål for øje, være i overensstemmelse med EU-retten. Foranstaltningerne bør ikke direkte eller indirekte medføre forskelsbehandling på grund af nationalitet og bør være begrundet i tvingende almene hensyn vedrørende den finansielle stabilitet. Desuden bør en foranstaltning ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de mål, der søges nået. Ved valget af de foranstaltninger, der skal træffes, bør afviklingsmyndighederne tage hensyn til advarslerne og henstillingerne fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 (9).

(30) De foranstaltninger, der foreslås med henblik på at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingen af et institut eller en koncern, bør ikke forhindre institutterne i at udøve deres etableringsret i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

(31) Genopretnings- og afviklingsplaner bør ikke bygge på en antagelse om adgang til ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige eller udsætte skatteyderne for tabsrisiko.

(32) Den koncernbehandling i forbindelse med udarbejdelsen af genopretnings- og afviklingsplaner, der er fastlagt i dette direktiv, bør anvendes på alle institutkoncerner, der er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag, herunder koncerner, hvis selskaber er indbyrdes forbundne på den måde, der er omhandlet i artikel 22, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU (10). Genopretnings- og afviklingsplanerne bør tage højde for den pågældende koncerns finansielle, tekniske og forretningsmæssige struktur. Hvis der udarbejdes individuelle genopretnings- og afviklingsplaner for institutter, der er en del af en koncern, bør de relevante myndigheder bestræbe sig på at sikre, at disse planer i størst muligt omfang er i overensstemmelse med genopretnings- og afviklingsplanerne for resten af koncernen.

(33) Hovedreglen bør være, at koncernens genopretnings- og afviklingsplaner udarbejdes for koncernen som helhed og definerer foranstaltninger over for moderinstituttet samt alle de individuelle datterselskaber, der indgår i en koncern. De relevante myndigheder, der deltager i afviklingskollegiet, bør gøre sig alle bestræbelser på at nå frem til en fælles afgørelse om vurderingen og vedtagelsen af sådanne planer. I specifikke tilfælde, hvor der er udarbejdet en individuel genopretnings- eller afviklingsplan, bør den koncerngenopretningsplan, der er vurderet af den konsoliderende tilsynsmyndighed, eller den koncernafviklingsplan, der er besluttet af koncernafviklingsmyndigheden, imidlertid ikke omfatte koncernenheder, for hvilke de relevante myndigheder har vurderet eller udarbejdet individuelle planer.

(34) For så vidt angår koncernafviklingsplaner bør der ved udarbejdelsen af sådanne planer tages hensyn til afviklingshandlingernes potentielle indvirkning på alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed. Afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor koncernen har datterselskaber, bør inddrages i udarbejdelsen af planen.

(35) Genopretnings- og afviklingsplaner bør i relevant omfang indeholde procedurer for information og høring af arbejdstagerrepræsentanter gennem hele genopretnings- og afviklingsprocessen. I samme forbindelse bør kollektive aftaler eller andre ordninger, der er indgået af arbejdsmarkedets parter, samt national ret og EU-ret vedrørende inddragelse af fagforeninger og arbejdstagerrepræsentanter i omstruktureringsprocesser overholdes, når det er relevant.

(36) Fortrolige oplysninger i genopretnings- og afviklingsplanerne bør i betragtning af de følsomme oplysninger, de indeholder, være omfattet af fortrolighedsbestemmelser fastsat i dette direktiv.

(37) De kompetente myndigheder bør sende genopretningsplanerne og eventuelle ændringer heraf til de relevante afviklingsmyndigheder, og sidstnævnte bør sende afviklingsplanerne og eventuelle ændringer heraf til førstnævnte for at sikre, at alle relevante myndigheder til stadighed holdes fuldt ud orienteret.

(38) Ydelse af finansiel støtte fra en enhed i en grænseoverskridende koncern til en anden enhed i samme koncern er i øjeblikket begrænset af en række bestemmelser i visse medlemsstaters nationale love. Disse bestemmelser har til formål at beskytte de enkelte enheders kreditorer og aktionærer. De tager imidlertid ikke højde for den indbyrdes afhængighed mellem enhederne i samme koncern. Det bør derfor bestemmes, på hvilke vilkår der kan overføres finansielle midler mellem enhederne i en grænseoverskridende institutkoncern med henblik på at sikre den finansielle stabilitet i koncernen som helhed uden at true likviditeten eller solvensen i den koncernenhed, der yder støtten. Finansiel støtte mellem koncernenheder bør være frivillig og være omfattet af passende sikkerhedsforanstaltninger. Medlemsstaterne bør ikke gøre udøvelsen af den frie etableringsret direkte eller indirekte betinget af, at der foreligger en aftale om finansiel støtte. Bestemmelserne i dette direktiv om koncernintern finansiel støtte berører ikke aftalemæssige eller vedtægtsmæssige ansvarsordninger mellem institutter, der beskytter de deltagende institutter gennem krydsгарantier og lignende ordninger. Såfremt en kompetent myndighed begrænser eller forbyder koncernintern finansiel støtte, og koncerngenopretningsplanen omtaler en sådan koncernintern finansiel støtte, bør en sådan begrænsning eller et sådant forbud betragtes som en væsentlig ændring med henblik på en revision af genopretningsplanen.

(39) I faserne for genopretning og tidlig indgriben som fastsat i dette direktiv bør aktionærerne bevare det fulde ansvar for og den fulde kontrol med instituttet, medmindre den kompetente myndighed har udpeget en midlertidig administrator. De bør ikke længere have et sådant ansvar, når instituttet er kommet under afvikling.

(40) For at bevare den finansielle stabilitet er det vigtigt, at de kompetente myndigheder har mulighed for at afhjælpe forværringen af et instituts finansielle og økonomiske situation, inden instituttet når til et punkt, hvor myndighederne ikke har noget andet alternativ end at afvikle det. Med henblik herpå bør de

kompetente myndigheder tillægges beføjelse til tidlig indgriben, herunder beføjelse til at udpege en midlertidig administrator enten for at erstatte eller midlertidigt arbejde sammen med et instituts ledelsesorgan eller daglige ledelse. Den midlertidige administrators opgave bør være at udøve de beføjelser, som vedkommende har fået tillagt, med henblik på at fremme løsninger til at genoprette instituttets finansielle situation. Udpegelsen af den midlertidige administrator bør ikke unødigt berøre aktionær- eller ejerrettigheder eller proceduremæssige forpligtelser, som er fastsat i Unionens eller de enkelte landes selskabsret, og bør opfylde Unionens eller medlemsstaternes internationale forpligtelser vedrørende investeringsbeskyttelse. Beføjelserne til tidlig indgriben bør omfatte de beføjelser, der allerede er fastsat i direktiv 2013/36/EU, med henblik på andre omstændigheder end dem, der betragtes som tidlig indgriben, samt andre situationer, hvor det anses for nødvendigt at genoprette et instituts finansielle sundhed.

(41) Regelsættet for afvikling bør give mulighed for afvikling i tide, inden et finansieringsinstitut bliver insolvent på papiret (i henhold til balancen), og inden egenkapitalen er helt opbrugt. Afviklingen bør indledes, når en kompetent myndighed efter høring af en afviklingsmyndighed konstaterer, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og at alternative foranstaltninger som præciseret i dette direktiv vil kunne forhindre et sådant sammenbrud inden for en passende tidsfrist. Medlemsstaterne bør undtagelsesvist kunne fastsætte, at konstateringen af, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, ud over af den kompetente myndighed også kan foretages af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed. Det forhold, at et institut ikke opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse, bør ikke i sig selv berettige, at der indledes en afvikling, navnlig hvis instituttet fortsat er eller forventes fortsat at være levedygtigt. Et institut bør betragtes som nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det overtræder eller i nær fremtid forventes at overtræde kravene til fortsat tilladelse, når instituttets aktiver er eller ikke i nær fremtid forventes at være mindre end dets passiver, når instituttet ikke kan eller ikke i nær fremtid forventes at kunne indfri sin gæld, når den forfalder, eller når instituttet har behov for ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, bortset fra under de særlige omstændigheder, der er fastsat i dette direktiv. Behovet for likviditetsstøtte fra en centralbank i en nødsituation bør ikke i sig selv betragtes som tilstrækkeligt bevis for, at instituttet er eller i nær fremtid vil være ude af stand til at betale sine forpligtelser, når de forfalder.

Hvis denne facilitet garanteres af en stat, vil et institut, der gør brug af faciliteten, være underlagt statsstøttereglerne. For at bevare den finansielle stabilitet, navnlig i tilfælde af systemisk likviditetsmangel, bør statsgarantier for likviditetsfaciliteter, som udstedes af centralbanker, eller statsgarantier for nyligt udstedte forpligtelser med henblik på at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af en medlemsstats økonomi ikke nødvendigvis udløse afviklingsregelsættet, forudsat at en række betingelser er opfyldt. Navnlig bør statsgarantiforanstaltningerne være godkendt efter statsstøttereglerne, de bør ikke indgå i en større hjælpepakke, og deres anvendelse bør være strengt tidsbegrænset. Medlemsstatsgarantier for aktieeksponeringer bør være forbudt. Når en medlemsstat stiller en garanti for nyligt udstedte forpligtelser, bortset fra egenkapital, bør den drage omsorg for, at instituttet betaler en tilstrækkelig modydelse for garantien. Endvidere bør ydelse af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ikke udløse afvikling, hvis en medlemsstat som en sikkerhedsforanstaltning erhverver en aktiepost i et institut, herunder også i et offentligt ejet institut, som opfylder sit kapitalkrav. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis et institut skal rejse ny kapital som følge af resultatet af en scenariebaseret stresstest eller af den tilsvarende test udført af makroprudentielle tilsynsmyndigheder, som omfatter et krav, der skal sikre opretholdelsen af finansiel stabilitet i en systemisk krise, men instituttet er ude af stand til at rejse kapital privat på markederne. Et institut bør ikke betragtes som nødlidende eller forventeligt nødlidende alene af den grund, at ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige blev ydet inden dette direktivs ikrafttræden. Endelig kan adgang til likviditetsfaciliteter, herunder likviditetsstøtte i en nødsituation, der stilles til rådighed af centralbanker, udgøre statsstøtte i henhold til statsstøttereglerne.

(42) Ved afvikling af et institut eller af en koncern med grænseoverskridende aktiviteter bør enhver afviklingshandling tage hensyn til afviklingens potentielle virkninger i alle de medlemsstater, hvor instituttet eller koncernen er aktiv.

(43) Afviklingsmyndighedernes beføjelser bør også finde anvendelse på holdingselskaber, når både holdingselskabet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og et datterselskabsinstitut i Unionen eller i et tredjeland er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Herudover bør afviklingsmyndighedernes beføjelser også finde anvendelse på holdingselskaber, når et eller flere datterselskabsinstitutter opfylder betingelserne for afvikling, eller et tredjelandsinstitut opfylder betingelserne for afvikling i det pågældende tredjeland, og det er nødvendigt at anvende afviklingsværktøjerne og -beføjelserne over for holdingselskabet med henblik på afvikling af et eller flere af datterselskaberne eller hele koncernen, uagtet at holdingselskabet ikke nødvendigvis er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

(44) Hvis et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, bør nationale afviklingsmyndigheder råde over et mindstemål af harmoniserede afviklingsværktøjer og -beføjelser. Anvendelsen heraf bør være underlagt fælles betingelser, mål og overordnede principper. Når afviklingsmyndigheden har truffet afgørelsen om at afvikle instituttet, bør almindelige insolvensbehandlinger være udelukket, medmindre der på afviklingsmyndighedens initiativ findes behov for at kombinere dem med brugen af afviklingsværktøjerne. Medlemsstaterne bør kunne tildele afviklingsmyndighederne supplerende beføjelser og værktøjer ud over dem, som de tildeles i medfør af dette direktiv. Anvendelsen af disse supplerende beføjelser og værktøjer bør imidlertid være i overensstemmelse med de afviklingsprincipper og -mål, der er fastsat i dette direktiv. Navnlig bør anvendelsen af disse værktøjer og beføjelser ikke indvirke negativt på den effektive afvikling af grænseoverskridende koncerner.

(45) For at undgå moralsk hazard bør ethvert nødlidende institut have mulighed for at forlade markedet, uanset størrelse og forbundethed med andre institutter, uden at forårsage systemiske forstyrrelser. Et nødlidende institut bør i princippet likvideres ved almindelig insolvensbehandling. Likvidation ved almindelig insolvensbehandling kan imidlertid bringe den finansielle stabilitet i fare, bevirke en afbrydelse i leveringen af kritiske funktioner og være til skade for beskyttelsen af indskydere. I et sådant tilfælde er det højst sandsynligt, at hensynet til samfundets interesse tilsiger, at instituttet tages under afvikling og at afviklingsværktøjerne anvendes snarere end en normal insolvensbehandling. Målene for afvikling bør derfor være at sikre videreførelse af kritiske funktioner, undgå negative virkninger for den finansielle stabilitet, beskytte offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til nødlidende institutter samt beskytte dækkede indskydere, investorer, kunders midler og kunders aktiver.

(46) Likvidationen af et nødlidende institut ved almindelig insolvensbehandling bør altid overvejes, inden der tages afviklingsværktøjer i brug. Videreførelse af et nødlidende institut som en going concern via afviklingsværktøjer bør så vidt muligt ske under anvendelse af private midler. Dette kan opnås enten gennem salg til eller fusion med en privat køber eller efter en nedskrivning af instituttets passiver eller en konvertering af dets gæld til egenkapital med henblik på at foretage en rekapitalisering.

(47) Når afviklingsmyndigheder anvender afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser, bør de træffe enhver passende foranstaltning til at sikre, at afviklingshandlingerne bl.a. træffes ud fra principperne om, at aktionærer og kreditorer bør bære en passende andel af tabene, at ledelsen i princippet bør udskiftes, at omkostningerne i forbindelse med instituttets afvikling bør holdes på et minimum, og at kreditorer i samme klasse bør behandles ens. Navnlig hvis kreditorer i samme klasse behandles forskelligt som led i en afviklingshandling, bør sådanne forskelle være begrundet i hensynet til samfundets interesse og være forholdsmæssige, og de bør hverken direkte eller indirekte indebære forskelsbehandling på grund af nationalitet. Såfremt anvendelsen af afviklingsværktøjer involverer statsstøtte, bør indgrebene

skulle vurderes efter de relevante statsstøtteregler. Der kan bl.a. være statsstøtte involveret, når afviklingsfonde eller indskudsgarantifonde griber ind for at bistå med afviklingen af nødlidende institutter.

(48) I forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser bør afviklingsmyndighederne underrette og høre arbejdstagerrepræsentanterne i passende omfang. I den forbindelse bør der, når det er relevant, tages fuldt hensyn til kollektive aftaler eller andre ordninger aftalt af arbejdsmarkedets parter.

(49) Begrænsningerne af aktionærers og kreditorers rettigheder bør være i overensstemmelse med artikel 52 i chartret. Afviklingsværktøjerne bør derfor kun anvendes på institutter, som er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og kun når det er nødvendigt for at forfølge målet om finansiel stabilitet i samfundets interesse. Nærmere bestemt bør der anvendes afviklingsværktøjer, når instituttet ikke kan likvideres ved almindelig insolvensbehandling uden at destabilisere det finansielle system, og foranstaltningerne er nødvendige for at sikre hurtig overførsel og videreførelse af systemisk vigtige funktioner, og når der ikke er rimelig udsigt til en alternativ privat løsning, f.eks. at de eksisterende aktionærer eller tredjemand foretager en kapitalforøgelse, som er tilstrækkelig til atter at gøre instituttet fuldt levedygtigt. Herudover bør der ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser tages hensyn til proportionalitetsprincippet og til de særlige karakteristika ved et kreditinstituts retlige form.

(50) Indgriben i ejendomsret bør være forholdsmæssig. De berørte aktionærer og kreditorer bør ikke lide større tab end dem, de ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret på tidspunktet for afgørelsen om afvikling. Hvis en del af aktiverne i et institut under afvikling overføres til en privat køber eller en brobank, bør den resterende del af instituttet likvideres ved almindelig insolvensbehandling. For at beskytte de aktionærer og kreditorer, der er tilbage ved likvidationen af instituttet, bør disse have ret til at modtage mindst det samme i betaling eller kompensation for deres fordringer som det, de kunne have forventet, hvis hele instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.

(51) For at beskytte aktionærers og kreditorers rettigheder bør der fastlægges klare forpligtelser vedrørende værdiansættelsen af aktiver og passiver i det institut, der er under afvikling, og, hvis det kræves i henhold til dette direktiv, en værdiansættelse af den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have fået, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling. Det bør være muligt at indlede en værdiansættelse allerede i fasen for tidlig indgriben. Inden der træffes nogen iværksættelsesforanstaltning, bør der foretages en retfærdig og realistisk værdiansættelse af instituttets aktiver og passiver. En sådan værdiansættelse bør kun kunne påklages sammen med afviklingsafgørelsen. Der bør desuden, hvis det kræves i henhold til dette direktiv, efter anvendelsen af afviklingsværktøjerne foretages en ex post-sammenligning mellem den behandling, aktionærer og kreditorer faktisk er blevet ydet, og den behandling, de ville have fået ved almindelig insolvensbehandling. Hvis det fastslås, at aktionærer og kreditorer har modtaget et mindre beløb i betaling eller kompensation for deres fordringer end det, de ville have modtaget ved almindelig insolvensbehandling, bør de have ret til at få differencen udbetalt, hvis det kræves i henhold til dette direktiv. I modsætning til værdiansættelsen forud for afviklingshandlingen bør denne sammenligning kunne anfægtes uafhængigt af afviklingsafgørelsen. Medlemsstaterne bør frit kunne afgøre, hvordan de vil betale en eventuel konstateret forskel i behandlingen til de pågældende aktionærer og kreditorer. Differencen bør i givet fald betales via de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til dette direktiv.

(52) Det er vigtigt, at tab anerkendes ved et instituts sammenbrud. Værdiansættelsen af nødlidende institutters aktiver og passiver bør bygge på rimelige, forsigtige og realistiske antagelser på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne anvendes. Værdiansættelsen af passiverne bør imidlertid ikke påvirkes af instituttets finansielle situation. Afviklingsmyndighederne bør i hastetilfælde kunne foretage en hurtig værdiansættelse af et nødlidende instituts aktiver eller passiver. Denne værdiansættelse bør være midlertidig og

gælde, indtil der foretages en uafhængig værdiansættelse. EBA's bindende tekniske standarder vedrørende værdiansættelsesmetoder bør indeholde et sæt principper, som skal anvendes ved sådanne værdiansættelser, og bør give afviklingsmyndigheder og eventuelt uafhængige valuarer mulighed for at anvende forskellige specifikke metoder.

(53) Det er nødvendigt at handle hurtigt og koordineret for at opretholde markedstilliden og minimere afsmitningseffekterne. Så snart et institut vurderes at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, og der ikke er nogen realistisk udsigt til, at en alternativ foranstaltning fra den private sektors eller en tilsynsmyndigheds side vil kunne forhindre instituttets sammenbrud inden for en rimelig tidsfrist, bør afviklingsmyndighederne ufortøvet træffe passende og koordinerede afviklingshandlinger af hensyn til samfundets interesse. De omstændigheder, under hvilke et instituts sammenbrud kan forekomme, og særlig situationens eventuelle hastende karakter bør gøre det muligt for afviklingsmyndighederne at træffe afviklingshandlinger uden først at skulle anvende beføjelserne til tidlig indgriben.

(54) Når afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger, bør de tage hensyn til og følge de foranstaltninger, der er fastsat i afviklingsplanerne, medmindre myndighederne i lyset af sagens omstændigheder vurderer, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne.

(55) Medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i dette direktiv, bør afviklingsværktøjerne anvendes inden en eventuel kapitaltilførsel fra den offentlige sektor eller en tilsvarende ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til et institut. Dette bør imidlertid ikke hindre, at midler fra indskudsgarantiordninger eller afviklingsfonde kan anvendes til at dække de tab, som dækkede indskydere eller skønsmæssigt udelukkede kreditorer ellers ville have lidt. I den forbindelse bør anvendelsen af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, afviklingsfonde eller indskudsgarantiordninger, i forbindelse med afviklingen af nødlidende institutter overholde de relevante statsstøtterelevanter.

(56) Problemer på Unionens finansielle markeder, der hidrører fra hændelser, som berører hele systemet, kan få negative konsekvenser for Unionens økonomi og Unionens borgere. Afviklingsværktøjer bør derfor udformes på en sådan måde, at de kan anvendes til at imødegå en bred vifte af scenarier, der i vid udstrækning er uforudsigelige, under hensyntagen til, at der kan være forskel på en krise for et enkelt institut og en bredere systemisk bankkrise.

(57) Når Kommissionen foretager den i dette direktiv omhandlede godkendelse af offentlige stabiliseringsværktøjer i henhold til statsstøtterelevanterne, jf. artikel 107 TEUF, bør den særskilt vurdere, om de meddelte offentlige stabiliseringsværktøjer strider mod principielt relevante bestemmelser i EU-retten, herunder dem, der vedrører kravet om en tabsabsorbering på mindst 8 % i dette direktiv, samt om der foreligger en meget usædvanlig systemisk krise, der kan begrunde ibrugtagningen af sådanne værktøjer i henhold til dette direktiv, samtidig med at de lige konkurrencevilkår på det indre marked sikres. I overensstemmelse med artikel 107 og 108 i TEUF bør en sådan vurdering foretages, inden et offentligt stabiliseringsværktøj kan tages i brug.

(58) Anvendelsen af offentlige stabiliseringsværktøjer bør være finanspolitisk neutral på mellemlangt sigt.

(59) Afviklingsværktøjerne bør bl.a. omfatte salg af forretningsaktiviteter eller aktier tilhørende et institut under afvikling, oprettelse af et broinstitut, adskillelse af det nødlidende instituts sunde aktiver fra de værdiforringede eller underpræsterende aktiver og bail-in af det nødlidende instituts aktionærer og kreditorer.

(60) Hvis afviklingsværktøjerne er blevet anvendt til at overføre et instituts systemisk vigtige ydelser eller levedygtige forretningsaktiviteter til en sund enhed som f.eks. en privat køber eller et broinstitut, bør den

resterende del af instituttet likvideres inden for en passende tidsfrist under hensyntagen til det behov, der måtte være for, at det nødlidende institut ved hjælp af tjenesteydelser eller støtte sætter køberen eller broinstituttet i stand til at udføre de ved overførslen erhvervede aktiviteter eller ydelser.

(61) Virksomhedssalgsværktøjet bør sætte myndighederne i stand til at sælge instituttet eller dele af dets forretningsaktiviteter til en eller flere købere uden aktionærernes samtykke. Ved anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet bør myndighederne foranstalte markedsføringen af instituttet eller en del af dets forretningsaktiviteter på en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende måde og samtidig sigte mod så høj en salgspris som muligt. Såfremt en sådan fremgangsmåde af hastende årsager ikke er mulig, bør myndighederne tage skridt til at afhjælpe skadelige virkninger for konkurrencen og for det indre marked.

(62) Et eventuelt nettoprovenu fra overførslen af aktiver eller passiver fra det institut, der er under afvikling, når virksomhedssalgsværktøjet anvendes, bør gå til det institut, der er tilbage ved likvidationen. Et eventuelt nettoprovenu fra overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af det institut, der er under afvikling, når virksomhedssalgsværktøjet anvendes, bør gå til ejerne af sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter. Provenuet bør opgøres netto efter fradrag af omkostningerne i forbindelse med instituttets sammenbrud og afviklingsprocessen.

(63) For at kunne sælge forretningsaktiviteterne i tide og beskytte den finansielle stabilitet bør vurderingen af køberen af en kvalificeret kapitalandel gennemføres i så god tid, at det ikke forsinkes anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet i overensstemmelse med dette direktiv, uanset de tidsfrister og procedurer, der er fastsat i direktiv 2013/36/EU og 2014/65/EF (11).

(64) Oplysninger vedrørende markedsføringen af et nødlidende institut og forhandlingerne med potentielle købere forud for anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet, vil ofte være systemisk vigtige. For at sikre finansiell stabilitet er det vigtigt, at den påkrævede offentliggørelse af sådanne oplysninger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 (12), kan udsættes med den tid, der er nødvendig til at planlægge og strukturere afviklingen af instituttet, i overensstemmelse med de udsættelser, reglerne for markedsmissbrug tillader.

(65) Som et institut, der helt eller delvis ejes af en eller flere offentlige myndigheder eller kontrolleres af afviklingsmyndigheden, bør et broinstituts hovedformål være at sikre, at væsentlige finansielle tjenesteydelser fortsat ydes til kunderne hos det nødlidende institut og at væsentlige finansielle aktiviteter fortsat udføres. Broinstituttet bør drives som en levedygtig going concern og genintroduceres på markedet, når de rette betingelser er til stede og inden for den frist, der er fastsat i dette direktiv, eller likvideres, hvis det ikke er levedygtigt.

(66) Værktøjet til adskillelse af aktiver bør sætte myndighederne i stand til at overføre aktiver, rettigheder eller passiver fra et institut under afvikling til et særskilt selskab. Dette værktøj bør kun anvendes sammen med andre værktøjer for at undgå, at det nødlidende institut får en uberettiget konkurrencefordel.

(67) I en effektiv afviklingsordning bør omkostningerne til afvikling af et nødlidende institut i mindst muligt omfang bæres af skatteyderne. En sådan ordning bør desuden sikre, at systemisk vigtige institutter kan afvikles uden at bringe den finansielle stabilitet i fare. Bail-in-værktøjet opfylder dette mål, idet det sikrer, at det nødlidende instituts aktionærer og kreditorer lider passende tab og bærer en passende del af de omkostninger, der er forbundet med instituttets sammenbrud. Bail-in-værktøjet vil derfor give institutternes aktionærer og kreditorer et stærkere incitament til at overvåge et instituts sundhedstilstand under normale forhold og er i overensstemmelse med henstillingen fra Rådet for Finansiell Stabilitet om, at man i et regelsæt for afvikling medtager lovpligtige gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelser som en yderligere mulighed i samspil med andre afviklingsværktøjer.

(68) For at sikre, at afviklingsmyndighederne har det nødvendige råderum til at allokere tab til kreditorer under en række forskellige omstændigheder, bør disse myndigheder kunne anvende bail-in-værktøjet, både når målet er at afvikle det nødlidende institut som en going concern, hvis der er realistisk udsigt til, at instituttets levedygtighed kan genoprettes, og når systemisk vigtige ydelser overføres til et broinstitut, og den resterende del af instituttet indstiller sin virksomhed og likvideres.

(69) Hvis bail-in-værktøjet anvendes med henblik på at genoprette det nødlidende instituts kapital, så det vil kunne fortsætte sin virksomhed som en going concern, bør afviklingen ved bail-in ledsages af udskiftning af ledelsen, medmindre det er hensigtsmæssigt og nødvendigt at beholde ledelsen for at nå afviklingsmålene, og af en efterfølgende omstrukturering af instituttet og dets aktiviteter på en måde, der fokuserer på årsagerne til dets sammenbrud. Omstruktureringen bør gennemføres ved iværksættelse af en plan for omorganisering af forretningsaktiviteterne. Sådanne planer bør i givet fald være forenelige med den omstrukturingsplan, som instituttet skal indgive til Kommissionen i henhold til statsstøttereglerne. Planen bør navnlig, ud over foranstaltninger med henblik på at genoprette instituttets levedygtighed på lang sigt, indeholde foranstaltninger, der begrænser støtten til et minimum, foranstaltninger til byrdefordeling samt foranstaltninger, der begrænser konkurrenceforvridninger.

(70) Bail-in-værktøjet bør ikke anvendes på fordringer, som er sikrede, omfattet af en sikkerhedsstillelse eller på anden måde garanterede. For at sikre, at bail-in-værktøjet er effektivt og formålstjenligt, er det imidlertid ønskeligt, at det kan anvendes på så bred en vifte af usikrede passiver i et nødlidende institut som muligt. Ikke desto mindre bør visse former for usikrede passiver ikke være omfattet af anvendelsesområdet for bail-in-værktøjet. For at beskytte indehaverne af dækkede indskud bør bail-in-værktøjet ikke finde anvendelse på indskud, der er beskyttet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU (13). For at sikre kontinuiteten af kritiske funktioner bør bail-in-værktøjet ikke anvendes på visse forpligtelser over for de ansatte i det nødlidende institut eller på krav fra handelsvirksomheder vedrørende varer og tjenesteydelser af kritisk betydning for instituttets daglige virke. For at beskytte pensionsrettigheder og pensionsbeløb, som pensionskasser og pensionsforvaltere har til gode, bør bail-in-værktøjet ikke gælde for det nødlidende instituts forpligtelser over for en pensionsordning. Bail-in værktøjet vil gælde for forpligtelser for pensionsydelser, der kan henføres til variabel aflønning, som ikke har baggrund i kollektive overenskomster, såvel som for den variable del af lønnen for væsentlige risikotagere. For at nedbringe risikoen for systemiske afsmitningseffekter bør bail-in-værktøjet ikke anvendes på forpligtelser hidrørende fra deltagelse i betalingssystemer, hvis restløbetid er på under syv dage, eller forpligtelser over for andre institutter, bortset fra enheder i samme koncern, med en oprindelig løbetid på under syv dage.

(71) Da et af afviklingens vigtigste formål er beskyttelse af dækkede indskydere, bør dækkede indskud ikke være omfattet af anvendelsen af bail-in-værktøjet. Indskudsgarantiordningen bør imidlertid bidrage til finansiering af afviklingen ved at absorbere tabene op til de nettotab, som den ville have skullet bære efter at have kompenseret indskyderne ved almindelig insolvensbehandling. Udøvelsen af bail-in-beføjelserne forventes at sikre, at indskyderne fortsat har adgang til deres indskud som minimum op til dækningsniveauet, hvilket er hovedårsagen til oprettelsen af indskudsgarantiordningerne. Ikke at fastsætte inddragelse af disse ordninger i sådanne tilfælde ville udgøre en urimelig fordel i forhold til de øvrige kreditorer, der ville blive underkastet afviklingsmyndighedens beføjelser.

(72) Afviklingsmyndighederne bør kunne udelukke eller delvis udelukke passiver i en række tilfælde, bl.a. når det ikke er muligt at foretage en bail-in for sådanne passiver inden for en rimelig frist, når udelukkelsen er strengt nødvendig og er proportional i forhold til at gennemføre videreførelsen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder, eller når anvendelse af bail-in-værktøjet på passiverne ville medføre et værditab af en sådan størrelse, at andre kreditorers tab ville være større, end hvis disse passiver ikke var udelukket fra bail-in. Afviklingsmyndighederne bør kunne udelukke eller delvis udelukke

passiver, når dette er nødvendigt for at undgå afsmitningseffekter og finansiel ustabilitet, som kan skabe alvorlige forstyrrelser i en medlemsstats økonomi. Afviklingsmyndighederne bør i forbindelse med disse vurderinger overveje konsekvenserne af en eventuel bail-in af passiver bestående af berettigede indskud tilhørende fysiske personer, mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, som ligger ud over det dækningsniveau, der er fastsat i direktiv 2014/49/EU.

(73) Når disse udelukkelse tages i anvendelse, kan omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af andre nedskrivningsrelevante passiver øges for at tage hensyn til udelukkelse, dog således at princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere end under normale insolvensbehandlinger, overholdes. Når tabene ikke kan videregives til andre kreditorer, kan der fra afviklingsfinansieringsordningen ydes et bidrag til det institut, der er under afvikling, under overholdelse af en række strenge betingelser, herunder at tab, der i alt udgør mindst 8 % af de samlede passiver, inklusive kapitalgrundlaget, allerede skal have været genstand for bail-in, og at afviklingsfondens finansiering skal være begrænset til det laveste beløb af enten 5 % af de samlede passiver, inklusive kapitalgrundlaget, eller de midler, der er til rådighed for afviklingsfonden og det beløb, der kan tilvejebringes gennem ex post-bidrag inden for tre år.

(74) I ekstraordinære tilfælde, hvor passiver er blevet udelukket, og afviklingsfonden er anvendt til at bidrage til bail-in i stedet for de pågældende passiver op til det tilladte loft, bør afviklingsmyndigheden kunne forsøge at tilvejebringe midler fra alternative finansieringskilder.

(75) Minimumsbeløbet for bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering på 8 % af de samlede passiver inklusive kapitalgrundlaget eller i givet fald 20 % af de risikovægtede aktiver bør beregnes på grundlag af værdiansættelsen med henblik på afvikling i overensstemmelse med dette direktiv. Historiske tab, der allerede er absorberet af aktionærerne gennem en reduktion af kapitalgrundlaget forud for en sådan værdiansættelse, bør ikke medtages i disse procentsatser.

(76) Intet i dette direktiv bør kræve, at medlemsstaterne finansierer afviklingsfinansieringsordninger med midler fra deres almindelige budget.

(77) Medmindre andet er fastsat i dette direktiv, bør afviklingsmyndighederne anvende bail-in-værktøjet på en sådan måde, at princippet om kreditorernes ligestilling og prioritetsrækkefølgen af fordringerne efter gældende insolvensret respekteres. Tab bør i første række dækkes af lovregulerede kapitalinstrumenter og fordeles på aktionærerne enten ved annullering eller overførsel af aktier eller ved kraftig udvanding. Hvis disse instrumenter ikke er tilstrækkelige, bør efterstillet gæld konverteres eller nedskrives. Privilegerede forpligtelser bør konverteres eller nedskrives, hvis de efterstillede klasser er blevet konverteret eller nedskrevet fuldstændigt.

(78) Forpligtelser, der er omfattet af en undtagelse, såsom forpligtelser over for betalings- og afregnings-systemer, medarbejdere eller leverandører, eller har en fortrinsstilling såsom indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, bør have samme status i tredjelande som i Unionen. For at sikre muligheden for i givet fald at nedskrive eller konvertere forpligtelser i tredjelande bør anerkendelsen af denne mulighed inkluderes i de kontraktbestemmelser, som er underlagt lovgivningen i tredjelandet, navnlig hvad angår de forpligtelser, som har lavere prioritet i kreditorhierarkiet. Sådanne kontraktbestemmelser bør ikke være påkrævet for forpligtelser, der er undtaget fra bail-in for indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, eller i tilfælde, hvor det pågældende tredjelandets ret eller en bindende aftale indgået med det pågældende tredjeland tillader afviklingsmyndigheden i medlemsstaten at udøve sine nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser.

(79) For at undgå, at institutterne strukturerer deres forpligtelser på en måde, der gør bail-in-værktøjet mindre effektivt, bør det fastsættes, at institutterne til enhver tid skal opfylde et minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som en procentdel af instituttets samlede passiver og kapi-

talgrundlag. Afviklingsmyndighederne bør også i konkrete tilfælde kunne kræve, at denne procentdel helt eller delvis udgøres af kapitalgrundlaget eller af en specifik type forpligtelser.

(80) Dette direktiv anvender en top-down-tilgang til fastsættelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL) inden for en koncern. Tilgangen anerkender endvidere, at der anvendes afviklingshandlinger inden for den enkelte juridiske person, og at det er bydende nødvendigt, at tabsabsorberingskapaciteten befinder sig i eller er tilgængelig for den juridiske person inden for den koncern, i hvilken tabene forekommer. Til dette formål bør afviklingsmyndighederne sikre, at tabsabsorberingskapaciteten inden for en koncern fordeles på hele koncernen i overensstemmelse med risikoniveauet i de juridiske personer, den består af. Det minimumskrav, der er nødvendigt for de enkelte datterselskaber, bør vurderes særskilt. Endvidere bør afviklingsmyndighederne sikre, at al kapital og alle forpligtelser, der medregnes i minimumskravet på et konsolideret grundlag, befinder sig i enheder, hvor der kan opstå tab, eller som på anden vis er til rådighed for at absorbere tabene. Dette direktiv bør give mulighed for såvel en selskabsspecifik («multiple points of entry») som en koncernspecifik («single point of entry») tilgang til afvikling. MREL-kravet bør afspejle den afviklingsstrategi, der egner sig for en koncern i overensstemmelse med afviklingsplanen. Navnlig bør MREL-kravet gælde på det passende niveau i koncernen for at afspejle den selskabsspecifikke eller koncernspecifikke tilgang, der er fastlagt i afviklingsplanen, idet der dog kan forekomme tilfælde, hvor en anden tilgang end den, der er fastlagt i planen, vil være hensigtsmæssig, eksempelvis fordi den vil gøre det muligt at opfylde afviklingsmålene mere effektivt. På denne baggrund bør alle institutter og andre juridiske personer i koncernen, hvis det kræves af afviklingsmyndighederne, uanset om der er valgt en koncernspecifik eller en selskabsspecifik tilgang, på ethvert tidspunkt have et MREL-krav med henblik på at undgå risikoen for afsmitningseffekter og for et bankrun.

(81) Medlemsstaterne bør sikre, at hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter fuldt ud absorberer tabene på det tidspunkt, hvor det udstedende institut ikke er levedygtigt. Der bør derfor stilles krav til afviklingsmyndighederne om at nedskrive de pågældende instrumenter fuldstændigt eller konvertere dem til egentlige kernekapitalinstrumenter på det tidspunkt, hvor instituttet ikke er levedygtigt, og inden der træffes afviklingshandlinger. I den forbindelse bør tidspunktet for manglende levedygtighed forstås som det tidspunkt, hvor den relevante myndighed fastslår, at instituttet opfylder betingelserne for afvikling, eller det tidspunkt, hvor myndigheden fastslår, at instituttet ville ophøre med at være levedygtigt, hvis de pågældende kapitalinstrumenter ikke bliver nedskrevet eller konverteret. Det forhold, at instrumenterne skal nedskrives eller konverteres af myndighederne under de i dette direktiv fastsatte omstændigheder, bør fremgå af bestemmelserne vedrørende instrumentet og af prospekter eller udbudsdokumenter, som offentliggøres eller udleveres i forbindelse med instrumenterne.

(82) For at give mulighed for effektive afviklingsresultater bør det være muligt at anvende bail-in-værktøjet før den 1. januar 2016.

(83) Afviklingsmyndighederne bør være i stand til kun at anvende bail-in-værktøjet delvist, hvis en vurdering af de potentielle konsekvenser for stabiliteten af det finansielle system i de pågældende medlemsstater og i resten af Unionen viser, at fuld anvendelse af værktøjet ville være i strid med de overordnede samfundsinteresser i medlemsstaten eller Unionen som helhed.

(84) Afviklingsmyndighederne bør have alle de nødvendige retlige beføjelser, der vil kunne udøves i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer, i forskellige kombinationer. Disse beføjelser bør bl.a. omfatte beføjelsen til at overføre aktierne i et nødlidende institut eller dets aktiver, rettigheder eller passiver til en anden enhed som f.eks. et andet institut eller et broinstitut; beføjelsen til at nedskrive eller annullere et nødlidende instituts aktier eller til at nedskrive eller konvertere dets passiver, samt beføjelsen til at udskifte ledelsen og til at indføre et midlertidigt moratorium på indfrielse af fordringer. Der er også

behov for yderligere beføjelser, herunder beføjelse til at kræve, at andre dele af koncernen viderefører væsentlige ydelser.

(85) Det er ikke nødvendigt at foreskrive præcist, hvordan afviklingsmyndighederne bør gribe ind i det nødlidende institut. Afviklingsmyndighederne bør kunne vælge mellem at overtage kontrollen ved et direkte indgreb i instituttet eller ved en bekendtgørelse. De bør træffe afgørelse alt efter omstændighederne i sagen. Det forekommer ikke nødvendigt at indføre en fælles model for at sikre effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne på nuværende tidspunkt.

(86) Regelsættet for afvikling bør omfatte procedurekrav, der sikrer, at afviklingshandlingerne meddeles og, med de begrænsede undtagelser, der er fastlagt i dette direktiv, offentliggøres korrekt. Da de oplysninger, der indhentes af afviklingsmyndighederne og deres professionelle rådgivere under afviklingen, imidlertid kan være følsomme, bør de være omfattet af en effektiv fortrolighedsordning, indtil afviklingsafgørelsen offentliggøres. Det forhold, at nærmere oplysninger om indholdet af genopretnings- og afviklingsplaner og resultatet af en vurdering af disse planer kan have vidtrækkende konsekvenser, navnlig for de berørte selskaber, skal tages i betragtning. Enhver oplysning vedrørende en afgørelse, som kommer frem, før den er truffet, det være sig om opfyldelsen af betingelserne for afvikling, om brugen af et bestemt værktøj eller om enhver foranstaltning under sagsbehandlingen, skal antages at have indvirkning på de offentlige og private interesser, der er berørt af foranstaltningen. Den oplysning, at afviklingsmyndigheden er i færd med at undersøge et konkret institut, kan dog være nok til at få negative konsekvenser for det pågældende institut. Det er derfor nødvendigt at sikre, at der forefindes passende mekanismer til at bevare fortroligheden af sådanne oplysninger vedrørende eksempelvis det nærmere indhold af genopretnings- og afviklingsplaner og resultatet af eventuelle vurderinger foretaget i den forbindelse.

(87) Afviklingsmyndighederne bør have accessoriske beføjelser til at sikre effektiviteten af overførslen af aktier eller gældsinstrumenter samt aktiver, rettigheder og passiver. Med forbehold af de sikkerhedsforanstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, bør disse beføjelser omfatte beføjelser til at ophæve tredjemands rettigheder til de overførte instrumenter eller aktiver og beføjelsen til at fuldbyrde kontrakter og til at sørge for videreførelse af eksisterende ordninger over for modtageren af de overførte aktiver og aktier. Arbejdstagernes ret til at opsiges en ansættelseskontrakt bør dog ikke anfægtes. En parts ret til at opsiges en kontrakt med et institut under afvikling eller en af dennes koncerntenheder af andre grunde end afvikling af det nødlidende institut bør heller ikke berøres. Afviklingsmyndighederne bør også have accessorisk beføjelse til at kræve, at den resterende del af instituttet, der likvideres ved almindelig insolvensbehandling, yder de tjenesteydelser, der er nødvendige for, at det institut, til hvilket aktiverne eller aktierne er overført i medfør af anvendelsen af virksomhedssalgs- eller broinstitutværktøjet, er i stand til at drive sine forretningsaktiviteter.

(88) I overensstemmelse med artikel 47 i chartret har de berørte parter ret til en retfærdig rettergang og effektive retsmidler mod de foranstaltninger, der berører dem. De afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, bør kunne påklages.

(89) Krisestyringsforanstaltninger truffet af nationale afviklingsmyndigheder kan forudsætte komplekse økonomiske vurderinger og en stor skønsmargin. De nationale afviklingsmyndigheder er udstyret med den specifikke ekspertise, der kræves for at foretage sådanne vurderinger og fastslå den mest hensigtsmæssige brug af skønsmargenen. Det er derfor vigtigt at sikre, at de komplekse økonomiske vurderinger, som nationale afviklingsmyndigheder foretager i denne forbindelse, danner grundlag for nationale domstoles behandling af de pågældende krisestyringsforanstaltninger. Imidlertid bør den komplekse karakter af disse vurderinger ikke forhindre de nationale domstole i at undersøge, om den dokumentation, afviklingsmyndigheden støtter sig på, er faktisk korrekt, pålidelig og sammenhængende, om dokumentationen

indeholder alle de relevante oplysninger, som bør tages i betragtning for at vurdere en kompleks situation, og om myndigheden er i stand til at underbygge de konklusioner, den har draget heraf.

(90) Da formålet med dette direktiv er at omfatte ekstreme hastetilfælde, og da en suspension af enhver afgørelse truffet af afviklingsmyndighederne kan være til hinder for videreførelsen af kritiske funktioner, er det nødvendigt at bestemme, at en påklage ikke bør medføre automatisk suspension af retsvirkningerne af den anfægtede afgørelse, og at afviklingsmyndighedens afgørelse bør kunne fuldbyrdes omgående med en formodning om, at suspensionen af den ikke vil være i offentlighedens interesse.

(91) Når det er nødvendigt for at beskytte tredjemand, der i medfør af myndighedernes udøvelse af afviklingsbeføjelser i god tro har erhvervet aktiver, rettigheder og passiver i det institut, der er under afvikling, og for at sikre de finansielle markeders stabilitet, bør en klageadgang endvidere ikke berøre efterfølgende administrative handlinger eller transaktioner, der er baseret på en annulleret afgørelse. I sådanne tilfælde bør afhjælpning i tilfælde af en fejlagtig afgørelse derfor være begrænset til kompensation for den skade, de berørte personer har lidt.

(92) Da det i forbindelse med alvorlige risici for finansiell ustabilitet i medlemsstaten og Unionen kan hæste med at træffe krisestyringsforanstaltninger, bør enhver procedure i national ret, der har forbindelse med en ansøgning om en domstols forhåndsgodkendelse af en krisestyringsforanstaltning og domstolens behandling af en sådan ansøgning, afvikles hurtigt. Domstolen bør i lyset af behovet for at træffe en krisestyringsforanstaltning hurtigt træffe sin afgørelse inden for 24 timer, og medlemsstaterne bør sikre, at den relevante myndighed kan træffe sin afgørelse umiddelbart efter, at retten har givet sin godkendelse. Dette berører ikke berørte parters eventuelle ret til at indgive en begæring til domstolen om at omstøde afgørelsen inden for en begrænset frist, efter at afviklingsmyndigheden har truffet krisestyringsforanstaltningen.

(93) Af hensyn til en effektiv afvikling og for at undgå kompetencekonflikter bør der ikke indledes en almindelig insolvensbehandling for det nødlidende institut, og der bør heller ikke pågå en sådan, mens afviklingsmyndigheden udøver sine afviklingsbeføjelser eller anvender afviklingsværktøjer, bortset fra når det sker på afviklingsmyndighedens initiativ eller med dens samtykke. Det er hensigtsmæssigt og nødvendigt at suspendere visse kontraktlige forpligtelser i en begrænset periode for at give afviklingsmyndigheden tid til at tage afviklingsværktøjerne i brug. Dette bør dog ikke gælde for forpligtelser i relation til systemer udpeget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF (14), centrale modparter og centralbanker. Direktiv 98/26/EF reducerer den risiko, der er forbundet med deltagelse i betalings- og værdipapirafregningssystemer, navnlig ved at reducere forstyrrelserne i tilfælde af insolvens hos en deltager i et sådant system. For at sikre, at sådanne sikkerhedsforanstaltninger fungerer hensigtsmæssigt i krisesituationer, og samtidig give operatører af betalings- og værdipapirsystemer og andre markedsdeltagere en passende sikkerhed, fastsættes det i dette direktiv, at en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning ikke i sig selv bør vurderes at være en insolvensbehandling henhold til direktiv 98/26/EF, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten fortsat opfyldes. Intet i dette direktiv er imidlertid til hinder for driften af et system, der er udpeget i henhold til direktiv 98/26/EF eller retten til sikkerhed i henhold til artikel 9 i direktiv 98/26/EF.

(94) For at sikre, at afviklingsmyndighederne i forbindelse med overførsel af aktiver og passiver til en privat køber eller et broinstitut har et tilstrækkeligt tidsrum til at identificere de kontrakter, der skal overføres, kan det være formålstjenligt at indføre proportionelt afpassede restriktioner for modparternes ret til at afslutte, fremskynde eller på anden måde opsigte finansielle kontrakter forud for overførslen. En sådan restriktion vil være nødvendig for at give myndighederne mulighed for at danne sig et korrekt indtryk af det nødlidende instituts balance, uafhængigt af de ændringer i værdi og omfang, som en omfattende udøvelse af opsigelsesrettigheder ville medføre. For ikke at gribe mere ind i modparternes kontraktlige rettig-

heder end højst nødvendigt bør restriktionen på opsigelsesrettigheder kun gælde i forbindelse med en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning, herunder forekomsten af en begivenhed, der er direkte knyttet til anvendelsen af en sådan foranstaltning, og retten til opsigelse i forbindelse med enhver anden misligholdelse, herunder undladelse af at foretage betalinger eller fastsætte margener, bør fortsat bestå.

(95) For at bevare legitime kapitalmarkedsordninger i tilfælde af en overførsel af nogle af et nødlidende instituts aktiver, rettigheder og passiver, men ikke alle, bør der indføres sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre opsplnitning af indbyrdes forbundne forpligtelser, rettigheder og kontrakter, alt efter omstændighederne. En sådan restriktion på selektiv udvælgelse blandt indbyrdes forbundne kontrakter bør udstrækkes til også at gælde for kontrakter med samme modpart, som er omfattet af aftaler om sikkerhed, aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, aftale om modregning, slutafregning og struktureret finansiering. Hvis sikkerhedsforanstaltningen finder anvendelse, bør afviklingsmyndighederne skulle overføre alle indbyrdes forbundne kontrakter, der er omfattet af en beskyttet ordning, eller lade dem alle blive i den resterende del af det nødlidende institut. Sådanne sikkerhedsforanstaltninger bør sikre, at den lovbestemte behandling af eksponeringer, der er omfattet af en nettingaftale som omhandlet i direktiv 2013/36/EU, ikke berøres.

(96) At det sikres, at afviklingsmyndighederne råder over de samme værktøjer og beføjelser, vil lette en koordineret indsats i tilfælde af en grænseoverskridende concerns sammenbrud, men der er uden tvivl behov for yderligere foranstaltninger for at fremme samarbejdet og forebygge opsplnitning i de nationale tiltag. Der bør stilles krav til afviklingsmyndighederne om at rådføre sig med hinanden og samarbejde i afviklingskollegier, når de afvikler koncernheder, for at nå til enighed om en koncernafviklingsordning. Der bør oprettes afviklingskollegier omkring kernen i de eksisterende tilsynskollegier ved at inddrage afviklingsmyndigheder og kompetente ministerier, centralbanker, EBA, og i givet fald myndigheder, der er ansvarlige for indskudsgarantiordninger. I en krisesituation bør afviklingskollegiet fungere som et forum for udveksling af oplysninger om og koordinering af afviklingshandlinger.

(97) Ved afviklingen af grænseoverskridende koncerner bør der findes en balance mellem på den ene side behovet for procedurer, der tager hensyn til situationens hastende karakter og muliggør effektive, rimelige og rettidige løsninger for koncernen som helhed, og på den anden side nødvendigheden af at beskytte den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv. De forskellige afviklingsmyndigheder bør udveksle synspunkter i afviklingskollegiet. De afviklingshandlinger, der foreslås af koncernafviklingsmyndigheden, bør udarbejdes og drøftes af de forskellige afviklingsmyndigheder i forbindelse med koncernafviklingsplanerne. Afviklingskollegier bør, hver gang det er muligt, medtage synspunkterne hos afviklingsmyndighederne i alle de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv, for at lette hurtige, fælles beslutninger. I de afviklingshandlinger, der træffes af koncernafviklingsmyndigheden, bør der altid tages hensyn til deres virkninger for den finansielle stabilitet i de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv. Dette bør sikres ved, at afviklingsmyndighederne i den medlemsstat, hvor et datterselskab er etableret, har mulighed for at gøre indsigelse mod koncernafviklingsmyndighedens beslutninger, ikke kun hvad angår afviklingshandlingernes hensigtsmæssighed, men også ud fra behovet for at beskytte den pågældende medlemsstats finansielle stabilitet.

(98) Afviklingskollegiet bør ikke være et beslutningstagende organ, men en platform, der fremmer de nationale myndigheders beslutningstagning. De fælles afgørelser bør træffes af de forskellige berørte nationale myndigheder.

(99) Indførelsen af en koncernafviklingsordning vil formentlig være befordrende for en koordineret afvikling, som sandsynligvis vil give det bedste resultat for alle institutter i en koncern. Koncernafviklingsmyndigheden bør foreslå koncernafviklingsordningen og forelægge den for afviklingskollegiet. Nationale

afviklingsmyndigheder, der modsætter sig ordningen eller beslutter at træffe uafhængige afviklingshandlinger, bør gøre rede for deres uenighed og meddele grundene hertil og detaljerne vedrørende eventuelle uafhængige afviklingshandlinger, de agter at træffe, over for koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, der er omfattet af koncernafviklingsordningen. Nationale myndigheder, der beslutter at afvige fra koncernafviklingsordningen, bør tage behørigt hensyn til den potentielle indvirkning på den finansielle stabilitet i de medlemsstater, hvor de andre afviklingsmyndigheder befinder sig, og den potentielle indvirkning på andre dele af koncernen.

(100) Som led i en koncernafviklingsordning bør myndighederne opfordres til at anvende det samme værktøj på de juridiske personer, der opfylder betingelserne for afvikling. Koncernafviklingsmyndigheden bør have beføjelse til at anvende broinstitutværktøjet på koncernniveau (hvilket eventuelt kan omfatte byrdefordelingsarrangementer) for at stabilisere koncernen som helhed. Ejendomsretten til datterselskaberne vil kunne overføres til brobanken med henblik på videresalg, enten samlet eller hver for sig, når de rette markedsvilkår indfinder sig. Koncernafviklingsmyndigheden bør desuden have beføjelse til at anvende bail-in-værktøjet på moderinstitutniveau.

(101) En effektiv afvikling af internationalt aktive institutter og koncerner kræver samarbejde mellem Unionens, medlemsstaternes og tredjelandes afviklingsmyndigheder. Det vil befordre samarbejdet, hvis tredjelandes afviklingsordninger baseres på de fælles principper og tilgange, som i øjeblikket udvikles af Rådet for Finansiell Stabilitet og G20-landene. Med henblik herpå bør EBA have beføjelse til at udarbejde og indgå ikkebindende rammeaftaler om samarbejde med myndigheder i tredjelande i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010, og de nationale myndigheder bør kunne indgå bilaterale aftaler, der er i overensstemmelse med rammeaftalerne under EBA. Udarbejdelsen af sådanne aftaler mellem nationale myndigheder, der er ansvarlige for at håndtere nødlidende globale virksomheder, bør være et middel til at sikre effektiv planlægning, beslutningstagning og koordinering i forhold til internationale koncerner. Generelt bør der være gensidighed i disse ordninger. De nationale afviklingsmyndigheder bør som medlemmer af det europæiske afviklingskollegium, når det er relevant, anerkende og håndhæve tredjelandes afviklingsprocedurer i de tilfælde, der er fastsat i dette direktiv.

(102) Der bør finde et samarbejde sted om både datterselskaber af EU- og tredjelandskoncerner og filialer af EU- eller tredjelandsinstitutter. Datterselskaber af tredjelandskoncerner er virksomheder etableret i Unionen og er derfor fuldt ud underlagt EU-retten, herunder de afviklingsværktøjer, der fastsættes ved dette direktiv. Det er imidlertid nødvendigt, at medlemsstaterne bibeholder retten til at tage skridt i forhold til filialer af institutter, der har deres hovedkontor i tredjelande, når anerkendelse og anvendelse af tredjelandes afviklingsprocedurer, som har forbindelse med en filial, ville bringe Unionens finansielle stabilitet i fare, eller når EU-indskydere ikke ville få samme behandling som tredjelandsindskydere. I sådanne tilfælde og i de tilfælde, der er fastsat i dette direktiv bør medlemsstaterne have ret til efter høring af de nationale afviklingsmyndigheder at nægte anerkendelse af tredjelandes afviklingsprocedurer i forbindelse med EU-filialer af tredjelandsinstitutter.

(103) Under visse omstændigheder kan effektiviteten af de anvendte afviklingsværktøjer være betinget af adgangen til kortfristede finansieringsmidler for et institut eller et broinstitut, garantier, der stilles til rådighed for potentielle købere, eller tilvejebringelsen af kapital til broinstituttet. Uagtet centralbankernes rolle med hensyn til at tilføre det finansielle system likviditet, også i perioder med stress, er det vigtigt, at medlemsstaterne opretter finansieringsordninger for at undgå, at midlerne til disse formål kommer fra de nationale budgetter. Det bør være den finansielle sektor som helhed, der finansierer stabiliseringen af det finansielle system.

(104) Som hovedregel bør medlemsstaterne etablere deres egne nationale finansieringsordninger ved hjælp af fonde, der kontrolleres af deres afviklingsmyndigheder, og som skal bruges til de formål, der er

fastsat i dette direktiv. Hertil bør dog knyttes en nøje afgrænset undtagelse, som giver medlemsstaterne mulighed for at etablere deres nationale finansieringsordninger gennem obligatoriske bidrag fra institutter, som er meddelt tilladelse på deres områder, og som ikke ejes af fonde, der kontrolleres af deres afviklingsmyndigheder, forudsat at visse betingelser er opfyldt.

(105) I princippet bør der indsamles bidrag i sektoren forud for og uafhængigt af et afviklingsforløb. Hvis de på forhånd fremskaffede midler ikke er tilstrækkelige til at dække tabene eller omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne, bør der indsamles supplerende bidrag til dækning af de yderligere omkostninger eller tab.

(106) For at nå en kritisk masse og undgå procykliske virkninger, som ville opstå, hvis finansieringsordningerne skulle baseres udelukkende på ex post-bidrag under en systemisk krise, er det absolut nødvendigt, at de finansielle midler, der er til rådighed ex ante under de nationale finansieringsordninger, mindst beløber sig til et vist minimumsmålniveau.

(107) For at sikre en rimelig beregning af bidrag og give incitamentet til at anvende en mindre risikobetonet model bør der i forbindelse med bidrag til nationale finansieringsordninger tages hensyn til omfanget af de kredit-, likviditets- og markedsrisici, institutterne har påtaget sig.

(108) At sikre effektiv afvikling af nødlidende institutter i Unionen er et væsentligt led i gennemførelsen af det indre marked. Et instituts sammenbrud påvirker ikke kun den finansielle stabilitet på de markeder, hvor det opererer direkte, men også hele Unionens finansielle marked. Gennemførelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser har styrket samspillet mellem de forskellige nationale finansielle systemer. Institutterne opererer uden for deres etableringsmedlemsstat og er indbyrdes forbundne med hinanden via interbankmarkedet og andre markeder, som i det væsentlige er tværeurøpæiske. Det er ikke kun de medlemsstater, hvor disse institutter opererer, men samtlige medlemsstater generelt, der har en interesse i at sikre en effektiv finansiering af institutternes afvikling i alle medlemsstater for at sikre lige konkurrencevilkår og forbedre den måde, hvorpå det indre finansielle marked fungerer. Oprettelsen af et europæisk system af finansieringsordninger bør sikre, at alle de institutter, der opererer i Unionen, er omfattet af lige effektive ordninger til finansiering af afvikling og bidrager til stabiliteten i det indre marked.

(109) For at opbygge modstandsdygtigheden i det europæiske system af finansieringsordninger og i overensstemmelse med det mål, der tilsiger, at finansieringen i første række bør komme fra aktionærer og kreditorer hos det institut, der er under afvikling, og dernæst fra erhvervslivet frem for fra de offentlige budgetter, kan finansieringsordninger anmode om at optage lån hos andre finansieringsordninger, hvis der er behov for det. De bør ligeledes have beføjelse til at yde lån til andre ordninger, der har behov for det. En sådan långivning bør være strengt frivillig. Afgørelsen om at yde lån til andre ordninger bør træffes af den udlånende finansieringsordning, men på grund af de potentielle finanspolitiske konsekvenser bør medlemsstater kunne kræve høring af eller samtykke fra det kompetente ministerium.

(110) Finansieringsordninger oprettes på nationalt plan, men bør gensidiggøres i forbindelse med en koncernafvikling, forudsat at der opnået enighed mellem de nationale myndigheder om afvikling af instituttet. Indskud, der er dækket af indskudsgarantiordninger, bør ikke bære noget tab under afviklingsproceduren. Hvis en afviklingshandling sikrer, at indskydere fortsat har adgang til deres indskud, bør der stilles krav om, at indskudsgarantiordninger, som et institut under afvikling er medlem af, yder et bidrag, der ikke er højere end de tab, de ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.

(111) Dækkede indskud er beskyttet mod tab under afvikling, men andre berettigede indskud er potentielt til rådighed for tabsabsorbering. For at sikre en vis beskyttelse af fysiske personer og mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder med berettigede indskud, der overstiger det dækkede beløb, bør

sådanne indskud placeres højere i prioritetsrækkefølgen end almindelige usikrede, ikkeprivilegerede kreditorers fordringer i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling. Fordringer under indskudsgarantiordningen bør have en endnu højere prioritet i henhold til sådanne nationale bestemmelser end førnævnte kategorier af berettigede indskud. En harmonisering af national insolvensret på dette område er nødvendig for at mindske eksponeringen af afviklingsfondene i medlemsstaterne i henhold til princippet om, at ingen kreditor må stilles ringere end under en insolvensbehandling, som fastlagt i dette direktiv.

(112) Hvis der i forbindelse med afviklingen af et institut overføres indskud til et andet institut, bør indskyderne ikke være forsikret ud over det dækningsniveau, der er fastsat i direktiv 2014/49/EU. Derfor bør fordringer på indskud, der forbliver i det institut, som er under afvikling, begrænses til differencen mellem de overførte midler og den dækning, der ydes i direktiv 2014/49/EU. Hvis de overførte indskud overstiger dækningen, bør indskyderen ikke kunne gøre nogen fordringer gældende over for indskudsgarantiordningen for så vidt angår indskud, der forbliver i det institut, der er under afvikling.

(113) Ved oprettelsen af de finansieringsordninger, der skal udgøre det europæiske system af finansieringsordninger som fastsat i dette direktiv, bør det sikres, at anvendelsen af de midler, der er til rådighed på nationalt plan til afvikling, koordineres.

(114) Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF bør delegeres til Kommissionen for så vidt angår præcisering af kriterier for definition af »kritiske funktioner« og »centrale forretningsområder« med henblik på dette direktiv; de omstændigheder, hvor udelukkelse af passiver fra gældsnedskrivning eller konverteringskrav efter dette direktiv er nødvendig, kategorier af ordninger for hvilke medlemsstaterne bør sikre passende beskyttelse af delvise overførsler; den måde på hvilken institutters bidrag til afviklingsfinansieringsordninger bør justeres i forhold til deres risikoprofil; registreringen, bogføringen, rapporteringskravene og andre krav, der har til hensigt at sikre, at de ex ante-bidrag faktisk bliver betalt; og de omstændigheder under hvilke og betingelser efter hvilke et institut kan undtages midlertidigt fra at betale ex post-bidrag. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(115) Når det er fastsat i dette direktiv, er det hensigtsmæssigt, at EBA bør fremme konvergens i de nationale myndigheders praksis ved hjælp af retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Inden for områder, som ikke er omfattet af reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder, kan EBA på eget initiativ udstede retningslinjer og henstillinger om anvendelse af EU-retten.

(116) Europa-Parlamentet og Rådet bør have tre måneder fra meddelelsesdatoen til at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. Europa-Parlamentet og Rådet bør kunne underrette de øvrige institutioner om, at de ikke agter at gøre indsigelse.

(117) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør fremme en ensartet harmonisering og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da EBA sidder inde med højt specialiseret faglig kompetence, vil det være effektivt og hensigtsmæssigt i de tilfælde, der er præciseret i dette direktiv, at lade dette organ få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politiske valg, med henblik på forelæggelse for Kommissionen.

(118) Kommissionen bør, når det er fastsat i dette direktiv, vedtage de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder, ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF

og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Kommissionen bør, når det er fastsat i dette direktiv, vedtage udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder, ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(119) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF (15) indeholder bestemmelser om gensidig anerkendelse og håndhævelse i alle medlemsstater af afgørelser vedrørende sanering og likvidation af institutter, der har filialer i andre medlemsstater end den, hvor de har deres hovedkontor. Direktivet sikrer, at alle instituttets aktiver og passiver, uanset i hvilket land de befinder sig, behandles ved en enkelt procedure i hjemlandet, og at kreditorer i værtsmedlemsstaterne behandles på samme måde som kreditorer i hjemlandet. For at gøre afviklingen effektiv bør direktiv 2001/24/EF gælde, hvis afviklingsværktøjerne tages i brug, både når disse instrumenter anvendes på institutter, og når de anvendes på andre enheder, som er omfattet af afviklingsordningen. Direktiv 2001/24/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(120) Unionens selskabsdirektiver indeholder ufravigelige regler om beskyttelse af aktionærer og kreditorer i institutter, der falder ind under disse direktivers anvendelsesområde. I en situation, hvor afviklingsmyndighederne har behov for at handle hurtigt, kan disse regler være til hinder for afviklingsmyndighedernes effektive indsats og anvendelse af afviklingsværktøjer og -beføjelser, og der bør derfor indføres passende undtagelser i dette direktiv. For at sikre størst mulig retssikkerhed for de berørte parter bør undtagelserne defineres klart og snævert, og de bør kun anvendes ud fra almene hensyn, og når kriterierne for udløsning af afvikling er opfyldt. Anvendelsen af afviklingsværktøjer forudsætter, at afviklingsmålene og betingelserne for afvikling, der er fastsat i dette direktiv, opfyldes.

(121) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU (16) indeholder regler om aktionærernes ret til at træffe afgørelse om kapitalforhøjelser og -nedsættelser, om deres ret til at deltage i nye aktieudstedelser som vederlag for indskud, om beskyttelse af kreditorer i tilfælde af kapitalnedsættelser og om indkaldelse af generalforsamlingen i tilfælde af betydelige kapitaltab. Disse regler kan være til hinder for en hurtig indsats fra afviklingsmyndighedernes side, og der bør derfor fastsættes passende undtagelser.

(122) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU (17), fastsætter regler om bl.a. samtykke til fusioner fra generalforsamlingen i hvert af de fusionerende selskaber, om krav til fusionsplanen, beretningen fra ledelsesorganerne og beretningen fra sagkyndige samt om beskyttelse af kreditorer. Rådets sjette direktiv 82/891/EØF (18) indeholder lignende regler om spaltning af aktieselskaber. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF (19) fastsætter tilsvarende regler vedrørende grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar. Der bør fastsættes passende undtagelser fra disse direktiver, således at afviklingsmyndighederne kan handle hurtigt.

(123) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF (20) er der fastsat en forpligtelse til at fremsætte et tilbud om at overtage alle et selskabs aktier til en rimelig pris som defineret i nævnte direktiv, hvis en person, direkte eller indirekte, alene eller i forståelse med andre, erhverver en vis procentdel af aktierne i selskabet, som giver vedkommende kontrol med selskabet ifølge national ret. Formålet med reglen om obligatorisk tilbud er at beskytte minoritetsinteresser, i tilfælde af at kontrollen med selskabet ændres. Udsigten til så bekostelig en forpligtelse kan dog muligvis afholde eventuelle investorer fra at investere i det berørte institut og dermed gøre det vanskeligt for afviklingsmyndighederne at gøre brug af alle deres afviklingsbeføjelser. Der bør indrømmes passende undtagelser fra reglen om obligatorisk tilbud i det omfang, det er nødvendigt for anvendelsen af afviklingsbeføjelserne, men efter afviklingsperioden bør denne regel gælde for enhver aktionær, der overtager kontrollen med det berørte institut.

(124) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF (21), fastsætter proceduremæssige aktionærretigheder i relation til generalforsamlinger. Direktiv 2007/36/EF indeholder bl.a. regler om minimumsvarslet for indkaldelse til generalforsamlinger og om indholdet af indkaldelsen til generalforsamling. Disse regler kan være til hinder for en hurtig indsats fra afviklingsmyndighedernes side, og der bør derfor fastsættes passende undtagelser fra direktivet. Forud for en afvikling kan der være behov for en hurtig kapitaludvidelse, hvis instituttet ikke opfylder eller forventes ikke at opfylde kravene i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, og hvis en kapitaludvidelse forventes at kunne rette op på den finansielle situation og undgå en situation, hvor tærskelkriterierne for afvikling er opfyldt. I sådanne situationer bør der være mulighed for at indkalde til generalforsamling med kort varsel. Aktionærerne bør imidlertid fortsat have beføjelse til at træffe afgørelse om kapitaludvidelsen og om det kortere varsel for indkaldelse til generalforsamlinger. Der bør indrømmes passende undtagelser fra direktiv 2007/36/EF med henblik på indførelsen af denne ordning.

(125) For at sikre, at afviklingsmyndighederne er repræsenteret i Det Europæiske Finanstilsynssystem, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 1092/2010, forordning (EU) nr. 1093/2010, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (22) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (23), og sikre, at EBA har den nødvendige sagkundskab til at udføre de opgaver, dette direktiv fastsætter, bør forordning (EU) nr. 1093/2010 ændres således, at begrebet kompetente myndigheder som defineret i nævnte forordning også omfatter de nationale afviklingsmyndigheder som defineret i dette direktiv. Denne ligestilling af afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder i forordning (EU) nr. 1093/2010 ligger i forlængelse af de opgaver, der tildeles EBA i henhold til artikel 25 i forordning (EU) nr. 1093/2010, med at bidrage til og aktivt deltage i udarbejdelsen og koordineringen af genopretnings- og afviklingsplaner og sigte mod at lette afviklingen af nødlidende institutter og navnlig grænseoverskridende koncerner.

(126) Der bør stilles krav om, at medlemsstaterne for at sikre, at institutterne, de personer, der faktisk varetager den daglige ledelse, samt deres ledelsesorgan overholder de forpligtelser, der hidrører fra dette direktiv, og sikre, at de behandles ens i hele Unionen, indfører administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og er afskrækkende. Derfor bør de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som medlemsstaterne fastlægger, opfylde en række væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen af en sanktion eller anden administrativ foranstaltning, offentliggørelsen af sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, de vigtigste sanktionsbeføjelser og størrelsen af de administrative bøder. EBA bør under overholdelse af en streng tjenstlig tavshedspligt føre en central database indeholdende alle administrative sanktioner og informationer om klager, den er blevet underrettet om af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne.

(127) Dette direktiv omhandler såvel administrative sanktioner som andre administrative foranstaltninger for at omfatte alle de skridt, der tages, efter at en overtrædelse er begået, og som skal forhindre yderligere overtrædelser, uanset om de i henhold til national ret betragtes som sanktioner eller som andre administrative foranstaltninger.

(128) Selv om intet forhindrer medlemsstaterne i at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner og om strafferetlige sanktioner for de samme overtrædelser, bør de ikke være forpligtet til at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for de overtrædelser af dette direktiv, der er omfattet af national strafferet. I overensstemmelse med national ret er medlemsstaterne ikke forpligtet til at pålægge såvel administrative som strafferetlige sanktioner for samme overtrædelse, men de gøre det, hvis det er tilladt i henhold til deres nationale lovgivning. Opretholdelsen af strafferetlige sanktioner snarere end administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger for overtrædelser af dette direktiv bør dog ikke begrænse eller på anden måde påvirke afviklingsmyndighedernes og de kompetente myndigheders

mulighed for at samarbejde med og rettidigt få adgang til og udveksle oplysninger med afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder i andre medlemsstater i forbindelse med dette direktiv, herunder efter at de pågældende overtrædelser er indgivet ved de kompetente retslige myndigheder med henblik på retsforfølgning.

(129) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter (24) har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(130) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de rettigheder, friheder og principper, som bl.a. anerkendes i chartret, navnlig ejendomsretten, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol og retten til et forsvar.

(131) Målet for dette direktiv, nemlig harmonisering af regler og procedurer for afvikling af institutter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af virkningerne i hele Unionen af et instituts sammenbrud bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(132) Når kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder træffer afgørelser eller foranstaltninger i henhold til dette direktiv, bør de altid tage behørigt hensyn til konsekvenserne af deres afgørelser og foranstaltninger for den finansielle stabilitet og den økonomiske situation i andre medlemsstater, og de bør overveje betydningen af eventuelle datterselskaber eller filialer for den finansielle sektor og økonomien i den medlemsstat, hvor sådanne datterselskaber eller filialer er etableret eller beliggende, selv i tilfælde hvor det pågældende datterselskab eller den pågældende filial er af mindre betydning for den konsoliderede koncern.

(133) Kommissionen gennemgår erfaringerne med den overordnede anvendelse af dette direktiv og overvejer navnlig, på baggrund af de ordninger, der fastlægges i henhold til enhver EU-retsakt om indførelse af en afviklingsmekanisme, som omfatter mere end én medlemsstat, udøvelsen af EBA's beføjelser i henhold til dette direktiv til at mægle mellem en afviklingsmyndighed i en medlemsstat, der deltager i mekanismen, og en afviklingsmyndighed i en medlemsstat, der ikke deltager deri —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER OG MYNDIGHEDER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I dette direktiv fastsættes der regler og procedurer for genopretning og afvikling af følgende enheder:
- a) institutter, der er etableret i Unionen
  - b) finansieringsinstitutter, der er etableret i Unionen, hvis finansieringsinstituttet er datterselskab af et kreditinstitut eller et investeringsselskab eller af et selskab som omhandlet i litra c) eller d) og indgår i

tilsynet med moderselskabet på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med artikel 6-17 i forordning (EU) nr. 575/2013

- c) finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og blandede holdingselskaber, der er etableret i Unionen
- d) finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, finansielle moderholdingselskaber i Unionen, blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat og blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen
- e) filialer af institutter, der er etableret eller beliggende uden for Unionen, jf. de særlige vilkår, der er fastlagt i dette direktiv.

Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder skal i forbindelse med fastlæggelsen og anvendelsen af kravene i henhold til dette direktiv og anvendelsen af de forskellige værktøjer, som de har til rådighed for så vidt angår de første afsnit omhandlede enheder, samt under overholdelse af specifikke bestemmelser tage hensyn til karakteren af et instituts forretningsaktiviteter, aktionærstruktur, retlige form, risikoprofil, størrelse og retlige status, dets forbundethed med andre institutter eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter, dets medlemskab af en institutsikringsordning, der opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, eller af andre kooperative systemer for gensidig solidaritet som omhandlet i artikel 113, stk. 6, i nævnte forordning, og spørgsmålet om, hvorvidt det udfører investeringsservice og -aktiviteter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2014/65/EU.

2. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde regler, som skærper eller supplerer dem, der er fastsat i dette direktiv og i de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der vedtages på grundlag af dette direktiv, forudsat at de er af generel karakter og ikke strider mod dette direktiv og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

- 1) »afvikling«: anvendelse af et afviklingsværktøj eller af et værktøj som omhandlet i artikel 37, stk. 9, med henblik på at opfylde et eller flere af afviklingsmålene som omhandlet i artikel 31, stk. 2
- 2) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013, bortset fra de enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU
- 3) »investeringsselskab«: et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i forordning (EU) nr. 575/2013, som er underlagt startkapitalkravet fastsat i artikel 28, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU
- 4) »finansieringsinstitut«: et finansieringsinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 5) »datterselskab«: et datterselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 16), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 6) »moderselskab«: et moderselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15), litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 7) »konsolideret grundlag«: grundlaget for den konsoliderede situation som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 47), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 8) »institutsikringsordning«: en ordning, der opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013
- 9) »finansielt holdingselskab«: et finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20), i forordning (EU) nr. 575/2013

- 10) »blandet finansielt holdingselskab«: et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 11) »blandet holdingselskab«: et blandet holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 22), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 12) »finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat«: et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 30), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 13) »finansielt moderholdingselskab i Unionen«: et finansielt moderholdingselskab i Unionen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 31), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 14) »blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat«: et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 32), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 15) »blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen«: et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 33), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 16) »afviklingsmål«: de i artikel 31, stk. 2, omhandlede afviklingsmål
- 17) »filial«: en filial som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 18) »afviklingsmyndighed«: en myndighed, som er udpeget af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 3
- 19) »afviklingsværktøj«: et afviklingsværktøj som omhandlet i artikel 37, stk. 3
- 20) »afviklingsbeføjelse«: en beføjelse som omhandlet i artikel 63-72
- 21) »kompetent myndighed«: en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder Den Europæiske Centralbank for så vidt angår de særlige opgaver, den har fået overdraget ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 (25)
- 22) »kompetente ministerier«: finansministerier eller andre ministerier i medlemsstaterne, som har ansvar for økonomiske, finansielle og budgetmæssige beslutninger på nationalt plan i henhold til den nationale kompetencefordeling, og som er udpeget i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5
- 23) »institut«: et kreditinstitut eller et investeringselskab
- 24) »ledelsesorgan«: et ledelsesorgan som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 7), i direktiv 2013/36/EU
- 25) »daglig ledelse«: den daglige ledelse som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 9), i direktiv 2013/36/EU
- 26) »koncern«: et moderselskab og dets datterselskaber
- 27) »grænseoverskridende koncern«: en koncern, der har etableret koncernenheder i mere end én medlemsstat
- 28) »ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige«: statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF eller enhver anden offentlig finansiell støtte på overnationalt niveau, som, hvis den blev ydet på nationalt niveau, ville udgøre statsstøtte, og som ydes for at bevare eller genoprette levedygtigheden, likviditeten eller solvensen af et institut eller de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) omhandlede enheder eller af en koncern, som et sådant institut eller en sådan enhed er en del af
- 29) »likviditetsstøtte i en nødsituation«: en centralbanks ydelse af centralbankpenge eller enhver anden bistand, som kan medføre en forøgelse af mængden af centralbankpenge, til et solvent finansieringsinstitut eller en koncern af solvente finansieringsinstitutter, som har midlertidige likviditetsproblemer, uden at en sådan operation udgør en del af pengepolitikken
- 30) »systemisk krise«: forstyrrelse af det finansielle system med potentielt alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og realøkonomien. Alle typer af finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan potentielt være systemisk vigtige i et vist omfang
- 31) »koncernenhed«: en juridisk person, der tilhører en koncern
- 32) »genopretningsplan«: en genopretningsplan, der udarbejdes og vedligeholdes af et institut i overensstemmelse med artikel 5
- 33) »koncerngenopretningsplan«: en koncerngenopretningsplan, der udarbejdes og vedligeholdes i overensstemmelse med artikel 7

-
- 34) »væsentlig filial«: en filial, der ville blive betragtet som væsentlig i en værtsmedlemsstat i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU
- 35) »kritiske funktioner«: aktiviteter, ydelser eller transaktioner, hvis ophør i en eller flere medlemsstater kan forventes at føre til forstyrrelser i ydelser, der er af afgørende betydning for realøkonomien, eller til forstyrrelse af den finansielle stabilitet som følge af et instituts eller en koncerns størrelse, markedsandel, eksterne og interne forbundethed, kompleksitet eller grænseoverskridende aktiviteter, navnlig med hensyn til muligheden for at erstatte de pågældende aktiviteter, ydelser eller transaktioner
- 36) »centrale forretningsområder«: forretningsområder og hertil knyttede ydelser, der repræsenterer væsentlige kilder til indtægter, fortjeneste eller franchiseværdi for et institut eller en koncern, som et institut er en del af
- 37) »konsoliderende tilsynsmyndighed«: en konsoliderende tilsynsmyndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 41), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 38) »kapitalgrundlag«: kapitalgrundlag som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 118), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 39) »betingelser for afvikling«: de i artikel 32, stk. 1, omhandlede betingelser
- 40) »afviklingshandling«: afgørelse om at lade et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), afvikle i henhold til artikel 32 eller 33, anvendelse af et afviklingsværktøj eller udøvelse af en eller flere afviklingsbeføjelser
- 41) »afviklingsplan«: en afviklingsplan for et institut udarbejdet i overensstemmelse med artikel 10
- 42) »koncernafvikling«:
- a) en afviklingshandling, der træffes for et moderselskab eller et institut, der er underlagt konsolideret tilsyn, eller
  - b) afviklingsmyndighedernes koordinering af anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser over for koncernenheder, der opfylder betingelserne for afvikling
- 43) »koncernafviklingsplan«: en plan for koncernafvikling udarbejdet i overensstemmelse med artikel 12 og 13
- 44) »koncernafviklingsmyndighed«: afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed befinder sig
- 45) »koncernafviklingsordning«: en plan udarbejdet med henblik på koncernafvikling i overensstemmelse med artikel 91
- 46) »afviklingskollegium«: et kollegium etableret i overensstemmelse med artikel 88 med henblik på at udføre de i artikel 88, stk. 1, omhandlede opgaver
- 47) »almindelig insolvensbehandling«: en kollektiv insolvensbehandling, der medfører, at en skyldner helt eller delvis mister rådigheden over sine aktiver, og at der udpeges en kurator eller en administrator, og som normalt finder anvendelse på institutter i henhold til national ret, og som enten er specifik for disse institutter eller gælder generelt for alle fysiske og juridiske personer
- 48) »gældsinstrumenter«, jf. artikel 63, stk. 1, litra g) og j): obligationer og andre former for omsættelig gæld, instrumenter, der skaber eller anerkender en gæld, og instrumenter, der giver ret til at erhverve gældsinstrumenter
- 49) »moderinstitut i en medlemsstat«: et moderinstitut i en medlemsstat, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 28), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 50) »moderinstitut i Unionen«: et moderinstitut i Unionen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 29), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 51) »krav til kapitalgrundlag«: kravene i artikel 92-98 i forordning (EU) nr. 575/2013
- 52) »tilsynskollegium«: et kollegium af tilsynsførende etableret i henhold til artikel 116 i direktiv 2013/36/EU

-
- 53) »Unionens statsstøtteregler«: de rammebestemmelser, der er etableret ved artikel 107, 108 og 109 i TEUF, samt forordninger og alle EU-retsakter, herunder retningslinjer og meddelelser, der er udstedt eller vedtaget i medfør af artikel 108, stk. 4, eller artikel 109 i TEUF
- 54) »likvidation«: realisering af et instituts eller en enheds aktiver som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- 55) »værktøj til adskillelse af aktiver«: mekanisme for en afviklingsmyndigheds overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver i et institut, der er under afvikling, til et porteføljeadministrationsselskab i overensstemmelse med artikel 42
- 56) »porteføljeadministrationsselskab«: en juridisk person, der opfylder kravene i artikel 42, stk. 2
- 57) »bail-in-værktøj«: mekanisme for en afviklingsmyndigheds udøvelse af beføjelserne til nedskrivning og konvertering af passiverne i et institut, der er under afvikling, i overensstemmelse med artikel 43
- 58) »virksomhedssalgsværktøj«: mekanisme for en afviklingsmyndigheds overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af et institut under afvikling, eller af aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling til en køber, der ikke er et broinstitut, i overensstemmelse med artikel 38
- 59) »broinstitut«: en juridisk person, der opfylder kravene i artikel 40, stk. 2
- 60) »broinstitutværktøj«: mekanisme for overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af et institut under afvikling, eller af aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling til et broinstitut i overensstemmelse med artikel 40
- 61) »ejerskabsinstrumenter«: aktier, andre instrumenter, der overdrager ejerskab, instrumenter, der kan konverteres til eller giver ret til at erhverve aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, og instrumenter, der repræsenterer aktieinteresser eller andre ejerskabsinteresser
- 62) »aktionærer«: aktionærer eller indehaverne af andre ejerskabsinstrumenter
- 63) »overførselsbeføjelser«: de beføjelser, der er anført i artikel 63, stk. 1, litra c) eller d), til at overføre aktier, andre ejerskabsinstrumenter, gældsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver eller en kombination af disse fra et institut under afvikling til en modtager
- 64) »central modpart«: en central modpart som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 648/2012
- 65) »derivat«: et derivat som defineret i artikel 2, nr. 5), i forordning (EU) nr. 648/2012
- 66) »gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelser«: de i artikel 59, stk. 2, og artikel 63, stk. 1, litra e)-i), omhandlede beføjelser
- 67) »sikret passiv«: et passiv, hvor kreditors ret til betaling eller anden form for ydelse er sikret ved et aktiv, et pant eller en tilbageholdelsesret eller en sikkerhedsstillelse, herunder passiver hidrørende fra tilbagekøbsaftaler og andre sikkerhedsstillelser i form af overdragelse af ejendomsret
- 68) »egentlige kernekapitalinstrumenter«: kapitalinstrumenter, der opfylder kravene fastsat i artikel 28, stk. 1-4, artikel 29, stk. 1-5, eller artikel 31, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013
- 69) »hybride kernekapitalinstrumenter«: kapitalinstrumenter, der opfylder kravene i artikel 52, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013
- 70) »samlet beløb«: det samlede beløb, på grundlag af hvilket afviklingsmyndigheden har vurderet, at de nedskrivningsrelevante passiver skal nedskrives eller konverteres, jf. artikel 46, stk. 1
- 71) »nedskrivningsrelevante passiver«: de passiver og kapitalinstrumenter, der ikke kvalificerer som egentlige eller hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter i et institut eller i en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der ikke er udelukket fra anvendelsesområdet for bail-in-værktøjet i medfør af artikel 44, stk. 2
- 72) »indskudsgarantiordning«: en indskudsgarantiordning, der indføres og officielt anerkendes af en medlemsstat i henhold til artikel 4 i direktiv 2014/49/EU
- 73) »supplerende kapitalinstrumenter«: kapitalinstrumenter eller efterstillede lån, der opfylder kravene i artikel 63 i forordning (EU) nr. 575/2013

-
- 74) »relevante kapitalinstrumenter«: i forbindelse med afsnit IV, kapitel IV, afdeling 5, og afsnit IV, kapitel V, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter
- 75) »konverteringssats«: den faktor, der bestemmer antallet af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, som et passiv af en bestemt kategori vil blive konverteret til, enten på basis af et enkelt instrument af den pågældende kategori eller på basis af en specifik værdienhed af en gældsfordring
- 76) »berørt kreditor«: en kreditor, hvis fordring vedrører et passiv, der nedbringes eller konverteres til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter ved udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i henhold til anvendelsen af bail-in-værktøjet
- 77) »berørt indehaver«: en indehaver af ejerskabsinstrumenter, hvis ejerskabsinstrumenter annulleres i medfør af den i artikel 63, stk. 1, litra h), omhandlede beføjelse
- 78) »ansvarlig myndighed«: den myndighed i den efter artikel 61 identificerede medlemsstat, som i henhold til lovgivningen i denne medlemsstat er ansvarlig for at træffe de i artikel 59, stk. 3, anførte afgørelser
- 79) »relevant moderinstitut«: et moderinstitut i en medlemsstat, et moderinstitut i Unionen, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et blandet holdingselskab, et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, over for hvilket bail-in-værktøjet anvendes
- 80) »modtager«: den enhed, til hvilken der overføres aktier, andre ejerskabsinstrumenter, gældsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver eller en kombination af disse fra et institut under afvikling
- 81) »arbejdsdag«: enhver anden dag end en lørdag, en søndag eller en dag, som er helligdag i den berørte medlemsstat
- 82) »opsigelsesret«: retten til at opsiges en kontrakt, retten til at fremskynde, afslutte, modregne eller nette forpligtelser og enhver lignende bestemmelse, der suspenderer, ændrer eller ophæver en kontraktparts forpligtelse eller en bestemmelse, der forhindrer en kontraktlig forpligtelse, som ellers ville opstå, i at opstå
- 83) »institut under afvikling«: et institut, et finansielt institut, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et blandet holdingselskab, et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, over for hvilket der træffes en afviklingshandling
- 84) »EU-datterselskab«: et institut, som er etableret i en medlemsstat, og som er et datterselskab af et institut eller et tredjelandsmoderselskab
- 85) »modervirksomhed i Unionen«: et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen
- 86) »tredjelandsinstitut«: en enhed, hvis hovedkontor er etableret i et tredjeland, og som ville være omfattet af definitionen på et institut, hvis det var etableret inden for Unionen
- 87) »tredjelandsmoderselskab«: et moderselskab i et tredjeland, et finansielt moderholdingselskab i et tredjeland eller et blandet finansielt moderholdingselskab i et tredjeland
- 88) »afviklingsprocedure i et tredjeland«: en foranstaltning i henhold til lovgivningen i et tredjeland med henblik på at forvalte et tredjelandsinstituts eller tredjelandsmoderselskabets sammenbrud, og som med hensyn til målene og de forventede resultater kan sammenlignes med afviklingshandlinger i henhold til dette direktiv
- 89) »EU-filial«: et tredjelandsinstituts filial, der er beliggende i en medlemsstat
- 90) »relevant tredjelandsmyndighed«: en tredjelandsmyndighed, som varetager de samme opgaver som dem, der varetages af afviklingsmyndigheder eller kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv

-
- 91) »finansieringsordning for koncerner«: den eller de finansieringsordninger, der gælder i koncernafviklingsmyndighedens medlemsstat
- 92) »back-to-back-transaktion«: en transaktion, der indgås mellem to koncernenheder med det formål at overføre hele eller en del af risikoen i forbindelse med en anden transaktion, som en af disse koncernenheder har indgået med tredjemand
- 93) »koncernintern sikkerhedsstillelse«: en kontrakt, hvorved en koncernenhed stiller en sikkerhed for en anden koncernenheds forpligtelser over for tredjemand
- 94) »dækkede indskud«: dækkede indskud som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/49/EU
- 95) »berettigede indskud«: berettigede indskud som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 4), i direktiv 2014/49/EU
- 96) »dækket obligation«: et instrument som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF (26)
- 97) »aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret«: en aftale som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF (27)
- 98) »nettingaftale«: en aftale, hvorved et antal krav eller forpligtelser kan konverteres til et enkelt nettokrav, herunder slutregningsaftaler (close-out netting), hvor parternes forpligtelser ved forekomsten af en fyldestgørelsesgrund (uanset hvordan og hvor den er defineret) fremskyndes, således at de forfalder eller afsluttes øjeblikkeligt, og i begge tilfælde konverteres til eller erstattes af et enkelt nettokrav, heri inkluderet »bestemmelser om slutafregning« (close-out netting) som defineret i artikel 2, stk. 1, litra n), nr. i), i direktiv 2002/47/EF, og »netting« som defineret i artikel 2, litra k), i direktiv 98/26/EF
- 99) »aftale om modregning«: en aftale, hvorved to eller flere krav eller forpligtelser mellem instituttet under afvikling og en modpart kan modregnes hinanden
- 100) »finansielle kontrakter«: følgende kontrakter og aftaler:
- a) værdipapirkontrakter, herunder
    - i) kontrakter om køb, salg eller lån af et værdipapir, en gruppe værdipapirer eller et værdipapirindeks
    - ii) optioner på et værdipapir, en gruppe værdipapirer eller et værdipapirindeks
    - iii) tilbagekøbstransaktioner eller omvendte tilbagekøbstransaktioner vedrørende et sådant værdipapir, en sådan gruppe eller et sådant indeks
  - b) råvarekontrakter, herunder
    - i) kontrakter om køb, salg eller lån af en vare, en gruppe af råvarer eller et råvareindeks til fremtidig levering
    - ii) optioner på en råvare, en gruppe af råvarer eller et råvareindeks
    - iii) tilbagekøbstransaktioner eller omvendte tilbagekøbstransaktioner vedrørende en sådan råvare, en sådan gruppe eller et sådant indeks
  - c) futurs og forwardkontrakter, herunder kontrakter (bortset fra varekontrakter) om køb, salg eller overførsel af en råvare eller et andet gode, tjenesteydelse, rettighed eller interesse til en fast pris på en fremtidig dato
  - d) swapaftaler, herunder:
    - i) swaps og optioner vedrørende rentesatser; spotaftaler eller andre aftaler vedrørende valuta; valuta, et aktieindeks eller en aktie, et obligationsindeks eller en obligation, råvareindeks eller råvarer; vejrforhold; emissioner eller inflation
    - ii) total return swaps, credit spread swaps eller credit swaps
    - iii) alle aftaler eller transaktioner, der svarer til en aftale som omhandlet i nr. i) eller ii), og som der løbende handles med på swaps- eller derivatmarkederne
  - e) låneaftaler mellem banker, hvor lånets løbetid er tre måneder eller derunder
  - f) masteraftaler vedrørende enhver af de i litra a)-e) omhandlede kontrakter eller aftaler

- 101) »kriseforebyggelsesforanstaltning«: udøvelse af beføjelser til at pålægge fjernelse af mangler eller hindringer for genopretningsmuligheden i henhold til artikel 6, stk. 6, udøvelse af beføjelser til at imødegå eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheden i henhold til artikel 17 eller artikel 18, anvendelse af en foranstaltning til tidlig indgriben i henhold til artikel 27, udpegelse af en midlertidig administrator i henhold til artikel 29 eller udøvelse af beføjelserne til nedskrivning eller konvertering i henhold til artikel 59
- 102) »krisestyringsforanstaltning«: en afviklingshandling eller udpegelse af en særlig administrator i henhold til artikel 35 eller en person i henhold til artikel 51, stk. 2, eller artikel 72, stk. 1
- 103) »genopretningskapacitet«: et instituts evne til at genoprette sin finansielle stilling efter en betydelig forværring
- 104) »indskyder«: en indskyder som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 6), i direktiv 2014/49/EU
- 105) »investor«: en investor som defineret i artikel 1, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF (28)
- 106) »udpeget national makroprudentiel myndighed«: en myndighed, som det betros at gennemføre den makroprudentielle politik som omhandlet i henstilling B, punkt 1, i henstillingen fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici af 22. december 2011 om de nationale myndigheders makroprudentielle mandat (ESRB/2011/3)
- 107) »mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder«: mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder defineret ud fra kriteriet om årlig omsætning, jf. artikel 2, stk. 1, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF (29).
- 108) »reguleret marked«: reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med henblik på at præcisere kriterierne for fastsættelse af de i stk. 1, nr. 35), omhandlede aktiviteter, ydelser og transaktioner med hensyn til definitionen af »kritiske funktioner« og kriterierne for fastsættelse af de i stk. 1, nr. 36), omhandlede forretningsområder og hertil knyttede ydelser med hensyn til definitionen af »centrale forretningsområder«.

Artikel 3

Udpegelse af myndigheder med ansvar for afvikling

1. Medlemsstaterne udpeger hver især en eller undtagelsesvis flere afviklingsmyndigheder, der tillægges beføjelser til at anvende afviklingsværktøjer og udøve afviklingsbeføjelser.

2. Afviklingsmyndigheden skal være en offentlig administrativ myndighed eller myndigheder, der har fået overdraget offentlige administrative beføjelser.

3. Afviklingsmyndigheder kan være nationale centralbanker, kompetente ministerier eller andre offentlige administrative myndigheder eller myndigheder, der har fået overdraget offentlige administrative beføjelser. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis fastsætte, at afviklingsmyndigheden er de kompetente tilsynsmyndigheder for så vidt angår forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU. Der skal være passende strukturelle ordninger til at sikre operationel uafhængighed og undgå interessekonflikter mellem tilsynsfunktionerne i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU eller den relevante myndigheds øvrige funktioner og afviklingsmyndighedernes funktioner i henhold til nærværende direktiv, uden at det berører den udveksling af oplysninger og de samarbejdsforpligtelser, der kræves i stk. 4. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at den relevante myndigheds afviklings- og tilsynsfunktion og andre funktioner holdes adskilt inden for rammerne af de kompetente myndigheder, de nationale centralbanker, de kompetente ministerier eller andre myndigheder.

De medarbejdere, der er involveret i at udføre afviklingsmyndighedens funktioner i henhold til dette direktiv, skal være strukturelt adskilt fra, og underlagt særskilte kommandoveje i forhold til, de medarbejdere, der er involveret i at udføre opgaverne i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, eller i forhold til den pågældende myndigheds andre funktioner.

I forbindelse med anvendelsen af dette stykke skal medlemsstaterne eller afviklingsmyndigheden vedtage og offentliggøre eventuelt fornødne relevante interne regler, herunder regler om tavshedspligt og udveksling af oplysninger mellem de forskellige funktionsområder.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at de myndigheder, der udøver tilsyns- og afviklingsfunktioner, og de personer, der udøver disse funktioner på deres vegne, arbejder tæt sammen om forberedelse, planlægning og anvendelse af afviklingsafgørelser, både når afviklingsmyndigheden og den kompetente myndighed er separate enheder, og når funktionerne varetages i den samme enhed.

5. Hver medlemsstat udpeger et enkelt ministerium, som er ansvarligt for at varetage det kompetente ministeriums opgaver i henhold til dette direktiv.

6. Er afviklingsmyndigheden i en medlemsstat ikke det kompetente ministerium, skal den underrette det kompetente ministerium om afgørelser i henhold til dette direktiv og, medmindre andet er fastsat i national ret, have dets godkendelse, inden den gennemfører afgørelser, der har direkte budgetmæssig virkning eller systemisk betydning.

7. De afgørelser, som de kompetente myndigheder, afviklingsmyndighederne og EBA træffer i overensstemmelse med dette direktiv, skal tage hensyn til den pågældende afgørelses potentielle virkninger i alle de medlemsstater, hvor instituttet eller koncernen driver virksomhed, og minimere de negative virkninger for den finansielle stabilitet og de negative økonomiske og sociale virkninger i disse medlemsstater. EBA's afgørelser træffes i overensstemmelse med artikel 38 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt afviklingsmyndighed har sagkundskab, ressourcer og operationel kapacitet til at kunne anvende afviklingshandlinger, og at den er i stand til at udøve sine beføjelser med den hurtighed og fleksibilitet, der er nødvendig for at opfylde afviklingsmålene.

9. EBA udvikler i samarbejde med de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne den ekspertise, de ressourcer og den operationelle kapacitet, der er nødvendig, og overvåger gennemførelsen af stk. 8, herunder gennem periodiske peerevalueringer.

10. Udpeger en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1 mere end én myndighed til at anvende afviklingsværktøjer og udøve afviklingsbeføjelser, giver den EBA og Kommissionen en fuldt begrundet meddelelse herom og fordeler opgaver og ansvarsområder klart mellem de pågældende myndigheder, sørger for tilstrækkelig koordinering mellem dem og udpeger en enkelt myndighed som kontaktnmyndighed med henblik på samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder i andre medlemsstater.

11. Medlemsstaterne meddeler EBA, hvilken eller hvilke nationale myndigheder der er udpeget som afviklingsmyndigheder og som kontaktnmyndighed, og, hvis det er relevant, hvilke specifikke opgaver og ansvarsområder de har. EBA offentliggør en liste over de pågældende afviklingsmyndigheder og kontaktnmyndigheder.

12. Med forbehold af artikel 85 kan medlemsstaterne begrænse afviklingsmyndighedens og den kompetente myndigheds og deres respektive medarbejders ansvar i overensstemmelse med national ret for handlinger og forsømmelser i forbindelse med varetagelsen af deres funktioner efter dette direktiv.

AFSNIT II

FORBEREDELSE*KAPITEL I****Genopretnings- og afviklingsplanlægning***

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser*Artikel 4***Forenklede forpligtelser for visse institutter**

1. Under hensyntagen til de konsekvenser det kan få, at et institut bliver nødlidende, på grund af karakteren af dets forretningsaktiviteter, aktionærstruktur, retlige form, risikoprofil, størrelse og retlige status, dets forbindelser med andre institutter eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter, dets medlemskab af en institutsikringsordning eller af andre kooperative systemer vedrørende gensidig solidaritet som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, til om det udfører investeringservice eller -aktiviteter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2014/65/EU, eller til om dets sammenbrud og efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling forventes at få betydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter, finansieringsvilkårene eller økonomien som helhed, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne fastsætter:

- a) det nærmere indhold af genopretnings- og afviklingsplaner, jf. artikel 5-12
- b) den dato, hvor de første genopretnings- og afviklingsplaner skal være udarbejdet, samt hyppigheden af ajourføringen af genopretnings- og afviklingsplanerne, som kan være mindre end den, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, artikel 7, stk. 5, artikel 10, stk. 6, og artikel 13, stk. 3
- c) det nærmere indhold af de oplysninger, der kræves af institutterne, jf. artikel 5, stk. 5, artikel 11, stk. 1, og artikel 12, stk. 2, herunder oplysningerne i afsnit A og B i bilaget
- d) detaljeringsgraden af de oplysninger, der anvendes til vurdering af afviklingsmulighederne i artikel 15 og 16 samt afsnit C i bilaget.

2. De kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, afviklingsmyndighederne foretager den i stk. 1 omhandlede vurdering efter høring af den nationale makroprudentielle myndighed, hvis relevant.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, afviklingsmyndighederne, når der anvendes forenklede forpligtelser, til enhver tid kan indføre de fulde, uforenklede forpligtelser.

4. Medlemsstaterne sikrer, at anvendelsen af forenklede forpligtelser ikke i sig selv påvirker den kompetente myndigheds og, hvor det er relevant, afviklingsmyndighedens beføjelser til at træffe en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning.

5. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at præcisere kriterierne i stk. 1 for vurdering i henhold til nævnte stykke af konsekvenserne for de finansielle markeder, andre institutter og finansieringsvilkårene af, at et institut bliver nødlidende.

6. Idet der, hvor det er relevant, tages højde for de erfaringer, der er gjort i forbindelse med anvendelsen af de i stk. 5 omhandlede retningslinjer, udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de i stk. 1 omhandlede kriterier for vurdering i overensstemmelse med

nævnte stykke af konsekvenserne for de finansielle markeder, andre institutter og finansieringsvilkårene af, at et institut bliver nødlidende.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne underretter EBA om, hvordan de har anvendt stk. 1, 8, 9 og 10, på institutterne i deres jurisdiktion. EBA forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport senest den 31. december 2017 om gennemførelsen af stk. 1, 8, 9 og 10. Denne rapport skal navnlig fastlægge eventuelle forskelle i gennemførelsen af stk. 1, 8, 9 og 10 på nationalt plan.

8. Med forbehold af stk. 9 og 10 sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, afviklingsmyndighederne kan dispensere fra anvendelsen af:

- a) kravene i dette kapitels afdeling 2 og 3 på institutter, som er tilknyttet et centralt organ, og som helt eller delvis er undtaget fra de tilsynsmæssige krav i national ret i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013
- b) kravene i afdeling 2 på institutter, der er medlemmer af en institutsikringsordning.

9. Hvis der er givet dispensation i medfør af stk. 8, skal medlemsstaterne:

- a) anvende kravene i dette kapitels afdeling 2 og 3 på konsolideret grundlag på et centralt organ og dets tilsluttede institutter i den i artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendte betydning
- b) kræve, at institutsikringsordningen lever op til kravene i afdeling 2 i samarbejde med hvert af de medlemmer, der har fået dispensation.

Med henblik herpå omfatter enhver henvisning i afdeling 2 og 3 til en koncern et centralt organ og dets tilsluttede institutter i den i artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendte betydning og deres datterselskaber, og enhver henvisning til moderselskaber eller institutter, som er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag i medfør af artikel 111 i direktiv 2013/36/EU, centralorganet.

10. Institutter, der i medfør af artikel 6, stk. 4 i forordning (EU) nr. 1024/2013 er under direkte tilsyn af Den Europæiske Centralbank, eller som udgør en væsentlig andel af en medlemsstats finansielle system, udarbejder deres egne genopretningsplaner i overensstemmelse med nærværende kapitels afdeling 2 og er genstand for individuelle genopretningsplaner i overensstemmelse med afdeling 3.

For så vidt angår nærværende stykke anses et instituts aktiviteter for at udgøre en væsentlig andel af medlemsstatens finansielle system, hvis en af nedenstående betingelser er opfyldt:

- a) den samlede værdi af dets aktiver overstiger 30 000 000 000 EUR, eller
- b) de samlede aktiver i forhold til BNP i den medlemsstat, hvor instituttet er etableret, overstiger 20 %, medmindre den samlede værdi af aktiverne er under 5 000 000 000 EUR.

11. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at specificere ensartede formater, modeller og definitioner med henblik på de kompetente myndigheders og afviklingsmyndighedernes identifikation og videregivelse af oplysninger til EBA, jf. stk. 7, med forbehold for proportionalitetsprincippet.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Afdeling 2

Genopretningsplanlægning

Artikel 5

Genopretningsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle institutter, der ikke tilhører en koncern, som er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, udarbejder og vedligeholder en genopretningsplan, der fastsætter foranstaltninger, som skal træffes af instituttet for at genoprette dets finansielle situation efter en betydelig forværring af dets finansielle situation. Genopretningsplaner betragtes som en form for virksomhedsstyring som omhandlet i artikel 74 i direktiv 2013/36/EU.

2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne ajourfører deres genopretningsplaner mindst en gang om året eller efter en ændring, der berører instituttets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle situation, og som kan få væsentlige konsekvenser for genopretningsplanen eller nødvendiggør en ændring heraf. De kompetente myndigheder kan kræve, at institutterne ajourfører deres genopretningsplaner hyppigere.

3. I genopretningsplaner må der ikke påregnes adgang til eller modtagelse af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.

4. Genopretningsplaner skal, når det er relevant, indeholde en analyse af, hvordan og hvornår et institut på de i planen fastsatte betingelser kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter, og identificere de aktiver, der forventes at kunne betragtes som sikkerhed.

5. Med forbehold af artikel 4, sikrer medlemsstaterne, at genopretningsplanerne omfatter de i bilagets afsnit A anførte oplysninger. Medlemsstaterne kan kræve, at yderligere oplysninger medtages i genopretningsplanerne.

Genopretningsplanerne skal endvidere omfatte mulige foranstaltninger, som instituttet kan træffe, når betingelserne for tidlig indgriben efter artikel 27 er opfyldt.

6. Medlemsstaterne skal kræve, at genopretningsplanerne omfatter passende kriterier og procedurer til at sikre rettidig gennemførelse af genopretningsforanstaltningerne samt et bredt udvalg af genopretningsmodeller. Medlemsstaterne skal kræve, at genopretningsplanerne indeholder en række scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiel stress, der er relevante for instituttets særlige omstændigheder, herunder begivenheder, der berører hele systemet, og stress, der berører individuelle juridiske personer og koncerner.

7. EBA udsteder i tæt samarbejde med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for nærmere at præcisere den række scenarier, der skal anvendes i forbindelse med stk. 6 i nærværende artikel.

8. Medlemsstaterne kan fastsætte, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge et institut at føre detaljerede registre over finansielle kontrakter, som det pågældende institut har indgået.

9. Ledelsesorganet i det i stk. 1 omhandlede institut vurderer og godkender genopretningsplanen, inden den forelægges for den kompetente myndighed.

10. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med en nærmere præcisering, med forbehold af artikel 4, af de oplysninger som omhandlet i nærværende artikels stk. 5, der skal indgå i genopretningsplanen.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 6

Vurdering af genopretningsplaner

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter, der skal udarbejde genopretningsplaner i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, at forelægge disse genopretningsplaner for den kompetente myndighed til gennemgang. Medlemsstaterne skal pålægge institutterne på tilfredsstillende vis at godtgøre over for den kompetente myndighed, at disse planer opfylder kriterierne i stk. 2.

2. Den kompetente myndighed gennemgår inden for seks måneder efter indlevering af hver plan, og efter høring af de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for denne filial, planen og vurderer, i hvilket omfang den lever op til kravene fastsat i artikel 5 og følgende kriterier:

- a) iværksættelsen af de ordninger, der foreslås i planen, vil med rimelig sandsynlighed kunne opretholde eller genoprette instituttets eller koncernens levedygtighed og finansielle stilling, idet der tages hensyn til de forberedende foranstaltninger, som instituttet har truffet eller agter at træffe
- b) planen og særlige modeller i planen vil med rimelig sandsynlighed kunne iværksættes hurtigt og effektivt i situationer med finansiell stress og i størst muligt omfang undgå at få betydelige negative virkninger for det finansielle system, heller ikke i forbindelse med scenarier, der ville få andre institutter til at iværksætte genopretningsplaner i samme periode.

3. Når den kompetente myndighed vurderer, om genopretningsplanerne er hensigtsmæssige, skal den tage hensyn til hensigtsmæssigheden af instituttets kapital- og finansieringsstruktur i forhold til kompleksiteten af den organisationsmæssige struktur og instituttets risikoprofil.

4. Den kompetente myndighed forelægger genopretningsplanen for afviklingsmyndigheden. Afviklingsmyndigheden kan gennemgå genopretningsplanen med henblik på at identificere eventuelle handlinger i genopretningsplanen, der kunne få en negativ indvirkning på instituttets afviklingsmuligheder, og fremsætte henstillinger herom til den kompetente myndighed.

5. Vurderer den kompetente myndighed, at genopretningsplanen har væsentlige mangler, eller at der er væsentlige hindringer for dens iværksættelse, underretter den instituttet eller koncernens moderselskab om sin vurdering og pålægger instituttet inden for to måneder, som med myndighedernes godkendelse kan forlænges med én måned, at forelægge en revideret plan hvoraf det fremgår, hvordan de pågældende mangler og hindringer håndteres.

Den kompetente myndighed skal, inden den kræver, at et institut skal forelægge en revideret genopretningsplan, give instituttet mulighed for at udtale sig om dette krav.

Hvis den kompetente myndighed ikke finder, at manglerne og hindringerne i den reviderede plan er blevet håndteret i tilstrækkelig grad, kan den pålægge instituttet at foretage specifikke ændringer af planen.

6. Hvis instituttet ikke forelægger en revideret genopretningsplan, eller hvis den kompetente myndighed finder, at den reviderede genopretningsplan ikke i tilstrækkelig grad afhjælper de i den oprindelige vurdering påpegede mangler eller potentielle hindringer, og det ikke er muligt at afhjælpe disse mangler eller hindringer i tilstrækkelig grad med et pålæg om at foretage specifikke ændringer af planen, pålægger den kompetente myndighed instituttet inden for en rimelig frist at angive, hvordan det kan ændre sine forretningsaktiviteter med henblik på at håndtere manglerne i eller hindringerne for gennemførelsen af genopretningsplanen.

Såfremt instituttet ikke inden for den kompetente myndigheds frist angiver sådanne ændringer, eller hvis den kompetente myndighed vurderer, at de handlinger, som instituttet har foreslået, ikke i tilstrækkelig grad vil kunne afhjælpe manglerne eller hindringerne, kan den kompetente myndighed pålægge insti-

tuttet at træffe enhver foranstaltning, som den anser for nødvendig og forholdsmæssig, under hensyntagen til manglernes og hindringernes alvor og foranstaltningernes indvirkning på instituttets forretningsaktiviteter.

Den kompetente myndighed kan med forbehold af artikel 104 i direktiv 2013/36/EU pålægge instituttet at:

- a) nedtone instituttets risikoprofil, herunder likviditetsrisikoen
- b) muliggøre rettidige rekapitaliseringsforanstaltninger
- c) revidere instituttets strategi og struktur
- d) foretage ændringer af finansieringsstrategien for at forbedre de centrale forretningsområders og kritiske funktioners modstandsdygtighed
- e) foretage ændringer i instituttets ledelsesstruktur.

Listen over foranstaltninger omhandlet i nærværende stykke forhindrer ikke medlemsstaterne i at bemyndige de kompetente myndigheder til at træffe yderligere foranstaltninger i henhold til national ret.

7. Når den kompetente myndighed pålægger et institut at træffe foranstaltninger i henhold til stk. 6, skal afgørelsen vedrørende foranstaltningerne være begrundet og forholdsmæssig.

Afgørelsen meddeles instituttet skriftligt og er omfattet af klageadgang.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal inddrage i vurderingen i henhold til nærværende artikels stk. 2 og artikel 8, stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 7

Koncerngenopretningsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at modervirksomheder i Unionen udarbejder og forelægger en koncerngenopretningsplan for den konsoliderende tilsynsmyndighed. Koncerngenopretningsplanen skal bestå af en genopretningsplan for hele koncernen under ledelse af modervirksomheden i Unionen i sin helhed. Koncerngenopretningsplanen skal identificere foranstaltninger, som det kan være nødvendigt at gennemføre i modervirksomheden i Unionen og i hvert enkelt datterselskab.

2. I overensstemmelse med artikel 8 kan de kompetente myndigheder kræve, at datterselskaber hver især udarbejder og forelægger genopretningsplaner.

3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed fremsender, under forudsætning af at der er indført fortrolighedskrav som fastsat i nærværende direktiv, koncerngenopretningsplanerne til:

- a) de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 115 og 116 i direktiv 2013/36/EU
- b) de kompetente myndigheder i de medlemsstater, i hvilke der ligger væsentlige filialer, hvis dette er relevant for den pågældende filial
- c) koncernafviklingsmyndigheden og
- d) datterselskabernes afviklingsmyndigheder.

4. Koncerngenopretningsplanen skal sigte mod at opnå en stabilisering af hele koncernen eller af et af dens institutter, når den/det befinder sig i en stresssituation, således at man tackler eller fjerner årsagerne til vanskelighederne og genopretter koncernens eller det pågældende instituts finansielle stilling og samtidig tager hensyn til andre koncernenheders finansielle stilling.

Koncerngenopretningsplanen skal indeholde ordninger, der sikrer, at de foranstaltninger, der skal træffes for modervirksomheden i Unionen, for de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), samt de foranstaltninger, der skal træffes for datterselskaber og, hvor dette er relevant, i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU for væsentlige filialer, koordineres og er konsistente.

5. Koncerngenopretningsplanen og eventuelle planer, der er udarbejdet for de enkelte datterselskaber, skal indeholde de elementer, der er specificeret i artikel 5. Hvis det er relevant, skal disse planer indeholde ordninger for koncernintern finansiel støtte i henhold til en aftale om koncernintern finansiel støtte indgået i overensstemmelse med kapitel III.

6. Koncerngenopretningsplaner skal indeholde en række genopretningsmodeller, der beskriver foranstaltninger til håndtering af de i artikel 5, stk. 6, omhandlede scenarier.

For hvert af disse scenarier skal det i koncerngenopretningsplanen anføres, om der er hindringer for iværksættelsen af genopretningsforanstaltninger i koncernen, herunder i de enkelte enheder, der er omfattet af planen, og om der er væsentlige praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver eller aktiver inden for koncernen.

7. Ledelsesorganet for den enhed, der udarbejder koncerngenopretningsplanen i henhold til stk. 1, vurderer og godkender koncerngenopretningsplanen, inden det forelægger den for den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Artikel 8

Vurdering af koncerngenopretningsplaner

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed gennemgår sammen med de kompetente myndigheder for datterselskaberne og efter høring af de kompetente myndigheder, jf. artikel 116 i direktiv 2013/36/EU, og med de kompetente myndigheder for væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den væsentlige filial, koncerngenopretningsplanen og vurderer, i hvilket omfang den opfylder de i artikel 6 og 7 fastsatte krav og kriterier. Vurderingen foretages i overensstemmelse med proceduren i artikel 6 og nærværende artikel og skal tage hensyn til de potentielle konsekvenser af genopretningsforanstaltningerne for den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.

2. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder for datterselskaberne bestræber sig på at træffe en fælles afgørelse om:

- a) gennemgangen og vurderingen af koncerngenopretningsplanen
- b) hvorvidt der enkeltvis skal udarbejdes genopretningsplaner for de institutter, der tilhører koncernen, og
- c) anvendelse af foranstaltningerne i artikel 6, stk. 5 og 6.

Parterne bestræber sig på at træffe den fælles afgørelse inden for fire måneder fra datoen for den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremsendelse af koncerngenopretningsplanen, jf. artikel 7, stk. 3.

EBA kan efter anmodning fra en kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. Foreligger der ikke inden for fire måneder efter forelæggelsesdatoen en fælles afgørelse fra de kompetente myndigheder om gennemgangen og vurderingen af koncerngenopretningsplanen eller om eventuelle foranstaltninger, som kræves gennemført af modervirksomheden i Unionen i henhold til artikel 6, stk. 5 og 6, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed selv afgørelse med hensyn til disse spørgsmål. Den konsoliderende tilsynsmyndighed træffer sin afgørelse efter at have taget hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af perioden på fire måneder. Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter modervirksomheden i Unionen og de øvrige kompetente myndigheder om afgørelsen.

Har en af de i stk. 2 omhandlede kompetente myndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt en i stk. 7 omhandlet sag for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsperioden i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke en afgørelse fra EBA inden for en måned, finder den konsoliderende tilsynsmyndigheds afgørelse anvendelse.

4. Foreligger der ikke en fælles afgørelse derom fra de kompetente myndigheder inden for fire måneder efter forelæggelsesdatoen, træffer hver kompetent myndighed selv afgørelse om:

- a) hvorvidt der enkeltvis skal udarbejdes genopretningsplaner for institutter i den kompetente myndigheds jurisdiktion, og
- b) anvendelsen for datterselskaber af de i artikel 6, stk. 5 og 6, omhandlede foranstaltninger.

Har en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt en i stk. 7 nævnt sag for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den kompetente myndighed for datterselskabet sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke en afgørelse fra EBA inden for en måned, finder afgørelsen fra den kompetente myndighed, der er ansvarlig for det pågældende datterselskab, anvendelse.

5. De øvrige kompetente myndigheder, der ikke er uenige i afgørelsen i stk. 4, kan træffe en fælles afgørelse om en koncerngenopretningsplan, der omfatter koncernenheder i deres jurisdiktion.

6. Den fælles afgørelse, som er omhandlet i stk. 2 eller 5, og de afgørelser, der træffes af de kompetente myndigheder, hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse som omhandlet i stk. 3 og 4, anerkendes som endelige og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

7. Efter anmodning fra en kompetent myndighed i overensstemmelse med stk. 3 eller 4 kan EBA kun bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 i forbindelse med vurderingen af genopretningsplanerne og gennemførelsen af foranstaltningerne i artikel 6, stk. 6, litra a), b) og d).

Artikel 9

Indikatorer i genopretningsplaner

1. De kompetente myndigheder kræver med henblik på artikel 5-8, at hver genopretningsplan indeholder et sæt indikatorer, som instituttet har fastlagt, og som angiver, hvornår der kan træffes passende foranstaltninger i henhold til planen. De kompetente myndigheder skal godkende disse indikatorer i forbindelse med vurderingen af genopretningsplanerne i henhold til artikel 6 og 8. Indikatorerne kan være af kvalitativ eller kvantitativ karakter i henhold til instituttets finansielle stilling og skal kunne overvåges uden besvær. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne indfører passende ordninger til regelmæssig overvågning af indikatorerne.

Uanset første afsnit kan et institut:

- a) træffe foranstaltninger i henhold til sin genopretningsplan i tilfælde, hvor den relevante indikator ikke er opfyldt, men hvor instituttets ledelsesorgan finder, at det efter omstændighederne er hensigtsmæssigt, eller

b) undlade at træffe sådanne foranstaltninger, hvis instituttets ledelsesorgan finder, at det efter omstændighederne ikke er hensigtsmæssigt.

En afgørelse om at træffe foranstaltninger i henhold til genopretningsplanen eller en afgørelse om at undlade at træffe sådanne foranstaltninger skal omgående meddeles den kompetente myndighed.

2. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at angive minimumslisten over kvalitative og kvantitative indikatorer som omhandlet i stk. 1.

Afdeling 3

Afviklingsplanlægning

Artikel 10

Afviklingsplaner

1. Afviklingsmyndigheden udarbejder efter høring af den kompetente myndighed og efter høring af afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, hvor der ligger væsentlige filialer, hvis det er relevant for den pågældende væsentlige filial, en afviklingsplan for hvert institut, der ikke tilhører en koncern, som er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU. Afviklingsplanen skal indeholde de afviklingshandlinger, som afviklingsmyndigheden kan træffe, hvis instituttet opfylder betingelserne for afvikling. Oplysningerne omhandlet i stk. 7, litra a), videregives til det pågældende institut.

2. Når afviklingsmyndigheden udarbejder en afviklingsplan, identificerer den eventuelle væsentlige hindringer for en sådan afvikling og angiver i nødvendigt og forholdsmæssigt omfang relevante foranstaltninger med henblik på at fjerne sådanne hindringer i overensstemmelse med kapitel II i nærværende afsnit.

3. Der skal i afviklingsplanen tages højde for relevante scenarier, herunder at et instituts sammenbrud kan være idiosynkratisk eller finde sted i en periode med generel finansiell ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet. Der må i afviklingsplanen ikke regnes med noget af følgende:

a) ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 100

b) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation, eller

c) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

4. Afviklingsplanen skal indeholde en analyse af, hvordan og hvornår et institut på de i planen fastsatte betingelser kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter, og skal identificere de aktiver, der forventes at kunne betragtes som sikkerhed.

5. Afviklingsmyndigheder kan pålægge institutterne at bistå dem med at udarbejde og ajourføre planerne.

6. Afviklingsplaner skal gennemgås og i givet fald ajourføres mindst en gang om året og efter væsentlige ændringer, der berører instituttets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet eller på anden vis nødvendiggør en revision af afviklingsplanen.

Med henblik på en revision eller ajourføring af afviklingsplaner som omhandlet i første afsnit meddeler institutterne og de kompetente myndigheder straks afviklingsmyndighederne enhver ændring, der nødvendiggør en sådan revision eller ajourføring af afviklingsplanen.

7. Med forbehold af artikel 4 opstilles der i afviklingsplanen modeller for, hvordan de i afsnit IV omhandlede afviklingsværktøjer og -beføjelser kan anvendes på instituttet. Afviklingsplanen skal indeholde følgende, så vidt muligt kvantificerede, elementer:

- a) en sammenfatning af planens vigtigste elementer
- b) et resumé af de væsentligste ændringer i instituttet, der har fundet sted, siden de seneste afviklingsoplysninger blev registreret
- c) en beskrivelse af, hvordan kritiske funktioner og centrale forretningsområder i nødvendigt omfang vil kunne adskilles juridisk og økonomisk fra andre funktioner for at sikre deres videreførelse i tilfælde af, instituttet bliver nødlidende
- d) et skøn over tidsrammen for gennemførelsen af planens materielle aspekter
- e) en udførlig beskrivelse af den vurdering af afviklingsmulighederne, der er foretaget i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 og artikel 15
- f) en beskrivelse af de foranstaltninger, der måtte være pålagt i medfør af artikel 17 for at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling, som er påpeget ved vurderingen i henhold til artikel 15
- g) en beskrivelse af procedurerne til bestemmelse af værdien og salgbarheden af instituttets kritiske funktioner, centrale forretningsområder og aktiver
- h) en udførlig beskrivelse af de ordninger, der skal sikre, at de i artikel 11 krævede oplysninger er aktuelle og til enhver tid tilgængelige for afviklingsmyndighederne
- i) en redegørelse fra afviklingsmyndigheden, der forklarer, hvordan de forskellige afviklingsmodeller vil kunne finansieres, uden at der regnes med noget af følgende:
  - i) ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 100
  - ii) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation, eller
  - iii) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser
- j) en udførlig beskrivelse af de forskellige afviklingsstrategier, der vil kunne anvendes, alt efter de forskellige mulige scenarier og de gældende tidsfrister
- k) en beskrivelse af kritiske indbyrdes afhængighedsforhold
- l) en beskrivelse af mulighederne for at bevare adgangen til betalings- og clearingtjenester samt andre infrastrukturer og en vurdering af overførbare positioner
- m) en analyse af planens konsekvenser for instituttets medarbejdere, herunder en vurdering af eventuelle omkostninger forbundet hermed, og en beskrivelse af de planlagte procedurer for høring af medarbejderne under afviklingsprocessen, idet der tages hensyn til de nationale ordninger for dialog med arbejdsmarkedets parter, hvor dette er relevant
- n) en plan for kommunikation med medierne og offentligheden
- o) minimumskravet til kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til artikel 45, stk. 1, og en frist for opnåelse af dette niveau, hvor det er relevant
- p) hvor det er relevant, minimumskravet til kapitalgrundlaget og kontraktlige bail-in-instrumenter i medfør af artikel 45, stk. 1, og i givet fald en frist for opnåelse af dette niveau
- q) en beskrivelse af de aktiviteter og systemer, der har afgørende betydning for opretholdelsen af den fortsatte gennemførelse af instituttets operationelle procedurer
- r) hvor det er relevant, udtalelser fra instituttet om afviklingsplanen.

8. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at et institut og en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), fører detaljerede registre over finansielle kontrakter, som det pågældende institut har indgået. Afviklingsmyndigheden kan fastsætte en tidsfrist, inden for hvilken instituttet eller enheden omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal kunne fremlægge disse registre. Alle institutter og alle enheder, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i afviklingsmyndighedens jurisdiktion er omfattet af samme tidsfrist. Afviklingsmyndigheden kan beslutte

at fastsætte forskellige tidsfrister for forskellige typer af finansielle kontrakter omhandlet i artikel 2, nr. 100). Dette stykke berører ikke den kompetente myndigheds informationsindsamlingsbeføjelser.

9. EBA udarbejder efter høring af ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der nærmere beskriver afviklingsplanens indhold.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 11

Oplysninger i forbindelse med afviklingsplaner og samarbejde fra instituttets side

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at institutterne:

- a) samarbejder i nødvendigt omfang i udarbejdelsen af afviklingsplaner
- b) giver dem, enten direkte eller via den kompetente myndighed, alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne udarbejde og iværksætte afviklingsplaner.

Afviklingsmyndighederne skal navnlig have beføjelse til at kræve blandt andet at få udleveret de oplysninger og analyser, der er omhandlet i bilagets afsnit B.

2. De kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater samarbejder med afviklingsmyndighederne for at kontrollere, om alle eller nogle af de oplysninger, der skal afgives i henhold til stk. 1, allerede foreligger. Foreligger de pågældende oplysninger, skal de kompetente myndigheder videregive dem til afviklingsmyndighederne.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der præciserer procedurene og et minimumssæt af standardformularer og -modeller for forelæggelse af oplysningerne i henhold til denne artikel.

EBA skal forelægge disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 12

Koncernafviklingsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne sammen med datterselskabernes afviklingsmyndigheder og efter høring af væsentlige filialers afviklingsmyndigheder, såfremt det er relevant for den pågældende væsentlige filial, udarbejder koncernafviklingsplaner. Koncernafviklingsplaner skal indeholde en plan for afvikling af den koncern, der er ledet af modervirksomheden i Unionen, i sin helhed, enten via afvikling af modervirksomheden i Unionen eller via likvidation og afvikling af datterinstitutterne. Koncernafviklingsplanen skal angive foranstaltninger til afvikling af:

- a) modervirksomheden i Unionen
- b) de datterselskaber, der tilhører koncernen og ligger i Unionen
- c) de i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), omhandlede enheder, og
- d) med forbehold af afsnit VI, de datterselskaber, der tilhører koncernen og ligger uden for Unionen.

2. Koncernafviklingsplanen udarbejdes på grundlag af de oplysninger, der er afgivet i henhold til artikel 11.

3. Koncernafviklingsplanen skal:

- a) fastlægge de afviklingshandlinger, der skal træffes over for koncernenheder, både gennem afviklingshandlinger for de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), moderselskabet og datterselskabsinstitutterne og gennem koordinerede afviklingshandlinger for datterselskabsinstitutterne i de i artikel 10, stk. 3, omhandlede scenarier
- b) redegøre for, i hvilket omfang afviklingsværktøjerne kan anvendes og afviklingsbeføjelserne udøves på en koordineret måde i forbindelse med koncernenheder, der er etableret i Unionen, herunder ved foranstaltninger med henblik på at befordre tredjemands opkøb af hele koncernen, af særlige forretningsområder eller aktiviteter, som nogle af koncernenhederne varetager, eller af bestemte koncernenheder, og med henblik på at afdække potentielle hindringer for koordineret afvikling
- c) for en koncern, der også omfatter enheder, som er etableret i tredjelande, påpege passende muligheder for samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder i de pågældende tredjelande og konsekvenserne for afvikling i Unionen
- d) afdække foranstaltninger, herunder juridisk og økonomisk udskillelse af bestemte funktioner eller forretningsområder, som er nødvendige for at lette afviklingen af koncernen, når betingelserne for afvikling er opfyldt
- e) fastsætte eventuelle yderligere foranstaltninger, der ikke er omhandlet i dette direktiv, som koncernafviklingsmyndigheden påtænker at træffe i forbindelse med afvikling af koncernen
- f) angive, hvordan de forskellige koncernafviklingshandlinger vil kunne finansieres, og, når der er behov for finansieringsordningen, opstille principper for deling af ansvaret for finansieringen mellem finansieringskilder i forskellige medlemsstater. Der må i planen ikke regnes med noget af følgende:
  - i) ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 100
  - ii) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation, eller
  - iii) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

Disse principper opstilles på grundlag af rimelige og afbalancerede kriterier og tager navnlig hensyn til artikel 107, stk. 5, og indvirkningen på den finansielle stabilitet i alle de berørte medlemsstater.

4. Vurderingen af koncernens afviklingsmuligheder i henhold til artikel 16 foretages samtidig med udarbejdelsen og ajourføringen af koncernafviklingsplanen i overensstemmelse med nærværende artikel. En detaljeret beskrivelse af den vurdering af afviklingsmulighederne, der er foretaget i henhold til artikel 16, medtages i koncernafviklingsplanen.

5. Koncernafviklingsplanen må ikke have uforholdsmæssig stor indvirkning på en medlemsstat.

6. EBA udarbejder efter høring af ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der nærmere beskriver koncernafviklingsplanernes indhold, under hensyntagen til koncernernes forskellige forretningsmodeller på det indre marked.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 13

Krav om og procedure for koncernafviklingsplaner

1. Modervirksomheder i Unionen indsender de oplysninger, som kan kræves i henhold til artikel 11, til koncernafviklingsmyndigheden. Disse oplysninger vedrører modervirksomheden i Unionen og i nødvendigt omfang hver af koncernenhederne, herunder enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d).

Koncernafviklingsmyndigheden videregiver, under forudsætning af at der er indført fortrolighedskrav som fastsat i direktivet, de i henhold til dette stykke indsendte oplysninger til:

- a) EBA
- b) datterselskabernes afviklingsmyndigheder
- c) afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, hvor der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den pågældende væsentlige filial
- d) de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 115 og 116 i direktiv 2013/36/EU, og
- e) afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor de i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), omhandlede enheder er etableret.

De oplysninger, som koncernafviklingsmyndigheden fremsender til datterselskabernes afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder, til afviklingsmyndighederne i den jurisdiktion, i hvilke der ligger væsentlige filialer, og til de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 115 og 116 i direktiv 2013/36/EU, indeholder som et minimum alle de oplysninger, der er relevante for datterselskabet eller den væsentlige filial. De oplysninger, der fremsendes til EBA, indeholder alle de oplysninger, der er relevante for EBA's rolle i forbindelse med koncernafviklingsplanerne. For så vidt angår oplysninger vedrørende datterselskaber i tredjelande er koncernafviklingsmyndigheden ikke forpligtet til at fremsende disse oplysninger, hvis den relevante tilsynsmyndighed eller afviklingsmyndighed i tredjelandet ikke har givet sit samtykke.

2. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne i samarbejde med de i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, omhandlede afviklingsmyndigheder i afviklingskollegier og efter høring af de relevante kompetente myndigheder, herunder de kompetente myndigheder i medlemsstater, i hvis jurisdiktioner der ligger væsentlige filialer, udarbejder og opretholder koncernafviklingsplaner. Koncernafviklingsmyndighederne kan efter eget skøn, og forudsat at de efterlever de fortrolighedskrav, som er fastsat i dette direktivs artikel 98, inddrage afviklingsmyndighederne i tredjelande, i hvis jurisdiktioner koncernen har etableret datterselskaber eller finansielle holdingselskaber eller væsentlige filialer som omhandlet i artikel 51 i direktiv 2013/36/EU, i udarbejdelsen og opretholdelsen af koncernafviklingsplaner.

3. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsplaner gennemgås og i givet fald ajourføres mindst en gang om året og efter ændringer, der berører koncernens, herunder eventuelle koncernenheders, retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for eller nødvendiggøre en ændring af planen.

4. Koncernafviklingsplanen vedtages i form af en fælles afgørelse fra koncernafviklingsmyndigheden og datterselskabernes afviklingsmyndigheder.

Afviklingsmyndighederne træffer en fælles afgørelse inden for fire måneder efter datoen for koncernafviklingsmyndighedens fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit.

EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. Foreligger der ikke en fælles afgørelse fra afviklingsmyndighederne inden for fire måneder, træffer koncernafviklingsmyndigheden selv afgørelse om koncernafviklingsplanen. Afgørelsen skal være fuldt begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Afgørelsen fremsendes til modervirksomheden i Unionen af koncernafviklingsmyndigheden.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder koncernafviklingsmyndigheden, med forbehold af nærværende artikels stk. 9, sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles

afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder koncernafviklingsmyndighedens afgørelse anvendelse.

6. Foreligger der ikke en fælles afgørelse fra afviklingsmyndighederne inden for fire måneder, træffer hver koncernafviklingsmyndighed med ansvar for et datterselskab selv afgørelse og udarbejder og oprettholder en afviklingsplan for hvert institut i sin jurisdiktion. De enkelte afgørelser skal være fuldt begrundede, gøre rede for grundene til uenigheden for så vidt angår den foreslåede koncernafviklingsplan og tage hensyn til de øvrige kompetente myndigheders og afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Hver afviklingsmyndighed meddeler sin afgørelse til de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den pågældende afviklingsmyndighed, med forbehold af nærværende artikels stk. 9, sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder afgørelsen fra datterselskabets afviklingsmyndighed anvendelse.

7. De øvrige afviklingsmyndigheder, der ikke er uenige i afgørelsen i stk. 6, kan træffe en fælles afgørelse om en koncernafviklingsplan, der omfatter koncernenhederne i deres jurisdiktion.

8. De fælles afgørelser, som er omhandlet i stk. 4 og 7, og de afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse, jf. stk. 5 og 6, anerkendes som endelige og anvendes af de øvrige berørte afviklingsmyndigheder.

9. EBA kan i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5 og 6 efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010, medmindre en berørt afviklingsmyndighed vurderer, at genstanden for uenigheden på en eller anden måde kan få indvirkning på dens medlemsstats finanspolitiske ansvar.

10. Hvor der træffes fælles afgørelser i henhold til stk. 4 og 7, og hvor en afviklingsmyndighed i forbindelse med stk. 9 vurderer, at genstanden for en uenighed om koncernafviklingsplaner kan få indvirkning på dens medlemsstats finanspolitiske ansvar, skal koncernafviklingsmyndigheden iværksætte en ny vurdering af koncernafviklingsplanen, og herunder minimumskravet vedrørende kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver.

Artikel 14

Fremsendelse af afviklingsplanerne til de kompetente myndigheder

1. Afviklingsmyndigheden fremsender afviklingsplanerne med eventuelle ændringer til de relevante kompetente myndigheder.

2. Koncernafviklingsmyndigheden fremsender koncernafviklingsplanerne med eventuelle ændringer til de relevante kompetente myndigheder.

KAPITEL II

Afviklingsmuligheder

Artikel 15

Vurdering af afviklingsmulighederne for institutter

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheden efter at have hørt den kompetente myndighed og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den pågældende væsentlige filial, vurderer, i hvilket omfang et institut, som ikke er en del af en koncern, kan afvikles, uden at der regnes med noget af følgende:

- a) ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 100
- b) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation,
- c) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

Et institut anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndigheden enten likviderer det ved almindelig insolvensbehandling eller anvender de forskellige afviklingsværktøjer og -beføjelser på instituttet, idet det i videst muligt omfang forhindres, at det får betydelige negative virkninger for finansielle systemer, herunder i en periode med generel finansiel ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet, i den medlemsstat, hvor instituttet er etableret, eller andre medlemsstater eller Unionen, og således at videreførelsen af instituttets kritiske funktioner sikres. Afviklingsmyndighederne underretter rettidigt EBA, når et institut anses for ikke at kunne afvikles.

2. Ved vurderingen af afviklingsmulighederne i henhold til stk. 1 ser afviklingsmyndigheden som minimum på de forhold, der er anført i afsnit C i bilaget.

3. Vurderingen af afviklingsmulighederne i henhold til nærværende artikel foretages af afviklingsmyndigheden samtidigt med og med henblik på udarbejdelsen og ajourføringen af afviklingsplanen i overensstemmelse med artikel 10.

4. EBA udarbejder efter høring af ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der beskriver de forhold og kriterier, der skal undersøges med henblik på vurderingen af afviklingsmulighederne for institutter eller koncerner, jf. nærværende artikels stk. 2 og artikel 16.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 16

Vurdering af afviklingsmulighederne for koncerner

1. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne sammen med afviklingsmyndighederne for datterselskaber, efter høring af den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder for sådanne datterselskaber samt afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den pågældende væsentlige filial, vurderer, i hvilket omfang koncerner kan afvikles, uden at der regnes med noget af følgende:

- a) ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 100
- b) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation

- c) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

En koncern anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndighederne enten likviderer koncernenheder ved almindelig insolvensbehandling eller anvender afviklingsværktøjer og -beføjelser på enheder, idet de i størst muligt omfang forhindrer, at det får betydelige negative virkninger for de finansielle systemer, herunder i en periode med generel finansiell ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet, i de medlemsstater, i hvilke der er etableret koncernenheder, eller andre medlemsstater eller Unionen, og således at videreførelsen af koncernenhedernes kritiske funktioner sikres, hvis de nemt kan skilles ud i tide eller på anden vis. Koncernafviklingsmyndighederne underretter rettidigt EBA, når en koncern anses for ikke at kunne afvikles.

Vurderingen af, hvorvidt koncerner kan afvikles, tages i betragtning af afviklingskollegierne som omhandlet i artikel 88.

2. Ved vurderingen af koncernafviklingsmulighederne ser afviklingsmyndighederne som minimum på de forhold, der er anført i afsnit C i bilaget.

3. Vurderingen af koncernafviklingsmulighederne i henhold til nærværende artikel foretages samtidigt med og med henblik på udarbejdelsen og ajourføringen af koncernafviklingsplanerne i overensstemmelse med artikel 12. Vurderingen foretages efter den i artikel 13 fastsatte beslutningsprocedure.

Artikel 17

Beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at når en afviklingsmyndighed ved en vurdering af afviklingsmulighederne for et institut i henhold til artikel 15 og 16 efter høring af den kompetente myndighed konstaterer, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af det pågældende institut, giver afviklingsmyndigheden det berørte institut, den kompetente myndighed og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, skriftlig underretning herom.

2. Kravet til afviklingsmyndighederne om at udarbejde afviklingsplaner og kravet til de relevante afviklingsmyndigheder om at træffe en fælles afgørelse om koncernafviklingsplaner, der er fastsat i henholdsvis artikel 10, stk. 1, og artikel 13, stk. 4, suspenderes som følge af den i stk. 1 omhandlede underretning, indtil foranstaltningerne med henblik på at fjerne de væsentlige hindringer for afvikling er blevet accepteret af afviklingsmyndigheden i henhold til nærværende artikels stk. 3 eller fastlagt i henhold til nærværende artikels stk. 4.

3. Senest fire måneder efter modtagelsen af en underretning i henhold til stk. 1 forelægger instituttet afviklingsmyndigheden forslag til mulige foranstaltninger med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer, der er påpeget i underretningen. Afviklingsmyndigheden vurderer efter høring af den kompetente myndighed, om de pågældende foranstaltninger effektivt afhjælper eller fjerner de pågældende væsentlige hindringer.

4. Vurderer afviklingsmyndigheden, at de af et institut foreslåede foranstaltninger i henhold til stk. 3 ikke effektivt afhjælper eller fjerner de pågældende hindringer, kræver den enten direkte eller indirekte gennem den kompetente myndighed, at instituttet træffer andre foranstaltninger, der vil kunne opfylde dette mål, og giver skriftlig underretning om disse foranstaltninger til instituttet, som inden for en måned skal forelægge en plan for efterlevelsen heraf.

I sin vurdering af alternative foranstaltninger skal afviklingsmyndigheden påvise, hvorfor instituttets foreslåede foranstaltninger ikke ville kunne fjerne hindringerne for afviklingen, og hvordan de foreslåede alternative foranstaltninger er forholdsmæssigt afpasset til at fjerne dem. Afviklingsmyndigheden skal tage hensyn til den trussel, som de pågældende hindringer udgør for den finansielle stabilitet, og foran-

staltningernes indvirkning på instituttets forretningsaktiviteter, dets stabilitet og evne til at bidrage til økonomien.

5. Med henblik på stk. 4 har afviklingsmyndighederne beføjelse til at træffe følgende foranstaltninger:

- a) kræve, at instituttet reviderer koncerninterne finansieringsordninger, eller genovervejer fraværet af sådanne, eller udarbejder serviceaftaler, det være sig internt i koncernen eller med tredjemand, til dækning af kritiske funktioner
- b) kræve, at instituttet begrænser sine maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer
- c) i specifikke tilfælde eller på regelmæssig basis indføre krav om yderligere oplysninger, som er relevante i forbindelse med en afvikling
- d) kræve, at instituttet afhænder bestemte aktiver
- e) kræve, at instituttet begrænser eller indstiller eksisterende eller påtænkte aktiviteter
- f) begrænse eller forhindre udviklingen af nye eller eksisterende forretningsområder eller salget af nye eller eksisterende produkter
- g) kræve, at instituttet eller en koncernenhed, som det enten direkte eller indirekte kontrollerer, forenkles gennem ændringer af dets eller dens retlige eller operationelle struktur for at sikre, at kritiske funktioner kan adskilles juridisk og operationelt fra andre funktioner ved anvendelsen af afviklingsværktøjer
- h) kræve, at et institut eller et moderselskab opretter et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen
- i) kræve, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), udsteder nedskrivningsrelevante passiver for at opfylde kravene i artikel 45
- j) kræve, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), tager andre skridt for at leve op til minimumskravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til artikel 45, herunder navnlig forsøger at genforhandle de nedskrivningsrelevante passiver, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, det har udstedt, med henblik på at sikre, at afviklingsmyndighedens eventuelle beslutning om at nedskrive eller konvertere de pågældende passiver eller instrumenter foretages i henhold til retten i den jurisdiktion, som de pågældende passiver eller instrumenter henhører under, og
- k) at det, hvis instituttet er datterselskab af et blandet holdingselskab, kræves, at det blandede holdingselskab opretter et særskilt finansielt holdingselskab til at kontrollere instituttet, hvis det er nødvendigt for at lette afviklingen af instituttet og undgå, at anvendelsen af de i afsnit IV omhandlede afviklingsværktøjer og -beføjelser får negative konsekvenser for koncernens ikke-finansielle del.

6. En afgørelse i henhold til stk. 1 eller 4 skal opfylde følgende krav:

- a) den skal indeholde en begrundelse for den pågældende vurdering eller konstatering
- b) den skal angive, hvordan vurderingen eller konstateringen opfylder kravet om proportionalitet fastsat i stk. 4, og
- c) den skal være omfattet af klageadgang.

7. Inden afviklingsmyndigheden peger på foranstaltninger i henhold til stk. 4 efter høring af den kompetente myndighed og, hvis det er relevant, den udpegede nationale makroprudentielle myndighed, tager den behørigt hensyn til de pågældende foranstaltningers potentielle konsekvenser for det pågældende institut, for det indre marked for finansielle tjenesteydelser, for den finansielle stabilitet i andre medlemsstater og i Unionen som helhed.

8. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 udkast til retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at angive de nærmere detaljer vedrørende foranstaltningerne i henhold til stk. 5 og omstændighederne for anvendelsen af hver enkelt foranstaltning.

*Artikel 18***Beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling: koncernbehandling**

1. Koncernafviklingsmyndigheden tager sammen med datterselskabernes afviklingsmyndigheder efter høring af tilsynskollegiet og afviklingsmyndighederne i jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den væsentlige filial, hensyn til den i artikel 16 krævede vurdering i afviklingskollegiet og tager alle rimelige skridt til at nå frem til en fælles afgørelse om anvendelsen af foranstaltninger, som er udpeget i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, vedrørende alle institutter, som tilhører koncernen.

2. Koncernafviklingsmyndigheden udarbejder og forelægger i samarbejde med den konsoliderende tilsynsmyndighed og EBA i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010 en rapport til modervirksomheden i Unionen, til datterselskabernes afviklingsmyndigheder og til afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer. I rapporten, der udarbejdes efter høring af de kompetente myndigheder, analyseres det, hvilke væsentlige hindringer der er for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og for udøvelse af afviklingsbeføjelserne i forbindelse med koncernen. I rapporten skal konsekvenserne for instituttets forretningsmodel overvejes, og der skal anbefales forholdsmæssige og målrettede foranstaltninger, som myndigheden mener er nødvendige eller egnede til at fjerne de pågældende hindringer.

3. Senest fire måneder efter modtagelsen af rapporten kan modervirksomheden i Unionen indsende bemærkninger og forelægge koncernafviklingsmyndigheden forslag til alternative foranstaltninger til afhjælpning af de hindringer, der er påpeget i rapporten.

4. Koncernafviklingsmyndigheden meddeler de foranstaltninger, der måtte være foreslået af modervirksomheden i Unionen, til den konsoliderende tilsynsmyndighed, EBA, datterselskabernes afviklingsmyndigheder og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den væsentlige filial. Koncernafviklingsmyndighederne og datterselskabernes afviklingsmyndigheder gør efter høring af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse i afviklingskollegiet om udpegelsen af væsentlige hindringer og, om nødvendigt, vurderingen af de foranstaltninger, der er foreslået af modervirksomheden i Unionen, og de foranstaltninger, myndighederne kræver iværksat for at afhjælpe eller fjerne hindringerne, som skal tage hensyn til de potentielle konsekvenser af foranstaltningerne i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.

5. Den fælles afgørelse skal foreligge senest fire måneder efter forelæggelsen af eventuelle bemærkninger fra tredjelandsmoderselskabet eller ved udløbet af den i stk. 3 omhandlede frist på fire måneder, hvis denne udløber først. Den skal være begrundet og fremgå af et dokument, som koncernafviklingsmyndigheden sender til modervirksomheden i Unionen.

EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse inden for den i stk. 5 omhandlede frist, træffer koncernafviklingsmyndigheden selv afgørelse om passende foranstaltninger, der skal iværksættes i henhold til artikel 17, stk. 4, på koncernniveau.

Afgørelsen skal være fuldt begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Afgørelsen fremsendes til modervirksomheden i Unionen af koncernafviklingsmyndigheden.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt en sag, jf. nærværende artikels stk. 9, for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder koncernafviklingsmyndigheden sin afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire

måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder koncernafviklingsmyndighedens afgørelse anvendelse.

7. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse træffer datterselskabernes afviklingsmyndigheder selv afgørelse om, hvilke passende foranstaltninger de enkelte datterselskaber skal træffe i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4. Afgørelsen skal være fuldt begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Afgørelsen fremsendes til det berørte datterselskab og til koncernafviklingsmyndigheden.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt en sag, jf. nærværende artikels stk. 9, for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder datterselskabets afviklingsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder afgørelsen fra datterselskabets afviklingsmyndighed anvendelse.

8. Den fælles afgørelse, som er omhandlet i stk. 5 og de afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, hvis ikke der foreligger en fælles afgørelse, jf. stk. 6, anerkendes som endelige og anvendes af de øvrige berørte afviklingsmyndigheder.

9. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse om at træffe de i artikel 17, stk. 5, litra g), h) eller k), fastsatte foranstaltninger, kan EBA, efter anmodning fra en afviklingsmyndighed, i henhold til nærværende artikels stk. 6 eller 7 bistå afviklingsmyndighederne med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL III

Koncernintern finansiel støtte

Artikel 19

Aftale om koncernintern finansiel støtte

1. Medlemsstaterne sikrer, at et moderinstitut i en medlemsstat eller et moderinstitut i Unionen eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), og dens eller dets datterselskaber i andre medlemsstater eller i tredjelande, der er institutter eller finansieringsinstitutter, som er omfattet af det konsoliderede tilsyn med moderselskabet, kan deltage i en aftale om finansiel støtte til enhver anden part i aftalen, der opfylder betingelserne for tidlig indgriben i henhold til artikel 27, forudsat at betingelserne i dette kapitel også er opfyldt.

2. Dette kapitel finder ikke anvendelse på koncerninterne finansielle ordninger, herunder finansieringsordninger og forvaltningen af centraliserede finansieringsordninger, såfremt ingen af parterne i sådanne ordninger opfylder betingelserne for tidlig indgriben.

3. En aftale om koncernintern finansiel støtte er ikke en forudsætning:

- a) for at yde koncernintern finansiel støtte til en koncernenhed, som oplever finansielle problemer, hvis instituttet beslutter at gøre dette i konkrete sager, og i overensstemmelse med koncernens politik, hvis det ikke udgør en risiko for koncernen som helhed eller
- b) for at drive virksomhed i en medlemsstat.

4. Medlemsstaterne skal fjerne alle hindringer i national ret for transaktioner vedrørende koncernintern finansiel støtte, som gennemføres i overensstemmelse med dette kapitel, forudsat at intet i dette kapitel hindrer medlemsstaterne i at begrænse koncerninterne transaktioner som følge af nationale love, der anvender valgmulighederne i forordning (EU) nr. 575/2013, der gennemfører direktiv 2013/36/EU eller som af hensyn til den finansielle stabilitet kræver en adskillelse af dele af en koncern eller af aktiviteter, der udøves i en koncern.

5. Aftalen om koncernintern finansiel støtte kan:

- a) omfatte et eller flere af koncernens datterselskaber og indeholde bestemmelser om finansiel støtte fra moderselskabet til datterselskaber, fra datterselskaber til moderselskabet, mellem de af koncernens datterselskaber, der er part i aftalen, eller en kombination af disse enheder
- b) indeholde bestemmelser om finansiel støtte i form af lån, garantistillelse, aktiver, der stilles til rådighed som sikkerhed, eller en kombination af disse former for finansiel støtte i forbindelse med en eller flere transaktioner mellem støttemodtager og tredjemand.

6. Hvis en koncernenhed i henhold til aftalen om koncernintern finansiel støtte indvilliger i at yde finansiel støtte til en anden koncernenhed, kan aftalen indeholde et tilsvarende tilsagn om finansiel støtte fra den koncernenhed, der modtager støtten, til den koncernenhed, der yder støtten.

7. Aftalen om koncernintern finansiel støtte opstiller principperne for beregning af det vederlag, der skal betales for transaktioner i henhold til aftalen. Disse principper omfatter et krav om, at vederlaget fastsættes på tidspunktet for ydelsen af finansiel støtte. Aftalen, herunder principperne for beregning af det vederlag, der skal betales for ydelsen af finansiel støtte, og de øvrige bestemmelser i aftalen, skal leve op til følgende principper:

- a) alle parter skal indgå aftalen af egen fri vilje
- b) ved indgåelsen af aftalen og fastsættelsen af vederlaget for ydelse af den finansielle støtte skal alle parter handle i egen interesse og kan tage hensyn til eventuelle direkte eller indirekte fordele for en part som følge af ydelsen af den finansielle støtte
- c) alle parter, der yder finansiel støtte, skal have fuld adgang til relevante oplysninger fra enhver part, der modtager finansiel støtte, forud for fastsættelsen af vederlaget for ydelse af finansiel støtte og forud for enhver afgørelse om at yde finansiel støtte
- d) vederlaget for ydelse af finansiel støtte kan fastsættes under hensyntagen til de oplysninger, som den støtteydende part er i besiddelse af, i kraft af at denne er en del af samme koncern som den part, der modtager finansiel støtte, og som markedet ikke har adgang til, og
- e) principperne for beregning af det vederlag, der skal betales for ydelse af finansiel støtte, kan fastlægges, uden at der er pligt til at tage hensyn til den forventede midlertidige indvirkning på markedspriserne som følge af koncerneksterne begivenheder.

8. Aftalen om koncernintern finansiel støtte må kun indgås, hvis ingen af parterne på tidspunktet for den påtænkte indgåelse efter deres respektive kompetente myndigheders opfattelse opfylder betingelserne for tidlig indgriben.

9. Medlemsstaterne sikrer, at rettigheder, fordringer og handlinger, der følger af aftalen om koncernintern finansiel støtte, kun udøves af parterne heri, og at tredjemand er udelukket herfra.

Artikel 20

De kompetente myndigheders gennemgang af den påtænkte aftale og mægling

1. Moderinstitutionen i Unionen indsender en ansøgning til den konsoliderende tilsynsmyndighed om tilladelse til at indgå en påtænkt aftale om koncernintern finansiel støtte, som påtænkes i overensstemmelse med artikel 19. Teksten til den påtænkte aftale skal være indeholdt i ansøgningen, og det skal fremgå, hvilke koncernenheder der ønsker at deltage i den.

2. Den konsoliderende tilsynsmyndighed fremsender straks ansøgningen til de kompetente myndigheder for hvert af de datterselskaber, der ønsker at deltage i aftalen, med henblik på at nå frem til en fælles afgørelse.

3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed meddeler i overensstemmelse med procedurerne i nærværende artikels stk. 5 og 6 tilladelse til den påtænkte aftale, hvis bestemmelserne heri er forenelige med de i artikel 23 fastsatte betingelser for finansiel støtte.

4. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan i overensstemmelse med procedurerne i nærværende artikels stk. 5 og 6 forbyde indgåelsen af den påtænkte aftale, hvis aftalen anses for uforenelig med betingelserne for finansiel støtte, jf. artikel 23.

5. De kompetente myndigheder gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse, som tager hensyn til de potentielle konsekvenser, herunder finanspolitiske konsekvenser, af aftalens gennemførelse i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed, med hensyn til, om bestemmelserne i den påtænkte aftale er forenelige med betingelserne for finansiel støtte fastsat i artikel 23, senest fire måneder efter modtagelsen af ansøgningen hos den konsoliderende tilsynsmyndighed. Den fælles afgørelse skal fremgå af et dokument, der indeholder den fuldt begrundede afgørelse, som den konsoliderende tilsynsmyndighed sender til ansøgeren.

EBA kan efter anmodning fra en kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse fra de kompetente myndigheder inden for fire måneder, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed selv afgørelse om ansøgningen. Afgørelsen skal fremgå af et dokument, der indeholder en fuldstændig begrundelse, og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af perioden på fire måneder. Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter ansøgeren og de øvrige kompetente myndigheder om sin afgørelse.

7. Har en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Artikel 21

Aktionærernes godkendelse af den påtænkte aftale

1. Medlemsstaterne kræver, at en påtænkt aftale, hvortil de kompetente myndigheder har meddelt tilladelse, skal forelægges til aktionærernes godkendelse i hver af de koncernenheder, der ønsker at deltage i aftalen. I så fald gælder aftalen kun for de parter, hvis aktionærer har godkendt aftalen i overensstemmelse med stk. 2.

2. En aftale om koncernintern finansiel støtte er kun gyldig for en koncernenhed, hvis dens aktionærer har tilladt denne koncernenheds ledelsesorgan at beslutte, at koncernenheden skal yde eller modtage finansiel støtte i henhold til aftalen og i overensstemmelse med betingelserne fastsat i dette kapitel, og denne aktionærgodkendelse ikke er trukket tilbage.

3. Ledelsesorganet for hver af de enheder, der deltager i aftalen, aflægger hvert år beretning for aktionærerne om, hvordan aftalen fungerer, og om gennemførelsen af de afgørelser, der er truffet i medfør af aftalen.

*Artikel 22***Fremsendelse af aftaler om koncernintern finansiel støtte til afviklingsmyndighederne**

De kompetente myndigheder fremsender de aftaler om koncernintern finansiel støtte, hvortil de har meddelt tilladelse, sammen med eventuelle ændringer til de relevante afviklingsmyndigheder.

*Artikel 23***Betingelser for koncernintern finansiel støtte**

1. Der må kun ydes finansiel støtte fra en koncernenhed i henhold til artikel 19, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) det kan med rimelighed forventes, at støtten afhjælper de væsentlige finansielle problemer i den koncernenhed, der modtager den
- b) den finansielle støtte har til formål at bevare eller genoprette den finansielle stabilitet i koncernen som helhed eller i en af koncernenhederne og er i den støtteydende koncernenheds interesse
- c) den finansielle støtte ydes på visse betingelser, herunder mod et vederlag, i overensstemmelse med artikel 19, stk. 7
- d) på grundlag af de oplysninger, som ledelsesorganet i den koncernenhed, der yder finansiel støtte, ligger inde med på det tidspunkt, hvor afgørelsen om at yde finansiel støtte træffes, er der rimelig udsigt til, at vederlaget for støtten vil blive erlagt, og, hvis støtten er ydet i form af et lån, at lånet vil blive tilbagebetalt af den koncernenhed, der modtager støtten. Hvis støtten ydes i form af en garanti eller en form for sikkerhed, gælder samme betingelser for modtagerens ansvar, hvis garantien eller sikkerheden gøres gældende
- e) ydelsen af den finansielle støtte vil ikke true likviditeten eller solvensen i den koncernenhed, der yder støtten
- f) ydelsen af den finansielle støtte vil ikke medføre en trussel mod den finansielle stabilitet, i særdeleshed i den medlemsstat, hvor den støtteydende koncernenhed er hjemmehørende
- g) den koncernenhed, der yder støtten, opfylder på tidspunktet for ydelsen af støtten kapital- og likviditetskravene i direktiv 2013/36/EU og de øvrige krav i artikel 104, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU, og ydelsen af den finansielle støtte medfører ikke, at koncernenheden overtræder disse krav, medmindre der er givet tilladelse hertil af den kompetente myndighed, der på individuelt niveau er ansvarlig for tilsynet med den enhed, der yder støtten
- h) den koncernenhed, der yder støtten, opfylder på tidspunktet for ydelsen af støtten kravene vedrørende store eksponeringer fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 og i direktiv 2013/36/EU, herunder eventuel national lovgivning om udnyttelse af de heri fastsatte muligheder, og ydelsen af den finansielle støtte medfører ikke, at koncernenheden overtræder disse krav, medmindre der er givet tilladelse hertil af den kompetente myndighed, der på individuelt niveau er ansvarlig for tilsynet med den koncernenhed, der yder støtten
- i) ydelsen af den finansielle støtte vil ikke underminere afviklingsmulighederne for den koncernenhed, der yder støtten.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne fastsat i stk. 1, litra a), c), e) og i).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. EBA udsteder senest den 3. januar 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 til fremme af konvergens i praksis med henblik på at præcisere betingelserne fastsat i nærværende artikels stk. 1, litra b), d), f) og h).

Artikel 24

Afgørelse om at yde finansiel støtte

Afgørelsen om at yde koncernintern finansiel støtte i henhold til aftalen træffes af ledelsesorganet for den koncernenhed, der yder støtten. Afgørelsen skal være begrundet, og formålet med den påtænkte finansielle støtte skal være anført. Navnlig skal det af afgørelsen fremgå, hvordan ydelsen af den finansielle støtte opfylder betingelserne fastsat i artikel 23, stk. 1. Afgørelsen om at acceptere koncernintern finansiel støtte i henhold til aftalen træffes af ledelsesorganet for den koncernenhed, der modtager den finansielle støtte.

Artikel 25

De kompetente myndigheders ret til at gøre indsigelse

1. Ledelsesorganet for en koncernenhed, der agter at yde støtte i henhold til en aftale om koncernintern finansiel støtte, underretter inden støtten ydes:

- a) sin kompetente myndighed
- b) hvis den adskiller sig fra myndighederne i litra a) og c), eventuelt den konsoliderende tilsynsmyndighed
- c) hvis den adskiller sig fra litra a) og b), den kompetente myndighed for den koncernenhed, der modtager den finansielle støtte, og
- d) EBA.

Underretningen omfatter ledelsesorganets begrundede afgørelse i overensstemmelse med artikel 24 og detaljerede oplysninger om den påtænkte finansielle støtte, bl.a. en kopi af aftalen om koncernintern finansiel støtte.

2. Senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af en fuldstændig underretning kan den kompetente myndighed for den koncernenhed, der yder finansiel støtte, forbyde eller begrænse den finansielle støtte, hvis den vurderer, at betingelserne for koncernintern finansiel støtte fastsat i artikel 23 ikke er opfyldt. En kompetent myndigheds afgørelse om at forbyde eller begrænse den finansielle støtte skal begrundes.

3. Den kompetente myndigheds beslutning om at acceptere, forbyde eller begrænse den finansielle støtte skal omgående meddeles til:

- a) den konsoliderende tilsynsmyndighed
- b) den kompetente myndighed for den koncernenhed, der modtager støtten, og
- c) EBA.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter omgående de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet og medlemmerne af afviklingskollegiet.

4. Har den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den støttemodtagende koncernenhed, indvendinger mod beslutningen om at forbyde eller begrænse den finansielle støtte, kan de inden for to dage indbringe sagen for EBA og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. Hvis den kompetente myndighed ikke forbyder eller begrænser den finansielle støtte inden for den i stk. 2 anførte frist eller inden fristens udløb har accepteret denne støtte, kan der ydes finansiel støtte på de betingelser, der er meddelt den kompetente myndighed.

6. Instituttets ledelsesorgans beslutning om at yde finansiel støtte fremsendes til:

- a) den kompetente myndighed
- b) hvis den adskiller sig fra myndighederne i litra a) og c), og hvor det er relevant, den konsoliderende tilsynsmyndighed
- c) hvis den adskiller sig fra litra a) og b), den kompetente myndighed for den koncernenhed, der modtager den finansielle støtte, og
- d) EBA.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter omgående de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet og medlemmerne af afviklingskollegiet.

7. Hvis den kompetente myndighed begrænser eller forbyder koncernintern finansiel støtte i henhold til nærværende artikels stk. 2, og hvis koncerngenopretningsplanen i henhold til artikel 7, stk. 5, henviser til koncernintern finansiel støtte, kan den kompetente myndighed for den koncernenhed, over for hvilken der er givet afslag på eller nedlagt forbud mod støtte, anmode den konsoliderende tilsynsmyndighed om at iværksætte en ny vurdering af koncerngenopretningsplanen i henhold til artikel 8 eller, hvis der er udarbejdet en individuel genopretningsplan, anmode koncernenheden om at forelægge en revideret genopretningsplan.

Artikel 26

Fremlæggelse af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at koncernenheder offentliggør, hvorvidt de deltager i en aftale om koncernintern finansiel støtte i medfør af artikel 19 og offentliggør en beskrivelse af en sådan aftales almindelige betingelser samt navnene på de koncernenheder, der er part i den, og ajourfører disse oplysninger mindst en gang om året.

Artikel 431-434 i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse.

2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at angive formen og indholdet af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFSNIT III

TIDLIG INDGRIBEN

Artikel 27

Foranstaltninger i forbindelse med tidlig indgriben

1. Hvis et institut overtræder eller på grund af blandt andet en finansiel situation i hastig forværring, herunder en likviditetssituation der forværres, stigende gearingsgrad, misligholdte lån eller koncentration af eksponeringer, vurderet på grundlag af en række udløsningsmekanismer, som kan indbefatte instituttets kapitalkrav plus 1,5 procentpoint, kan forventes i nær fremtid at overtræde kravene i forordning (EU) nr. 575/2013, direktiv 2013/36/EU, afsnit II i direktiv 2014/65/EU eller en af artiklerne 3-7, 14-17 samt 24, 25 og 26 i forordning (EU) nr. 600/2014, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder, uden at det berører de i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU anførte foranstaltninger, hvor det er relevant, mindst råder over følgende foranstaltninger:

- a) kræve, at instituttets ledelsesorgan iværksætter en eller flere af de ordninger eller foranstaltninger, der er beskrevet i genopretningsplanen, eller i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, ajourfører en sådan genopretningsplan, hvis de omstændigheder, der førte til tidlig indgriben, afviger fra antagelserne i den indledende genopretningsplan, og iværksætter en eller flere af de ordninger eller foranstaltninger, der er beskrevet i den ajourførte plan, inden for en bestemt tidsramme og for at sikre, at de i indledningen omhandlede betingelser ikke længere vil finde anvendelse
- b) kræve, at instituttets ledelsesorgan undersøger situationen, udpeger foranstaltninger til løsning af de problemer, der måtte være afdækket, og udarbejder et handlingsprogram for løsning af problemerne og en tidsplan for iværksættelsen heraf
- c) kræve, at instituttets ledelsesorgan indkalder til aktionærmøde, eller, hvis ledelsesorganet ikke efterkommer dette krav, direkte indkalde til aktionærmøde og i begge tilfælde fastlægge dagordenen og kræve, at aktionærerne overvejer bestemte afgørelser med henblik på vedtagelse
- d) kræve, at et eller flere medlemmer af ledelsesorganet eller den daglige ledelse fjernes eller udskiftes, hvis disse personer findes uegnede til at varetage deres opgaver i henhold til artikel 13 i direktiv 2013/36/EU eller artikel 9 i direktiv 2014/65/EU
- e) kræve, at instituttets ledelsesorgan udarbejder en plan for forhandling om omstrukturering af gælden med alle eller nogle af dets kreditorer i overensstemmelse med genopretningsplanen, hvor det er relevant
- f) kræve ændringer af instituttets forretningsstrategi
- g) kræve ændringer af instituttets retlige eller operationelle struktur og
- h) indhente alle nødvendige oplysninger, også ved inspektion på stedet, og forsyne afviklingsmyndigheden med alle de oplysninger, der er nødvendige for at ajourføre afviklingsplanen og forberede instituttets eventuelle afvikling og for at foretage en værdiansættelse af instituttets aktiver og passiver i henhold til artikel 36.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder underretter afviklingsmyndighederne hurtigst muligt efter at have fastslået, at betingelserne fastsat i stk. 1 er opfyldt i forbindelse med et institut, og at afviklingsmyndighedernes beføjelser omfatter beføjelsen til at kræve, at instituttet kontakter potentielle købere med henblik på at forberede en afvikling af instituttet, med forbehold for betingelserne fastsat i artikel 39, stk. 2, og fortrolighedsbestemmelserne fastsat i artikel 84.

3. For hver af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal de kompetente myndigheder fastsætte en passende frist for afslutning og med henblik på at gøre det muligt for den kompetente myndighed at evaluere foranstaltningens effektivitet.

4. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at fremme konsekvent anvendelse af udløsningsmekanismen for brug af foranstaltningerne omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

5. Idet der, hvor det er relevant, tages højde for de erfaringer, der er gjort i forbindelse med anvendelsen af de i stk. 4 omhandlede retningslinjer, kan EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere et minimumssæt af udløsningsmekanismer for brug af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 28

Fjernelse af den daglige ledelse og ledelsesorganet

Hvis der er sket en betydelig forværring af et instituts finansielle situation, eller hvis der forekommer alvorlige overtrædelser af love, administrative bestemmelser eller instituttets vedtægter eller alvorlige ad-

ministrative uregelmæssigheder, og hvis andre foranstaltninger truffet i overensstemmelse med artikel 27 ikke er tilstrækkelige til at vende situationen, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder kan kræve, at instituttets daglige ledelse eller ledelsesorgan fjernes i sin helhed, eller for så vidt angår enkeltpersoner. Udpegelsen af ny daglig ledelse eller nyt ledelsesorgan foretages i overensstemmelse med national ret og EU-retten og er underlagt den kompetente myndigheds godkendelse eller samtykke.

Artikel 29

Midlertidig administrator

1. Hvis udskiftning af den daglige ledelse eller ledelsesorganet som omhandlet i artikel 28 af den kompetente myndighed anses for at være utilstrækkeligt til at rette op på situationen, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder kan udpege en eller flere midlertidige administratorer til instituttet. De kompetente myndigheder kan, ud fra hvad der er rimeligt under omstændighederne, udpege en hvilken som helst midlertidig administrator enten til at overtage instituttets ledelsesorgan midlertidigt eller til midlertidigt at arbejde sammen med instituttets ledelsesorgan, og den kompetente myndighed skal præcisere sin afgørelse ved udpegelsen. Hvis den kompetente myndighed udpeger en midlertidig administrator til at arbejde sammen med instituttets ledelsesorgan, præciserer den endvidere ved en sådan udpegelse den midlertidige administrators rolle, pligter og beføjelser og eventuelle krav om, at instituttets ledelsesorgan skal høre den midlertidige administrator eller indhente dennes samtykke, inden den træffer bestemte afgørelser eller foranstaltninger. Den kompetente myndighed er forpligtet til at offentliggøre udpegelsen af en eventuel midlertidig administrator, undtagen hvis den midlertidige administrator ikke har beføjelse til at repræsentere instituttet. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at en eventuel midlertidig administrator har de nødvendige kvalifikationer og evner samt den fornødne viden til at kunne varetage sine opgaver og er helt fri af interessekonflikter.

2. Den kompetente myndighed angiver ved udpegelsen den midlertidige administrators beføjelser, ud fra hvad der er rimeligt efter omstændighederne. Beføjelserne kan omfatte nogle eller alle ledelsesorganets beføjelser i instituttet i henhold til dettes vedtægter og national ret, herunder beføjelse til at udøve nogle af eller alle ledelsesorganets administrative opgaver. Den midlertidige administrators beføjelser i forhold til instituttet skal være i overensstemmelse med den gældende selskabsret.

3. Den kompetente myndighed angiver ved udpegelsen den midlertidige administrators rolle og opgaver, som kan omfatte en vurdering af instituttets finansielle stilling, forvaltning af dets forretningsaktiviteter eller en del heraf for at bevare eller genoprette instituttets finansielle stilling og træffe foranstaltninger til genopretning af en forsvarlig og forsigtig forvaltning af instituttets forretningsaktiviteter. Den kompetente myndighed præciserer ved udpegelsen eventuelle begrænsninger i den midlertidige administrators rolle og opgaver.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har enekompetence til at udpege og fjerne en midlertidig administrator. Den kompetente myndighed kan fjerne en midlertidig administrator når som helst og med enhver begrundelse. Den kompetente myndighed kan når som helst ændre betingelserne for udpegelse af en midlertidig administrator med forbehold af nærværende artikel.

5. Den kompetente myndighed kan kræve, at visse af en midlertidig administrators handlinger skal forhåndsgodkendes af den kompetente myndighed. Den kompetente myndighed angiver alle sådanne krav ved udpegelsen af en midlertidig administrator eller i forbindelse med en ændring af betingelserne for udpegelsen af en midlertidig administrator.

Den midlertidige administrator må under alle omstændigheder kun udøve beføjelsen til at indkalde til generalforsamling i instituttet og fastlægge dagsordenen for generalforsamlingen med den kompetente myndigheds forudgående samtykke.

6. Den kompetente myndighed kan stille krav om, at den midlertidige administrator med mellemrum, der fastsættes af den kompetente myndighed, og ved afslutningen af sit mandat udarbejder rapporter om instituttets finansielle stilling og om de handlinger, administratoren har udført i løbet af sin ansættelse.

7. En midlertidig administrator må ikke udpeges for mere end et år. Denne periode kan undtagelsesvis fornyes, hvis betingelserne for udpegelse af en midlertidig administrator fortsat er opfyldt. Den kompetente myndighed er ansvarlig for at afgøre, om det er hensigtsmæssigt at bibeholde en midlertidig administrator, og for at begrunde en eventuel beslutning herom over for aktionærerne.

8. Med forbehold af nærværende artikel må udpegelsen af en midlertidig administrator ikke medføre tilsidesættelse af aktionærrettigheder i henhold til Unionens eller de enkelte landes selskabsret.

9. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med national ret begrænse en midlertidig administrators ansvar for handlinger og undladelser under varetagelsen af vedkommendes opgaver som midlertidig administrator i henhold til stk. 3.

10. En midlertidig administrator, der er udpeget i henhold til nærværende artikel, anses ikke for at være en skyggedirektør eller en de facto-direktør i henhold til national ret.

Artikel 30

Koordinering af beføjelser til tidlig indgriben og udpegelse af en midlertidig administrator i forbindelse med koncerner

1. Er betingelserne for at gøre kravene i artikel 27 gældende eller for at udpege en midlertidig administrator i henhold til artikel 29 opfyldt for en modervirksomhed i Unionen, underretter den konsoliderende tilsynsmyndighed EBA og hører de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet.

2. Efter denne underretning og høring afgør den konsoliderende tilsynsmyndighed, om den vil anvende nogle af foranstaltningerne i artikel 27 eller udpege en midlertidig administrator i henhold til artikel 29 for så vidt angår den relevante modervirksomhed i Unionen under hensyntagen til konsekvenserne af disse foranstaltninger for koncernenhederne i andre medlemsstater. Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet samt EBA om afgørelsen.

3. Er betingelserne for at pålægge kravene i artikel 27 eller for at udpege en midlertidig administrator i henhold til artikel 29 opfyldt for et datterselskab af en modervirksomheden i Unionen, underretter og hører den kompetente myndighed, som er ansvarlig for tilsynet på individuelt niveau, og som agter at træffe foranstaltninger i henhold til disse artikler, den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Efter modtagelsen af underretningen kan den konsoliderende tilsynsmyndighed vurdere de sandsynlige konsekvenser for koncernen eller for koncernenheder i andre medlemsstater af, at der pålægges krav i henhold til artikel 27 eller udpeges en midlertidig administrator for det pågældende institut i henhold til artikel 29. Den underretter den kompetente myndighed om denne vurdering inden for tre dage.

Efter denne underretning og høring afgør den kompetente myndighed, om den vil anvende nogle af foranstaltningerne i artikel 27 eller udpege en midlertidig administrator i henhold til artikel 29. I afgørelsen tages der behørigt hensyn til den konsoliderende tilsynsmyndigheds vurdering. Den kompetente myndighed underretter den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet samt EBA om afgørelsen.

4. Hvis mere end én kompetent myndighed agter at udpege en midlertidig administrator eller at anvende nogle af foranstaltningerne i artikel 27 for mere end ét institut i den samme koncern, vurderer den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige relevante kompetente myndigheder, om det er mere hensigtsmæssigt at udpege den samme administrator for alle de berørte enheder eller at koordinere anvendelsen af nogle af foranstaltningerne i artikel 27 på mere end ét institut, med henblik på at fremme løsninger der genopretter det berørte instituts finansielle stilling. Vurderingen udmønter sig i en fælles afgørelse fra den

konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige relevante kompetente myndigheder. Den fælles afgørelse skal foreligge senest fem dage efter den i stk. 1 nævnte underretning. Den fælles afgørelse skal være begrundet og fremgå af et dokument, som den konsoliderende tilsynsmyndighed sender til modervirksomheden i Unionen.

EBA kan efter anmodning fra en kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse inden for fem dage, kan den konsoliderende tilsynsmyndighed og datterselskabernes kompetente myndigheder selv træffe individuelle afgørelser om udpegelse af en midlertidig administrator for institutter, som de har ansvar for, og om anvendelse af nogle af foranstaltningerne i artikel 27.

5. Hvis en berørt kompetent myndighed ikke er enig i den i overensstemmelse med stk. 1 eller 3 meddelte afgørelse, eller hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse i henhold til stk. 4, kan den kompetente myndighed indbringe sagen for EBA i henhold til stk. 6.

6. EBA kan efter anmodning af enhver kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder, som agter at anvende en eller flere af foranstaltningerne i nærværende direktivs artikel 27, stk. 1, litra a), med henblik på punkt 4), 10), 11) og 19) i nærværende direktivs bilag, afsnit A, eller nærværende direktivs artikel 27, stk. 1, litra e) eller litra g), med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. Den afgørelse, de enkelte kompetente myndigheder træffer, skal være begrundet. I forbindelse med afgørelsen skal der tages hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af den i stk. 1 eller 3 omhandlede høringsperiode eller perioden på fem dage, jf. stk. 4, samt til afgørelsens potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i de berørte medlemsstater. Afgørelserne sendes af den konsoliderende tilsynsmyndighed til modervirksomheden i Unionen og af de respektive kompetente myndigheder til datterselskaberne.

Har en af de berørte kompetente myndigheder i de tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6, før udløbet af den høringsperiode, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 3, eller ved udløbet af perioden på fem dage som omhandlet i nærværende artikels stk. 4, indbragt sagen for EBA i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige kompetente myndigheder deres afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte træffe i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer deres afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fem dage anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for tre dage. Efter udløbet af perioden på fem dage, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

8. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for tre dage, finder de enkelte afgørelser, der er truffet i overensstemmelse med stk. 1 eller 3 eller stk. 4, tredje afsnit, anvendelse.

AFSNIT IV

AFVIKLING

KAPITEL I

Mål, betingelser og generelle principper*Artikel 31***Afviklingsmål**

1. Ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser tager afviklingsmyndighederne hensyn til afviklingsmålene og vælger de værktøjer og beføjelser, der er bedst egnede til at nå de mål, der er relevante i den pågældende situation.

2. De i stk. 1 nævnte afviklingsmål er:

- a) at sikre videreførelsen af kritiske funktioner
- b) at undgå betydelige negative virkninger for finansiel stabilitet, navnlig ved at forebygge spredning, herunder til markedets infrastrukturer, og ved at opretholde markedsdisciplinen
- c) at beskytte offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige
- d) at beskytte indskydere omfattet af direktiv 2014/49/EU og investorer omfattet af direktiv 97/9/EF
- e) at beskytte kundernes midler og aktiver.

Når afviklingsmyndigheden forfølger ovennævnte mål, søger den at minimere afviklingsomkostningerne og undgå værditab, medmindre de er nødvendige for at nå afviklingsmålene.

3. Afviklingsmålene er alle lige vigtige, og afviklingsmyndighederne skal afveje dem efter omstændighederne i hvert enkelt tilfælde, medmindre andet fremgår af bestemmelserne i dette direktiv.

*Artikel 32***Betingelser for afvikling**

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kun træffer en afviklingshandling over for et institut som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), hvis afviklingsmyndigheden mener, at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) konstateringen af, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, foretages af den kompetente myndighed efter høring af afviklingsmyndigheden eller, med forbehold for betingelserne fastsat i stk. 2, af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed
- b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen andre foranstaltninger iværksat af den private sektor, herunder foranstaltninger vedrørende en institutsikringsordning, eller af en tilsynsmyndighed, herunder foranstaltninger til tidlig indgriben eller nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 59, stk. 2), over for instituttet inden for en passende tidshorizont vil kunne forhindre, at instituttet bliver nødlidende
- c) en afviklingshandling er nødvendig ud fra almene hensyn, jf. stk. 5.

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at konstateringen af, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til stk. 1, litra a), ud over af den kompetente myndighed også kan foretages af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed, såfremt afviklingsmyndighederne i henhold til national ret har de nødvendige værktøjer til at kunne foretage den pågældende konstatering, navnlig tilstrækkelig adgang til de relevante oplysninger. Den kompetente myndighed forsyner uden unødigt

ophold afviklingsmyndigheden med alle relevante oplysninger, som denne anmoder om med henblik på at udføre sin vurdering.

3. Ovennævnte vedtagelse af en foranstaltning til tidlig indgriben i overensstemmelse med artikel 27 er ikke en betingelse for iværksættelse af en afviklingshandling.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a), anses et institut for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det befinder sig i en eller flere af følgende situationer:

- a) instituttet overtræder, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttet i nær fremtid vil overtræde, kravene til fortsat tilladelse på en måde, så den kompetente myndighed kan inddrage tilladelsen, bl.a. men ikke kun fordi instituttet har lidt eller sandsynligvis vil lide tab, som opsluger hele eller en betydelig del af dets kapitalgrundlag
- b) instituttets aktiver er, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttets aktiver i nær fremtid vil være mindre end dets passiver
- c) instituttet er, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttet i nær fremtid vil være, ude af stand til at indfri sin gæld eller sine andre forpligtelser, efterhånden som den eller de forfalder
- d) der kræves ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, undtagen når den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige antager en af følgende former for at undgå eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi og bevare den finansielle stabilitet:
  - i) en statsgaranti til dækning af likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af centralbankerne i henhold til centralbankernes vilkår
  - ii) en statsgaranti for nyligt udstedte forpligtelser, eller
  - iii) tilførsel af kapitalgrundlag eller køb af kapitalinstrumenter til priser og på betingelser, der ikke giver instituttet en fordel, hvis ingen af de omstændigheder, der er anført i nærværende stykkes litra a), b) eller c) eller i artikel 59, stk. 3, gør sig gældende, når den offentlige støtte ydes.

I hvert af de i første afsnit, litra d), nr. i), ii) og iii), nævnte tilfælde gælder følgende: Garantiforanstaltningerne eller tilsvarende foranstaltninger, som er omhandlet deri, skal være begrænset til solvente institutter og være betinget af endelig godkendelse i henhold til Unionens statsstøtteregler. Disse foranstaltninger skal have retsbevarende og midlertidig karakter og skal stå i et rimeligt forhold til følgerne af den alvorlige forstyrrelse, og de må ikke anvendes til at udligne tab, som instituttet har lidt eller sandsynligvis vil lide i nær fremtid.

Støtteforanstaltninger i henhold til første afsnit, litra d), nr. iii), er begrænset til nødvendige tilførsler til håndtering af kapitalmangel, der er fastslået i de nationale stresstests eller i de stresstests, der gennemføres på EU-plan eller inden for rammerne af FTM, gennemgangen af aktivernes kvalitet eller tilsvarende aktiviteter, som Den Europæiske Centralbank, EBA eller de nationale myndigheder gennemfører, og som, hvis det er relevant, er bekræftet af de kompetente myndigheder.

EBA udsteder senest den 3. januar 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for typen af ovennævnte tests, gennemgange eller aktiviteter, der kan føre til denne form for støtte.

Inden den 31. december 2015 tager Kommissionen stilling til, hvorvidt der fortsat er behov for at give tilladelse til støtteforanstaltningerne i henhold til første afsnit, litra d), nr. iii), gennemgår de betingelser, der skal opfyldes, såfremt støtteforanstaltningerne fortsættes, og aflægger rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

5. Med henblik på anvendelsen af nærværende artikels stk. 1, litra c), anses en afviklingshandling for at være begrundet i almene hensyn, hvis den er nødvendig for at opfylde og står i rimeligt forhold til et eller flere af afviklingsmålene som omhandlet i artikel 31 og en likvidation af instituttet ved almindelig insolvensbehandling ikke ville opfylde afviklingsmålene i samme omfang.

6. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på at fremme konvergens i tilsyns- og afviklingspraksis for så vidt angår fortolkning af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Artikel 33

Betingelser for afvikling for så vidt angår finansieringsinstitutter og holdingselskaber

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan træffe afviklingshandlinger over for et finansieringsinstitut som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), hvis betingelserne fastsat i artikel 32, stk. 1, er opfyldt med hensyn til både finansieringsinstituttet og med hensyn til moderselskabet, der er underlagt konsolideret tilsyn.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan træffe afviklingshandlinger over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), hvis betingelserne fastsat i artikel 32, stk. 1, er opfyldt med hensyn til både enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), og med hensyn til et eller flere datterselskaber, der er institutter, eller hvis tredjelandsmyndigheden, såfremt datterselskabet ikke er etableret i Unionen, har fastslået, at det opfylder betingelserne for afvikling i henhold til retten i det pågældende tredjeland.

3. Ejes et blandet holdingselskabs datterselskabsinstitutter direkte eller indirekte af et mellemliggende finansielt holdingselskab, sikrer medlemsstaterne, at afviklingshandlinger med henblik på koncernafvikling træffes over for det mellemliggende finansielle holdingselskab, og træffer ikke afviklingshandlinger med henblik på koncernafvikling over for det blandede holdingselskab.

4. Med forbehold af nærværende artikels stk. 3, kan afviklingsmyndighederne, uanset om en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), ikke måtte opfylde betingelserne i artikel 32, stk. 1, træffe afviklingshandlinger over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), hvis et eller flere af de datterselskaber, der er institutter, opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1, 4 og 5, og deres aktiver og passiver er af et sådant omfang, at deres sammenbrud udgør en trussel mod et institut eller koncernen som helhed, eller hvis medlemsstatens insolvensret kræver, at en koncern behandles som en helhed, og afviklingshandlinger over for den i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), omhandlede enhed er nødvendige for afvikling af sådanne datterselskaber, der er institutter, eller for afvikling af koncernen som helhed.

Med henblik på stk. 2 og nærværende stykkes første afsnit kan afviklingsmyndigheden for instituttet og afviklingsmyndigheden for den i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d) omhandlede enhed, når de tager stilling til, om betingelserne i artikel 32, stk. 1, er opfyldt for så vidt angår af et eller flere datterselskaber, der er institutter, ved fælles aftale se bort fra eventuelle koncerninterne kapitaloverførsler eller overførsler af tab mellem enhederne, herunder udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser.

Artikel 34

Overordnede principper for afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser træffer alle relevante foranstaltninger for at sikre, at afviklingshandlingen iværksættes i overensstemmelse med følgende principper:

- a) aktionærene i det institut, der er under afvikling, bærer først tabene
- b) kreditorerne i det institut, der er under afvikling, bærer tabene efter aktionærene i overensstemmelse med prioritetsordenen af deres fordringer ved almindelig insolvensbehandling, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i dette direktiv

- c) ledelsesorganet og den daglige ledelse i det institut, der er under afvikling, udskiftes, undtagen i de tilfælde, hvor det anses for nødvendigt helt eller delvist, afhængigt af omstændighederne, at beholde ledelsesorganet og den daglige ledelse for at nå afviklingsmålene
- d) ledelsesorganet og den daglige ledelse i det institut, der er under afvikling, yder al den støtte, der er nødvendig for at nå afviklingsmålene
- e) fysisk og juridiske personer bærer i henhold til medlemsstatens ret det civil- eller strafferetlige ansvar for, at instituttet er blevet nødlidende
- f) kreditorer i samme klasse behandles ens, medmindre andet er fastsat i dette direktiv
- g) ingen kreditor påføres større tab, end vedkommende ville være blevet påført, hvis instituttet eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede enhed var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling i overensstemmelse med sikkerhedsforanstaltningerne i artikel 73-75
- h) dækkede indskud er beskyttet fuldt ud, og
- i) afviklingshandlinger træffes i overensstemmelse med sikkerhedsforanstaltningerne i dette direktiv.

2. Er et institut en koncernenhed, anvender afviklingsmyndighederne afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser på en måde, der minimerer konsekvenserne for andre koncernenheder og koncernen som helhed og minimerer de negative virkninger på den finansielle stabilitet i Unionen og dens medlemsstater, navnlig i de lande, hvor koncernen driver virksomhed, jf. dog artikel 31.

3. Ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser sikrer medlemsstaterne, at de overholder Unionens statsstøtteregler, når det er relevant.

4. Når virksomhedssalgsværktøjet, broinstitutværktøjet eller værktøjet til adskillelse af aktiver anvendes på et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c), eller d), anses dette institut eller denne enhed for at være under konkursbehandling eller en tilsvarende insolvensbehandling i forbindelse med artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF (30).

5. I forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser informerer og hører afviklingsmyndighederne arbejdstagerrepræsentanterne i passende omfang.

6. Afviklingsmyndigheder anvender afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser uden at det berører bestemmelser om medarbejderrepræsentation i ledelsesorganer som fastsat i national ret eller retspraksis.

KAPITEL II

Administration

Artikel 35

Administration

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan udpege en administrator til at overtage ledelsesorganet af det institut, der er under afvikling. Afviklingsmyndighederne offentliggør udpegelsen af en administrator. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at administratoren har de nødvendige kvalifikationer og evner samt den fornødne viden til at kunne varetage sine opgaver.

2. Administratoren har alle de beføjelser, der tillægges aktionærerne og instituttets ledelsesorgan. Administratoren må dog kun udøve sådanne beføjelser under afviklingsmyndighedens kontrol.

3. Administratoren skal have en lovbestemt pligt til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til fremme af de i artikel 31 omhandlede afviklingsmål og iværksætte afviklingshandlinger i henhold til afviklingsmyndighedens afgørelse. Denne opgave skal om nødvendigt have forrang frem for enhver anden ledelsesopgave i henhold til instituttets vedtægter eller national ret i tilfælde af uoverensstemmelse mellem opgaverne. Disse foranstaltninger kan bl.a. være en kapitaludvidelse, omorganisering af ejerforholdene i insti-

tuttet, eller at andre institutter, der er finansielt og organisatorisk sunde, overtager det i overensstemmelse med afviklingsværktøjerne omhandlet i kapitel IV.

4. Afviklingsmyndighederne kan fastsætte begrænsninger for en administrators råderum eller kræve, at visse af administratorens handlinger skal forhåndsgodkendes af afviklingsmyndigheden. Afviklingsmyndighederne kan til enhver tid afsætte administratoren.

5. Medlemsstaterne stiller krav om, at administratoren med jævne mellemrum, der fastsættes af afviklingsmyndigheden, og i begyndelsen og slutningen af sit mandat udarbejder rapporter til den udpegende afviklingsmyndighed om instituttets økonomiske og finansielle situation og om de handlinger, administratoren har udført i forbindelse med sine opgaver.

6. Administratorens mandatperiode må ikke være længere end et år. Denne periode kan undtagelsesvist fornyes, hvis afviklingsmyndigheden fastslår, at betingelserne for udpegelse af en administrator fortsat er opfyldt.

7. Hvis mere end en enkelt afviklingsmyndighed agter at udpege en administrator for en enhed, der er tilknyttet en koncern, vurderer de, om det er mere hensigtsmæssigt at udpege en og samme administrator for alle de berørte enheder med henblik på at fremme løsninger, der genopretter de berørte enheders finansielle sundhed.

8. I tilfælde af insolvens kan insolvensbehandlingen, hvor en sådan behandling skal finde sted i henhold til national ret, tage form af administration som omhandlet i nærværende artikel.

KAPITEL III

Værdiansættelse

Artikel 36

Værdiansættelse ved afvikling

1. Før afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger eller udøver beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter, sikrer de, at der foretages en rimelig, forsigtig og realistisk værdiansættelse af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver og passiver af en person, som er uafhængig af alle offentlige myndigheder, herunder afviklingsmyndigheden, og instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d). Når alle kravene i nærværende artikel er opfyldt, betragtes værdiansættelsen som endelig, jf. dog stk. 13 og artikel 85.

2. Såfremt en uafhængig værdiansættelse i henhold til stk. 1 ikke er mulig, kan afviklingsmyndighederne foretage en midlertidig værdiansættelse af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver og passiver i henhold til stk. 9.

3. Værdiansættelsen har til formål at vurdere værdien af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver og passiver, når det pågældende institut eller den pågældende enhed opfylder betingelserne for afvikling i artikel 32 og 33.

4. Målene med værdiansættelsen er:

- a) at indgå i fastlæggelsen af, om betingelserne for afvikling eller betingelserne for nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter er opfyldt
- b) hvis betingelserne for afvikling er opfyldt, at indgå i afgørelsen om, hvilken passende afviklingshandling der skal træffes for så vidt angår instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- c) hvis beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter anvendes, at indgå i afgørelsen om omfanget af annulleringen eller udvandingen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter og omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af relevante kapitalinstrumenter

- d) hvis bail-in-værktøjet anvendes, at indgå i afgørelsen om omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af de nedskrivningsrelevante passiver
- e) hvis broinstitutværktøjet eller værktøjet til adskillelse af aktiver anvendes, at indgå i afgørelsen om, hvilke aktiver, rettigheder, passiver eller aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der skal overføres, og afgørelsen om værdien af et eventuelt vederlag, der skal betales til det institut, der er under afvikling, eller i givet fald til ejerne af aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter
- f) hvis virksomhedssalgsværktøjet anvendes, at indgå i afgørelsen om, hvilke aktiver, rettigheder, passiver eller aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der skal overføres, og at indgå i afviklingsmyndighedens forståelse af, hvad der udgør kommercielle vilkår i den i artikel 38 anvendte betydning
- g) under alle omstændigheder at sikre, at eventuelle tab på instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver, kan anerkendes fuldt ud på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne finder anvendelse, eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter udøves.

5. Værdiansættelsen baseres på forsigtige antagelser, herunder med hensyn til misligholdelsesrater og tabsomfang, uden at dette berører Unionens statsstøtteregler, hvis disse finder anvendelse. Ved værdiansættelsen må der ikke påregnes nogen potentiel fremtidig ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige eller en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation, eller nogen likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser, til instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), fra det tidspunkt, hvor der træffes afviklingshandlinger, eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter udøves. Hvis der anvendes et afviklingsværktøj, tages der i værdiansættelsen desuden hensyn til:

- a) at afviklingsmyndigheden og enhver finansieringsordning, der handler i overensstemmelse med artikel 101, kan få dækket rimelige udgifter fra det institut, der er under afvikling, jf. artikel 37, stk. 7
- b) at afviklingsfinansieringsordningen kan påregne renter eller gebyrer for alle lån eller garantier, der ydes til det institut, der er under afvikling, jf. artikel 101.

6. Værdiansættelsen skal suppleres af følgende oplysninger fra instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), regnskaber og optegnelser:

- a) en ajourført balance og en redegørelse for instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), finansielle stilling
- b) en analyse af og skøn over aktivernes bogførte værdi
- c) en liste over udestående balanceførte og ikke-balanceførte fordringer, således som de fremgår af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), regnskaber og optegnelser, med angivelse af de respektive lån og prioritetsordenen i henhold til den gældende insolvensret.

7. Hvor det er relevant med henblik på at indgå i de afgørelser, som er omhandlet i stk. 4, litra e) og f), kan oplysningerne i stk. 6, litra b), suppleres af en analyse af og et skøn over værdien af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver og passiver baseret på markedsværdi.

8. Værdiansættelsen skal indeholde en underopdeling af kreditorerne i klasser i overensstemmelse med deres prioritetsorden i henhold til den gældende insolvensret og et skøn over den behandling, hver klasse af aktionærer og kreditorer ville have kunnet forvente at få, hvis instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), blev likvideret ved almindelig insolvensbehandling.

Dette skøn berører ikke, at princippet om, at ingen kreditor må stilles ringere end under en insolvensbehandling, anvendes i henhold til artikel 74.

9. Hvis det på grund af hastende omstændigheder i den pågældende situation ikke er muligt at opfylde kravene i stk. 6 og 8, eller stk. 2 finder anvendelse, foretages der en midlertidig værdiansættelse. Den midlertidige værdiansættelse skal opfylde kravene i stk. 3 og, så vidt det efter omstændighederne med rimelighed er praktisk muligt, kravene i stk. 1, 6 og 8.

Den midlertidige værdiansættelse, der er omhandlet i nærværende stykke, skal omfatte en buffer til yderligere tab med en passende begrundelse.

10. En værdiansættelse, der ikke opfylder alle kravene i nærværende artikel, anses for at være midlertidig, indtil en uafhængig person har foretaget en værdiansættelse, der fuldt ud opfylder alle kravene fastsat i nærværende artikel. Den efterfølgende endelige værdiansættelse foretages, så snart det er praktisk muligt. Den kan foretages særskilt fra den i artikel 74 omhandlede værdiansættelse eller samtidig med denne og af samme uafhængige person, men de to værdiansættelser skal være adskilt fra hinanden.

Målene med den efterfølgende endelige værdiansættelse er:

- a) at sikre, at eventuelle tab på aktiverne i det institut eller den enhed, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), fuldt ud anerkendes i bogføringen for det institut eller den enhed, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- b) at indgå i afgørelsen om at nedskrive kreditorernes fordringer eller øge værdien af det betalte vederlag, jf. stk. 11.

11. Hvis skønnet i henhold til den efterfølgende endelige værdiansættelse over instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), nettoværdi er højere end skønnet i henhold til den midlertidige værdiansættelse over instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), nettoværdi, kan afviklingsmyndigheden:

- a) udøve sin beføjelse til at øge værdien af de fordringer fra kreditorer eller ejere af relevante kapitalinstrumenter, der er blevet nedskrevet i henhold til bail-in-værktøjet
- b) instruere et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab om at foretage en yderligere betaling af vederlag med hensyn til aktiver, rettigheder eller passiver til det institut, der er under afvikling, eller i givet fald med hensyn til aktier eller ejerskabsinstrumenter til ejerne af aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter.

12. Uanset stk. 1 er en midlertidig værdiansættelse i henhold til stk. 9 og 10 et gyldigt grundlag for, at afviklingsmyndighederne kan træffe afviklingshandlinger, herunder tage kontrol over et nødlidende institut eller en i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) omhandlet enhed, eller udøve beføjelsen til nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter.

13. Værdiansættelsen skal være en integrerende del af afgørelsen om at anvende et afviklingsværktøj eller udøve en afviklingsbeføjelse eller afgørelsen om at udøve beføjelsen til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter. Værdiansættelsen i sig selv kan ikke gøres til genstand for særskilt klageadgang, men kan påklages sammen med afgørelsen i henhold til artikel 85.

14. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for, at en person anses for at være uafhængig af afviklingsmyndigheden og instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), for så vidt angår stk. 1 i nærværende artikel og artikel 74.

15. EBA kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende kriterier for så vidt angår stk. 1, 3 og 9 i nærværende artikel og artikel 74:

- a) metodologien for ansættelse af værdien af aktiverne og passiverne i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- b) adskillelsen af værdiansættelserne efter artikel 36 og 74
- c) metodologien for beregning og medregning af en buffer for yderligere tab i den midlertidige værdiansættelse.

16. EBA forelægger de i stk. 14 omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i stk. 14 og 15 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*KAPITEL IV**Afviklingsværktøjer*

Afdeling 1

Almindelige principper*Artikel 37***Almindelige principper for afviklingsværktøjer**

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at anvende afviklingsværktøjerne over for institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der opfylder de relevante betingelser for afvikling.

2. Når en afviklingsmyndighed beslutter at anvende et afviklingsværktøj over for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og denne afviklingshandling vil medføre, at kreditorerne lider tab, eller at deres fordringer konverteres, udøver afviklingsmyndigheden beføjelsen til at nedskrive og konvertere kapitalinstrumenter i henhold til artikel 59 umiddelbart inden eller samtidig med anvendelsen af afviklingsværktøjet.

3. De i stk. 1 nævnte afviklingsværktøjer er:

- a) virksomhedssalgsværktøjet
- b) broinstitutværktøjet
- c) værktøjet til adskillelse af aktiver
- d) bail-in-værktøjet.

4. Med forbehold af stk. 5 kan afviklingsmyndighederne anvende afviklingsværktøjerne enten hver for sig eller i enhver kombination.

5. Afviklingsmyndighederne må kun anvende værktøjet til adskillelse af aktiver sammen med et andet afviklingsværktøj.

6. Anvendes alene de i nærværende artikels stk. 3, litra a) eller b), omhandlede afviklingsværktøjer, og anvendes de kun til at overføre en del af aktiverne, rettighederne eller passiverne i det institut, der er under afvikling, skal den resterende del af det institut eller den enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), hvorfra aktiverne, rettighederne eller passiverne er blevet overført, likvideres ved almindelig insolvensbehandling. Sådant likvidation sker inden for en rimelig tidsfrist, under hensyntagen til det pågældende instituts eller den pågældende enheds, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eventuelle behov for at levere ydelser eller støtte i henhold til artikel 65, for at gøre det muligt for den modtagende part at udføre de aktiviteter eller ydelser, der erhverves ved overførslen, og under hensyntagen til andre grunde til, at den resterende del af instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal fortsætte for at nå afviklingsmålene eller overholde principperne fastsat i artikel 34.

7. Afviklingsmyndigheden og enhver finansieringsordning, der handler i overensstemmelse med artikel 101, kan få dækket rimelige udgifter i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjerne eller beføjelserne eller offentlige finansielle stabiliseringsværktøjer på én eller flere af følgende måder:

- a) som et fradrag for et vederlag, der er betalt af en modtager til det institut, der er under afvikling, eller i givet fald til ejerne af aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter
- b) fra det institut, der er under afvikling, som privilegeret kreditor, eller
- c) fra et eventuelt provenu som resultat af indstillingen af driften af broinstituttet eller porteføljeadministrationselskabet, som privilegeret kreditor.

8. Medlemsstaterne sikrer, at nationale insolvensretlige regler vedrørende omstødelse eller anfægtelighed af retsakter, der er til skade for kreditorer, ikke finder anvendelse på overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver fra et institut under afvikling til en anden enhed ved anvendelsen af et afviklingsværktøj eller udøvelsen af afviklingsbeføjelser eller anvendelsen af offentlige finansielle stabiliseringsværktøjer.

9. Medlemsstaterne kan ikke hindres i at give afviklingsmyndighederne supplerende værktøjer og beføjelser, som kan anvendes eller udøves, når et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder betingelserne for afvikling, forudsat at:

- a) de supplerende beføjelser, når de anvendes på en grænseoverskridende koncern, ikke udgør hindringer for effektiv koncernafvikling, og
- b) de er i overensstemmelse med afviklingsmålene og de overordnede afviklingsprincipper omhandlet i artikel 31 og 34.

10. I det meget usædvanlige tilfælde, at der foreligger en systemisk krise, kan afviklingsmyndigheden forsøge at tilvejebringe finansiering fra alternative finansieringskilder ved anvendelse af de offentlige stabiliseringsværktøjer, der er fastsat i artikel 56 og 58, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er ydet et bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering til et beløb på mindst 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt på tidspunktet for afviklingshandlingen i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er fastsat i artikel 36, af aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter, indehavere af relevante kapitalinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver ved hjælp af nedskrivning, konvertering eller på anden vis
- b) den skal være betinget af forhåndsgodkendelse og endelig godkendelse i henhold til Unionens statsstøtteregler.

Afdeling 2

Virksomhedssalgsværktøjet

Artikel 38

Virksomhedssalgsværktøjet

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre følgende til en køber, der ikke er et broinstitut:

- a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et institut under afvikling
- b) alle eller eventuelle aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling.

Den i første afsnit omhandlede overførsel finder, med forbehold af nærværende artikels stk. 8 og 9 samt artikel 85, sted uden indhentning af samtykke fra aktionærerne i det institut, der er under afvikling, eller fra anden tredjemand end køberen, og uden at det er nødvendigt at overholde selskabs- eller værdipapirretlige procedurekrav bortset fra kravene i artikel 39.

2. En overførsel i henhold til stk. 1 finder sted på kommercielle vilkår under hensyntagen til forholdene og i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler.

3. I overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 træffer afviklingsmyndighederne alle rimelige foranstaltninger for at opnå kommercielle vilkår for overførslen, der er i overensstemmelse med den værdiansættelse, der foretages efter artikel 36, under hensyn til de nærmere omstændigheder i det enkelte tilfælde.

4. Med forbehold af artikel 37, stk. 7, tilfalder et vederlag, der betales af køberen:

- a) ejerne af aktierne eller ejerskabsinstrumenterne, når salget af forretningsaktiviteterne er foretaget ved at overføre aktier eller ejerskabsinstrumenter udstedt af det institut, der er under afvikling, fra ihænde- dehavere af aktierne eller instrumenterne til køberen

b) det institut, der er under afvikling, når salget af forretningsaktiviteterne er foretaget ved at overføre alle eller en del af aktiverne eller passiverne i det institut, der er under afvikling, til køberen.

5. Ved anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet kan afviklingsmyndigheden udøve overførselsbeføjelsen flere gange for at foretage supplerende overførsler af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af det institut, der er under afvikling, eller, alt efter det enkelte tilfælde, aktiver, rettigheder eller passiver i det institut, der er under afvikling.

6. Efter anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet kan afviklingsmyndighederne med køberens samtykke udøve overførselsbeføjelserne på aktiver, rettigheder eller passiver overført til køberen for at tilbageføre aktiver, rettigheder eller passiver til det institut, der er under afvikling, eller tilbageføre aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter til de oprindelige ejere, og det institut, der er under afvikling, eller de oprindelige ejere har pligt til at tage sådanne aktiver, rettigheder eller passiver eller aktier eller andre ejerskabsinstrumenter tilbage.

7. En køber skal have den fornødne tilladelse til at udføre de erhvervede forretningsaktiviteter, når der foretages en overførsel i henhold til stk. 1. De kompetente myndigheder sikrer, at en ansøgning om tilladelse behandles i tide i forbindelse med overførslen.

8. Uanset artikel 22-25 i direktiv 2013/36/EU, kravet om at underrette de kompetente myndigheder i artikel 26 i direktiv 2013/36/EU, og kravet i artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 1 og 2, og artikel 12 og 13 i direktiv 2014/65/EU og kravet i artikel 11, stk. 3, i nævnte direktiv om at give meddelelse, gælder, at hvis en overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter som følge af anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet ville resultere i erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret deltagelse i et institut af den art, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU eller artikel 11, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU, foretager den kompetente myndighed for det pågældende institut den i henhold til de nævnte artikler krævede vurdering rettidigt nok til, at det ikke forsinker anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet eller forhindrer, at afviklingshandlingen opfylder de relevante afviklingsmål.

9. Medlemsstaterne sikrer, hvis den kompetente myndighed for instituttet ikke har gennemført den i stk. 8 omhandlede vurdering fra datoen for overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter som led i afviklingsmyndighedens anvendelse af virksomhedssalgsværktøjet, at følgende bestemmelser finder anvendelse:

- a) overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen skal have øjeblikkelig retsvirkning
- b) under vurderingsperioden og under en eventuel afhændelsesperiode som omhandlet i litra f) suspenderes køberens stemmeret knyttet til sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, og stemmeretten tildeles alene afviklingsmyndigheden, der ikke har pligt til at udøve denne stemmeret, og som ikke på nogen måde kan drages til ansvar for at udøve eller afstå fra at udøve denne stemmeret
- c) under vurderingsperioden og under en eventuel afhændelsesperiode som omhandlet i litra f) finder de sanktioner og andre foranstaltninger for overtrædelser af krav til erhvervelser eller afhændelser af kvalificerede kapitalandele, som er omhandlet i artikel 66, 67 og 68 i direktiv 2013/36/EU, ikke anvendelse på overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
- d) straks efter afslutningen af vurderingen ved den kompetente myndighed meddeler den kompetente myndighed skriftligt afviklingsmyndigheden og køberen, om den kompetente myndighed godkender eller i henhold til artikel 22, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU modsætter sig overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køber
- e) hvis den kompetente myndighed godkender overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen, anses den til sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter knyttede stemmeret for i fuldt omfang at være tildelt køber umiddelbart efter, at afviklingsmyndigheden eller køberen har modtaget meddelelse om en sådan godkendelse fra den kompetente myndighed
- f) hvis den kompetente myndighed modsætter sig overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen, gælder følgende:

- i) den til sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter knyttede stemmeret, jf. litra b), har fuld retskraft og -virkning
- ii) afviklingsmyndigheden kan kræve, at køberen afhænder sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter inden for en af afviklingsmyndigheden under hensyntagen til de gældende markedsvilkår fastsat af afhændelsesperiode, og
- iii) hvis køberen ikke inden for den af afviklingsmyndigheden fastsatte afhændelsesperiode afslutter afhændelsen, kan den kompetente myndighed med afviklingsmyndighedens samtykke pålægge køberen sanktioner og andre foranstaltninger for overtrædelser af krav til erhvervelser eller afhændelser af kvalificerede kapitalandele som omhandlet i artikel 66, 67 og 68 i direktiv 2013/36/EU.

10. Overførsler i medfør af virksomhedssalgsværktøjet er underlagt sikkerhedsforanstaltningerne omhandlet i afsnit IV, kapitel VII.

11. I forbindelse med udøvelsen af retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i en anden medlemsstat, jf. direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU, anses køberen for at videreføre det institut, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som instituttet udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

12. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 nævnte køber kan fortsætte med at udøve den ret til medlemskab af og adgang til betalings-, clearings- og afregningssystemer, børser, investorgarantiordninger og indskudsgarantiordninger, som det institut, der er under afvikling, udøvede, såfremt køberen opfylder medlemskabs- og deltagelseskriterierne for sådanne systemer.

Uanset første afsnit skal medlemsstaterne sikre, at:

- a) der ikke nægtes adgang på grund af, at køberen ikke har en rating fra et kreditvurderingsbureau, eller at denne rating ikke opfylder de ratingniveauer, der kræves for at få adgang til systemerne som omhandlet i første afsnit
- b) når køberen ikke opfylder medlemskabs- eller deltagelseskriterierne for et bestemt betalings-, clearing- eller afregningssystem, en bestemt børs, investorgarantiordning eller indskudsgarantiordning, udøves de i første afsnit nævnte rettigheder i en af afviklingsmyndigheden fastsat periode på højst 24 måneder, som kan fornyes af afviklingsmyndigheden efter ansøgning herom fra køberen.

13. Med forbehold af afsnit IV, kapitel VII, har aktionærer eller kreditorer i det institut, der er under afvikling, og andre tredjemænd, hvis aktiver, rettigheder eller passiver ikke overføres, ikke rettigheder til eller i tilknytning til de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

Artikel 39

Virksomhedssalgsværktøjet: procedurekrav

1. Ved anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet på et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal afviklingsmyndigheden markedsføre eller træffe foranstaltninger til at markedsføre de aktiver, rettigheder, passiver, aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i det pågældende institut, som den agter at overføre, jf. dog nærværende artikels stk. 3. Puljer af rettigheder, aktiver og passiver kan markedsføres særskilt.

2. Den i stk. 1 omhandlede udbydning gennemføres efter følgende kriterier, uden at dette berører Unionens statsstøtteregler, hvis disse finder anvendelse:

- a) den skal være så gennemsigtig som mulig og må ikke i væsentlig grad indeholde urigtige oplysninger om aktiver, rettigheder, passiver, aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i det pågældende institut, som afviklingsmyndigheden agter at overføre, i betragtning af omstændighederne og navnlig behovet for at opretholde den finansielle stabilitet
- b) den må ikke ubehørigt begunstige eller forskelsbehandle potentielle købere

- c) den skal være fri for interessekonflikter
- d) den må ikke give en potentiel køber en urimelig fordel
- e) den skal tage hensyn til behovet for at gennemføre en hurtig afvikling
- f) den skal tilsigte en så høj salgspris som muligt for de berørte aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver.

Principperne omhandlet i dette stykke er ikke til hinder for, at afviklingsmyndigheden kan rette opfordring til bestemte potentielle købere, jf. dog første afsnit, litra b).

En eventuel offentliggørelse af markedsføringen af instituttet eller enheden som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der ellers ville være påkrævet i henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning (EU) nr. 596/2014, kan udsættes i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4 eller 5, i nævnte forordning.

3. Afviklingsmyndigheden kan anvende virksomhedssalgsværktøjet uden at skulle overholde kravene om markedsføring fastsat i stk. 1, hvis den finder, at overholdelse af disse krav ville svække et eller flere af afviklingsmålene, og navnlig, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den finder, at der består en væsentlig trussel mod den finansielle stabilitet, og at denne er forårsaget eller forværres af, at det institut, der er under afvikling, er blevet eller forventeligt bliver nødlidende, og
- b) den finder, at overholdelse af de pågældende krav efter alt at dømme ville svække effektiviteten af virksomhedssalgsværktøjet med hensyn til at imødegå truslen eller opfylde afviklingsmålet omhandlet i artikel 31, stk. 2, litra b).

4. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at angive de faktiske omstændigheder, der udgør en væsentlig trussel, og elementerne i tilknytning til effektiviteten af virksomhedssalgsværktøjet, jf. stk. 3, litra a) og b).

Afdeling 3

Broinstitutværktøjet

Artikel 40

Broinstitutværktøjet

1. For at broinstitutværktøjet kan få virkning og under hensyntagen til, at kritiske funktioner skal oprettholdes i broinstituttet, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre følgende til et broinstitut:

- a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et eller flere institutter under afvikling eller
- b) alle eller nogle aktiver, rettigheder eller passiver i et eller flere institutter under afvikling.
- b) Den i første afsnit omhandlede overførsel kan finde sted uden indhentning af samtykke fra aktionærene i de institutter, der er under afvikling, eller fra anden tredjemand end broinstituttet, og uden at det er nødvendigt at overholde selskabs- eller værdipapirretlige procedurekrav, jf. dog artikel 85.

2. Ved broinstitut forstås en juridisk person, der opfylder følgende krav:

- a) Det ejes helt eller delvis af en eller flere offentlige myndigheder, herunder eventuelt afviklingsmyndigheden eller afviklingsfinansieringsordningen, og kontrolleres af afviklingsmyndigheden.
- b) Det er oprettet med henblik på at modtage og forvalte alle eller nogle aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et institut under afvikling eller alle eller nogle aktiver, rettigheder eller passiver i et eller flere institutter under afvikling med henblik på at opretholde adgangen til kritiske funktioner og sælge instituttet eller enheden omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c), eller d).

Anvendelsen af bail-in-værktøjet som omhandlet i artikel 43, stk. 2, litra b), må ikke indskrænke afviklingsmyndighedens mulighed for at kontrollere broinstituttet.

3. Ved anvendelsen af broinstitutværktøjet sikrer afviklingsmyndigheden, at den samlede værdi af de passiver, der overføres til broinstituttet, ikke overstiger den samlede værdi af de rettigheder og aktiver, der overføres fra det institut, der er under afvikling, eller som tilføres fra andre kilder.

4. Med forbehold af artikel 37, stk. 7, tilfalder et vederlag, der betales af broinstituttet:

- a) ejerne af aktierne eller ejerskabsinstrumenterne, når overførslen til broinstituttet er foretaget ved at overføre aktier eller ejerskabsinstrumenter udstedt af det institut, der er under afvikling, fra ihændehaveerne af aktierne eller instrumenterne til broinstituttet
- b) det institut, der er under afvikling, når overførslen til broinstituttet er foretaget ved at overføre alle eller en del af aktiverne eller passiverne i det institut, der er under afvikling, til broinstituttet.

5. Ved anvendelsen af broinstitutværktøjet kan afviklingsmyndigheden udøve overførselsbeføjelsen flere gange for at foretage supplerende overførsler af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et institut, der er under afvikling, eller, alt efter det enkelte tilfælde, aktiver, rettigheder eller passiver i det institut, der er under afvikling.

6. Efter en anvendelse af broinstitutværktøjet kan afviklingsmyndigheden:

- a) tilbageføre rettigheder, aktiver eller passiver fra broinstituttet til det institut, der er under afvikling, eller aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter til deres oprindelige ejere, og det institut, der er under afvikling, eller de oprindelige ejere har pligt til at tage sådanne aktiver, rettigheder eller passiver eller aktier eller andre ejerskabsinstrumenter tilbage, forudsat at betingelserne fastsat i stk. 7 er opfyldt
- b) overføre aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver fra broinstituttet til tredjemand.

7. Afviklingsmyndighederne kan tilbageføre aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver fra broinstituttet under en af følgende omstændigheder:

- a) muligheden for en eventuel tilbageførsel af de pågældende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver er udtrykkelig angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget
- b) de pågældende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver falder i virkeligheden ikke ind under de kategorier af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver, der er angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget, eller de opfylder ikke betingelserne for overførsel heraf.

En sådan tilbageførsel kan ske inden for en hvilken som helst periode og skal være i overensstemmelse med de øvrige betingelser, der måtte være angivet i instrumentet til det pågældende formål.

8. Overførsler mellem det institut, der er under afvikling, eller den oprindelige ejer af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter på den ene side og broinstituttet på den anden side er underlagt sikkerhedsforanstaltningerne omhandlet i afsnit IV, kapitel VII.

9. I forbindelse med udøvelsen af retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i en anden medlemsstat, jf. direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU, anses et broinstitut for at være en videreførelse af det institut, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som instituttet udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

Afviklingsmyndighederne kan med henblik på andre formål kræve, at et broinstitut anses for at videreføre det institut, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som instituttet, der er under afvikling, udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

10. Medlemsstaterne sikrer, at broinstituttet kan fortsætte med at udøve den ret til medlemskab af og adgang til betalings-, clearings- og afregningssystemer, børser, investorgarantiordninger og indskudsga-

rantiordninger, som det institut, der er under afvikling, udøvede, forudsat at køberen opfylder medlemskabs- og deltagelseskriterierne for sådanne systemer.

Uanset første afsnit skal medlemsstaterne sikre, at:

- a) der ikke nægtes adgang på grund af, at broinstituttet ikke har en rating fra et kreditvurderingsbureau, eller at denne rating ikke opfylder de ratingniveauer, der kræves for at få adgang til systemerne som omhandlet i første afsnit
- b) hvis broinstituttet ikke opfylder medlemskabs- eller deltagelseskriterierne for et bestemt betalings-, clearing- eller afregningssystem, en bestemt børss, investorgarantiordning eller indskudsgarantiordning, udøves de i første afsnit nævnte rettigheder i en af afviklingsmyndigheden fastsat periode på højst 24 måneder, som kan fornyes af afviklingsmyndigheden efter broinstituttets ansøgning herom.

11. Med forbehold af afsnit IV, kapitel VII, har aktionærer eller kreditorer i det institut, der er under afvikling, og andre tredjemænd, hvis aktiver, rettigheder eller passiver ikke overføres til broinstituttet, ikke rettigheder til eller i tilknytning til de aktiver, rettigheder eller passiver, der overføres til broinstituttet, dets ledelsesorgan eller daglige ledelse.

12. De mål, der er fastsat for broinstituttet, indebærer ikke pligter eller ansvar over for aktionærene eller kreditorerne i det institut, der er under afvikling, og ledelsesorganet eller den daglige ledelse hæfter ikke over for aktionærene eller kreditorerne som følge af de handlinger, de udfører eller undlader at udføre som led i varetagelsen af deres opgaver, medmindre handlingen eller undladelsen i henhold til national ret indebærer en grov forsømmelse eller en alvorlig forseelse, som direkte påvirker aktionærernes eller kreditorernes rettigheder.

Medlemsstaterne kan yderligere begrænse et broinstituts og dets ledelsesorgans eller daglige ledelses ansvar i henhold til national ret for handlinger og undladelser under varetagelsen af deres pligter.

Artikel 41

Drift af et broinstitut

1. Medlemsstaterne sikrer, at et broinstitut drives i overensstemmelse med følgende krav:

- a) indholdet af broinstituttets stiftelsesdokumenter godkendes af afviklingsmyndigheden
- b) under iagttagelse af ejerforholdene i broinstituttet udpeger eller godkender afviklingsmyndigheden broinstituttets ledelsesorgan
- c) afviklingsmyndigheden godkender aflønningen af ledelsesorganets medlemmer og fastlægger deres relevante ansvarsområder
- d) afviklingsmyndigheden godkender broinstituttets strategi og risikoprofil
- e) broinstituttet er godkendt i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU, alt efter hvad der er relevant, og har den fornødne tilladelse i henhold til gældende national ret til at udføre de aktiviteter og ydelser, det erhverver ved en overførsel i henhold til artikel 63 i dette direktiv
- f) broinstituttet overholder kravene i og er underlagt tilsyn i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013 og med direktiv 2013/36/EU og 2014/65/EU, alt efter hvad der er relevant
- g) broinstituttets drift skal være i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler, og afviklingsmyndigheden kan i overensstemmelse hermed præcisere begrænsninger for dets aktiviteter.

Uanset de i første afsnit, litra e) og f) omhandlede bestemmelser, og hvis det er nødvendigt for at opfylde afviklingsmålene, kan broinstituttet etableres og få tilladelse uden at opfylde direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU for en kort periode fra begyndelsen af dets virksomhed. Med henblik herpå indgiver afviklingsmyndigheden en anmodning herom til den kompetente myndighed. Hvis den kompetente myndighed beslutter at give en sådan tilladelse, angiver den den periode, i hvilken broinstituttet er fritaget for at opfylde disse direktivers krav.

2. Med forbehold af eventuelle restriktioner i henhold til Unionens eller medlemsstaternes konkurrence-regler driver broinstituttets ledelse broinstituttet med henblik på at opretholde adgangen til kritiske funktioner og sælge instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), dets/dens aktiver, rettigheder eller passiver til en eller flere købere i den private sektor, når de rette vilkår er til stede og inden for den i nærværende artikels stk. 4, eller i givet fald nærværende artikels stk. 6 anførte frist.

3. Afviklingsmyndigheden træffer afgørelse om, at broinstituttet ikke længere er et broinstitut i den i artikel 40, stk. 2, anvendte betydning, i følgende tilfælde, alt efter hvilket der indtræder først:

- a) broinstituttet fusionerer med en anden enhed
- b) broinstituttet opfylder ikke længere kravene i artikel 40, stk. 2
- c) alle eller praktisk taget alle broinstituttets aktiver, rettigheder eller passiver sælges til tredjemand
- d) den i stk. 5 eller i givet fald stk. 6 anførte frist udløber
- e) broinstituttets aktiver er helt likvideret, og dets passiver er helt indfriet.

4. Når afviklingsmyndigheden agter at sælge broinstituttet eller dets aktiver, rettigheder eller passiver, sikrer medlemsstaterne, at broinstituttet eller de relevante aktiver eller passiver markedsføres åbent og gennemsigtigt, at der i salget ikke i væsentlig grad indgår urigtige oplysninger om dem, og at salget ikke ubehørigt begunstiger eller forskelsbehandler potentielle købere.

Ethvert sådant salg skal ske på kommercielle vilkår under hensyntagen til forholdene og i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregele.

5. Hvis ingen af de i stk. 3, litra a), b), c) og e), nævnte resultater indtræder, indstiller afviklingsmyndigheden driften af broinstituttet hurtigst muligt og under alle omstændigheder to år efter den dato, hvor den sidste overførsel fra et institut under afvikling i medfør af broinstitutværktøjet, blev udført.

6. Afviklingsmyndigheden kan forlænge den i stk. 5 nævnte periode med en eller flere yderligere perioder på et år, hvis en sådan forlængelse:

- a) fremmer de i stk. 3, litra a), b), c) eller e), nævnte resultater, eller
- b) er nødvendig for at sikre videreførelse af væsentlige bankydelse eller finansielle ydelser.

7. En afgørelse fra afviklingsmyndigheden om at forlænge den i stk. 5 nævnte periode skal begrundes og indeholde en detaljeret vurdering af situationen, herunder af markedsvilkårene og -udsigterne, der taler for en forlængelse.

8. Indstilles driften af et broinstitut under de i stk. 3, litra c) eller d), nævnte omstændigheder, skal broinstituttet likvideres ved almindelig insolvensbehandling.

Et eventuelt provenu ved indstillingen af driften af broinstituttet tilfalder aktionærerne i broinstituttet, jf. dog artikel 37, stk. 7.

9. Hvis et broinstitut anvendes til at overføre aktiver og passiver i mere end et enkelt institut, der er under afvikling, gælder forpligtelsen i stk. 8 realiseringen af de aktiver og passiver, der er overført fra de enkelte institutter, der er under afvikling, og ikke broinstituttet som sådant.

Afdeling 4

Værktøjet til adskillelse af aktiver

Artikel 42

Værktøj til adskillelse af aktiver

1. For at værktøjet til adskillelse af aktiver kan få virkning, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling eller et broinstitut til et eller flere porteføljeadministrationselskaber.

Den i første afsnit omhandlede overførsel kan finde sted uden indhentning af samtykke fra aktionærerne i de institutter, der er under afvikling, eller fra anden tredjemand end broinstituttet, og uden at det er nødvendigt at overholde selskabs- eller værdipapirretlige procedurekrav, jf. dog artikel 85.

2. I forbindelse med værktøjet til adskillelse af aktiver er et porteføljeadministrationsselskab en juridisk person, der opfylder følgende betingelser:

- a) det ejes helt eller delvist af en eller flere offentlige myndigheder, herunder eventuelt afviklingsmyndigheden eller afviklingsfinansieringsordningen, og kontrolleres af afviklingsmyndigheden
- b) det er oprettet med henblik på at modtage nogle eller alle aktiver, rettigheder og passiver i et eller flere institutter under afvikling eller et broinstitut.

3. Porteføljeadministrationsselskabet forvalter de aktiver, der er overført til det, med henblik på at maksimere deres værdi ved et efterfølgende salg eller en velordnet opløsning.

4. Medlemsstaterne sikrer, at et porteføljeadministrationsselskab drives i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

- a) indholdet af porteføljeadministrationsselskabets stiftelsesdokumenter godkendes af afviklingsmyndigheden
- b) under iagttagelse af ejerforholdene i porteføljeadministrationsselskabet udpeger eller godkender afviklingsmyndigheden porteføljeadministrationsselskabets ledelsesorgan
- c) afviklingsmyndigheden godkender aflønningen af ledelsesorganets medlemmer og fastlægger deres relevante ansvarsområder
- d) afviklingsmyndigheden godkender porteføljeadministrationsselskabets strategi og risikoprofil.

5. Afviklingsmyndighederne må kun udøve beføjelsen i henhold til stk. 1 til at overføre aktiver, rettigheder eller passiver, hvis:

- a) situationen på det specifikke marked for de pågældende aktiver er af en sådan art, at det kunne få negative virkninger for et eller flere finansielle markeder, hvis de blev likvideret ved almindelig insolvensbehandling
- b) overførslen er nødvendig for at sikre, at instituttet under afvikling eller broinstituttet fungerer korrekt, eller
- c) overførslen er nødvendig for at maksimere midlerne fra likvidationen.

6. Ved anvendelsen af værktøjet til adskillelse af aktiver fastsætter afviklingsmyndighederne det vederlag, for hvilket aktiverne, rettighederne og passiverne overføres til porteføljeadministrationsselskabet, i overensstemmelse med principperne i artikel 36 og i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregele. Dette stykke er ikke til hinder for, at vederlaget kan have en nominel eller negativ værdi.

7. Ethvert vederlag, der betales af porteføljeadministrationsselskabet med hensyn til de aktiver, rettigheder eller passiver, der er erhvervet direkte fra instituttet under afvikling, tilfalder instituttet under afvikling, jf. dog artikel 37, stk. 7. Vederlag kan betales i form af gæld udstedt af porteføljeadministrationsselskabet.

8. Hvis broinstitutværktøjet har været anvendt, kan et porteføljeadministrationsselskab, efter anvendelsen af broinstitutværktøjet, erhverve aktiver, rettigheder eller passiver fra broinstituttet.

9. Afviklingsmyndigheder kan overføre aktiver, rettigheder eller passiver fra det institut, der er under afvikling, til et eller flere porteføljeadministrationsselskaber ad flere omgange og tilbageføre aktiver, rettigheder eller passiver fra et eller flere porteføljeadministrationsselskaber til det institut, der er under afvikling, forudsat at betingelserne i stk. 10 er opfyldt.

Det institut, der er under afvikling, har pligt til at tage sådanne aktiver, rettigheder eller passiver tilbage.

10. Afviklingsmyndighederne kan tilbageføre rettigheder, aktiver eller passiver fra porteføljeadministrationsselskabet til det institut, der er under afvikling, under en af følgende omstændigheder:

- a) muligheden for en eventuel tilbageførsel af de pågældende rettigheder, aktiver eller passiver er udtrykkelig angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget
- b) de pågældende rettigheder, aktiver eller passiver falder reelt ikke ind under de kategorier af rettigheder, aktiver eller passiver, der er angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget, eller de opfylder ikke betingelserne for overførsel heraf.

I begge de i litra a) og b) nævnte tilfælde kan tilbageførslen ske inden for en hvilken som helst periode og skal være i overensstemmelse med de øvrige betingelser, der måtte være angivet i instrumentet til det pågældende formål.

11. Overførsler mellem det institut, der er under afvikling, og porteføljeadministrationsselskabet er underlagt sikkerhedsforanstaltningerne i forbindelse med delvis overførsel af ejendom som fastsat i afsnit IV, kapitel VII.

12. Med forbehold af afsnit IV, kapitel VII, har aktionærer eller kreditorer i det institut, der er under afvikling, og andre tredjemænd, hvis aktiver, rettigheder eller passiver ikke overføres til porteføljeadministrationsselskabet, ikke rettigheder til eller i tilknytning til de aktiver, rettigheder eller passiver, der overføres til porteføljeadministrationsselskabet eller dets ledelsesorgan eller daglige ledelse.

13. De mål, der er fastsat for et porteføljeadministrationsselskab, indebærer ikke pligter eller ansvar over for aktionærene eller kreditorerne i det institut, der er under afvikling, og ledelsesorganet eller den daglige ledelse hæfter ikke over for aktionærene eller kreditorerne som følge af de handlinger, de udfører eller undlader at udføre som led i varetagelsen af deres opgaver, medmindre handlingen eller undladelsen i henhold til national ret indebærer en grov forsømmelse eller en alvorlig forseelse, som direkte påvirker aktionærernes eller kreditorernes rettigheder.

Medlemsstaterne kan yderligere begrænse et porteføljeadministrationsselskabs og dets ledelsesorgans eller daglige ledelses ansvar i henhold til national ret for handlinger og undladelser under varetagelsen af deres pligter.

14. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at fremme konvergensen mellem tilsyns- og afviklingspraksis med hensyn til konstatering af, hvornår det kunne få negative virkninger for et eller flere finansielle markeder, hvis aktiverne eller passiverne blev realiseret ved almindelig insolvensbehandling, jf. stk. 5.

Afdeling 5

»Bail-in«-værktøjet

Underafdeling 1

»Bail-in«-værktøjets formål og anvendelsesområde

Artikel 43

Bail-in-værktøjet

1. For at bail-in-værktøjet kan få virkning, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har de i artikel 63, stk. 1, anførte afviklingsbeføjelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan anvende bail-in-værktøjet for at nå de afviklingsmål, der er fastlagt i artikel 31, i overensstemmelse med principperne for afvikling anført i artikel 34 til et af følgende formål:

- a) at rekapitalisere et institut eller en enhed som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der opfylder betingelserne for afvikling i et tilstrækkeligt omfang til at genoprette dets

evne til at opfylde betingelserne for godkendelse (for så vidt disse betingelser finder anvendelse på enheden) og til at udføre de aktiviteter, hvortil det eller den er godkendt i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, hvis enheden er godkendt i henhold til disse direktiver, og til at bevare en tilstrækkelig markedstillid til instituttet eller enheden

- b) at konvertere til egenkapital eller nedbringe hovedstolen af fordrings- eller gældsinstrumenter, der overføres:
- i) til et broinstitut med henblik på at skaffe kapital til dette broinstitut, eller
  - ii) under virksomhedssalgsværktøjet eller værktøjet til adskillelse af aktiver.

3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kun anvender bail-in-værktøjet til det i nærværende artikels stk. 2, litra a), anførte formål, hvis det med rimelighed kan forventes, at anvendelsen af dette værktøj sammen med andre relevante foranstaltninger, herunder foranstaltninger, der gennemføres i overensstemmelse med den i artikel 52 krævede virksomhedssomlægningsplan, ud over at opfylde de relevante afviklingsmålsætninger vil føre til en genoprettelse af det eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede instituts eller enheds finansielle sundhed og levedygtighed på længere sigt.

Hvis betingelserne i nærværende stykkes første afsnit ikke opfyldt, kan medlemsstaterne anvende et af afviklingsværktøjerne omhandlet i artikel 37, stk. 3, litra a), b) og c), og bail-in-værktøjet i nærværende artikels stk. 2, litra b).

4. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan anvende afviklingsværktøjet til alle institutter eller enheder omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), samtidig med at de respekterer det pågældende instituts eller den pågældende enheds juridiske form, eller de kan ændre den juridiske form.

Artikel 44

Bail-in-værktøjets anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne sikrer, at bail-in-værktøjet kan anvendes til alle det eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede instituts eller enheds passiver, som ikke er udelukket fra dette værktøjs anvendelsesområde i henhold til nærværende artikels stk. 2 eller 3

2. Afviklingsmyndigheder må ikke gøre brug af deres nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i forhold til følgende passiver, uanset om de er omfattet af en medlemsstats eller tredjelandets lovgivning:

- a) dækkede indskud
- b) sikre passiver, dækkede obligationer og passiver i form af finansielle instrumenter, der anvendes til hedgingformål, som udgør en integreret del af sikkerhedspuljen, og som i henhold til national ret er sikret på en måde svarende til dækkede obligationer
- c) ethvert passiv, der opstår som følge af instituttets eller den i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) omhandlede enheds besiddelse af kunders aktiver eller penge, herunder kunders aktiver eller penge, der er deponeret af eller på vegne af investeringsinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF eller AIF'er som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU (31), under forudsætning af at denne kunde er beskyttet i henhold til den gældende insolvensret
- d) ethvert passiv, der opstår som følge af et tillidsforhold mellem instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), (som administrator) og en anden person (som begunstiget), under forudsætning af at en sådan begunstiget er beskyttet i henhold til gældende insolvens- eller civilret
- e) passiver i forhold til institutter, undtagen enheder, der indgår i samme koncern, med en oprindelig løbetid på mindre end syv dage

- f) passiver med en resterende løbetid på mindre end syv dage, over for systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv 98/26/EF, eller deres deltager og som følge af deltagelse i et sådant system
- g) et passiv over for:
- i) en medarbejder som følge af et løntilgodehavende, pensionsydelse eller anden fast godtgørelse, undtagen den variable del af lønnen, som ikke er reguleret ved kollektive overenskomster
  - ii) en kommerciel eller handelsmæssig kreditor som følge af levering til instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), af varer eller tjenesteydelser, der er afgørende for den daglige drift af instituttets aktiviteter, herunder it-tjenesteydelser, forsyninger og leje, servicering og vedligeholdelse af lokaler
  - iii) skatte- og socialsikringsmyndigheder, såfremt disse passiver har fortrinsret i henhold til gældende ret
  - iv) indskudsgarantiordninger som følge af forfaldne bidrag i overensstemmelse med direktiv 2014/49/EU.

Første afsnit, litra g), nr. i), finder ikke anvendelse på den variable del af lønnen for væsentlige risikotagere som omhandlet i artikel 92, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU.

Medlemsstaterne sikrer, at alle sikrede aktiver i tilknytning til en sikkerhedspulje med dækkede obligationer er uberørte, holdes adskilt og finansieres i tilstrækkeligt omfang. Hverken dette krav eller første afsnit, litra a) og b), er til hinder for, at afviklingsmyndighederne, når det er hensigtsmæssigt, gør brug af deres beføjelser i forhold til en hvilken som helst del af et sikret passiv eller et passiv, for hvilket der er stillet sikkerhed, som overstiger værdien af de aktiver, det pant, den tilbageholdelsesret eller den kaution, der stilles som sikkerhed.

Første afsnit, litra a), forhindrer ikke afviklingsmyndigheder i, når det er hensigtsmæssigt, at udøve disse beføjelser i forhold til et hvilket som helst beløb af et indskud, der overstiger den dækning, som fastsat i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.

Uden at det berører bestemmelserne om store eksponeringer i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU sikrer medlemsstaterne for at give mulighed for at afvikle institutter og koncerner, at afviklingsmyndighederne i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 17, stk. 5, litra b), begrænser i hvilket omfang andre institutter besidder passiver, der kan blive omfattet af et bail-in-værktøj, bortset fra passiver, som besiddes i enheder, som er en del af den samme koncern.

3. Når bail-in-værktøjet anvendes, kan afviklingsmyndigheden i undtagelsestilfælde vælge helt eller delvis at undlade at lade nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne gælde visse passiver, hvis:

- a) det, uanset at afviklingsmyndigheden efter bedste evne bestræber sig herpå, ikke er muligt at foretage en bail-in inden for en rimelig frist
- b) udelukkelsen anses for strengt nødvendig og rimelig for videreførelsen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder på en måde, der fortsat sætter instituttet under afvikling i stand til at videreføre nøgelfunktioner, tjenesteydelser og transaktioner
- c) udelukkelsen anses for strengt nødvendig og rimelig for at undgå en udbredt afsmittende virkning, navnlig med hensyn til berettigede indskud tilhørende fysiske personer, mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, der alvorligt ville forstyrre de finansielle markeders funktion, herunder de finansielle markeders infrastrukturer på en måde, der ville medføre en alvorlig forstyrrelse for en medlemsstats eller Unionens økonomi, eller
- d) anvendelsen af bail-in-værktøjet på disse passiver ville medføre et værditab af en sådan størrelse, at andre kreditorens tab ville være større, end hvis disse passiver ikke var udelukket fra bail-in.

Hvis en afviklingsmyndighed beslutter at udelukke eller delvist udelukke et nedskrivningsrelevant passiv eller en kategori af nedskrivningsrelevante passiver i henhold til dette stykke, kan omfanget af den nedskrivning eller konvertering, der foretages for andre nedskrivningsrelevante passiver, øges for at tage

højde for sådanne udelukkelser, forudsat at omfanget af den nedskrivning og konvertering, der foretages for andre nedskrivningsrelevante passiver, overholder principperne i artikel 34, stk. 1, litra g).

4. Beslutter en afviklingsmyndighed helt eller delvist at udelukke et nedskrivningsrelevant passiv eller en kategori af nedskrivningsrelevante passiver i henhold til nærværende artikel, og de tab, der skulle have været dækket af disse passiver, ikke er blevet videregivet fuldt ud til andre kreditorer, kan afviklingsfinansieringsordningen yde et bidrag til instituttet under afvikling ved at gøre et eller begge af følgende:

- a) dække eventuelle tab, der ikke er absorberet af nedskrivningsrelevante passiver, og genoprette nettoværdien af instituttet under afvikling til nul i overensstemmelse med stk. 46, stk. 1, litra a)
- b) købe aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller kapitalinstrumenter i instituttet under afvikling for at rekapitalisere instituttet i overensstemmelse med artikel 46, stk. 1, litra b).

5. Afviklingsfinansieringsordningen kan kun yde et bidrag som omhandlet i stk. 4, hvis:

- a) der er ydet et bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering til et beløb på mindst 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt på tidspunktet for afviklingshandlingen i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 36, af aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter, indehavere af relevante kapitalinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver ved hjælp af nedskrivning, konvertering eller på anden vis, og
- b) bidraget til afviklingsfinansieringsordningen ikke overstiger 5 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt på tidspunktet for afviklingshandlingen i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 36.

6. Bidraget fra afviklingsfinansieringsordningen som omhandlet i stk. 4 kan finansieres af:

- a) det beløb, der er til rådighed for afviklingsfinansieringsordningen, og som er opkrævet gennem bidrag fra institutterne og EU-filialer i overensstemmelse med artikel 100, stk. 6, og artikel 103
- b) det beløb, der kan opkræves gennem ex post-bidrag i overensstemmelse med artikel 104 inden for en periode på tre år og
- c) de beløb, der er opkrævet fra alternative finansieringskilder i overensstemmelse med artikel 105, hvis de i dette stykkes litra a) og b) omhandlede beløb ikke er tilstrækkelige.

7. I ekstraordinære tilfælde kan afviklingsmyndigheden forsøge at tilvejebringe yderligere finansiering fra alternative finansieringskilder, efter at:

- a) den grænse på 5 %, der er angivet i stk. 5, litra b), er nået, og
- b) alle usikrede ikke-privilegerede passiver, bortset fra berettigede indskud, er nedskrevet eller konverteret fuldt ud.

Endvidere kan afviklingsfinansieringsordningen som et alternativ eller et supplement, når betingelserne i første afsnit, er opfyldt, yde et bidrag fra midler, der er opkrævet i form af ex ante-bidrag i overensstemmelse med artikel 100, stk. 6, og artikel 103, og som endnu ikke er udnyttet.

8. Uanset stk. 5, litra a), kan afviklingsfinansieringsordningen også yde et bidrag som omhandlet i stk. 4, forudsat at:

- a) bidraget til tabsabsorbering og rekapitalisering, jf. stk. 5, litra a), svarer til et beløb på mindst 20 % af det pågældende instituts risikovægtede aktiver
- b) den berørte medlemsstats afviklingsfinansieringsordning gennem ex ante-bidrag (undtagen bidrag til en indskudsgarantiordning), der er opkrævet i overensstemmelse med artikel 100, stk. 6, og artikel 103, råder over et beløb på mindst 3 % af de dækkede indskud for samtlige kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse på medlemsstatens område, og
- c) det pågældende institut har aktiver på under 900 mia. EUR på et konsolideret grundlag.

9. Afviklingsmyndigheder skal, når de udøver deres skønsbeføjelser i henhold til stk. 3, tage behørigt hensyn til:

- a) princippet om, at tab først afholdes af aktionærerne og dernæst generelt af kreditorerne i prioritetsorden i det institut, der er under afvikling
- b) hvor megen tabsabsorberingskapacitet der vil være tilbage i instituttet under afvikling, hvis passiverne eller kategorien af passiver udelukkes, og
- c) behovet for at bibeholde tilstrækkelige midler til afviklingsfinansiering.

10. Udelukkelser i henhold til stk. 3 kan foretages enten med henblik på fuldstændig udelukkelse af et passiv fra nedskrivningen eller en begrænsning af omfanget af nedskrivningen for dette passiv.

11. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med henblik på yderligere at præcisere, under hvilke omstændigheder denne udelukkelse er nødvendig for at nå målene i nærværende artikels stk. 3.

12. Afviklingsmyndigheden underretter Kommissionen, inden den foretager det skøn vedrørende udelukkelse af et passiv, der er omhandlet i stk. 3. Hvis udelukkelsen kræver et bidrag fra afviklingsfinansieringsordningen eller en alternativ finansieringskilde i henhold til stk. 4-8, kan Kommissionen senest 24 timer efter, at den har modtaget en sådan underretning, eller med afviklingsmyndighedens samtykke inden for en længere frist, forbyde eller kræve ændringer af den foreslåede udelukkelse, hvis kravene i nærværende artikel og de delegerede retsakter ikke er opfyldt, for at beskytte det indre markeds integritet. Dette berører ikke Kommissionens anvendelse af Unionens statsstøtteregler.

Underafdeling 2

Minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

Artikel 45

Anvendelse af minimumskravet

1. Medlemsstaterne sikrer, at institutterne til stadighed opfylder et minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver. Minimumskravet beregnes som kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, udtrykt som en procentdel af instituttets samlede passiver og kapitalgrundlag.

Med henblik på første afsnit skal derivatpassiver medtages blandt de samlede passiver, i det omfang at der gives fuld anerkendelse af modparters nettingrettigheder.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de vurderingskriterier, der er nævnt i stk. 6, litra a)-f), på grundlag af hvilke der for hvert institut skal fastlægges et minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, herunder efterstillet gæld og prioriteret usikret gæld med en restløbetid på mindst 12 måneder, der er omfattet af bail-in-beføjelsen, og dem, som kan anses for kapitalgrundlag.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere kriterier, på grundlag af hvilke minimumskravet for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver skal fastlægges.

3. Uanset stk. 1 skal afviklingsmyndigheder undtage realkreditinstitutter finansieret med dækkede obligationer, der i henhold til national ret ikke kan modtage indskud, fra kravet om på alle tidspunkter at opfylde minimumskravet for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, når:

- a) disse institutter vil blive likvideret ved hjælp af nationale insolvensprocedurer, eller andre typer af procedurer, der er gennemført i overensstemmelse med dette direktivs artikel 38, 40 eller 42, der gælder for disse institutter, og

b) disse nationale insolvensprocedurer eller andre typer af procedurer vil sikre, at disse institutters kreditorer, herunder indehavere af dækkede obligationer, hvor det er relevant, vil bære tabet på en måde, som opfylder afviklingsmålene.

4. Nedskrivningsrelevante passiver indgår kun i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver som anført i stk. 1, hvis de opfylder følgende betingelser:

- a) instrumentet er udstedt og fuldt indbetalt
- b) passivet er ikke et passiv over for instituttet selv, og dette har ikke stillet sikkerhed eller garanti for det
- c) købet af instrumentet var ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet
- d) passivet har en restløbetid på mindst et år
- e) passivet hidrører ikke fra et derivat
- f) passivet hidrører ikke fra et indskud, der har forrang i den nationale prioritetsrækkefølge ved insolvens i henhold til artikel 108.

Med henblik på litra d) er udløbsdatoen for et passiv, såfremt det pågældende passiv giver ejeren ret til tilbagebetaling på et tidligere tidspunkt, den første dato, hvor en sådan ret opstår.

5. Er passivet underlagt lovgivningen i et tredjeland, kan afviklingsmyndighederne kræve, at instituttet godtgør, at en afgørelse fra afviklingsmyndigheden om at nedskrive eller konvertere det pågældende passiv vil træde i kraft i henhold til dette tredjelands lovgivning, idet der tages hensyn til de kontraktvilkår, der gælder for passivet, internationale aftaler om anerkendelse af afviklingsprocedurer og andre relevante forhold. Finder afviklingsmyndigheden det ikke godtgjort, at en afgørelse træder i kraft i henhold til dette tredjelands lovgivning, medregnes gælden ikke i minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver.

6. Minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for hvert institut som anført i stk. 1 fastsættes af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed som minimum på basis af følgende kriterier:

- a) behovet for at sikre, at instituttet kan afvikles ved anvendelse af afviklingsværktøjerne, herunder, hvis hensigtsmæssigt, bail-in-værktøjet, på en måde, hvormed afviklingsmålene opfyldes
- b) behovet for i hensigtsmæssigt omfang at sikre, at instituttet har tilstrækkelig nedskrivningsrelevante passiver til, såfremt bail-in-værktøjet anvendes, at sikre, at tabene kan dækkes, og instituttets egentlige kernekapitalprocent kan genoprettes til det niveau, som er nødvendigt for, at det fortsat kan opfylde kravene til tilladelse og fortsat kan udføre de aktiviteter, hvortil det er godkendt i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU og til at bevare en tilstrækkelig markedstillid til instituttet eller enheden
- c) behovet for at sikre, at instituttet, såfremt det ifølge afviklingsplanen forventes, at visse kategorier af nedskrivningsrelevante passiver kan udelukkes fra bail-in, jf. artikel 44, stk. 3, eller at visse kategorier af nedskrivningsrelevante passiver kan overføres til en modtager i sin helhed ved en delvis overførsel, har tilstrækkelige øvrige nedskrivningsrelevante passiver til at sikre, at tabene kan dækkes, og instituttets egentlige kernekapitalprocent kan genoprettes til det niveau, som er nødvendigt for, at det fortsat kan opfylde kravene til tilladelse og fortsat udføre de aktiviteter, hvortil det er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU
- d) instituttets størrelse, forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil
- e) i hvilket omfang indskudsgarantiordningen kan bidrage til finansieringen af afviklingen i henhold til artikel 109
- f) i hvilket omfang det forhold, at instituttet er nødlidende, har en negative virkninger på den finansielle stabilitet, herunder gennem afsmitning på andre institutter på grund af dets indbyrdes forbundethed med andre institutter eller med det finansielle system generelt.

7. Institutterne skal opfylde minimumskravene fastsat i nærværende artikel på individuel basis.

En afviklingsmyndighed kan efter høring af en kompetent myndighed beslutte, at minimumskravene i nærværende artikel finder anvendelse på en enhed omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

8. Ud over stk. 7 skal modervirksomheder i Unionen opfylde minimumskravene i nærværende artikel på et konsolideret grundlag.

Minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver på et konsolideret niveau i en modervirksomhed i Unionen skal fastlægges af koncernafviklingsmyndigheden efter høring af den konsoliderede tilsynsmyndighed i overensstemmelse med stk. 9 mindst på grundlag af de kriterier, der er fastsat i stk. 6, og såfremt koncernens datterselskaber i tredjelande skal afvikles separat i overensstemmelse med afviklingsplanen.

9. Koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for datterselskaberne på individuel basis, gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse om niveauet af det minimumskrav, der finder anvendelse på konsolideret niveau.

Den fælles afgørelse skal være fuldt begrundet og skal fremsendes til modervirksomheden i Unionen af koncernafviklingsmyndigheden.

Fremsendes der ikke inden for fire måneder en sådan fælles afgørelse, træffer koncernafviklingsmyndigheden en afgørelse om det konsoliderede minimumskrav under behørig hensyntagen til den vurdering af datterselskaberne, som de relevante afviklingsmyndigheder har foretaget. Har en af de pågældende afviklingsmyndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder koncernafviklingsmyndigheden sin afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder koncernafviklingsmyndighedens afgørelse anvendelse.

Den fælles afgørelse og, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, koncernafviklingsmyndighedens afgørelse er bindende for afviklingsmyndighederne i de pågældende medlemsstater.

Den fælles afgørelse og enhver afgørelse, der træffes, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, gennemgås regelmæssigt og ajourføres, hvor det er relevant.

10. Afviklingsmyndighederne fastsætter det minimumskrav, der finder anvendelse på koncernens datterselskaber på individuel basis. Disse minimumskrav fastsættes på et niveau, der er relevant for datterselskabet, under hensyntagen til:

- a) kriterierne i stk. 6, navnlig datterselskabets størrelse, forretningsmodel og risikoprofil, herunder dets kapitalgrundlag, og
- b) det konsoliderede krav, der er fastsat for koncernen, jf. stk. 9.

Koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for datterselskaberne på individuel basis, gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse om niveauet for det minimumskrav, der finder anvendelse på hvert enkelt datterselskab på individuelt niveau.

Den fælles afgørelse skal være fuldt begrundet og skal fremsendes til datterselskaberne og til moderinstitutionen i Unionen af henholdsvis afviklingsmyndigheden for datterselskaberne og koncernafviklingsmyndigheden.

Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse fra afviklingsmyndighederne inden for en periode på fire måneder, træffer de respektive afviklingsmyndigheder for datterselskaberne en afgørelse under behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som koncernafviklingsmyndigheden har givet udtryk for.

Har koncernafviklingsmyndigheden ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder de afviklingsmyndigheder, der er ansvar-

lige for datterselskaberne på individuel basis, deres afgørelser og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer deres afgørelser i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Koncernafviklingsmyndigheden kan ikke indbringe sagen for EBA med henblik på bindende mægling, såfremt det af datterselskabets afviklingsmyndighed fastsatte niveau ligger inden for et procentpoint af det i nærværende artikels stk. 9 fastsatte konsoliderede niveau.

Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder afgørelserne fra datterselskabernes afviklingsmyndigheder anvendelse.

Den fælles afgørelse og en eventuel afgørelse truffet af datterselskabernes afviklingsmyndigheder, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, er bindende for de pågældende afviklingsmyndigheder.

Den fælles afgørelse og enhver afgørelse, der træffes, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, gennemgås regelmæssigt og ajourføres, hvor det er relevant.

11. Koncernafviklingsmyndigheden kan dispensere helt fra anvendelsen af det individuelle minimumskrav på et moderinstitut i Unionen, såfremt:

- a) moderinstituttet i Unionen på konsolideret grundlag opfylder minimumskravet fastsat i stk. 8, og
- b) den kompetente myndighed for moderinstituttet i Unionen helt har dispenseret fra anvendelsen af individuelle kapitalkrav på instituttet i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013.

12. Datterselskabets afviklingsmyndighed kan helt dispensere fra anvendelsen af stk. 7 på det pågældende datterselskab, såfremt:

- a) både datterselskabet og dets moderselskab har fået meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn i den samme medlemsstat
- b) datterselskabet indgår i tilsynet på et konsolideret grundlag med moderselskabet, som er et institut
- c) det øverste koncerninstitut i den medlemsstat, hvor datterselskabet er beliggende, hvis dette er forskelligt fra moderinstituttet i Unionen, på delkonsolideret grundlag opfylder minimumskravet fastsat i stk. 7
- d) der ikke er nogen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for moderselskabets hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser til datterselskabet
- e) enten moderselskabet over for de kompetente myndigheder godtgør, at datterselskabet forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at det med samtykke fra den kompetente myndighed har stillet garanti for de engagementer, som datterselskabet indgår, eller risikoen i datterselskabet er uden betydning
- f) moderselskabets procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter datterselskabet
- g) moderselskabet besidder mindst 50 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af kapitalandele i datterselskabet, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af datterselskabets ledelsesorgan, og
- h) den kompetente myndighed for datterselskabet fuldt og helt har afvejet fra anvendelsen af individuelle kapitalkrav på datterselskabet i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013.

13. Afgørelser, der træffes i overensstemmelse med nærværende artikel, kan fastsætte, at minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver opfyldes delvis på konsolideret eller individuelt niveau ved hjælp af kontraktlige bail-in-instrumenter.

14. For at et instrument kan betegnes som et kontraktligt bail-in-instrument, jf. stk. 13, skal afviklingsmyndigheden finde det godtgjort, at instrumentet:

- a) indeholder et kontraktvilkår, der fastsætter, at instrumentet, såfremt en afviklingsmyndighed beslutter at anvende bail-in-instrumentet på det pågældende institut, skal nedskrives eller konverteres i nødvendigt omfang, før andre nedskrivningsrelevante passiver nedskrives eller konverteres, og
- b) er omfattet af en bindende aftale, et tilsagn eller en bestemmelse om rangordning, som foreskriver, at det i tilfælde af almindelig insolvensbehandling rangerer under andre nedskrivningsrelevante passiver og først kan indfries, når andre samtidigt udestående nedskrivningsrelevante passiver er blevet indfriet.

15. Afviklingsmyndighederne skal i samordning med de kompetente myndigheder kræve og kontrollere, at institutterne opfylder minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver fastsat i stk. 1, og, hvis det er relevant, kravet fastsat i stk. 13, og skal træffe en eventuel afgørelse i henhold til nærværende artikel parallelt med udarbejdelsen og opretholdelsen af afviklingsplanerne.

16. Afviklingsmyndighederne skal i samordning med de kompetente myndigheder underrette EBA om det for hvert institut i deres jurisdiktion fastsatte minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, og, hvis det er relevant, kravet fastsat i stk. 13.

17. EBA udarbejder i samordning med de kompetente myndigheder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at specificere ensartede formater, modeller og definitioner for identifikation og videregivelse af oplysninger fra afviklingsmyndighederne til EBA med henblik på stk. 16.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

18. På grundlag af resultaterne af den i stk. 19 omhandlede rapport forelægger Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, senest den 31. december 2016 Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag om den harmoniserede anvendelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver. Dette forslag skal, hvis det er relevant, omfatte forslag til indføring af et passende antal minimumsniveauer for minimumskravet, under hensyntagen til institutternes og koncernernes forskellige forretningsmodeller. Forslaget skal omfatte eventuelle passende justeringer af parametrene for minimumskravet og om nødvendigt passende ændringer af anvendelsen af minimumskravet på koncerner.

19. EBA aflægger senest den 31. oktober 2016 rapport til Kommissionen om mindst følgende:

- a) hvordan minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver er blevet gennemført på nationalt plan, og navnlig om der har været forskelle mellem medlemsstaterne i de niveauer, der er fastsat for sammenlignelige institutter
- b) hvordan beføjelsen til at pålægge institutter at opfylde minimumskravet i kraft af kontraktlige bail-in-instrumenter er blevet anvendt i medlemsstaterne, og om der har været forskelle i tilgangene hertil
- c) identifikation af forretningsmodeller, der afspejler instituttets overordnede risikoprofil
- d) det passende niveau for minimumskravet for så vidt angår hver af de forretningsmodeller, der er identificeret efter litra c)
- e) om der for hver enkelt forretningsmodel bør fastsættes et interval for minimumskravet
- f) en passende overgangsperiode, inden for hvilken institutterne skal efterkomme eventuelle foreskrevne harmoniserede minimumsniveauer
- g) om kravene fastsat i artikel 45 er tilstrækkelige med henblik på at sikre, at hvert enkelt institut har en passende tabsabsorberingskapacitet, og, hvis dette ikke er tilfældet, hvilke yderligere forbedringer, der er nødvendige for at sikre dette mål
- h) om der er behov for ændring af de beregningsmetoder, der er fastsat i nærværende artikel, for at sikre, at minimumsniveauet kan anvendes som en passende indikator for et instituts tabsabsorberingskapacitet

- i) om det er hensigtsmæssigt at basere kravet på samlede passiver og kapitalgrundlag, og navnlig om det er mere hensigtsmæssigt at anvende instituttets risikovægtede aktiver som nævner i kravet
- j) om tilgangen i nærværende artikel til anvendelsen af minimumskravet på koncerner er hensigtsmæssig, og navnlig om tilgangen på en passende måde sikrer, at koncernens tabsabsorberingskapacitet findes i eller er tilgængelig for de enheder, i hvilke der kan opstå tab
- k) om betingelserne for dispensation fra minimumskravet er passende, og navnlig om der bør være adgang til sådanne dispensationer for datterselskaber på tværs af grænser
- l) om det er hensigtsmæssigt, at afviklingsmyndighederne kan kræve, at minimumskravet opfyldes i kraft af kontraktlige bail-in-instrumenter, og om en yderligere harmonisering af tilgangen til kontraktlige bail-in-instrumenter er formålstjenlig
- m) om kravene til kontraktlige bail-in-instrumenter fastsat i stk. 14 er passende, og
- n) om det er hensigtsmæssigt, at institutter og koncerner pålægges at offentliggøre deres minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver eller niveauet for deres kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, og i givet fald hvor hyppigt og i hvilket format denne offentliggørelse skal finde sted.

20. Rapporten i stk. 19 skal som minimum omfatte perioden fra den 2. juli 2014 til den 30. juni 2016 og som minimum omhandle følgende:

- a) effekten af minimumskravet og eventuelle forslag til harmoniserede niveauer for minimumskravet med hensyn til:
  - i) de finansielle markeder i almindelighed og markederne for usikret gæld og derivater i særdeleshed
  - ii) institutters forretningsmodeller og balancestruktur, navnlig institutters finansieringsprofil og finansieringsstrategi, samt koncerners retlige og operationelle struktur
  - iii) institutters rentabilitet, navnlig deres finansieringsomkostninger
  - iv) migration af eksponeringer til enheder, der ikke er omfattet af tilsyn
  - v) finansiell innovation
  - vi) udbredelsen af kontraktlige bail-in-instrumenter samt arten og mulighederne for afsætning af disse instrumenter
  - vii) institutters risikoadfærd
  - viii) omfanget af institutters aktivbehæftelser
  - ix) institutters tiltag med henblik på at overholde minimumskravene, og navnlig i hvilket omfang minimumskravene er blevet opfyldt ved nedgearing på aktivsiden, udstedelse af langfristede gældsbeviser og kapitaltilførsel, og
  - x) omfanget af kreditinstitutternes udlånsvirksomhed med særlig fokus på udlån til mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, lokale myndigheder, regionale forvaltninger og offentlige enheder samt handelsfinansiering, herunder udlån i henhold til officielle eksportkreditforsikringsordninger
- b) samspillet mellem minimumskravene og kravene til kapitalgrundlag, gearingsgrad og likviditetskravene fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 og i direktiv 2013/36/EU
- c) institutters evne til på egen hånd at skaffe kapital eller finansiering på markederne med henblik på at opfylde et eventuelt krav om harmoniserede minimumsniveauer
- d) overensstemmelse med minimumskravene i tilknytning til eventuelle internationale standarder, der er udviklet af internationale fora.

Underafdeling 3

Gennemførelse af bail-in-værktøjet

Artikel 46

Vurdering af bail-in-beløbet

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender bail-in-værktøjet, på grundlag af en værdiansættelse, der er i overensstemmelse med artikel 36, vurderer det samlede beløb som:

- a) hvor det er relevant, det beløb, hvormed de nedskrivningsrelevante passiver skal nedskrives for at sikre, at nettoværdien af instituttet under afvikling er lig med nul og
- b) hvor det er relevant, det beløb, hvormed de nedskrivningsrelevante passiver skal konverteres til aktier andre typer af kapitalinstrumenter for at genoprette den egentlige kernekapitalprocent af enten:
  - i) instituttet under afvikling, eller
  - ii) broinstituttet.

2. Den i stk. 1 anførte vurdering fastsætter det beløb, hvormed de nedskrivningsrelevante passiver skal konverteres eller nedskrives for at genoprette den egentlige kernekapitalprocent for instituttet under afvikling eller, hvis relevant, for broinstituttet, idet der tages hensyn til kapitalbidrag fra afviklingsfonden i henhold til nærværende direktivs artikel 101, stk. 1, litra d), og for at bevare en tilstrækkelig markedstillid til instituttet under afvikling eller til broinstituttet og give det mulighed for fortsat at opfylde kravene i løbet af en periode på mindst et år til godkendelse og fortsat at udføre de aktiviteter, hvortil det er godkendt i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

Agter afviklingsmyndighederne at anvende værktøjet til adskillelse af aktiver som omhandlet i artikel 42 skal det beløb, som de nedskrivningsrelevante passiver skal nedbringes med, i hensigtsmæssigt omfang tage hensyn til et forsigtigt skøn over porteføljeadministrationsselskabets kapitalbehov.

3. Er kapitalen blevet nedskrevet i overensstemmelse med artikel 59-62, og er der blevet gjort brug af bail-in i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, og nedskrivningsniveauet baseret på den indledende værdiansættelse i henhold til artikel 36 anses for at overstige kravene ved en vurdering i forhold til den endelige værdiansættelse i henhold til artikel 36, stk. 10, kan en opskrivningsmekanisme anvendes for at refundere kreditorerne og dernæst aktionærerne i det nødvendige omfang.

4. Afviklingsmyndighederne iværksætter og opretholder foranstaltninger til at sikre, at vurderingen og værdiansættelsen er baseret på oplysninger om aktiver og passiver i instituttet under afvikling, som er så ajourførte og omfattende som muligt.

Artikel 47

Behandling af aktionærer ved bail-in, nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender bail-in-værktøjet i artikel 43, stk. 2, eller nedskriver eller konverterer kapitalinstrumenter i artikel 59, iværksætter en eller begge af følgende foranstaltninger i forhold til aktionærerne og indehaverne af andre ejerskabsinstrumenter:

- a) mortificerer eksisterende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller overfører dem til kreditorerne, der er omfattet af bail-in
- b) under forudsætning af at instituttet under afvikling ifølge vurderingen foretaget i efter artikel 36, har en positiv nettoværdi, udvander eksisterende aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter som følge af konverteringen til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter af:
  - i) relevante kapitalinstrumenter udstedt af instituttet i henhold til den i artikel 59, stk. 2), omhandlede beføjelse, eller

- ii) nedskrivningsrelevante passiver udstedt af instituttet under afvikling i henhold til den i artikel 63, stk. 1, litra f), omhandlede beføjelse.

Med hensyn til første afsnit, litra b), foretages konverteringen til en konverteringssats, der i alvorlig grad udvander eksisterende beholdninger af aktier og andre ejerskabsinstrumenter.

2. Foranstaltningerne omhandlet i stk. 1 skal ligeledes iværksættes i forhold til aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter, hvor de pågældende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter blev udstedt eller overført under følgende omstændigheder:

- a) i forbindelse med konverteringen af gældsinstrumenter til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i overensstemmelse med de oprindelige gældsinstrumenters kontraktbestemmelser om forekomsten af en begivenhed før eller samtidig med afviklingsmyndighedens vurdering af, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder betingelserne for afvikling
- b) i forbindelse med konverteringen af relevante kapitalinstrumenter til egentlige kernekapitalinstrumenter i henhold til artikel 60.

3. I forbindelse med overvejelserne om, hvilken foranstaltning der skal træffes i henhold til stk. 1, tager afviklingsmyndighederne hensyn til:

- a) værdiansættelsen udført i overensstemmelse med artikel 36
- b) det beløb, med hvilket afviklingsmyndigheden har vurderet, at egentlige kernekapitalinstrumenter skal reduceres, og relevante kapitalinstrumenter skal nedskrives eller konverteres i henhold til artikel 60, stk. 1, og
- c) det samlede beløb, som afviklingsmyndigheden har vurderet i henhold til artikel 46.

4. Uanset artikel 22-25 i direktiv 2013/36/EU, kravet om at give meddelelse i artikel 26 i direktiv 2013/36/EU, artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 1 og 2, og artikel 12 og 13 i direktiv 2014/65/EU og kravet om at give meddelelse i artikel 11, stk. 3, i direktiv 2014/65/EU gælder, at de kompetente myndigheder, hvis anvendelsen af bail-in-værktøjet eller konverteringen af kapitalinstrumenter resulterer i erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret kapitalandel i et institut som omhandlet i artikel 22, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU eller artikel 11, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU, foretager den i disse artikler krævede vurdering rettidigt nok til, at det ikke forsinkes anvendelsen af bail-in-værktøjet eller konverteringen af kapitalinstrumenter eller forhindrer, at afviklingshandlingen opfylder de relevante afviklingsmål.

5. Hvis den kompetente myndighed for instituttet ikke har afsluttet den i stk. 4 krævede vurdering på datoen for anvendelsen af bail-in-værktøjet eller konverteringen af kapitalinstrumenter, finder artikel 38, stk. 9, anvendelse på en købers eventuelle erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret kapitalandel som følge af anvendelsen af bail-in-værktøjet eller konverteringen af kapitalinstrumenter.

6. EBA udsteder senest den 3. juli 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om de omstændigheder, hvor de i nærværende artikels stk. 1 anførte foranstaltninger anses for passende, under hensyntagen til de i nærværende artikels stk. 3 anførte faktorer.

Artikel 48

Rækkefølge for nedskrivning og konvertering

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender af bail-in-værktøjet, udøver nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne, med forbehold af undtagelserne i henhold til artikel 44, stk. 2 og 3, under overholdelse af følgende krav:

- a) egentlige kernekapitalinstrumenter nedbringes i overensstemmelse med artikel 60, stk. 1, litra a)
- b) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse i henhold til litra a) er mindre end summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb, reducerer myndighederne hovedstolen af hybride kernekapitalinstrumenter i det nødvendige omfang og inden for rammerne af deres kapacitet.

- c) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse i henhold til litra a) og b) er mindre end summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb, nedbringer myndighederne hovedstolen af supplerende kapitalinstrumenter i det nødvendige omfang og inden for rammerne af deres kapacitet
- d) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter og relevante kapitalinstrumenter i henhold til litra a), b) og c) er mindre end summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb, nedbringer myndighederne i det nødvendige omfang og i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling, for, sammen med nedskrivningen i henhold til litra a), b) og c), at opnå det samlede beløb omhandlet i artikel 47, stk. 3, litra b) og c)
- e) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til litra a), b), c) og d) er mindre end summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og d), omhandlede beløb, nedbringer myndighederne i det nødvendige omfang i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling, herunder prioritetsrækkefølgen for indskud omhandlet i artikel 108, jf. artikel 44, for, sammen med nedskrivningen i henhold til dette stykkes litra a), b), c) og d), at opnå det samlede beløb omhandlet i artikel 47, stk. 3, litra b) og c).

2. Ved anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne fordeler afviklingsmyndighederne de tab, der udgøres af summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb, ligeligt mellem aktier eller andre ejerskabsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver af samme rang ved at nedbringe hovedstolen af, eller det udestående beløb, der skal erlægges med hensyn til disse aktier eller andre ejerskabsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i samme omfang og i forhold til deres værdi, bortset fra de tilfælde, hvor en anden fordeling af tab mellem passiver af samme rang er mulig under de forhold, der er fastsat i artikel 44, stk. 3.

Dette stykke er ikke til hinder for, at passiver, der har været udelukket fra bail-in i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2 og 3, behandles gunstigere end nedskrivningsrelevante passiver af samme rang ved almindelig insolvensbehandling.

3. Inden anvendelse af den i stk. 1, litra e), omhandlede nedskrivning eller konvertering konverterer eller nedbringer afviklingsmyndighederne hovedstolen af instrumenterne omhandlet i stk. 1, litra b), c) og d), såfremt disse instrumenter indeholder følgende bestemmelser og ikke allerede er blevet konverteret:

- a) bestemmelser om, at hovedstolen af instrumentet skal nedbringes ved enhver begivenhed, der vedrører den finansielle situation, solvens eller kapitalgrundlaget i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- b) bestemmelser om konvertering af instrumenterne til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, såfremt en sådan begivenhed forekommer.

4. Er hovedstolen af et instrument blevet nedbragt, men ikke til nul, i henhold til bestemmelser af typen i stk. 3, litra a), inden anvendelsen af bail-in-værktøjet eller i henhold til stk. 1, anvender afviklingsmyndighederne nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne på restbeløbet af hovedstolen i henhold til stk. 1.

5. Når afviklingsmyndighederne træffer afgørelse om, hvorvidt passiver skal nedskrives eller konverteres til egenkapital, må de ikke nedskrive hovedstolen af en kategori af passiver, mens en kategori af passiver, der er underordnet denne kategori, i det væsentlige ikke konverteres til egenkapital eller ikke nedskrives, medmindre det på anden vis er tilladt efter artikel 44, stk. 2 og 3.

6. For så vidt angår nærværende artikel udsteder EBA senest den 3. januar 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for enhver fortolkning vedrørende det indbyrdes forhold mellem dette direktivs bestemmelser og bestemmelserne i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU.

*Artikel 49***Derivater**

1. Medlemsstaterne sikrer, at nærværende artikel overholdes, når afviklingsmyndighederne anvender nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne på passiver hidrørende fra derivater.

2. Afviklingsmyndighederne udøver først nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne vedrørende et passiv hidrørende fra et derivat ved eller efter afvikling af derivaterne. Når afviklingen indledes, har afviklingsmyndighederne beføjelse til at opsig og afslutte eventuelle derivatkontrakter med henblik herpå.

Er et derivatpassiv blevet udelukket fra anvendelsen af bail-in-værktøjet efter artikel 44, stk. 3, er afviklingsmyndighederne ikke forpligtet til at opsig eller afslutte derivatkontrakten.

3. Er derivattransaktioner omfattet af en nettingaftale, fastsætter afviklingsmyndigheden eller en uafhængig valuar som led i værdiansættelsen efter artikel 36 det passiv, der hidrører fra disse transaktioner, på nettobasis i overensstemmelse med aftalevilkårene.

4. Afviklingsmyndighederne fastsætter værdien af passiver hidrørende fra derivater i overensstemmelse med følgende:

- a) passende metoder til at bestemme værdien af derivatklasser, herunder transaktioner, der er genstand for nettingaftaler
- b) principper for etablering af de relevante tidspunkter for værdiansættelse af en derivatposition, og
- c) passende metoder til at sammenligne det værditab, der ville følge af en afvikling og bail-in af derivater, med størrelsen af de tab, som derivaterne ville blive påført ved en bail-in.

5. EBA udarbejder efter høring af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA) oprettet ved forordning (EU) nr. 1095/2010 udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til specificering af de i stk. 4, litra a), b) og c), anførte metoder og principper for værdiansættelse af passiver hidrørende fra derivater.

I forbindelse med derivattransaktioner, som er omfattet af en nettingaftale, tager EBA hensyn til metoden for afvikling, der er fastsat i nettingaftalen.

EBA forelægger disse udkast til tekniske reguleringsstandarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikel 50***Sats for konvertering af gæld til egenkapital**

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de udøver de i artikel 59, stk. 3, og artikel 63, stk. 1, litra f), anførte beføjelser, kan anvende en anden konverteringssats til forskellige kategorier af kapitalinstrumenter og passiver i overensstemmelse med et af eller begge principper i nærværende artikels stk. 2 og 3.

2. Konverteringssatsen repræsenterer en passende kompensation til den berørte kreditor for alle tab hidrørende fra anvendelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne.

3. Når der anvendes forskellige konverteringssatser i overensstemmelse med stk. 1, er konverteringssatsen for passiver, der betragtes som ikkeefterstillede forpligtelser i henhold til gældende insolvensret, højere end konverteringssatsen for efterstillede forpligtelser.

4. EBA udsteder senest den 3. januar 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om fastsættelse af konverteringssatser.

Disse retningslinjer skal navnlig angive, hvorledes berørte kreditorer på passende vis kan kompenseres ved hjælp af konverteringssatsen, og hvilke konverteringssatser der anses for hensigtsmæssige til at tage hensyn til de ikke-efterstillede forpligtelsers prioritet i henhold til den gældende insolvensret.

Artikel 51

Genopretnings- og saneringsforanstaltninger som ledsageforanstaltninger til bail-in

1. Medlemsstaterne sikrer, at der, når afviklingsmyndighederne anvender bail-in-værktøjet for at rekapitalisere et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, litra a), iværksættes foranstaltninger til at sikre udarbejdelsen og gennemførelsen af en virksomhedsovlægningsplan for det pågældende institut eller den pågældende enhed, i overensstemmelse med artikel 52.

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger kan omfatte afviklingsmyndighedens udnævnelse af en person eller personer i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, med det formål at udarbejde og gennemføre den i artikel 52 krævede virksomhedsovlægningsplan.

Artikel 52

Virksomhedsovlægningsplan

1. Medlemsstaterne påser, at ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, senest en måned efter anvendelsen af bail-in-værktøjet på et institut eller en enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, litra a), udarbejder og forelægger afviklingsmyndigheden en virksomhedsovlægningsplan, der opfylder kravene i stk. 4 og 5. Finder Unionens statsstøtteregler anvendelse, sikrer medlemsstaterne, at den pågældende plan er forenelig med den omstrukturingsplan, som det institut eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal indgive til Kommissionen i henhold til disse regler.

2. Når bail-in-værktøjet i artikel 43, stk. 2, litra a), anvendes på to eller flere koncernenheder, skal virksomhedsovlægningsplanen udarbejdes af moderinstituttet i Unionen og dække alle koncernens institutter efter proceduren anført i artikel 7 og 8 og skal sendes til koncernafviklingsmyndigheden. Koncernafviklingsmyndigheden meddeler planen til de andre berørte afviklingsmyndigheder og til EBA.

3. I undtagelsestilfælde og hvis det er nødvendigt for at opfylde afviklingsmålene kan afviklingsmyndigheden forlænge perioden i stk. 1 med højst to måneder efter anvendelsen af bail-in-værktøjet.

Hvis virksomhedsovlægningsplanen skal meddeles i henhold til Unionens statsstøtteregler, kan afviklingsmyndigheden forlænge perioden i stk. 1 med højst to måneder efter anvendelsen af bail-in-værktøjet eller frem til den frist, som er fastsat i Unionens statsstøtteregler, afhængigt af hvad der indtræffer først.

4. En virksomhedsovlægningsplan indeholder foranstaltninger, som har til formål at genoprette levedygtigheden på lang sigt af instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller af dele af dets aktiviteter inden for en rimelig tidsfrist. Disse foranstaltninger er baseret på realistiske antagelser vedrørende de økonomiske og finansielle markedsbetingelser, som instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er underlagt.

Virksomhedsovlægningsplanen skal bl.a. tage hensyn til de gældende forhold og fremtidsudsigterne på de finansielle markeder på grundlag af såvel de mest optimistiske (best-case) som de mest pessimistiske (worst-case) hypoteser, herunder en kombination af begivenheder, der giver mulighed for at identificere instituttets største svagheder. Antagelserne skal sammenlignes med passende brancherelevante benchmarks.

5. En virksomhedsovlægningsplan skal mindst indeholde følgende elementer:

- a) en detaljeret diagnose af de faktorer og problemer, der har medført, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og de forhold, der har ført til dets vanskeligheder
- b) en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes til genoprettelse af levedygtigheden på længere sigt for et institut eller en enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- c) en tidsplan for gennemførelsen af disse foranstaltninger.

6. Foranstaltninger til genoprettelse af levedygtigheden på lang sigt af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), kan omfatte:

- a) omlægning af aktiviteterne i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- b) ændringer af de operationelle systemer og infrastrukturen i instituttet
- c) tilbagetrækning fra tabsgivende aktiviteter
- d) sanering af eksisterende aktiviteter, der kan gøres konkurrencedygtige
- e) salg af aktiver eller af forretningsområder.

7. Senest en måned efter fremlæggelsen af virksomhedsovlægningsplanen vurderer den relevante afviklingsmyndighed sandsynligheden for, at planen, såfremt den gennemføres, vil genoprette levedygtigheden på lang sigt af instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d). Vurderingen foretages efter aftale med den relevante kompetente myndighed.

Finder afviklingsmyndigheden og den kompetente myndighed, at planen må anses for at opfylde denne målsætning, godkender afviklingsmyndigheden planen.

8. Finder afviklingsmyndigheden ikke, at planen må anses for at opfylde målsætningen omhandlet i stk. 7, giver den efter aftale med den kompetente myndighed ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, meddelelse om sine indsigelser og anmoder om, at planen ændres på en sådan måde, at der tages hensyn til disse indsigelser.

9. Senest to uger efter modtagelse af meddelelsen omhandlet i stk. 8 fremlægger ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, en ændret plan for afviklingsmyndigheden med henblik på godkendelse. Afviklingsmyndigheden vurderer den ændrede plan og giver senest en uge efter ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, meddelelse om, hvorvidt den finder, at den ændrede plan tager behørigt hensyn til de meddelte indsigelser, eller om der kræves yderligere ændringer.

10. Ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, gennemfører omlægningsplanen, som godkendt af afviklingsmyndigheden og den kompetente myndighed, og aflægger rapport til afviklingsmyndigheden mindst hver sjette måned om, hvorledes planens gennemførelse forløber.

11. Ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, reviderer planen, hvis det efter afviklingsmyndighedens opfattelse og efter aftale med den kompetente myndighed er nødvendigt for at opfylde den i stk. 4 omhandlede målsætning, og fremlægger en sådan revision for afviklingsmyndigheden med henblik på godkendelse.

12. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) de elementer, der mindst skal være omfattet af en virksomhedsovlægningsplan i henhold til stk. 5, og
- b) minimumsindholdet af de rapporter, der kræves i henhold til stk. 10.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

13. EBA udsteder senest den 3. januar 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på at præcisere de minimumskriterier, som en virksomhedsomlægningsplan skal opfylde for at blive godkendt af afviklingsmyndigheden i henhold til stk. 7.

14. Idet der, hvor det er relevant, tages højde for de erfaringer, der er gjort i forbindelse med anvendelsen af de i stk. 13 omhandlede retningslinjer, kan EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de minimumskriterier, som en virksomhedsomlægningsplan skal opfylde for at blive godkendt af afviklingsmyndigheden i overensstemmelse med stk. 7.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Underafdeling 4

»Bail-in«-værktøjet: supplerende bestemmelser

Artikel 53

Virkninger af en bail-in

1. Anvender en afviklingsmyndighed en beføjelse som omhandlet i artikel 59, stk. 2, og artikel 63, stk. 1, litra e)-i), sikrer medlemsstaterne, at nedbringelsen af hovedstolen eller det udestående beløb, konverteringen eller opsigelsen træder i kraft og er bindende med øjeblikkelig virkning for det institut, der er under afvikling, samt de berørte kreditorer og aktionærer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheden har beføjelse til at afslutte eller kræve afslutning af alle administrative og proceduremæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at kunne udøve en beføjelse som omhandlet i artikel 59, stk. 2, og artikel 63, stk. 1, litra e)-i), herunder:

- a) ændring af alle relevante registre
- b) fjernelse fra lister eller fjernelse fra handelen med aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller gældsinstrumenter
- c) optagelse på lister eller optagelse til handel af nye aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
- d) genoptagelse på lister eller genoptagelse til handel af gældsinstrumenter, som er nedskrevet, uden krav om udarbejdelse af et prospekt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF (32).

3. Nedbringer en afviklingsmyndighed hovedstolen af et passiv eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til et passiv, til nul ved anvendelse af den i artikel 63, stk. 1, litra e), omhandlede beføjelse, behandles dette passiv eller enhver forpligtelse eller krav hidrørende herfra, som ikke er opstået på det tidspunkt, hvor beføjelsen anvendes, som værende afviklet i alle henseender, og der skal ikke erlægges bevis herfor i nogen efterfølgende procedure vedrørende instituttet under afvikling eller noget efterfølgende enhed i nogen efterfølgende likvidation.

4. Nedbringer en afviklingsmyndighed hovedstolen af et passiv eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til et passiv, delvis men ikke fuldstændigt ved anvendelse af den i artikel 63, stk. 1, litra e), omhandlede beføjelse:

- a) afvikles passivet i samme omfang som det nedbragte beløb
- b) finder det relevante instrument eller den relevante aftale, der ligger til grund for den oprindelige forpligtelse, fortsat anvendelse i forhold til resthovedstolen af passivet eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til passivet, med forbehold af enhver ændring af de påløbne rentebeløb for at afspejle nedbringelsen af hovedstolen og enhver yderligere ændring af betingelserne, som afviklingsmyndigheden måtte foretage i kraft af den i artikel 63, stk. 1, litra j), omhandlede beføjelse.

Artikel 54

Fjernelse af proceduremæssige hindringer for bail-in

1. Med forbehold af artikel 63, stk. 1, litra i), pålægger medlemsstaterne, hvor det er relevant, institutterne og enhederne som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), til enhver tid at besidde tilstrækkelig registreret aktiekapital eller andre egentlige kernekapitalinstrumenter, således at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), såfremt afviklingsmyndigheden udøver de i artikel 63, stk. 1, litra e) og f), omhandlede beføjelser i forhold til et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller et af dets eller dens datterselskaber, ikke forhindres i at udstede tilstrækkelige nye aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til at sikre en effektiv gennemførelse af konverteringen af passiver til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter.

2. Afviklingsmyndighederne vurderer, om det er hensigtsmæssigt at pålægge det i stk. 1 fastsatte krav i forhold til et bestemt institut eller en bestemt enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og inden for rammerne af udarbejdelsen og videreførelsen af afviklingsplanen for det pågældende institut eller den pågældende koncern, særlig under hensyntagen til de i denne plan omhandlede afviklingshandlinger. Omfatter afviklingsplanen en eventuel anvendelse af bail-in-værktøjet, kontrollerer afviklingsmyndighederne, at selskabskapitalen eller andre egentlige kernekapitalinstrumenter er tilstrækkelige til at dække summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb.

3. Medlemsstaterne skal sikre, at der ikke er nogen proceduremæssige hindringer for konverteringen af passiver til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, som måtte forefindes i deres vedtægter, herunder fortegningsrettigheder for aktionærer eller krav om aktionærers samtykke til en udvidelse af kapitalen.

4. Nærværende artikel berører ikke ændringerne til direktiv 82/891/EØF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU og direktiv 2012/30/EU som anført i afsnit X i dette direktiv.

Artikel 55

Kontraktmæssig anerkendelse af bail-in

1. Medlemsstaterne pålægger institutterne og de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede enheder at indføre en bestemmelse, hvormed kreditor eller en part i aftalen, i henhold til hvilken passivet oprettes, anerkender, at forpligtelsen kan gøres til genstand for nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, og indvilger i at være bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller opsigelse/mortificering, der berøres af afviklingsmyndighedens udøvelse af disse beføjelser forudsat at dette passiv:

- a) ikke er udelukket efter artikel 44, stk. 2
- b) ikke er et indskud som omhandlet i artikel 108, litra a)
- c) er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, og
- d) er udstedt eller indgået efter den dato på hvilken, medlemsstaterne anvender de med henblik på gennemførelse af denne afdeling vedtagne bestemmelser,.

Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis en medlemsstats afviklingsmyndighed bestemmer, at de i første afsnit omhandlede forpligtelser eller instrumenter kan gøres til genstand for nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, der udøves af afviklingsmyndigheden i en medlemsstat i overensstemmelse med tredjelandets lovgivning eller med en bindende aftale, der er indgået med det pågældende tredjeland.

Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan pålægge institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), at forelægge myndighederne en juridisk udtalelse om en sådan bestemmelses retlige eksigibilitet og virkning.

2. Undlader et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i kontraktbestemmelserne vedrørende et nedskrivningsrelevant passiv at indsætte en bestemmelse som krævet i over-

ensstemmelse med stk. 1, forhindrer dette ikke afviklingsmyndigheden i at udøve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i forhold til dette passiv.

3. EBA udarbejder under hensyntagen til de berørte bankers forskellige forretningsmodeller et udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at fastlægge listen over forpligtelser, som undtagelsen i stk. 1 finder anvendelse på, og indholdet af de i stk. 1 omhandlede kontraktsbestemmelser.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 56

Offentlige finansielle stabiliseringsinstrumenter

1. Medlemsstaterne kan yde ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige gennem supplerende finansielle stabiliseringsinstrumenter i overensstemmelse med stk. 3 i nærværende artikel, artikel 37, stk. 10, og Unionens statsstøtteregler med henblik på at deltage i afviklingen af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), herunder ved at gribe direkte ind for at forhindre en likvidation heraf i overensstemmelse med afviklingsmålene omhandlet i artikel 31, stk. 2, i forhold til medlemsstaten eller Unionen som helhed. En sådan foranstaltning gennemføres af medlemsstaten eller under ledelse af det kompetente ministerium eller forvaltningen i nært samarbejde med afviklingsmyndigheden.

2. Med henblik på anvendelsen af de offentlige finansielle stabiliseringsinstrumenter sikrer medlemsstaterne, at deres kompetente ministerier eller forvaltninger er i besiddelse af de i artikel 63-72 omhandlede afviklingsbeføjelser, og sikrer, at artikel 66, 68, 83 og 117 finder anvendelse.

3. De offentlige finansielle stabiliseringsinstrumenter anvendes efter afgørelse fra den kompetente ministerium eller forvaltningen efter høring af afviklingsmyndigheden som en sidste udvej, efter at de øvrige afviklingsværktøjer i videst muligt omfang er blevet vurderet og udnyttet, samtidig med, at den finansielle stabilitet er blevet opretholdt.

4. Når medlemsstaterne anvender de offentlige finansielle stabiliseringsmekanismer, sikrer de, at de eller deres kompetente ministerier eller forvaltninger og afviklingsmyndigheden kun anvender mekanismerne, hvis alle betingelserne i artikel 32, stk. 1, såvel som én af følgende betingelser er opfyldt:

- a) det kompetente ministerium eller den kompetente forvaltning og afviklingsmyndigheden har efter høring af centralbanken og den kompetente myndighed fastslået, at anvendelsen af afviklingsværktøjer ikke ville være tilstrækkelig til at undgå betydelige negative virkninger for finansiell stabilitet
- b) det kompetente ministerium eller den kompetente forvaltning og afviklingsmyndigheden fastslår, at anvendelsen af afviklingsværktøjer ikke ville være tilstrækkelig til at beskytte samfundets interesser, når instituttet tidligere har modtaget ekstraordinær likviditetsstøtte fra centralbanken
- c) for så vidt angår mekanismen med midlertidigt offentligt ejerskab, fastslår det kompetente ministerium eller den relevante forvaltning efter høring af den kompetente myndighed og afviklingsmyndigheden, at anvendelsen af afviklingsværktøjer ikke ville være tilstrækkelig til at beskytte offentlighedens interesse, når der tidligere er ydet instituttet offentlig kapitalstøtte via kapitalstøttemekanismen.

5. De finansielle stabiliseringsværktøjer omfatter følgende:

- a) et værktøj for tilførsel af offentlig egenkapital som omhandlet i artikel 57
- b) et værktøj for midlertidigt offentligt ejerskab som omhandlet i artikel 58.

*Artikel 57***Værktøj for tilførsel af offentlig egenkapital**

1. Medlemsstaterne kan under overholdelse af bestemmelserne i den nationale selskabsret deltage i re-kapitaliseringen af et institut eller en enhed som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ved at stille kapital til rådighed for disse til gengæld for følgende værktøjer, som er underlagt kravene i forordning (EU) nr. 575/2013:

- a) egentlige kernekapitalinstrumenter
- b) hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter.

2. Medlemsstaterne sikrer, i det omfang deres indskud i et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), tillader det, at sådanne institutter eller enheder, der modtager kapitaltilførsel via værktøjet for tilførsel af offentlig egenkapital i overensstemmelse med nærværende artikel, ledes efter forretningsmæssige og professionelle principper.

3. Foretager en medlemsstat en kapitaltilførsel via værktøjet for tilførsel af offentlig egenkapital i henhold til nærværende artikel, sikrer den, at dens indskud i instituttet eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), overføres til den private sektor, så snart de forretningsmæssige og finansielle forhold tillader det.

*Artikel 58***Værktøj for midlertidigt offentligt ejerskab**

1. Medlemsstaterne kan tage midlertidigt offentligt ejerskab over et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

2. Til dette formål kan en medlemsstat foretage en eller flere aktieoverførsler til:

- a) en person, der er udpeget af medlemsstaten, eller
- b) et selskab, der fuldt ud ejes af medlemsstaten.

3. Medlemsstaterne sikrer, at institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der er underlagt værktøjet for midlertidigt offentligt ejerskab i overensstemmelse med nærværende artikel, ledes efter forretningsmæssige og professionelle principper, og at de overføres til den private sektor, så snart de forretningsmæssige og finansielle forhold tillader det.

*KAPITEL V****Gældsnedskrivning af kapitalinstrumenter****Artikel 59***Krav om nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter**

1. Beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter kan udøves enten:

- a) uafhængigt af afviklingshandling, eller
- b) kombineret med en afviklingshandling, når betingelserne for afvikling i artikel 32 og 33 er opfyldt.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at nedskrive eller konvertere de relevante kapitalinstrumenter til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d).

3. Medlemsstaterne skal stille krav om, at afviklingsmyndighederne straks anvender deres nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse, jf. artikel 60, i forhold til relevante kapitalinstrumenter, som er ud-

stedt af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), når et eller flere af følgende forhold er gældende:

- a) hvis det er blevet konstateret, at de i artikel 32 og 33 omhandlede betingelser for afvikling er opfyldt, før der træffes nogen afviklingshandling
- b) hvis den ansvarlige myndighed konstaterer, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ikke længere vil være levedygtigt eller levedygtig, medmindre beføjelsen anvendes i forhold til de relevante kapitalinstrumenter
- c) ved relevante kapitalinstrumenter, som er udstedt af et datterselskab, og som anses for at opfylde kravene til kapitalgrundlag på et individuelt og konsolideret grundlag, foretager den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er etableret, og den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor datterselskabet er etableret, en fælles konstatering i form af en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3 og 4, om, at koncernen ikke længere vil være levedygtig, medmindre nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen anvendes i forhold til disse instrumenter
- d) ved relevante kapitalinstrumenter, som er udstedt på moderselskabsniveau, og som anses for at opfylde kravene til kapitalgrundlag på individuelt grundlag på moderselskabsniveau eller på konsolideret grundlag, og den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er etableret, konstaterer, at koncernen ikke længere vil være levedygtig, medmindre nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen anvendes i forhold til disse instrumenter
- e) instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), kræver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, bortset fra når nogen af de i artikel 32, stk. 4, litra d), nr. iii), omhandlede omstændigheder gør sig gældende.

4. Med henblik på nærværende artikels stk. 3 anses et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller en koncern kun for ikke længere at være levedygtig(t), hvis følgende to betingelser begge er opfyldt:

- a) instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller koncernen er nødlidende eller forventeligt nødlidende
- b) under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ser det ikke ud til, at nogen anden foranstaltning, herunder andre foranstaltninger iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndighed (bl.a. tidlig indgriben), end nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter, enten uafhængigt eller kombineret med en afviklingshandling, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller koncernen bliver nødlidende.

5. Med henblik på nærværende artikels stk. 4, litra a), anses et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis instituttet eller enheden befinder sig i en eller flere af de situationer, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4.

6. Med henblik på stk. 4, litra a), anses en koncern for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, når koncernen overtræder, eller der er objektive faktorer, der støtter en vurdering af, at koncernen i nær fremtid vil overtræde de konsoliderede tilsynskrav på en måde, der berettiger, at den kompetente myndighed træffer foranstaltninger, bl.a. men ikke kun fordi koncernen har lidt eller sandsynligvis vil lide tab, som opsluger hele eller en betydelig del af dets kapitalgrundlag.

7. Et datterselskabs relevante kapitalinstrument nedskrives eller konverteres ikke i henhold til stk. 3, litra c), i større omfang eller på ringere betingelser end kapitalinstrumenter af samme rang på moderselskabsniveau, der er blevet nedskrevet eller konverteret.

8. Foretager en ansvarlig myndighed en konstatering som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, skal den straks underrette den afviklingsmyndighed, der er ansvarlig for det pågældende institut eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) omhandlede enhed, hvis det ikke er den samme myndighed.

9. Inden den ansvarlige myndighed foretager en konstatering som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra c), i forhold til et datterselskab, der udsteder relevante kapitalinstrumenter, som anses for at opfylde kravene til kapitalgrundlag på et individuelt og konsolideret grundlag, skal den opfylde kravene om underretning og høring som fastsat i artikel 62.

10. Inden afviklingsmyndigheder udøver deres beføjelse til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter, sikrer de, at der foretages en værdiansættelse af de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede institutters eller enheders aktiver og passiver i overensstemmelse med artikel 36. Denne værdiansættelse danner grundlaget for beregningen af den nedskrivning, der skal anvendes på de relevante kapitalinstrumenter for at dække tab, og den konvertering, der skal anvendes på de relevante kapitalinstrumenter for at rekapitalisere instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

Artikel 60

Bestemmelser om nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter

1. Afviklingsmyndighederne skal i forbindelse med opfyldelsen af kravene fastsat i artikel 59 udøve nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen efter prioritetsordenen ved almindelig insolvensbehandling på en måde, der giver følgende resultater:

- a) egentlige kernekapitalinstrumenter nedbringes først i forhold til tabene og inden for rammerne af deres kapacitet. Afviklingsmyndigheden træffer en eller flere af foranstaltningerne i artikel 47, stk. 1, vedrørende ejerne af egentlige kernekapitalinstrumenter
- b) hovedstolen af hybride kernekapitalinstrumenter nedskrives eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter i det omfang, der er nødvendigt for at opfylde de i artikel 31 anførte afviklingsmål eller for inden for rammerne af de relevante kapitalinstrumenters kapacitet, alt efter hvad der er lavest
- c) hovedstolen af supplerende kapitalinstrumenter nedskrives eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter i det omfang, der er nødvendigt for at opfylde de i artikel 31 anførte afviklingsmål eller for inden for rammerne af de relevante kapitalinstrumenters kapacitet, alt efter hvad der er lavest.

2. Når hovedstolen af et relevant kapitalinstrument nedskrives:

- a) skal nedbringelsen af hovedstolen være permanent, dog med forbehold af eventuel opskrivning i overensstemmelse med refusionsordningen i artikel 46, stk. 3
- b) er der ikke længere nogen forpligtelse over for ejeren af det relevante kapitalinstrument under eller i forbindelse med det nedskrevne instruments beløb, undtagen for enhver forpligtelse, som allerede fandtes, og enhver forpligtelse til skadeserstatning, som kan opstå som følge af en påklage vedrørende lovligheden af udøvelsen af nedskrivningsbeføjelsen
- c) betales der ingen anden kompensation til en ejer af de relevante kapitalinstrumenter end den i henhold til stk. 3.

Litra b) er ikke til hinder for ydelse af egentlige kernekapitalinstrumenter til en ejer af relevante kapitalinstrumenter i henhold til stk. 3.

3. Med henblik på en konvertering af relevante kapitalinstrumenter i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra b), kan afviklingsmyndighederne kræve, at de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede institutter og enheder udsteder egentlige kernekapitalinstrumenter til ejerne af de relevante kapitalinstrumenter. De relevante kapitalinstrumenter kan kun konverteres, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) disse egentlige kernekapitalinstrumenter er udstedt af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller af et moderselskab til et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), med godkendelse af afviklingsmyndigheden for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller, hvor det er relevant, af moderselskabets afviklingsmyndighed

- b) disse egentlige kernekapitalinstrumenter er udstedt forud for dette instituts eller denne enheds, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), udstedelse af aktier eller ejerskabsinstrumenter med henblik på kapitalgrundlagsindsud fra staten eller en offentlig enhed.
- c) disse egentlige kernekapitalinstrumenter tildeles og overføres straks efter anvendelsen af konverteringsbeføjelsen
- d) konverteringssatsen, der bestemmer antallet af egentlige kernekapitalinstrumenter, som leveres i forhold til hvert relevant kapitalinstrument, opfylder principperne i artikel 50 og enhver retningslinje, der er udviklet af EBA i henhold til artikel 50, stk. 4.

4. Med henblik på leveringen af egentlige kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med stk. 3 kan afviklingsmyndighederne pålægge institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), til enhver tid at være i besiddelse af den nødvendige tilladelse til at udstede det relevante antal egentlige kernekapitalinstrumenter.

5. Opfylder et institut betingelserne for afvikling, og beslutter afviklingsmyndigheden at anvende et afviklingsværktøj for dette institut, skal afviklingsmyndigheden opfylde kravet fastsat i artikel 59, stk. 3, inden det relevante afviklingsværktøj anvendes.

Artikel 61

Myndigheder, der foretager konstatering

1. Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der er ansvarlige for at foretage konstateringer som omhandlet i artikel 59, stk. 3, er de myndigheder, der er fastsat i nærværende artikel.

2. Hver medlemsstat udpeger i nationale ret den myndighed, der er ansvarlig for at foretage konstateringer i henhold til artikel 59. Den ansvarlige myndighed kan være den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden, jf. artikel 32.

3. Anses de relevante kapitalinstrumenter for at opfylde kravene til kapitalgrundlag i overensstemmelse med artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013 på et individuelt grundlag, er den myndighed, som er ansvarlig for at foretage den i artikel 59, stk. 3, anførte konstatering, den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er blevet godkendt i henhold til afsnit III i direktiv 2013/36/EU.

4. Er de relevante kapitalinstrumenter udstedt af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som er et datterselskab, og anses de for at opfylde kravene kapitalgrundlag på et individuelt og på et konsolideret grundlag, er den myndighed, som er ansvarlig for at foretage konstateringer som omhandlet i artikel 59, stk. 3, følgende:

- a) den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor instituttet eller enheden som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som har udstedt disse instrumenter, er blevet etableret i henhold til afsnit III i direktiv 2013/36/EU, skal være ansvarlig for at foretage de i artikel 59, stk. 3, litra b), i nærværende direktiv anførte konstateringer
- b) den ansvarlige myndighed i den konsoliderende tilsynsmyndigheds medlemsstat og den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor instituttet eller enheden som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der har udstedt disse instrumenter, er blevet etableret i henhold til afsnit III i direktiv 2013/36/EU, skal være ansvarlig for den fælles konstatering i form af en fælles afgørelse som omhandlet i nærværende direktivs artikel 59, stk. 3, litra c).

*Artikel 62***Konsolideret anvendelse: procedure for konstatering**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de ansvarlige myndigheder, inden der foretages en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra b), c), d eller e), i forhold til et datterselskab, der udsteder relevante kapitalinstrumenter, som anses for at opfylde kravene til kapitalgrundlags på et individuelt og på et konsolideret grundlag, opfylder følgende betingelser:

- a) en ansvarlig myndighed, der overvejer at foretage en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra b), c), d) eller e), skal straks underrette den konsoliderende tilsynsmyndighed og, hvis der er tale om en anden myndighed, den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed befinder sig.
- b) en ansvarlig myndighed, der overvejer at foretage en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra c), skal straks underrette den kompetente myndighed, der er ansvarlig for hvert institut eller enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som har udstedt de relevante kapitalinstrumenter, for hvilke nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen vil blive anvendt, hvis denne konstatering foretages, og hvis der er tale om en anden myndighed, de ansvarlige myndigheder i de medlemsstater, hvor disse kompetente myndigheder og de konsoliderende tilsynsmyndigheder befinder sig.

2. De ansvarlige myndigheder skal, når de foretager en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra c), d) eller e), i tilfælde af et institut eller af en koncern med grænseoverskridende aktiviteter tage hensyn til afviklingens potentielle virkninger i alle de medlemsstater, hvor instituttet eller koncernen er aktive.

3. En ansvarlig myndighed skal sammen med en meddelelse i henhold til stk. 1 forelægge en begrundelse for, hvorfor den overvejer at foretage den pågældende konstatering.

4. Er der indgivet meddelelse i henhold til stk. 1, skal den ansvarlige myndighed efter høring af de myndigheder, som er blevet underrettet, foretage en vurdering af følgende:

- a) hvorvidt der findes en alternativ foranstaltning til anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i henhold til artikel 59, stk. 3
- b) hvorvidt en sådan alternativ foranstaltning anses for at kunne anvendes i praksis
- c) såfremt en sådan alternativ foranstaltning anses for at kunne anvendes i praksis, hvorvidt der er realistisk udsigt til, at den inden for en passende tidsfrist vil kunne løse de problemer, som ellers vil kræve en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3.

5. I forbindelse med stk. 4 i nærværende artikel skal der ved »alternative foranstaltninger« forstås foranstaltninger til tidlig indgriben som omhandlet i artikel 27 i dette direktiv, foranstaltninger som omhandlet i artikel 104, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU eller overførsel af midler eller kapital fra moderselskabet.

6. Finder den ansvarlige myndighed efter høring af de underrettede myndigheder i henhold til stk. 4, at der findes en eller flere alternative foranstaltninger, at de kan anvendes i praksis og at de vil give et resultat som omhandlet i litra c) i nævnte stykke, skal den sikre, at disse foranstaltninger anvendes.

7. Finder den ansvarlige myndighed i et tilfælde som omhandlet i stk. 1, litra a), efter høring af de underrettede myndigheder i henhold til stk. 4, at der ikke findes nogen alternativ foranstaltning, som vil give et resultat som omhandlet i stk. 4, litra c), skal den ansvarlige myndighed beslutte, hvorvidt den konstatering, jf. artikel 59, stk. 3, der overvejes, er passende.

8. Når en ansvarlig myndighed beslutter at foretage en konstatering i henhold til artikel 59, stk. 3, litra c), underretter den straks de ansvarlige myndigheder i de medlemsstater, hvor de berørte datterselskaber er beliggende, og konstateringen skal tage form af en fælles afgørelse som omhandlet i artikel 92, stk. 3 og 4. Foreligger der ikke en fælles afgørelse, skal der ikke foretages en konstatering i henhold til artikel 59, stk. 3, litra c).

9. Afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor de enkelte berørte datterselskaber ligger, skal straks gennemføre en afgørelse om at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter, der er truffet i overensstemmelse med nærværende artikel, under behørig hensyntagen til de hastende omstændigheder i den pågældende situation.

KAPITEL VI

Afviklingsbeføjelser

Artikel 63

Generelle beføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har alle de nødvendige beføjelser til at anvende afviklingsværktøjerne over for institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), der opfylder de relevante betingelser for afvikling. Navnlig anvender afviklingsmyndighederne følgende afviklingsbeføjelser, som de kan anvende enkeltvis eller kombineret:

- a) beføjelsen til at pålægge enhver person at indgive de oplysninger, der kræves for, at afviklingsmyndigheden kan træffe afgørelse og udarbejde en afviklingsplan, herunder ajourføringer og supplerende oplysninger, der indgår i afviklingsplanerne, og krav om, at der gives oplysninger ved inspektioner på stedet
- b) beføjelsen til at tage kontrollen over et institut under afvikling og udøve alle de rettigheder og beføjelser, der tillægges instituttets aktionærer, andre ejere og ledelsesorganet i det pågældende institut
- c) beføjelsen til at overføre aktier og andre ejerskabsinstrumenter, der udstedes af et institut under afvikling
- d) beføjelsen til at overføre rettigheder, aktiver eller passiver i et institut under afvikling til en anden enhed med enhedens samtykke
- e) beføjelsen til at nedbringe, herunder til nul, hovedstolen eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til de nedskrivningsrelevante passiver i et institut under afvikling
- f) beføjelsen til at konvertere nedskrivningsrelevante passiver i et institut under afvikling til ordinære aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i dette institut eller i denne enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), et relevant moderinstitut eller et broinstitut, hvortil aktiverne, rettighederne eller passiverne i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) overføres
- g) beføjelsen til at annullere gældsinstrumenter, der er udstedt af et institut under afvikling, dog ikke sikrede passiver omfattet af artikel 44, stk. 2
- h) beføjelsen til at nedbringe, herunder til nul, den nominelle værdi af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i et institut under afvikling og til at annullere sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
- i) beføjelsen til at pålægge et institut under afvikling eller et relevant moderselskab at udstede nye aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter, herunder præferenceaktier og betingede konvertible instrumenter
- j) beføjelsen til at ændre eller omlægge løbetiden for gældsinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver, der er udstedt af et institut under afvikling, eller ændre det påløbne rentebeløb for sådanne instrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver eller datoen for renteudbetalingen, herunder ved at suspendere betalingen midlertidigt, dog ikke sikrede passiver omfattet af artikel 44, stk. 2
- k) beføjelsen til at afslutte og opsige finansielle kontrakter eller derivataftaler med henblik på anvendelsen af artikel 49
- l) beføjelsen til at fjerne eller erstatte ledelsesorganet og den daglige ledelse i et institut under afvikling

m) beføjelsen til at kræve, at den kompetente myndighed vurderer køberen af en kvalificeret deltagelse rettidigt ved hjælp af en undtagelse fra tidsfristerne fastsat i artikel 22 i direktiv 2013/36/EU og artikel 12 i direktiv 2014/65/EU.

2. Medlemsstaterne skal iværksætte alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at afviklingsmyndighederne ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser ikke er underlagt nogen af følgende krav, der ellers måtte finde anvendelse i henhold til national ret, en kontrakt eller lignende:

- a) med forbehold af artikel 3, stk. 6, og artikel 85, stk. 1, krav om at opnå godkendelse eller samtykke fra bestemte personer, enten offentlige eller private, herunder aktionærer eller kreditorer i instituttet under afvikling
- b) forud for udøvelse af beføjelsen, procedurmæssige krav om at underrette bestemte personer, herunder krav om at offentliggøre en meddelelse eller et prospekt eller arkivere eller registrere dokumenter hos en anden myndighed.

Medlemsstaterne sikrer navnlig, at afviklingsmyndighederne kan udøve beføjelserne i henhold til nærværende artikel, uanset enhver begrænsning af eller ethvert krav om samtykke for overførslen af de pågældende finansielle instrumenter, rettigheder, aktiver eller passiver, der ellers måtte finde anvendelse.

Første afsnit, litra b), berører ikke kravene fastsat i artikel 81 og 83 og ethvert underretningskrav i henhold til Unionens statsstøtteregele.

3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheder, i det omfang en af beføjelserne i nærværende artikels stk. 1 som følge af den specifikke retlige form af en enhed, der er omfattet af artikel 1, stk. 1, ikke finder anvendelse på denne enhed, har beføjelser, der er så ens som muligt, herunder med hensyn til deres konsekvenser.

4. Medlemsstaterne sikrer, at når afviklingsmyndighederne udøver beføjelserne i stk. 3, skal sikkerhedsforanstaltningerne i dette direktiv eller sikkerhedsforanstaltninger, der har samme virkning, finde anvendelse på de berørte personer, herunder aktionærer, kreditorer og modparter.

Artikel 64

Supplerende beføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne ved udøvelsen af deres afviklingsbeføjelser har beføjelse til:

- a) at sørge for, at der finder en overførsel sted uden nogen form for forpligtelse eller hæftelse, der påvirker de overførte finansielle instrumenter, rettigheder, aktiver eller passiver, jf. dog artikel 78; med henblik herpå betragtes enhver ret til kompensation i overensstemmelse med dette direktiv ikke som en forpligtelse eller hæftelse
- b) at fjerne rettigheder til at erhverve yderligere aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
- c) at kræve, at den pågældende myndighed afbryder eller suspenderer optagelsen til handel på et reguleret marked eller optagelsen til officiel notering af finansielle instrumenter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF (33)
- d) at sørge for, at den modtagende part behandles, som om den var instituttet under afvikling for så vidt angår alle rettigheder eller forpligtelser, der gælder for instituttet under afvikling, eller foranstaltninger iværksat af instituttet under afvikling, herunder, jf. artikel 38 og 40, rettigheder eller forpligtelser vedrørende deltagelse i en markedsinfrastruktur
- e) at pålægge instituttet under afvikling eller den modtagende part at udveksle oplysninger og yde hinanden bistand, og
- f) at ophæve eller ændre betingelserne i en kontrakt, som kreditinstituttet under afvikling har indgået, eller at erstatte en modtagende part som part.

2. Afviklingsmyndigheder kan kun udøve de i stk. 1 anførte beføjelser, når de anser det for nødvendigt for at sikre en effektiv afviklingshandling eller for at opfylde en eller flere afviklingsmålsætninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne ved udøvelsen af en afviklingsbeføjelse har beføjelse til at sørge for de nødvendige kontinuitetsforanstaltninger til at sikre en effektiv afviklingshandling, og i givet fald at modtageren kan drive den overførte virksomhed. Sådanne kontinuitetsforanstaltninger omfatter navnlig følgende:

- a) videreførelsen af kontrakter, som instituttet under afvikling har indgået, således at modtageren påtager sig alle rettigheder og forpligtelser fra instituttet under afvikling vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver rettighed, ethvert aktiv eller ethvert passiv, som er blevet overført og udtrykkeligt eller stiltiende er indsat i stedet for instituttet under afvikling i alle relevante kontraktmæssige dokumenter
- b) indsættelse af modtageren i stedet for instituttet under afvikling i enhver retslig procedure vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver rettighed, ethvert aktiv eller ethvert passiv, som er blevet overført.

4. Beføjelserne i stk. 1, litra d), og i stk. 3, litra b), berører ikke følgende:

- a) retten for en medarbejder i instituttet under afvikling til at opsige en ansættelseskontrakt
- b) med forbehold af artikel 69, 70 og 71 enhver ret for en part i en kontrakt til at udøve de rettigheder, der følger af kontrakten, herunder retten til at opsige kontrakten, når der gives mulighed for dette i henhold til kontraktvilkårene som følge af en handling eller en udeladelse af instituttet under afvikling forud for den relevante overførsel eller af modtageren efter den relevante overførsel.

Artikel 65

Beføjelse til at anmode om levering af tjenesteydelser og faciliteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at et institut under afvikling eller nogen af dets koncernenheder, stiller enhver tjenesteydelse eller facilitet til rådighed, som er nødvendig for at give en modtager mulighed for på effektiv vis at drive den virksomhed, som overføres.

Første afsnit finder også anvendelse, når instituttet under afvikling eller den relevante koncernenhed har indledt almindelig insolvensbehandling.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres afviklingsmyndigheder har beføjelse til over for afviklingsmyndigheder i andre medlemsstater at håndhæve de forpligtelser, der i henhold til stk. 1 påhviler koncernenheder, som er etableret på deres område.

3. De i stk. 1 og 2 anførte tjenesteydelser og faciliteter er begrænset til operationelle tjenesteydelser og faciliteter, og de omfatter således ikke nogen form for finansiel støtte.

4. De i stk. 1 og 2 anførte tjenesteydelser og faciliteter leveres på følgende betingelser:

- a) på samme betingelser, når tjenesteydelserne og faciliteterne blev leveret til instituttet under afvikling i henhold til en aftale, umiddelbart før afviklingshandlingen blev iværksat, og så længe aftalen varer
- b) på rimelige betingelser, hvis der ikke findes nogen aftale, eller hvis aftalen er udløbet.

5. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at angive minimumslisten over de tjenesteydelser eller faciliteter, som er nødvendige for at give en modtager mulighed for på effektiv vis at drive en virksomhed, som overføres til den.

Artikel 66

Beføjelse til at håndhæve krisestyringsforanstaltninger eller kriseforebyggelsesforanstaltninger i andre medlemsstater

1. Medlemsstaterne sikrer, når en overførsel af aktier, andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver omfatter aktiver, der befinder sig i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence, eller rettigheder eller passiver, der er omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence, at overførslen er gyldig i henhold til lovgivningen i denne anden medlemsstat.

2. Medlemsstaterne giver den afviklingsmyndighed, der har foretaget eller agter at foretage overførslen, enhver passende støtte med henblik på at sikre, at aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver overføres til modtageren i henhold til ethvert gældende nationalt lovkrav.

3. Medlemsstaterne sikrer, at aktionærer, kreditorer og tredjemænd, der er berørt af overførslen af aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver som omhandlet i stk. 1, ikke kan forhindre, bestride eller tilsidesætte overførslen i henhold til en lovbestemmelse i den medlemsstat, hvor aktiverne befinder sig, eller i henhold til den lov, der finder anvendelse på aktier, andre ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver.

4. Udøver en afviklingsmyndighed i en medlemsstat (medlemsstat A) en nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse, herunder i forhold til kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 59, og omfatter de nedskrivningsrelevante passiver eller de relevante kapitalinstrumenter i instituttet under afvikling følgende:

- a) instrumenter eller passiver, der er omfattet af loven i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den afviklingsmyndighed, som har udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen, er etableret (»medlemsstat B«)
- b) forpligtelser over for kreditorer, der befinder sig i medlemsstat B

sikrer medlemsstat B, at hovedstolen af disse forpligtelser eller instrumenter nedbringes, eller at forpligtelser eller instrumenter konverteres i overensstemmelse med, at afviklingsmyndigheden i medlemsstat A udøver sin nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse.

5. Medlemsstaterne sikrer, at kreditorer, som er berørt af udøvelsen af den i stk. 4 anførte nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse, ikke kan anfægte nedbringelsen af hovedstolen af instrumentet eller passivet eller i givet fald konverteringen heraf i henhold til lovgivningen i medlemsstat B.

6. Hver medlemsstat sikrer, at følgende fastsættes i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence:

- a) aktionærers, kreditorers og tredjemænds ret til ved påklage, jf. artikel 85, at anfægte en overførsel af aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver som anført i stk. 1 i nærværende artikel
- b) kreditorers ret til ved påklage, jf. artikel 85, at anfægte nedbringelsen af hovedstolen eller konverteringen af et instrument eller et passiv, der er omfattet af stk. 4, litra a) eller b), i nærværende artikel
- c) sikkerhedsforanstaltningerne for delvise overførsler, som krævet i kapitel VII, for så vidt angår aktiver, rettigheder eller passiver som anført i stk. 1.

Artikel 67

Beføjelse vedrørende aktiver, rettigheder eller passiver, aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der befinder sig i tredjelande

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne i tilfælde, hvor en afviklingshandling omfatter en foranstaltning i forhold til aktiver, der befinder sig i et tredjeland, eller aktier, andre ejerskabsinstru-

menter, rettigheder eller passiver, som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, kan anmode om følgende:

- a) at administrator, modtager eller enhver anden person, der udøver kontrol med instituttet under afvikling og det modtagende selskab, er pålagt at iværksætte alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen træder i kraft
- b) at administrator, modtager eller enhver anden person, der udøver kontrol med instituttet under afvikling, er pålagt at forvalte aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver eller rettigheder eller afvikle passiverne på vegne af det modtagende selskab, indtil overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen træder i kraft
- c) at rimelige omkostninger for modtageren ved gennemførelsen af enhver foranstaltning som omhandlet i nærværende stykkes litra a) og b) afholdes på en af de i artikel 37, stk. 7, omhandlede måder.

2. Hvis afviklingsmyndigheden vurderer, at det på trods af alle de nødvendige foranstaltninger, der er truffet af administratoren, modtageren eller en anden person i overensstemmelse med stk. 1a, er højst usandsynligt, at overførslen, konverteringen, eller foranstaltningen vil blive effektiv i forhold til visse aktiver, der befinder sig i tredjeland eller visse aktier, andre ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver, der er underlagt lovgivningen i et tredjeland, gennemfører afviklingsmyndigheden ikke overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen. Hvis den allerede har iværksat overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen, skal denne ordre betragtes som ugyldig for så vidt angår de pågældende aktiver, aktier, ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver.

Artikel 68

Udelukkelse af visse kontraktbestemmelser ved tidlig indgriben og afvikling

1. En kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning, der er truffet overfor en enhed i overensstemmelse med nærværende direktiv, som omfatter enhver begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, anses ikke i sig selv som en fyldestgørelsesgrund som omhandlet i direktiv 2002/47/EF ved en kontrakt indgået af enheden og ej heller som insolvensbehandling som omhandlet i direktiv 98/26/EF, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes.

Endvidere anses en kriseforebyggelsesforanstaltning eller krisestyringsforanstaltning ikke i sig selv som en fyldestgørelsesgrund eller som insolvensbehandling i forbindelse med en kontrakt, der er indgået af:

- a) et datterselskab af instituttet, som omfatter forpligtelser, der garanteres eller på anden vis understøttes af moderselskabet eller en hvilken som helst koncernenhed, eller
- b) en enhed i samme koncern som instituttet, der omfatter krydsklausuler.

2. Hvis afviklingsprocedurer i et tredjeland anerkendes i henhold til artikel 94, eller hvis en afviklingsmyndighed i øvrigt beslutter sig herfor, udgør sådanne procedurer for så vidt angår nærværende artikel en kriseforebyggelsesforanstaltning.

3. Forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes, gør en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning, herunder enhver begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, det ikke i sig selv muligt for nogen at:

- a) udøve nogen opsigelses-, suspensions-, ændrings-, netting- eller modregningsret, herunder i forbindelse med en kontrakt, der er indgået af
  - i) et datterselskab, og hvor gennemførelsen af de heraf følgende forpligtelser garanteres eller på anden vis understøttes af koncernenheden
  - ii) af en koncernenhed, der omfatter krydsklausuler (cross default)

- b) opnå besiddelse af, udøve kontrol over eller gøre en eventuel sikkerhed gældende i nogen ejendom tilhørende det berørte institut eller den berørte enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) eller en koncernenhed i forbindelse med kontrakter, der omfatter krydsklausuler (cross default)
- c) påvirke nogen kontraktlig rettighed, som det berørte institut eller den berørte enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), har, eller en koncernenhed i forbindelse med kontrakter, der omfatter krydsklausuler (cross default).

4. Denne artikel påvirker ikke en persons ret til at træffe en foranstaltning som omhandlet i stk. 3, hvis denne rettighed følger af en anden begivenhed end kriseforebyggelsesforanstaltningen, krisestyringsforanstaltningen eller en begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning.

5. En suspension eller begrænsning i henhold til artikel 69, 70 eller 71 udgør ikke manglende opfyldelse af en kontraktlig forpligtelse med henblik på nærværende artikels stk. 1 og 2.

6. Bestemmelserne i nærværende artikel betragtes som overordnede præceptive bestemmelser som defineret i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 (34).

Artikel 69

Beføjelse til at suspendere visse forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere enhver betalings- eller leveringsforpligtelse i henhold til enhver kontrakt, som et institut under afvikling har indgået fra datoen for offentliggørelse af en meddelelse om suspension i henhold til artikel 83, stk. 4, frem til midnat i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden for instituttet under afvikling er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.

2. Såfremt en betalings- eller leveringsforpligtelse ville være forfaldet under suspensionsperioden, forfalder betalings- eller leveringsforpligtelsen umiddelbart efter suspensionsperiodens udløb.

3. Hvis betalings- eller leveringsforpligtelserne i en kontrakt suspenderes for et institut under afvikling i henhold til stk. 1, suspenderes instituttets modparters betalings- eller leveringsforpligtelser i henhold til kontrakten i samme periode.

4. En suspension i henhold til stk. 1 finder ikke anvendelse på:

- a) berettigede indskud
- b) betalings- og leveringsforpligtelser over for systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv 98/26/EF, centrale modparter og centralbanker
- c) berettigede krav i den i direktiv 97/9/EF anvendte betydning.

5. Ved udøvelsen af en beføjelse i henhold til nærværende artikel tager en afviklingsmyndighed hensyn til den indvirkning, som udøvelsen af den pågældende beføjelse kan have på de finansielle markeders korrekte funktion.

Artikel 70

Beføjelse til at begrænse muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at begrænse muligheden for, at sikre kreditorer i et institut under afvikling kan gøre sikkerhedsrettigheder gældende vedrørende aktiver i det pågældende institut under afvikling fra datoen for offentliggørelse af en meddelelse om begrænsning i henhold til artikel 83, stk. 4, frem til midnat i den medlemsstat, hvor instituttet under afvikling er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.

2. Afviklingsmyndigheder skal ikke anvende den i stk. 1 omhandlede beføjelse i forhold til sikkerhedsrettigheder tilhørende systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv

98/26/EF, centrale modparter og centralbanker i aktiver, som instituttet under afvikling har stillet som hel eller delvis sikkerhed.

3. Finder artikel 80 anvendelse, sikrer afviklingsmyndighederne, at enhver begrænsning, der gøres gældende i henhold til beføjelsen omhandlet i nærværende artikels stk. 1, anvendes konsekvent for alle koncernenheder, der er omfattet af en afviklingshandling.

4. Ved udøvelsen af en beføjelse i henhold til nærværende artikel tager en afviklingsmyndighed hensyn til den indvirkning, som udøvelsen af den pågældende beføjelse kan have på de finansielle markeders korrekte funktion.

Artikel 71

Beføjelse til midlertidigt at suspendere opsigelsesrettigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere opsigelsesrettighederne for enhver part i en kontrakt med et institut under afvikling fra offentliggørelsen af meddelelsen i henhold til artikel 83, stk. 4, frem til midnat i den medlemsstat, hvor instituttet under afvikling er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere opsigelsesrettighederne for enhver part i en kontrakt med et datterselskab til et institut under afvikling, når:

- a) forpligtelserne i henhold til kontrakten garanteres eller på anden vis understøttes af instituttet under afvikling
- b) opsigelsesrettighederne i henhold til kontrakten udelukkende er baseret på insolvensen eller de finansielle forhold i instituttet under afvikling, og
- c) i tilfælde af at der er udøvet eller kan udøves en overførselsbeføjelse, der vedrører instituttet under afvikling, enten:
  - i) alle de aktiver og passiver i datterselskabet, der vedrører denne kontrakt, er blevet overført eller kan overføres til modtageren og denne påtager sig alle disse aktiver og passiver, eller
  - ii) afviklingsmyndigheden på anden måde sikrer tilstrækkelig beskyttelse af sådanne forpligtelser.

Suspensionen har virkning fra offentliggørelsen af meddelelsen i henhold til artikel 83, stk. 4, frem til midnat i den medlemsstat, hvor datterselskabet til instituttet under afvikling er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.

3. En suspension i henhold til stk. 1 eller 2 finder ikke anvendelse på systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv 98/26/EF, centrale modparter eller centralbanker.

4. En person kan udøve en opsigelsesret i henhold til en kontrakt inden afslutningen af den i stk. 1 eller 2 anførte periode, hvis vedkommende modtager en meddelelse fra afviklingsmyndigheden om, at de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af kontrakten, ikke vil blive:

- a) overført til en anden enhed, eller
- b) genstand for nedskrivning eller konvertering ved anvendelse af bail-in-værktøjet i henhold til artikel 43, stk. 2, litra a).

5. Udøver en afviklingsmyndighed den i denne artikels stk. 1 eller 2 anførte beføjelse til at suspendere opsigelsesrettigheder, og er der ikke givet meddelelse i henhold til nærværende artikels stk. 4, kan disse rettigheder, når suspensionsperioden udløber, jf. dog artikel 68, udøves således:

- a) hvis de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af kontrakten, er blevet overført til en anden enhed, kan en modpart først udøve opsigelsesrettighederne i henhold til kontraktvilkårene ved forekomsten af en fortsat eller efterfølgende fyldestgørelsesgrund fra modtagerens side

b) hvis de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af kontrakten, forbliver i instituttet under afvikling, og afviklingsmyndigheden ikke har anvendt bail-in-værktøjet i henhold til artikel 43, stk. 2, litra a), på den pågældende kontrakt, kan en modpart udøve opsigelsesrettighederne i henhold til kontraktvilkårene efter udløbet af en suspension i henhold til stk. 1.

6. Ved udøvelsen af en beføjelse i henhold til nærværende artikel tager en afviklingsmyndighed hensyn til den indvirkning, som udøvelsen af den pågældende beføjelse kan have på de finansielle markeders korrekte funktion.

7. Kompetente myndigheder eller afviklingsmyndigheder kan pålægge et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), at føre detaljerede registre over kontrakter.

Efter anmodning fra en kompetent myndighed eller en afviklingsmyndighed gør et transaktionsregister de nødvendige oplysninger tilgængelige for kompetente myndigheder eller afviklingsmyndigheder, således at de kan opfylde deres respektive forpligtelser og mandater i overensstemmelse med artikel 81 i forordning (EU) nr. 648/2012.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende elementer i forbindelse med stk. 7:

- a) et minimumssæt af oplysninger om finansielle kontrakter, der skal fremgå af de detaljerede registre, og
- b) de omstændigheder, hvorunder dette krav skal gælde.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 72

Udøvelse af afviklingsbeføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne med henblik på at træffe en afviklingshandling er i stand til at udøve kontrol over instituttet under afvikling, for således:

- a) at drive og udføre aktiviteter og tjenesteydelser i instituttet under afvikling med alle de beføjelser, der tillægges aktionærene og ledelsesorganet
- b) at forvalte og afhænde aktiver og ejendom tilhørende instituttet under afvikling.

Den i første afsnit omhandlede kontrol kan udøves direkte af afviklingsmyndigheden eller indirekte af en eller flere personer, der udpeges af afviklingsmyndigheden. Medlemsstaterne sikrer, at stemmerettigheder knyttet til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i instituttet under afvikling ikke kan udøves i afviklingsperioden.

2. Med forbehold af artikel 85, stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne er i stand til at træffe en afviklingshandling i kraft af en bekendtgørelse i overensstemmelse med de nationale administrative kompetencer og procedurer, uden at udøve kontrol over instituttet under afvikling.

3. Afviklingsmyndighederne beslutter fra sag til sag, om det er hensigtsmæssigt at træffe en afviklingshandling i kraft af de i stk. 1 eller stk. 2 omhandlede midler, under hensyntagen til afviklingsmålsætningerne og de overordnede principper for afvikling, de specifikke forhold, der gør sig gældende for det pågældende institut under afvikling, og behovet for at fremme en effektiv afvikling af grænseoverskridende koncerner.

4. Afviklingsmyndigheder anses ikke for at være skyggedirektører eller de facto-direktører i henhold til national ret.

KAPITEL VII

Sikkerhedsforanstaltninger

Artikel 73

Behandling af aktionærer og kreditorer i tilfælde af delvis overførsel og anvendelse af bail-in-værktøjet

Medlemsstaterne sikrer, når ét eller flere af afviklingsværktøjerne er blevet anvendt, særlig med henblik på artikel 75, at:

- a) aktionærene og de kreditorer, hvis krav ikke er blevet overført, når afviklingsmyndighederne foretager delvis overførsel af rettigheder, aktiver og forpligtelser, der tilhører instituttet under afvikling, medmindre litra b) finder anvendelse, modtager dækning for deres krav mindst svarende til det, de ville have modtaget, hvis instituttet under afvikling var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling samtidig med at den i artikel 82 omhandlede afgørelse blev truffet
- b) de aktionærer og kreditorer, hvis krav er blevet nedskrevet eller konverteret til egenkapital, når afviklingsmyndighederne anvender bail-in-værktøjet, ikke lider større tab, end hvis instituttet under afvikling var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling samtidig med at den i artikel 82 omhandlede afgørelse blev truffet.

Artikel 74

Værdiansættelse af forskel i behandlingen

1. Ved vurderingen af, hvorvidt aktionærer og kreditorer ville have modtaget en bedre behandling, hvis instituttet under afvikling havde været underlagt almindelig insolvensbehandling, herunder, men ikke udelukkende, ved anvendelse af artikel 73, sikrer medlemsstaterne, at en uvildig person foretager en værdiansættelse snarest muligt efter afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne. Denne værdiansættelse adskiller sig fra den værdiansættelse, der foretages i henhold til artikel 36.

2. Ved værdiansættelsen i stk. 1 fastsættes:

- a) den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have modtaget, herunder relevante indskudsgarantordninger, hvis det institut under afvikling, for hvilket afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne er blevet sat i værk, havde været underlagt almindelig insolvensbehandling, samtidig med at den i artikel 82 omhandlede afgørelse blev truffet
- b) den faktiske behandling, som aktionærer og kreditorer i instituttet under afvikling har modtaget i forbindelse med afviklingen, og
- c) om der er nogen forskel mellem behandlingen i litra a) og behandlingen i litra b).

3. Værdiansættelsen skal:

- a) tage udgangspunkt i, at det institut under afvikling, for hvilket afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne er blevet sat i værk, ville have været underlagt almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 82 omhandlede afgørelse blev truffet
- b) tage udgangspunkt i, at afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne ikke var blevet iværksat
- c) se bort fra enhver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til instituttet under afvikling.

4. EBA kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der skal anvendes til værdiansættelsen i nærværende artikel, særlig metoden til at vurdere den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have modtaget, hvis instituttet under afvikling havde været underlagt insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 82 omhandlede afgørelse blev truffet.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 75

Sikkerhedsforanstaltninger for aktionærer og kreditorer

Konstateres det ved afviklingen i henhold til artikel 74, at en aktionær eller kreditor som omhandlet i artikel 73 eller indskudsgarantiordningen i henhold til artikel 109, stk. 1, har lidt større tab, end den ville have gjort ved en likvidation under almindelig insolvensbehandling, sikrer medlemsstaterne, at denne er berettiget til betaling af forskellen fra afviklingsfinansieringsordningen.

Artikel 76

Sikkerhedsforanstaltninger for modparter i delvise overførsler

1. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 2 anførte sikkerhedsforanstaltninger finder anvendelse i følgende situationer:

- a) en afviklingsmyndighed overfører en del af, men ikke alle aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne i et institut under afvikling til en anden enhed eller, gennem anvendelse af et afviklingsværktøj, fra et broinstitut eller et porteføljeadministrationselskab til en anden person
- b) en afviklingsmyndighed anvender den i artikel 64, stk. 1, litra f), anførte beføjelse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der forefindes en passende beskyttelse af følgende ordninger og af modparterne i disse ordninger:

- a) sikkerhedsforanstaltninger, hvorved en person i form af en sikkerhed har konkrete eller mulige interesser i de aktiver eller rettigheder, der er genstand for overførsel, uanset om disse interesser er sikret på grundlag af specifikke aktiver eller rettigheder eller på grundlag af en generalpant eller lignende ordninger
- b) aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, hvormed sikkerhedsstillingen til sikring eller dækning af resultaterne af specifikke forpligtelser opnås ved overførsel af det fulde ejerskab af aktiver fra sikkerhedsstilleren til sikkerhedstageren, og dette på betingelser, hvorefter sikkerhedstageren skal overføre aktiver, hvis disse specifikke forpligtelser realiseres
- c) aftaler om modregning, hvor to eller flere krav eller forpligtelser mellem instituttet under afvikling og en modpart kan modregnes hinanden
- d) nettingaftaler
- e) dækkede obligationer
- f) aftaler om struktureret finansiering, herunder securitisationer og instrumenter, der anvendes til hedgingformål, som udgør en integrerende del af sikkerhedspuljen, og som i henhold til national ret er sikret på en måde svarende til de dækkede obligationer, hvilket omfatter en aftaleparts eller en administrators, en befuldmægtigets eller en repræsentants udstedelse og besiddelse af en sikkerhed.

Den mest hensigtsmæssige form for beskyttelse for de kategorier af aftaler, der er anført i dette stykke, litra a)-f), præciseres yderligere i artikel 77-80 og er omfattet af begrænsningerne i artikel 68-71.

3. Kravet i stk. 2 finder anvendelse uanset antallet af parter i aftalerne, og uanset om aftalerne:

- a) er blevet oprettet på grundlag af en kontrakt, en trust eller andet, eller er opstået automatisk i kraft af gældende ret
- b) er opstået af eller helt eller delvis er underlagt lovgivningen i en anden medlemsstat eller i et tredjeland.

4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115, der yderligere præciserer de kategorier af aftaler, der er omfattet af nærværende artikel, stk. 2, litra a)-f).

Artikel 77

Beskyttelse for aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse, modregning og netting

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en passende beskyttelse af aftale om finansielle sikkerhedsstillelser i form af overdragelse af ejendomsret og af modregnings- og nettingaftaler med henblik på at undgå en overførsel af nogle af, men ikke alle, de rettigheder og forpligtelser, som er beskyttet i kraft af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, en aftale om modregning eller en nettingaftale mellem instituttet under afvikling og en anden person, og en ændring eller en opsigelse af rettigheder og forpligtelser, som er beskyttet i kraft af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, en aftale om modregning eller en nettingaftale ved anvendelse af accessori-ske beføjelser.

I forbindelse med første afsnit betragtes rettigheder og forpligtelser som beskyttet i henhold til en sådan aftale, hvis parterne i aftalen er berettiget til at modregne disse rettigheder og forpligtelser eller til at omregne dem til nettoværdi.

2. Uanset stk. 1 kan afviklingsmyndigheden, hvis det er nødvendigt for at sikre, at de dækkede indskud er tilgængelige:

- a) overføre dækkede indskud, som indgår i en af de aftaler, der omtales i stk. 1, uden at overføre aktiver, rettigheder eller forpligtelser, som indgår i samme aftale. og
- b) overføre, ændre eller ophæve aktiver, rettigheder eller forpligtelser uden at overføre de dækkede indskud.

Artikel 78

Beskyttelse af sikkerhedsforanstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en passende beskyttelse af passiver, der sikres i henhold til en sikkerhedsforanstaltning, for således at undgå:

- a) overførsel af aktiver, hvormed passivet er sikret, medmindre passivet og sikkerhedsstillelsen også overføres
- b) overførsel af et sikret passiv, medmindre sikkerhedsstillelsen også overføres
- c) overførsel af sikkerhedsstillelsen, medmindre det sikrede passiv også overføres
- d) ændring eller afslutning af en sikkerhedsforanstaltning ved anvendelse af accessori-ske beføjelser, hvis denne ændring eller afslutning medfører, at passivet ikke længere er sikret.

2. Uanset stk. 1 kan afviklingsmyndigheden, hvis det er nødvendigt for at sikre, at de dækkede indskud er tilgængelige:

- a) overføre dækkede indskud, som indgår i en af de aftaler, der omtales i stk. 1, uden at overføre aktiver, rettigheder eller forpligtelser, som indgår i samme aftale, og
- b) overføre, ændre eller ophæve aktiver, rettigheder eller forpligtelser uden at overføre de dækkede indskud.

Artikel 79

Beskyttelse for aftaler om struktureret finansiering og dækkede obligationer

1. Medlemsstaterne sikrer, at der forefindes en passende beskyttelse for aftaler om struktureret finansiering, herunder aftaler som omhandlet i artikel 76, stk. 2, litra e) og f), for således at undgå:

- a) delvis overførsel af de aktiver, rettigheder og forpligtelser, som udgør eller er en del af en aftale om struktureret finansiering, herunder aftaler som omhandlet i artikel 76, stk. 2, litra e) og f), som instituttet under afvikling er part i

b) afslutning eller ændring ved anvendelse af accessoriske beføjelser af de aktiver, rettigheder og forpligtelser, som udgør eller er en del af en aftale om struktureret finansiering, herunder aftaler som omhandlet i artikel 76, stk. 2, litra e) og f), som instituttet under afvikling er part i.

2. Uanset stk. 1 kan afviklingsmyndigheden, hvis det er nødvendigt for at sikre, at de dækkede indskud er tilgængelige:

- a) overføre dækkede indskud, som indgår i en af de aftaler, der omtales i stk. 1, uden at overføre andre aktiver, rettigheder eller forpligtelser, som indgår i samme aftale, og
- b) overføre, ændre eller ophæve aktiver, rettigheder eller forpligtelser uden at overføre de dækkede indskud.

Artikel 80

Delvise overførsler: beskyttelse af betalings-, clearing- og afregningssystemer

1. Medlemsstaterne sikrer, at anvendelsen af et afviklingsværktøj ikke påvirker anvendelsen af og reglerne for de systemer, der er omfattet af direktiv 98/26/EF, når afviklingsmyndigheden:

- a) overfører en del af men ikke alle aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne i et institut under afvikling til en anden enhed, eller
- b) anvender beføjelser i henhold til artikel 64 til at ophæve eller ændre betingelserne i en kontrakt, som instituttet under afvikling har indgået, eller at erstatte en modtager som part.

2. En i nærværende artikels stk. 1 omhandlet overførsel, ophævelse eller ændring må navnlig ikke annullere en overførselsordre i strid med artikel 5 i direktiv 98/26/EF, og den må ikke ændre eller hindre håndhævelsen af overførselsordrer og netting i henhold til artikel 3 og 5 i nævnte direktiv, anvendelsen af midler, værdipapirer eller kreditfaciliteter i henhold til artikel 4 i nævnte direktiv eller beskyttelsen af en sikkerhed i henhold til artikel 9 i nævnte direktiv.

KAPITEL VIII

Proceduremæssige forpligtelser

Artikel 81

Underretningskrav

1. Medlemsstaterne pålægger ledelsesorganet for et institut eller enhver enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), at underrette den kompetente myndighed, hvis de vurderer, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. artikel 32, stk. 4.

2. De kompetente myndigheder underretter de relevante afviklingsmyndigheder om enhver underretning, de modtager i henhold til nærværende artikels stk. 1 og eventuelle kriseforebyggelsesforanstaltninger eller foranstaltninger som omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, som de pålægger et institut eller en enhed som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c), eller d), at iværksætte.

3. Vurderer en kompetent myndighed eller en afviklingsmyndighed, at de i artikel 32, stk. 1, litra a) og b), omhandlede betingelser er opfyldt for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), fremsender den omgående denne vurdering til følgende myndigheder, hvis det ikke er samme myndighed:

- a) afviklingsmyndigheden for det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- b) den kompetente myndighed for det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)

- c) den kompetente myndighed for en filial af det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- d) afviklingsmyndigheden for en filial af det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- e) centralbanken
- f) den indskudsgarantiordning, som et kreditinstitut er medlem af, når det er nødvendigt for at indskudsgarantiordningens funktioner kan udføres
- g) det organ, der er ansvarligt for ordningerne for afviklingsfinansiering, når det er nødvendigt for at afviklingsfinansieringsordningernes funktioner kan udføres
- h) i givet fald koncernafviklingsmyndigheden
- i) det kompetente ministerium
- j) den konsoliderende tilsynsmyndighed, når instituttet eller enheden som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til afsnit VII, kapitel 3, i direktiv 2013/36/EU, og
- k) ESRB og den udpegede nationale makrotilsynsmyndighed.

4. Hvis videregivelsen af oplysninger som omhandlet i stk. 3, litra f), og g), ikke garanterer et tilstrækkeligt niveau af fortrolighed, etablerer den kompetente myndighed eller afviklingsmyndighed alternative procedurer for kommunikation, som opfylder samme mål, men samtidig sikrer et tilstrækkeligt niveau af fortrolighed.

Artikel 82

Afviklingsmyndighedens afgørelse

1. Ved modtagelse af en underretning fra den kompetente myndighed i henhold til artikel 81, stk. 3, eller på eget initiativ vurderer afviklingsmyndigheden i henhold til artikel 32, stk. 1, og artikel 33, om de heri fastsatte betingelser er opfyldt for det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

2. En beslutning om, hvorvidt der skal træffes afviklingshandlinger over for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal indeholde følgende oplysninger:

- a) begrundelsen for afgørelsen, herunder en bestemmelse af, hvorvidt instituttet opfylder eller ikke opfylder betingelserne for afvikling
- b) den foranstaltning, afviklingsmyndigheden agter at iværksætte, herunder i givet fald afgørelsen om at anmode om likvidation, udpegelse af en administrator eller eventuelle andre foranstaltninger i overensstemmelse med almindelig insolvensbehandling eller i henhold til artikel 37, stk. 9, i overensstemmelse med national ret.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere procedurerne, indholdet og betingelserne i forbindelse med følgende krav:

- a) underretningskravene omhandlet i artikel 81, stk. 1, 2 og 3
- b) meddelelsen om suspension omhandlet i artikel 83.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikel 83***Afviklingsmyndighedernes proceduremæssige forpligtelser**

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne hurtigst muligt efter at have iværksat en afviklingshandling opfylder kravene fastsat i stk. 2, 3 og 4.

2. Afviklingsmyndigheden underretter det institut, der er under afvikling, og nedenstående myndigheder, hvis det ikke er samme myndighed:

- a) den kompetente myndighed for det pågældende institut under afvikling
- b) den kompetente myndighed for en filial af det pågældende institut under afvikling
- c) centralbanken
- d) den indskudsgarantiordning, som kreditinstituttet under afvikling er medlem af
- e) det organ, der er ansvarligt for ordningerne for afviklingsfinansiering
- f) hvor dette er relevant, koncernafviklingsmyndigheden
- g) det kompetente ministerium
- h) den konsoliderende tilsynsmyndighed, når instituttet under afvikling er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til afsnit VII, kapitel 3, i direktiv 2013/36/EU
- i) den udpegede nationale makroprudentielle myndighed og ESRB
- j) Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, ESMA, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA), oprettet i henhold til forordning (EU) nr. 1094/2010 og EBA
- k) de systemansvarlige for det system, instituttet deltager i, hvis instituttet under afvikling er et institut som defineret i artikel 2, litra b), i direktiv 98/26/EF.

3. En underretning i henhold til stk. 2 skal omfatte en genpart af enhver afgørelse eller ethvert instrument, hvorved de relevante beføjelser udøves, og skal indeholde en angivelse af datoen, hvor afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne træder i kraft.

4. Afviklingsmyndigheden skal offentliggøre eller sikre offentliggørelse af en genpart af den afgørelse eller det instrument, hvorved afviklingshandlingen træffes, eller en meddelelse, der opsummerer afviklingshandlingens virkninger, særlig for detailkunder, og, hvor dette er relevant, suspensions- eller begrænsningsvilkår og -periode som omhandlet i artikel 69, 70 og 71 med følgende midler:

- a) på sit officielle websted
- b) på den kompetente myndigheds websted, hvis denne myndighed ikke er afviklingsmyndigheden, og EBA's websted
- c) på webstedet for det institut, der er under afvikling
- d) optages aktierne eller andre ejerskabs- eller gældsinstrumenter i det institut, der er under afvikling, til handel på et reguleret marked, anvendes midlerne til offentliggørelse af regulerede oplysninger vedrørende instituttet under afvikling i henhold til artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF (35).

5. Hvis aktier, ejerskabs- eller gældsinstrumenter ikke kan omsættes på et reguleret marked, sikrer afviklingsmyndigheden, at de dokumenter, der udgør bevisgrundlaget for de i stk. 4 omhandlede instrumenter, sendes til alle aktionærer og kreditorer i instituttet under afvikling, som er registreret i registre og databaser i instituttet under afvikling, og som er tilgængelige for afviklingsmyndigheden.

*Artikel 84***Fortrolighed**

1. Følgende personer er underlagt bindende krav om tavshedspligt:

- a) afviklingsmyndighederne

- b) de kompetente myndigheder og EBA
- c) de kompetente ministerier
- d) administratorer eller midlertidige administratorer, der udpeges i henhold til dette direktiv
- e) potentielle købere, som de kompetente myndigheder kontakter, eller som afviklingsmyndighederne henvender sig til, uanset om denne kontakt eller henvendelse er et led i forberedelserne til anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet, og uanset om denne henvendelse har ført til et køb
- f) revisorer, bogholdere, juridiske og professionelle rådgivere, valuarer og andre eksperter, der engageres direkte eller indirekte af afviklingsmyndighederne, af de kompetente myndigheder, af de kompetente ministerier eller af potentielle købere som omhandlet i litra e)
- g) organer, der administrerer indskudsgarantiordninger
- h) organer, der administrer investorgarantiordninger
- i) det organ, der er ansvarligt for ordningerne for afviklingsfinansiering
- j) centralbanker og andre myndigheder, der er involveret i afviklingsforløbet
- k) et broinstitut eller et porteføljeadministrationselskab
- l) alle andre personer, der permanent eller lejlighedsvis leverer eller har leveret tjenesteydelser direkte eller indirekte til personer som omhandlet i litra a)-k)
- m) den daglige ledelse, medlemmer af ledelsesorganet og de ansatte i det eller den i litra a)-k) omhandlede organ eller enhed før, under og efter deres udpegelse.

2. Med henblik på at sikre, at kravene i stk. 1 og 3 overholdes, skal de i stk. 1, litra a), b), c), g), h), j) og k), omhandlede personer sikre, at der eksisterer interne regler herom, herunder regler, der sikrer tavshedspligt omkring oplysninger, som udveksles mellem personer, der er direkte involveret i afviklingsprocessen.

3. Uden at det berører den generelle anvendelse af kravene i stk. 1, er det forbudt for de i nævnte stykke omhandlede personer at videregive fortrolige oplysninger, der modtages som led i deres arbejde eller fra en kompetent myndighed eller afviklingsmyndighed i forbindelse med dens arbejde i henhold til dette direktiv, til enhver person eller myndighed, undtagen i forbindelse med udøvelsen af deres arbejde i henhold til dette direktiv eller i summarisk eller samlet form, således at de enkelte institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ikke kan identificeres, eller med udtrykkelig forhåndsgodkendelse fra den myndighed eller det institut eller den enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som udleverede oplysningerne.

Medlemsstaterne sikrer, at ingen fortrolige oplysninger videregives af de i stk. 1 omhandlede personer, og at den mulige indflydelse, som en videregivelse af disse oplysninger kunne have på samfundets interesser for så vidt angår finanspolitik, valutapolitik eller økonomisk politik, på fysiske og juridiske persons forretningsmæssige interesser, på formålet med inspektioner, på undersøgelser og på revision, vurderes.

Proceduren for kontrol med effekten af oplysningers videregivelse skal omfatte en særlig vurdering af effekten af enhver videregivelse af indholdet og detaljerne i den i artikel 5, 7, 10, 11 og 12 omhandlede genopretnings- og afviklingsplan og resultaterne af enhver vurdering i henhold til artikel 6, 8 og 15.

En person eller en enhed som omhandlet i stk. 1 gøres civilretligt ansvarlig i tilfælde af en overtrædelse af nærværende artikel i overensstemmelse med national ret.

4. Denne artikel forhindrer ikke:

- a) ansatte og eksperter i de i stk. 1, litra a)-j), omhandlede organer og enheder i at udveksle oplysninger indbyrdes inden for det enkelte organ eller den enkelte enhed, eller
- b) afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder, herunder deres ansatte og eksperter, i at udveksle oplysninger indbyrdes og med andre EU-afviklingsmyndigheder, andre af Unionens kompetente myndigheder, kompetente ministerier, centralbanker, indskudsgarantiordninger, investorgarantiordning, myndigheder, der er ansvarlige for almindelig insolvensbehandling, myndigheder, der er an-

svarlige for opretholdelsen af stabiliteten i det finansielle system i medlemsstaterne ved anvendelse af makroprudentielle regler, personer, der udfører revision af bogføringen, EBA eller, med forbehold af artikel 98, tredjelandsmyndigheder, der varetager samme type opgaver som afviklingsmyndighederne, eller, efter strenge fortrolighedskrav, med en potentiel køber eller enhver anden person, hvor dette er nødvendigt med henblik på planlægning eller gennemførelse af en afviklingshandling.

5. Uanset andre bestemmelser i nærværende artikel, kan medlemsstaterne tillade udveksling af oplysninger med følgende:

- a) under strenge fortrolighedskrav, til enhver anden person, hvor det er nødvendigt af hensyn til planlægningen eller gennemførelsen af en afvikling
  - b) parlamentariske undersøgelsesudvalg i deres medlemsstater, revisionsretter i deres medlemsstater og andre enheder med ansvar for undersøgelser i deres medlemsstater under passende vilkår, og
  - c) nationale myndigheder med ansvar for tilsyn med betalingssystemer, myndigheder med ansvar for normale insolvensprocedurer, myndigheder med offentlig tilsynspligt med andre enheder i den finansielle sektor, myndigheder med ansvar for tilsyn med de finansielle markeder og forsikringselskaber og inspektører, der handler på deres vegne, myndigheder med ansvar for opretholdelse af stabilitet i det finansielle system i medlemsstaterne ved brug af makroprudentielle regler og myndigheder med ansvar for beskyttelse af det finansielle systems stabilitet og personer, der har til opgave at udføre revision.
- c) 6. Denne artikel berører ikke national ret vedrørende videregivelse af oplysninger til brug ved retshandlinger i straffe- eller civile retlige sager.

7. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at angive, hvordan oplysninger bør formidles i summarisk eller samlet form, jf. stk. 3.

KAPITEL IX

Klageadgang og udelukkelse af andre tiltag

Artikel 85

Retten for håndsgodkendelse og ret til at anfægte beslutninger

1. Medlemsstaterne kan kræve, at en afgørelse om at træffe en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning er underlagt retten for håndsgodkendelse, forudsat at, hvad angår en afgørelse om at træffe en krisestyringsforanstaltning, proceduren i forbindelse med ansøgningen om godkendelse og retten behandling ifølge national ret afvikles hurtigt.

2. Medlemsstaterne indfører i national lovgivning klageadgang for en afgørelse om at træffe en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en afgørelse om at udøve enhver beføjelse efter dette direktiv, dog ikke en krisestyringsforanstaltning.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle personer, der er berørt af en afgørelse om at træffe en krisestyringsforanstaltning, har ret til at påklage den pågældende afgørelse. Medlemsstaterne sikrer, at prøvelsen gennemføres hurtigt, og at de nationale domstole anvender de komplekse økonomiske vurderinger af de faktiske omstændigheder, som afviklingsmyndigheden har gennemført, som grundlag for deres egen vurdering.

4. For retten til klageadgang som omhandlet i stk. 3 gælder der følgende bestemmelser:

- a) indgivelse af en klage medfører ikke automatisk suspension af virkningerne af den anfægtede afgørelse
- b) afviklingsmyndighedens afgørelse kan fuldbyrdes omgående, og den medfører en simpel formodning om, at det ikke vil være i samfundets interesser at suspendere dens håndhævelse.

Når det er nødvendigt at beskytte interesser hos tredjemand, der i god tro har købt aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling, i kraft af anvendelsen af afviklingsværktøjer eller en afviklingsmyndigheds udøvelse af afviklingsbeføjelser, berører annulleringen af en beslutning truffet af en afviklingsmyndighed ikke administrative handlinger eller transaktioner, der foretages efterfølgende af den pågældende afviklingsmyndighed, og som er baseret på den annullerede beslutning. I så fald er retsmidlerne, såfremt afviklingsmyndighederne har truffet en fejlagtig beslutning eller en fejlagtig foranstaltning, begrænset til kompensation for det tab, ansøgeren har lidt som følge af beslutningen eller handlingen.

Artikel 86

Begrænsninger af andre retlige procedurer

1. Uden at dette berører artikel 82, stk. 2, litra b), sikrer medlemsstaterne i forhold til et institut under afvikling eller et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), for hvilket det er blevet konstateret, at betingelserne for afvikling er opfyldt, at der ikke indledes almindelig insolvensbehandling, medmindre det sker på afviklingsmyndighedens initiativ, og at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ikke kan pålægges almindelig insolvensbehandling, medmindre afviklingsmyndigheden har givet sit samtykke.

2. For så vidt angår stk. 1 sikrer medlemsstaterne:

- a) at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne underrettes omgående om enhver anmodning om indledning af almindelig insolvensbehandling af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), uanset om det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er under afvikling, eller om en afgørelse er offentliggjort i henhold til artikel 83, stk. 4 og 5
- b) at der ikke træffes afgørelse om anmodningen, medmindre de i litra a) omhandlede underretninger er foretaget, og et af følgende tilfælde opstår:
  - i) afviklingsmyndigheden har underrettet de myndigheder, der er ansvarlige for almindelig insolvensbehandling, om, at den ikke agter at træffe en afviklingshandling over for instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d),
  - ii) en periode på syv dage begyndende på datoen for de i litra a) omhandlede underretninger er udløbet.

3. Uden at dette berører eventuelle begrænsning af muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, der følger af artikel 70, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndigheder har mulighed for at anmode retten om at indstille enhver retlig behandling eller procedure, som et institut under afvikling er eller bliver part i, i en passende periode, der står mål med det ønskede formål, såfremt det er nødvendigt for at opnå en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjer og -beføjelser.

AFSNIT V

GRÆNSEOVERSKRIDENDE KONCERNAFVIKLING

Artikel 87

Generelle principper for beslutningstagning, der involverer mere end én medlemsstat

Medlemsstaterne sikrer, at deres myndigheder, når de træffer afgørelser eller foranstaltninger i henhold til dette direktiv, som vil kunne få konsekvenser i en eller flere andre medlemsstater, tager hensyn til følgende generelle principper:

- a) det er bydende nødvendigt med en effektiv beslutningstagning og at holde afviklingsomkostningerne så lave som muligt, når der træffes afviklingshandlinger
- b) at afgørelser og foranstaltninger træffes rettidigt og tilstrækkelig hurtigt, når det er nødvendigt
- c) at afviklingsmyndigheder, kompetente myndigheder og andre myndigheder samarbejder indbyrdes for at sikre, at afgørelserne og foranstaltningerne træffes på en koordineret og effektiv måde
- d) at de relevante myndigheders opgaver og ansvarsområder i hver enkelt medlemsstat defineres klart
- e) at der tages behørigt hensyn til interesserne i de medlemsstater, hvor modervirksomhederne i Unionen er etableret, og særlig indvirkningen af enhver afgørelse eller foranstaltning eller manglende foranstaltning på disse medlemsstaters finansielle stabilitet, skatteindtægter, afviklingsfond, indskudsgarantiordning eller investorgarantiordning
- f) at der tages behørigt hensyn til interesserne i hver enkelt medlemsstat, hvor der er etableret et datterselskab, og særlig indvirkningen af enhver afgørelse eller foranstaltning eller manglende foranstaltning på disse medlemsstaters finansielle stabilitet, skatteindtægter, afviklingsfond, indskudsgarantiordning eller investorgarantiordning
- g) at der tages behørigt hensyn til interesserne i hver enkelt medlemsstat, hvor der væsentlige filialer er beliggende, og særlig indvirkningen af enhver afgørelse eller foranstaltning eller manglende foranstaltning på disse medlemsstaters finansielle stabilitet
- h) at der tages behørigt hensyn til målene om at sikre en afvejning af de forskellige involverede medlemsstaters interesser og om at undgå, at bestemte medlemsstaters interesser skades eller beskyttes urimeligt, herunder at undgå en urimelig byrdefordeling mellem medlemsstaterne
- i) at enhver forpligtelse i henhold til dette direktiv til at høre en myndighed, inden der træffes en afgørelse eller en foranstaltning, omfatter som minimum en forpligtelse til at høre den pågældende myndighed vedrørende de elementer i den foreslåede afgørelse eller foranstaltning, der har eller sandsynligvis vil have
  - i) konsekvenser for modervirksomheden i Unionen, datterselskabet eller filialen, og
  - ii) konsekvenser for stabiliteten i den medlemsstat, hvor modervirksomheden i Unionen, datterselskabet eller filialen er etableret eller beliggende
- j) at afviklingsmyndigheder tager hensyn til og anvender de i artikel 13 omhandlede afviklingsplaner, når de træffer afviklingshandlinger, medmindre afviklingsmyndighederne i lyset af sagens omstændigheder finder, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne
- k) at kravet om gennemsigtighed, når en foreslået afgørelse eller foranstaltning sandsynligvis vil have konsekvenser for en berørt medlemsstats finansielle stabilitet, skatteindtægter, afviklingsfond, indskudsgarantiordning eller investorgarantiordning, og
- l) anerkendelse af, at koordinering og samarbejde giver de bedste muligheder for at opnå et resultat, der reducerer de samlede afviklingsomkostninger.

Artikel 88

Afviklingskollegier

1. Koncernafviklingsmyndighederne opretter afviklingskollegier for at gennemføre de i artikel 12, 13, 16, 18, 45, 91 og 92 omhandlede opgaver og i givet fald sikre samarbejde og koordinering med afviklingsmyndigheder i tredjelande.

Disse afviklingskollegier skal navnlig fastsætte rammer for koncernafviklingsmyndigheden, de øvrige afviklingsmyndigheder og i givet fald de berørte kompetente myndigheder og konsoliderende tilsynsmyndigheder med henblik på:

- a) at udveksle relevante oplysninger med henblik på udarbejdelse af koncernafviklingsplaner, anvendelse af forberedende og forebyggende beføjelser på koncernniveau og koncernafvikling

- b) at udarbejde koncernafviklingsplaner, jf. artikel 12 og 13
- c) at vurdere mulighederne for at afvikle koncerner, jf. artikel 16
- d) at udøve beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling af koncerner, jf. artikel 18
- e) at afgøre behovet for at udarbejde en koncernafviklingsordning, jf. artikel 91 eller 92
- f) at nå frem til enighed om en koncernafviklingsordning foreslået i overensstemmelse med artikel 91 eller 92
- g) at koordinere kommunikation til offentligheden om koncernafviklingsstrategier og -ordninger
- h) at koordinere anvendelsen af finansierungsordninger, jf. afsnit VII
- i) at opstille minimumskravene for koncerner på konsolideret niveau og på datterselskabsniveau i overensstemmelse med artikel 45.

Afviklingskollegier kan desuden anvendes som et forum til at drøfte eventuelle spørgsmål vedrørende grænseoverskridende koncernafvikling.

2. Følgende er medlemmer af afviklingskollegiet:

- a) koncernafviklingsmyndigheden
- b) afviklingsmyndighederne i hver medlemsstat, hvor et datterselskab, der er underlagt konsolideret tilsyn, er etableret
- c) afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor et moderselskab til et eller flere af koncernens institutter, som er en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), er etableret
- d) afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor væsentlige filialer er beliggende
- e) den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor afviklingsmyndigheden er medlem af afviklingskollegiet. Er den kompetente myndighed i en medlemsstat ikke medlemsstatens centralbank, kan den kompetente myndighed beslutte at lade sig ledsage af en repræsentant for medlemsstatens centralbank
- f) de kompetente ministerier, såfremt de afviklingsmyndigheder, der er medlemmer af afviklingskollegiet, ikke er de kompetente ministerier
- g) den myndighed, der er ansvarlig for indskudsgarantiordningen i en medlemsstat, såfremt den pågældende medlemsstats afviklingsmyndighed er medlem af afviklingskollegiet
- h) EBA, jf. dog stk. 4.

3. Tredjelandes afviklingsmyndigheder kan, såfremt et moderselskab eller et institut, der er etableret i Unionen, har et datterselskabsinstitut eller en filial, der ville blive betragtet som væsentlig, hvis den var placeret i Unionen, på disses anmodning indbydes til at deltage i afviklingskollegiet som observatør, forudsat at de er underlagt fortrolighedskrav, der efter koncernafviklingsmyndighedens opfattelse svarer til de i artikel 98 fastsatte krav.

4. EBA bidrager til at fremme og føre tilsyn med, at afviklingskollegiernes drift er både effektiv og konsekvent under hensyntagen til internationale standarder. EBA indbydes til at deltage i afviklingskollegiets møder med henblik herpå. EBA har ikke stemmeret i det omfang, der finder en afstemning sted inden for afviklingskollegiernes rammer.

5. Koncernafviklingsmyndigheden er formand for afviklingskollegiet. I denne egenskab skal den:

- a) efter at have hørt de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet fastlægge skriftlige ordninger og procedurer for afviklingskollegiets drift
- b) koordinere alle afviklingskollegiets aktiviteter
- c) indkalde til og lede alle dets møder og på forhånd holde alle medlemmerne af afviklingskollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af afviklingskollegiets møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de spørgsmål, der skal tages stilling til
- d) underrette medlemmerne af afviklingskollegiet om alle planlagte møder, så de kan anmode om at deltage

- e) beslutte på grundlag af de specifikke behov, hvilke medlemmer og observatører der skal indbydes til at deltage i afviklingskollegiets særlige møder, under hensyntagen til relevansen for de pågældende medlemmer og observatører af de emner, der skal drøftes, navnlig den mulige indvirkning på den finansielle stabilitet i de berørte medlemsstater
- f) rettidigt holde alle medlemmer af kollegiet underrettet om beslutningerne fra og resultaterne af disse møder.

De medlemmer, der deltager i afviklingskollegiet, skal arbejde tæt sammen.

Afviklingsmyndighederne har uanset bestemmelserne i litra e) ret til at deltage i afviklingskollegiets møder, når der på dagsordenen er opført spørgsmål, der er underlagt fælles beslutningstagning eller vedrører en koncernenhed, der er beliggende i deres medlemsstat.

6. Koncernafviklingsmyndighederne er ikke forpligtet til at oprette et afviklingskollegium, hvis andre koncerner eller kollegier varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er nævnt i nærværende artikel, og opfylder alle de i nærværende artikel og artikel 90 fastsatte betingelser og procedurer, herunder med hensyn til medlemskab af og deltagelse i afviklingskollegier. I så fald skal alle henvisninger til afviklingskollegier i dette direktiv også forstås som henvisninger til disse andre koncerner eller kollegier.

7. EBA udarbejder under hensyntagen til internationale standarder udkast til reguleringsmæssige standarder for at præcisere afviklingskollegiernes virkemåde i praksis med henblik på udførelse af de i stk. 1 omhandlede opgaver.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 89

Europæiske afviklingskollegier

1. Har et tredjelandsinstitut eller et moderselskab i et tredjeland, EU-datterselskaber, som er etableret i to eller flere medlemsstater, eller to eller flere EU-filialer, der anses for væsentlige af to eller flere medlemsstater, opretter afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor disse EU-datterselskaber er etableret, eller hvor disse væsentlige filialer er beliggende, et europæisk afviklingskollegium.

2. Det europæiske afviklingskollegium varetager de funktioner og udfører de opgaver, der er nævnt i artikel 88, for så vidt angår datterselskabsinstitutter, og, for så vidt disse opgaver er relevante, for filialer.

3. Er EU-datterselskaberne ejet af, eller er de væsentlige filialer tilknyttet et finansielt holdingselskab, som er etableret i Unionen i overensstemmelse med artikel 127, stk. 3, tredje afsnit, i direktiv 2013/36/EU, varetages det europæiske afviklingskollegiums formandskab af afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er etableret, med henblik på et konsolideret tilsyn i henhold til nævnte direktiv.

Finder første afsnit ikke anvendelse, udpeger medlemmerne af det europæiske afviklingskollegium deres formand efter fælles overenskomst.

4. Medlemsstaterne kan ved fælles aftale mellem alle relevante parter fravige kravet om at oprette et europæisk afviklingskollegium, hvis andre koncerner eller kollegier, herunder et afviklingskollegium, der oprettet i henhold til artikel 88, varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er anført i nærværende artikel, og opfylder alle de i nærværende artikel og artikel 90 fastsatte betingelser og procedurer, herunder med hensyn til medlemskab af og deltagelse i europæiske afviklingskolle-

gier. I så fald skal alle henvisninger til europæiske afviklingskollegier i dette direktiv også forstås som henvisninger til disse andre koncerner eller kollegier.

5. Det europæiske afviklingskollegium fungerer i øvrigt i overensstemmelse med artikel 88, jf. dog stk. 3 og 4.

Artikel 90

Informationsudveksling

1. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder giver efter anmodning hinanden alle oplysninger, som er relevante for udøvelsen af de øvrige myndigheders opgaver i henhold til dette direktiv, jf. dog artikel 84.

2. Koncernafviklingsmyndigheden koordinerer strømmen af alle relevante oplysninger mellem afviklingsmyndighederne. Navnlig skal koncernafviklingsmyndigheden rettidigt give afviklingsmyndighederne i de øvrige medlemsstater alle relevante oplysninger med henblik på at fremme gennemførelsen af de i artikel 88, stk. 1, andet afsnit, litra b)-i), omhandlede opgaver.

3. Efter modtagelse af en anmodning om oplysninger, som er fremsendt af et tredjelandets afviklingsmyndighed, skal afviklingsmyndigheden anmode om tredjelandets afviklingsmyndigheds samtykke til videregivelse af disse oplysninger, medmindre tredjelandets afviklingsmyndighed allerede har givet sit samtykke til videregivelse af disse oplysninger.

Afviklingsmyndigheder er ikke forpligtet til på forespørgsel at videregive oplysninger, som er modtaget fra en afviklingsmyndighed i et tredjeland, hvis afviklingsmyndigheden i tredjelandet ikke har givet samtykke til videregivelse af oplysningerne.

4. Afviklingsmyndigheder udveksler oplysninger med de kompetente ministerier, når de vedrører en beslutning eller forhold, der kræver underretning, høring eller samtykke af det kompetente ministerium, eller som kan få konsekvenser for offentlige midler.

Artikel 91

Koncernafvikling, der involverer et datterselskab af koncernen

1. Konstaterer en afviklingsmyndighed, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som er datterselskab af en koncern, opfylder betingelserne i artikel 32 eller 33, underretter denne myndighed omgående koncernafviklingsmyndigheden, hvis denne er en anden, den konsoliderende tilsynsmyndighed og medlemmerne af afviklingskollegiet for den pågældende koncern om nedenstående oplysninger:

- a) afgørelsen om, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder betingelserne i artikel 32 eller 33
- b) de afviklingshandlinger eller insolvensforanstaltninger, som afviklingsmyndigheden finder passende for instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

2. Ved modtagelse af den i stk. 1 omhandlede underretning foretager koncernafviklingsmyndigheden, efter høring af de øvrige medlemmer af det relevante afviklingskollegium, en vurdering af de mulige konsekvenser af de afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger, der er givet underretning om i henhold til stk. 1, litra b), for koncernen og for koncernenheder i andre medlemsstater, og navnlig om afviklingshandlingerne eller de andre foranstaltninger vil gøre det sandsynligt, at betingelserne for afvikling er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat.

3. Vurderer koncernafviklingsmyndigheden, efter høring af de andre medlemmer af afviklingskollegiet, at de afviklingshandlinger eller de andre foranstaltninger, der er givet underretning om i henhold til stk. 1, litra b), ikke vil gøre det sandsynligt, at betingelserne fastsat i artikel 32 eller 33 er opfyldt for en koncer-

nenhed i en anden medlemsstat, kan den afviklingsmyndighed, der er ansvarlig for det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), træffe de afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger, den har givet underretning om i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra b).

4. Vurderer koncernafviklingsmyndigheden, efter høring af de andre medlemmer af afviklingskollegiet, at de afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger, der er givet underretning om i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra b), gør det sandsynligt, at betingelserne fastsat i artikel 32 eller 33 er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat, skal koncernafviklingsmyndigheden senest 24 timer efter at have modtaget underretningen i henhold til stk. 1 foreslå en koncernafviklingsordning og fremlægge den for afviklingskollegiet. Denne frist på 24 timer kan forlænges med samtykke fra den afviklingsmyndighed, der har foretaget den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede underretning.

5. I tilfælde af, at koncernafviklingsmyndigheden ikke har fremlagt en vurdering inden for de 24 timer, eller en længere frist efter aftale, efter modtagelsen af underretningen i henhold til stk. 1, kan den afviklingsmyndighed, der har foretaget den i stk. 1 omhandlede underretning, iværksætte de afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger, der blev underrettet om i overensstemmelse med litra b), i samme stykke.

6. En koncernafviklingsordning, som foreskrevet i stk. 4, skal:

- a) tage hensyn til og anvende de i artikel 13 omhandlede afviklingsplaner, medmindre afviklingsmyndighederne i lyset af sagens omstændigheder vurderer, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne
- b) beskrive de afviklingshandlinger, der bør træffes af de kompetente afviklingsmyndigheder i forhold til modervirksomheden i Unionen eller bestemte koncernenheder med det formål at opfylde de afviklingsmål og -principper, der er omhandlet i artikel 31 og 34
- c) præcisere, hvordan disse afviklingshandlinger bør koordineres
- d) etablere en finansieringsplan, som tager hensyn til koncernafviklingsplanen, principperne for ansvarsdeling som fastsat i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, litra f), og gensidiggørelsen nævnt i artikel 107.

7. Uden at dette berører stk. 8, består koncernafviklingsordningen i en fælles afgørelse truffet af koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen.

EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. Hvis en afviklingsmyndighed modsætter sig eller fraviger den koncernafviklingsordning, som koncernafviklingsmyndigheden har foreslået, eller finder, at den har behov for at træffe uafhængige afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger end dem, der er foreslået i ordningen, over for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), af hensyn til den finansielle stabilitet, gør den detaljeret rede for uenigheden, eller årsagen til fravigelsen fra koncernafviklingsordningen, underretter koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, der er omfattet af koncernafviklingsordningen, om årsagerne og underretter dem om de foranstaltninger, den agter at træffe. Når denne afviklingsmyndighed angiver årsagerne til, at den er uenig, tager den hensyn til den i artikel 13 omhandlede afviklingsplan, den potentielle indvirkning på den finansielle stabilitet i de pågældende medlemsstater og foranstaltningernes potentielle indvirkning på andre dele af koncernen.

9. De afviklingsmyndigheder, der ikke var uenige, jf. stk. 8, kan træffe en fælles afgørelse vedrørende en koncernafviklingsordning, der omfatter koncernenheder i deres medlemsstat.

10. Den fælles afgørelse, som omhandles i stk. 7 eller 9, og de afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse som omhandlet i stk. 8, anerkendes som endelig og anvendes af afviklingsmyndighederne i de berørte medlemsstater.

11. Myndighederne iværksætter alle de i nærværende artikel anførte foranstaltninger omgående og under behørig hensyntagen til situationens hastende karakter.

12. I ethvert tilfælde, hvor der ikke iværksættes nogen koncernafviklingsordning og afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger over for en koncernenhed, skal disse afviklingsmyndigheder arbejde tæt sammen i afviklingskollegiet med henblik på at nå frem til en koordineret afviklingsstrategi for alle nødlidende eller forventeligt nødlidende koncernenheder.

13. Afviklingsmyndigheder, der iværksætter en afviklingshandling over for en koncernenhed, underretter afviklingskollegiets medlemmer regelmæssigt og på fyldestgørende vis om disse foranstaltninger og den løbende udvikling heraf.

Artikel 92

Koncernafvikling

1. Konstaterer en koncernafviklingsmyndighed, at en modervirksomhed i Unionen, som den har ansvaret for, opfylder betingelserne omhandlet i artikel 32 eller 33, meddeler den omgående de i artikel 91, stk. 1, litra a) og b), omhandlede oplysninger til den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis denne er en anden, og til de andre medlemmer af afviklingskollegiet for den pågældende koncern.

Afviklingshandlingerne eller insolvensforanstaltningerne som omhandlet i artikel 91, stk. 1, litra b), kan omfatte iværksættelse af en koncernafviklingsordning, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 91, stk. 6, i ethvert af følgende tilfælde:

- a) afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger på moderselskabsniveau, der er givet underretning om i henhold til artikel 91, stk. 1, litra b), gør det sandsynligt, at betingelserne fastsat i artikel 32 eller 33 er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat
- b) afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger på moderselskabsniveau alene er ikke tilstrækkelige til at stabilisere situationen, eller det er ikke sandsynligt, at de vil skabe et optimalt resultat
- c) et eller flere datterselskaber opfylder betingelserne i artikel 32 eller 33 ifølge en konstatering fra de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for disse datterselskaber, eller
- d) afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger på koncernniveau vil gavne koncernens datterselskaber på en måde, der gør en koncernafviklingsordning relevant.

2. Omfatter de foranstaltninger, der foreslås af koncernafviklingsmyndigheden i henhold til stk. 1, ikke en koncernafviklingsordning, skal koncernafviklingsmyndigheden træffe sin afgørelse efter høring af afviklingskollegiets medlemmer.

I sin beslutning skal koncernafviklingsmyndigheden tage hensyn til:

- a) og følge de i artikel 13 omhandlede afviklingsplaner og overholde disse planer, medmindre afviklingsmyndighederne i lyset af sagens omstændigheder vurderer, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne
- b) de pågældende medlemsstats finansielle stabilitet.

3. Omfatter de foranstaltninger, der foreslås af koncernafviklingsmyndigheden i henhold til stk. 1, en koncernafviklingsordning, består koncernafviklingsordningen i en fælles afgørelse truffet af koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen.

EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Hvis en afviklingsmyndighed modsætter sig eller fraviger den koncernafviklingsordning, som koncernafviklingsmyndigheden har foreslået, eller finder, at den har behov for at træffe uafhængige afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger end dem, der er foreslået i ordningen, over for et institut eller en enhed omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), af hensyn til den finansielle stabilitet, gør den

detaljeret rede for uenigheden, eller årsagen til fravigelsen fra koncernafviklingsordningen, underretter koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, der er omfattet af koncernafviklingsordningen, om årsagerne og underretter dem om de foranstaltninger, den agter at træffe. Når denne afviklingsmyndighed angiver årsagerne til, at den er uenig, tager den hensyn til den i artikel 13 omhandlede afviklingsplan, den potentielle indvirkning på den finansielle stabilitet i de pågældende medlemsstater og foranstaltningernes potentielle indvirkning på andre dele af koncernen.

5. Afviklingsmyndigheder, der ikke var uenige i koncernafviklingsordningen, jf. stk. 4, kan træffe en fælles afgørelse vedrørende en koncernafviklingsordning, der omfatter koncernenheder i deres medlemsstat.

6. Den fælles afgørelse, som er omhandlet i stk. 3 eller 5, og de afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse, jf. stk. 4, anerkendes som endelig og anvendes af afviklingsmyndighederne i de berørte medlemsstater.

7. Myndighederne iværksætter alle foranstaltningerne i nærværende artikel omgående og under behørig hensyntagen til situationens hastende karakter.

I ethvert tilfælde, hvor der ikke iværksættes nogen koncernafviklingsordning, og afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger over for en koncernenhed, skal disse afviklingsmyndigheder arbejde tæt sammen i afviklingskollegiet med henblik på at nå frem til en koordineret afviklingsstrategi for alle berørte koncernenheder.

Afviklingsmyndigheder, der iværksætter en afviklingshandling over for koncernenheder, underretter afviklingskollegiet regelmæssigt og på fyldestgørende vis om disse aktioner eller foranstaltninger og den løbende udvikling heraf.

AFSNIT VI

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Artikel 93

Aftaler med tredjelande

1. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende metoderne for samarbejde mellem afviklingsmyndigheder og de relevante tredjelandsmyndigheder, blandt andet med henblik på udveksling af oplysninger i forbindelse med genopretnings- og afviklingsplanlægning vedrørende institutter, finansieringsinstitutter, moderselskaber og tredjelandsinstitutter, med hensyn til følgende situationer:

- a) tilfælde, hvor et moderselskab i et tredjeland har datterselskabsinstitutter eller filialer, der anses for væsentlige, i to eller flere medlemsstater
- b) tilfælde, hvor et moderselskab, der er etableret i en medlemsstat, og som har et datterselskab eller en væsentlig filial i mindst en anden medlemsstat, har et eller flere datterselskabsinstitutter i tredjelande
- c) tilfælde, hvor et institut, der er etableret i en medlemsstat, og som har et moderselskab, et datterselskab eller en væsentlig filial i mindst en anden medlemsstat, har en eller flere filialer i et eller flere tredjelande.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler skal navnlig søge at fastlægge procedurer og ordninger for samarbejde mellem afviklingsmyndigheder og de relevante tredjelandsmyndigheder i forbindelse med udførelsen af nogle eller alle de opgaver og udøvelse af nogle eller alle de beføjelser, der er anført i artikel 97.

3. De i stk. 1 omhandlede aftaler indeholder ikke bestemmelser vedrørende individuelle institutter, finansieringsinstitutter, moderselskaber eller tredjelandsinstitutter.

4. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler med et tredjeland vedrørende de spørgsmål, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indtil en aftale som omhandlet i stk. 1 med det relevante tredjeland træder i kraft, i det omfang en sådan bilateral aftale ikke er i uoverensstemmelse med nærværende afsnit.

Artikel 94

Anerkendelse og håndhævelse af tredjelands afviklingsprocedurer

1. Nærværende artikel finder anvendelse på tredjelands afviklingsprocedurer, medmindre og indtil en international aftale, jf. artikel 93, stk. 1, med det relevante tredjeland træder i kraft. Den finder også anvendelse, efter at en international aftale, jf. artikel 93, stk. 1, med det relevante tredjeland er trådt i kraft, i det omfang anerkendelse og håndhævelse af tredjelands afviklingsprocedurer ikke er omfattet af denne aftale.

2. I tilfælde, hvor der er oprettet et europæisk afviklingskollegium i henhold til artikel 89, skal dette træffe en fælles afgørelse om, hvorvidt det, med forbehold af artikel 95, anerkender tredjelands afviklingsprocedurer vedrørende et tredjelandsinstitut eller et moderselskab, der:

- a) har EU-datterselskaber etableret i, eller EU-filialer beliggende i og anset for væsentlige af, to eller flere medlemsstater, eller
- b) har aktiver, rettigheder eller forpligtelser placeret i to eller flere medlemsstater eller er omfattet af lovgivningen i disse medlemsstater.

Når der træffes en fælles afgørelse om anerkendelse af et tredjelands afviklingsprocedure, skal de respektive nationale afviklingsmyndigheder bestræbe sig på at håndhæve den anerkendte tredjelandsafviklingsprocedure i overensstemmelse med deres nationale ret.

3. Hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse truffet af de afviklingsmyndigheder, der indgår i afviklingskollegiet, eller der ikke er oprettet et afviklingskollegium, skal hver af de berørte afviklingsmyndigheder træffe sin egen afgørelse om, hvorvidt de, med undtagelse af i tilfælde, som er omhandlet i artikel 95, vil anerkende og håndhæve et tredjelands afviklingsprocedure vedrørende et institut eller et moderselskab i et tredjeland.

Denne afgørelse skal i behørigt omfang tage hensyn til hver enkelt medlemsstats interesser, for så vidt angår medlemsstater, hvor et tredjelands institut eller moderselskab opererer, og navnlig til den potentielle effekt af anerkendelse og håndhævelse af tredjelandsafviklingsproceduren på andre dele af koncernen og den finansielle stabilitet i disse medlemsstater.

4. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne som minimum har beføjelse til at gøre følgende:

- a) udøve afviklingsbeføjelser i forhold til følgende:
  - i) et tredjelandsinstituts eller moderselskabs aktiver, der befinder sig i deres medlemsstat eller er underlagt lovgivningen i deres medlemsstat
  - ii) et tredjelandsinstituts rettigheder eller forpligtelser, der er bogført af EU-filialen i deres medlemsstat eller er underlagt lovgivningen i deres medlemsstat, eller når fordringer i forbindelse med sådanne rettigheder og forpligtelser kan fuldbyrdes i deres medlemsstat
- b) foretage, herunder ved en anden persons mellemkomst, overførsel af aktier eller ejerskabsinstrumenter i et EU-datterselskab, der er etableret i den udpegende medlemsstat
- c) udøve beføjelserne i artikel 69, 70 og 71 i forhold til de rettigheder, som parterne i en aftale med en i nærværende artikels stk. 2 omhandlet enhed nyder, når disse beføjelser er nødvendige for at håndhæve tredjelands afviklingsprocedurer, og
- d) forbyde håndhævelse af kontraktuelle rettigheder til at opsig, afvikle eller fremskynde kontrakter indgået af, eller påvirke de kontraktuelle rettigheder tilhørende enheder som omhandlet i stk. 2 og andre koncernenheder, hvis disse rettigheder er foranlediget af afviklingstiltag, der er taget i forhold til tredjelandsinstituttet, sådanne enheders eller andre koncernenheders moderselskab, hvad enten de er

taget af tredjelandssafviklingsmyndigheden selv eller på anden vis i henhold til juridiske eller forskriftsmæssige krav vedrørende afviklingsordninger i det pågældende land, forudsat at de væsentlige forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser samt erlæggelse af sikkerhed, fortsat opfyldes.

5. Afviklingsmyndigheder kan, hvis det er nødvendigt i samfundets interesse, træffe afviklingshandlinger over for et moderselskab i tilfælde, hvor den relevante tredjelandssmyndighed fastslår, at et institut, der er etableret i dette tredjeland, opfylder betingelserne for afvikling i henhold til lovgivningen i det pågældende tredjeland. Medlemsstaterne sikrer i dette øjemed, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at anvende alle afviklingsbeføjelser over for det pågældende moderselskab, og at artikel 68 finder anvendelse.

6. Anerkendelse og håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer tilsidesætter ikke almindelig insolvensbehandling i henhold til, hvor relevant, gældende national ret, i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 95

Retten til at nægte anerkendelse eller håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer

Afviklingsmyndigheden kan efter høring af andre afviklingsmyndigheder, hvis et europæisk afviklingskollegium er oprettet efter artikel 89, afvise at anerkende eller håndhæve tredjelandes afviklingsprocedurer i henhold til artikel 94, stk. 2, hvis den finder:

- a) at tredjelandets afviklingsprocedure vil få negative virkninger for den finansielle stabilitet i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden er baseret, eller at proceduren kan få negative virkninger for den finansielle stabilitet i en anden medlemsstat
- b) at en uafhængig afviklingshandling i henhold til artikel 96 over for en EU-filial er nødvendig for at opfylde et eller flere afviklingsmål
- c) at kreditorer, herunder bl.a. indskydere, der er etableret eller skal betales i en medlemsstat, ikke vil modtage samme behandling som tredjelandskreditorer og indskydere med tilsvarende lovfæstede rettigheder efter de pågældende tredjelandes interne afviklingsprocedurer
- d) at anerkendelse eller håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer vil have væsentlige finansielle konsekvenser for medlemsstaten, eller
- e) at effekterne af en sådan anerkendelse eller håndhævelse vil stride mod national ret.

Artikel 96

Afvikling af EU-filialer

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at tage skridt over for en EU-filial, som ikke er omfattet af afviklingsprocedurer i et tredjeland, eller som er omfattet af tredjelandes procedurer, og en af de i artikel 95 omhandlede situationer gør sig gældende.

Medlemsstater sikrer, at artikel 68 finder anvendelse på udøvelsen af sådanne beføjelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan udøve de i stk. 1 påkrævede beføjelser, hvis afviklingsmyndigheden finder, at der er behov for en afviklingshandling, og en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

- a) EU-filialen opfylder ikke længere eller forventes ikke længere at opfylde de nationale lovkrav for at blive meddelt tilladelse og udøve virksomhed i den pågældende medlemsstat, og der er ikke udsigt til, at et tiltag truffet af den private sektor, en tilsynsmyndighed eller det relevante tredjeland kan bringe filialen i overensstemmelse med lovkravene eller forhindre, at den bliver nødlidende, inden for en rimelig tid

- b) tredjelandsinstituttet er ifølge afviklingsmyndighedens mening ude af stand til eller uvilligt til eller forventes ikke at være i stand til at indfri sine forpligtelser over for kreditorer i Unionen eller forpligtelser, der er oprettet eller bogført gennem filialen, når de forfalder, og afviklingsmyndigheden har forvisset sig om, at der ikke er eller vil blive indledt afviklingsprocedurer eller insolvensbehandlinger i et tredjeland over for det pågældende tredjelandsinstitut inden for en rimelig tid
- c) den relevante tredjelandsmyndighed har indledt en tredjelandsafviklingsprocedure over for tredjelandsinstituttet eller har underrettet afviklingsmyndigheden om, at den agter at indlede en sådan procedure.

3. Iværksætter en afviklingsmyndighed en uafhængig foranstaltning over for en EU-filial, skal den tage hensyn til følgende mål og iværksætte foranstaltningen i overensstemmelse med følgende principper og krav, såfremt de er relevante:

- a) principperne i artikel 34
- b) kravene vedrørende anvendelse af afviklingsværktøjer i afsnit IV, kapitel III.

Artikel 97

Samarbejde med tredjelandsmyndigheder

1. Nærværende artikel finder anvendelse på samarbejde med et tredjeland, medmindre og indtil en international aftale i henhold til artikel 93, stk. 1, træder i kraft med det relevante tredjeland. Den finder også anvendelse, efter at en i artikel 93, stk. 1, anført international aftale med det relevante tredjeland er trådt i kraft, i det omfang emnet for nærværende artikel ikke er omfattet af denne aftale.

2. EBA kan indgå ikke-bindende rammeaftaler om samarbejde med følgende relevante tredjelandsmyndigheder:

- a) i tilfælde, hvor et EU-datterselskab er etableret i to eller flere medlemsstater: de relevante myndigheder i det tredjeland, hvor moderselskabet eller et selskab som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), er etableret
- b) i tilfælde, hvor et tredjelandsinstitut driver EU-filialer i to eller flere medlemsstater: den relevante myndighed i det tredjeland, hvor instituttet er etableret
- c) i tilfælde, hvor et moderselskab eller et selskab som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), der er etableret i en medlemsstat med et datterselskabsinstitut eller en væsentlig filial i en anden medlemsstat, også har et eller flere datterselskabsinstitutter i tredjelandslande: de relevante myndigheder i de tredjelandslande, hvor de pågældende datterselskabsinstitutter er etableret
- d) i tilfælde, hvor et institut med et datterselskabsinstitut eller væsentlig filial i en anden medlemsstat har etableret en eller flere filialer i et eller flere tredjelandslande: de relevante myndigheder i de tredjelandslande, hvor de pågældende filialer er beliggende.

De i dette stykke omhandlede ordninger indeholder ikke bestemmelser vedrørende bestemte institutter. De pålægger ikke medlemsstaterne retlige forpligtelser.

3. De rammeaftaler om samarbejde, der er omhandlet i stk. 2, skal indeholde bestemmelser om procedurer og ordninger mellem de deltagende myndigheder for udveksling af de fornødne oplysninger og samarbejde med henblik på gennemførelsen af nogle af eller alle følgende opgaver og med henblik på udøvelsen af nogle af eller alle følgende beføjelser i forhold til de i stk. 2, litra a)–d), omhandlede institutter eller koncerner, der omfatter sådanne institutter:

- a) udarbejdelse af afviklingsplaner i overensstemmelse med artikel 10 til 13 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
- b) vurdering af sådanne institutters og koncerners afviklingsmuligheder i overensstemmelse med artikel 15 og 16 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning

- c) anvendelse af beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling i overensstemmelse med artikel 17 og 18 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
- d) anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben i henhold til artikel 27 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
- e) anvendelse af afviklingsværktøjer og udøvelse af afviklingsbeføjelser og lignende beføjelser, som kan anvendes af de relevante tredjelandsmyndigheder.

4. De kompetente myndigheder eller afviklingsmyndighederne, alt efter hvad der er relevant, indgår ikkebindende samarbejdsaftaler i overensstemmelse med EBA's rammeaftale med de i stk. 2 nævnte relevante tredjelandsmyndigheder.

Nærværende artikel forhindrer ikke medlemsstaterne eller deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. De samarbejdsaftaler, der indgås mellem medlemsstaternes og tredjelandes afviklingsmyndigheder i overensstemmelse med nærværende artikel, kan indeholde bestemmelser om følgende:

- a) udveksling af de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelse og vedligeholdelse af afviklingsplaner
- b) samråd og samarbejde i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplaner, herunder principper for udøvelsen af de i artikel 94 og 96 og lignende beføjelser i henhold til lovgivningen i de relevante tredjelande
- c) udveksling af de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser og lignende beføjelser i henhold til lovgivningen i de relevante tredjelande
- d) tidlig varsling af eller høring af parterne i samarbejdsaftalen, inden der i henhold til dette direktiv eller relevant tredjelandslovgivning iværksættes væsentlige foranstaltninger, der påvirker det institut eller den koncern, som aftalen vedrører
- e) koordinering af kommunikation til offentligheden i tilfælde af fælles afviklingshandlinger
- f) procedurer og ordninger for informationsudveksling og samarbejde i henhold til litra a)-e), herunder i givet fald ved etablering og anvendelse af kriseforvaltningsgrupper.

6. Medlemsstaterne underretter EBA om enhver samarbejdsaftale, som afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder har indgået i henhold til nærværende artikel.

Artikel 98

Udveksling af fortrolige oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheder, kompetente myndigheder og kompetente ministerier kun udveksler fortrolige oplysninger, herunder genopretningsplaner, med relevante tredjelandsmyndigheder, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) de pågældende tredjelandsmyndigheder er underlagt krav og standarder om tavshedspligt, der mindst, ifølge samtlige berørte myndigheder, anses for at svare til de krav og standarder, der kræves i artikel 84.

For så vidt udveksling af oplysninger vedrører personoplysninger, skal håndtering og overførsel af sådanne oplysninger til tredjelandsmyndigheder ske i henhold til gældende EU-ret og national ret for databeskyttelse.

- b) oplysningerne er nødvendige for de kompetente tredjelandsmyndigheders udøvelse af deres afviklingsfunktioner i henhold til national ret, som svarer til de funktioner, der er fastsat i dette direktiv, og som med forbehold af litra a) ikke anvendes til andre formål.

2. Når de fortrolige oplysninger kommer fra en anden medlemsstat, må afviklingsmyndighederne, de kompetente myndigheder og de kompetente ministerier ikke videregive disse oplysninger til relevante tredjelandsmyndigheder, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

- a) den relevante myndighed i den medlemsstat, som oplysningerne stammer fra («afgivende myndighed»), godkender denne videregivelse
- b) oplysningerne videregives kun til de formål, der er godkendt af den afgivende myndighed.

3. Med henblik på nærværende artikel betragtes oplysninger som fortrolige, hvis de er underlagt fortrolighedskrav i henhold til EU-retten.

AFSNIT VII

FINANSIERINGSORDNINGER

Artikel 99

Europæisk system af finansieringsordninger

Det europæiske system af finansieringsordninger oprettes og består af:

- a) nationale finansieringsordninger etableret i overensstemmelse med artikel 100
- b) låntagning mellem de nationale finansieringsordninger, jf. artikel 106
- c) gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i forbindelse med koncernafvikling, jf. artikel 107.

Artikel 100

Krav om etablering af ordninger for afviklingsfinansiering

1. Medlemsstaterne etablerer en eller flere finansieringsordninger for at sikre, at afviklingsmyndigheden på effektiv vis kan anvende afviklingsværktøjer og -beføjelser.

Medlemsstaterne sikrer, at en udpeget offentlig myndighed eller et organ tillagt offentlige forvaltningsmæssige beføjelser kan foranledige anvendelse af finansieringsordningerne.

Finansieringsordningerne må kun anvendes i overensstemmelse med de i artikel 31 og 34 fastsatte afviklingsmål og principper.

2. Medlemsstaterne kan anvende samme administrative struktur som for deres finansieringsordninger til gennemførelse af deres indskudsgarantiordning.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der er afsat tilstrækkelige finansielle ressourcer til finansieringsordningerne.

4. Med henblik på stk. 3 skal finansieringsordningerne navnlig have beføjelsen til at:

- a) opkræve ex ante-bidrag, jf. artikel 103, med henblik på at nå det i artikel 102 fastsatte målniveau
- b) opkræve ekstraordinære ex post-bidrag, jf. artikel 104, når de i litra a) anførte bidrag er utilstrækkelige, og
- c) indgå kontrakter om lån og andre former for støtte, jf. artikel 105.

5. Bortset fra i tilfælde, der er tilladte i henhold til stk. 6, etablerer hver medlemsstat sine nationale finansieringsordninger gennem en fond, som dens afviklingsmyndighed kan foranledige anvendt til de formål, der er fastsat i artikel 101, stk. 1.

6. Uanset nærværende artikels stk. 5 kan en medlemsstat med henblik på at opfylde sine forpligtelser i henhold til stk. 1 etablere sine nationale finansieringsordninger gennem obligatoriske bidrag fra institutter, der er meddelt tilladelse på dens område, og hvis bidrag bygger på kriterierne i artikel 103, stk. 7, og

som ikke ejes af en fond, der kontrolleres af medlemsstatens afviklingsmyndighed, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) bidragenes størrelse som minimum svarer til det beløb, der skal skaffes efter artikel 102
- b) medlemsstatens afviklingsmyndighed har ret til et beløb, der svarer til størrelsen af disse bidrag, og som medlemsstaten straks stiller til rådighed for afviklingsmyndigheden på dennes anmodning; beløbet kan udelukkende anvendes til de formål, der er fastsat i artikel 101
- c) medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning om at benytte muligheden for at tilrettelægge sin finansieringsordning i overensstemmelse med dette stykke
- d) medlemsstaten underretter Kommissionen om det i litra b) omhandlede beløb mindst en gang om året, og
- e) finansieringsordningerne er, bortset fra hvad der er fastsat i nærværende stykke, forpligtet til at opfylde artikel 99–102, artikel 103, stk. 1-4 og 6, og artikel 104-109.

Med henblik på dette stykke kan de disponible finansielle midler, der skal tages i betragtning med henblik på at nå målniveauet i artikel 102, omfatte obligatoriske bidrag fra enhver ordning med obligatoriske bidrag, som en medlemsstat har etableret på et tidspunkt mellem den 17. juni 2010 og den 2. juli 2014, fra institutter på medlemsstatens område med henblik på at dække omkostningerne i forbindelse med systemisk risiko, sammenbrud og afvikling af institutter, forudsat at medlemsstaten overholder bestemmelserne i nærværende afsnit. Bidrag til indskudsgarantiordninger medregnes ikke i forbindelse med målniveauet for afviklingsfinansieringsordningen i artikel 102.

Artikel 101

Anvendelse af ordningerne for afviklingsfinansiering

1. De finansieringsordninger, der etableres i overensstemmelse med artikel 100, kan udelukkende anvendes af afviklingsmyndigheden i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne, til følgende formål:

- a) at garantere aktiver og forpligtelser i det institut, der er under afvikling, dets datterselskaber, et broinstitut eller et porteføljeadministrationselskab
- b) at yde lån til det institut, der er under afvikling, dets datterselskaber, et broinstitut eller et porteføljeadministrationselskab
- c) at købe aktiver i det institut, der er under afvikling
- d) at yde kapitalbidrag til et broinstitut og et porteføljeadministrationselskab
- e) at udbetale kompensation til aktionærer eller kreditorer i overensstemmelse med artikel 75
- f) at yde et bidrag til det institut, der er under afvikling, i stedet for nedskrivningen eller konverteringen af visse kreditorers passiver, når bail-in-værktøjet anvendes, og afviklingsmyndigheden beslutter at udelukke visse kreditorer fra bail-in-værktøjets anvendelsesområde i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3-8
- g) at yde lån til andre finansieringsordninger på et frivilligt grundlag i overensstemmelse med artikel 106
- h) at iværksætte enhver kombination af de i litra a) til g) omhandlede foranstaltninger.

Finansieringsordningerne kan også anvendes til at iværksætte de i første afsnit omhandlede foranstaltninger i forhold til en køber i forbindelse med virksomhedssalgsværktøjet.

2. Afviklingsfinansieringsordningen skal ikke anvendes direkte til at absorbere de tab, som et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), har lidt, eller til at rekapitalisere et institut eller en enhed. I tilfælde af at anvendelsen af afviklingsfinansieringsordningen til formålene i nærværende artikels stk. 1 indirekte medfører, at en del af de tab, som et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), har lidt, overføres til afviklingsfinansieringsordningen, finder principperne for anvendelse af afviklingsfinansieringsordningen, jf. artikel 44, anvendelse.

Artikel 102

Målniveau

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres finansieringsordninger senest pr. 31. december 2024 råder over finansielle midler svarende til mindst 1 % af de dækkede indskud i alle de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område. Medlemsstaterne kan fastsætte målniveauer, der er højere end dette beløb.

2. I den i stk. 1 omhandlede indledende periode fordeles de bidrag til finansieringsordningerne, der opkræves i overensstemmelse med artikel 103, så jævnt som muligt over perioden, indtil målniveauet er nået, men med behørig hensyntagen til konjunkturcyklussens fase og til den indvirkning, som procykliske bidrag kan have på de bidragydende institutters finansielle stilling.

Medlemsstaterne kan forlænge den indledende periode med højst fire år, hvis finansieringsordningerne har foretaget kumulative udbetalinger på over 0,5 % af de dækkede indskud fra alle de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område, og som er dækket i henhold til direktiv 2014/49/EU.

3. Hvis de til rådighed stående finansielle midler efter den indledende periode, jf. stk. 1, falder til under målniveauet i nævnte stykke, skal der foretages regelmæssige opkrævninger i overensstemmelse med artikel 103, indtil målniveauet er nået. Efter at målet er nået første gang, og de til rådighed stående finansielle midler efterfølgende er blevet reduceret til mindre end to tredjedele af målniveauet, sættes disse bidrag til et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for seks år.

Det regelmæssige bidrag skal tage behørigt hensyn til konjunkturcyklussens fase og til den indvirkning, som procykliske bidrag kan have ved fastsættelsen af årlige bidrag, jf. dette stykke.

4. EBA forelægger senest den 31. oktober 2016 Kommissionen en rapport med anbefalinger om det passende referencetidspunkt for fastsættelse af målniveauet for afviklingsfinansieringsordninger og navnlig, om de samlede passiver er et bedre egnet grundlag end dækkede indskud.

5. På grundlag af resultaterne af den i stk. 4 omhandlede rapport forelægger Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, senest den 31. december 2016 Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsmæssigt forslag om grundlaget for målniveauet for afviklingsfinansieringsordningerne.

Artikel 103

Ex ante-bidrag

1. For at nå det i artikel 102 fastsatte målniveau sikrer medlemsstaterne, at der mindst en gang om året opkræves bidrag hos de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område, herunder EU-filialer.

2. De enkelte institutters bidrag skal være pro rata af deres samlede passiver (ekskl. kapitalgrundlag) minus dækkede indskud i forhold til de samlede passiver (ekskl. kapitalgrundlag) minus dækkede indskud for alle de institutter, der er meddelt tilladelse på medlemsstatens område.

Disse bidrag afpasses forholdsmæssigt efter institutternes risikoprofil, i overensstemmelse med de kriterier, der vedtages efter stk. 7.

3. De disponible finansielle midler, der skal tages i betragtning med henblik på at nå det i artikel 102 fastsatte målniveau, kan også omfatte uigenkaldelige betalingsforpligtelser, som er fuldt dækket ind af sikkerhedsstillelse med aktiver med lav risiko, der ikke er behæftet med tredjemandsrettigheder, og som er til rådighed og øremærket til anvendelse af afviklingsmyndighederne til de i artikel 101, stk. 1, fastsatte formål. Andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser må ikke overstige 30 % af de samlede bidrag, der opkræves i overensstemmelse med nærværende artikel.

4. Medlemsstaterne sikrer, at pligten til at betale de bidrag, der er fastsat i nærværende artikel, kan håndhæves efter national ret, og at forfaldne bidrag betales fuldt ud.

Medlemsstaterne indfører passende registrerings-, regnskabs- og indberetningsforpligtelser mv. for at sikre, at forfaldne bidrag betales fuldt ud. Medlemsstaterne sikrer foranstaltninger med henblik på behørig efterprøvning af, om bidrag er blevet betalt efter reglerne. Medlemsstaterne sikrer foranstaltninger, der kan forhindre omgåelse, undgåelse og misbrug.

5. De beløb, der opkræves i overensstemmelse med nærværende artikel, må kun anvendes til de formål, der er anført i artikel 101, stk. 1.

6. De beløb, der modtages fra det institut, der er under afvikling, eller fra broinstituttet, renter og andre investeringsafkast samt eventuelle andre indtægter kan gå til finansieringsordningerne, jf. dog artikel 37, 38, 40, 41 og 42.

7. Kommissionen har beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 for at præcisere, hvordan bidrag afpasses forholdsmæssigt efter institutternes risikoprofil, jf. nærværende artikels stk. 2, under hensyntagen til alle af følgende:

- a) instituttets risikoeksponering, herunder omfanget af dets handelsaktiviteter, dets ikke-balanceførte eksponeringer og gearingsgrad
- b) stabiliteten og mangfoldigheden af selskabets finansieringskilder samt ubehæftede, meget likvide aktiver
- c) instituttets finansielle situation
- d) sandsynligheden for, at instituttet skal afvikles
- e) i hvilket omfang instituttet tidligere har fået ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige
- f) kompleksiteten af instituttets opbygning og mulighederne for at afvikle det
- g) instituttets betydning for stabiliteten i det finansielle system eller i økonomien eller i en eller flere medlemsstater eller i Unionen
- h) den omstændighed, at instituttet er omfattet af en institutsikringsordning.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 for at præcisere:

- a) de i stk. 4 omhandlede registrerings-, regnskabs- og indberetningsforpligtelser mv., der skal sikre, at der rent faktisk betales bidrag
- b) de i stk. 4 omhandlede foranstaltninger, der skal sikre behørig efterprøvning af, om bidrag er blevet betalt efter reglerne.

Artikel 104

Ekstraordinære ex post-bidrag

1. Er de disponible finansielle midler ikke tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne, sikrer medlemsstaterne, at der opkræves ekstraordinære ex post-bidrag hos de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område, for at dække de yderligere beløb. Disse ekstraordinære ex post-bidrag fordeles på institutterne efter reglerne fastsat i artikel 103, stk. 2.

Ekstraordinære ex post-bidrag må ikke overstige tre gange det årlige beløb af bidrag som fastsat i overensstemmelse med artikel 103.

2. Artikel 103, stk. 4–8, finder anvendelse på de bidrag, der opkræves efter nærværende artikel.

3. Afviklingsmyndigheden kan helt eller delvist udskyde et instituts betaling af ekstraordinære ex post-bidrag til afviklingsfinansieringsordningen, hvis betalingen af disse bidrag ville bringe instituttets likviditet eller solvens i fare. Sådant udskydelse tilstås ikke for en længere periode end seks måneder, men kan fornyes efter anmodning fra instituttet. Bidrag, der udskydes efter dette stykke, skal betales, når en sådan betaling ikke længere er til fare for instituttets likviditet eller solvens.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med henblik på at præcisere, under hvilke forhold og på hvilke betingelser et instituts betaling af bidrag kan udskydes, jf. nærværende artikels stk. 3.

Artikel 105

Alternative finansieringsmidler

Medlemsstaterne sikrer, at finansieringsordninger under deres jurisdiktioner kan indgå kontrakter om låntagning fra institutter, finansieringsinstitutter eller anden tredjemand, hvis de beløb, der er opkrævet i overensstemmelse med artikel 103, ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne, og de ekstraordinære ex post-bidrag i henhold til artikel 104 ikke er umiddelbart tilgængelige eller tilstrækkelige.

Artikel 106

Låntagning mellem finansieringsordninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at finansieringsordninger under deres jurisdiktioner kan fremsætte en anmodning om at optage lån hos andre finansieringsordninger i Unionen, hvis:

- a) de beløb, der er opkrævet i henhold til artikel 103, ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne
- b) de ekstraordinære ex post-bidrag fastsat i artikel 104 ikke er umiddelbart tilgængelige og
- c) de alternative finansieringsmidler fastsat i artikel 105 ikke er umiddelbart tilgængelige på rimelige betingelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at finansieringsordninger under deres jurisdiktioner har beføjelse til at yde lån til andre finansieringsordninger i Unionen under de i stk. 1 nævnte omstændigheder.

3. Efter en anmodning i henhold til stk. 1 afgør hver enkelt af de andre finansieringsordninger i Unionen, om de vil yde lån til den finansieringsordning, der har foretaget anmodningen. Medlemsstaterne kan kræve, at denne afgørelse træffes efter høring af eller samtykke fra det kompetente ministerium eller den relevante forvaltning. Beslutningen træffes inden for et passende tidsrum.

4. Rentesatsen, tilbagebetalingsperioden og andre vilkår og betingelser for lånene aftales mellem den låntagende finansieringsordning og de andre finansieringsordninger, der har besluttet at deltage. Alle de deltagende finansieringsordningers lån skal have samme rentesats, tilbagebetalingsperiode og andre vilkår og betingelser, medmindre alle deltagende finansieringsordninger bliver enige om andet.

5. Den enkelte deltagende afviklingsfinansieringsordnings udlånte beløb skal være pro rata af de dækkede indskud i denne afviklingsfinansieringsordnings medlemsstat i forhold til de samlede dækkede indskud i medlemsstaternes deltagende afviklingsfinansieringsordninger. Disse bidragssatser kan variere efter aftale mellem alle deltagende finansieringsordninger.

6. Et udestående lån til en afviklingsfinansieringsordning i en anden medlemsstat i henhold til nærværende artikel skal behandles som et aktiv tilhørende den afviklingsfinansieringsordning, der har ydet lånet, og kan medregnes i denne finansieringsordnings målniveau.

Artikel 107

Gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i tilfælde af afvikling af koncerner

1. Medlemsstaterne sikrer, at den national finansieringsordning for hvert institut, der er en del af koncernen, i tilfælde af en afvikling af koncernen, jf. artikel 91 eller artikel 92, bidrager til finansieringen af afviklingen af koncernen i overensstemmelse med nærværende artikel.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 foreslår koncernafviklingsmyndigheden efter høring af afviklingsmyndighederne for de institutter, der indgår i koncernen, om nødvendigt inden der træffes afviklings-handlinger, en finansieringsplan som en del af koncernafviklingsordningen i artikel 91 og 92.

Finansieringsplanen skal godkendes i overensstemmelse med afgørelsesproceduren omhandlet i artikel 91 og 92.

3. Finansieringsplanen skal omfatte:

- a) en værdiansættelse i overensstemmelse med artikel 36 vedrørende de berørte koncernenheder
- b) de tab, der skal anerkendes af den berørte koncernenhed på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne anvendes
- c) for hver berørt koncernenhed de tab, som hver klasse af aktionærer og kreditorer har lidt
- d) ethvert bidrag, som indskudsgarantiordninger vil blive pålagt at yde i overensstemmelse med artikel 109, stk. 1
- e) det samlede bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger, og bidragets formål og form
- f) grundlaget for beregning af det beløb, som hver af de nationale finansieringsordninger i de medlemsstater, hvor der er etableret berørte koncernenheder, skal bidrage med til finansiering af koncernafviklingen med henblik på at opbygge det samlede bidrag, der er omhandlet i litra e)
- g) det beløb, som hver berørt koncernenheds nationale finansieringsordning skal bidrage med til finansieringen af koncernafviklingen, og disse bidrags form
- h) summen af de lån, som finansieringsordningerne i de medlemsstater, hvor de berørte koncernenheder er etableret, vil optage fra institutter, finansieringsinstitutter og anden tredjemand i henhold til artikel 105
- i) en tidsramme for anvendelsen af finansieringsordningerne i de medlemsstater, hvor de berørte koncernenheder er etableret, og som om nødvendigt bør kunne udvides.

4. Grundlaget for fordeling af de i stk. 3, litra e), omhandlede bidrag skal være foreneligt med nærværende artikels stk. 5 og med principperne i koncernafviklingsplanen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, litra f), medmindre andet er aftalt i finansieringsplanen.

5. Medmindre andet er aftalt i finansieringsplanen, skal grundlaget for beregning af bidrag fra hver enkelt national finansieringsordning navnlig tage hensyn til:

- a) den del af koncernens risikovægtede aktiver, der indehaves af de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede institutter og enheder, der er etableret i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat
- b) den del af koncernens aktiver, der indehaves af de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede institutter og enheder, der er etableret i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat
- c) den del af tabet, der har givet anledning til et behov for koncernafvikling, og som stammer fra koncernenheder, der er under tilsyn af kompetente myndigheder i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat, og
- d) den del af ressourcerne for finansieringsordningerne for koncerner, der i henhold til finansieringsplanen forventes at være til direkte gavn for koncernenheder, der er etableret i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat.

6. Medlemsstaterne fastsætter på forhånd regler og procedurer for at sikre, at hver national finansieringsordning er i stand til øjeblikkeligt at yde sit bidrag til finansiering af koncernafviklingen, jf. dog stk. 2.

7. Med henblik på anvendelsen af nærværende artikel sikrer medlemsstaterne, at det på de i artikel 105 omhandlede betingelser er tilladt finansieringsordningerne for koncerner at indgå kontrakter om lån eller andre former for støtte fra institutter, finansieringsinstitutter eller andre tredjemænd.

8. Medlemsstaterne sikrer, at nationale finansieringsordninger under deres jurisdiktioner kan garantere låntagning, som finansieringsordningerne for koncerner har indgået aftale om i overensstemmelse med stk. 7.

9. Medlemsstaterne sikrer, at provenu eller fordele, der fremkommer ved anvendelsen af finansieringsordningerne for koncerner, allokeres til de nationale finansieringsordninger i overensstemmelse med deres bidrag til finansieringen af afviklingen, jf. stk. 2.

Artikel 108

Optagelse af indskud i prioritetsrækkefølge ved insolvens

Medlemsstaterne sikrer i national ret vedrørende almindelige insolvensbehandlinger:

- a) at følgende har den samme prioritet, som er højere end prioriteten for fordringer fra almindelige usikrede fordringer:
  - i) den del af berettigede indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, som overskrider dækningsniveaet i artikel 6, i direktiv 2014/49/EU
  - ii) indskud, der ville være berettigede indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder, små eller mellemstore virksomheder, hvis ikke de var foretaget gennem filialer beliggende uden for Unionen af institutter, der er etableret inden for Unionen
- b) at følgende har den samme prioritet, som er højere end prioriteten efter litra a):
  - i) dækkede indskud
  - ii) indskudsgarantiordninger, der indtræder i dækkede indskyderes rettigheder og forpligtelser ved insolvens.

Artikel 109

Anvendelse af indskudsgarantiordninger som led i afviklinger

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvis afviklingsmyndighederne træffer en afviklingshandling, og denne handling sikrer, at indskydere fortsat har adgang til deres indskud, hæfter den indskudsgarantiordning, som instituttet er medlem af, for:

- a) hvis bail-in-værktøjet anvendes: det beløb som dækkede indskud ville være blevet nedskrevet med for at absorbere tabene i instituttet i medfør af artikel 46, stk. 1, litra a), hvis dækkede indskud havde været omfattet af bail-in-værktøjets anvendelsesområde og nedskrevet i samme omfang som kreditorer med samme prioritetsniveau i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling, eller
- b) hvis et eller flere andre afviklingsværktøjer end bail-in-værktøjet anvendes: størrelsen af det tab, som dækkede indskydere ville have lidt, hvis dækkede indskydere havde lidt tab proportionelt med de tab, kreditorer med samme prioritetsniveau i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling ville have lidt.

I alle tilfælde skal indskudsgarantiordningens hæftelse ikke være større end de tab, den ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.

Når bail-in-værktøjet anvendes, skal indskudsgarantiordningen i medfør af artikel 46, stk. 1, litra b), ikke yde bidrag til omkostningerne i forbindelse med rekapitalisering af instituttet eller broinstituttet.

Når det i form af en værdiansættelse i henhold til artikel 74 fastlægges, at indskudsgarantiordningens bidrag til afvikling var større end de nettotab, som den ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, er indskudsgarantiordningen berettiget til betaling af forskellen fra afviklingsfinansieringsordningen, jf. artikel 75.

2. Medlemsstaterne sikrer, at fastsættelsen af, med hvilket beløb indskudsgarantiordningen hæfter i henhold til stk. 1, er i overensstemmelse med betingelserne omhandlet i artikel 36.

3. Bidraget fra indskydergarantiordningen, jf. stk. 1, skal betales kontant.

4. Hvis berettigede indskud i et institut under afvikling overføres til en anden enhed ved hjælp af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet, har indskyderne ikke nogen fordring i henhold til direktiv 2014/49/EU mod indskudsgarantiordningen i relation til de dele af deres indskud i instituttet under afvikling, der ikke overføres, forudsat at de overførte midler er lig med eller større end det samlede dækningsniveau, der er fastsat i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.

5. Uanset stk. 1–4 gælder, at hvis de til rådighed stående finansielle midler fra en indskudsgarantiordning anvendes i overensstemmelse hermed og efterfølgende reduceres til mindre end to tredjedele af indskudsgarantiordningens målniveau, sættes det regelmæssige bidrag til indskudsgarantiordninger til et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for seks år.

En indskudsgarantiordning må under alle omstændigheder ikke hæfte for et større beløb, end hvad der svarer til 50 % af dens målniveau i henhold til artikel 10 i 2014/49/EU. Medlemsstaterne kan under hensyntagen til deres nationale banksektors særlige karakteristika fastsætte en procentdel, der er højere end 50 %.

Indskudsgarantiordningernes deltagelse efter dette direktiv må under alle omstændigheder ikke overstige de tab, den ville have lidt i en likvidation ved almindelig insolvensbehandling.

AFSNIT VIII

SANKTIONER

Artikel 110

Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Uden at dette berører medlemsstaternes ret til at fastsætte og iværksætte strafferetlige sanktioner, fastlægger medlemsstaterne regler om administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der kan anvendes, såfremt de nationale bestemmelser til gennemførelsen af dette direktiv i national ret, ikke overholdes, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Hvis medlemsstaterne beslutter ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser, der er omfattet af national strafferet, meddeler de Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser. De administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der i tilfælde af overtrædelser, hvor de i stk. 1 omhandlede forpligtelser påhviler institutter, finansieringsinstitutter og modervirksomheder i Unionen er gældende, kan anvendes administrative sanktioner på de betingelser, der er fastsat i national ret, over for medlemmerne af ledelsesorganet og andre fysiske personer, som i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelserne.

3. Beføjelsen til at indføre administrative sanktioner i medfør af dette direktiv tillægges afviklingsmyndighederne eller, i andre tilfælde, de kompetente myndigheder, afhængigt af overtrædelsens art. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder tillægges alle de informationsindsamlings- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for udøvelsen af deres respektive opgaver. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder iværksætter et tæt samarbejde ved udøvelsen af deres sanktionsbeføjelser for at sikre, at administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger får de ønskede virkninger, ligesom de koordinerer deres indsats i forbindelse med sager på tværs af grænserne.

4. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder udøver deres administrative sanktionsbeføjelser i overensstemmelse med dette direktiv og national ret på en af følgende måder:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder
- c) på eget ansvar ved delegation til sådanne myndigheder

- d) ved begæring til de kompetente retslige myndigheder.

Artikel 111

Særlige bestemmelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres love, regler og administrative bestemmelser i det mindste fastsætter sanktioner og andre administrative foranstaltninger med hensyn til de følgende situationer:

- a) undladelse af i strid med artikel 5 eller 7 at udarbejde, vedligeholde og ajourføre genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner
- b) undladelse af i strid med artikel 25 at meddele den kompetente myndighed, at hensigten er at yde koncernintern finansiel støtte
- c) undladelse af i strid med artikel 11 at fremlægge alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelse af afviklingsplaner
- d) undladelse fra ledelsesorganets side i et institut eller i en enhed omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), af i strid med artikel 81, stk. 1, at give den kompetente myndighed meddelelse om, at instituttet eller enheden, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de administrative sanktioner og andre foranstaltninger, der kan anvendes i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, mindst omfatter følgende:

- a) en offentlig meddelelse, hvori nævnes den/det ansvarlige fysiske person, institut, finansieringsinstitut, modervirksomhed i Unionen eller anden ansvarlig juridisk person og overtrædelsens art
- b) en afgørelse, hvorefter det pålægges den ansvarlige fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
- c) et midlertidigt forbud over for et medlem af ledelsesorganet eller den daglige ledelse i det eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede instituttet eller enhed, eller enhver anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig, til at varetage opgaver i de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede institutter eller enheder
- d) for juridiske personer, administrative bøder på op til 10 % af den juridiske persons samlede nettoårsomsætning i det foregående regnskabsår. Hvis virksomheden er et datterselskab af et moderselskab, er den relevante omsætning den omsætning, som fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskaber for det foregående regnskabsår
- e) for fysiske personer, administrative bøder på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta pr. den 2. juli 2014
- f) administrative bøder på op til det dobbelte af den fordel, der er opnået ved overtrædelsen, såfremt fordelene kan beregnes.

Artikel 112

Offentliggørelse af administrative sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder på deres officielle websted offentliggør i det mindste alle de administrative sanktioner, som de pålægger for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, såfremt sådanne sanktioner ikke er genstand for klage, eller hvis klagemuligheden er udtømt. Sådant offentliggørelse skal finde sted snarest muligt efter, at den sanktionerede fysiske eller juridiske person er blevet underrettet om afgørelsen, herunder oplysninger om typen og arten af overtrædelsen og identiteten af den fysiske eller juridiske person, som sanktionen pålægges.

Når medlemsstaterne tillader offentliggørelse af sanktioner, der er påklaget, offentliggør afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder hurtigst muligt på deres officielle websted oplysninger om status for denne klage og resultatet heraf.

2. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder offentliggør de af dem pålagte sanktioner i anonymiseret form og på en måde, som er i overensstemmelse med national ret, hvis en af følgende omstændigheder gør sig gældende:

- a) hvis sanktionen pålægges en fysisk person, og det ved en obligatorisk forhåndsvurdering af proportionaliteten af en sådan offentliggørelse er påvist, at offentliggørelsen af personoplysninger ikke er forholdsmæssigt proportional
- b) hvis offentliggørelse vil skade stabiliteten på de finansielle markeder eller en igangværende strafferetlig efterforskning
- c) hvis offentliggørelsen ville forårsage en uforholdsmæssig stor skade, såfremt den kan beregnes, for institutterne eller enhederne som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller de personer, der deltager.

Alternativt kan offentliggørelsen af de pågældende oplysninger i sådanne tilfælde udsættes i et rimeligt tidsrum, hvis det forudses, at grundene til en anonym offentliggørelse i dette tidsrum vil ophøre med at eksistere.

3. Afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder sikrer, at en offentliggørelse i henhold til nærværende artikel forbliver på deres officielle websted i mindst fem år. Personoplysninger, der er indeholdt i offentliggørelsen, beholdes kun på afviklingsmyndighedernes eller på den kompetente myndigheds officielle websted, så længe det er nødvendigt, i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.

4. Senest den 3. juli 2016 forelægger EBA Kommissionen en rapport om medlemsstaternes anonymiserede offentliggørelse af sanktioner, jf. stk. 2, og navnlig når der har været betydelige forskelle mellem medlemsstaterne, hvad dette angår. Denne rapport skal desuden behandle alle betydelige forskelle i varigheden af medlemsstaternes offentliggørelse af sanktioner i henhold til national ret.

Artikel 113

EBA's centrale database

1. Med forbehold for de i artikel 84 omhandlede krav om tavshedspligt underretter afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder EBA om alle administrative sanktioner, som de har pålagt i henhold til artikel 111, og status for denne klage og resultatet deraf. EBA fører en central database om de sanktioner, der indberettes til den, udelukkende til brug for udveksling af oplysninger mellem afviklingsmyndigheder, der alene er tilgængelige for afviklingsmyndigheder, og som skal ajourføres på grundlag af de oplysninger, som afviklingsmyndighederne indberetter. EBA fører en central database om de sanktioner, der indberettes til den, udelukkende til brug for udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder, der alene er tilgængelige for de kompetente myndigheder, og som skal ajourføres på grundlag af de oplysninger, som de kompetente myndigheder indberetter.

2. EBA ajourfører et websted med links til hver afviklingsmyndigheds offentliggørelse af sanktioner og hver kompetent myndigheds offentliggørelse af sanktioner i henhold til artikel 112 og angiver, hvor længe hver enkelt medlemsstat offentliggør sanktionerne.

Artikel 114

De kompetente myndigheders og afviklingsmyndigheders effektive anvendelse af sanktioner og udøvelse af sanktionsbeføjelser

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne ved valget af arten af sanktioner eller andre administrative foranstaltninger og fastsættelsen af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder, hvor det er relevant:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons grad af ansvar

- c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke, f.eks. med udgangspunkt i den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst
- d) størrelsen på den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes
- e) de tab for tredjemænd, som kan tilskrives overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes
- f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed og afviklingsmyndigheden
- g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået
- h) eventuelle potentielle systemiske følger af overtrædelsen.

AFSNIT IX

GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 115

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i nærværende artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 2, artikel 44, stk. 11, artikel 76, stk. 4, artikel 103, stk. 7 og 8, og artikel 104, stk. 4, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 2. juli 2014.

3. Den i artikel 2, stk. 2, artikel 44, stk. 11, artikel 76, stk. 4, artikel 103, stk. 7 og 8, og artikel 104, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 2, artikel 44, stk. 11, artikel 76, stk. 4, artikel 103, stk. 7 og 8, eller artikel 104, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

6. Kommissionen tillægges ikke beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, hvor Europa-Parlamentets indsigelsesret, inkl. forlængelse, begrænses til under fem måneder på grund af ferie.

AFSNIT X

ÆNDRINGER TIL DIREKTIV 82/891/EØF, 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU OG 2013/36/EU OG FORORDNING (EU) Nr. 1093/2010 OG (EU) Nr. 648/2012

*Artikel 116***Ændring af direktiv 82/891/EØF**

Artikel 1, stk. 4, i direktiv 82/891/EØF affattes således:

»4. Artikel 1, stk. 2, 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU (36) finder anvendelse.

*Artikel 117***Ændring af direktiv 2001/24/EF**

I direktiv 2001/24/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 tilføjes følgende stykker:

»3. Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på investeringsselskaber som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (37) og på deres filialer, der er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor de har deres vedtægtsmæssige hjemsted.

4. Ved anvendelse af de afviklingsværktøjer og udøvelse af de afviklingsbeføjelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (38), finder bestemmelserne i dette direktiv ligeledes anvendelse på finansielle institutter, virksomheder og moderselskaber, der er omfattet af direktiv 2014/59/EU.

5. Nærværende direktivs artikel 4 og 7 finder ikke anvendelse, hvis artikel 83 i direktiv 2014/59/EU finder anvendelse.

6. Nærværende direktivs artikel 33 finder ikke anvendelse, hvis artikel 84 i direktiv 2014/59/EU finder anvendelse.

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- »hjemland«: en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 43), i forordning (EU) nr. 575/2013
- »værtland«: en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), i forordning (EU) nr. 575/2013
- »filial«: en filial som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i forordning (EU) nr. 575/2013
- »kompetent myndighed«: en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013, eller en afviklingsmyndighed i den i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/59/EU anvendte betydning for så vidt angår saneringsforanstaltninger i medfør af nævnte direktiv
- »administrator«: enhver person eller ethvert organ, der er udpeget af de administrative eller retslige myndigheder, og hvis funktion er at administrere saneringsforanstaltninger
- »administrative eller retslige myndigheder«: de administrative eller retslige myndigheder i medlemsstaterne, der er kompetente med hensyn til saneringsforanstaltninger eller likvidationsprocedurer
- »saneringsforanstaltninger«: foranstaltninger, der har til formål at bevare eller genoprette den finansielle situation i et kreditinstitut eller et investeringsselskab, jf. definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i

forordning (EU) nr. 575/2013, og som vil kunne berøre tredjemands bestående rettigheder, herunder foranstaltninger, der indebærer mulighed for betalingsstandsning, udsættelse af tvangsfuldbyrdsforanstaltninger eller nedbringelse af fordringer; disse foranstaltninger omfatter anvendelse af de afviklingsværktøjer og udøvelse af de afviklingsbeføjelser, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU

- »likvidator«: enhver person eller ethvert organ, der er udpeget af de administrative eller retslige myndigheder, og hvis funktion er at administrere likvidationsprocedurer
- »likvidationsprocedurer«: kollektive procedurer, der indledes og kontrolleres af de administrative eller retslige myndigheder i en medlemsstat med henblik på at realisere formuegenstande under disse myndigheders tilsyn, herunder når denne procedure afsluttes med en tvangsakkord eller en anden tilsvarende foranstaltning
- »reguleret marked«: et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 65/2014/EU (39)
- »instrument«: et finansielt instrument som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 50), litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013.

3) Artikel 25 affattes således:

»Artikel 25

Nettingaftaler

Nettingaftaler afgøres udelukkende efter den lovgivning, som finder anvendelse på disse aftaler, jf. dog artikel 68 og 71 i direktiv 2014/59/EU.«

4) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Genkøbsaftaler

Nettingaftaler afgøres udelukkende efter den lovgivning, som finder anvendelse på disse aftaler, jf. dog artikel 68 og 71 i direktiv 2014/59/EU og artikel 24 i nærværende direktiv.«

Artikel 118

Ændring af direktiv 2002/47/EF

I direktiv 2002/47/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 tilføjes følgende stykke:

»6. Artikel 4-7 i nærværende direktiv finder ikke anvendelse på nogen begrænsning af håndhævelsen af aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse eller nogen begrænsning af virkningen af en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse, nogen slutafregnings- eller modregningsbestemmelse, der pålægges i henhold til afsnit IV, kapitel V eller VI i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (40), eller på nogen begrænsninger, der pålægges i henhold til tilsvarende beføjelser i en medlemsstats lovgivning med henblik på at lette afviklingen af en enhed som omhandlet i stk. 2, litra c), nr. iv), og litra d), og som er underlagt sikkerhedsforanstaltninger, der mindst svarer til dem, der er fastsat i afsnit IV, kapitel VII, i direktiv 2014/59/EU.

2) Artikel 9a affattes således:

»Artikel 9a

Direktiv 2008/48/EF og 2014/59/EU

Nærværende direktiv tilsidesætter ikke direktiv 2008/48/EF og 2014/59/EU.«

*Artikel 119***Ændring af direktiv 2004/25/EF**

I artikel 4, stk. 5, i direktiv 2004/25/EF tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne sikrer, at artikel 5, stk. 1, i nærværende direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (41).

*Artikel 120***Ændring af direktiv 2005/56/EF**

I artikel 3 i direktiv 2005/56/EF tilføjes følgende stykke:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at dette direktiv ikke finder anvendelse på det eller de selskaber, der er omfattet af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (42).

*Artikel 121***Ændring af direktiv 2007/36/EF**

I direktiv 2007/36/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 tilføjes følgende stykke:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at dette direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (43).

2) I artikel 5 indsættes følgende stykker:

»5. Medlemsstaterne sikrer, at generalforsamlingen med henblik på direktiv 2014/59/EU med et flertal på mindst to tredjedele af de gyldigt afgivne stemmer kan vedtage eller ændre vedtægten til at foreskrive, at en indkaldelse til en generalforsamling, hvor der skal træffes afgørelse om en kapitalforøgelse, sker med et kortere varsel end som fastsat i stk. 1 i nærværende artikel, når blot denne generalforsamling ikke finder sted inden for ti kalenderdage efter indkaldelsen, og såfremt betingelserne i artikel 27 eller 29 i direktiv 2014/59/EU er opfyldt, og såfremt den pågældende kapitalforøgelse er nødvendig for at undgå de betingelser for afvikling, der er fastsat i artikel 32 og 33 i nævnte direktiv.

6. Med henblik på stk. 5 finder enhver medlemsstats forpligtelse til at fastsætte et tidspunkt, jf. artikel 6, stk. 3, forpligtelsen til at sikre at en revideret dagsorden er tilgængelig i god tid, jf. artikel 6, stk. 4, og enhver medlemsstats forpligtelse til at fastsætte én bestemt registreringsdato, jf. artikel 7, stk. 3, ikke anvendelse.«.

*Artikel 122***Ændring af direktiv 2011/35/EU**

I artikel 1 i direktiv 2011/35/EU tilføjes følgende stykke:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at dette direktiv ikke finder anvendelse på det eller de selskaber, der er omfattet af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (44).

*Artikel 123***Ændring af direktiv 2012/30/EU**

I artikel 45 i direktiv 2012/30/EU tilføjes følgende stykke:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at artikel 10, artikel 19, stk. 1, artikel 29, stk. 1, 2 og 3, artikel 31, stk. 2, første afsnit, og artikel 33 til 36, artikel 40, 41 og 42 i dette direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (45).

*Artikel 124***Ændring af direktiv 2013/36/EU**

Artikel 74, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU udgår.

*Artikel 125***Ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010**

I forordning (EU) nr. 1093/2010 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, nr. 2), affattes således:

»2) »kompetent myndighed«:

i) en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013 og som omhandlet i direktiv 2007/64/EF og 2009/110/EF

ii) i forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at kreditinstitutter og finansieringsinstitutter overholder kravene i disse direktiver

iii) i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EF (46), en udpeget myndighed som defineret i nævnte direktivs artikel 2, stk. 1, nr. 18)

iv) i forbindelse med direktiv 2014/59/EU (47), en afviklingsmyndighed som defineret i nævnte direktivs artikel 2, stk. 1, nr. 18).

2) I artikel 40, stk. 6, tilføjes følgende afsnit:

»Med henblik på handling inden for rammerne af direktiv 2014/59/EU kan det i stk. 1, litra b), nævnte medlem af tilsynsrådet, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af en ikke-stemmeberettiget repræsentant for afviklingsmyndigheden i hver medlemsstat.«

*Artikel 126***Ændring af forordning (EU) nr. 648/2012**

I artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 tilføjes følgende litra:

»k) afviklingsmyndighederne udpeget i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (48).

AFSNIT XI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 127***Afviklingsudvalg under EBA**

EBA nedsætter i overensstemmelse med artikel 41 i forordning (EU) nr. 1093/2010 et permanent internt udvalg, der har til opgave at forberede afgørelser, som EBA skal træffe i henhold til artikel 44 i nævnte forordning, herunder afgørelser relateret til udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der vedrører opgaver, som er blevet pålagt afviklingsmyndigheden i overensstemmelse med dette direktiv. EBA sikrer navnlig, jf. artikel 38, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010 at afgørelser vedtaget i henhold til nævnte artikel ikke på nogen måde indvirker på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Dette interne udvalg skal omfatte de i artikel 3 i nærværende direktiv omhandlede afviklingsmyndigheder.

EBA samarbejder i forbindelse med dette direktiv med ESMA og EIOPA inden for rammerne af Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder, som er nedsat ved artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

For så vidt angår dette direktiv sikrer EBA organisatorisk adskillelse mellem afviklingsudvalget og de øvrige funktioner, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1093/2010. Afviklingsudvalget skal fremme udvikling og samordning af afviklingsplaner og udarbejde metoder til afvikling af nødlidende finansielle institutioner.

*Artikel 128***Samarbejde med EBA**

De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne samarbejder med EBA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010.

De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne giver hurtigst muligt EBA alle de oplysninger, som sidstnævnte behøver for at kunne varetage sine opgaver i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikel 129***Gennemgang**

Senest den 1. juni 2018 gennemgår Kommissionen gennemførelsen af dette direktiv og forelægger rapport herom for Europa-Parlamentet og Rådet. Den vurderer navnlig følgende:

- a) på grundlag af den i artikel 4, stk. 7, omhandlede rapport fra EBA, behovet for ændringer med hensyn til at minimere forskellene på nationalt plan
- b) på grundlag af den i artikel 45, stk. 19, omhandlede rapport fra EBA, behovet for ændringer med hensyn til at minimere forskellene på nationalt plan
- c) funktionsdygtigheden og effektiviteten af den rolle, som EBA er pålagt i henhold til dette direktiv, herunder mægling.

Disse rapporter ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsforslag.

Uanset den gennemgang, der er omhandlet i første afsnit, foretager Kommissionen senest den 3. juli 2017 en specifik gennemgang af anvendelsen af artikel 13, 18 og 45, for så vidt angår EBA's beføjelser til at foretage bindende mægling for at tage hensyn til den fremtidige udvikling inden for ret om finansielle

tjenesteydelser. Denne rapport og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 130

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2014 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen ordlyden af disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2015.

Medlemsstaterne anvender dog de love og bestemmelser, der er vedtaget for at efterkomme afsnit IV, kapitel IV, afdeling 5, senest fra den 1. januar 2016.

2. Lovene og bestemmelserne omhandlet i stk. 1 skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og EBA teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 131

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Artikel 124 træder i kraft den 1. januar 2015.

Artikel 132

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2014.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
D. KOURKOULAS
Formand

(1) EUT C 39 af 12.2.2013, s. 1.

(2) EUT C 44 af 15.2.2013, s. 68.

(3) Europa-Parlamentets holdning af 15.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.5.2014.

(4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- (6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).
- (7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 7.2.2012, s. 1).
- (8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).
- (9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).
- (10) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).
- (11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (se side 349 i denne EUT).
- (12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (se side 1 i denne EUT).
- (13) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (se side 149 i denne EUT).
- (14) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalings-systemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).
- (15) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af forsikringselskaber (EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15).
- (16) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 74).
- (17) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber (EUT L 110 af 29.4.2011, s. 1).
- (18) Rådets sjette direktiv 82/891/EØF af 17. december 1982 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om spaltning af aktieselskaber (EFT L 378 af 31.12.1982, s. 47).
- (19) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar (EUT L 310 af 25.11.2005, s. 1).

- (20) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12).
- (21) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (EUT L 184 af 14.7.2007, s. 17).
- (22) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).
- (23) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).
- (24) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.
- (25) Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).
- (26) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).
- (27) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).
- (28) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).
- (29) Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).
- (30) Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16).
- (31) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).
- (32) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64).
- (33) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer (EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1).
- (34) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

(35) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

(36) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber (EUT L 110 af 29.4.2011, s. 1).«

(37) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(38) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

(39) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).«

(40) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

(41) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

(42) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

(43) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

(44) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

(45) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

(46) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

(47) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

(48) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

BILAG

AFSNIT A

Obligatoriske oplysninger i genopretningsplaner

Genopretningsplanen skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) et resumé af de vigtigste elementer i planen og en oversigt over den overordnede genopretningskapacitet
- 2) et resumé af de væsentligste ændringer i instituttet siden den senest registrerede genopretningsplan
- 3) en kommunikations- og offentliggørelsesplan, der beskriver, hvorledes selskabet agter at forvalte potentielle negative reaktioner fra markedet
- 4) en række kapital- og likviditetsforanstaltninger, som er nødvendige for at opretholde eller genopbygge instituttets levedygtighed og finansielle stilling
- 5) et skøn over tidsrammen for gennemførelsen af planens materielle aspekter
- 6) en detaljeret beskrivelse af enhver væsentlig forhindring for en effektiv og rettidig gennemførelse af planen, herunder inddragelse af konsekvenserne for resten af koncernen, kunder og modparter
- 7) identifikation af kritiske funktioner
- 8) en detaljeret beskrivelse af proceduren for fastsættelse af værdien og salgbarheden af instituttets centrale forretningsområder, aktiviteter og aktiver
- 9) en detaljeret beskrivelse af, hvorledes genopretningsplanen er integreret i instituttets ledelsesstruktur, samt af de politikker og procedurer, der gælder for godkendelse af genopretningsplanen og identifikation af de personer i organisationen, der har ansvaret for at forberede og gennemføre planen
- 10) ordninger og foranstaltninger til at bevare eller genskabe instituttets kapitalgrundlag
- 11) ordninger og foranstaltninger til at sikre, at instituttet har passende adgang til nødfinansieringskilder, herunder potentielle likviditetskilder, en vurdering af tilgængelige sikkerhedsstillelse og en vurdering af muligheden for at overføre likviditet mellem koncernenheder og forretningsområder, for at sikre, at det fortsat kan udføre sine aktiviteter og opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder
- 12) ordninger og foranstaltninger til at nedbringe risici og gearing

- 13) ordninger og foranstaltninger til omstrukturering af forpligtelser
- 14) ordninger og foranstaltninger til omstrukturering af forretningsområder
- 15) ordninger og foranstaltninger, som er nødvendige for hele tiden at have adgang til de finansielle markeders infrastrukturer
- 16) ordninger og foranstaltninger, som er nødvendige for at bevare den fortsatte drift af instituttets operationelle procedurer, herunder infrastrukturer og it-tjenesteydelser
- 17) forberedende foranstaltninger til at fremme salget af aktiver eller forretningsområder inden for en passende tidsramme til genoprettelse af den finansielle sundhed
- 18) andre forvaltningstiltag eller -strategier til genoprettelse af den finansielle sundhed og de forventede finansielle konsekvenser af disse tiltag eller strategier
- 19) forberedende foranstaltninger, som instituttet har iværksat eller agter at iværksætte for at fremme genopretningsplanens gennemførelse, herunder de foranstaltninger, der er nødvendige for at muliggøre rettidig rekapitalisering af instituttet
- 20) et sæt indikatorer, som angiver, hvornår der kan træffes passende foranstaltninger i henhold til planen.

AFSNIT B

Oplysninger, som afviklingsmyndighederne kan anmode institutter om at levere med henblik på udarbejdelse og opretholdelse af afviklingsplaner

Afviklingsmyndighederne kan anmode institutter om at levere mindst følgende oplysninger med henblik på udarbejdelse og opretholdelse af afviklingsplaner:

- 1) en detaljeret beskrivelse af instituttets organisationsstruktur, herunder en liste over alle juridiske personer
- 2) angivelse af den direkte indehaver og procentdelen af stemmerettigheder og ikke-stemmerettigheder for hver juridisk person
- 3) beliggenhed, oprettelsesstat, meddelelse af tilladelse og øverste ledelse for hver juridisk person
- 4) en oversigt over instituttets kritiske funktioner og centrale forretningsområder, herunder væsentlige aktiver og passiver i tilknytning til sådanne funktioner og forretningsområder, for hver juridisk person
- 5) en detaljeret beskrivelse af elementerne i instituttets og alle dets juridiske enheders passiver, som et minimum opdelt efter type og størrelse af kort- og langfristet gæld, sikrede, usikrede og efterstillede forpligtelser
- 6) detaljerede oplysninger om de af instituttets passiver, der er nedskrivningsrelevante passiver
- 7) en beskrivelse af de procedurer, som er nødvendige for at fastslå, til hvem instituttet har givet sikkerhedsstillelse, hvilken person der har sikkerhedsstillelsen, og i hvilken jurisdiktion sikkerhedsstillelsen befinder sig
- 8) en beskrivelse af instituttets og dets juridiske enheders ikkebalanceførte eksponeringer, herunder en oversigt over dets kritiske funktioner og centrale forretningsområder
- 9) instituttets væsentligste afdækninger, herunder en oversigt pr. juridiske personer
- 10) identifikation af instituttets største eller mest kritiske modparter og en analyse af konsekvenserne af de største modparters misligholdelse for instituttets finansielle situation
- 11) hvert system, i hvilket instituttet foretager et væsentligt antal handler eller handler for en væsentlig værdi, herunder en oversigt pr. instituttets juridiske personer, kritisk funktion og centralt forretningsområde
- 12) hvert betalings-, clearings- eller afregningssystem, som instituttet er direkte eller indirekte medlem af, herunder en oversigt pr. instituttets juridiske personer, kritisk funktion og centralt forretningsområde

- 13) en detaljeret fortegnelse over og en detaljeret beskrivelse af de centrale ledelsesinformationssystemer, herunder for risikostyring, bogføring samt finansiell og reguleringsmæssig indberetning, som anvendes af instituttet, herunder en oversigt pr. instituttets juridiske personer, kritisk funktion og centralt forretningsområde
- 14) identifikation af ejerne af de i punkt 13 anførte systemer, tilknyttede serviceleveranceaftaler og software og systemer eller licenser, herunder en oversigt pr. dets juridiske enheder, kritisk funktion og centralt forretningsområde
- 15) identifikation af og en oversigt over de juridiske personer samt sammenkoblinger og den indbyrdes afhængighed mellem de forskellige juridiske personer, f.eks.:
  - fælles eller delt personale, faciliteter og systemer
  - kapital-, finansierings- eller likviditetsordninger
  - eksisterende krediteksponeringer eller eventuelle krediteksponeringer
  - krydsgarantiordninger, krydssikkerhedsstillelser, krydsklausuler (cross default) og krydsnettindordninger
  - risikooverførsler og ejermatchning (back-to-back-handel) serviceleveranceaftaler
- 16) den kompetente tilsyns- og afviklingsmyndighed for hver juridisk person
- 17) det medlem af ledelsesorganet, der er ansvarligt for at indgive de oplysninger, der er nødvendige for at forberede instituttets afviklingsplan, og eventuelt andre personer, der er ansvarlige for de forskellige juridiske personer, kritiske funktioner og centrale forretningsområder
- 18) en beskrivelse af de ordninger, som instituttet har etableret for at sikre, at afviklingsmyndigheden i tilfælde af afvikling råder over alle nødvendige oplysninger, således som fastsat af afviklingsmyndigheden, med henblik på anvendelse af afviklingsværktøjer og -beføjelser
- 19) alle aftaler, som institutterne og deres juridiske enheder har indgået med tredjemænd, og hvis ophævelse kan udløses af en afgørelse fra myndighederne om at anvende et afviklingsværktøj, samt hvorvidt konsekvenserne af ophævelsen kan påvirke afviklingsværktøjets anvendelse
- 20) en beskrivelse af mulige likviditetskilder til støtte for afviklingen
- 21) oplysninger om aktivbehæftelser, likvide aktiver, ikke-balanceførte aktiviteter, afdækningsstrategier og bogføringspraksis.

AFSNIT C

Aspekter, som afviklingsmyndigheden skal vurdere ved vurdering af et instituts eller en koncerns afviklingsmuligheder

Ved vurderingen af et instituts eller en koncerns afviklingsmuligheder tager afviklingsmyndigheden hensyn til følgende:

Ved vurderingen af en koncerns afviklingsmuligheder forstås ved henvisning til et institut sådanne institutter eller enheder, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), inden for en koncern:

- 1) hvorvidt instituttet er i stand til at henføre centrale forretningsområder og kritiske funktioner til juridiske personer
- 2) hvorvidt juridiske strukturer og selskabsstrukturer er tilpasset centrale forretningsområder og kritiske funktioner
- 3) hvorvidt der findes ordninger til at sikre, at personale, infrastruktur, finansiering, likviditet og kapital er til rådighed i tilstrækkeligt omfang til, at de centrale forretningsområder og de kritiske funktioner kan støttes og opretholdes
- 4) hvorvidt de serviceaftaler, som instituttet har indgået, kan håndhæves fuldt ud i tilfælde af afvikling af instituttet
- 5) hvorvidt instituttets ledelsesstruktur er hensigtsmæssig med henblik på at administrere og sikre overholdelse af instituttets interne politikker med hensyn til serviceleveranceaftaler

- 6) hvorvidt instituttet har en procedure for overdragelse af tjenesteydelser, der leveres i henhold til serviceleveranceaftaler til tredjemænd i tilfælde af adskillelse af kritiske funktioner eller centrale forretningsområder
- 7) hvorvidt der forefindes beredskabsplaner og foranstaltninger til at sikre kontinuitet i adgangen til betalings- og afregningssystemer
- 8) hvorvidt ledelsesinformationssystemerne er tilstrækkelige til at sikre, at afviklingsmyndighederne er i stand til at indsamle nøjagtige og fyldestgørende oplysninger om centrale forretningsområder og kritiske funktioner med henblik på at fremme en hurtig beslutningstagning
- 9) hvorvidt ledelsesinformationssystemerne er i stand til at levere de nødvendige oplysninger for en effektiv afvikling af instituttet til enhver tid, selv under forhold i hastig forandring
- 10) hvorvidt instituttet har afprøvet sine ledelsesinformationssystemer under stressscenarier som defineret af afviklingsmyndigheden
- 11) hvorvidt instituttet kan sikre ledelsesinformationssystemernes kontinuitet både for det berørte institut og det nye institut i en situation, hvor de kritiske funktioner og de centrale forretningsområder er adskilt fra de øvrige funktioner og forretningsområder
- 12) hvorvidt instituttet har etableret passende procedurer til at sikre, at det/den giver afviklingsmyndighederne de nødvendige oplysninger med henblik på at identificere indskydere og de beløb, der er dækket af indskudsgarantiordningerne
- 13) såfremt koncernen anvender koncerninterne sikkerhedsstillelser, hvorvidt disse sikkerhedsstillelser udbydes til markedsvilkår og risikostyringssystemerne for disse garantier er robuste
- 14) såfremt koncernen foretager »back-to-back«-transaktioner, hvorvidt disse transaktioner udføres til markedsvilkår, og risikostyringssystemerne for disse transaktioner er robuste
- 15) hvorvidt anvendelsen af disse koncerninterne sikkerhedsstillelser eller »back-to-back«-transaktioner øger afsmitningseffekten inden for koncernen
- 16) hvorvidt koncernens juridiske struktur forhindrer anvendelsen af afviklingsværktøjer på grund af antallet af juridiske personer, koncernstrukturens kompleksitet eller vanskeligheden i at tilpasse forretningsområderne til koncernenhederne
- 17) omfanget og typen af instituttets nedskrivningsrelevante passiver
- 18) såfremt vurderingen omfatter et blandet selskab, hvorvidt afviklingen af koncernenheder, som er institutter eller finansieringsinstitutter, kan have en negativ indvirkning på den ikke-finansielle del af koncernen
- 19) hvorvidt der findes serviceleveranceaftaler, og hvor stabile de er
- 20) hvorvidt tredjelandsmyndigheder har de nødvendige afviklingsværktøjer til at støtte afviklingshandlinger truffet af afviklingsmyndigheder i Unionen, og mulighederne for koordineret handling mellem myndighederne i Unionen og tredjelandsmyndighederne
- 21) hvorvidt det er muligt at anvende afviklingsværktøjer på en måde, der opfylder afviklingsmålene, under hensyntagen til de værktøjer, der er til rådighed, og instituttets struktur
- 22) i hvilket omfang koncernstrukturen giver afviklingsmyndigheden mulighed for at afvikle hele koncernen eller en eller flere af dens koncernenheder, uden at dette får væsentlige direkte eller indirekte negativ virkning på det finansielle system, markedets tillid eller økonomien, og med henblik på at maksimere værdien af koncernen som helhed
- 23) hvilke ordninger og midler, der kan lette afviklingen i tilfælde af koncerner, der har datterselskaber etableret i forskellige jurisdiktioner
- 24) hvorvidt det kan antages, at afviklingsværktøjerne anvendes på en sådan måde, at afviklingsmålene opfyldes, under hensyntagen til de mulige konsekvenser for kreditorer, modparter, kunder og personale, og hvilke foranstaltninger tredjelandsmyndigheder vil kunne træffe
- 25) i hvilket omfang der kan foretages en rimelig vurdering af konsekvenserne af instituttets afvikling for det finansielle system og for finansmarkedernes tillid

- 26) i hvilket omfang afviklingen af instituttet kan have væsentlige direkte eller indirekte negative virkninger på det finansielle system, markedets tillid eller økonomien
- 27) i hvilket omfang der kan dæmmes op for afsmitningseffekter på andre institutter eller på finansmarkederne gennem anvendelse af afviklingsværktøjerne og -beføjelserne
- 28) i hvilket omfang afviklingen af instituttet kan få væsentlige konsekvenser for betalings- og afregningssystemernes drift.